

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

— APOLLODORI ATHENIENSIS

BIBLIOTHECÆ,

siue de Deorum origine, tam græcè, quàm latinè,
luculentis pariter, ac doctis annotationibus illu-
strati, & nunc primum in lucem
editi libri tres.

— BENEDICTO ÆGIO SPOLETINO
INTERPRETE,

*Accessit etiam libris hisce nominum, rerumq;
opulentissimus index.*

*Quibus demum additus est Scipionis Tettij viri
apprime docti de Apollodori*

AD OTHONEM TRVCSIVM
Cardinalem amplissimum com-
mentarius.

ROMÆ IN ÆDIBVS ANTONI BLADI,
PONTIF. MAX. EXCVSORIS
DE CAMPO FLORÆ.

M . D . L V .

Dom. Probat. Rom. Schol. Piar.
ex P. Ildesonso,

Αθήλου εἰς τὸν Ἀπολλοδώρου
βιβλιοθήκην.

Αἰῶνων πείρημα ἀφυστάμενος ἀπ' ἐμῆς
Παιδείης μύθους γνῶσι παλαιγενέας
Μὴ δ' ἔσ' ὁμῆρειν σελίδ' ἔμβλεπε, μὴ δ' ἔλεγεῖν,
Μὴ τραγικὴν μοῦσαν, μὴ δ' ἐμελοποιήν,
Μὴ κυκλίων ζήτει πολύθρουν σίχον, εἰς με γῆρα θῶν,
Εὐρήσεις αἰετοὶ πάνθ' ὅσα κόσμος ἔχει.

quod B. Egius sic uertebat.

Sæclorum seriem licet hic cognoscere paucis.

Si ueterem hanc nostram perlegis historiam :

Meonidæ ne uolue uolumina, neue Elegiam,

Ne Tragicam musam, ne melicos numeros,

Multisonos Cyclicum uersus ne quære, quod in mo

Inuenies, quicquid maximus orbis habet.

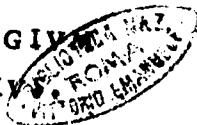
Φουλβίου Οὐρσίνου.

Τάνδ' ἐλικωνιάδων δῶρον πολυτίστον βίβλος,
τὰν, σάλπιγγα θεῶν, χ' ἀμείβων ἀρετᾶς.
Τᾶς πρὶν γηραλέας σελίδας ἔχ' ἀλάμπεις ὄρφνα,
τὰν πολλ' ἐκ γυχνόνων ἔλκεα δεξαμελίας.
Νῦν παμνονίαις ἅπε χερσὶν φάρμακα πάσας
ἤπια, πάντα ὁφῶς Αἴγιος ἠκέστω.
Ες δέ τε φῶς ἀγαγὼν αὐτὸς, καὶ νύκτα καθήρασ',
αὐτὰν αἰλίου δείξατο λαμπροτόρην.
Δαιμόνιοι Ἡρώδῃ, ὅτ' ἄλγεα πολλὰ παθοῦσις
μοῖρα τείτην ζωὴν ὕμμιν ἔδωκεν ἔχεις.

7
QVARTI PAVLI PONT. OPT. MAX.

AC P.P. PRIVILEGIUM

MOTVSVE PROPRII

Otu proprio, etc. Cum, sicut dilectus filius noster Benedictus Aegius Spoletinus nobis exponi fecit ad communem studiosorum omnium utilitatem sua impensa Apollodori Athenienſis Græmatici Bibliothecæ latinitate donatam hætenus non impressam, imprimi facere uelit, maximumq; sibi damnum foret si postmodum ab alijs imprimatur. Nos motu simili ex certa scientia inhibemus omnibus christifidelibus ubiq; existentibus præsertim bibliopolis, & librorum impressoribus sub excommunicationibus latæ sententiæ, in terris uero S. R. E. mediate, uel immediate subiectis etiam ducentorum ducatorum aureorum Camere Apostolicæ applicandorum, & amissionis librorum pœna toties, quoties contrauentum fuerit, ipso facto, & absq; alia declaratione incurrenda, ne per quinquennium ab impressione dicti auctoris computandum dictum opus græce, latineq; sua ut dictum est impensa excusum sine ipsius Benedicti expressa licentia imprimere, seu imprimi facere, uendere, nec uendi facere, seu uenale habere, aut proponere. deant. Mandantes uniuersis reuerabilibus fratribus nostris Archiepiscopis, Episcopis, eorumq; Vicarijs in spiritualibus generalibus, & in statu temporali S. R. E. etiam Legatis, & Vicelegatis sedis Apostolicæ, & ipsius status Gubernatoribus, ut quoties ipsius Benedicti præfati parte fuerint requisiti eidem Benedicto efficacis defensionis præsidio assistentes ad omnem dicti Benedicti petitionem contra inor

bedientes, et rebelles per censuras ecclesiasticas etiam sæpius ag= grauando, & per alia iuris remedia auctoritate Apostolica exe= quantur, inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij secularis. Non obstantibus constitutionib. & ordinationib. quibuscunq;. Quia uero difficile admodum esset præsentem Motum proprium ad quælibet loca deferri, uolumus, & Apostolica auctoritate decernimus ipsius transumptis, uel exemplis etiam ipsis operibus impressi plenam, & eandem prorsus fidem ubiq; tam in iudicio, quam extra haberi, quæ præsentis originali haberetur, & quòd præsentis Motus proprii sola signatura sufficiat in iudicio, & extra, ubiq; fidem faciat, regula nostra in contrarium non obstante.

Placet D.N. Papæ. Io. Mi. Cardinal. Saracen.

BENEDICTVS REGIVS SPOLETINVS,
 IANO METELLIO
 SECVANO S.P.D.

Eterrimum animi vitium Iane Metelli uir sapientissime, quod ἀγροσία Græci uocant, ut omni diritate, & immanitate acerbissimum, damnatum, exterminatumq; semper fuisse inuenio; in quo M. Cicero nihil non mali non esse testatur. quin & Menander Comœdiæ nouæ scriptor; ingrato, inquit, homine Terra peius nihil creat, cuius exemplum, omni suppliciorum genere dignum de Popilio Lœnate Piceno homine, in Ciceronem habetur. Hic enim capite anquisitus, illius eloquentia, causa admodum dubia fluctuans, saluus ad suos remissus, eloquentiæ postea patrem occidere non erubuit: & illud Cn. Magni, in Cn. Carbonem, quo ingrato factio, plus L. Sulla uiribus, quàm suæ ipsius indulsit uerecundiæ. Contra uerò insigni animi uirtute, quam gratitudinem uocant recentiores, nihil esse iucundius, nihil salutaris, ac magis frugiferum nihil, optimi cuiusq; sententia sancitū esse cōperio. Hinc Minuci in Fabiū Maximū, et Culeonis in Africanū priorē celeberrimas grati animi significationes usq; adeo cōmendari nemo ignorat. Proinde ego memoria repetens, cum mihi Apollodori tui Atheniensis Grammatici græcum exemplar latinitate donandum quamlibetissime concessisti, qualem, quantamq; de Aegi studiis opinionem animo tuo iandudum præcepisses, apertissime indicasti, nec non tua quasi iudicio, me omnibus tanto labori uelut suffecturum declarasti, omnium quidem ingratiissimus esse censeret, si cui potius al-

aeri, quàm tibi hunc à me tuo iudicio susceptum laborem, ac demum ad finem Dei Opt. Max. benignitate perductum, nunc cupandum existimem. Non defuere, ingenue fateor, & grauissimi quidem uiri, utriusq; nostrum cum amantissimi, tum etiam studiosissimi; qui absolutam hanc, & à te mihi iniunctam olim prouinciam, amplissimorum patrum cuiquam, aut Regulorum nonnulli dedicarem; ut inde mihi, aut gratiam planè immortalem conciliarem, aut pecuniolam certe aliquam æruscarem. Ego uerò, qui ambitionem semper effugi, ac ut ineptissimus æruscator à pecuniæ studio semper abhorruì, ijsce Lænatis, ac Pompei ingratis factis explosis, Minuci, & Culconis gratum, piúmque opus imitatus, iysce inquam amicis, Tñs ἀρεσιᾶς uitium, quod à me alienissimum esse nemo ignorat, uitandum censeo; neque hac contumelia, iniuriâque Apollodorum nostrum affecturus sum. Is enim ad eum, à quo iampridem ad me uenit, redire maiorem in modum desiderat; cur igitur, inquam tanto eius desiderio satis ego minime faciam? Veniat igitur ad te; ac iam tandem sub tuo nomine, qui per tot sæcula, delituit, Apollodorus emergat in lucem, At, si per Ægium, serius, quàm uolebas, ad te redit, nihil est, quod illi succenseas, atque eo secum nomine expostules; quandoquidem in eo uertendo, expoliendo, exornandoque, atque illustrando, longiore temporis cursu opus fuit. Incredibile est mihi Metelli, quantum ille mihi negotij facefferit: erat enim, ut te minime latet, sic mutilus, sic mancus, sic lacer, sic inuersus erat; ut in eo restituendo longa, ac diuturna cum Latinorum, tum Græcorum auctorum uolumina, nocturna, ac diurna manu uersare necesse fuerit. Quam rem ex nostris annotationibus cum Apollodoro editis abs te facillime cognitum iri spero. Illud interim aucter (absit arrogantia uerbis) de me in Apollodoro interpre =

tando, dici posse arbitror, ita me elaborasse, ac profecisse in com-
munem studiosorum utilitatem; ut, quod antea per eius quasi pelag-
us ne Delius quidem natator enatasset incolumis: nunc sane,
quiuus uel mediocriter natandi peritus, citra ullum suffocandi,
mergendiq; discrimen, tranabit in tutum. Vale. Męq; illi tuo
Antonio Augustinio duodecimuiro silitibus iudicandis et doctrina,
& animi Sanctitate eminentissimo commenda. Rome Kal.
Octobris. M. D. LV.

Auctororum nomina, quibus & quoties Apollodorus profecerit,
suis, folio, pagina, & linea, ubi nam citentur, indicata.

Aenſilaus 39. 2. 15. & 40. 1. 27. & 40. 2. 19. & 46. 1. 1. & 63. 2. 17. & 93. 1. 27. et 109. 1. 8. et 118. 1. 8. & 123. 1. 16. & 133. 2. 12.	Eumelus 110. 1. 12. & 110. 2. 17. & 118. 1. 10.
Alcmeonidis ſcriptor 19. 2. 23.	Euripides 42. 1. 9. & 104. 2 9. & 112. 1. 25.
Apollonius 32. 1. 13.	Herodorus 30 1. 25. & 97. 2. 8.
Aſchepiades 40. 2. 15. et 87. 2. 21. & 108. 2. 10.	Hefiodus 19. 2. 3. & 32. 1. 4. & 93. 2. 10. et 40. 1. 27. & 40. 2. 9. & 45. 2. 26 & 47. 2. 19. & 49. 1. 11 & 97. 2. 7. et 103. 2. 14. & 109. 1. 9. & 110. 1. 16. & 112. 1. 25. et 129 2. 3.
Aſius 118. 1. 17.	Homerus 45. 2. 8. & 47. 2. 5. & 97. 2. 10. & 98 2. 15.
Caſtor 40. 1. 22.	
Cercops 40. 2. 17. & 45. 1. 15.	
Demaretes 30. 2. 27.	
Dionyſius 30. 2. 9.	

Mnesagoras 115.2.3.

Naupactiorum scriptor 115.

1.26.et 115.2.1.et 129.
2.4.

Orpheus 115.1.24.

Panyasis 9.1.7.

Phercides 7.2.3.& 9.1.10.

& 20.1.3.& 30.2.2.et

40.2.16.& 55.2.14.et

91.2.17.& 92.1.13.&

103.1.24.

Philocrates 127.2.25.

Pindarus 49.1.11.

Pisander 19.2.25.

qui reditus scripsit 45.1.13.

Stesichorus 114.2.25.et 115

1.24.

Telephila 97.2.27.

Thebaidos scriptor 19.1.27.

Tragici 45.1.10.et 45.2.10.

FINIS.

SCIPIONIS TETTII, DE APOLLODO-
 RIS, COMMENTARIVS
 AD OTHONEM TRVCSIVM CARDI-
 NALEM AMPLISSIMVM, AVGV-
 STANORVM EPISCOPVM.

ECREVERAM OTHO Cardina-
 lis amplissime, quæ de uita, & scriptis Atbe-
 niensis Apollodori grammatici, & historici
 simul, & illorum omnium pariter, quos co-
 gnomines huic nostro, de quo nunc agitur, in
 ueterum lucubrationibus reperissem: silentio potius, quàm memo-
 riæ demandare: quàm uel paucissima prodere, & incerta: nec;
 quæ tu, de sollertia mea posses (ut qui sis literarum, erudis-
 torumq; hominum flagrantissimus) ac & optimus sibi quisq;
 tecum polliceri, siue, quòd tutius; efflagitantibus hoc à me idem,
 quòd Ceus Simonides, respondere, cum quæsiuisset ab eo Tyrans-
 nus Hiero, quid, aut qualis esset deus. Rem enim iudicio do-
 ctiorum petitione tua, hortationeq; aggredior: quam ne Sibyllæ
 quidem, aut oracula Nicandri uoluminibus decantata: explicuis-
 sent in tantis rerum, quibus uersamur, tenebris. Quando humana
 ignauia factum: siue malignitate est, siue, quod significantius
 ait Mimnermus Διὸς ἔργα: ut & chronici, & cyclici, et op-
 timis alijs quibusq; uoluminibus careamus: quæ ante nos plus mil-
 le annos: & à reperto literarum usu, & ante Phoroneum anti-
 quissimum Græciæ regem, uel ab usq; Nini sæculo fuerant, à

DE APOLLODORIS

Græcæ linguæ scriptoribus compositi. Præterea genus librorum ex his, qui cladem profugerant: aut, cum in cetero; sævitum est, absuerant. hodieq; remanet in paucis, et obscuris rerum tenebris luore, & nequitia hominum premitur; decertatq; cum blattis: uel si exiungere in lucem, qui sunt paucissimi, nequaquam faciunt ad negotium. quibus de causis, atq; difficultatibus nihil certi audeo promittere: sed hæc pluribus aliis, et ex professo magis, redeo ad propositum. Caue credas o temporum nostrorum, atq; hominum specimen, tantummodo laborasse auctores, qui ueteres Alexandros, Apollonios, Diodoros, Demetrios, Dionysios, Heraclidas, literis prodidere: propterea quod plures in uno quoque istorum nominum censebantur, sed tanto esse mihi ad præsens ualidius, & magis, quam pro uiribus enitendum: maxime aduersante doctis librorum inopia selectorum, ut fiat enumerare Apollodoros Didymi, aut Callimachi labor. Quapropter legentes tantum moneo uelle me Athenæi more interdum quam breuissime potero, autorum scripta, quæ lectione, tumultuariaq; obseruatione collegi, suis identidem uerbis in medium ferre, & Hercule id dupla de causa, et quod maior subinde fides nostris hisce commentationibus suffragatur, & quod libentius credant homines, oculis commissa fidelibus, quæ sunt à me uigilijs arduis, & studio non minori, toto (ut aiunt) cælo perquisita. Igitur narrabo Apollodoros non tamen ea præfatione, qua Thucydides, Hecataeus, Herodotus, scriptores historiarum: qua Philosophi Alcmaeon, Palæphatus, Ocellus, in quibus librorum suorum præfati sunt. Primum et quasi antesignanum ex his Tyrannum Casandræum, prædonemq; referam: celebrem utriusq; linguæ monumentis, Platonis, Æliani, Plutarchi, Senecæ, Max. Valerij, ceterorumq; :

COMMENT.

cuius (ni fallor) & mercenariorum Ducis sepulchrum, Pausanias in Atticis memorat. Medicos item duos Citiæum, & Tarentinum; quorum auctoritate nituntur ad remedia Plinius, Aurelianus Cælius, Galenus, Dioscorides, Alexander, & turba alia medicorum. Dicam & ex eadem professione Apollodorum alium, uel forte è supradictis alterum; quem Ptolemæo Regi uno uolumine suasisse, quæ uina biberet Plinius auctor est, qui & artificem quoq; Apollodorum miris utiq; laudibus extulit, quemadmodum & Plutarchus bis in moralibus; & hunc refulsisse nonagesima olympiade certum est. Memoratos item inuenio apud Suidem, Zopyrionemq; in collectaneis, quatuor Apollodoros, quorum prior fuerit Athenæus comædiæ scriptor egregius: qui sex numero fabulas composuit & XL. & quinquies uicit; è quibus Euxenidem Pompeius affert in Urbis etymo. ἐφύλας Ammonius non Lamprius ille, sed alius, in libro τῶν ὁμοίων, καὶ διαφόρων λέξεων. Popularis quoq; huius, & cuius. Secundus Grammaticus, Asclepiadis filius è Philosophi Panetij, & Aristarchi grammatici schola unus: quiq; primus uersuum genere sit usus, quos Tragiambos appellauere. Tertius item Gelous Menandri comici æuo, & ipse comicus: eius septem sint fabulæ bis nominibus, ἀρχαρχεῶν, ἢ φιλάδελφοι, δυνσσοποιοί, ἱερεῖα, γρυμματοδοποιός, ψευδίας, σίσυφος, αἰχίαν, cuius ab Athenæo adducitur in testimonium primo uolumine, ἀρχλείπουρα, φιλάδελφοι, ἢ ἀρχαρχεῶν à Polluce onomasticon ad cōmodum lib. iij. vi. decimòq; γρυμματοδοποιός, item ψευδίας, Carylly uero αἰπυρρηγῆς, ἐνείας, διαβάλλων, ἀμωράσας, & Athenæo rursum γρυμματοδοποιός, ἱερεῖα, περικίζομένη, ἱματίπωλις,

DE APOLLODOR.

σφαπόμενον, & Aibenaï nomine dissimulato à Sudine in dia-
 Etionibus παρδάξω, ταυροπόλαια, φαιοςχάτη. quartus au-
 tem Cilix ab urbe Tarso tragicus poeta, cui sex fabulas tribuit
 totidem titulis. ἀγκυρῶν πολίξ, τεκνοκτόνος, ἑλληνες, θυέ-
 σης, ἰκίπιδες, ὀδύνας εὐς. in libris Stratonis, uel (ut alijs) Stra-
 bonis Amasæi, præsertiniq; secundo inuenio Artemiten Apollon-
 dorum, qui Parthica scripserit, utar hac in re Græcis uerbis,
 ἀπὸ γὰρ γαλαταῖς ἡμῖν, καὶ ἔτι παρὰ τῆς τὰ παρθητικῆς συγγρα-
 φῆς τῆς ποδὲ ἀρχιλόδωρον τὸν ἀρτέμιτῶν. et libro
 quindicesimo breuius: tamen clarius, ἀρχιλόδωρος γοῦν ὁ
 τὰ παρθητικῆς ποιήσας. item & Stephani quæ sunt, ἀρτέμιτα,
 νῆσος, τι ῥῶνικη. & mox, ἀρχιλόδωρος δ' ὁ ἀρτεμιταῖος
 δὲ τ. α. & Aristotelis πολιτικῶν primo Lemnium Apollodo-
 rum ἐπεὶ δ', inquit, ἐνίοις γεγραμμένα ποδὲ τούτων,
 οἷον χάρητι δὴ τῷ παρίῳ, καὶ ἀρχιλόδωρ τῷ λημνίῳ,
 ποδὲ γεωργίας, καὶ ἡλῆς, καὶ πεφυτευμένης. et in Var-
 ronis de agricultura. qui Græce, inquit, scripserunt alius de alia
 re, sunt plus quinquaginta, et paulo mox item Amphilocho Aibe-
 nienfis, Anaxipolis Thasius, Apollonius Pergamenus, Apollon-
 dorus Lemnius, idem & indicibus librorum Plinij xi. & à xiiij.
 ad xx. Tranquillus Suetonius non minima pars Romani styli, in
 uita Augusti, Pergamenum Apollodorum Rhetorem celebrat his
 uerbis. ne Græcarum quidem disciplinarum leuiore studio tene-
 batur: in quibus & ipsis præstabat largiter, magistro dicendi
 usus Apollodoro Pergameno, quem iam grandem natu Apolloniam
 quoq; secum ab urbe iuuenis adhuc eduxerat, & Strabo tanto an-
 tiq̃uor, uolumine xij. de urbe agens Pergamo, & uiris qui do-
 ctrina ex ea, et literis præcelluerint, καὶ ἀρχιλόδωρος ὁ ῥήτωρ

COMMENT.

ὁ τὰς τέχας συγγραφεύς, καὶ τὴν ἀρχαιοφροσύνην αἰσ-
 ρεῖσιν πρᾶγματι, ἢ τίς ποτ' ἐστὶ. πολλὰ γὰρ ἐπεκράτει.
 Ἐμοχ, μάλιστα δὲ ἐβήρει τὸν ἀρχαιοφροσύνῃ καὶ καί (αὐτος)
 ὁμιλία τῷ σεβαστῷ διδάσκων τῷ λόγῳ γινόμενον.
 De libris huius quid sentiant scriptores duo eorumdem temporum
 in paucis audies, nimirum, Cor. Tacitus in dialogo de oratorib.
 Ἐ multarum, inquit, diuisionum ostentatio, et mille argumeto-
 rum genera, et quicquid aliud aridissimis Hermagoræ, Ἐ Apol-
 lodori libris præcipitur, in honore erat, et Pub. Quintilianus in-
 stituit. secundo de Rhetorica loquens, et quis eius finis, atqui non
 multum ab hoc fine abest Apollodorus dicens iudicialis orationis
 primum, Ἐ super omnia esse persuadere iudici, et sententiam
 eius ducere in id, quod uelit. et Lib. iij. cap. i. quo loco de scrip-
 toribus agit artis rhetoricæ, sic, adeo, ut Apollodorus contentus
 solis iudicialibus fuerit, et mox, præcipue tamen in se conuertere-
 runt studia Apollodorus Pergamenus, qui præceptor Apolloniæ
 Cæsaris Augusti fuit. Sed Apollodori præcepta magis ex
 discipulis cognoscas. quij chronica Apollodori, Ἐ Casto-
 ris pro suis edidit: olympiadis clxxix. anno iij. Græcè, sed ad
 banc sententiam, Apollodorus (inquit) Pergamenus Græcus ora-
 tor, præceptor Callidij, Ἐ Augusti clarus habetur. est Ἐ Do-
 ricius Apollodorus semel, quod equidem inuenerim apud Theo-
 criti interpretem in primi edyllij commentario, cum de antherico
 loquitur, qui sit fructus Asphodeli, τὸ αὐτὸ δὲ φησὶ, καὶ
 διόφρατος. ἀρχαιοφροσύνης δὲ ὁ δωδεκάτη φησὶν οὐ λέγεσθαι
 τὸν τῆς ἀσφοδέλης καυλόν. ὁ δὲ νεοπτόλεμος γελῶν
 ὦνδρ, τὸν αἰθιρὰ τῷ σάχυνος. item Ἐ Erythræus Apollodo-
 rus, qui de sibyllis. de quo ex libris rerum diuinarum M. Varro.

DE APOLLODOR.

nis quidam sic refert. enumerat enim Sibyllas. Quintam, Erythraeam, quam Apollodorus Erythræus affirmat suam fuisse ciuem, eamq; Graijs Ilium petentibus uaticinatam, & perituram esse Troiam. & Homerum mendacia scripturum, & alibi consimiliter: Sibyllas, inquit, multas fuisse, plurimi, & maximi autores tradiderunt, Græcorum Aristoteles Chius, & Apollodorus Erythræus: nostrorum Varro, et Fenestella; hi omnes præcipuam, et nobilem præter cæteras Erythraeam fuisse commemorant, Apollodorus quidem, ut de ciue, ac populari sua gloriatur.

Artemidorus ad hæc Ephæsius grauis autor in primis libro ἐνδοκρίτικῶν primo, quo loco πρὸς μητρὸς differuit Telmisensem alium subnectit Apollodorum bis uerbis: μέμνηται δὲ τοιοῦτος, καὶ ἀρχιλόωρος ὁ πλεμωδὺς, ἀνὴρ ἐλλόγιμος. His additur (ut, nequid, quod inuenerim, præteream) ab Athenæo ἀρχιλόωρος δὲ ὁ ἀριθμητικὸς in primo, & à Diogene in Pythagoræ, & Thaletis uitis. ἀρχιλόωρος δὲ ὁ λογιστικὸς, & in Zenonis ἀρχιλόωρος ὁ ἑταῖρος ἐν τῷ πρώτῳ τῆς εἰς τὰ δόγματα εἰσαγωγῶν. item & ἀρχιλόωρος ὁ κυβικὸς in Democrito. At in Epicuro ἀρχιλόωρος ὁ ἐπικούρειος ἐν τῷ πρώτῳ πρὸς τοῦ ἐπικέρχου βίου. item καὶ ἀρχιλόωρος ὁ κηποτύραννος γέγονεν ἐλλόγιμος, ὃς ὑπὸν περὶ ἀκρόσια στωϊκῶν βιβλία. & à Zoopyrione, & alijs, quorum labores Sudine tribuuntur in uocabulis αἰζικρὺς, βωμολόχος, νάνιον, ter ἀρχιλόωρος ὁ κυβηναῖος. Iam uero Stobæus, & ipse autor in mutilandis, quàm in adseruandis scriptorum uigilijs diligentior, de comici Apollodori fabulis carmina plurima in medium attulit, uerumtamen comædias non nominauit, idq; ipsius, an temporum fraude euen-

COMMENT.

rit, non laboro: quando non semel, aut iterum id, sed decies amplius opere toto cernitur. atq; adeo subinde semel Megaritem Apollodorum addidit his uerbis. ἀλλοδωρος ὁ μεγαρίτης, ἔλεγε τοὺς πειδύντας, ὅτι ἐπερλείσιν οἱ ἀν' ὁρωποὶ τῷ σώματι. ἀλυπότατα διάξειν. Quin et poemati suo cuiuspiam nomen imposuit Apollodoro, Chalcidensis poeta Euphorion, cuius innotantur auctoritate scriptores alij: tum in Amantibus suis Nicænsis Parthenius et non semel Athenæus: et cum his Rhodij Apollonij ac Lycophronis enarratores, et Rhetor Isæus orationi, καὶ τῷ ἀλλοδωρῷ κλύρου, ut ille εὐφροίων ἐν ἀλλοδωρῷ. Nec deinde seruari potest, ordo: aceruatim ergo dicetur ut quisq; priuatim alius scripserit de alia re. Nanq; Athenæus non Latinorum tantum, sed et Græcorum omnium quot sunt; aut unquam fuisse longe doctissimus libro xij. καὶ πάλιν φέρων, inquit, αἰ τοιαῦτα βιβλία ἀριστοφάνους, καὶ ἀλλοδωρῷ, καὶ ἀμμωνίου, καὶ ἀντιφάνους, ἐπὶ δὲ χορογίου τοῦ ἀθηναίου πάντων τούτων συγγεγραφότων πάλιν τῶν ἀθηνῶν ἐταίρων. Et eodem libro, πάλιν δὲ φανόσης αὐτῆς ἀλλοδωρός φησιν ἐν τῷ πάλιν τῷ ἀθηνῶν ἐταίρων. quod Arpocratio Valerius Alexandrinus in decem Oratorū Lexico repetit ex Athenæo, qui xij. libro subdit ἀλλοδωρός δὲ ὁ ἀθηνῶν. καὶ θεόδωρος ἐν ἀπικαῖς γλώσσαις, ei xi. ἀλλοδωρός δὲ ἐν τῷ πάλιν ἐπιμολογῶν. Et xij. rursum ὠνομάθη δὲ ἡ μάττις ὡς μὲν ἀθηνῶν ἀλλοδωρός φησιν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ἐπιμολογούμενων, ἀπὸ τῆς μάττις. ei rursum xi. ἀλλοδωρός δὲ ὁ ἀθηνῶν ἐν τῷ πάλιν τοῦ κρατήρος ἐρσειδίου. item sexto, ἀλλοδωρός ὁ ἀβλυκίος ἐν τῷ τρίτῳ πάλιν σφρονος,

DE APOLLODOR.

et eodē hoc libro κὺ ἀρχιλόδωρος ἐν τοῖς ποδὲ σὺφρονος. his
additur à Diogene in uita Solonis, ἀρχιλόδωρος ἐν δευτέρῳ
ποδὲ νομοθετῶν, καὶ ἐν τῷ ποδὲ φιλοπόφωσι αἰρέσεων.
at in Zenonis, ἀρχιλόδωρος ὁ ἐπιπλοῦς ἐν τῷ πρώτῳ τῆς
εἰς τὰ δόγματα εἰσαγωγῶν, καὶ ἀρχιλόδωρος item ἐν
τῇ ἠθικῇ, καὶ ἐν τῇ φυσικῇ καὶ τὰ τῶν ἀρχαίων, decies nō
semel hac ipsa uita. Et in Chryssippi ἀρχιλόδωρος ὁ ἀδύνατος
ὅς ἐν τῇ στωαγωγῇ τῶν δόγμάτων. Et Stephanus eruditif
simus autor in primis, τοιοῦτο ὅπερ ἐν τῷ ἑθνικῷ, sive, ut alijs,
ποδὲ πόλεων, Apollodori uolumina Et plurima protulit, Et no
minibus uarijs, nimirum cum scribit, νίκαια πόλις βιθυνίασ
βοττιαίων ἀποικος, Et mox. ὁ αὐτοῦ ἀρχιλόδωρος, καὶ
ἀσκληπιάδης, καὶ πρῶτος, κὺ ἀρχιλόδωρος, κὺ ἐπιπλοῦς
σης γραμματικῆς. item ὁ ἀρχιλόδωρος, πόλις ἐν τῷ ἰονίῳ κόλ
πῳ, Et mox paulo, ἀρχιλόδωρος δὲ ὁ θαυμασιώτατος
πόλις αὐτῶν οἶδε. item λαγινία, πολίχιον καὶ αὐτοῦ,
ἀρχιλόδωρος καὶ αὐτῶν ἐκκαίδεκάτῳ, in uerbis uicq; ἀρχι
λόδωρος, scriptum, item καὶ αὐτοῦ, decimum illius operis uolumen
retulit, sicut et de Alexandria, postcrius, inquit enim ὁ ὀρθότατος,
ἔστιν ἰνδικὸν ὡς ἀρχιλόδωρος δευτέρῳ ποδὲ ἀλεξάν
δρουστος, Et apud eundem ποδὲ γῆς opus Apollodori, ubi ait
γαυράμυλα, τόπος περσίδης. ἀρχιλόδωρος ἐν τῷ
ποδὲ γῆς δευτέρῳ, idem Et in uocibus νοῦβας, λαός, μαρ
δοῖ, παροπάμεσος, ὑλλεῖς. sicut et alijs totidem αὐτοῖς,
αὐχίται, νάπος, τορέται, ἡμεροί. αὐγίλα, ἀρχιλό
δωρος ἐν δευτέρῳ περσίδης, Et ἀρχιλόδωρος δευτέρῳ
περσίδης. Memorat idem Et Apollodori γεωγραφούμενα,
ni habeant exemplaria uitium pro Artemidoro Apollodorum,

COMMENT.

nam libros undecim γεωγραφουμένων, Ephesium composuisse
 se Artemidorum, in Antro Porphyrius autor est, et sæpissime Ste-
 phanus, et cum alijs, non semel Athenæus, et Strabo, item ei
 Apollonij, et Lycophronis, et Aristophanis commentarij. Ad
 Stephanum redeo, qui, inquit, ταυρόεις πόλις καλτική μας-
 σελιν τῷ ἅ ὑποικος οἱ πολίται, ταυροείποιοι. ἀρχλό-
 δωρος ἐν πρώτῳ γεωγραφουμένων. Memorat et νεῶ Ρο-
 μα Apollodori lib. x Pollux his uerbis: ἐν τῇ τοῦ νεῶ ποιήσει
 ἦν, ἡ φίλων, ἡ ἀρχλόδωρος σιανέθηκε, γέγραπται, κιν-
 δάλους γὰρ ἔχῃ τῷ ζυγόν ἔκαστον. et Interpretes Apollonij ar-
 γῶ. secundo, Ponticæ sic. ἀρχλόδωρος δὲ ἐν τῷ πρώτῳ τῶν
 ποντικῶν, ἡρώων αὐτόθι φησὶν εἶναι ἀμύκας ἐκεῖ. item
 et Nicandri θηριακῶν, quos Plutarchum Theonem Phale-
 reumq; Demetrium, Stephanus arbitrat, semel, atq; iterum
 ἀρχλόδωρος δὲ ἐν τῷ πρῶτῳ θηρίων. et libro omnimodæ
 hystoriæ animalium. ix. cap. lvi et sexiodecimo, cap lvij. Aeliaz-
 nus, et cum his Plinius xi. libro, cap. xxv. quo loco de scorpior-
 um differt, uenenum, inquit, ab ijs candidum fundi Apollo-
 dorus autor est, et mox. Apollodorus idem planè quibusdam in-
 esse pennas tradit, et eiusdem uoluminibus auctoram Elencho,
 Apollodoro inquit, qui de bestijs uenenatis, item elenchis alijs nomi-
 nat Apollodorum, hunc tamen, an alium, non temere dixerim.
 item Apollodorum, qui de odoribus, sed falsum coarguant Athe-
 næi uerba, quæ sunt, ἀρχλῶνιος ἐν τῷ πρῶτῳ μυθῶν. ci-
 tatur item sæpissime ἀρχλόδωρος nomen tantum à scriptoribus
 neque superaddito usquàm cognomine auctoris, aut operis nomine
 quædam modum à Stephano ἐν τῷ ἅκτῃ, ἀλκίκαρνασσός, ἄλλο-
 ἐρυγες, ἀμολγίνης, λακεδαίμων. δαμαίοι, μαος ὕλοι,

DE APOLLODOR.

ὁ δ' ἄλλος, τετραεὶς, τέτρετος, ὠκεία. sicut in paræmijis λα-
 εῖνοι βόες, & ταυρόπολις ὡς τέμνους ταχὺ πρὸς Byzan-
 tius Apostolius. Interpres Nicandri quater, Apollonij uero, quin-
 quies, Homeri totidem. Strabo uicies quinquies & amplius. Sto-
 bæus & ipse duodecies. Semel Galenus, atq; iterum, semel in mo-
 ralibus Plutarchus, qui minimum; semel, & in Lycurgi uita, &
 semel Athenæus iij lib. Sed ne præconiū quæ Lycurgi defuit Apollo-
 doro in scripta aduersus Leocratē oratione, & Thrasylulo adiuuā-
 te, Phrynichum, ciuē, publicum tamen hostem: reūq; proditiōis
 ē medio sustulisset. Sunt autores ex Apollodori Epidicazo-
 meno, & Phormionē Græcis fabulis mutuassee sibi Emilia-
 num, Scipionem comædias Hecyram, Phormionemq; , & Aphri-
 kodicq; Terentiū nomine circumferri: atq; idem hoc ipse autor
 quisquis fuerit in utriusq; prologis abunde pulchre confessus est.
 uerba quoniam sunt iam notissime uulgata ponere supersedi. Iam
 uero audire in paucis alios ne grauari, qui autorem Apollodorum
 τὸν χρονολόγον, & eius τὰ χρονία sunt, percensere so-
 liti: hunc enim significare M. Tullium reor cum scribit ad At-
 ticum libro xij. Hæc nunc quæro. quæ causa fuerit. de Oropo opis
 nor: sed certum nescio: & si ita est, quæ controuersia præterea,
 qui eo tempore nobilis Epicureus fuerit Athenis, qui præfuerit
 hortis, qui etiam Athenis πολιτικοὶ fuerint illustres, quæ etiam
 ex Apollodori puto posse inueniri: meminere & præter Tullium,
 Diogenes in Socratis, Chrysippi, Empedoclis, Eudoxi, Demo-
 criti, Xenophontis, Protagoræ, Pyrrhonis, ne dum Anaximân-
 dri, Anaximenis. Epicuri, Anaxagoræ, Cratetis, Arcesilæ,
 Stratonis, Carneadis, Zenonis Eleatæ, Aristotelis, aut Menip-
 pi uitis. in quæ ad quartum usq; interdum nominat ex chronicis

COMMENT.

uolumen, quæ ferme tota Iudaicis tantum rebus, & ijs additis :
 quæ sunt Apollodori ætatem subsequuta, chronicis suis Cæsar
 riensis conferruminauit Eusebius. meminere & Gellius, & Eu-
 statius, & Clemens, et Stephanus in uocibus αἰδούσοι, ἀμά-
 ξιτος, ἀμύστρατος, ἀροῦνοι, ἀσώριον, ἔλωρος, ἐχίναι,
 ξάκωνδα, δῆρμη, καινοί, ληνᾶος, λίγγοι, φαβία,
 μιλῶναι, μείδη, μέσμα, μυοῦς, νόχι, πάρεδος, πῦρ πά-
 ρων, πασπαργάδαι, πέφρον, ἱκηρον, φιλοτέρειρα, χει-
 ρόνεια, χύσιον. item Tzetzes uariæ historiæ, chiliade xij. &
 Plutarchus per initia Lycurgi uitæ sic, οἱ δὲ ταῦς διαδοχαῖς
 τῶν αἰσώμενων βασιλευσάντων ἀσπασίονες τὸν χρό-
 νον. ὡς αὖτ' ἐρατοδίνης, καὶ ἀρχαλόδωρος, οὐκ ὀλίγοις
 ἔτεσιν πρεσβύτερον ἀρχαίνουσι τῆς πρώτης ὀλυμπια-
 δος. & ex Castoris chronicis, Eusebius in hunc ferme sensum
 de Homeri ætate edifferens post multa, Philochorus emigrationis
 Ionicæ tempore sub Archippo Atheniensium magistratu, et post
 captam Troiam annis CXXC. Apollodorus Atheniensis post
 CCXL. annum euersionis Ilij. Memoria teneo & Diodori sicut
 uerba posita in proœmio historiæ suarum, quas item βιβλίον
 δίκην inscripsit, de Apollodoro tamen hoc nostro, an alio dixe-
 rit, non laboro, quando hoc modo inuenio. ἀπὸ δὲ τῶν ἱστο-
 ρικῶν ἀκολουθῶς ἀρχαλόδωρ τῷ ἀθηναίῳ Ἰλίου οὐ-
 ρύκοντ' ἔτη πρὸς τῷ καὶ τοῦ τῶν ἡρακλείδων. ἀπὸ
 δὲ τεύτης ἐπὶ τὴν πρώτην ὀλυμπιάδα δυοὶ λέγονται
 τῶν τετρακοσίων, καὶ τετρακόντα. citatur, & à rerum scrip-
 toribus Apollodorus καὶ τῷ καὶ τῷ λόγῳ. uel τῷ νεῶν. sicut
 à Nicandri interpretibus καὶ τοῖς ὁμήρου semel Alexipharmacis,
 & Eustathius, qui recentissimus est Græcorum, qui sint Homæ

DE APOLLODOR.

tum hætenus interpretati, tamen uerbosior, de Porphyrio loquens
 in secunda rhapsodia hæc subnectit. λέγει δὲ, κὴ ἔπι πρὸς
 ἄλλαις, καὶ Ἀρχιλόωρος ὁ Ἀθηναῖος ἐπεγραμματολόγος
 τοῦ τὰ πόδι τὸ κατὰ λόγον ἄρχειν ἐν δώδεκα βιβλίοις. με-
 νομένης δὲ ἐν τεσσάρτοις, καὶ εἰκοσὶ. quæ certe duodecim uolu-
 mina sæpissime adducta inuenias à scriptoribus, ubi ad rem cuiusq;
 faciunt, nimirum ab eodem Eustathio multis in locis, à Strabone
 sæpissime, præsertimq; sexto lib. Ἀρχιλόωρος δὲ ἐν τοῖς πόδι
 νεῶν. item ἐν septimo Ἀρχιλόωρος ἐν τῷ δευτέρῳ πόδι
 νεῶν. nec eo secius Athenæus lib. iij. κὴ Ἀρχιλόωρος ὁ Ἀθη-
 ναῖος ἐν. ε. πόδι νεῶν. κατὰ λόγον. identidem ἐν Apollo-
 nij Rhodij enarratores Garreus, Lucillus, Theon, Sophocleusq;
 uel Hypatia Theonis filia, libro iij. semel ταῦτα παρατίθε-
 ται Ἀρχιλόωρος ἐν νεῶν κατὰ λόγον. ἐν Homeri iliad.
 θ. siue Ægyptius sit is Heracleon, aut Zenodotus, uel Ptolemæus
 Eleates, siue Erythræus Naucrætes. Is igitur, quisquis est de
 Teucro loquens, ἡ δὲ ἰσοβία, inquit, ἀνεβέβητο εἰρηται-
 παρὰ τὰ ἄλλοις, κὴ παρὰ Ἀρχιλόωρῳ τῷ γραμματι-
 κῷ ἐν κατὰ λόγον νεῶν. sed perperam Ἀρχιλόωρῳ legitur
 pro Ἀρχιλόωρῳ. Grammaticum hunc Varro cæteris prætulit,
 in libris de latina lingua. cum inquit, huius rei autor satis mihi
 Chrysippus, aut Antipater, ἐν illi. in quibus, ἐν si non tantum
 atuminis, at plus literarum, in quo est Aristophanes, ἐν Apo-
 lodorus, ἐν alibi, de uictu, inquit, antiquissima puls appellata,
 uel quod ita Græci, uel ab eo, uti scribit Apollodorus, quod ita
 sonet, cum aqua feruenti insipitur, ἐν lib. vij. Plinius Grammat-
 ca, inquit, Apollodorus, cui Amphictyones Græciæ honorem ha-
 buere. Clemens inter autores Græciæ non spectus in Stromatum

COMMENT.

primo. Cumæum Grammaticum uocat Apollodorum: utar hac in
 re suis uerbis. ἀρχιλόδωρος δὲ ὁ κυμαῖος πρῶτος ἦ κα-
 πκοῦ εἰσηγήσατο τοῦνομα, καὶ γραμματικὴς προσήγο-
 ροῦν. ἔνιοι δὲ ἐράτοδιν τὸν κυρηνάιον φασίν. ἐπεὶ δὲ
 ἐξέδωκεν οὗτος βιβλία δύο γραμματικὰ ἐπιγράψας
 ὠνομάσθη δὲ γραμματικὸς, ὡς νῦν ὀνομάζομεν. Inter hos
 mihi non excidit sed cum ueneratione nominandus adeo multus ē
 in ore doctissimorum est frequens Apollodorus, qui uolumina scrip-
 sit πρὸς θεῶν, καὶ ἡρώων. Ponticus porro Heraclides in libris
 λύσεων ὁμηρικῶν. post ubi de Apolline multa, et dijs cæteris
 hæc subnectit. ὑκρίβωται δὲ ἡ πρὸς τοῦτων ἀρχαίεις καὶ
 ἀρχιλόδωρ πρὸς πᾶσαν ἰστορίαν αἰσθῆσαι δεινῶ. Et libro
 iij. Arnobius, quis, inquit, spartanum fuisse Martem, non ne
 Epicharmus auctor uester? quis in Thraciæ finibus procreatum
 non Sophocles Atticus cunctis consentientibus theatris? quis men-
 sibus in Arcadia tribus, et decem uinctum? non Melæ fluminis
 filius? quis ei canes à caribus, quis ab scythbis asinos immolari?
 non principaliter cum ceteris Apollodorus? horum librorum Sa-
 turnaliorum primo Macrobius ad quartum usq; et decimum ad-
 uocat infidem inquiens. Apollodorus libro xiiij. πρὸς θεῶν, καὶ
 ἡρώων. scribit ἡλίον solem appellari, Apollinemq; ἀρχὴν ἦ κα-
 τὰ κόσμον ἰεῖναι, καὶ εἶναι, idest quod sol impetu feratur.
 Stephanus decimum, sextumq; de Arcadia agens, ἀπὸ ἀλόδωρος
 εἰ τῷ πρὸς θεῶν ἐκκαίδεκάτῳ βιβλίῳ πρὸς δῆμους
 φασίν. Et quæ sequuntur; producant utiq; horum uoluminum
 auctoritatem, Apollonij Scholiastæ, libro primo, tertioq; item
 Theocriti in secundi, noniq; edyllij commentarijs, necnon libro
 vi. et xii. Albiæus, et cum his Ephesius Zenodotus, siue Ze-

DE APOLLODOR.

nobis in paræmia μῆλον ἡράκλῆς . Iam uero autores significandi , qui nostri huius Atheniensis Apollodori Grammatici pariter , & historici, horumq; trium uoluminum βιβλιοθήκης , ἢ τοῦ Θεῶν , mutuantur auctoritatem , in quæis principem dixērīm Hephæstionem seu alium , quisquis est , qui Sophoclis tragædias enucleauit . etenim hic autor quæ de Phineo prodidit in Antigona , ex hoc habuisse se profitetur Apollodoro . nam dicit ταῦτα δὲ Ἰσορῆι ἀρχιλόδωρος ἐκ τῆς βιβλιοθήκης . identidem & qui Findari Nemæa , Palamedes , aut Demetrius , seu quis est alius : de Castore , Pollucēq; agens , & Lynceο post multa , καὶ ἀρχιλόδωρος , inquit , κατηκολούθησε τῶν τὰ κύπρια πεποικηκότων . Item & qui Lycophronem enarrauit , cuius & nomen quoq; prodidit Stephanus , Theonem ratus , ἐκ κύπρια , alij Duridem , alij Cæcin , nonnulli Isaacium , pleriq; Tzetzem appellauere . igitur Interpres Lycophronis , ἔν δ' , inquit , ὁ ἀγκαῖος υἱὸς λυκούργου , ἢ κατὰ πινασὶ ποσειδῶντος , ὡς φησὶν ἀρχιλόγιος ὁ ῥόδιος ὁ τὰ ἀργοναυτικὰ γράψας , καὶ ἀρχιλόδωρος ἀθηναῖος ἰσορικός . neq; sola mutuatur hæc ab Apollodoro , uerum et decem alia sicuti , quæ de Thetidis nuptijs , Achillesq; nomine , quæ de Palladio , & Pessinunte , quæ de Mopso , & Amphilocho , quæ de Nyctimo , & Lycaone , item quæ de Gunei , & sociorum , erroribus , & Hippolytæ amazonis morte . Idem ne progrediar longius , quam institui , quæ de nomine amnis Neēthi , ex filiabus Laomedontis , in quibus , ut locis alijs plurimis (quod & alibi diximus) hallucinatur , nam scribit ἐκλήθη δὲ οὐ τῷ κατὰ μὲν ἀρχιλόδωρον , καὶ λοιποῦς , ὅτι μιὰ τῶν ἰλίδ' ἔλασιν αἱ λαομέδοντος θυγατέρες , πριάμου δὲ ἀδελφαὶ αἰθυλλὰ , αἰσούχη , μηδισίγισυ ,

COMMENT.

cum libro tertio nomina hæc multo habeat aliter Apollodorus, *νῆα*
μίτρον θυγατέρας δὲ, inquit, cum loquitur de Laomedonte,
ἡσιόνην, καὶ κύλλα καὶ ἀστυόχην. Sūt sit itē et plerāq; alia, quæ
 lector agnoscat, si exemplaria Apollodori, et Lycophronis confes-
 rat Interpretis. atq; idem hoc efficiat uelim in Homēri enarrato-
 re. qui non modò, quæ sumit, ad Apollodorum refert, ut exem-
 pli gratia, quæ de diluuiò, Pyrrhæ, Deucalionisq; lapidum in ho-
 mines metamorphosi, de Europo, de filijs Deucalionis Hellene,
 Amphictioneq; de Nomio Apolline, de quatuor Ephyris, de sa-
 mothrace; uerum & libros nominat huius operis, primum, se-
 cundumq;, nempe rhapsodia Iliadis prima de Danaïs agens post
 multa *ἰσορεῖ*, inquit, *ἀρχιλόδωρος ἐν δευτέρῳ*. item secunda
 de Argiphonte Mercury, cognomine, *ἡ δὲ ἰσορεῖα πλάτυπερον*
καὶ τοῦ πατρὸς ἀρχιλόδωρος ἐν τῇ α. quæ omnia probe nouit
 Ægius meus doctissimus et humanissimus, et aptissime diuisit in tris
 lib. quin & Odysseæ Interpretes Didymus, siue Philoxenus, &
 Heracleon Glauci, nam hos retulit Stephanus in uocibus *ἀλαο*
ῥαῖδα, ἀρχιλωρία, κροκύλιον. is igitur odysseæ commen-
 tario. † de quatuor Mercurij locutus inuentis, literis, scilicet, Mu-
 sica, Palæstra, et Geometria, subdit *ἡ δὲ ἰσορεῖα παρὰ ἀρχιλο*
δώρῳ τῷ ἀθηναίῳ. Postremo & Photio dicendi licentia danda
 est, qui trecentiorum, & xx. amplius Auctorum opera per infi-
 nita diffusa uolumina; pessimo publico in arctum collegit: uerbo
 tamē uno (ut dicitur) quod uolumus, conficit: et epigramma etiam-
 num refert uoluminibus Apollodori adponi solitum, dignum non
 tantum ibi, sed ubiq; legi. audi Photium sic loquentem.
Καὶ ἀρχιλόδωρος γραμματικὸν βιβλιοδίκιον ἀνεγνώ-
σθη μοι, βιβλιοδικὸν αὐτῷ ἐπιγραφὴν περιέχει τὰ παρὰ

DE APOLLODOR.

λαίτατα τῶν ἑλλήνων, ὅτε τὸ πρῶτον θεῶν, καὶ ἡρώων
 ὁ χρόνος αὐτοῖς δοξάξεν ἔδωκεν ὀνομασίαν ποταμῶν,
 καὶ χωρῶν, καὶ ἑθνῶν, καὶ πόλεων, ὅθεν καὶ τὰ πολλὰ,
 ὅτε εἰς ἀρχαῖον αἰῶνα. καὶ καί τισι μετρί τῆς
 ζωικῶν, καὶ αἰσθῶν πινῶν πρὸς ἀλλήλους μάχας, καὶ ὄρεα
 ἐπιτρέχει, καὶ τῆς ἀπὸ τροίαν, πηλείαν πινῶν, μάλι-
 στα δὲ ὀδυσσεῶς. εἰς δὲ αὐτῶν καὶ ἀρχαιολογία καταλή-
 γει, σύνολος δ' ὅτι τὰ πολλὰ τοῦ βιβλίου, καὶ οὐκ ἄχρη-
 στος τοῖς τὰ παλαιὰ ἐπὶ μνήμης ἔχειν λόγων μεταποιοῦ-
 μένοις, ἔχει δὲ καὶ ἐπίγραμμα τὸ βιβλιδάριον οὐκ ἄ-
 κομψον τόδε.

Αἰώνων ἀπειρημα ἀφυστάμενος ἀπ' ἐμῆς

Γαυδείης μύθους γινώδι παλαιγενέας

Μυθ' ἔσ' ὀμυρεῖν σελίδ' ἔμβλεπε, μὴ δ' ἐλεγεῖν,

Μὴ βαγκὸν μοῦσεν, μὴ δὲ μελοποιεῖν,

Μὴ κυκλίων ζήτη πολύθρονον δίχον, εἰς με γράφειν,

Εὐρύσεις εἰς ἐμοὶ πάνθ' ἔχει κόσμος ἔχει.

Extant hodieq; et expugnatoria urbium Apollodori nomine com-
 mentaria, huius an alterius non planè dixerim, titulo ἄλλο-
 θῶρα τὰ πολιορκητικά, quæ cum Daimachi, Athenæi, Ctesie-
 bij, Bitonis, Eappi, Philonis, Anthemij, eiusdemq; et similis
 argumenti libris aliorum complurium circumsferuntur, aliud ad-
 diderim

COMMENT.

diderim diligentiae meae indicium, citare Apollodorum praeter cæ-
 teros, quos lectione horum uoluminum excerpimus, ac Pliniano
 statim more commentario huic nostro praetexuimus, Castorem δὲ
 τῶν ἑορινῶν (quæ cum suis consareinauit Eusebius) atq; hunc
 Castorem floruisse Tyberij Caesaris principatu Sudines, uel Zo-
 pyrion autor est, differentiam quodammodo temporis indico, do-
 ctiorum in hoc iudicium, & cæteris meis expeto, & de Apollo-
 doris quidem breuitatis, & fastidij causa quia occupationibus tuis
 publico bono parcendum erat: nobisq; maiora aggressis, satis est
 retulisse, quæ dicta sunt, ne fiat operosum coaceruare in unum
 multa, & infinitum species ire per singulas; ergo exequemur
 reliqua propositi. Ego planè his meis adijci posse multa confiteor;
 nec dubitamus multa esse, quæ & nos praeterierint, homines
 enim sumus, librorumq; ac necessariorum copia destituti & nos
 uercente fortuna, & urbe Roma (in qua aliud spectatur quàm
 genus, & uirtus) alijs occupati: succisuiusq; temporibus ista cu-
 ramus. Iam tandem exit Oibo amplissime princeps, in manus ho-
 minum Apollodori opus, Græcæ, Latinaeq; simul. quo in autore qd
 Benedictus Ægius meus edendo, uertendo, restituendo nitori pri-
 stino, quoad potuit, expoliendo, atq; ornando præstiterit: & quem
 amorem, samam, æter namq; sit gloriam opere tam egregio
 promeritus: præterquam quòd nunc uita, & posteritas indicabit.
 Testes, cōscisq; nostrum utriusq; laborum, celeberrimi rerum anti-
 quarum conseruatores, ne dum rei literariæ acerrimi patroni,
 ac defensores Achilles Maffeus, Gentilisq; Delphinius. testes
 amici alij literis, & ingenio præstantissimi; Carus Hannibal,
 Baptista Sigicellus, Amonius Augustinus, Alexandri duo, Pico-
 lominus, & Corninus, Marcus Casalius, testes item alij quos

DE APOLLODOR.

longum esset enumerare . Deniq; & Fulvius Vrsinus , iuuenis im-
 primis honestus , & ornatus ; & supra quàm par sit eius ætati ,
 Latine , & Græcæ eruditus . Ceterum quàm dicat apte Apollodo-
 rus , quàm dilucide , quàm docte , quàm nitide , atq; distincte , læ-
 ca , ætus , tempora explicet , Heroum , Deorumq; matrimonia ,
 successiones , natales , patrias , sepulchraq; dinumeret ; tum quàm
 admittat excessus libens , sermonesue , aut casus mirabiles , uel
 euentus uarios : & alia iucunda dictu , aut legentibus blanda , per
 oclū , et per te ipsum nosces , uel si eadē cū Rodupho Pio , Alexādro
 Farnesio Collegis tuis amplissimis , aut Roberto nobiliori cōferas ,
 Deniq; præstat in exhibendo , nunc Apollodoro Ægius , quæ
 præstiterat olim pœta Ennius , Scipionis Africani quo , in Eua-
 hemeri libris uersis , & pari (ni fallor) argumento inscribebantur
 , siue quemadmodum tradit Athenæus ἱεράς αἰῶν ἡρώων .
 Genealogias Heroum , Deorumq; composuere Lesbios uel Myti-
 lenæus Hellanicus , Pherecydes , & quidem non Syrius ille , sed
 alter : indigena Attici soli , & Argivus Acusilaus , Theogor-
 nias , Epimenides , & Hesiodus , atq; horum omnium librorum
 um , materiam , seriem , succum in libris Hygini recognoscas ,
 quos appellauit Fabulas , Euanthem , Silenumq; secutus ἐκ μυθολο-
 γῶν , Ponticum uero Heraclidem ἐκ λέξεων , præcipue tamen
 Apollodorum , à quo non quædam interdum Hyginus (ut mos est
 scriptorum) scæneratur , ueruntamen ad uerbum penè , ordinè in
 multis præpostero , transtulit , neq; nominauit , idq; ego lectioris
 sedula animaduerti , ac pluribus ut de autaribus etiam reliquis ,
 priuatim , & prægrandi uolumine à nobis conscripto patefeci ,
 hoc titulo de his , quæ Latini , de Græcis scriptoribus desumpse-
 runt . Neq; porro ea tibi nostra consilia dedicamus , quo scimus

COMMENT.

plerosq; alios posthac facturos, qui tibi studiorum suorum opera nuncupabunt, illi enim id agent, ut te utcumq; promereantur, alij ut fructuum aliquem sentiant iudicij tui de se; alij ut abs te tantu pbeniur, alij ob alias, et quide diuersas cas. Ego uerotibi de Apollodoro Atheniensi cōmentationē hanc meam, deq; alijs inquam omnibus quorum apud utriusq; linguae uolumina memoria ulla extet, tam uaria obseruatione, fide tanten, & diligentia maxima conquisitam: dedito ut meam uel in te unum Principem, omne laudum, omni uirtutum genere cunctis anteferendum, obseruantiam, fidem, beneuolentiam agnoscas. Vale praesidium & dulce decus meum; atq; ut cepisti, perge, fauere philologiae sectatoribus, & Tertium tibi addictissimum ama. Romae Idibus Octobris. M. D. LV.

QVIBVS IN COMMENTARIO

VTIMVR.

Aelianus

Alcmaeon.

Alex. Trallianus

Acusilaus.

Apollonius.

Apollodorus.

Apostolius Byzantius.

Anthemius.

Artemidori Ephesi duo.

Aristoteles.

Arpocraton

Ammonius.

Athenaeus.

Arnobius.

Asper Grammaticus.

Ælius Donatus.

*** ij

AVCTORES

A. Gelius.

Epickarmus.

Epicurus.

B

Epimenides.

Bition.

Euantbes.

Euhemerus.

C

Eustathius.

Cælius Aurelianus.

Eusebius.

Cæcis.

Eratosthenes.

Callimachus.

Euphorion.

Castor.

Clemens.

F

Cor. Tacitus.

Ctesibus Heron.

Festus Pompeius.

D

G

Daimachus.

Galenas.

Demetrius Phalereus.

Demetrius Triclinius.

H

Diodorus Syracusanus.

Didymus.

Hecataeus.

Diogenes Laertius.

Hellanicus.

Dioscorides.

Heracleon Glaucci.

Donatus.

Heracledes Ponticus.

Duris Samius.

Hesiodus.

Herodotus.

E

Hephæstion.

Hieronimus.

Ennius.

Homerus.

AVCTORES

Hyginus.

M. Varro.

Mimnermus.

Meletius.

I

Isaacius Tzetzes.

Isæus Orator

Interpretes.

Æschyli.

Apollonij

Aristophanis.

Euripidis.

Homeri.

Hesiodi.

Pindari.

Lycophronis.

Nicandri.

Theocriti.

Sophoclis.

L

Lactantius.

Lycophron.

Lycurgus.

Lucilius Tarræus.

M

Macrobius.

M. Tullius.

N

Neoptolemus.

Naucrates Erythræus.

O

Ocellus Lucanus.

Ostavius Oratianus

Oribasius.

P

Palæphatus.

Pausanias.

Pappus.

Parthenius Nicæus

Pbilo Byzantius

Paulus Æginetes.

Plutarchus.

Plinius.

Philoxenus.

Photius.

Philochorus.

AVCTORES.

Plato.

Porphyrus.

Ptolemæus Eleutés.

Pollax.

Sudines, qui & Suidas.

Sophocleus.

T

Theon.

Theodorus Priscianus.

Tarræus.

Theophrastus.

Terentius.

Tzetzes.

Q

Quintilianus.

R

Rufus.

V

S

Seneccâ.

Scipio Africânus.

Silenus Cbius.

Sophocles.

Stobæus.

Strabo.

Stephanus.

Varro.

Valerius Max.

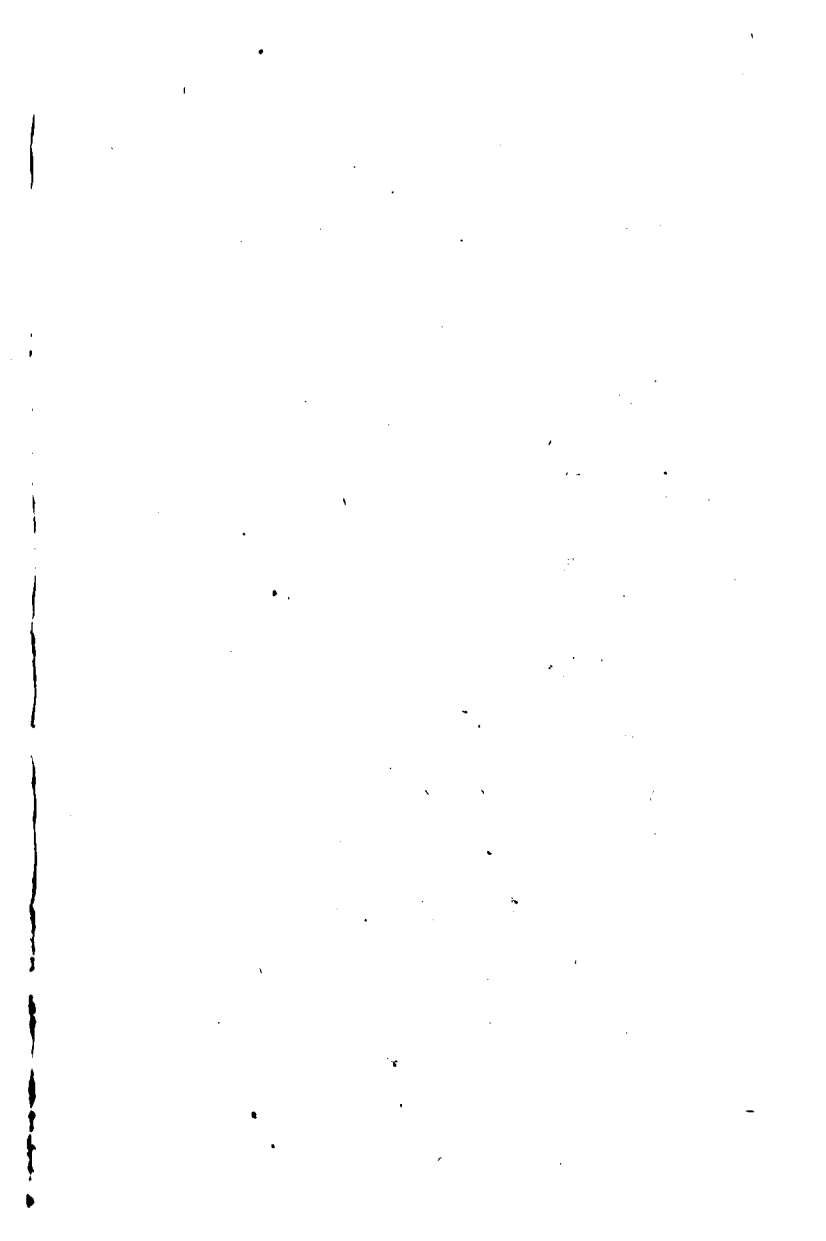
Z

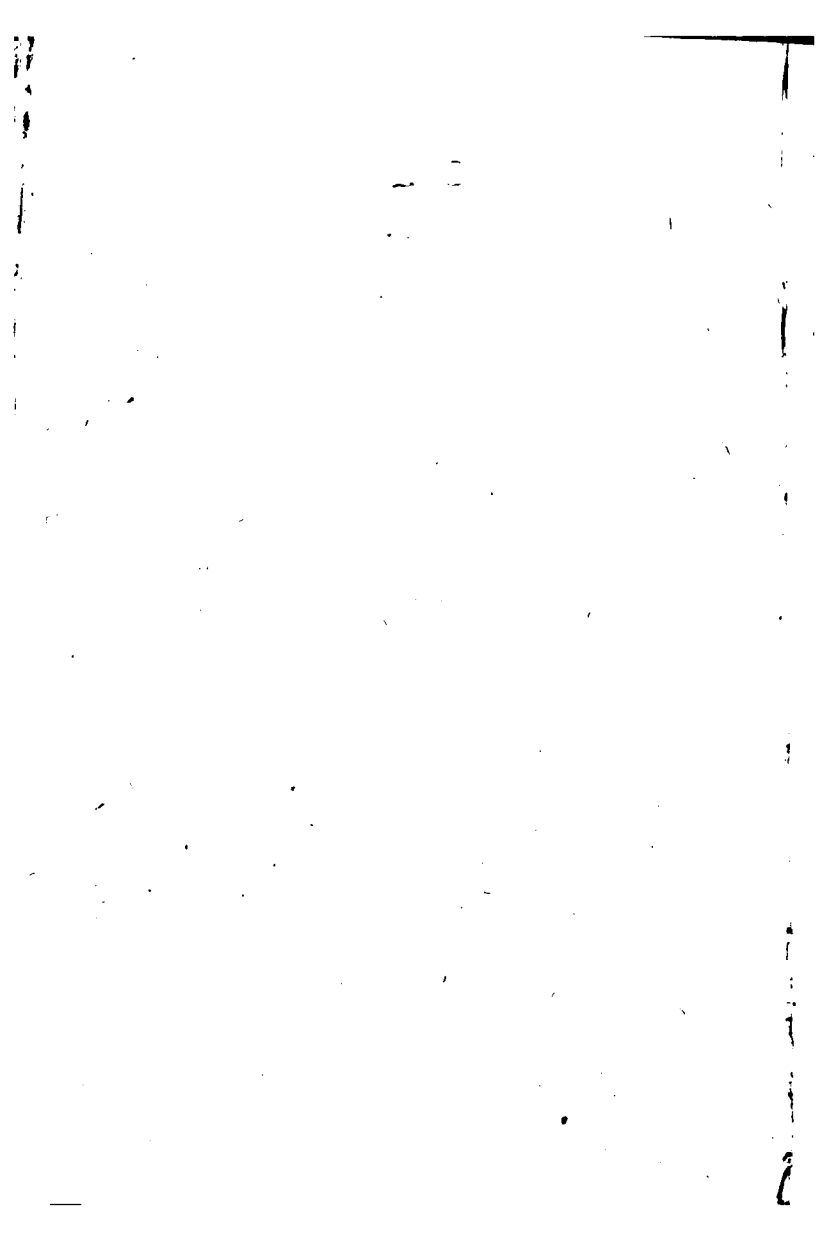
Zenobius.

Zenodotus Ephesius.

Zopyrion.

FINIS.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ
 ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 Η ΠΕΡΙ ΘΕΩΝ, ΒΙΒΛΙΟΝ, α.
 APOLLODORI ATHENIENSIS
 GRAMMATICI BIBLIOTHECÆ
 SIVE DE DEOR. ORIGINE,
 LIBER PRIMVS.

Benedicto Aegio Spoletino Interprete.

Ο Υρανόσ πρώτος τῶν
 παντὸς ἐδιωάσεν -
 σε κόσμου. γήμας δὲ γῆν ἐ-
 τέκνωσεν πρώτοις τῶν ἐκα-
 5 τὸ γχειρας περὶ χερσὺν βεί-
 τας. Βριάρεων, Γύλῳ, Κοί-
 ον. οἱ μεγάροι τὸ αἰὸν πέρ-
 βληται, καὶ διωάμεν καὶ
 σήκεαν. χεῖρας μὲν, αἰὸν
 10 ἐκατόν, κεφαλὰς δὲ, αἰὸν
 πεντήκοντα ἔχοντες. μετὰ
 τούτοις δὲ, αὐτῶν πεντὸς γῆ,
 κύκλωπας Ἀργεῖον, Στόρ-
 ῶν, Βρόντιον, αἱ ἐκατὸς

C OELVS primus ora-
 bis vniuersi imperio
 præfuit, quique ducta vxo =
 re Tellure, priores ex ea filios
 sustulit, quos Centimanos appel-
 larunt, Briareum, Gyan, ac Cœ-
 um: vxi, quod singuli centum
 manus, & capita quinquagin-
 ta haberent, corporis cum ma-
 gnitudine, tum robore cæteris
 mortalibus antecelluerunt,
 Post hosce autem è Cælo tel-
 lus, Cyclopes, Harpen, Stero-
 pem, & Brontem, singulos

APOLLODORI

singulis & his quidem in media fronte locatis oculis peperit. Sed hos Caelus vinctos deiecit in tartarum, id locus est ad inferos tenebrosissimus, qui tantum à terra distat, quantum à caelo terram abesse ferunt. Caelus item ex eadem coniuge procreavit Oceanum, Coetum, Hyperionem. Crisum, Lapetumq; cognomenz to Titanas, & novissimum omnium Saturnum suscepit. Præterea filias Tethyn. Rheam, Themis, Mnemosinem, Phœbemq; ac Tethiam, quas Titanidas nominarunt, Mox vero Terra indignissime ferens, filiorum in tartara deiectionum interminionem Titanas, ut patrem dolo aggrederentur, inducit. Saturnoq; Adamantinam falcem suggerit. Tum y omnes præter Vnum Oceanum in patrem impetum faciunt, & Saturnus præfecta Caeli ge-

εἶχεν εἷς ὁφθαλμὸν ἑστὸς τοῦ μετώπου. ἀλλὰ τοῦτω μὲν οὐρανὸς δῖος, εἰς τάρταρον ἔρριψε. τόπος δὲ οὗτος ὀρεβώδης ὅστις εἰς ἄσθου, τοῦτον ἀπὸ γῆς ἔχον διάστημα, ὅσον ἀπὸ οὐρανοῦ γῆ. Τεκτοῖ δὲ αὐδὶς ἐκ γῆς καὶ δας μὲν ἑστὸς πᾶντας προσκρηρῶν θεῶν. Ωκεανὸν, Κοῖον, Ὑπερίωνα, Κέρον, Ἰαπετὸν, καὶ νεώτατον ἀπᾶντων, Κρόνον. θυγατέρας τὲ τὰς κλυθεῖας πτανίδας. Τηθύ, Ρέα, Θέμις, Μνημοσύνη, Φοῖβη, Διώνη, Θεία. Ἀχαιακῶν δὲ γῆ ἑστὸς τῇ ἀπωλείᾳ τῆς εἰς τάρταρον ῥιφθῆσάντων καὶ δὲν, πείθει τὸν Τιτᾶνα ἐπιδήσασθαι τῷ πατρὶ. καὶ δίδωσιν Ἀδამαντίνῳ ἄεθλῳ κρόνον. οἱ δὲ Ωκεανοῦ χωρὶς ἑστὸς τίθενται. Καὶ κρόνος ἀπὸ τῶν πᾶντων αἰδοῖα τοῦ πατρὸς, εἰς τὴν δαίμονα

ἀφ' ἑσιν. ἐκ δὲ τῆς σαλαγ-
 μων τοῦ ῥέοντος αἵματος,
 ὀρινύου ἐχέοντο. ἀλκται.
 Τισιφὼν, μεγάρεα. τῆς δὲ
 5 ἀρχῆς ἐμβαλόντες, τοὺς τε
 κατὰ τὰ τρωθέντας αἰὲν
 γαγον ἀδελφοὺς, καὶ τὴν
 ἀρχὴν κρόνον πῆδωκαν.

Ὁ δὲ, οὗτος μὲν τῶν τὰ
 10 τῶν πάλιν δίκας, καὶ εἶρ-
 ξι. τὴν δὲ ἀδελφὴν ῥέα
 γήμασ', ἐπειδὴ γῆτε, καὶ οὐρα-
 νὸς ἐσταπτοσίνδω αὐτῶν,
 λέγοντες ὑπὸ παιδὸς ἰδίου
 15 τὴν ἀρχὴν ἀφαιρήσασ-
 σαι, κατέπνευται γυνώ-
 μιν. καὶ πρῶτῳ μὲν γέν-
 οῦσιν ἐστὶν, κατέπνευ-
 σεν τὰ δάμνασαι, καὶ Ἡρα.
 20 μετὰ δὲ πλούτων, καὶ ποσει-
 δῶνα. ὀργισθεὶς δὲ ἑδὶ
 οὗτοις ῥέα, παραγίνεται
 μὲν εἰς κρήνῃ, ὅπως ἴνα
 τὴν Δία ἐκκυμονούσῃ ἐτίγ-
 25 γαν. γένεα δὲ ἐκ τῶν
 δίκης Δία, καὶ ἄλλων μὲν δὲ
 δώσι πέφικται, κούρησί τε,

nitalia deiecit in pelagus,
 deque Virilium sanguinis pro-
 fluentibus guttis, Erinnyes,
 Alcetis, Tisiphone, ac Megæ-
 ra enatae sunt. Caelo de-
 mum è Regno expulso, et
 reuocatis ab ima Tartari pro-
 funditate germanis fratribus,
 Saturnum imperio suffece-
 runt. At hic rursus Titanas
 fratres compeditos demisit in
 tartarum, Rheam inde soro-
 rem sibi in matrimonium co-
 pulauit. Post, ubi Caelus, ac
 Terra illā filij sui viribus im-
 perio deturbatum iri prædi-
 xerunt, singulos, ut quisque
 in lucem prodibat, atque nas-
 scebatur, ita deuorabat. Et Ve-
 stem prius, Cererem deinde,
 et Lunonem. Post has Plus-
 tonem, et Neptunum deglus-
 tiuit. Quamobrem, Irata con-
 iux Rheam in Cretam, quo
 tempore Iouem in utero fe-
 rebat, proficiscitur, ubi in
 Antro dictæo illum parit,
 et Curetibus, Adrasteæq;

ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΙ

ac Idæ nymphis Melissarum
filijs alendum dedit : Hæ
vero Amalibæ lacte pue =
rum educant . At Curetes
in antro armati infantem as =
seruantes hastilibus scuta, ne
vagientis pueri vocem Sa =
turnus audiret, concutieban.
Rhea vero inuolutum fascijs
lapidem pro nato patri fi =
lio deuorandum dedit.

Mox, vbi Iupiter iustæ,
atque integræ fuit ætatis,
Metin Oceani filiam soci =
am capit, quæ Saturno
pharmacum bibendum pros =
pinat : cuius ille vi coa =
ctus lapidem prius, deinde,
quos antea filios, deuorarat,
euomit : quorum adiuuen =
to Iupiter aduersus patrem
Saturnum, ac Titanas bel =
lum gessit . Verum deci =
mo post huiusce inter eos
belli, anno Tellus victo =
ruriam Ioui, si in Tartar =
um deiectos sibi in socie =
tatem adsciuerit, vaticina =

π, και ταῖς μελισσῶν και
σι νύμφαις ἀσφαλεία τε, κῆ
ἶδεν. αὐταὶ μὲν δὲ τὸν παῖ
δα ἔφερον τῷ τῆς ἀμαλ =
θείας γάλακτι. οἱ δὲ κού =
ρητες εἰσώπλοι ἐν τῷ αὐτῷ
τῷ βρέφος φυλάσσοντες,
τοῖς δόρασι τὰς ἀσπίδας
συνέκρουον, ἵνα μὴ τὸ παι =
δὸς φωνὴς ὁ κρόνος ἀκούσῃ. 10
Ρέα δὲ λίθον ἀπαργανώσα =
τα, δίδωκε κρόνον καταπιεῖν
ὡς τὸν γελνημῖον παῖδα.
ἐπειδὴ δὲ ξυὺς ἐγενήθη τί =
λειος, λαμβάνει Μητι τῶν
Ὠκεανοῦ σωδρῶν, ἢ δίδω =
σι κρόνον καταπιεῖν φάρμα =
κον, ἐφ' οὗ ἐκεῖνος ἀναγκα =
σθεῖς, πρῶτον μὲν ὄψεσθαι τὸν
λίθον, ἔπειτα τὸν παῖδα, 20
οὗς κατέπε. μεθ' αὖν ξυὺς τὸν
πρὸς κρόνον, καὶ Τιτῶνας
ἐσθνεκε πόλεμον. μαρ =
μῶν δὲ αὐτῶν εἰσωντὸν
δέκα, ἢ γὰρ τῷ δι' ἔχρυσον τῶν
νύκτων. τὸν κατὰ ταρτα =
ράσας αὐτὸν ἔχον συμμάχον.

ὁ δὲ, τὴν φρουρὸν (ἀν αὐ-
 τῆς τὰ δεσμὰ Κάμπῳ ἀ-
 ποκτεῖναι) ἔλυσεν, καὶ κύ-
 κλωπις τὸ πρὸς διὲ μὴ διδῶσι
 5 βροτῶν, καὶ ἄστρα πῶν, καὶ
 κεραιὸν, πλούτωνι δὲ,
 κωέῳ, ποσειδῶνι δὲ τῶν
 ναυ. οἱ δὲ τούτοις ὁ πῶν-
 θιστὴς κρατοῦσι Τιτάνων.
 10 καὶ καθεύξαντες αὐτῶν ἐν
 τῷ ταρτάρῳ, ἐν ἐκαστῇ
 χειρὶ κατέστη (ἀν φύλα-
 κας. αὐτοὶ δὲ διακληροῦ-
 νται πῶν τῆς ἀρχῆς, καὶ
 15 λαγχάνει, ἕως μὴ τὴν ἐν
 οὐρανῷ Διῶσσειαν. ποσει-
 δῶν δὲ τὴν ἐν θαλάσσῃ.
 πλούτων δὲ τὴν ἐν ἄλῃ.
 Ἐχθροὶ δὲ Τιτάνων ἕκαστοι
 20 Ὠκεανοῦ μὴ, καὶ τῆς ὕψος,
 τρεῖς χίλια Ὠκεανίδες, Ἀ-
 σία, Στύξ, Ἡλέκτρα, Δω-
 εῖς, Εὐρυνόμη, Ἀμφιτείτη,
 μῦσις. Κοῖον δὲ, καὶ Φοί-
 25 βος, Ἀσδρία, καὶ Λητώ.
 Ὑπερίωνος δὲ, καὶ Θείας,
 ὧς, Ἡλῖος, Σελήνη. Κεῖον

ea est. Tum is, Campe sua
 stode interfecta, illos e vin-
 culis liberauit. Iam tum etiā
 Cyclopes Iouem tonitru, ful-
 getraque, et fulmine, Plutos
 nem autem Galea, et Ne-
 ptunum tridente condona-
 runt. His illi telis armati
 Titanas subigunt, et conie-
 ctos in vincula, atque in tar-
 tarum detrufos, cētumanis eua
 stodiendos dederunt. Quo fa-
 cto idem rerum imperium
 sorte inter se partiuntur: ac
 Ioui quidem cœli regnum.
 Neptuno Maris, et Plutoni
 inferorum loca obtigerunt.
 Cæterum titanibus procreā-
 tur, Oceano quidem, et The-
 tye, Oceanidum terna mil-
 lia. Asia, Styx, Electra,
 Doris, Eurynome, Amphi-
 trite, Metis. Cæto autem
 ex Phœbe, Asteria, et La-
 tona: ex Hyperione, ac
 Thea, Aurora, Sol, Lu-
 na, Crio ad hæc et Eu-
 rycæ Plutii filie nati sunt

APOLLODORI

Astræus, Pallas, Perses . Ias-
peto aut ex Asia Oceani filia
nascitur Atlas, q suis humeris
cælum subflinet, Prometheus
item, et Epimetheus, ac Menæ-
tius, quæ in titanico bello fulmi-
natum Iupiter in tartarum de-
trusit. Sed è Saturno, ac Phi-
lyra geniti sunt Chiron ge-
minus centaurus : ex Auro-
ra vero, & Astræo nati sũt
Venti, & Astra . Perses ex
Asteria Hecatem genuit. Pal-
lanti, & Stygi ex Oceano p-
creati sunt Nice, Cratus, Ze-
lus, Bia . Iupiter Stygis aquã
de scopulor inferorũ loca flu-
entem , iurisiurandi religio-
ne decoravit : quod ipsi cõtra
Titanas, vna cum filijs opem
tulerit . Ponti vero et Tet-
ræ hi sunt filij, Phorcus,
Thaumas, Nereus, Eury-
bæa, Ceto . Ex Thaumante
autem, & Eleetra Ocea-
ni filijs natæ sunt , Iris, Har-
pyia, Aello, & Ocypete.
Phorci, & Cetus gignuntur

δὲ καὶ Εὐρυβοΐας τῷ πολὺ
πυλῶος, Πάλλας, Πόρ-
κος, Ιαπετοῦ δὲ, καὶ Ἀστῆος
τῆς Ωκεανοῦ, Ἀτλάς, ὃς
ἔχει τοῖς ὤμοις τὸ οὐρανόν.
καὶ Πρωμηθεύς, καὶ Ἐπιμη-
θεύς, καὶ Μενέτιος, ὃν κερ-
ραυνώσας ἐπὶ τῇ πετανομα-
χίᾳ ξύς, κατεταράξαν.
Ἐγλύβο δὲ καὶ Κρόνου, καὶ ἰο
Φιλύρας, Χείρων διφύης
κένταυρος . Νηὺς δὲ, καὶ Ἀ-
στρίων ἀνέμοι, καὶ ἄστρα.
Πύρρον δὲ, καὶ Ἀσδρίας, ἐ-
κείνη, Πάλλαςτος δὲ, καὶ ἰς
Στυγὸς τῆς Ωκεανοῦ, Νί-
κη, Κράτος, Ξήλος, Βία . Τὸ
δὲ τῆς Στυγὸς ὕδωρ ἐκπέρας
ἐπὶ ὅδῳ ῥέον, ξύς ἐπιή-
σεν ὄρεον παύτῳ αὐτῇ π 20
μὲν διδούς, ἀπὸ δὲ αὐτῷ κα-
τὰ πτεάνων μετὰ τῆς παί-
δων σπινθέρων . Πόντον
δὲ, καὶ γῆς, Φόρκος, Θαύ-
μας, Νηξεύς, Εὐρυβοΐα, καὶ 25
τῶ . Θαύματος μὲν οὖν, καὶ
ἡλέκρας τῷ ὠκεανοῦ ἴσας,

καὶ ἀρπυγαι, αἰετῶ. ὠκυ-
 πίτη. φόρκου δὲ, καὶ κη-
 τοῦς, φορκυάδης γοργόνου.
 ποδὶ δὲ ὠκυπύου, ὅταν ταῖς
 5 κατὰ πρὸς αἰετῶν. Νη-
 ρέως δὲ, καὶ Δωρίδος τῆς Ω-
 κειανῆς, νηρείδης, ὧν τὰ ὀνό-
 ματα Κυμοδῶν, Σπειώ.
 Γλαυκοδῶν, Νηυσιδῶν, αἰ-
 10 ολίη, Ερατώ, Σαώ, Αμφιτεί-
 τη, Ὀνίχη, Σίπης, Ὀλιμπίη,
 Ἀγαυή, Εὐδώρα, Δωτώ, Φέ-
 ρουζα, Γαλάτεια, Ακταίη,
 Πρωμέδουζα, Ἰπποδῶν, Λυ-
 15 σιάνασσα, Κυμώ, Πιόνη, Α-
 λιμείδη, Πλευράνη, Εὐκρά-
 τη, Πρωτώ, Καλυψώ, Παιό-
 τη, Κρατώ, Νεόμνης, Ἰππο-
 νόη, Διταλεία, Παλαμόνη, Λυ-
 20 θῶν. Μελίη, Διώνη, Ἰσσίη,
 Διρῶ, Εὐαγόρη, Υαμάδη,
 Εὐμόλπη, Ἰόνη, Δαυαμείη,
 Κητώ, Λιμνωρέα. Ζεὺς δὲ
 γαμείμην ἔρασε, καὶ κενόη,
 25 Ἡέλω, εἰλεῖθ' ἦεν, ἀρ' ἦεν.
 μέγνυται δὲ πολλὰς θνη-
 τῶν τε, καὶ ἀθανάτοισιν γυναι-

Phorcyades, Gorgones, de
 quibus dicendum erit : ubi
 de Persei rebus conscribe-
 mus. Nerei, & Doridis,
 quos Oceanus genuit, Ne-
 reides filiae fuerunt : quae
 hisce nominibus appellantur,
 Cymothoe, Spiò, Glau-
 cothoe, Naufuthoe, Halia,
 Eratò, Saò, Amphitrite,
 Eunice, Thetis, Eulimene,
 Agaue, Eudora, Doto, Phe-
 rusa, Galatea, Astaea, Pro-
 tomedusa, Hippothoe, Ly-
 sianassa, Cymò, Pione, Ha-
 limede, Pleasure, Eucrate,
 Protò, Calypsò, Panope,
 Craniò, Neomeris, Hip-
 ponoe. Deianira, Polynoe,
 Autnoe, Melie, Dione,
 Isaea, Derò, Euagore, Psi-
 mathe, Eumolpe, Ione, Dy-
 namene, Cetò, Limnoea.
 Iupiter autem Iunonem sibi
 connubio iunxit, ex eaq; He-
 ben, Ilithyian, et Argem pro-
 creauit. ad haec multis cū mor-
 talibus, cū immortalibus mulie-

APOLLODORI

ribus admiscetur. Ex The-
mide igitur Cœli filia, Ho-
ras creat, Irenen, Euno-
miam, Dicen. Parcas Clo-
thò, Lachesis, Atropen. Ex
Dione Venerem: ex Eurys-
nome, Oceani filia, Gra-
tias, Aglaiam, Euphrosy-
nen, & Thaliā: De Stryge
Proserpinam: è Mnemosy-
ne, Musas, quarum Prin-
ceps omnium est Calliope,
deinde Cliò, Melpomene, Eus-
terpe, Eratò, Terpsichore,
Vrania, Thalia, & Polys-
mnia. Atqui Calliopes, &
Oeagri Linus, dictus Apollis
nis, filius fuit, quem Hercu-
les interemit, & Orpheus,
qui ciitharœdicam exercuit:
cuius cantu lapides, arbor-
esq; promouebat. Hic, post
Eurydicen coniugem ser-
pentis morsu è medio sublas-
tam, ad Plutonis, reuocatus
tus ipsam descendit, ab eoq;
persuassus, ei reducendæ vxor-
is potestatem facit, ea le-

ξίν. ἐκ μὲν οὖν Θέμειδος τῆς
οὐρανοῦ, γέννα θυγατέρας
ἑρᾶς, εἰρήνης, εὐνομίας,
δίκης, μοίρας, κλωθῶ, λά-
χουν, ἄκροστον, ἐκ Διώνης δὲ, 5
ἄφροδίτῃ. ἔξ δὲ εὐρωόμης
δὲ τῆς ὠκεανοῦ, χάριτας,
ἀγλαίῃ, εὐφροσύνῃ, θά-
λαιᾳ, ἐκ δὲ στυγὸς, πρὸς-
φόνῃ, ἐκ δὲ μνημοσύνης 10
μοῦσας, πρῶτην μὲν Καλ-
λιόπην, εἰτα κλειώ, μετὰ
μυῖῃ, Εὐτέρπῃ, Ερατῇ,
Τερψιχόρῃ, οὐρανίᾳ, θά-
λαιᾳ, πολύμνῃαν. Καλ- 15
λιόπης μὲν οὖν, καὶ οἱ ἄλλοι
κατ' ἐπικλήσιν δὲ, ἄρχι-
μος, λίνος, ὃν Ἡρακλῆς ἀπέ-
κτεινε, καὶ ὁ ῥεφίδης ὁ ἀσκή-
της κισσεφίδας. ὃς ἄδων 20
ἐκινῆ λίθους τε, καὶ δίδρα.
ἀρχιδανούσης δὲ εὐρυδίκης
τῆς γυναικὸς αὐτῆς, δηχθεί-
σης ὑπὸ ὄφραος, κατήλθεν
εἰς ἄδου δέλων ἀγαγεῖν αὐ 25
τήν. καὶ πολλούτων αἱ πε-
σὲν αἰὶ ἀπὲρ μῆλαι. ὃ δὲ ὑπὲρ

χειρ ὄρωρ ποιήσειν, αἷ μὴ
 πορδόμενος Ορφέος ὑπὸ
 στραφῆ, πρὶν εἰς τὴν οἰκίαν
 αὐτοῦ πρᾶλνέσθαι, ὃ δὲ ἀ-
 πσιῶν ἐστραφεὶς ἐδράξατο
 τὴν χυαῖνα. ἡ δὲ, πάλιν
 ἐπέστρεψε. ὅρξε δὲ ὀρφέος
 καὶ τὰ διονύσου μυστήρια, καὶ
 τέταπται πρὸς τὴν πείραν
 10 διασπαθεῖς, ἔκπρὸς τῆς μα-
 κρόν. Κλειὸν δὲ πόρου
 τῆς μάγης ἡράδης καὶ τὰ
 μῆνιν ἀφροδίτης, ὡνέδκου
 γὰρ αὐτῇ τὸν τοῦ ἀδωνιδος
 15 ὄρωτα. στυγερὰ δὲ ἐ-
 γένυσεν ὅς αὐτὴ καὶ δαυα
 καὶ τὸν. ὁ δὲ αἰμυλὸς ὁ φιλάμ-
 μνος, καὶ ἀργίπης νύμφης
 ἔχεν ὄρωτα. πρῶτος ἀρξά-
 20 ρος ὄρωτ' ἀργείων. ἀλλ' ὑπὸ
 κινδόν μὲν ὕδρον ἀπ' ἁλῶος
 φάρμακον ὄντα δίσκω βα-
 λῶν, ἄλῶν ἀπὶ κτενε.
 δάμυρος δὲ καὶ λαὶ δισκῶν,
 25 κῶν, καὶ κινδάρωδία, πρὸς
 μοιστικῆς ἔεισε μόνους. στυ-
 γερὸς αὖ μὲν κρείττω

ge, ac pacto, ut inter re-
 deundum Orpheus coniu-
 gis conspiciendæ gratia an-
 tea nunquam resisteret, quā,
 cum iam domum peruenisset
 suam. Ille autem haudqua-
 quam fidens, conuersus Eu-
 rydicen uxorem insequentem
 spectauit, quæ tum ad Plu-
 tonis remeauit. Post hæc Or-
 pheus, Dionysij mysterijs, in-
 uentis, discerptus à Mænadi-
 bus ad pieriam sepultus fuit
 se proditur. Cliò Pierum
 Magnetis filium, Veneris ira,
 quòd ei Adomidis amorē ex-
 probraffet, deperuit, cuius
 compressu Hyacinthum fi-
 lium concepit. Huius amore
 Thamyris Philamoni, et Ar-
 giopes nymphæ filius inflam-
 matus fuit. Hic masculā Ve-
 nerem primus incepisse dici-
 tur: Sed Hyacinthum Ama-
 suum disco percussum Apollō
 inuitus occidit. Thamyris cū
 forma corporis præstans, tum
 fidibus clarus, de cantu Musas

APOLLODORI

prouocauit, omniūq; concubitu-
 tum victor, victus autē illa-
 rū arbitratus se multatum iri
 paciscitur. Musae itaq; supe-
 ratum Thamyris oculorum
 luce, & ciubarædica priuāt.
 Cæterum Rhesus fuit Euter-
 pes, ac Strymonis amnis fi-
 lius, quem in bello Troia-
 no Diomedes obtruncavit.
 Nec defunt, qui hunc Cal-
 liope natum esse scribunt.
 Corybantes ex Apolline,
 & Thalia geniti sunt.
 At Melpomene, & Ache-
 loo, Sirenes: de quibus, ubi
 de Vlyffe agetur, dicemus.
 Iuno citra cuiusquam con-
 cubitum peperit Volcanu-
 num. Sed Homeri testimo-
 nio, & hunc Ioue natum ef-
 se confirmatur: quem Iu-
 piter matri in vincula con-
 iecit, opem ferentem de coe-
 lo præcipitem dedit. Nam
 coniugem, quod Herculi ad
 Ilium deuastandum nauis-
 gantem tempestatem intulisset,

Ὀρέειν πλοισιόειν πα-
 στας. ἐὰν δὲ ἡγήνηται, σθένει,
 οὗ αὖ ἐκείνου δέλωσι. καὶ οὖν
 πῶς τῶναι δὲ αἱ μούσαι γα-
 νόμηναι, καὶ τῆς ὁμμήτων
 αὐτὸν, καὶ τῆς κινδερφορίας
 ἐσθλόντων. ὁ τῶναι δὲ καὶ
 ποταμὸν στρύμονος ῥήσος,
 ὃν καὶ Ἰοίης Διομήδης ἀπύκτει
 νει. ὡς δὲ εἴη λέγουσιν, ὅτι οὖν
 καλλιόπης ὑπῆρχεν. καὶ
 λέειν δὲ, καὶ ἀχλὺς
 ἐγλίσθη κορυβαίτες. μελ-
 πομένης δὲ, καὶ ἀχλὺς
 σείρειν, καὶ οὖν καὶ τῆς
 καὶ ὁδὸν αἰὲς ὁρῶμεν. Ἡρα
 δὲ χεῖς ἀντὶς ἐγλίσθησαν ἱ-
 φαισον. ὡς δὲ Ὀμηρος λῆ-
 γει, καὶ ἔσθον ἐκείνους ἐγλίσ-
 θαι. ἔπειτα δὲ αὐτὸν ὅς αὖ οὖν
 ῥαοῦ ξείνους. Ἡρα δὲ δέειν
 βουβούττα, τὰν τινος γὰρ
 ὅς κενέμας ξείνους ὅς ὀλύμ-
 που, χεῖμας ἐπιπέμψα-
 ραι ἡρακλεῖ, ὅτι ῥοῖα ἐ-
 λῶν ἔσθαι. πῶς τινος ἡ-
 φαιστον καὶ λῶμα, καὶ πῶ-

ρωθεῖται τὰς ἑσέσεις, δέ-
 σωσι θῆπς. μίγνυται δὲ
 ξυὺς θῆπιδι, μετεβαλλούσῃ
 εἰς πολλὰς ιδέας, ἵπιδρ
 5 τῷ μὴ σωελθεῖν. καὶ αὐ-
 τὸν γλινολίλῳ ἔγκυον, κα-
 ταπίνει φθάσας. ἐπεὶ πδρ
 ἔλεγε γλινύσειν παῖδα, με-
 τὰ τὸν μέλλουσαν ὅτ' αὐτῆς
 10 γλινέσθαι κόρον, ὃς οὐραίου
 θυνάσῃς γλινέσεται. ἔδω-
 ροθεῖς κατέπει αὐτὴν.
 λέπει τινα, ὡς δ' ὅτ' τῆς γλ-
 νήσεως εἴση χρόνος, πλῆ-
 15 ξαυθὺς αὐτῷ τὸν κεφαλῶν,
 πλῆκει προμυθίας, ἡ καὶ δά-
 πδρ ἄλλοι λέγουσιν κῆ ἡφαι-
 στου, ἐκ κορυφῆς αὐτῇ ποτα-
 μὸς τεύτωνος, ἀπὸ τῆς σὺν
 20 ὅτ' αὐτοῖς αἰέθουρε. τῶν δὲ
 καὶ θυνγατῶν ἀσδρία μὲν
 ἑμοιωθεῖσα ὅτ' τυγῆ αὐτὸν
 εἰς δαίλασαν ἔρριψε φθ-
 γοντα τὸν περὶ δία, στωου-
 25 σία. καὶ πόλις ἀπ' ἐκείνης
 ἀσδρία προδὸν κληθεῖσα,
 ὅτ' αὐτὸν δὲ δῆλος. λυτὰ δὲ

ex Olympo suspenderat, Vol-
 canum vero in Lemno insula
 deiectum, & eo casu claudū
 factum Thetis seruauit inco-
 lumem. Iupiter ad hæc The-
 tidi varias alternāti formas,
 quo illius vitaret amplexus,
 immiscetur: quam, cum gra-
 uidam esse persensisset ab-
 sorbere occupat, quoniā post
 natam ex ea puellam, filium
 se pariturū dicebat, qui cæli
 dominatione positurus esset:
 Id futurū veritus eam absor-
 buit. Vbi vero parienti tem-
 pus aduenit. (hic quædā de-
 funt.) Prometheus siue, vt alij
 tradūt, Volcanus eius caput se-
 curi percussit, deq; illius vorti-
 ce secus Tritonē armē arma-
 ta Pallas exiit. Cæterum
 de Cæi filiabus Asteria fu-
 giens Iouis complexum in co-
 iburnicem mutata seipsam de-
 misit in pontum, & ab ea,
 quæ Asteria vrbs prius ap-
 pellata fuit, postea Delos
 nomen accepit: Siquidem

APOLLODORI

Latonam ab Ioue compres-
sam per vniuersum terrarum
orbem Iuno insectata est, do-
nec Delum peruenit, atq; ibi
Dianam prius peperit, qua ob
stetricæ adiuta mater Apollin-
em deinceps edidit. Enim
uero Diana venationis stu-
dio delectata, virgo perman-
sit, Apollo autem diuinandi
facultatē edoctus à Pane Ios-
mis et Contumeliæ filio Del-
phos, quo tēpore Themis illic
oracula dabat, se contulit. At
cum templi custos Pytho ser-
pens ab hiatus aditu prohibe-
ret Apollinem, hoc per-
empto Deus templum occu-
pat, neque longo post tem-
pore Tityum quoque Io-
mis ex Elara Orchomeni fi-
lia natū interemit, quā Lu-
piter vbi impleuit, Iunonis
metu sub terram occuluit,
conceptumq; filium Tityum
inuisitatae magnitudinis in
lucem edidit; Hic igitur
in Pythonem contendens,

σωελθού(α δι' κατὰ τὴν
γῆν ἀπασαν, ὑφ' ἧρας ἐ-
λαύνθη μέχρις εἰς δῆλον ἐλ-
θού(α. γλινᾷ πρώτῳ ἄρτε-
μεν. ὑφ' ἧς μαλαθεῖ(α, ὕστε-
ρον ἀρόλωνα ἐγλίνυσεν. ἄρ-
τεμις μὲν οὖν τὰ ποδὲ δῆ-
ρας ἀσκήσα(α, πρὸ δέος ἔμ-
νει. Ἀπόλλων δὲ τὴν μαλ-
τικὴν μαθὼν πρὸ τῆ πα-
νὸς θεοῦ καὶ θυμῷ βραχέως, ἵκαν-
εἰς δελφοῖς. χρησμοδοῦσης
τότε θεμεδός. ὥς δὲ ὁ φραυ-
ρῶν τὸ μαλτεῖον πίνων ὁ-
θας, ἐκάλυψε αὐτὸν πρὸ ἐλ-
θεῖν ἰδὲ τὸ χάσμα, ἔκτορος
αἰελῶν, τὸ μαλτεῖον παρα-
λαμβάει. κτείνει δὲ μετ'
οὐ πολὺ καὶ πτύον. ὃς ἦν
θεὸς υἱὸς, καὶ τῆς ὀρχομενοῦ θυ-
γατρὸς ἐλάφης. ἢ ξυῖς, ἐπει-
δὴ σκυῖλαι διέ(ας ἦρχο, ὑ-
πὸ γῆν ἔκρυψε. καὶ τοῖς
κυφορεθεῖσιν καὶ δα πτυ-
ον ὑποδμεγέθη, εἰς φῶς ἀ-
νήγαγε. οὐτος δὲ γρόμιος εἰς
πύθωνα λεγὼν διαρῆσας,

πύθω κατὰ χεῖρας ἐπιπαῖ-
 ται. ἡ δὲ, τὸν παῖδα ἐπι-
 καλεῖται, καὶ κατὰ τοξόου-
 σιν αὐτόν. καλᾶζεται δὲ καὶ
 5 μὲν δάνατον, γύψος γὰρ
 αὐτῆς πτερυγία, καὶ ἄδου
 ἐοικασίη. ἀπὲκτεινε δὲ ἀ-
 πόλων, καὶ τὸν ὀλύμπου
 παῖδα Μαρσύαν. οὐτως γὰρ
 10 Ὀρέων αὐλοῦς, ὅς τ' ἔρριψεν
 ἀθηνᾶ. ὅθεν τὸ πτερόεν αὐ-
 τῆς ποιεῖν ἄμορφον, ἡλθεν
 εἰς εἶναι πρὸς μοισικήν ἀρχή-
 λωνι. σιωπῆς δὲ αὐτῆς,
 15 ἵνα ὁ νικήσας, ὁ βούλεται δια-
 σῇ τὸν ἡττημένον, τὸ κρείσας
 γνομένης πτερυγία εὐρέ-
 φας, ἡγωνίσθη ὁ ἀρχάων, καὶ
 ποιεῖν ἐκέλευσε τὸν Μαρσύαν.
 20 τῷ δὲ ἀδωατοῦτος. Ὀρέ-
 ρεις κρείστων ὁ ἀρχάων,
 κρεμᾶσας τὸν Μαρσύαν ἐκτι-
 νος ὑπερπενθεῖς πίπτους, ἐκ
 πτεμὼν τὸ δέρμα, οὕτως διέ-
 25 φθερεῖ. Ὀρέων δὲ ἄρτε-
 μιν ἀπὲκτεινε καὶ δῆλφ. ὅ-
 ῳ γὰρ ἡ δέχοισιν ὑπερ-

Latonam conspicatus, eiusq;
 desiderio detentus abripit.
 Hæc filiorum opem implo-
 rat, ij Tityum sagittis confis-
 ciunt, qui vel mortuus crucia-
 tur. Vultures enim apud in-
 feros eius cor depascere nun-
 quam desistunt. Apollo etiā
 Marsyam Olympi filium occi-
 cidit. Hic enim, cū tibias inue-
 nisset, quas Minerva, quod in-
 formē vulū efficerēt, abiecit,
 Apollinem de musica prouoc-
 care nō dubitauit. Hoc de cō-
 pacto in certamen descēdūt, ut
 victor arbitrato suo deuictum
 afficiat. Inito igitur certa-
 mine conuersa ciithara certab-
 at Apollo, idēq; ut Marsyas
 faceret, imperauit, quod cum
 ille tibijs nequiret, Apollo præ-
 stantior est inuentus. Quare
 suspensum Marsyam è prox-
 imæ, ac patulæ pini ramo
 detracta pelle ita confecit.
 Sed, et Diana Orionē in De-
 lo necauit, hunc terra natum
 vastissima corporis magnitus

APOLLODORI

dine fuisse memorant: cum
Neptuni ex Euryale filium
Pherecydes esse refert. Huic
à Neptuno patre in summo
mari pedibus incedendi fa-
cultas data fuit. Hic Siden
uxorem habuit, quam Iuno
secum deforma certare au-
sam ad inferos detruxit:
quique cum remcasset in
Chium, Meropen Oenopio-
nis filiam in connubium po-
stulavit: Hunc Oenopion per
ebrietatis somno sepultum ex-
cæcavit, & secus littora eie-
cit. Hic autem officinam æra-
riam ingressus, puerum abri-
puit, ac suis humeris imposu-
it, seq; versus orientem solem
vi ductaret, imperavit, quò cū
venisset, solis radijs excalfa-
ctus pristinam oculorum lucē
recuperavit, inde confestim
adversus Oenopionem contē-
dit. Sed & Neptuno quidē
Volcani artificio subterraneū
domicilium fecit. Ad hæc Au-
rora eius amore capta Orion

μεγάλῃ τὸ σῶμα. ἔδρεκν-
δης δὲ αὐτὸν ποσειδῶνος, καὶ
ἀρπύλλης λείγει. ἐδωρήσατο
δὲ αὐτῷ ποσειδῶν διαβαί-
νειν τῶν θαλάσσαν. οὗτος 5
μὲν ἔγχετο Σίδῳ, ἣν ἔρρι-
ψεν εἰς ἄβυσσον παρὰ μορφῆς
ἀρίστων ἥρα, αὐτὸς δὲ ἐλ-
θὼν εἰς χίον, μερόπην τῶν οἰ-
νοπίωνος ἐμνηστεύσατο. μεθύ-
σας δὲ οἰνοπίων αὐτὸν, κοι-
μώμενον ἐτύφλωσε. καὶ πρῶ-
τῶν αἰμαλώδων ἔρριψεν. ὁ δὲ,
ἰδὼν τὸ χαλκείον ἐλθὼν, καὶ
ἀρπύσας παῖδα εἶα, ἥ τῆς 15
ἁμῶν ἰδὼν Διμήλιος, ἐκέλευσε
ποδῆγειν πρὸς ταῖς αἰχτο-
λάς. ἐκείνῳ δὲ πρῶτον ὀφθαλμὸς,
αὐτὸς βλεψάμενος ἐκκαεῖς ὑπὸ τῇ
ἡλιακῇ ἀκτίνῳ. καὶ δόξα τα- 20
χέων ἰδὼν τὸν οἰνοπίωνα ἐ-
σπῶνδεν. ἀλλὰ τῷ μὲν πο-
σειδῶνι, ἠφαιστόδοντι ὑπὸ
γῆν κατεσκόλεισεν οἴκον. ὁ-
ρίωνος δ' ἦ ὡς ὄρατο εἶα, ἥ 25
πάσας, καὶ ἐκόμισεν εἰς δῆ-
λον. ἐποῖδ' γὰρ αὐτῶν ἀφρο

LIBER PRIMVS,

δῖτη στυγερῶς ὄρατ', ὅτ' ἄρ' εἰ
 στυλνιάδην· ὁ δ' ὠρίων, ὡς
 μὲν αἴιοι λέγουσιν, αἰνέειν
 5 δισκίδην ἄρτεμιν περικα-
 λούμενος· ὡς δὲ πινυτο βιαζό-
 μενος Ωπιν μίαν Ἰδὲ ἑσπε-
 ρορέων πῆλιν ὀμφίῳ παρ-
 θένῳ, ὃν ἄρ' ἔμελλε εἶδε
 10 δα· Ποσειδῶν δ' ἄμφω
 τὴν τὴν ὠκεανοῦ γαμεῖ, καὶ
 αὐτῷ γίνεταί Τρίτων, καὶ
 Ρῶδην ἢ ἥλιος ἔγχε· Πλού-
 των δ' ἐπὶ σφόνδης ὄρα-
 σθεῖς, διὸς στυγερῶς τοῦ, ὃ
 15 πατρὶ αὐτῷ κρύφα· δῆμ-
 ον δ' ἐμὲ λαμπρόν· νυ-
 κτός τε, καὶ ἡμέρας, καὶ τὰ
 πάντα τὴν γῆν ζυγῶν πε-
 εῖν· μάστιγι δ' ἐπὶ ὄρμῃ
 20 εἶναι, ὅτι πλούτων αὐτῷ
 ἔρπασεν ὀφθαλμὸν· Διὸς,
 ἀπὲρ λιν οὐρανό· εἰς αὖτε
 ἔα δὲ γυναικί, ἢ καὶ εἰς ἐλδο-
 σίνα· καὶ πρῶτον μὲν ἐπὶ τῷ
 25 αὐτῷ ἐκείνης κλυθεῖσιν ἀγέ-
 λασιν ἐκείνῃ· πέρας πρῶ-
 τὸ καλλίχερος φρένα κα-

nem rapit, ac secum in Delū
 transtulit: Nam Venus, quod
 cum Marte concubuerat, per-
 petuo illam ardore cruciabat.
 Nec defunt, qui scribāt Orio-
 nem, quod Dianam, ut secum
 disco luderet, inuississet, occi-
 sum fuisse. Sed alijs proditur,
 inferentem vim Upi vni ὁ vir-
 ginibus, quæ ab Hyperboreis
 uenerunt, à Diana sagittis cō-
 fixum fuisse. Neptunus au-
 tem Amphitritem Oceani fi-
 liam sibi coniugio copulauit
 ex qua Triton, ac Rhode, quæ
 Soli nupsit, orti sunt. Pluto
 Proserpinæ amore succensus
 incredibili, Iouis adiumento
 furtim rapuit. At Ceres ac-
 census facibus, noctes, atque
 dies vniuersū terrarum orbē
 vestigando lustrauit: quæ, ubi
 renunciatur, à Plutone filiam
 fuisse præceptam, dijs irata
 cælū reliquit, mortaliq; assis-
 milata mulieri Eleusinem cō-
 tendit, ac primò quidē Ages-
 lastum de suo mærore ap-

APOLLODORI

pellatū,nō procul à Callicho-
ro putea lapidē infedit: Inde
ad Celeū iā tum Eleusiniotū
Regē,profecta,ad illius mulie-
res introducta est: à quibus,cū,
vt assideret,rogaretur, Anus
quædā,cui Iambe nomē fuit,
Deā scōmatib. lacecessuit: eaq;
ratione, risū illi excussit:qua
de re in Theſinophorijs mulie-
ribus scōmatū licētiā enatam
fuisse memoratur.Celeo iū ex
Metanira coniuge filius erat:
hūc in sinu suo assumptū Ce-
res alebat,quē cum immortalē
facere vellet, p noctes in igne
deponebat infantem,ac eum in
modum, quicquid in illo mort-
talitatis inerat, adimebat.

Puer autem, cui Deiphonti no-
men erat,in dies supra quā
credi posset, adoleſcebat: ma-
ter,quid hā Dea faceret,obſer-
uat,cūq; igne cooperitū depre-
hendisset filiolū, exclamauit.
hūc cir capuer ab igne fuit ab-
sumptus, seq; ipsam Dea a-
gnoſcēdā dedit:ac Triptolemo

Meta-

λάμλιον. ἔπειτα πρὸς Κε-
λεὸν ἐλθούσα ἢ βασιλεύου-
σα τότε ἑλθουσίων, εἶδον οὐ-
σῶν γυναικῶν, καὶ λεγου-
σῶν τούτων παρ' αὐτάς κα-
5 δίζεσθαι, γράϊα ὥς Ἰάμβη
σκώψατο τῷ θεὸν ἐποίησε
μειδιά σοι. οὐχ ὅτιον εἰς οἷς
θεομοφοίοις τὰς γυναι-
κας σκώπτειν λέγουσιν. ὅντως 10
δὲ τῇ Κελεῷ γυναικὶ μεδε-
νείρα παιδίου ὅτε ἔρεσκε
ἡ δημήτηρ πῶλα βούλα. Εὐ-
λαμλίῳ δὲ αὐτὸ ἀθάνατοις
ποίησαι, τὰς νύκτας εἰς 15
πῦρ κατέθει τὸ βρέφος, καὶ
ποδὶ ἔθηκε τὰς θνητὰς σάρ-
κας αὐτοῦ. καὶ ἡμέραν δὲ
παραδόξως αὐξανομλίου τῷ
δηφώνως: ὅτε γὰρ ἦν ὅτε 20
μα τῷ παιδί, ἐπὶ τήρσεν με-
τανείρα τί πράξει θεά, καὶ
καταλαβούσα εἰς πῦρ ἔθηκε
κρυμμένη, αἰετόν. διό-
πρὸ τὸ μὲν βρέφος ὑπὸ τῷ 25
πυρὸς αἰετῶν. ἡ θεὰ δὲ
αὐτῷ ὀξέφει. τριπτολέμῳ
δὲ τῷ

δὲ τῷ πρεσβυτέρῳ ἤμειδε
 νείραο' παίδων δὴ φρον κα-
 τασκευάσας πῆλυδαν δρα-
 κόντων· καὶ πυρὸν ἔδωκεν,
 5 ὃ πλεῖον ἄλλω οἰκουμένην δι' οὐ-
 ρανοῦ αἰρούμενος κατέπει-
 ρε· Πανύκτας δὲ τελεπό-
 λιμον ἐλευσίνος λέγει· φη-
 σὶ γὰρ δήμεναι πρὸς αὐτὸν
 10 ἰλθεῖν· Φορκυδάς δὲ φη-
 σὶ αὐτὸν ὑἱὸν Ωκεανοῦ, καὶ
 γῆς· διὸς δὲ πλούτωνι πλεῖ-
 κόνον ἀνὰ πῆλαι καλῶσιν
 τος, ὃ πλούτων, ἵνα μὴ πο-
 15 λὺν χρόνον πρὸ τῆς μντεῖ-
 καταμείνῃ, ῥοιᾶς ἔδωκεν
 αὐτῇ φαγεῖν κόκκον· ἡ δὲ
 οὐ περιδουλήν τὸ συμμασά-
 μνον, κατηνάλασεν αὐτὸν·
 20 κατὰ μαρτυρήσαντός δὲ αὐ-
 τῆς ἀσκαλάφου τῷ Ἀχιέροι
 τος, καὶ γοργύραο', πούτε-
 ρον δήμεναι εἰς ἄστυ βα-
 ρεῖται ἐπὶ δὴκε πύραο· πρὸ
 25 σφαίρῃ δὲ κατ' ἔκδοτον εἰς αὐ-
 τὸν, τὸ μὲν τρεῖς, μετὰ πλε-
 οντος ἡνιμαχόει μὲν αὖ· τὸ

Metanera natorum maximo
 currum ab alatis trabendum
 draconibus comparat, tritis
 cumq; concessit, quod per aez-
 rem vectus vniuerso terrarū
 orbi ferendum condonaret.
 Atqui Panyasis, Triptole-
 mum, inquit, filium: ad eum
 enim Cererem peruenisse re-
 fert. Pherecydes autem ip-
 sum Oceano, & Terra na-
 tum esse ait. Inter hæc Iu-
 piter Plutoni, ut Proserpinā
 remitteret, imperauit. quare
 Pluto, ne penes matrem
 ea diu remaneret, punici ma-
 li granum dedit illi come-
 dendum. Hæc autem, cum
 quid manderet, minime præ-
 uideret, id ipsum confecit.
 Ceres Ascalapho Acheron-
 tis, & Gorgyræ filio, quod
 falsum in eam testimonium
 dixisset, graue superimpo-
 suit saxum apud inferos.
 Sic demum Proserpina sin-
 gulorum annorum partem cū
 Plutone manere compellitur.

APOLLODORI

Quod superest illi cum super-
 ris degendum erat. Hæc
 itaque sunt, quæ de Cetero
 eraduntur. Opis adhuc Ti-
 tanibus irata gigantes è Cæ-
 lo non modo corporis magni-
 tudine præcellentes, sed viris
 bus etiam inuitissimos pro-
 creauit: qui terribili planè
 vultu, hæc promisso è capite
 capillo, et proluxa è mento
 barba præditi esse videban-
 tur, et anguineos pedes has-
 buisse prodantur. Sunt, qui
 in Phlegreæis campis, alij vez-
 ro ad Pellenen eos habitasse
 ferunt. In cælum saxa, atq;
 accēsas arbores iaculabātur:
 in quibus Porphyrionem, et
 Hæcyonem omniū facile prin-
 cipes fuisse legimus. Qui, ea,
 in qua natus esset, terra dimi-
 catus, erat immortalis. Hic
 et solis bones ex Erythra ab-
 egisse dicitur. Ceterū inter
 Deos rumor erat, gigantum
 posse occidi neminē: Verū so-
 mortaliū quispiā in societate

δε' λοιπὸν πρὸς τοῖς θεοῖς.
 ὡς δὲ μὲν οὕτω δήμιος, ταῦ-
 τα λέγεται. Ἐν δὲ παλαιῇ
 Τιτάνων ἀγανακτοῦσα, γλυ-
 νᾷ γίγαντας ἐξ οὐρανοῦ. 5
 μέχρι δὲ μὲν σωματίων αὐ-
 τῶν ἐλάττω. δυνάμει δὲ
 ἀνέτατων ἴσους. οἱ φοβροί
 μὲν ταῖς ὁψέσι κατεφαίνον-
 το καὶ θύμῳ καθέσθαι κόμπησιν
 ἐκ κεφαλῆς, καὶ γυνείων.
 εἶχον δὲ ταῖς βάσει φοβί-
 δας σφακόντων. ἐγλίοντο δὲ,
 ὡς μὲν πῖνες λέγουσιν, εἰ φλέ-
 γρας. ὡς δὲ, ἄλλοι εἰ πελιδ-
 νῶν. ἡκόντιζον δὲ εἰς οὐρα-
 νοῦς πίεσας, καὶ σφῶς ἡμ-
 μελίας. διέφρε δὲ πάντων
 Παρφυρίων τε, καὶ Ἀλκυο-
 νίδος ὅς δὲ καὶ ἀδινάως ἦν. 20
 εἰ ἢ πρὸ ἐλάνθῃ γῇ μαχό-
 μενος. οὗτος δὲ καὶ τὰς ἡ-
 λίου βόας ἐξ ὀρυθίας ἤλα-
 σεν. ταῖς δὲ θεαῖς λόχοι ἦν,
 ὡς δὲ μὲν μὲν δὲ καὶ πρὸς
 γιγάντων ἀφαιεῖσθαι δύνα-
 σθαι, συμμικρῶν τε δὲ.

Διὸς τοῦ πηδὸς κλυθήσειν·
 Αἰδομένον δὲ γὰρ ἔσθω, ἐξύ-
 πει φάρμακον, ἵνα μηδ' ὑπὸ
 Διὸς τοῦ θωπευθῶσιν ἀχρὲς
 5 θάμ. Ζεὺς δ' ἄπειπὼν φαί-
 νειν ἡοὶ κ' καὶ σελάνῃ, καὶ
 ἡλίῳ, τὸ μὲν φάρμακον αὐ-
 τὸς ἔταμε φθάσας. Ἡρα-
 κλῆα δὲ σύμμαχον δ' ἄδω
 10 οἴκας ἐπικαλεῖσθαι. καὶ κείνος
 πρῶτον μὲν ἐτόξευσεν Ἀλ-
 κυνόεα, αὐτὸς δὲ, ὡδὶ τ' γῆς
 μάλλον αἰετοειδέα πετοῦσα·
 τῆς δὲ ἑλκυσθῆς ἐξ αὐτῆς
 15 σελάνης ἐλκυσεν αὐτόν.
 καὶ καίτος μὲν οὕτω ἐπελάθ-
 τα. Πορφυρέϊον δ' Ἡρα-
 κλεῖ κατὰ μάχην ἐφάρ-
 μμοε, καὶ Ἡρα. Ζεὺς δὲ
 20 αὐτῷ πᾶσιν ἥρασ' εἰέβα-
 λει, ἥ τις καὶ κατὰ ῥῆγιν ὡ-
 πος αὐτῷ ἐν πύλαις, καὶ
 βιάζεσθαι δίλοντος, βοκ-
 νῶς ἐπικαλεῖσθαι. καὶ Διὸς κα
 25 ραυνιάσας αὐτὸν, Ἡρα-
 κλῆς τοξόοις ἀπὸ κτερεῖ.
 τῆς δὲ λοιπῇ ἀχρὸν μὲν

arcessatur, eos interituros esse.
 se. quod cum Terra praesens
 fisset, ne mortalis cuiuspiam
 viribus gigātes occiderent, re-
 mediū queritabat. Tum Iu-
 piter Aurora, Luna, ac Soli,
 ne proderent, imperavit. Ipse
 itaque remedium ne Terra
 comperiret, antevertens praeci-
 dit. Siquidem ad se consilio
 Palladis Hercule socium
 accersivit, qui primus omnium
 Ialcyonē sagitta cōfossū
 interemit: Hic autem longe
 plus, quā ante, virium resu-
 mebat à Terra, donec Miner-
 ua impetu facto ipsum extra
 lunæ orbem abstraxit: & sic
 eum obijisse traditur. Porphy-
 rio autem in Herculem, &
 Iunonem pugnant impetum
 facit. Cum tum Iupiter Iuno-
 nis desiderium iniecit: quæ,
 cum sibi pepulum discindi, ac
 vim parari videt, opem quirit
 tat. Tum gigas ab Ioue ful-
 minatus, & ab Hercule sagit-
 tis transfixus occubuit. Inter

APOLLODORI

ceteros Apollo lenā Ephyialē
 ac oculum, dexterum Hercule-
 les sagittarum ictu effode-
 runt. Eurytem vero quere-
 no telo peremit. Chytium ab
 Hecate, seu potius à Volcano
 candenti ferro occisum fuisse
 feribitur. Minerva Encela-
 do fugienti Siciliam insulam
 obiecit. Pallanti autem pelle
 detracta in pugna suum subi-
 corpus contextit. Polybotes
 item p maris fluctus Neptun-
 no insectante in Cò tandem
 peruenit. In hunc Deus ins-
 ula partem reuulsam pro te-
 lo coniecit: quae Nisyros ins-
 ula facta est. Mercurius Or-
 ci galea testus pugna confe-
 cit Hippolytum. Grattonem
 Diana, Agrium deinde Par-
 ca, & Thoonem aeneis cla-
 uis pugnantes contuderunt.
 Reliquos autem fulmine ictos
 Iupiter interfecit. Sed &
 Hercules ita pereuntes sagit-
 tas confudit. Post igitur de-
 bellatos à superis Gigantias

Εφιάλτου, τὸν αἰετὸν ἐπὶ
 ξύουσιν ὀφθαλμόν, ἠρακλῆς
 δὲ, τὸν δεξιόν. Εὐρυτὸν δὲ
 θυρεῶ σφύρῃς ἐκτετερε. Κλύ-
 πον δὲ φασὶν ἐκείτη. μάλ-
 λον δὲ ὕφκατος βαλὼν μέ-
 σθους. Ἀδρια δὲ ἐγκέ-
 λαδω φασὶν ὅτι, σκελίσας
 ἐπὶ ῥίψα τὴν γῆν. πάλ-
 λαντος δὲ τὴν θηράν ἐκκ-
 μούσας, ταύτην κατὰ τὴν μά-
 χλῳ, τὸ ἰδιον ἐπίσκεπισ-
 μα. Πολυβώτης δὲ ὁξυτῆς
 θαλάσσης διαχθεὶς ὑπὸ τῷ
 ποσειδῶντος, ἔκειν εἰς καθ. πει-
 σειδῶν δὲ τῆς νήσου, μέσθους
 διαρρήξας, ἐπὶ ῥίψα αὐτῷ,
 τὸ λεχόμενον Νίσυρον. ὁ-
 μῆς δὲ τὴν Αἰδὸς, Κασίαν
 ἔχων κατὰ τὴν μάχλῳ, ἰπ-
 πάλυτον ἀπὸν τετερε, ἄρ-
 κης δὲ Γρατίαν, μοῖραν
 Ἀγρίον, καὶ Θόονα χαλ-
 κίοις ῥοπαλοῖς μαχόμενους.
 τῶν δὲ ἄλλων κεραιῶν αἰ-
 ρῶν βαλὼν διεφθέρη. πάν-
 τος δὲ ἠρακλῆς ἀφελόμενός

ναιδ' ἐτόξευσαν. ὥς δ' ἐκρά-
 τισκεν οἱ θεοὶ τῷ γιγάντει,
 γῆ μάλλον χολαθεῖσθαι, μέ-
 γυνται ταρταρῷ, καὶ ἦλ-
 5 νᾶ τυφάνα εἰ σικελίᾳ με-
 μιγμένοι ἐχόντα φύσιν,
 αἰσρόος, καὶ Διόειον. οὗτος
 μὲν καὶ μεγάρῳ, καὶ Διωνείᾳ
 μετὰ πάντων δῖν' ἐγαγεν, ὅς οἱ
 10 οἰκλήνισα γῆ. ἐν γ', αὐτῷ τὰ
 μὲν ἄχρ' ἡμερῶν ἄπληθ' ἔ-
 μέγιστος αἰσρόμορφον, ὥς
 τε ἔσπεδ' ἔχον μὲν πάντων τῶν
 ὄρεων. ἡ δὲ κεφαλὴ, πολλὰ
 15 σκῆψις τῷ ἄστρων ἑταίρῳ. χεῖ-
 ρας δ' εἶχε, πλὴν μὲν, ἑδὴ
 πλὴν ἑσπέρας, ἐκ πνομῆς.
 πλὴν δ', ἑδὴ τὰς αἰατράς.
 ἐκ πύτων δ' ἐξ εἶχον ἐκείτ'
 20 κεφαλαὶ δρακόντων. τὰ δ' ἐ-
 ἄχρ' ἡμερῶν, ἀπείρας εἶχεν
 ἔσπεδ' μεγάρους ἐχιδνῶν. ὧν
 ἄλκοι περὶ αὐτῷ ἐκ πνομῆς
 τοὶ καρυφῶν, συγγεμῶν πο-
 25 σάλλε' ὄζυαθ' ἔχον. πῦν δ' αὐτῷ
 τὸ σῶμα καπνῷ ὄρατο. αὐ-
 χεῖρας δ' ἐκ κεφαλῆς, καὶ γῆ

Terra longe atrocius indig-
 gnata Tartaro ammiscetur,
 ac Typhonem duplici natura
 humana sumit, atque feri-
 na constantem in Sicilia pae-
 rit. Hic et corporis vastitate,
 et robore ceteris omnibus,
 quos Terra generat, antecellebat:
 Huic etiam crurum
 tenuis immensa humane
 formae magnitudo erat, ut om-
 nium montium cacuminibus
 altior esse videretur: cuius
 etiam caput saepenumero as-
 tra pertingebat. Sed et ex
 ipsiusdem manuum altera ad He-
 sperum usque, et altera ad
 orientem pertinebant. Ex
 his centum draconum capita
 eminebant: in cruribus ma-
 ximas viperarum spiras ille
 continebat: quarum voluminis
 na aduerticem ipsum usque
 protendebantur, eaeque vipe-
 ra ingentem sibilum excita-
 bant. Typhonis corpus erat
 totum pennis circumdatum.
 Squalentes autem et capite cri-

APOLLODORI

nes, & mento barba impe xa,
 prolixāq; ventilabant. Igne
 oculi emicabant. Talis itaq;
 tantusq; Typhoon candentes
 in caelum lapides iaculatus
 cum sibilo simul, atque bontu
 ferebatur. Magna etiam ex
 ipfius ore ignis procella des
 fruebat. Hunc ubi Dū in
 caelum prospiciunt irrum=
 pentem, aēti in fugam in Aes
 gyptum properabant, & ubi
 illum insequentem vident, in
 varias animantium formas
 sese quisque transmutabat.
 Iupiter autē procul a se Thy
 phoonem conspiciatus fulmine
 percussit, ubi vero cominus
 fuit, adamantina illum falce
 deterruit, ac fugientem ad
 Casium vsque extremæ Sys
 riae montem persecutus est,
 ibiq; cum saucium esse co
 gnouisset, manus conseruit.
 Typho autem spirarum vo
 lumine circumplexum Io
 uem detinuit, eiq; Harpe
 adempta pedum, manuumq;

νείων τείχεσ ὕψι μοι ὤτο.
 πῦρ δ' ἐδέρκετο τοῖς ὀμμα
 σι. τοιοῦτος ὦν ὁ τυφῶν,
 καὶ πηλικούτος, ἡμμεύας
 βάλλον πέτρας ἐπ' αὐτὸν
 οὐρανόον, μετὰ σπινθηρῶν ὁ
 μῶν, καὶ βούς ἐφόβητο. πολ
 λὰ δ' ἐκτὸ σῶμα βού πυρὸς
 ὄξε βραχὺ ζάλον. θεοὶ δ' αἷς
 εἶδον αὐτὸν ἐπ' οὐρανόον ὄρ
 μώμενον, εἰς αἴγυπτον φυ
 γάδες ἐφόβοντο, καὶ διακό
 μῆνοι, τὰς ἰδέας μετέβα
 λον εἰς ζῶα. ζῶς δ' ἐπύ
 ρω μετ' ὄντα τυφῶνα ἔβα
 λεν ὑδραυνῶς. πηλυσίον δ'
 γελόμηνον, ἀδαμαντίνης κα
 τέπηνον ἄρπυς, καὶ φά
 στοντα ἄχρι τῆ κασίου ὄρειο,
 σάωε δ' ὤξε. ὅττω δ' ἐπὶ τῷ
 κείται σπινθῶν. καὶ ἰδὼν δ'
 αὐτὸν κατὰ πηλυσίον ἰδὼν,
 εἰς χεῖρας σάωε βάλε. τυ
 φῶν δ' ἐπὶ τῷ σπινθῶν πε
 πηλὺς, κατέχευ αὐτὸν, &
 καὶ πῦρ ἄρπυ πηλὺς ἐλόμε
 νος τὰ κτῆνη χειρῶν, καὶ τῷ

ποδῶν διέτμε νύκτα. ἀρὰ
 μῆνος δὲ δὴ τῆς ὤμων, διε-
 κόμισεν αὐτὸν ὅτε τῆς Δα-
 λίας εἰς Κιλικίαν. καὶ
 5 παρελθὼν εἰς τὸ Κωρύκιον
 αἶθρον κατέβη. ὁμοίως δὲ
 καὶ τὰ νύκτα κρύψας ἄρκτου
 ὄρεα, καὶ διὰ πείθετο. καὶ κατέ-
 5. τὴ δελφύνην σφάκκιναι.
 10 ὁμήδης δὲ ἦν αὐτῇ ἡ κόρη.
 ὁμήδης δὲ, καὶ αἰγίπην ἐκκλή-
 λασπες τὰ νύκτα, ἤρμους καὶ
 τῇ δὲ λαλόντες. ζῶς δὲ
 πλὴν ἰδὼς αἰακομοσάμενος
 15 σίχων, ὅτε αἰφνης ὅτε οὐρανὸν
 δὴ πῆλυν ὀχρῦμενος ἵπ-
 πων αἰμά, ἑλλων κῶρυ
 νοῖς, ἐπ' ὅρος ἐδίωξε τυφά-
 να τὸ λεγόμενον νύκτα. ὅπου
 20 μοῖραι αὐτὴ διαχρίτα ἦσαν
 τῇ. παιδίς γὰρ, ὅτι ῥω-
 ἀσσεταί μᾶλλον, ἐγλύατο
 τῆς ἐφ' ἑμῶν καὶ ῥῶν. διό
 25 πορὲ πρὸς ἀκόμην αὐδῆς, ὅ
 30 σκεῖ εἰς Θράκην. καὶ μαχό-
 μῆνος πρὸς τὴν αἰμον, ὅλα ἔ-
 βαλεν ὅρη. οὐτῶν δὲ ἐπ' αὐ

nervos disseccuit, imposuitque
 humeris in Ciliciam usque
 transuexit: quo cum perven-
 nisset, intra Corycium an-
 trum deposuit, similemque mo-
 dum, et nervos præcisos in
 vrsi pelle occultatos ibidem
 collocavit, ac Delphynen ser-
 pentem, (semifera hæc erat
 puella) velut custodem appo-
 suit. Interim vero Mercuri-
 rius, et Aegipan nervos suf-
 furati, clanculum Ioni rur-
 sus compegerunt. Mox Iupiter
 receptis pristinis viribus
 alatos equos currui repente
 iungit, cumque altatum con-
 scendit, ac Typhonem ad
 Nysam usque montem fulmi-
 nibus impetendo est perse-
 cutus, ubi Parcae, quem Deus
 infecutus est, frustratæ sunt.
 Nam, cum sibi in animum in-
 duxisset, se valentiorē fore,
 matura, ac mitia poma gusta-
 vit. Proinde cum Iovem rur-
 sus insequentem videret, con-
 tendit in Thraciam, pugnaque

APOLLODORI

ad Hæmum commissa solidos
montes iaculatus est. Hi vero
contra noua fulminum ui de
turbantur, multumq; in ipso
monte sanguinis exundauit: à
quo Hæmi nomen factum
fuisse ferunt. Quique cū per
siculum mare fugere incæpif
sent, Iupiter Aetnam Sici
liæ montem super iniecit: Hic
myrba vastitatis est, à quo
in hanc usque tempestatem
ob frequentem fulminum ias
tum, ignium in eo fieri spi
ramenta videntur. De his
autem hæc hætenus à nobis
dûta sunt. Interea vero Pro
metheus formatis ex aqua, et
terra hominibus clam Ioue
ignem in ferula furatus im
misit: quod ubi sensit Iupi
ter, Volcano ad montem Cau
casum religandum, affigens
dumq; dedit. Scythiæ Mons
est Caucasus, ubi prome
theus clauis confixus mul
torum annorum curriculo re
ligatus permansit. Ad quæ

τὸν Ἄπολλον ἑκαταῖον πάλιν
ὠκυμήλων, πολὺν ὄρεα
ἐκκλυσεν αἵμα· καὶ φασιν,
ἐκ τοῦτου, τὸ ὄρος κληθῆ
ναι αἷμον. φάσκει δὲ ὄρη
Θείες αὐτῷ ὄρε τῆς σικελι
κῆς θαλάσσης, ξυῖς ἐπὶ ῥι
φῇ αἵ τινι ὄρος εἰστικε λίαν
ἄλλο δὲ Ἄπολλο μέγα δὲ ὄσιν.
ὄρε οὐ μέγα δὲ ὄρε φασιν
ἀπὸ τῆς βληθείων κορα
νῶν γίνεσθαι πυρὸς αἰαφ
σήματα. ἀλλὰ ποδὶ μὲν τῶ
των, μέγα τῷ δὲ ὄρε ἡμῶν
λελέχῳ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ Δὲ ὄρε
ὕδατος, καὶ γῆς ἀνδράποδ
πλάσας, εἰδὼκα αὐτοῖς καὶ
πῦρ λαθρα διὸς εἰναρθῆκε
κρύψας. ὡς δὲ ἔπειτα ξυῖς,
ἐπὶ ταξίᾳ ἡφαίστω τῷ καυ
κῶσιν ὄρε τὸ σῶμα αὐτοῦ περ
σπλάσσει. ἄλλο δὲ σκυθ
κὸν ὄρος ὄσιν. εἰ δὲ τοῦτου
περσπλάσσει περμηνῶς,
πολλῶν ἐπὶ τῷ αἰεθμῶν ἐδί
δι. καὶ ἐκείνη δὲ ἡμῶν

αἰτὸς ἐϋπῆ ἀέμνος, αὐτοῦ
 τῷ λαβούρσι ἐμῶ τῆς ἡ-
 πάτων αὐξανομένην δὲ
 5 πυρὸς κλαπέντος δίκην ἔπι-
 τε πύττω, μέχρις ἡρακλῆς
 αὐτὸν ὕστρον ἔλυσεν, ὡς εἰ
 τοῖς καὶ Ἡρακλῆα δὴλῶσο
 μιν. Προμηθεὺς δὲ παῖς
 10 Δουκαλίων ἐγένετο. οὗτος
 βασιλεύων τῆς πόλεως τῶν
 φθίων τῶν περὶ Πύρρην
 τῶν ἐπὶ Μυκῆας, καὶ Παν-
 δώρας, ὣν ἑστέον θεοὶ
 15 πρῶτον γυναικα, καὶ ἐπὶ
 δὲ ἀφαιῖσαι ξύς τὸ χαλ-
 κῶν γένος ἠδὲ λυσεύς, ὅπως
 θεμλίον Προμηθεὺς, Δου-
 καλίων τεκνυάμενος λαοῦ
 20 νακα, καὶ τὰ ἐπιτήδεια εἰ-
 δόμενος, εἰς πύττω μετὰ
 Πύρρην αἰεῖν. ξύς δὲ πο-
 λὺν ὑπερὶ αἰὲρ οὐρανοῦ χάς,
 τὰ πλεῖστα μὲν τῆς ἐλά-
 25 δος κατέκλυον. ὥς τε δια-
 φθερῆναι πάντας αἰθρῶ-
 πους, ὀλίγων χωρὶς οἰσιν

Aquila quotidie deuolans hu-
 ius hepatis fibras per noctem
 succrescentes depascebatur.
 Igitur ob ignis furtum hanc
 pœnam Prometheus dedisse
 memorant: donec Hercules
 eum vinculis liberauit. quem
 admodum in rebus ab Hercu-
 le gestis demonstratimus.
 Ceterum Deucalion Promet-
 thei filius fuit. Hic imperio
 tenens eam patriam, quæ ad
 Phthiam iacet, Pyrrham Epi-
 methæi, & Pandoræ filiam
 uxorem ducit, quam mulie-
 rem omnium primam Diij fin-
 xerunt. Post, ubi prolem æ-
 neam tollendam Iupiter cen-
 suit. Deucalion Promethæi cō-
 filio subrefacta è lignis ar-
 ca, in eamq; ad vitam trans-
 figendam rebus necessarijs
 impositis, cum Pyrrha in-
 gressus est. Max Iupiter lar-
 ge effusus de cœlo imbribus,
 maximā Græciæ partē coo-
 peruit: ut, quicquid in ea mor-
 talium foret, interierit, præ-

APOLLODORI

ter admodū paucos, q in altis
 sumos circa mōtes cōfugerāt.
 Tum vero Thessalicos mōtes
 aquarū diluvij imunes fuisse
 ferūt. Nec nō, quæ sunt Isth-
 mū extra ei Peloponnesum
 loca vndarū ui oīa contecta
 fuerūt: quo tēpore Deucalio
 novem dies, totidemq; noctes
 pelago circumlatus Parnas-
 sum demū appellit; ibiq; post
 imbrium pausam egressus Io-
 ni Phyxio, qui ad eum confu-
 gientibus opem ferre consue-
 nit, sacris operatur. Jupiter
 interea demisso ad Deucalio-
 nem Mercurio, vi rogaret,
 quid ab eo vellet, iniunxit.
 quo facto Deucalion humas-
 ni generis reparationem de-
 pōscit, inde Iouis monitu sum-
 ptus de Terra lapides trans-
 caput iactavit: tum quos misit
 Deucalion virorū faciem tra-
 xerunt, qui vero, Pyrrhæ ias-
 tu trāsmissi sunt, in feminas
 abiere. Hinc itaq; λαοί, qd
 est populi, trāslatione quadā

φυγεν εις τα πλευσίον ύψο-
 λα ὄρεν. τότε δέ, καὶ τα
 κατὰ θειοκαλίου ὄρεν διε-
 σθη. καὶ τὰ ἐκ τὸς ἰσθμοῦ,
 καὶ πελοποννήσου σιωεχί-
 δη πάντα. Δευκαλίων δὲ
 εἰ τῇ λαογόνῃ, ὅτε τῆς θει-
 λίας φερόμενος, ἐφ' ἡμέ-
 ρας εἴνεια, καὶ νύκτας ἰσας,
 τῷ περνασθῶ περσίχει, καὶ
 καὶ τῷ ὀμβραν παύλας
 λαβόντων, ἐκείας ἐθυσσά-
 φυξίαν. ἑσὺς δὲ πέμψας ὅ-
 μιλῶ πρὸς αὐτὸν, ἐπείρεται
 αἰτεῖσθαι ὅ, τι βούλεται. ὁ δὲ
 δὲ αἰτεῖται αἰθερώσας αὐ-
 τῷ γένεσθαι. καὶ θίς εἰ-
 πόντος ὑπερὶ κεφαλῇ αἰ-
 ρων ἐβαλλεῖν τὸ λίθους. καὶ
 οὗς μὲν ἐβαλλεν ὁ Δευκα-
 λίων, αὐθόρως ἐγένοντο. οὗς
 δὲ πύρρα, γυναικός. ὁ δὲ
 καὶ λαοὶ μετεφορικῶς ὠνο-
 μάσθησαν ἀπὸ τῆς λέξεως ὁ λί-
 θος. γίνονται δὲ ἐκ πύρ-
 ρας Δευκαλίωνι παῖδες,
 ἑλλῶν μὲν πρώτος. ὃν ἐν

διὸς εἴοι γελυνῆσαι λε-
 γοισι, διὐπὸρος δ' ἀμικτι-
 ον ὁ μετὰ Κραναοῦ βασιλεύ-
 (ας τῆς αἰθικῆς. θυγάτηρ
 5 Πρωτογένης, ὅς τις, καὶ διὸς,
 Αἰθλῖος. Ἐλληνος δὲ, καὶ νύμφης
 Ορσίδος, Δωρος, Εὐ-
 ρος, Αἰόλος, αὐτὸς μὲν οὖν
 ἀπ' αὐτῆς τῆς καλουμένης
 10 Ορσικῆς, περὶ γόρουσιν ἔλ-
 ληναι. τοῖς δὲ παισὶν ἐμέ-
 ρισι τὴν χώραν. καὶ ξοῦθος
 μὲν λαβὼν τὴν Πιλοπόννη-
 σον, ἐκκρεοῦσης τῆς ὀρεχίδος
 15 Ἀχαιὸν ἐγέννησε, καὶ Ἴωνα.
 ἀφ' ὧν, ἀχαιοὶ, καὶ Ἴωνες κα-
 λοῦνται. Δωρος δὲ τὴν Πέ-
 ραν χώραν Πιλοποννήσου
 λαβὼν, τὴν κατοίκουσαν ἀφ' ὧν
 20 αὐτὸς, Δωρεῖς ἐκάλει. αὐ-
 λος δὲ βασιλεύων τῆς περὶ
 τὴν Θεσσαλίαν τόπων, τὴν
 εἰσικιῶντας αἰολεῖς περὶ
 χεῖρας. καὶ γήμας. Εἰσρέ-
 25 τὴν τὴν Πιλοπόννησον, καὶ δὲ
 μὲν ἐγέννησεν ἑπτά. Κεθεά-
 δην, Σίσυφον, Ἀδάμαντα,

disti nū, quasi lapidei λαῶς
 enim Latinis lapidem signifi-
 cat. Porro ex Deucalione, ac
 Pyrrha nati sunt, Hellen, an-
 te alios, quē ab Ioue ortū esse
 nonnulli tradunt. Inde Amphi-
 Ebyon, q cū Cranao Atticē
 impauit. Huic insup Proto-
 genea filia fuit: ex qua, et Io-
 ue Aëtblius procreatur. Ex
 Hellene vero, et Orseide nym-
 pha Dorus, Xuthus, et Aeolus
 Is quidē de se Hellenas, q po-
 stea græci vocati sūt, nomina-
 uit, filijs et hic loca partitus
 est. Xuthus adeptus pelopōne
 sū ex creusa Erechibi filia,
 Achæū genuit, et Ionē, a qbus
 Achivi, et Ionēs cūcupantur.
 Dorus aut, quē irās Pelopon-
 nesum est, terrā natus, inco-
 las suo de nomine Dorienfes
 appellauit. Aeolus vero totis
 Thessaliā p̄ximis Iperās, po-
 pulis Aeolēsib. nomē iposuit.
 qui ducta Enarcte Deimas-
 chi filia septē ex ea filios p̄-
 creauit, Crithē, Sisyphū, A-
 (namā ē,

APOLLODORI

Salmonem, Deionem, Magnetem, & Pericrem. Sed, et filias quinq; Canachen, Halcyonem, Pisidicem, Calycen, ac Perimedem. Ex Acheloo vero, & Perimede, Hippodamas, & Orestes. Ex Pisidice, & Myrmidone Antiphus, & Acton nati sunt. Ceterum Halcyonem, Ceyx, Luciferi filius sibi in matrimonium duxit. Hi ob superbiam extincti fuerunt. Ille enim Iunonem sibi coniugem esse praedicabat. Hac vero Iunonem virum esse sibi iactitabat. Unde cumque Iupiter in ausis, illam in Halcyonem, hunc in mergum transformavit. Atqui Canache, & Neptunus Ogleum, Nereum, Oporum, Aloem, & Triopem generavit. Sed Aloeus Ircis medicum Triopis filiam, quae Neptunum exarsit, uxorem habuit: ea continenter ad matrem conferens, & haustus manibus fluctibus intra sinu fere

Σαλμωνία, Διδίτη, Μάγνητα, Περικρέην. θυγατέρας δ' ἑπτὰ, Καυαίχην, Ἀλκυονίδα, Πισιδίκην, Καλύνην, Περιμήδιαν. Περιμήδης δὲ μὲν οὖν, καὶ Ἀχελῷου, ἵππου δάμας, καὶ ὀρέστης. Πισιδίκης δὲ, καὶ μυρμιδόνος, Ἀντίφους, καὶ ἄκτων. Ἀλκυονίῳ δὲ, κῦβε ἔζημιον ἰασηφόρου παῖς. οὗτοι δὲ δι' ὑπερφαιείαν ἀπώλετον. ὁ μὲν, γὰρ τὴν χαλκίδα ἐλεγετ' ἔχειν, ἡ δὲ, τὴν αἰθήρα δία. Ζεὺς δὲ αὐτῶν ἀπεργάσατο. καὶ τὴν μὲν, ἀλκυονίδα ἐποίησεν τὸν δὲ, κύκην. Καυαίχην δὲ ἐποίησεν ἐκ ποσειδῶνος Ὀπλήα, καὶ Νυρία, καὶ Ἐποπία, καὶ Ἀλωία, καὶ Τεία. αἱ αὖθις μὲν οὖν, ἔζημιον ἰαμίδειαν τὴν τείαπος, ἥ τις ποσειδῶνος ἱεράδην. καὶ σπειρώς φοιτῶσα ἰαδὶ τὴν δαίλκωτον, χρεῖν ἀνομέας καὶ τὰ κύματα τοῖς κάλποισι σφίρει. σπειλάδην

Δ' αὐτῇ ποσειδῶν, δύο ἐχέ-
 νους καὶ δας ὠτον, καὶ Εὐ-
 αλτίω, τὸν ἀλαείδας λε-
 γομένους. οὗτοι κατ' εἰσιν-
 5 τὸν ὕψους πλάτος μὲν πε-
 χυαῖον, μήκος δ' ὀρθυαῖον.
 εἰνέα δὲ ἐτῆς ἡλιόμβιοι καὶ
 τὸ μὲν, πλάτος πεχῶν ἔχον-
 τες εἰνέα, τὸ δὲ μέγεθος, ὀρ-
 10 θυαῖον εἰνέα, περὶ θεῶν μά-
 χεσθαι διαβούτο. καὶ τὴν
 μὲν ὄσαν αἰδὶ τὸν Ὀλυμπον
 ἔθευεν. αἰδὶ δὲ τὴν ὄσαν
 θεῖς τὸ πάλιον ἔθ' ἡδὲ
 15 ὀρθῶν οὐτῶν, ἠπειλάου εἰς
 οὐρανὸν ἀναβύσσεσθαι. καὶ
 τὴν μὲν δαίλασαν χέρον-
 τας τοῖς ὄροις, ποιῶσιν ἔλα-
 γον ἠπειρον, τὴν δὲ γῆν δαί-
 20 λασαν. ἐμνῶντο δὲ ἐπιτάλ-
 ντας μὲν ὕρον, ὠτος δὲ, ἄρτε-
 ραν. ἔδρουν δὲ καὶ ἄρτω.
 ἔδρουν μὲν οὖν ὅμῃς ὕρην τε
 φῆ. αἰδὶ δὲ τὸν ἀλαεί-
 25 δας ἐπ' ἀμάρην ἄρτομυς δὲ ἀ-
 πᾶντις. ἀλλάξατο γὰρ τὴν
 ἰστέαν εἰς ἔλαφον, ἔθ' ἡδὲ

bai: quæq; à Neptune côm-
 pressa geminos peperit, Otia
 & Ephialtem, quos Aloidas
 appellarunt. Hi quotquot an-
 nis latitudine cubitum, longi-
 tudine vero vlnam increſce-
 bant: qui vbi nomum exple-
 uere annum, latitudinem cua-
 bitum nouem, & vlnarum eos-
 tidem magnitudinem adēpti
 Ioui bellum inferre non erua-
 buerunt. Proinde Olympo
 Offam imposuerunt, Peliôq;
 super Offam imposito, eam
 in modum cælum conscensum
 ire minitari. In gestis ad
 hac monitis de mari contu-
 nentem, deq; terra rursus mit-
 tia se reddituros distabant:
 quinetiam Ephialtes tantum
 nem, Otus autem Dianam se-
 bi contagē deposebāt. Mars
 tem insuper in vincula con-
 ictere: quem decimum Mercuri-
 us furto eripuit. Diana in-
 certum Aloidas per dolum de-
 cerra peremit: nam in cerra
 ad mutua per corā mediant

APOLL'ODORI

extulit. Tum hi velut in festam collimaturi alter alterum, telis comectis occiderunt. Ad hæc Endymion Calyces, & Aëthly filius, qui eductis Acolensibus è Thessalia Elidè transmigravit. Nec defunt, qui cum Ioue natum esse memorarunt, hunc ob eximiam corporis pulchritudinem Luna flagrantissime deperivit: Qui data ab Ioue, quæcunq; vellet, deligendi potestate, cū somno perpetuo immortalē sibi iuventutem concedi postulavit. Ceterum Aetolus Endymionis, & Seidis Nymphae, aut Naidis, siue, ut quidam aiunt, Ipbianassæ filius fuit. Qui cum peremisset Asprum Phoronei filium, atq; in Curetidem terram aufugisset, occisis hospitibus Phibiæ, & Apollinis filijs, Doro, & Laodoco, ac Polypæte, suo de nomine terram Aetoliam apellari censuit. Sed ex Aetolo, & Pronoe Phorbi filia

συν αὐτῆς ἐπίσθεν. οἱ δὲ, βουλόμενοι εὐσοχῆσαι τὸ θυεῖον, ἐφ' ἑαυτοῦ ἐκόντιαν. κελύκης δὲ, καὶ αἰθλίου, παῖς ἐνδυμίων γίνεται. ὅς τις ἐκδοταλίας αἰολίας ἀγαπῶν, ἔλιν ὄκησε. λέγουσι δὲ αὐτ' πνὺς ἐκδοὺς γινέσθαι. οὗτου κέλλει διεύκοντος, ἡρέθη σελήνη. Ζεὺς δὲ αὐτῷ δίδωσιν, ὃ βούλεται εὐλόγει, ὃ δὲ, αἰρεῖται κοιμᾶσθαι διὰ παντὸς αἰθάναός, καὶ ἀγῆρας μλίαν. ἐνδυμίωνος δὲ, καὶ σπείδος νημφος, ἢ κείδος, ἢ ὡς πνὺς ἰθαυαὶ καὶ αἰτωλός. ὅς ἀγκτεῖναισ' ἀπὶ τ' φοροντίας, καὶ φυτῶν εἰς τὴν κουρήπιδε χώραν, κτεῖναισ' αὐτῶν ἔπειτα δεξαμενίσσας φθίσας, καὶ ἀχάλατος ὑπὸ, Δαδρον, καὶ λαοδρον, καὶ πολυποῖτῶν, ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν χώραν αἰτωλίας ἐκάλεισε. αἰτωλὸς δὲ, καὶ προνόστῃς φέρβου, Πλαγῶν, καὶ καλυδῶν ἐγλίξο.

ἀφ' ὧν αἰεὶ αἰτωλία πό-
 λεις ὠνομάσθησαν. Πλευρών
 μὲν αὖ γήμασ' ἐκαδίππῳ
 τῷ Δώρου, καὶ δὲ ἐλύν-
 σεν ἀγόρευα. θυγατράσ' ἦ,
 Στροπῶν, καὶ στρατονίκῳ,
 καὶ λεοφοντῷ. καλυσδῶ-
 νος δὲ, καὶ αἰολίας τῆς α-
 μυδαίονος, ἀδελφεῖσιν καὶ πρῶ-
 τος γλῆϊα. ὅς ἑς, καὶ ἄριος
 ὄξυλος. ἀγόρευα δὲ ὁ πλὴν
 ράνας γήμασ' ἐπικαστῆν τῷ
 καλυσδῶνι, ἐλύνσας Παρ-
 δάονα, ὁ δὲ δημονίκῳ. ἑς καὶ
 ἄριος, ευνός, μάδος, πύ-
 λος, θέσιος. ευνός μὲν αὖ
 ἐλύνσας μαρπυσσιν, ἣν α-
 πύλλαντος μινυδουμίου, ἰ-
 δας ὁ ἀφορέας, ἤρπασε λα-
 οβῶν πρὸ ποσειδῶνιός ἄρμα
 ὑπὸ πύδρον. δῶκον δὲ αὖ
 νος ἐφ' ἄρμας, ἀδὲ τὸν Λυ-
 κόρμα ἤλθε ποταμόν. κα-
 ταλαβῆν δ' οὐ δωράμενος,
 ἄρ' ἔσ' μὲν ἴππῳ ἀπίσφαξεν.
 ἑαυτὸν δ' εἰς τὸν ποταμόν
 ἔβαλε, καὶ καλεῖται ευν-

Pleuron, et Calydon nati sūt
 à quibus, quæ sunt illis cogno-
 mines in Aetolia vrbes, nomē
 acceperūt. Pleuro ducta vxor
 re Xanthippe, Dori filia, Age-
 norem procreat, & filias Ste-
 ropen, Stratonicen'q;, & Leo-
 phontem. Calydon autem ex
 Aeolia Amykæonis filia, Epi-
 casten, & Protogeneam, sus-
 cepit, ex qua, & Marte nas-
 citur Oxyllus, Agenor Pleu-
 ronius filius, Epicastem Caly-
 done natam coniugem duxit,
 de qua Parikæonem, & Dex-
 monicen genuit, quæ de Mar-
 te marito, Euenū, Molū, Pylū,
 Thestīūq; cōceptos peperit. Eu-
 uenū sanè Marpesiā, quā cū
 Apollo sibi collocari in ma-
 trimoniū queritaret: Idas A-
 pharci proles, sūpto à Neptu-
 no curru pēnato rapuit illū,
 inde è curru insequēs Euenus
 ad annē Lycormā venit, neq;
 assequēdi voti compos factus
 equos iugulauit, seq; ipsū deī
 cepti i flumiū præcipitē dedit:
 (eig; Euen

APOLLODORI

nus nomen inditum fuit. At
Idæ Messenem proficiscenti
obuiam factus Apollo virgis
nem aufert: qui, cum inter se
de puellæ matrimonio cōcer
tarent, Iupiter eorum lite di
tempta, virgini, utri collocari
vellet, optionem dedit. Hæc
verita, ne se anum factam Ap
ollo desereret, Idam sibi viz
rum esse maluit. Thestius ve
ro ex Eurythemide Cleo =
basæ filia feminei sexus quis
dam, Althæam, & Hyperme
stram sustulit: mares autem
Iphitium, Eubippum, Plexip
pum, Eurypylamq; creauit.
Paribæonis vero, & Eurytes
Hippodamantis filij fuere,
Oeneus, Agrius, Alcaibous,
Mælas, & Leucopæus: filia
Stereope, de qua, & Acheloo
Sirenas ortas esse dicunt. Sed
Oeneus Calydone imperans
vinis plantam à Dionysio
primus accepit, ac ducta vxo
ro Althæa Thestij filia Tox
arum gignis, quem ipse, quod
fessam

νος ὁ ποταμὸς παρ' ἐκείνου
ἴδας δὲ εἰς μέσῳ ἦν ἡ πᾶσι
νεταί, καὶ αὐτῷ ὁ ἀχάλλων
πειτυχὼν, ἀφαιρεῖται τὴν
κόρην. μαχηθεὶς δὲ αὐτῇ
πρὸς τῆς παιδὸς γάμον,
Ζεὺς διαλύσας ἐπέφρασε
αὐτῇ τῇ πρὸς Διὶ ἐλεῖσθαι ὅτι
ποτὶ βούλει στυγομένη.
ἡ δὲ Δίῃσιν, ὥς αὐτῇ γὰρ
οὐκ αὐτῇ ἀχάλλων κατε
λίπη, τὸν ἴδαν εἰλῆσθαι
σβα. Θεσφίω δὲ ὅς Εὐρυθίμε
δος τῆς κλειοβοίας, ἐχέον
το θυγατρὸς μὲν, Ἀλθαίης,
Υπὸρμύνης. Ἀργεῖος δὲ,
Ἰφικλῆος, Εὐρύπυλος. παρὰ
τοὺς δὲ, καὶ οὐρύτης, ἰσχυρὸς
μακρὸς ἐχέοντος παῖδες, οἱ
νότις, Ἀγρίος, Ἀλκαίου, Μέλ
λας, Λευκοπέδης. θυγάτηρ
δὲ Στεροπῆ. ὅς ὅς, καὶ Ἀχελῷος,
σεισῆσθαι γενέσθαι λέγου
σιν. Οἰνός δὲ βασιλεύωντος
καλυδῶνος παρὰ Διονύου φη
τὸν ἀμπέλου πρώτος ἔλα
βε.

βε. γάμος δ' Ἀλθαΐας
 τὴν Θεΐου γυνῶ Τοξία,
 ὃν αὐτὸς ἔκτεινε ἰσοδωπῇ-
 δισσакτα τὸν τάρφρον. καὶ
 5 παρὰ τούτῳ Θυρέα, καὶ Κλύ-
 μιον, καὶ θυγατράς γόργην,
 ἣν αὐτοβαίμων ἔγημεν, καὶ θυ-
 γάμειρον. ἣν Ἀλθαΐα δέ-
 γουσι, ἐκδοῦνόν γε γυνῶσαι.
 10 αὐτὴ δ' ἠνιόχει, καὶ τὰ κα-
 τὰ πόλεμον ἥσκει. καὶ πῶδε
 τῆς γάμων αὐτῆς Ἡρακλῆς
 πρὸς ἀχλαδὸν ἐπάλαιον.
 ἐλόντος δ' Ἀλθαΐα, καὶ
 15 δας ὃς Οἰνέας, Μελέαγρον.
 ὃν ὃς Ἀρεῖος γελοῦν ὄσαι
 φατί. οὗτου δ' ὄντος ἡμε-
 ρὸν ἐπὶ αὐτῇ γελιομύαο
 τὰς μοίρας, φασὶ δ' εἰπεῖν
 20 τότε πλεονήσῃ μελέα-
 γρος, ὅταν ὁ κατόμβιος αὐτῇ
 τῆς ἐχέρας δαλὸς κατα-
 καῖ. οὗτο αὐκούσας, τὸ δα-
 λὸν ἀνείλθο ἀλθαΐα, καὶ κα-
 25 τέθρο εἰς λαόναν. μελέα-
 γρος δ' αὐτῇ ἄφωτος, καὶ
 γελιομύας γελιομύας, τότε ἃ

fossam transfuerit, interfec-
 cit, et post hunc. Thyrcum
 et Clymenum, filiam quoque
 Gorgen, quae nupsit Andrae-
 moni, ac Deianiram, quam
 nonnulli Altheam ipsam ex
 Dionysio genuisse ferunt.
 Haec autem aurigandi periti-
 ta rem bellicam exercebat: de
 cuius matrimonio Hercules
 cum Acheloo dimicauit. Sed
 Althea ex Oeneo Melea-
 grum conceptum peperit: quem
 Marte satum quidam
 fuisse tradunt. Ad quem sex-
 ptem dies natum, ipsa iam
 aduenisse parcas: ac dixisse
 aiunt, Tum Meleagrum ex-
 tinctum iri, cum stipēs in
 foco accensus perustus fue-
 rit, quod ubi mater audie-
 nit, stipitem ex igne subla-
 tum, intra arcam asseruans
 di causa condidit. Porro
 Meleager cum natura esset
 invulnerabilis, ac genera-
 sus hunc in modum eo
 cubuisse dicitur. Cum an-

APOLLODORI

nunc in agro fruges redij-
sent, rerum primitias. Oe-
neus dys omnibus, una tan-
tum Diana per oblivionem
prætermissa, dono dedit, quo
circa irata Dea aprum im-
misit, et magnitudine, et
robore insignem, qui terram
coli, ac in ea sata fieri munia
me sinebat, pecoraq; ox-
monia, et robur quemq; tol-
lebat e medio. In hunc
itaque aprum, valentissimum
quemq; convocavit, eiq; qui
feram tam immanem occis-
disset, pellem pulcherrimi
facinoris præmium se datu-
rum pollicetur. Qui vero
ad apri venationem conve-
nerint, hi fuere. Meleas
ger Oenei, Dryas Martis, hi
Calydonij sunt. Idas, et Lyn-
ceus Apharci, Messenij. Ca-
stor, ac Pollux fratres, Iouis,
et Leda filij, Lacedæmonij.
Theseus Acgei Atheniensis.
Admetus Phœreus domo Phe-
ris. Atreus, Cephæusq; Ly-

κόπον ἐπελούησεν, ἐπι-
σίαν καρπῶν ἐν τῇ χώρᾳ γε-
νομένων, τὰς ἀπάρχας οἰ-
νοῦς θεοῖς παῖσι δύναν, μύ-
νης ἀρετέμεδος ἔβλελλετο. 5
μυῖοντα δὲ ἡ θεός, καί περ
ἐφῇ καὶ ἔσοχον, μεγάλῃ τε,
καὶ βῶμῃ. ὅς τήν τε γῆν ἄ-
σπορον ἐτίθει. καὶ τὰ βο-
σκύματα, καὶ τὸν σῆτυγ- 10
χαίνοντας διέφθιεν. ἰδὼν
τοῖσι τὸν καί περ, τὸν ἀεί-
σοις ἐκ τῆς ἑλλάδος πάντας
ἐκάλεσε. καὶ τῷ κτείνειν τι-
τῶν δῆρα, τῶν δῶρα δώπειν 15
ἀριστεῖον ἐπηγχείλατο. οἱ δὲ
συνελθόντες ἰδὼν τιτῶν τοῦ
καί περ δῆρα, ἦσαν οἱ δὲ.
μελέαγρος, οἰνέως. δρύαος,
ἄρως ἐκκαλυπτόντος οὐ τοι. 20
ἴδας, καὶ λυγκυδὸς ἀφάρως,
ἐκμεσῆντος. καί σαρ, καὶ πο-
λυδεύκης διός, καὶ λυδίας,
ἐκλακεδάκιμονος. θεοδὸς
αἰγίως, ἔξ ἀθηνῶν. ἀδμν- 25
της φόρητος, ἐκφορῶν. ἀγ-
καῖος, καὶ κηφῶς λυκαόργου,

ὅς αῖψα κείσασθαι. ἰάσωντ' αἰσώ-
 ρος, ὅς ἰολκον. Ἰφικλῆς ἀμ-
 φιδάειρος, ἐκδυβαν. πει-
 εῖντος ἰφίαντος, ἐκλαρίστης.
 5 Πηλεὺς αἰάκων, ἐκφθίασθαι.
 Πηλεὺς αἰάκων, ἐκφθίασθαι.
 μίτος. ὀρυπτιῶν ἄκτορος, ἐκ-
 φθίας. ἀταλαίτη χοινίως,
 ὅς αῖψα κείσασθαι. ἀμφιδάειρος.
 10 Οἰκλῆος ὅς ἄρ' ἔσθαι. μετὰ τῶν
 των καὶ οἱ θεοῦ παῖδες.
 σκελετῶντας δὲ αὐτῶν, οἰ-
 κλῆος ἑλθὶ σὺν ἡμέρᾳσθαι ὅς ἔ-
 ρισα. τῇ δὲ καὶ τῇ δὲ κρυφίως.
 15 ἡ ἀγκυλίου, καὶ πῶν ἄλλων
 ἀπαξιούτων μετὰ μου αἰκῶς.
 αὐτὸ τὴν θύραν ὅς ἔσθαι. με-
 λέαγρος ἔχων γυναικα καὶ κλε-
 οπείδῳ τὴν ἰδὼν, καὶ μοιρ-
 20 οπιδῆς θυγατρός, βουλόμε-
 ρος δὲ ἡ ὅς ἀταλαίτης τέ-
 κνον. ἀμφιδάειρος, σκελετῶν-
 κρυφίως αὐτῶν ἑλθὶ τὴν θύραν
 μετὰ τῶν ὅς ἔσθαι. πει-
 25 σπῆντων δὲ αὐτῶν τὸν καί-
 πρην, πύλος μὲν, καὶ ἀγκυ-
 ὅς, ὅς τὴν θύραν ὅς ἔσθαι.

curgi ex Arcadia. Iason Ae-
 sonis ab Iolo. Iphicles Am-
 phiryonis Thebanus. Pei-
 reus Ixionis, Larissæus. Pe-
 leus Acaci à Phibia. Tela-
 mon Acaci Salaminius. Eury-
 tydon Aëtoris, Phœbus. At-
 lantæ Schœnci ab Arcadia.
 Amphiaræus Oïlei Argivus.
 quibus cum & Thestij filij
 conuenerunt: hos, ubi conuul-
 sent, Oeneus nonam dies ho-
 spitio suscepit: Decimo au-
 tem post die. Gopheū, An-
 cæūq, ac nonnullos alios vix
 natum ire cum femina india-
 gnum facinus esse reputan-
 tibus, Meleager Cleopatra
 Idæ, & Marpessæ filie ma-
 ritus, quod ex Atlanta quas
 que liberos procreare desit-
 derabat, iam cum ipsa simul
 in venationem exire compul-
 sit. Deinde vero, cum clas-
 sissimi illi venatores aprum
 ipsum circumstississent, Hy-
 leus, atq, Ancæus à bellua cru-
 deliter vincti: interierunt.

APOLLODORI

Sed Pyleus Eurytionem nov-
lam iaculo confodit : & At-
alanta omnium prima fer-
ram in tergo sagitta percussit,
ab illa vero Amphiatrus
aprum in oculo vulneravit:
inde Meleager transverso las-
tere belluam interfecit. Mox
devastatam pellem Atalante
numeri dedit. Tum Thestij
filij, quod viris presentibus
femina prænna concedan-
tur, improbanter, pellem Atal-
ante donatam abripiant:
quam sibi iure sanguinis ob-
venire, si Meleager eam cas-
pere nolit, affirmabant.
quamobrem iratum plenus
Meleager Thestij filios ob-
truncavit, ac pellem Atalan-
te restituit. Interea vero
Alibea matre confecta de
fratrum caede, stipitem rur-
sus accendit, quo facto Me-
leager extemplo conturbatus.
Sunt autem, qui Melea-
grum non ita extinctum
fuisse dicant. Sed cum The-

στιν. Εὐρυτίωνα δὲ, πυλῶς
ἄκων καὶ τικόντι. τὸν δὲ
καίτερον πρῶτα μὲν Ἀταλάν-
τῃ εἰς τὰ ἰσθία ἐτόξευσε.
Δούτορος δὲ ἀμμοκράτος εἰς
τὸν ὀφθαλμὸν. μελέαγρος
δὲ αὐτὸν εἰς τὸν κενεῶνα
πλάξας, ἀπέκτεινε, καὶ λα-
βὼν τὸ δῖρα, ἔδωκεν Ἀτα-
λάντῃ. οἱ δὲ Θεσίου παῖδες
ἀδελφοὶ τες, εἰπὼντων αὐ-
τοῦ καὶ τὰ ἀρετὰ λή-
φεται, τὸ δῖρας αὐτῇ ἀφεί-
λοντο. καὶ τὰ γλῶσσαι αὐτοῖς
προσηύκον λέγοντες, εἰ με-
λέαγρος λαμβανὴν μὴ προ-
αίρειτο. ὁρμηθεὶς δὲ μελέα-
γρος, τοῦ μὲν Θεσίου παῖδας
ἀπέκτεινε. τὸ δὲ δῖρα ἔ-
δωκε τῇ Ἀταλάντῃ. ΑΛ-20
Θαῖα δὲ λυπηθεὶς ἔτι μὲν τῇ
τῆς ἀδελφῆς ἀπώλειᾳ, ἣν
δαλὸν ἔφη. καὶ ὁ μελέα-
γρος ἰζαίφνης ἀπέθανεν. οἱ
δὲ φασὶν οὐχ' οὕτω μελέα-
γρον πελευτῆσαι. ἀμμοκρά-
τον γὰρ δὲ τῆς θήρας φασὶ

τῆς Θεσίου παίδων ὡς ἰφί-
 κλου πρώτου βαλόντος κού-
 ρησι, καὶ καλυδωνίοις πό-
 λεμον εἰσῆναι. ὁ βαλὼν δὲ
 5 δὲ μελεάγρου, καὶ τινὰς τῆς
 Θεσίου παίδων φονεύσας,
 ἀλθαίᾳ ἀρᾶσθαι κατ'
 αὐτῷ. τὸν δὲ ὀρχεμέλιος
 οἰκοι μύειν. ἥ δὲ δὲ τῆς πο-
 λευμίων τοῖς τέχεσι περὶ
 λαζόντων, καὶ τῆς πολιτῆς
 ἀξιούτων. μετ' ἵκε τῆς
 βουθῆν, μάλιστα πιστεύει
 ἀπὸ τῆς γυναικὸς ἐλθεῖν.
 15 καὶ οὐλοῖται πρὸς ταῦτα,
 τῆς Θεσίου παίδων ἀρᾶ
 εἶναι μαχόμενον. μετ' ἵκε τὸν
 μελεάγρου δακρύων, ἀλ-
 θαία, καὶ κλέο πάτρα ἐαυ-
 20 τὰς αἰνέει. αἱ δὲ θρῆ-
 νοῦσαι τὸν νεκρὸν γυναικὸς
 ἀπὸ τῆς ἰσχυρίας. ἀλθαία
 δὲ ἀρᾶ δακρύων, ἔχουσι δι-
 νὰς περὶ αὐτῶν τὴν ἰσχυ-
 25 ροῦ. πάντων δὲ ὁ μὲν γὰρ
 φασὶ τὴν Θρᾶσιν πολέ-
 μηθείας ὁλέουσι λέγει λα

sty filij de fera ita contemne-
 rent, quod primus omnium
 Iphicles aprum sauciasset,
 Curetibus, et Calydonijs
 bellum conflatum esse. Inde
 in medium progressus Melan-
 ger nonnullos, etiā ē Thestij
 filijs occidit. Tum Alibam
 filium execratam fuisse aīus,
 eum vero ob conceptam irā
 domi mansisse. Deinde ho-
 stibus admoenia proxime ac-
 cadentibus, et ciuibz ipsum
 suppliciter, ut patrie labo-
 rantis opē ferret, orantibus,
 egre ab uxore persuasum ad
 domum exiisse memorant:
 atq; ubi reliquos Thestij filios
 occidit, pugnando in humani-
 tatis esse defuisse. Post autem
 Melagris ueterem, Alibam,
 et Cleopatra sese dilaniarunt.
 Et, quae mortuum de-
 plorauerat mulieres in aues
 sunt commutatae. Oeneus, Al-
 ibam ubi ē vita discessit, Pe-
 ribam Hipponoi filiā duxit
 uxore. Hanc autem, qui The-

videm conscripsit expugna-
ta, inquit, Oleno cepisse Oe-
neam. Sed Hesiodus ex
Oleno Achaiae oppido, deflo-
ratam ab Hippostrato Ama-
ryncei filio, Hipponoum pu-
erum misisse ad Oeneum, qui
eum procul a Graecia age-
bat, ut ipsam longe aliquo a-
mandaret, praecepisse. Sunt
quoque, qui referant, Hippos-
noum, cum filia suam ab Oe-
neo vitiatum fuisse, cognovis-
set, gravidam ipsam ad hunc
ablegasse, quae demum Oe-
neo Tydeam peperit. Pisan-
der autem ipsam ex Gorge
viri esse ait, Oeneumq; Io-
nis nutu filia urdentissime de-
perisse. Tydeus vero, cum iam
vir fortissimus euasisset, inter-
fecto, ut quidam docent, Oenei
fratre Alcathoo, in exilium fuit
eiectus. Sed is, qui Alcmaeo-
nidem tragoedia scripsit, tes-
tatur Melanum filios Oeneo
insidiantes, nempe Phineum,
Euryalum, Hyperlaum, Antio-

cein Oineia γερασ. Hesiodos
δ' ἐξ Ὀλένιον τῆς Ἀχαιῶν
ἐφ' ὁποτέρῃν ἑκτὸν ἱπποστρά-
τον τὴν ἀμαρυγκίαν, ἱππο-
νοῦν τὸν πατὴρα πέμψαι
πρὸς οἰνέα πόρῃα τῆς ἑλλά-
δος ὄντα, εἰτε ἰαμβόλιον ἄρ-
σεῖλαι. εἰσι δὲ πινδοί οἱ λέ-
γοντες ἱππονοῦν ἐπιγνόντα
τὴν ἰσθίαν θυγατέρα ἐφθαρτο-
μήν ἑκτὸν οἰνέως, ἔγκυον
αὐτὴν πρὸς Ὀλένιον ἀρ-
πέμψαι. ἐλθὼν δ' ἐκταύ-
της οἰνεί Τυδείης. Πείσαν-
δρος δ' ἀπὸ τῶν ἐκ τῆς γένε-
σός τινος λέγει. τῆς γὰρ θυγα-
τρός οἰνέας κατὰ τὴν Εὐλύ-
σιν δόξιν ἐκασθῆναι. Τυδείης
δ' αὐτὴς γλυκύμηνος γλυκῆς,
ἐφ' ἣν ἀνέβη. κατεῖατο ὡς τὸ
μὲν πινδοί λέγουσιν, ἀδελφὸν
οἰνέως Ἀλκίνοον. ὡς δ' ὁ
τὴν ἀλκμαειονίδα γεγρα-
φὴς ὅτι μέλαιος καὶ δαί-
ς ἐπ' αὐτὴν ὄντας οἰνεί, Φι-
νέα, Εὐρύαλον, ἑκτὸν Ἰακόν,
Ἀντόχων, Εὐμύδον, Στρά-

10 πα, Ζαΐδιππων, Στίνε-
 λον. ὥς δὲ Φόρκευδης, φη-
 σιν Ωλεσίον ἀδελφὸν ἴδιον.
 Ἀγρίου δὲ διγὰς ἐπαγονός
 5 αὐτῷ φυγῶν εἰς ἄργος, ἔκα-
 πρὲς ἄσρακον. καὶ τὴν τοῦ
 του γάμοσ' θυγατὶρα θυ-
 πύλῳ, ἐχρίνυσε Διομήδην.
 Τυδείδης μὲν οὖν ἦ' Ὀύβρασ'
 10 ὁμῆς ἄσρακον· στρατὸν οὖν με-
 νος ἔπαρ' μελαίππου τρω-
 θεὶς ἀπὸ θανάτου. οἱ δὲ ἄ-
 γριοι καὶ δις, δῖοισι πῶτος, ὅς
 χυσιος, πρὸς θεός, καλὸν πῶρ.
 15 λυκῶσθός, μελαίππος,
 ἀφελόμενοι τὴν οἰνέως βασι-
 λείῃ, τῷ πατρὶ ἔδωκαν.
 καὶ πρὸς πῆξάντα δ' οἰ-
 νία καθεῖξαι πῆξαι ἤκιστα.
 20 ὕστρον δὲ Διομήδης ὅς ἄρ-
 γοῖσ' πρᾶγλινόμενος μετ' ἄλ-
 λον κρύφα, τῷ μὲν Ἀγρίου
 καὶ δις χερσὶν ὄγχυσον, καὶ
 δούρειον, πάντας ἀπὸ κ-
 25 τεῖναι. οὐτοὶ γὰρ φθάσαν
 πρὸς εἰς πελοπόννησον ἔφυ-
 γον. τὴν δὲ βασιλείαν ἐπει

chen, Eumedē, Sternopē, Xan-
 thippum, ac Sibenelū, ut vero
 Pherocydes ait, Oleniū fratrem
 ipsum suum: Agriū autē ipsi
 dicam impingente confugisse
 ad Argiuos, Adrastūq; ad-
 se, duellūq; eius filia Deipyle
 in matrimonium, Diomedem
 procreasse. Tydeus itaque
 aduersus Thebas cum Adra-
 sto in bellum profectus pro
 Menalippo vulneratus occu-
 buit. Sed Agrii filii Thers-
 sippus, Onchestus, Proibous,
 Celeutor, Lycopus, Melanip-
 pus occupatum Oenei regnū
 patri attribuerunt, quinetiā
 viuētem adhuc Oeneum in
 vincula coniectum flagris coe-
 debant. Deinde vero Dionē-
 des ab Argis regressus cum
 altero clanculum, Agrii qui-
 dem filios præter Onche-
 stum, Thersippumq; om-
 nets ē medio subtilit, quo-
 niā illi in Peloponnesum ex
 fuga sese antea recepissent.
 Atqui regnum, cum iam sex

APOLLODORI

nio confectus Oeneus esset, Andraemonis Oenei filiae marito concessit habendum, Oeneumq; in Peloponnesum abduxit. Sed, qui periculum enaserant, Agrii filij in insidijs latitantes, circa Telephi vestram in Arcadia senem occiderunt. Verum vita sume etum Diomedes Argos translatus: hic, ubi, nunc ab eo urbi nomen est inditum Oenoë, sepeliuit: et ducta vxore Aegialea Adrasti filia, siue vi alijs placet, Aegialei, contra Thebas, Troiamq; bellum intulisse perhibent. Caterum ex Acoli filijs Athamas Boeotiae Regulus, ex Nephele marem genuit Phrixum, filiam vero Hellen. et is vxore Nephele mortua, Inonem sibi con nubio iungit: de qua Learchum, et Melicertam filios habuit. Sed insidias nesciens à Nephele natis Ino, triticum ut torrerent mulieres, persua-

δή γραιὸς ἦν ὁ οἰνῶς, αἰσραμένοι τῷ τινὶ θυγατρὶα ἔοινέως γήμασι δ' ἔδωκε. τὸν δὲ οἰνέα εἰς πελοπόννησον ἦλεν. οἱ δὲ διαφυγόντες ἀγρίου παῖδες εἰσεβούλαντες ποδὶ τινὶ τηλεφου ἐσίαν τῆς ἀρχαδίας τὸν πρεσβύτην ἀπέκτειναν. Διομήδης δὲ τὸν κεκρὸν εἰς ἄργος κομίξας, ἔθαψεν, εἰ δα νῦν πόλις ἀπ' ἐκείνου οἴου καλεῖται. καὶ γήμασ' αἰγαλέας τινὶ αἰσρατοῦ, ὡς εἰσι φασι τινὶ αἰγαλέως, ἐπίτε θυβας, καὶ φοῖαν ἐστράδυσαν. τῆς δὲ αἰόλου παίδων, ἀδάμασ' διωας δύναν βοιωτίας ἐκνεφέλης πεκτιοῖμι, παῖδα φείγον, θυγατρὶα δὲ ἔλλω. αἰδης δὲ ἰνώγαμει, ὅς ῥ' αὐτῷ λῆαρχος, καὶ μελικέρτης ἐλνίου. ἐπιβουλόμενος δὲ ἰνὸ τῶν νεφέλης τέκνοις, ἔπεισε τὰς γυναικας ἵππυρὸν φρύγειν. λαμβάνουσιν δὲ κρύφα

αἰσθάνει ὅτι ἐπικρατοῦν. γῆ
 δὲ πλεονεξίας πυροῦς δι-
 χυμῶν, καρπῶν ἐπιείκους
 οὐκ αἰσθάνεται. διὸ πέμπων ὁ
 5 αἰνῶμας εἰς δελφούς, ἀ-
 παλλαγὰν ἐπιείκειαν τῆς
 ἐφορίας. Ἰνὸ δὲ ὅτι πέμ-
 φθαι τὰς αἰτίσεις λέγειν,
 ὡς εἰς καὶ χρησμοῖον παύσαι
 10 ὁδοῦ τὴν ἀνερπίαν, εἰς ὅσον
 γῆ δι' ὁ φείξος. ὅτι αἰκού-
 σαι αἰνῶμας στυγαγχα-
 ζόμενος ὡς τῆς τῆς γῆς
 καὶ τοικονῶτων, τῷ βωμῷ πα-
 15 ρέστησε φείξον. Νεφέλη δὲ
 μετὰ τῆς θυγατρὸς, αὐτὸς
 αἰνῶμας. καὶ πρὸς ὅμοιον
 λαλοῦντα χρυσόμαλλον κελὶν
 ἔδωκεν. ἐφ' αὐτὸ φθόρῳ
 20 ὁφείλουτο, τὴν μετὰ γῆς
 ὡς δὲ ἐλθόντες κατὰ τὴν
 μετὰ κελίον δαίμονα
 σιγῆον, καὶ χερσὶν ὡς
 25 ὡς εἰς τὸν βυθὸν ἢ ἑλλυ-
 καὶ καὶ δαυούσης αὐτῆς, αὐτῆς
 ἐκείνης ἐλλύωντος ἐκλήθη

su. quo sumpto clam viris,
 imperata faciunt. Terra,
 quod fruges totas exceperisset,
 annonam minime tribuebat.
 5 quo circa Delphos Aithamas
 de caritate, ac penuria rerū
 vitanda misit, qui scitaretur
 oraculum. Inō vero, missos
 ad id respondendum induxit,
 ut, si sterilitate liberari ve-
 lint, Apollinem præcepisse
 referant, Ioui Phrixum es-
 se ingulandum. Quod ubi ac-
 cepit Aithamas, cum ab A-
 grorum colonus impelleretur,
 Phrixum ad aram constituit.
 Nephēle interim ipsum cum
 filia eripuit, & a Mercurio
 aurei velleris arietem acce-
 ptum dedit, quo cum per ae-
 rem veheretur, quicquid ter-
 ræ, ac maris interiacebat, su-
 peratuni. Post, cum ad id fre-
 ti, quod Sigeū inter, & Cber-
 sonnesum existit, venissent,
 Helle in profundum decidit,
 ibique extincta ab ea Helle-
 spōtus appellatur. Phrixus au-

APOLLODORI

tem in Colchos vsque penetra-
uit, huc scilicet, vbi Aectes
Solis, ac Perseidis filius impe-
rabat: hanc Circes, & Pasi-
phaes, quā Minos coniugem
habuit, sororem fuisse perbi-
bent. Aectes itaq; Phrixum
hospitio suscepit, eiq; Chal-
ciopem filiam nuptui dedit,
Hic autem Ioui Phyxio velle-
ris aurei arietem sacrificia-
uit, & eius pellem Aectæ so-
cero dono dedit. Is autem ad
quercum in Martis luco Cla-
uis confixit. Phrixus ve-
ro ex Chalciopē Aectæ fi-
lios quatuor extulit, Argum,
Melanem, Phrōtidem, & Cy-
torum. Asbamas deinde ob
Iunonis iram, & filiis etiam,
quos ex Inone sustulerat, or-
batus fuit. Ipse enim furore
percutus Learchum sagitta
interemit. Inò autē Melicerā
secum ipsa in mare deiecit.
Is ē Bæotia pulsus Deū roga-
uit, vbi nam gentiū esset babi-
taturus, oraculo monitus est,

τὸ πῆλαγος. φείξῃς δὲ ἑλ-
θὼν εἰς κόλχους, ὧν Αἰήτης
ἐβασίλευε παῖς ἡλίου, καὶ
πρόσηδος. ἀδελφῆς δὲ κίρ-
κης, καὶ πασιφάνης. ἔν Μί-
νας ἔφημιν. οὗτος αὐτὸς
ὑποδέχεται. καὶ μίαν τῇ
θυγατρίαν χαλκίῳ πλω δὶ-
δωσιν. ὃ δὲ, τὸν χρυσόμαλ-
λον κελὸν δῖν θύει θυφίῳ, τὸ
δὲ τῦτον δέξασ' αἰντῇ δίδω-
σιν. ἐκείνος δὲ αὐτὸ πῶδὲ
οἰῦν εἰς ἄρεος ἄλσει καὶ δῆ-
λασιν, ἐγλίοντο δὲ ἐκ χαλ-
κίῳ πῆς τῆς Αἰήτου πύλας εἰς
φείξῃ παῖδες Ἀργος, Μέ-
λας, Φρόντης, Κύτωρος.
ἀνδράμας δὲ ὕσθρον δὲ μῦ-
ριν ὕρας, καὶ τῆς δὲ Ἰνου
ἐσθρῆν παῖδων. αὐτὸς μὲν
τῶν μακρῶν, ἐτόξευσε Λέον-
τα. ἰνὸ δὲ, μελικέρτῳ
μεθ' αὐτῆς εἰς πῆλαγος ἔφ-
ρη. ἔκ πτωὶν δὲ τῆς θοῆς
τίας, ἐπυνδάνθη τῷ θεῷ
ποῦ καταικίσει. χρυσὸν
τὸ δὲ αὐτῷ καταικίειν εἰ

5 ὁ πόρ. αὐτὸ τὸ ὡς ὑπὸ ξύλων
 ἀγρίων ξυνοίη. πολλὰν χώ-
 ραν διεκλιδόν, εἰς τι χεῖ λυ-
 πούς περ βόσκων μύρηνς κίμο-
 10 μύβοις. οἱ δὲ διατρέχοντες αὐ-
 τόν, αὐτὸν διεκλιδόν, ἀγρίων
 περ ἐφυγον. ἀδάρμασ' δὲ
 κῆλ' εἰς τὴν χώραν, ἀδάρμα-
 15 πῶς ἀφ' ἐαυτοῦ περ σπυγρόν
 20 σε. καὶ γήμασ' θεμιστὴν τῶν
 ὑλίων, ἐλάνθησε λείωννα,
 ὀνυρόν, Σαρπηέα, Πτόρις.
 Σίσυφος δὲ αἰόλου πίπας
 25 ἐσθίρει τὴν κῆλ' λευκὴν
 30 κύνειον, χαμῆμόρπον τὸν
 αὐτὸν. ὅς αὐτῆς παῖς
 γίνεται γλαῦκος, ὃς παῖς
 35 γελοφόντης ὅς δρυμνί-
 40 δης ἐλάνθη. ὅς ἐκτενε
 45 τὴν πυρίππου γήμασ' αὐ-
 50 κλάξε. οἱ δὲ σίσυφος εἰς αὐ-
 55 του. πέτραι ταῦς χεῖροι, καὶ
 60 τῇ κεφαλῇ κυλίων, καὶ τοῦ
 65 ὄντος ἀλλοῦ δέλω.

eo in loco, ubi ab agrestibus
animantibus hospitio exco=
ptas fuerit, sadem poneret,
qui, cū multam terrarū pera=
grasset, lupis, q. ouīa femē ab.
pascabantur, sic obuius: quē m=
cum illi radissent, quae dila=
miabant, relictis, in fugā sese
dederunt. Post Arkamas, ro=
co exedificato a se nothen
Arkamantiam imposuit, De=
inde Themistonei Lypsei fi=
liam cepit uxorem, ex ea q.
Leucōnem, Erythroem, Sckoe=
neum, & Pionem genuit. Sisy=
phus autem Aroli filius: con=
dita Bphyra, cui nunt Corin=
thos est nomen, Meropē Aclā=
tis filiā sibi uxore coniungit:
ex his Glaucus oritur, qui Bel=
lerophōtem ex Eurymede su=
scepit. Hic ignemq. Chimae=
rā occidit. Ad haec Sisyphus
apud inferos faxo manib. &
capite subuolueno cruciatur,
idq. ubi in summa reporta=
uit: de integro mox ad ima de=
uoluitur. Sura, qui hāc pāmā

APOLLODORI

ob Aeginā Afopi illatā fuisse
dicant. quod occultā illius ra-
ptorem Iouem Afopo filiam
vestiganti detexisse fertur.

Deion autem Phocidis rex
Diomedam Xuthi filiam dux-
cit uxorem: quæ illi filiam
Asteropeam parit, & mares
Acnetum, Astorem, Phylacū.

& Cephalum, qui Procrin
Erechthei filiam sibi coniun-
ganit. Hunc autem contra

Aurora impatienter amans,
rapuit. at Perieres Messena
potitus Gorgophonem Persei
filiam in matrimonium acce-

pit: de qua Aphareus, Leu-
cippus, Tyndareus, et Icarus
filij orti sunt. Pleriq; vero Pe-

rierem asserunt non Aeoli,
sed Cynoriæ, qui Amycle
filius fuit, natum. Proinde,

quæ de Perieris nepotibus tra-
duntur, ubi de Aslantis gene-
re agetur, dicemus. Magnes

autem Aeoli filius Naidem
nympham ducit uxorem, ex
qua filios gignit Polydæstem,

Ηκυλῶ, δὲ τὴν Ἀσπασίαν θυ-
γατέρα αἰγίον. ἀρπάζαν-
τα γὰρ αὐτὴν κρύφα δια, ἔ-
σωσας μινύσαι ζητοῦντι
λέγεται. Δύαν δὲ βασι-

λεῦαν τῆς Φακίδος, Διομή-
δῳ τὴν ξοῦρου χαμεῖ. καὶ
αὐτῷ γίγνεται θυγάτηρ μὲν
Ἀστροπεία. καὶ δὲς δὲ αἶνε-

τος, Ἀκτωρ, Φύλακος. Κεῖ-
φαλος. ὃς χαμεῖ Περσείας
τὴν ὀρεχθείας. αὐτῆς δὲ ἡ

ἡὼς αὐτὸν ἀρπάζει ὀρεχθεῖ-
α. Περιέρης δὲ μεσσηνίῳ
καταχῶν, γοργοφόνῳ τὴν

Περσείας ἔγαμν. ἔξ ἧς Ἀφα-
ρεὺς αὐτῷ, καὶ Λευκίππος,
καὶ Τυνδαρεὺς. ἔτι τὲ, Ἰκα-
ριος καὶ δὲς ἐγένοντο. πολλ-

οὶ δὲ τὸν περιέρην λέγου-
σιν, οὐκ αἰόλας καὶ δε, ἀλλὰ
κ' αὐόρτα τῷ ἀμύκλῳ. διό-

πρὸς τὰ πόδα τῆς περιέρης.
ἐκγόνοι, εἰ τῷ ἀτλαῳ τι-
κῶ γίγνεται δηλοῦσθαι. Με-

γνης δὲ αἰόλου χαμεῖ νύμ-
φῳ γαίῳ. καὶ γίγνεται

αὐτῷ καὶ δις, Πολυδέκτης,
καὶ Δίκτυς. οὗτοι σέριφρον
ῥηκάν. Σαλμωνίς δὲ, τὸ
μὲν πρῶτον πάλι δια-
1 λίσαι κατ' ἔπει. πᾶσι γινόμε-
τος δὲ αὐτῷ εἰς ἡλιν, ἐκαί
, πόλιν ἐκπίει, ὕβρις δὲ
ᾤ. καὶ τῷ δὲ ὀβρισηύδα
δύλῳ, ὅς τ' ἰπὶ ἀσέβειας
10 ἐκολάσθη. ἔλεγε γὰρ ἑαυτῷ
εἶπαι δία. καὶ ταῖς ἐκείνου
αἰφελόμοις θυσιῶν, ἑαυτῷ
περὶ τὰς θυίας. καὶ βύρ-
15 ρας μὲν ὀβρισηύδα ὅς ἄρ-
ε, ματος μὲν ἀλεήτων χελ-
κῶν σύρειν, ἔλεγε βρα-
τῶν. βάλλον δὲ εἰς οὐρα-
νὸν αἰδομύλια λαμπάδας,
ἔλεγε ἀστράπτειν. ἔδους δὲ
20 αὐτὸν κεραυνῶας, τὴν κτι-
οθεῖαν ὑπ' αὐτῷ πύλιν, καὶ
τῷ οἰκίταρος ἡφάνισεν πάν-
τας. Τυρὸ δὲ ἡ Σαλμων-
νίης θυγάτηρ, καὶ ἀλκιδι-
25 νίης πᾶσι κρηδεῖ, τῷ Σαλ-
μωνίως ἀδελφῷ φεφομλῆν,
ᾧ ταῖς ἰσχει. ἐν τῷ τῷ

ac Diēlyn. Hi Scriphum in
coluere. Salomoneus autem
prius quidem circa Thessa-
liam habitauit, ac reuersus
ipse in Elidem, urbem ibi
cōdidit. Qui cū cōtumeliosus
suo pte foret ingenio, seq; Ioui
adequaret, suae ipsius impie-
tatis pœnas luit. Nam se Iouem
esse prædicabat, & quæ
illi dedicari solebant, ea sibi
immolari iubebat. Necnon
pelles detractas in quadriga
cum lebetibus æneis agitans
tonitrua se concitare disitabat,
necnon iaculans in cœ-
lum ardentis faces fulgura
se imitari iactitabat. Hinc
ipsum Iupiter fulminat: vr-
bemq; ab eo conditam, extin-
ctis ciuib; omnibus solo æ-
quauit, Ceterum Tyrò Sala-
monci filia ex Alcidiæ, quæ,
cum apud Cretheum Salmo-
nei fratrem aleretur, Enia-
pei fluminis amore flagra-
uit, atque ad illius fluentem
continenter accedens propter

APOLL O D O R I

annem conqueri minime de-
sinebat. Neptunus interim
sumpta Empei forma cū ipsa
concubuit. Hæc autem, cum
geminos clauculum peperis-
set, infantes exponit. Adiaz
centibus autem pueris, & ex
quariis pastioribus prætereun-
tibus, equarum vna, cum in-
fantum alterum mamma, ca-
su quodam tetigisset, faci-
partem liuidulam reddidit.

Tum equarius infanteis am-
bos suscepit alendos, & , cui
ludula reddita ē facie pars,
Peliam non nauit, quasi Li-
uum dixeri: alterum vero
Neleum vocat. Qui cum ad
iustam. integramq; ætatem
peruenissent, agnita matre,
nouercam, quod eius ope-
ra parentem male affectam
percepissent, facto in eam
impetu occiderunt: quæ, tam
eisi iura Iunonis templum
confugero attueritisset, eam
tamen Pelias super aram
ixtam uigulauit. Eamq; ob

τα μοῦ. καὶ σπαραχθεὶς ἔδω-
κε τὸν υἱὸν ῥεῖθρα φυνώσας,
τούτοις ἀπαδύρετο. πο-
σειδῶν δὲ εἰσκαθεὶς αἰπῶν,
συγκατεκλίσθη αὐτῇ. ἡ δὲ,
χρυσίστρεφον κρύφα, διδύμοισιν
παῖδας ἐκτίθησιν. ἐγκλόμε-
νον δὲ τῆς βρεφῶν, παριόν-
των ἱπποφορέων ἵππος
μία προσεψαμένη τῇ θῆ- 10
λῃ, θατέρου τῆς βρεφῶν,
πέλιόν τι τῷ προσώπῳ μέ-
ρος ἐποίησεν. ὁ δὲ ἱπποφο-
ρὸς ἀμφοτέρουσι τῶν παῖ-
δας ἀνελύμενος ἔδρεψε. 15
καὶ τὸν μὲν, πελιδνὸν αἶτα,
πελιδνὸν ἐκάλεισεν. τὸν δὲ
ἔτορον Νηλεῖα. τελευτῶν-
τες δὲ, ἀνελύμενοι τῶν μο-
τέρων, καὶ τῶν μητρικῶν ἀπὸ 20
κτείναντο σιδηρεῖ. κακούμε-
νον γὰρ γόνυτις ὑπ' αὐτῆς
τῶν μητέρων, ὤρμεθον ἐπ'
αὐτήν. ἡ δὲ, φθάσασα εἰς
τὸ τῆς Ἰφιδας τέμενος, κατέ- 25
φυγεν. πελιδνὸν δὲ ἐπ' αὐτῇ
τῆς τῆς βρεφῶν αὐτῶν κτε-

πέσραξε . καὶ κατόλου διε
 τέλει τὴν ἥρα ἀτιμάζων .
 ἐσαΐασαν δὲ ὕστρον πρὸς
 ἀλλήλους . καὶ νηλοῦς μὲν
 5 ἐκπεσὼν , ἦ καὶ εἰς μεσάντην
 καὶ πύλον κτίζει . καὶ χα-
 μεῖ χλωρίδα τὴν ἀμφίονος ,
 ὃς ὅς αὐτῷ γίνεται θυγά-
 τερ μὲν Πηρώ . ἄρρεσιν δὲ
 10 ταῦρος , καὶ ἄσδριος . πυ-
 λάων , δημάχρος , οὐρύβιος ,
 Επίδαος , Ράσιος , Εὐρυμύνης
 Εὐαγόρας , Αλάτωρ , Νέ-
 στωρ , Περικλύμενος , ὧ δὴ πο
 15 σειδῶν δίδωσι μετεβάλλειν
 τὰς μορφάς , καὶ μαχόμε-
 νος , ὅτε Ἡρακλῆς ἔξε πόρῳ
 πύλον . γινόμενος ὁ , τὸ μὲν
 λείων . ὁ , τὸ δὲ , ὁ Φίς . ὁ , τὸ
 20 δὲ μέλισσα ὑφ' Ἡρακλείου
 μὲν τῆς ἄλλων νηλείας παύ-
 στων , ἀπέθανε . ἐσώθη δὲ
 νέστωρ μόνος . ἐπειδὴ παρὰ
 γρηυόις ἐρέφει . ὅς γι-
 25 μασ' ἀναξίβιας τὴν κρατι-
 έας , θυγατρός μὲν , πεισι-
 δάμω , καὶ πολυγίστῳ εἰ-

rem nullo vnquā honore Pe-
 lias Lunonē affecisse memora-
 tur . Atqui postea inter se dis-
 scordiā exercere non desie-
 rūt . Neleus demū regno pul-
 sus Messenā cōmigravit , &
 Pylo vrbe cōdita Chloridem
 Amphionis filiā sibi copula-
 uit : de qua Peronē puellā ge-
 nuit . sed mares bosce , Taurū ,
 Asteriū , Pylaonem , Deima-
 cbū , Eurybiū , Epidauū , Eury-
 menem , Euagoram , Alastor-
 rem , Nestorem , & Pericly-
 menum , cui iam Neptunus in
 varias sese formas transmu-
 tandi potestatem fecit : hinc
 pugnans , quo tempore Pylum
 urbem Hercules vi cepit , mo-
 dō in leonem , modō in serpē-
 tem , nūc in apem , faciem cō-
 uertens ab Hercule tamen cū
 ceteris Nelei filiis occisus est :
 Solus aūt Nestor seruat⁹ est
 incolumis , q̄ppe qui apud Ge-
 remios educabatur , & ducta
 vxore Anaxibia Cratiei fi-
 lia feminas Pisidicā , & Poly

APOLLODORI

castē, Mares aut̄ Perseū, Straticū, Aretum, Echephronē, Pisistratum, Antilochum, & Thrasymedem suscepit. Pelias insuper Thessaliam incolēbat ducta Bianctis filia Anaxibia, siue, vt quidam volunt, Philomache ex Amphione orta filium Acastum genuit, & feminei sexus Pisticen, Pelopean, Hippothoon, & Alcestin. At Cretheus cōdita Iolco Tyronem Salmo-
neci filiam cepit vxorem: ex qua sibi filij nascuntur Aeson, Amythaon, & Pheres, Amythaon igitur Pylum habitans Idomenem Pheretis filiam sibi coniugio sociauit, cui ex ea liberi oriūtur Bias, & Melampus, qui, cum ruri ageret, ac pro suis aedibus quercus existeret, in eaq; serpentium latebra esset, occisis a ministris serpentibus, cetera quidem reptilia congestis lignis concremauit, atqui serpentium partus educauit: qui cum

γλίνουε . παῖδας δὲ, πέρ-
σέα, στράπχον, ἀρηθόν, ἐχί-
φρονα, πηισί:τραόν, αἰτίλο-
χον, θρασυμήδην . πελίας
δὲ πῶδὲ θεσσαλίας κατὰ- 5
κει . καὶ γήμασ' ἀναξίβιας
πλὴν βίαντος, ὡς δὲ εἴσι λὲ-
γούσι φιλομάχῳ πλὴν ἀμ-
φίονος, ἐγλίνουε παῖδας μὲν
ἀκαστον . θυγατράσ' δὲ, 10
πίσιστικῳ, πελοπίαι, ἰπ-
ποθῶν, ἀλκυσιν . κρηθῶς
δὲ κτίσας ἰωλκόν, γαμεῖ
τυρῶ πλὴν σαλμωνίως πλὴν
αὐτῆ ἀδελφιδῆν . ἔξ ἧς αὐ 15
τῶ γίνονται παῖδες . αἰ-
σων, ἀμυθαίων, φόβησ, ἀμυ-
θαίων μὲν οἷων οἰκῶν εὐύλον,
εἰδομένην γαμεῖ πλὴν φόβη-
τος . καὶ γίνονται παῖδες 20
αὐτῶ βίας, καὶ μελάμ-
πος . ὅς ᾤδ' ἤκ' χωρίων
διατελών, οὐσης περὶ τῆς
οἰκίας αὐτῆ δουρὸς, οἱ ἦ
φωλεὸς ὄφρων ὑπῆρχεν . 25
ἀρκτεῖναιάτων τῆς θόρα-
πόντων τῶν ὄφεις, τὰ μὲν

ὅρπιτα, ξύλα συμφορήσας
 ἔκαυσε. τὸν δὲ τῆς ὀφείας
 νεοστούς ἐθρεψεν. οἱ δὲ, γε
 ῥούβιοι τέλειοι, περισσάντες
 5 αὐτῷ κοιμωμένοι τῆς ὥμῃ.
 ὅς ἐκαστοῦ, τὰς ἀκοὰς
 ταῖς γλώσσαις ἐξεκάλει-
 ρον. ὁ δὲ, αἰετὰς, κῆρυγό-
 μος ποσειδῆος, τῆς ἑσπε-
 10 ροτομῆων ὀρνέων τὰς φω-
 νὰς στείλει. καὶ πρὸς ἐκείνους
 μακρῶν περὶ λεγέ τοῖς
 αἰσθητοῖς τὰ μέλλοντα.
 προσέλαβε δὲ καὶ τὴν αὐτὴν
 15 τῆς ἰδρείων μακρικῶ. ποσει-
 δῶν τὸν ἄλφειον σωτηρῶν
 ἀχλὺν, τὸ λοιπὸν ἄριστος
 ἦν μαίης. Βίας δὲ ὁ αἰ-
 μυδάονος ἐμνηςύχο πηρώ
 20 τὴν Νηλέως. ὁ δὲ πολλὰν
 αὐτῆς μῆκος διομῆων τὴν θυ-
 γατῶρα, δώσειν ἔπειτα τῷ τὰς
 ἰφίκλου βόας κομίσαντι
 αὐτῇ. αὐτῇ δὲ ἦσαν
 25 φυλάκη, καὶ κύων ἐφύλα-
 σεν αὐτὰς, ὃν οὐτε αἰσθῆ-
 ρος, οὐτε σῆμεν πέλασεν

cum ad iustum corporis mo-
 dum succreissent, ipsum iam
 dormientem circumfistunt, et
 ex utroq; humero illius aures
 linguis extergebant, tandem
 expergesfactus, excitatusq;
 ac perterresfactus, superuo-
 litantium auium uoces in-
 telligebat, et quæ ab ijs
 futura edocebatur, immorta-
 libus prædicebat, per hæ-
 ruspicinam præterea uati-
 cinari non ignorabat. Ad
 hæc Apollini propter Al-
 pheum obuiam factus, de
 cetero uaticinandi peritissi-
 mus euasit. Bias uero A-
 mythæonis filius. Peronem
 Nelei filiam uxorem depo-
 poscit. Hic, per multis fili-
 am suam expetentibus, eam
 nulli, nisi, qui Phylaci ad se
 boues abegissent, se traditu-
 rum, distulabat. Ex uero ad
 Phylacam urbē custodia ca-
 nis seruabantur, ad quem ne-
 q; mortaliū quisquam, neq;
 ferarum ulla proxime acce-

APOLLODORI

dere audebat, Quare cum ui-
bous abigi nulla possent, Me-
lampodis fratris opē sibi con-
stituit implorandam: Id illi
germanus se præstiturū pol-
licetar, eiq; abiguum deprē-
bensum iri prædixit; Qui, si
iam annum planè exactum
in uinculis iacuerit, ita de-
mum boues habiturum se ce-
cinit, Post, eiusmodi pol-
licitationē ad Phylacen con-
tendit, atq; , ut prædixerat,
deprehensus in furto, conie-
ctus in uincula domi custo-
diebatur, Deinde uero toto
propè anni circuitu reuolu-
to, teredinum in summo tecti
culmine trabem corrodentis
um sonum audit, & quan-
tum è trabe derosum esset,
percōtante, domesticis iū mi-
nimū superesse respondētib.
aliò se extemplo traduci ius-
bet. Quo uix dum facto, do-
miciliū illud corrui, id admi-
ratus Phylacus, ubi uatē illū
optimum, esse animaduertit,

θεῖν ἡδύναρ. ταύτας ἀ-
δύνατον βίωσ' τὰς βόας
κλέψαι, πρὲν ἀλὲι τ' ἀδελ-
φὸν συλλαβεῖσθαι. Μελάμ-
πω δὲ ὑπέχθη. καὶ περὶ 5
πεν ὅτι φωραθῆσεται κλέ-
πτων. καὶ διδοίς εἰαυτῷ,
οὐτὼ τὰς βόας λήψεται.
μετὰ δὲ τὴν ὑπόχρησιν, εἰς
φυλάκην ἀπήει. καὶ κα- 10
θάπερ περὶ πει, φωραθῆς
ἔτι τῇ κλοπῇ, δεσμοῖς ἐν
αἰκῇματι ἐφυλάττετο. λει-
πομνίου δὲ τῷ εἰαυτῷ ἔρα-
χίος χρόνον τῷ κατὰ τὸ κοι- 5
ρυφαῖον τῆς σέχης σκαλή-
κων ἀκούει. τῷ μὲν ὁρώτων
τοῦ πότον μόρος ἦδη τῷ δο-
κοῦ διαβέβρωται. τῶν δὲ,
ἀρχαῖνα μνῆων λοιπὸν ἐλάζο-
χον εἶναι. καὶ ταχέως ἐ-
κάλουσεν αὐτὸν εἰς ἑτῆροισ
οἶκημα, μετὰ γὰρ εἶν. γλυο-
μνίου δὲ τούτου, μετ' οὐ πο-
λὺ σωῖται τὸ οἶκημα. θαυ- 5
μάσθαι δὲ φύλακος. καὶ μα-
θῶν ὅτι ἐστὶ μαίης αἰετος,

λύκας πῖνκέλεσεν εἰπεῖν,
 ὅπως αὐτῷ τῷ παιδί ἰθί-
 κλωπαῖδες γίνωνται. ὁ δὲ,
 ὑπὲρθε, ἐφ' ᾧ τὰς βόας λή-
 5 ψεται, καὶ κατὰ δύσας ταύ-
 ρους δύο, καὶ μελείσας, τῶν
 οἰωνοῦς προσεκέλευσάτο.
 πῖρα γνομένη δὲ αἰγυπίου,
 πῖρὰ τούτου μαιῶν δὴ δὴ, ὅτι
 10 φύλακος ποτὲ κενοῦς πέ-
 μνων ἀπὸ τῆς ἀγρῶν, πῖρὰ
 τῷ ἰθίκλω τῷ μάχαιρα
 ἡμαρμύνην ἔπι κατέθετο.
 δείξαντος δὲ τῷ παιδὸς, καὶ
 15 φυγόντος αὐτοῦ, κατὰ τῆς
 ἰδρᾶς σφυρὸς αὐτῷ ἔπηξε.
 καὶ ταύτῃ αἰμωδοχῶς
 ἐκάλυψεν ὁ φλοιός. ἔλε-
 γον οὖν οὐρεθείσης τῆς μα-
 20 χαίρας, εἰ ξύσων τὸν ἰὸν ὅς
 ἡμῶς δέκη ἰθίκλω δὴ
 πῖν παῖδα γένήσεται. ταύ-
 τα μαδῶν παρ' αἰγυπίου
 μελάμπτει, τῷ μὲν μάχαι-
 25 ρας οὐρε, τῷ δὲ ἰθίκλω τῷ
 ἰὸν ξύρας, ἀπὸ ἡμῶς δέκη
 δίδωκε πῖν, καὶ παῖς αὐτῷ

solutum uinculis, qui posset
 Iphiclus filius prolem habe-
 re, ut uaticinetur, efflagitat.
 Tum ille, quatenus boues re-
 cipiat, se uaticinaturum pol-
 licetur. Inde matris duobus
 tauris, eorumque uisceribus
 particulatim concisus, ad
 inaugurandū auceis euocauit,
 ad quē cū uultur aduolassēt,
 ab eo iā cognoscit, quod olim
 Phylacus arietes in agro se-
 cespita praefecans nō procul
 ab Iphyclo sanguine adhuc
 madentem cultrum locauit.
 Quare puer metu percussus
 cum sese in fugam cōiecisset,
 in sacra quercu, secespitā de-
 fixit, eāque obductus cortex o-
 puit. Inuento itaque cultro, si
 decussā, inquit, ferri rubiginē,
 denos dies Iphyclo i uino po-
 tandā dederit, filiū de se pro-
 le esse geniturū. Haec a uultu
 re praedictus Melāpus, seces-
 pitā repinet Iphyclo decussā
 ex illa rubiginē denos prope di-
 es bibendā ppinauit. Tū ille

APOLLODORI

Podarcen filium procreavit, ac boues Pylū perduxit, fratriq; Peronem Nelci filiam consecutus in coniugium collocauit. & Messenæ aliquandiu mansit. Postea uero, quā Bacchus Argiuis mulieribus furorem iniecit, pactus regni partem, eas uesania liberauit, quo etiam cum Biante fratre commigrauit, Porro Biantis, & Peronis filius Talaus fuit, de quo & Ly-
simache Abantis Melampodis filij, nati sunt, Adrastus, Paribenopæus, Pronax, Mecisteus, Aristomachus, Eriphyle, quæ nupsit Amphira-
rao. Paribenopæus autem Promachum creat, qui cum Epigonis in bello cōtra Thebanos militauit. Mecisteus Euryalū genuit. Qui aduersus Troiā nauigauit, ex Pronaxte natus ē Lycurgus. Sed Adrastus ex Amphithea Pronai filia, feminei qdē sexus, Argiā, Deipyle. Ægialeā su-

Ποδάρκης ἐγλήσθω. ταῖς δὲ
βόας εἰς πύλον ἔλασε, καὶ
τῷ ἀδελφῷ τῷ Νηλέως θυ-
γατρὶ λαβὼν ἔδωκε, καὶ
μέχρι μὲν πινος εἰ μεσσηνίῃ κα-
τῶκει. ὥς δὲ ταῖς εἰ ἄργει-
χωαῖ καὶ ἐξέμνηε Διόνυ-
σος, ὑπὸ μὲν δὲ τῇ βασιλείᾳ
ἰασάμενος αὐτὰς, ἐκεῖ μὲν
βίαντος κατῶκησε. 10
Βίαντος δὲ, καὶ Πηροῦς Τα-
λάος, οὐ καὶ Λισιμάχης τῇ
Ἀδραντος τῇ μελάμπροδος,
Ἀσράτος, Παρθηνοπαῖος,
Πρώναξ, Μυκιστοῦς, Λεισό-
μαχος, Εἰφύλη, ἣν ἄμφια-
ραὸς γαμέει. παρθηνοπαῖος
δὲ Πρώμαχος ἐγλήσθω, ὃς με-
τὰ τῇς ἀδελφῶν, ἣς θήβας
ἔστρεψεν. Μυκιστοῦς δὲ 20
Εὐρύχλος, ὃς ἦκεν εἰς Ἰόαντα.
Πρώνακτος δὲ ἐγλήσθω Λυ-
κοῦργος. Ἀσράτου δὲ, καὶ ἄμ-
φιθέας τῆς πρώνακος, θυ-
γατρὸς μὲν Ἀργία, δὲ πύ-
λη, Αἰγιάλεια. παῖδες δὲ
Ἀγιάλεις, Κυάνιππος. Φέ-

ρης δὲ ὁ Κρηδεῖας, Φόρως αἰ
 διαταλία κήσας, ἐγλίνθησεν
 ἄλμυτον, καὶ Λυκούργου.
 Λυκούργος μὲν οὖν ποδὶ νε
 5 μέσῳ κατῴκησε, γήμας δὲ
 οὐρουδίκω. ὥς δὲ αἰῶι φα-
 σὶν, ἀμφιδέας ἐγλίνθησεν
 Οφέλτιν κληθεῖσα Αρ-
 χήμορον. Αἰδήτου δὲ βα-
 10 σιλοδύοντος τῆς Φόρων, ἐδί-
 τόνειν ἀρχῶν αὐτῷ μνη-
 σθομὲν πῶ Πελίου θυγα-
 ρατὴρα. τῷ κατὰ ξύβαντι
 ἄρμα, λείντων κὴ καίπων,
 15 ἀρχῶν ξούξας ἔδωκεν.
 ὁ δὲ κομῖας περὶ πηλίας,
 ἀλκισιν λαμβάσει. θυῶν
 δὲ αἰ τοῖς γάμοις, ὄξελάθει
 ὁ ἀρτέμιδι θυῶν. διατοῖ
 20 το τὸν θαλάμῳ ἀνοίξας,
 οὐρε σφακόντων παύραμα.
 πτωλεωμὲν ἀρχῶν δὲ
 εἰπὼν ὄξιλάσκεσθαι πῶ
 θῶν, ἡτῆρα ποδὶ μοιρῶν,
 25 ἵνα ὅταν ἄλμυτος μέλλει
 πλουτῶν, ἀρχλυθῇ τῷ θα-
 νάτου, ἂν ἐκουσίως τίς ὑπὲρ

stultit. Mares at Ægialeū, Cy-
 anippūq; habuit. Pheres Cre-
 thei filius, qui Pheras urbem
 Thessaliæ cōdidit. Admetū,
 ac Lycurgū preceauit, Lycur-
 gus circa Nemeā habitauit,
 quiducta Euridice, uel, ut alij
 narrāt, Amphibea uxore O-
 pheltem cognomento Arche-
 moræ genuit. Ceteræ Admeto
 Pheris regnāti, Apollo merce
 decōductus seruiuit, quo tēpo-
 re Peliae filiā uxore deposce-
 bat. Pelias ab eo currū, a leo-
 ne, et lupo trahendū postulat:
 Admetus Apollinis ope leo-
 nē, et aprū iunctos ad regem
 pduxit: et Alcestin capit: q-
 cū in nuptijs de more sacra fa-
 ceret, Dianæ immolare obli-
 tus, a pto thalamo, magnū dra-
 conū globū inuenit. Cui tum
 Apollo numinis irā placandā
 eē monuit: Vbi uero de Ad-
 meti fato quæsitū eēt: respon-
 sum fuit, cum Admetus in hu-
 manis eē desiturus esset, eum
 mortis piciū euasurū esse:
 d ij

APOLLODORI

siq; p eo siue pater, siue ma-
ter, aut uxor moriē ultro su-
bierint. Post, ubi illi morien-
di dies aduenit, patētes p fi-
lio ē uita migrare noluerūt,
Alcestis autē pro marito suo
mori nō dubitauit, et eā Pro-
serpina rursus i uitā remisit:
sed, ut qbusdā placet hercules
cōmissa cū Plūtōe, pugna ad
superas auras reduxit. Iason
aut Aesone, Crethei, et Po-
lymedes Aiolyci, filio natus
Iolcū urbē habitatat. Pelias
Iolci post Cretheū regnauit:
cui de regni successore sci-
tanti respondit Apollo, qui
alterū pedē dūtaxat calcea-
tū hēat, cauendū esse. primō
cū id genus oraculi minime
intellexisset, paulopost reip-
sa percepit. Nā, cū in littore
Neptuno immolaret, cum p-
multos, tum etiam Iasonem
eō accersuit. Is uerō, quod
rei rusticae desiderio teneret-
tur, ruri agens ad eadem
sacra properauit. Ἐ. Anaua

αὐτῆς ἀνήσκειν ἔλπιται πα-
τὴρ, ὃ μὴ πῆρ, ἢ γυνή. ὥς δὲ
ἢ λῆθῃ ἢ τῆς ἀνήσκειν ἡμῶς,
μήτε τῆς πατρὸς, μήτε τῆς μη-
τρὸς ἕωδὲ αὐτῆς ἀνήσκειν 5
θελόντων, ἄλκις ἕωδὲ
αὐτῆς ἀπίθανε. καὶ αὐτὴν
πάλιν ἀνέπεμψε ἡ κόρη. ὥς
δὲ αἱ τοὶ λέγουσιν, ἡρακλῆς
μαχιστὸς ἄνθρωπος. Αἶθρος 10
δὲ τῆς κρηίδος, καὶ Πολυμή-
δης τῆς Αὐτολύκου Ιάσων.
οὗτος ὅτι ἐπὶ ἰωλκῷ. τῆς δὲ
ἰωλκοῦ πελίας ἐβασίλευ-
σε μετὰ κρηίδας, ὃ χρωμλίφης 5
ἕωδὲ τῆς βασιλείας, ἐξέ-
παισεν ὁ θεός, τὸν μονοσάν-
δαλον φυλάττασθαι. τὸ μὲν
οὖν πρῶτον, ἡγνύει τὸ χρῆσ-
μὸν, αὐτὴς δὲ ὕσθρον αὐτῇ 20
ἔγνω. πελὶν γὰρ τῇ θα-
λάσσῃ ποσειδῶνι θυσίαν,
ἄλλοις τε πολλοῖς ὑπὸ ταύ-
τῃ, καὶ τὸν ἰάσονα μετεπέμ-
ψατο. ὁ δὲ πόθῳ γενομένης 25
ἐπὶ τοῖς χωρίοις διατελῶν,
ἐπιδύσας τὴν θυσίαν.

διαβαίνων δὲ ποταμὸν Α-
 ναυρον, ὅς ῥα λθε μοι ὁ σάνδα-
 λος τὸ ἑτόρον ἀχολέειν εἰ
 τῷ ῥείθρῳ πέδιλον. **5** Δεασά-
 μλος δὲ πελίας αὐτὸν, καὶ
 τὸν χρυσὸν συμβαλὼν, ἡ-
 ρώτα περσελιδῶν, τίς ἄρ' ἔ-
 ὑποίνσεν ἕξουσίᾳ ἔχων. εἰ
 λόγον ἦν αὐτῷ, πρὸς τινος
10 ὀφονδὸς θήσεσθαι τῷ πολιτῷ.
 ὁ δὲ, εἴτε ἐπὶ λθεν ἄλλως,
 εἶπε δὲ μῆνιν ἦρασ. ἴν' ἔλ-
 θοι κακὸν μηδ' εἰ πελίας. τίω
 γὰρ ἦραι οὐκ ἐτίμα, τὸ χρυσὸν
15 μάλλον δ' ὄρασ' ἔφην προσέ-
 ταπτον αἰαφόρειν αὐτῷ.
 ἔδωκε πελίας ἀκούσας, βύθους
 ἧς τὸ δ' ὄρασ' ἐλθεῖν ἐκέλευ-
 σεν αὐτόν. ἔδωκε δὲ εἰ κόλ-
20 λησι' ἦν Ἀρεῖος ἄλσει κρε-
 μάμλοι ἐκόρυός. ἐφρουρεῖ
 το δὲ ἔσπετο δράκοντος αἰὲ-
 πλου. ἧς ἔδωκε πρὸς πόμολος
 ἰάσων, ἄρ' ἔγον παρεκάλεισε
25 τὸν φείξου. καὶ κείνος ἀθῆ-
 νάς ἔσπετο δελφίης πιντικὸν
 ὄρεν ταῦν καὶ πεσκέασι τίω

tum amnem traiciens, alie-
 rum in amnis alueo amisit
 calceum. Id ubi Pelias uiz-
 dit, oraculum memoria repe-
 tens, propius eum accedit,
 rogatq; ; quisnam adeundi
 potestatem, fecisset, quando
 sibi ex oraculo prædictū fue-
 rat, à ciuium aliquo mortem
 sibi illatum iri. Hic autē si-
 ue forte quadam superuenit,
 sue Iunonis ira, ne mali a-
 liquid accideret Pelie, quip-
 pe qui Iunonem nullo digna-
 batur honore: pellem uelle-
 ris aurei, ut ille afferret, im-
 peratum fuisse aiunt, quòd
 ubi Pelias audiuit, Iasonem
 ad pellem eiusmodi ire sta-
 tim præcepit. Hæc autem
 in Colchis suspensa è quer-
 cu in Martis luco uiscebatur:
 ac sub insomnis draconis cu-
 stodia asseruabatur. Ad hanc
 igitur missus Iason Argum
 Phrixi inuitauit. At is Mi-
 neruæ consilio nauim remo-
 rum quinquaginta construit,
 d iij

APOLLODORI

eamq; á fabri nomine Ar =
go appellauit : ad cuius pro =
ram, tabulam uocalem é fa =
go Dodonidis siluæ accomo =
dauit . Naui itaq; confecta ,
Iasonem scitantem oraculum
Deus ad uelaturam facien =
dam cohortatur, qui iam to =
tius Græciæ optimum quæq;
in vnum congregarat, quo =
rum nomina hæc sunt. Ty =
phus Hagnii filij, cui nauis
gubernaculū delegatum fuit.
Orpheus Oeagri. Zetes, &
Calais Boreæ filij. Castor,
& Pollux Iouis. Telamon,
ac Peleus Aeaci , Hercules
Iouis , Aegei Theseus .
Idas , & Lynceus Apharei.
Amphiaraus Oiclei . Cæ =
neus Coroni. Palæmon Vol =
cani. Ætoliæ . Cepheus A =
lei: Laertes Arcesij. Autoly =
cus Mercurij, Atalāta Schæ =
nei , Menætiuss Aëtoris. A =
ëtor Hippasij. Admetus Phe =
rens . Acæstus Pelie Eue =
rytus Mercurij . Meleager

Προφύλαξεν αὖτε τὸν
κατασκιάσαντος , ἀργῶ,
κατὰ δὲ τὴν πρόραν εἰρή =
μοσεν Ἀθηνᾶ-φρονί φηγοῦ
τῆς Δωδωνίδος ξύλον . ὥς 5
δὲ ἡ ναὺς κατασκιάσθη,
καὶ χρωμιάω , ὁ θεὸς
πλεῖν ἐπέτρεψε στυγαθροί =
σαντι τῶν ἀρίστον τῆς ἐλ =
λάδος . οἱ δὲ στυγαθροί = 10
θάρπες εἰσὶν οἷδε, Τίφω α =
γνίου , ὃς ἐκυβόρνα τὴν
ναῦν . Οὐφῶς Οἰάγρου,
Ζήτης, καὶ Κάλαις Βορέου.
Κάτωρ, καὶ πολυδύκης 15
Διὸς . Τελαμών, καὶ Πη =
λῶς Αἰακοῦ . Ἡρακλῆς
Διὸς, Θησεὺς Αἰγέως . Ἰδᾶς,
καὶ Λυγκῆς Αφαιρέως.
Ἀμφιάρεος Οἰκλίου , 20
Καινὸς Κορώνου . Γαλαί =
μων Ἠφαιστου , ἢ Αἰτωλοῦ.
Κυφῶς Ἀλίου . Λαόρτης
Ἀρκεισίου . Αὐτόλυκος Ὀρ =
μοῦ . Ἀταλαίτη Χοϊκίως . 25
Μειοίπης, Ἀκρόρος, Ἀκτωρ
Ἰππασίου . Ἀδμήως Φόρμιτος.

Ἀγκᾶσος Πελίου. Εὐρυτος ὄρ-
 μος. Μελέαρχος οἰνέως.
 Ἀγκαῖος Λυκέρου. Εὐφρ-
 μος ποσειδῶνος. Ποίαισ' θα-
 5 μάκον. Βούτης Τελιόνως.
 Φάιος, καὶ Στάφυλος, Διο-
 νύσου. Εργινος ποσειδῶνος.
 Περικλύμενος Νηλέως. Λυ-
 γῆας Ἡλίου. Ἰφικλος Θε-
 10 στίου. ἄρως Φείξου. Ευρύα-
 λος Μηνιστέως. Πλωέλεως.
 Ἰππάλμου Λήϊτος Ἀλέ-
 κτορος. Ἰετός Ναυβόλου,
 Ἀσκάλαφος, καὶ Ἄλμνιος
 15 Ἀρεως. Ἀσείος Κομήτου.
 Πολύφωμος Ελάτου. οὗτοι
 ναυαρχῶντος Ἰάσονος αἰε-
 νεχρεῖτες, περσίχρωσι λυ-
 μνω. ἔτι χε δὲ ἡλῆμνος αὐ-
 20 ροβῶν ποτι οὐχ' ἔρημες, βα-
 σιλονομένη δὲ ὑπὸ Ὑμέ-
 πιδος τῆς Θόαντος, δὲ αἰ-
 πίχο τήνδε. αἰ λήμνιαι τῶν
 ἀφροδίτῃ οὐκ ἐτίμοιαι. ἡ
 25 δὲ, αὐταῖς ἐμβάλλει δυσσο-
 μίαι. καὶ διακδοῖσι οἱ γήμοι
 τες αὐταῖς ἐκ τῆς πολιοῖας

Oenei. Ancæus Lycurgi.
 Euphemus Neptuni, Pæas
 Thaumaci. Butes Teleon-
 tis. Phanus, & Staphy-
 lus Dionysi. Erginus Neptu-
 ni. Periclymenus, Nælei.
 Augeas Heli. Iphyclus The-
 sty. Argus Phrixi, Eurya-
 lus Mecistei. Peneleus Hip-
 palmi. Leitus Alcætoris.
 Iritus Nauboli. Ascalaz-
 phus, & Almenus Martis,
 Asterius Comatæ, Polypho-
 mus Elatæ. Hi igitur Na-
 uarcho Iasone euecti in Lem-
 num appellantur. Hæc insu-
 la cum uiris omnibos orbata
 Hypsipyles Thoantis filia
 imperio regebatur, cuius rei
 causam hanc fuisse legimus
 Lemniæ mulieres Venerem
 nibili faciebant, quæ ea de
 causa teterrimum illis gra-
 uolentia virus iniecit. Et vi-
 ri è Thracia Lemno proxima
 abductas captiuas ancil-
 las subigebant. Tum lem-
 niæ quod à coniugibus spectas

APOLLODORI

perentur non modo patres ip-
 sos, sed & uiros, sum quæq;
 iugularunt, una tamen om-
 nium Hypsipyle Thoantem
 patrem absconditum, serua-
 uit illæsum. Mox Argonau-
 tæ in Lemnum, quæ tum
 à mulieribus tenebatur: ap-
 pulsæ, illis admiscuntur. Hyp-
 sipyle uero ab Iasone com-
 pressa Euneum: ac Nebros-
 phonum liberos gignit, à
 Lemno deinde ad Doliones,
 quibus tunc Cyzicus impera-
 bat, peruenerunt. Hic eos
 benignissime excepit. qui no-
 ctu illinc aucti: reflantium
 uentorum impetu noctu ne-
 scij rursus Doliones appule-
 runt. qui, dum finitimorum
 pelagicorum hostium copias
 esse arbitrarentur (continen-
 ter enim cum finitimis bel-
 lum gerebant) pugnam, per
 noctem conserunt ignari ad-
 uersus ignaros. Cæsis itaq;
 Dolionum plerisq;, & rege
 Cyzico, Argonautæ, ubi

θρόϊκῃς λαβόντες αἰχμα-
 λωτίδας στωδυνάζοντο αὐ-
 ταῖς. ἀπὸ μαζομένηαι δὲ αἱ
 λήμναι, τοὺς τε πατέρους,
 καὶ τὸν αὐθραστὸν θοόβουον. 5
 μόνῃ δὲ ἔσωσεν ὑψιπύλῃ τὴν
 ἐκείνης πατέρα κρύβασκε
 θόαντα. περσόντες οὖν τὸ
 τε γυναικοκρατούμενην τῇ
 λήμνῳ, μέσζονται ταῖς 10
 γυναιξίν. ὑψιπύλῃ δὲ ἰά-
 ρωνι στωδυνάζεται, καὶ γέν-
 νᾷ παῖδας, Εὐνήον, καὶ Νε-
 βροφόνον. ἀπὸ λήμνου δὲ
 περσίοχοι δολίοισιν, ὧν ἑκάς 15
 σίλβει κῦξικως. οὗτος αὖ-
 τὸν ὑπὲρδέξασθαι φιλοφρόνως.
 νυκτὸς αἰαχθεῖτες εἰπεύθεν
 καὶ περιπτόντες αἰτιπνοί-
 αις, ἀγνοοῦντες πάλιν τοῖς 20
 δολίοσι περσίοχοισιν. οἱ δὲ
 νομίζοντες πηλασγικὸν εἶναι
 στρατὸν, ἐτι γὰρ γυναικῶν τε
 λάσγων στωεχῶς πολε-
 μούμενοι, μάχῃ τὴν νυκτὸς 25
 στωάπφοισιν ἀγνοοῦντες
 πρὸς ἀγνοοῦντας. κτείναντο

5 πες δὲ πολλοῖς οἱ ἀργοναυ-
 ται, μεθ' ὧν καὶ κύζικον.
 μεθ' ἡμέραν, ὡς ἔγνωσαν,
 ἀχρὺν ῥόμβοι, τὰς τε κόμας
 ἐκείρας το καὶ τὸν κύζικον
 πολυπλῶς ἔδαψαν. καὶ
 μετὰ τὴν ταφὴν πάλιν ἀν-
 10 τες, μουσὶα περισσάχρισιν.

10 Εἰ ταῦθ' αἰετὶς, ἡρακλῆα, καὶ πο-
 λύφημον κατέλιπον. ὕλας
 γὰρ ὁ θεοδόταμος παῖς,
 ἡρακλείῳ δὲ ῥόμβος, ἀχ-
 15 ραλῆς ὑβρόσκατοι, δὲ
 καλλος ἔσπευον ἡρακλῆα
 20 γὰρ. Πολύφημος δὲ ἀκούσας
 αὐτῷ βοῶντος, ἀπασάμε-
 νος τὸ ξίφος, ἐδίωκεν ἔσπευον
 ληστῶν ἄγαν νομίζων.
 καὶ δηλοῖ στυγερὴν τὴν ἡρα-

20 κλεῖ. ξητὸν ὧν δὲ ἀμφοτέ-
 ρων τ' ὕλας, ἡναῦς αἰήχων.
 καὶ Πολύφημος μετὰ τὴν μου-
 σίαν κτίσας πόλιν, Κίου ἐβασί-
 25 σιδεν. ἡρακλῆς δὲ ὑπέ-
 σεν εἰς ἄργος. ἡρόδοτος
 δὲ αὐτὸν οὐδὲ τὴν ἀρχὴν
 φησὶ πάλιν σκεπτικῶς, ἀλλὰ

per diem rem cognouerunt,
 multis cum lacrimis ac de-
 conso sibi capillo; Cyzicum
 magnifice tumularunt; quo
 facto abiire: nec longo post
 tempore in Mysiam deuenie-
 runt. Hic Herculem cum
 Polyphemo reliquerunt. Quo-
 niam Hylas Thiodamantis fi-
 lius, & Herculis amasius
 aquatum emissus ob exi-
 miam ipsius formæ præstan-
 tiam a nymphis raptus est.
 Et Polyphemus, cum illum re-
 clamantem audisset, nudato
 ense à latronibus abduci pu-
 tans, persecutus est, Idq;
 Herculi obuiam facto indi-
 cat. Interea uero dum Pue-
 rum Hylam uterq; requirunt
 naui uēto rapta deserti sunt.
 Mox Polyphemus condita in
 Mysia ab se urbe Cio regni
 sedem ibi collocauit. Ve-
 rum Hercules Argos re-
 meauit, quem Herodotus ne-
 q; iam tum statim nauigas-
 se, sed apud Omphalem

ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΙ

seruitutem seruisse affirmat, Pherecydes autem illum in Aphetis Thessaliae urbe relictum fuisse refert: propterea quod Argō buiusce grauitatem perferre haud quam posse dictitabat: At qui Demaretes ipsum in Colchos usq; nauigasse tradidit Dionysius Herculem, & Argonautarum ducem fuisse recensuit. Inde à Mysia in Bebrycum terram contemdisse scribitur, vbi Amycus Neptuni, ac Bithynidis filius regnabat, Is Amycus, cum viribus egregijs polleret, qui in sua regna uenires: secum caestibus contendere cogebat, & deuictos ita perdebat.

Tum igitur inuectus in nauim Argo, optimū quēq; impugilatus certamē puocabat. Pollux cum eo se pugnaturus esse pollicitus, percussio illius cubito hoīem interfecit. Inde cū Bebryces in Pollucē impetum fecissent, abreptis ar-

παρ' ὁμῶς αὖτε δουλεύεις·
Φορέκιδης δὲ αὐτὸν εἰ ἀφε-
ταῖς τῆς Σιωαλίας ἀρ-
λαφθῆναι λέγει· τῆς ἀρ-
γῆς φθιγγαμλῆς, μὴ δύνα- 5
σθαι φέρειν τὸ ὄνυξ βάρους.
Δημαρέτης δὲ αὐτ' εἰς κόλ-
χους πεποδούκωτα παρέδω-
κε· Διονύσιος μὲν γὰρ αὐτ',
καὶ ἡγεμόνα φησι τῆς ἀρ- 10
γοναυτῆς γενέσθαι· ἀπὸ δὲ
μυσιάσ' ἀπῆλθεν εἰς τὴν βε-
βρύκων γῆν, ἧς ἐβασιλεύσεν
Ἀμυκος, ποσειδῶνος παῖς,
καὶ βιθυνίδος· γλινναῖος δὲ 15
ὦν οὗτος, ὃν προσχόντας
ἐκίοιο, ἠνάγκαζε πυκτὴν,
καὶ δῶρον τὸν εὐόπον ἀνὴρα·
παρὰ γλινόμηνος οὖν καὶ τὸ
τε τῷ τὴν ἀργῇ, τὸν αἰετός 20
αὐτῆς εἰς πυγμῶν περσεύει
λεῖτο· πολυδείκης δὲ ἄπο
οὐρόμηνος πυκτεύσειν πρὸς αὐ-
τὸν, πλῆξας κατὰ τὸν ἀγ-
κῶνα ἀπέκτεινε· τῆς δὲ βε- 25
βρύκων ὀρμησάντων πρὸς
αὐτὸν, ἀρπάσαντες οἱ αἰε-

σεῖς τὰ ὄπλα, πολλοὺς
 φούροντας φονδύουσιν αὐ-
 τῆς. εἰτεὺθ' αὐαχρεῖτες,
 καταντῶσιν εἰς τὴν θράκην
 5 σαλμυδικόν. εἴδα ᾧκει Φι-
 νός μαίης. τὰς ὅφεις πε-
 πηρωμένος. ἔδρον οἱ μὲν, τὸν
 ἀγάνορος εἶναι λέγουσιν; οἱ
 δὲ, ποσειδῶνος ἵόν. καὶ πη-
 10 ρωθῆναι φασιν αὐτόν. οἱ
 μὲν, ἔπειθ' ἰδόν, ὅτι περὶ
 λεγέ τοῖς αἰσρώποισι τὰ
 μέλλοντα. οἱ δὲ, ἔπειθ' ἰδόν
 15 τῆς, ὅτι πειθεὶς μηρυγῶ,
 τὸν ἰδίῳ ἐτίφλωσε παῖ-
 δας. πνέες δὲ, ἔπειθ' ἰδόν
 ποσειδῶνες, ὅτι τοῖς φρέσιν πα-
 σὶ τὸν ἐκκόλχων εἰς τὴν ἑλ-
 20 λάδα πλοῦν ἐμύνησεν. ἔ-
 τι μάλιστα αὐτῶν, καὶ τὰς
 ἀρωγὰς οἱ θεοὶ. πῶς ὁρῶται
 δὲ ἔχον αὐτοὺς. καὶ ἐπει-
 δὲν τῶ φανεί παρετίθητο ἰα-
 25 πεζα, ὅς οὐρανοῦ καὶ πᾶσι
 μύλαι, τὰ μὲν πλεονόνα ἀνέ-
 παζον. ὁλίγα δὲ ὅσα ὁσμῆς

mis uiri fortissimi, eorum ple-
 rosque in fugam actos obrun-
 cant. Hinc autem auerſi Sal-
 mydeſsum, quæ Thraciæ
 urbs eſt, ubi uates Phineus æ-
 culorum luce orſatus, habita-
 bat, deuenerūt. Hūc alij Age-
 noris filiū eē ferūt, alij uerò
 Neptuni, eūq; excaecātū fuiſ-
 ſe p̄dūt: à Dijs, alij, q̄ futu-
 ra mortalib. p̄diceret. Nōnul-
 li uero à Borea, et Argonau-
 tis, q̄ à nouerca iductus filiz
 os ſuos oculorū luce priuaſſet
 Nec deſunt, q̄ à Neptuno id
 factū dicāt, propterea q̄ Ithri-
 xi filiis à Colchis in Græci-
 am, nauigationem ſignifi-
 caſſet. Ad hæc etiam Dii
 Harpyias in illum immiſe-
 runt: Eæ uero alatum ſunt
 animantium genus. quæ ubi
 Phineo paratam eſſe men-
 ſam intuebantur, à cœlo de-
 uolitantes maiorem ſerculoz
 rum partem abripiebant: ac
 reliqua per pauca, et ea quib-
 dem tam graui odore ſædant

APOLLODORI

remanebant , ut perferri mi-
nime possent. Hic igitur Ar-
gonautis, quæ ad navigatio-
nem suam spectarent, iam
iam proposituris, commodū
inquit de navigatione tum
mibi uerba faciat. simulac
me ab Harpyiarum iniuria,
liberaueritis. Tum in Phi-
neo mensam sternunt, in-
qua simulac edulia apposita
erant: en repente Harpyiæ
uastū clangorem fundētes de-
uolāt, & esculenta diripiūt.
Id uero ubi uiderūt. Aglonis
filij Zetes, et Calais alati iu-
uenes nudatis ensib. illas p æ-
rē insequūtur. Ceteræ planè
Harpyijs Boreæ filiorū mani-
bus tū moriendū erat: sed &
Boreæ filij iā tū quoq; cū i se
flarētur, et eas minime adep-
ti fuissent, erat p̄eundū. Cum
itaq; pueri psequerētur Har-
pyias, earū altera ad Pelopō-
nesum in amnē Tigrē deci-
dit: q̄ nūc ab illa noīatur Har-
pys. Hanc autem alii Nico-

αἰάπλεα κατέλειπον, ὥς
τε μὴ διύασθαι προσενέγ-
κασθαι. βουλομένοις δὲ ζῆς
ἀργοναῦταις τὰ πῶτε τοῦ
πλοῦ μαθεῖν, ἔπειθ' ἔ- 5
δοξε τὸν πλοῦν, ἔφη. τῷ δ'
ἀργεῖον αὐτὸν ἐὰν ἀπαλ-
λάξωσιν. οἱ δὲ, παρέθεσαν
αὐτῷ βᾶπτεσθαι ἐν εὐσμάτων.
ἀργεῖον δὲ ὄξυφρονος σὺν 10
βοῇ κατέπλεον τὴν φο-
βὴν ἤρπαζον. θεασάμενοι
δὲ οἱ βορέου παῖδες ζήτης,
καὶ κλάϊς ὄντες πῶρωτοι
σπασάμενοι τὰ ξίφη, δι' αἰ- 15
ρα ἐδίωκον. ὣν δὲ ταῖς ἀρ-
πύαις χρεὼν τεθνάναι ὑπὸ
τῆς βορέου παίδων. τοῖς δὲ
βορέου παισὶ, τότε πελοπλή-
σειν, ὅτε αὐὸ διώκοντες μὴ κα- 20
ταλάβωσι. διωκομένων δὲ
τῆς ἀργεῖον, ἡ μὲν κατέπε-
λοπόννησον εἰς τὸν τίγρηνα
ποταμὸν ἐμπέπει. ὃς νῦν
ἀπὸ ἐκείνης ἀρπυς καλεῖ- 25
ται. ταῦτ' αὖ δὲ, οἱ μὲν νι-
κοδόμοι. οἱ δὲ ἀελλόποιοι κα-

5 λούσιν. ἡ δὲ ἑτέρωα καλου-
 μένη ὠκυπέτη, ὡς δὲ εἴσι,
 ὠκυδόν. Ησίοδος δὲ λέγει
 αὐτῇ ὠκυπόδην. αὐτὴ κα-
 10 τὰ τῇ περὶ ποντίδα φού-
 ρου, μέχρις ἐχινάδων ἢ λ-
 δε νύσων. αὐτὴν ἄπο ἐκεί-
 νης στροφάδες καλοῦνται.
 ἑστράφη γὰρ ὡς ἔλθει αὐτὴ
 15 ἰοταῦται. καὶ γνομεῖν κα-
 τὰ τῇ ἰόντα ἄπο καμά-
 ρυ πίπτει σὺν τῷ διώκοντι.
 ἄπολλωνιος δὲ ἐν ὅτις ἀργό-
 ναῦταις ἕως στροφάδων νύ-
 20 σων φησὶν αὐταῖς διωχέ-
 ναι. καὶ μηδὲν παθεῖν
 δοῦσας ὄρκον τὸν φινέα, μη-
 κέ τι ἀδικήσαι. ἀπαλαγείς
 δὲ τῆς ἀργυρῶν φινεύς, ἐ-
 25 ομίνυσθαι τὸν πλοῦν τοῖς ἀρ-
 γοναῦταις, καὶ ποδὲ τῷ
 συμπληγάδων ὑπὲρ πε-
 ράδων τῆς κατὰ δαίλασσαν.
 ἔσαν δὲ ἄπορμεγέθεις αὐ-
 30 ται, συγκρουόμεναι δὲ ἀλ-
 λάλας ἄπο τῆς τῆς πιν-
 μάτων εἰσά, τὸν δὲ δα-

thoen, alii uero, Aellopum:
 sunt, qui alteram Ocypetem
 nominent, alii, Ocythoen. At
 Hesiodus eā Ocypodē nūcu-
 pat. Hæc itaq; p Propontidē
 fugiens ad Echinadas insu-
 las usq; peruasit. Eæ nūc ab
 illa strophades appellantur,
 quippe quæ cum ad eas per-
 uenisset, iter conuertit: quæ
 ubi litus attigisset, præ labo-
 re cum persequenti decidit.
 Verum Apollonius in Argo
 nauticis ad Strophadas insu-
 las usq; Boreæ filios, Harpy-
 iarum insectationem tenuisse
 refert: neq; mali quicq;
 passas fuisse, quod iureiu-
 rando, nihil post illa in Phi-
 neum iniuriarum amplius se
 illaturas promiserunt. Libe-
 ratus igitur Phineus Harpy-
 iarum pœnis reliquam Argo
 nautis nauigationem explas-
 nauit: necnon illos Symple-
 gadum Scopulorum discrimi-
 nis admonuit. Eas uero in-
 gentes fuisse memorant, quæ

V POLLODORI

cū uentorū impetu agitata uicissim cōcurrerāt, maris trāsitu præpediebāt. Magna insuper ab ipsis nebulæ uis, ac magnus itē strepitus excitabatur, ut ne uolatilibus quidē p̄ eas trāsuiolare liceret. Colūbam itaq; p̄ Symplegadas medias ipsis mittendā p̄cepit quā, si icolumē trāsuiolasse uideāt, p̄ eas traicere nō dubitaret; si uero illa iteriisset, nullis iter petras uiribus trāsire conaretur. quæ cū accepisset soluta naui discedūt, et cū proxime Symplegadas puēissent de praecolūbā dimittūt, quæ cū p̄ mediū cōcurrentiū scopulorū ipetū uolitarēt, sumā caudā Symplegades coeuntes deterferūt. Obseruato igitur scopulorū recessu, acerrimo remigationis certamine, Iuno ne opitulante sumā in puppis p̄te mutilata icolumes traiecerūt. Itaq; Symplegades ab eo spe imortæ p̄māserūt. Nā post huiusce nauis trāsmissionem

λάσσης πάρον ἀπέκλειον. ἑφάρξο δὲ πολλὴ μὲν ὑπ' αὐτῆς ὁμίλην, πολλὴ δὲ πάταγος. ἦν δὲ ἀδύνατον καὶ τοῖς πετηνοῖς δι' αὐτῆς ἐλθεῖν. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ἀφῆναι πελάγῃ δὲ τῶν πετρῶν, καὶ ταύτῃ εἰ μὴ ἴδωσι σωθεῖσιν, διαπλεῖν καὶ ταφρονοῦντας. εἰ δὲ ἀχλὺ μὲν, μὴ πλεῖν βιάζεσθαι. ταῦτα αἰήσαντο ἀκούοντες, καὶ ὡς πλεῖον ἦσαν τῆς πετρῶν, ἀφίανσιν ἐκ τῆς πρώτης πελειαῖς δα, τῆς δὲ ἱπταμένης τὰ ἄκρα τῆς οὐρᾶς ἡ σύμπλησις τῆς πετρῶν ἀπεδείξαν. ἀναχωρούσας οὖν ἐπιτηρήσαντες τὰς πέλας, μετ' ἐρεσίᾳς ἐτόνου συλλαβομένης ἡρας, διηλθον, τὰ ἄκρα τῆς ἀφλάσων τῆς νηὸς περικοπίσης. αἱ μὲν οὖν συμπληγάδες ἐκτοτε ἐσηλόν. χρεὼν γὰρ ἦν αὐταῖς νηὸς περιωδείσης σῆναι παντελῶς.

λαῖς . οἱ δὲ ἀργοναῦς ὅτι πρὸς
 μακροδυνόους πῆγλιντο .
 καὶ καὶ φιλοφρόνως ὁ βασι-
 λαῖς ὑπέδεξάτο Λύκος . εἰ δὲ
 5 δυνάσκει μὲν ἰδιῶν ὁ μακάρις
 πλάξαιτος αὐτὸν καὶ περὶ .
 δυνάσκει δὲ καὶ Τίφω . καὶ
 τὴν ναῦν Ἀγκῆοις ὑποχρεῖ
 ταυκυβόρην , πῶς ἀπολύσει
 10 πρὸς δὲ θέρμωδοντα , καὶ καὶ
 καὶ ἄλλοι ποταμὸν ἤλ-
 λον , οὗτος τῆς κολχικῆς ὄρε-
 γῆς . καὶ θέρμωδοντα δὲ τῆς
 γῆς , ἥκε καὶ πρὸς αἰήτιον
 15 ἰάκων . καὶ τὰ ἐπιταγέ-
 τα ἄπο Πελίου λίαν , πῶς
 καὶ λαὶ δυνάει τὸ δόρατος αὐ-
 τῷ . ὅς τῳ σείν ὑπὲρ ἄλλοι , ἐὰν
 τῷ χαλκὸ ποδάς ταύροις
 20 μόνος καταξέβη . ἥ (αν δὲ
 ἄλλοι πρὸ αὐτῶν οὐκ ἔστι . ταῦ-
 ροι δύο μεγάλαι διαφρόν-
 τες , δῶρον ἡφαίστου . οἱ χαλ-
 κοὺς μὲν εἶχον ποδάς . πῶς
 25 δὲ ἐκδομάτων ἐφύσων . τοῦ-
 τοις αὐτῷ ξέλωται ἐπιτα-
 γὰς ἀπείρειν δρᾶκοντος ὁ-

eas fore omnino stabiles nu-
 mina decreuerant . Inde ue-
 ro Argonautæ ad Mariandy-
 nos perueniunt: ubi ab Lys-
 co Rege summa cum beni-
 gnitate excipiuntur . Hic Id-
 mon uates ab apro percussus
 decessit . Tiphys hic etiam mo-
 ritur , & Ancæus nauim se
 gubernaturum pollicetur .
 Dein præteruecti Thermod-
 otem, Caucasumq; , ad Pha-
 sim amnem uenerunt . Hic
 terræ Colchicæ flumen esse
 perhibetur . Naui in portum
 delata, ad Aecten cōtendit Ia-
 son, cui, quæ sibi à Pelia im-
 perata essent, enarrat, illum
 ad uellus aureum reddendum,
 cohortatur, quod se redditurum
 Aectes pollicetur, si so-
 lus æripides Tauros sub iugum
 miserit , Hi autem duo
 erant , & feri, ac miræ ma-
 gnitudinis, Volcani munere
 concessi: qui æreis præditi
 pedib; igne ore spirabāt . Ad-
 hæc ipsi, ubi hosce ingo iun-

APOLLODORI

xisset, ut Draconis dētes se-
reret, imperat, quippe qui à
Minerua dono acceptos dimi-
diam eorum, quos antea The-
bis Cadmus partem seuerat,
secum Iasonem habebat. Ambis-
gentem, itaq; Iasonem, quia=
nam arte tauros subiugaret,
Medea ardentissime deperire
incœpit: Hæc erat Aectæ fi-
lia ex Idyia Oceano genita,
ueneficijs, & cantionibus in-
fignis. Quæ uerita, ne Iason
à tauris perderetur, clam pa-
tre sociam ipsi se fure ad eos
perdomandos, atq; etiam uel-
lus aureum, si se uxorem
ducturum, & in Graciã sis-
mul, nauigantem peruectus-
rum iuret, pollicetur. Id ubi
præstaturũ se iurauit Iason,
portionem, qua tauros sub iugum mitteret, dedit: eoq; cly-
peum, hastamq; ac membra
corporis sui inungere præ-
cepit. Hoc enim delibutum
unũ dūtaxat, inquit illa, diē,
nulla neq; ignis, neq; ferri

δόντας. εἶχε γὰρ λαβῶνς
παρ' αἰθῆρας τὸν ἡμίσιον,
ὃν καὶ ἄλλος ἔσπευεν εἰς θή-
ρας. ἀχρονὺν τὸς δὲ τῷ ἰά-
σῳς, πῶς αὖ δύναϊτο τὸν
ταύρου κατὰ ζῶξαι, μὴ-
λεια αὐτῷ ὄρωτα ἴχθ. ὅν
δὲ αὐτῇ θυγάτηρ αἰήτου.
καὶ ἰδίῳσ' ἴ' ὠκεανὸν, φαρ-
μακὴς, διδοικῆα δὲ μὴ πρὸς
τῷ ταύρῳ διαφθαρεῖν, κρύ-
φα τῷ πατρὸς σωθῆναι
αὐτῷ πρὸς τὸν κατὰ ζῶξιν
τῷ ταύρῳ ἐπιγχείλατο. καὶ
τὸ δόρας ἐγχειρεῖν, ἐὰν
ὁ μῶσι αὐτῷ ἔξιν γυναι-
κα, καὶ εἰς ἑλλάδα σύμπλοια
ἀγάγηται. ὁ μῶσις τὸς δὲ
ἰάσονος, φάρμακον δίδωσιν,
ὃ κατὰ ζῶγνύει τὸν μέλ-
λοντα ταύρου, ἐκέλευσε
χρίσαι τήν τε ἀσπίδα, καὶ τὸ
δόν, καὶ τὸ σῶμα. τοῦτω γὰρ
χρησάμενος ἔφθ' πρὸς μίαν
ἡμέραν μὴ τ' αὖ ὑπὸ πυρός
αὐτῇ θῆσθαι, μὴ ὑπὸ
σιδήρου. ἐδάλωσε δὲ αὐτῷ

ἀπειρομύλων τῆς ὀδόντων,
 ἐκῆς αἰσθασίης μέλλειν αἰσθ
 ὄντα εἶπ' αὐτὸν κελαι-
 πλισμύλοισι. οὓς, ἔλεγε
 5 ἐπιδ' αὐτὸν αἰσθασίης διασπεται,
 βάλλει εἰς μέσον λίθου ἅπο
 θω. ὅταν δὲ ἰσχυρὸν τούτ' οὐ
 μάχωνται πρὸς ἀλλήλους
 τότε κτείνειν αὐτοῦ. ἰάσων
 10 δὲ ἄρ' αἰκούσας, καὶ χρι-
 σκύμνος τῷ φαρμάκῳ, πα
 ραχελόμυλος εἰς τὸ νοῦν νεώ
 ἄλτος, ἐμάσθουε τῶν ταύ-
 ρου. καὶ σὺν πολλῶν περὶ
 15 ὀρμίσκοντας αὐτοῦ κατέβη
 ξε. ἀπείροντος δὲ αὐτοῦ
 τῶν ὀδόντων, αἰέτηλον ἐκ τῆς
 γῆς αἰσθασίης ἄσπαστοι. ὁ δὲ,
 ὅπου πλείονας ἐώρα βάλλ
 20 ὄλων ἀφανεῖς λίθους πρὸς
 αὐτοῦ, μαχόμενοι πρὸς ἀλ
 λήλους, περσιῶν ἀνίρει. καὶ
 καταξυγυμνίων τῆς ταύ
 ρων. οὐκ ἐδίδου τὸ δόρατος
 25 αἰνέτησ. ἐβούλετο δὲ τήν τε
 αἰνέτησ καταφλέξει, καὶ κτεί-
 ναι τῶν ἐμπαλίωντας. φθὰ

uolentia laesum iri afferebat,
 sed & illi indicauit, ut è san-
 tis dentibus uiri terra orituri
 essent, & armati quidem in ip-
 sum incurfuri. Quos statim
 quam frequentes spectauit,
 inter eos eminus lapides conij-
 ceret. Postea uero, q̃ ea de
 re, inter se pugnam commise-
 rint, tum illos interimat. Sic
 itaq; instructus Iason, et phar-
 maco inunctus in templi lus-
 cum penetrat, lauros perquisi-
 rit, quos multa cum flamma-
 rum ui irrumpētes, edomuit.
 Satis deinde dentibus armati
 è terra uiri profiliere. Tum
 Iason, ubi plures esse uidit,
 coniectis inter eos occulte la-
 pidibus pugnantes inter se
 adortus occidit. Porro perdo-
 mitis iauris, tantum abest, ut
 uellus aureum ex pastu, & cō-
 uenti formula tradat Aectes,
 sed Argò nauim inflammare
 uoluerit: necnō cū ea nau-
 tas ad unum omnes occidi stu-
 duerit. Quod ubi Medea re-

APOLLODORI

sciuit, ad Iasonē ire antuer-
tit, cumq; per noctem ad pel-
lem deduxit, et draconem cu-
stodem ueneficijs aggressa so-
porauit: inde sumpto uellere,
cum Iasone in nauim Argō
se contulit, eam uero Absyr-
tus frater consequebatur: Ast
ibi noctu cum hisce auebatur.
Ceterum Aetes cognita Me-
deæ audacia ad nauim perse-
quendam accingitur, quē ubi
Medea in proxima uenisse
uidet, fratrem ingulat, ac eius
membra articulatim diuidit,
eāq; in profundum iacit: Aee-
tes autem filij membris colliz-
gendis occupatus filiam per-
sequi desijt. Quocirca conuer-
so itinere seruatos pueri aro-
tus sepelit, eiq; loco ab illius
dissectis membris Tomis no-
men fecit. Multos deinde Col-
chorum ad Argō nauim per-
quirendam emisit, et nisi Me-
deā captam ad se retrahant,
id illos supplicij, quod Medea
subitura esset, daturus cōmis-

ἔσται δὲ μὴδεια τὸν ἰάσονα
νυκτὸς, ὃς τὸ δόρατος ὕψα γα-
καὶ ἢ φυλάσσοντα θρά-
κοντα καὶ τακοιμύχοντα θῆ-
φαρμάκοις, μετὰ ἰάκοντος εἰ-
χούσα τὸ δὲ ρας, ὃς τὴν αἶρ-
τὴν περιελίξο. σιωπεῖτο
δὲ αὐτῇ καὶ ὁ ἀδελφὸς ἄ-
ψυρτος. οἱ δὲ, νυκτὸς μετὰ
θύτων αἰήχον. αἰήτης 10
δὲ ἐπιγνούς τὰ τῇ μηδείᾳ
πτοσημελίᾳ, ὥρμησε τὴν
ναῦν διώκειν. ἰδοῦσα δὲ αὖ-
τὸν πλοησίον ὄντα μὴδεια,
τὸν ἀδελφὸν φονεύει. καὶ μετὰ
λίγῃ, καὶ τὰ βυθίου εἵπῃ.
σιωαδρῶν δὲ αἰήτης, τὰ
τῷ παιδὸς μέλη, τὸ δῶξεν
ὑδῶναι. διόπερ ὑποστρε-
ψας, καὶ τὰ σωθεῖν τὰ τῷ 20
παιδὸς μέλη δάψας, τὸν
τόπον περὶ στήθους τὸ μῆ-
πολλοὺς δὲ τῆς κόλχων ὃς
τὴν ζήτησιν τῆς ἀργεὺς ὅτι
πύλει. ἀπειλήσας, εἰ μὴ
μὴδεια ἄξεισιν αὐτὴν πεί-
σασθαι τὰ ἐκείνης. οἱ δὲ,

διαχέει· πρὸ ἄλλος ἀλλα-
 χὺν ζήτησιν· ἐποιοῦντ', οἷς
 ἀργοναύταις τὸν ἡερίαιον
 ποταμὸν ἦδη πρὸ ἀπείρου-
 5 σι· μινώϊσας, δὲ ζούς ἔσθ'·
 τῷ φονεύοντος ἀφύρτου,
 χερμαῖνα λάβρον ἀδιπίμ-
 φασ', ἐμβάλλει πλάγῳ·
 καὶ αὐτῷ τὰς ἀφύρτιδας
 10 οἰήσιν παραπλεόντως ἡ
 ναῦς φθίγγεται· μὴ λή-
 ξειν τὴν ὀργὴν τῷ Διὶ, εἰ
 μὴ πορρὸν δαίτης εἰς τὴν αὐ-
 τόναι, τὸν ἀφύρτου φόνον·
 15 καὶ δαρθῶσιν ἔσθ' κίρκης·
 οἱ δὲ, πρὸ ἀπείρου τὰ
 λιβύων, καὶ κελτῶν ἔσθ'·
 καὶ δὲ τῷ ἑρπύωνιον πιδά-
 τω κομμοδίης, παραμει-
 20 σφάμνοι τυρρηνίαι, ἡ λήδου
 εἰς αἰαίαι, εἰ δα κίρκη, ἡ
 ταρηνόμνοι καὶ δαρθοῦται·
 πρὸ ἀπείρων τῶν δὲ σερῶνας
 αὐτῷ φονεύοντος τὴν αἰαίαν
 25 μουσαν μελαδῶν, τῶν ἀργ-
 ναύταις κατέχε· μόνος δὲ
 βοῦτης ὄρεα ἤγαγε πρὸς αὐ-

natur. Tum ꝑ̄ alius aliò diffu-
 si in perquirendis Argonaut-
 tis occupantur, Eridanumqꝫ
 amnem demum prætereunt.
 At Iupiter ob Absyrti cædem
 iratus, ingentem immissa tem-
 pestate, Argonautis errores
 inijcit: ac dū secus Absyrtidas
 insulas nauigant, Argò nauis
 eos alloquitur his uerbis. Io-
 uis iram nunquam antea desi-
 turam esse, quam in Ausoniā
 profecti Absyrti necis ergò
 à Circe fuerint expiati. Hi
 autem libyæ, Galliæqꝫ littora
 præteruecti, et per Sardinie
 pelagus delati Hetruriam le-
 gunt: Inde ad Acaciam cons-
 tendunt ubi à Circe expians-
 tur, qui cū circa Sirenas na-
 uigarent, Orpheus, quòd con-
 trariam occineret cationem,
 argonautas inhiuit. Ve-
 rum solus omnium Butes ad
 eas enatauit, quem raptum,
 Venus ad Lilybæum habitas-
 tum relegauit. Dehinc à Si-
 renibus nanim Charibdis ex

APOLLODORI

cepi, Scylla^q; & errantia sa-
 xa, è quibus ingens flāmarū
 nis, ac fumus eructari uideba-
 tur. Atqui per ea Thetis cū
 Nereidibus Iunonis monitu,
 incolumem nauim transfue-
 xit. Siciliam itaq; praterue-
 xit, ubi Solis boues inerant.
 in Corcyram Phæacum insu-
 lam appellant, ubi rex Al-
 cinous imperabat. Porro cum
 Colchici Argō nauim nuf-
 quam inueniunt. Horum alij
 Phæacum montes incolen-
 dos occupant, alij ad mariti-
 ma delati Absyrtidas insulas
 extruxerunt. Nonnulli au-
 tem ad Phæacas ierunt, ac
 nauim Argō tandem depre-
 bendunt. Medeamq; ab Al-
 cinoo repossunt. Tum ille,
 si iam, inquit, uxor Iasoni
 copulata sit, eam illis se non
 daturum, at si, nondum uir-
 gum passa sit, patri remis-
 surum, ait. Verum enimue-
 ro Alcinoi coniux Arete an-
 tueruens Iasoni Medeā con-

τὰς . ὃν ἀρπάξασα ἀφροδί-
 τη εἰ λιλυβαία, κατῴκησε.
 μετὰ δὲ τὰς σπειρῆνας τὴν
 ναῦν χερυβδὶς ὄψε δέχε-
 το, καὶ σκύλλα, καὶ πέτραι,
 πλάγκται. ἅπαρ δὲ ὦν φλόξ
 πολλή, καὶ καπνὸς αἰα-
 φροόμηνος ἐωρᾶτο, ἀλ-
 λά ὄψε τούτων διεκόμισα
 τὴν ναῦν σὺν νηρείοι. δέ τις ἰο-
 πᾶκλινθδεῖστα ἅπαρ ἦρας.
 παρὰ μὲν φάμενοι δὲ θείνα-
 κίαι νῆσον, ἡλίου βουε ἔχου-
 σιν, εἰς τὴν φαειάκων νῆσον
 κέρκυραι ἦσαν. ἦς βασιλοῦς ἰ. s
 ἦν ἀλκινόος. τῆς δὲ κολχε-
 κῶν τὴν ναῦν ὀρεῖν μὴ δύ-
 ναμείων, οἱ μὲν τοῖς κέρκυραι
 οἰς ὄρεσι παρῴκησαν. οἱ δὲ,
 εἰς τὴν ἀλμυεῖστα κομιθεῖν zo
 τες, ἔκπτεν ἀφουρτίδας νῆ-
 σιδ. εἴιοι, δὲ πρὸς φαίαι-
 κας ἐλθόντες, τὴν αἰσῶ κα-
 τέλαβον, καὶ τὴν μῆδειαν
 ἀπὸ ἡτοῶν παρὰ ἀλκινόου. s s
 οἱ δὲ, εἴ περ εἰ μὲν ἦδ᾽ ἔτι σιω-
 λῶλυθα ἰάσωνι, οὐ δώσειε

αὐτὴν ἐκείνῳ· εἰ δὲ πῆδ' ἴ-
 νος ὄσι, τῷ πατρὶ αἰτιπείμ-
 φειν. Ἀργῆτι δὲ ἡ Ἀλκινίου
 γυνὴ Φαίησά τε μῦθ' ἰδὼσα ἰά-
 5 σονι σαώεζοντο. ὅθ' αἰ οἱ μέ-
 λολοχοί, μὲν φαιάκων κα-
 τήκυσαν. οἱ δὲ Ἀργῆτιαν
 ταί μὲν τῆς μολιείας αὐτῶν
 χέον, πλείοντες δὲ νυκτός,
 10 ὁσφ' ὁσφ' περιπίπτουσι χειμῶ-
 ντι. ἀχάλλων δ' ἐπ' αἰετὶ
 νι. μενοίπιον δ' εἰρῶν τοξό-
 σκευῶν τῷ βέλῃ εἰς τὴν δα-
 λασσαν, κατέστρεψεν. οἱ δὲ,
 15 σπῆλαιον ἐδιδάξαντο νῆσοι.
 τῷ δὲ πῆδ' ἀπὸ πρὸς δόκιον ἀνα-
 φανῆσαι περὶ βρομῶντες,
 αἰετῶν ἐκάλεισαν. ἰορυσσά-
 μενοι δὲ βωμὸν ἀχάλλωνος,
 20 αἰγυλίου, καὶ θυσιάζοντες,
 ἐπ' αὐτῶν ἐπράπησαν. ὁ
 δὲ θεὸς δὲ ἔπειτα ἀρήτης μὴ
 εἶα, δῖος Διὸς βορά πεινῶν,
 ὅτ' αἰετῶν ἐσκαπτοί μὲν
 25 πεινῶν. ὅθ' αἰ ἐπὶ καὶ νῦν
 αἰτῇ θυσιάζουσιν, ὅτι σκώ-
 πῃ εἰν γυναιξίν. αἰτῇ δὲ

ingavit. Hinc igitur Col-
 chici cum Phæacibus simul
 habitare statuerunt. Argos
 nauis uero cum Medea in
 altum auebuntur: qui cum
 noctu nauigarent, in maxis-
 mam inciderunt tempesta-
 tem. Inter hæc Apollo Me-
 nætium impetens secundum
 iugulum sagitta percussit,
 cumq; in mare deturbauit.
 Hi uero cum proximam ins-
 ulam conspiciunt, ad eā de-
 ueniunt, ac præter spem osten-
 tatam portum ingressi And-
 phen nominarunt: ubi Apo-
 lini Aegleæ aram statu-
 unt, ibiq; peractis de more
 sacrificijs, epulati sunt. quæ
 uero ab Arete duodecim an-
 cillæ Medæ dono iam datæ
 fuerant, fortissimos illos uir-
 ros per lusum fugillabant.
 Hinc & adhuc etiam uetus
 ea in sacris deridendi con-
 suetudo mulieribus manet.
 Inde aucti in Cretā appels-
 lere prohibentur à Talo.

APOLLODORI

Hanc sanè alij ex Gbalci
 arisue genere produnt, Sūt,
 qui à Volcano Minoi da-
 tum esse ferunt. Qui uir Ae-
 neus fuit, idēq; ab alijs Tau-
 rus appellatur. Hic autē ne-
 nam uiam à collo ad calcē
 pertinentem fuisse tradunt,
 atq; in huiusce uenæ cute
 clauus Aeneus affixus esse ui-
 debatur. Hic igitur Talus ter
 in die circum insulam cur-
 rens, eam tuebatur. Quo circa
 iam tum Argō nauim præ-
 tereuntem spectans, lapidibus
 impetebat. Demum Medæ
 ueneficijs circumuentus occu-
 buit. siquidem, ut nonnulli
 memorāt Medæ poculis ad
 insaniam redactus excessu è
 uita, sed, ut alij, per immorta-
 litatis pollicitationem, clauum
 illi Medeam extraxisse, om-
 niq; ex eius corpore effuso
 sanguine ipsum abiisse nar-
 ratur. Nec demum, qui illum
 à Poeante sagitta in calce-
 uul neratum interiisse tradunt.

αἰαχίδης, καλύοντα κρή-
 νη περὶ τὴν ἑσπέρην ὑπὸ τὰ λα-
 κίων, οἱ μὲν, τῷ χαλκοῦ γί-
 νοιο ἐπὶ λέγουσιν. οἱ δὲ,
 ὑπὸ ἡφαίστου μίνα δοῖν 5
 ναί. ὃς ὅν χαλκοῦς αἰὲρ. οἱ
 δὲ, τοῦτον αὐτὸν λέγουσιν.
 εἶχε δὲ φλέβα μία ἀπὸ
 αὐχένος κατατείναντα ἄχρι
 σφυρῶν. κατὰ δὲ τὸ δόρυ 10
 μα. τῆς φλεβὸς ἥλος διέει-
 πο χαλκῶς, οὗτος ὁ τάλως
 ῥίς ἐκείνης ἡμέρας πλὴν ὅ-
 σον περικυλίσσων ἐπὶ τῇ δι-
 κῇ τότε πλὴν ἀπὸ προσπλέειν
 ἔαν διεωρῶν, τοῖς λίθοις
 ἔβαλεν. ἔξαπατηθεὶς δὲ
 ὑπὸ μηδείας ἀπέθανεν.
 ὡς μὲν εἴοι λέγουσι ὅτι φαρ-
 μάκων αὐτοῦ, μαλίστα μηδεία 20
 αὐτὸν ἐμβολούσης. ὡς δὲ π-
 ρὸ ὑποδορυμῆος ποιήσας
 ἀδάνατον αὐτόν. καὶ ἄνθρωπον
 ἐξελείψας, ἐκρυψάτος τοῦ
 πάντος ἰχθύος ἀφάνισεν. 25
 πρὶν δὲ αὐτὸν τοξευθῆναι
 ὑπὸ ποικίλου εἰς τὸ σφύ-

ῖον, πλῆσσαι λέγοισι.
 μία δ' ἐνταῦθα νύκτα
 μέναιτες, αἰγίνῃ προσίχου-
 σιν, ὁρῶντες αἰλόντες.
 5 καὶ γίνεται πᾶσι τῆς ὁδοῦ
 αὐτοῖς ἄμλλα· ἐκίθεν
 δ' ὅτι τῆς ὁδοῦ αὐτοῖς, καὶ τῶν
 λουκείδων πλοῦντες, εἰς
 ἰωλκὸν ἔλθον. τὸν πάντας
 0 ὁ πλοῦν ἐν πόντῳ μισὶ κ-
 λειῶντες. πηλίας δ' ἀ-
 πογόνους πλὴν ἐπιστροφῇ τῇ
 αἰγίοναυτῇ, τὸν αἰγίοναυτῇ
 5 κτείνῃ ἔλθον. ὁ δ' αἰγίοναυ-
 τῇ μίλος ἰαυτὸν ἀνέλεϊν θυ-
 σίας ἐπιπλῶν ἀδελφῶς τοῦ
 ταύρου αἶμα πωσαμένης
 ἀπιδαντο. ἡ δ' ἰάσονος μὴ
 τῇ ἐπαρῶντι πηλίας τὸ
 10 πόντον ἀπολιπὼσα παῖδε,
 ὡς πρὸς πόλεμον προμα-
 ρχὴν ἰαυτὸν ἀνέστησε. πη-
 λίας δ' καὶ τὸν καταλ-
 φθίστα παῖδα ἀπικτε-
 15 νειν αὐτῆς. ὁ δ' ἰάσων κα-
 πλάδων, τὸ μὲν δόρατος ἔδωκε
 κα. πᾶσι δ' ὅν δ' ἰδὼν με

Noctem autem unam illic nō
 amplius morati Argonautae
 ad Aeginam aquatum con-
 tendunt, ubi de aqua pugna
 confertur inter eos, inde
 uero per Euboeam, Lacri-
 demq; nauigantes in Iolcum,
 quarto demū mense post ini-
 tam uelleris aurei expeditio-
 nē, peruenērūt. Verū Pelias,
 quod Argonautarū reditum
 haud equo animo ferret de
 Aesone obtruncādo cogitauit.
 Hic autē dū sibi ipsi mortem
 consciscere querit, immolati
 tauri sanguinem intrepide
 hausit, et interijt. Atqui Iaso-
 nis mater, Peliam, execrata,
 relicto filio paruulo, velut ad
 bellū antesignano, uitam su-
 spendio finit. Deinde Pelias
 5 et relictum ab ea filium iu-
 gulauit. Interea redit Iason,
 ac uellus aureum Peliae de-
 dit. Qui, cum de iniuriis, quib-
 us erat, alienum sibi cum eo
 expostulandi tempus foret,
 occasionem expectandam ex-

APOLLODORI

se censuit. Proinde sumptis
secum lectissimis heroibus in
isthmum nauiganit, ac nas-
sim Neptuno dedicauit. Inde
Medeam monet, ut rationem
ineat, qua Pelias illi tot inius-
riarum poenas luat. Tum illa
Peliae regiam ingressa: regis
filias Astrapoecam nempe, et
Antinoen patrem necandum,
elixandumq; suasu inducit
suo, atque eundem in uitam
mox aetate iuuenē suis se ue-
nificiis reuocaturā esse polli-
cetur. Idque, ut facilius credi
posset, Arietem in frustra dis-
sectum, elixatumque agnum
reddidit. Tum illi credulae,
patre occidunt, mēbratimque
concisum elixant. Acastus
autem una cum Iolciensi-
bus patrem sepeliuit: Iaso-
nemque, & Medeam Iol-
co eiecit. Hinc illi Corinthū
commigrant: vbi decennium
totum fortunatē transegerūt.
Inde cū Glaucen Creon Co-
rinthiorum rex filiam Iaso-

πλῆθ' ἐν δόλῳ, καὶ ῥὸν ἄρ-
δ' ἔχ'· καὶ τὸ πρῶτον εἰς ἰθ-
μὸν μετὰ τῆς ἀεισέων ἀπλά-
γας, ἀνέδρα τὴν ναῦν πο-
σειδῶνι. αὐτῆς δὲ μύθηται
πρὸς κελεύει ζητεῖν, ὅπως π-
λίαν αὐτῇ δέηται ὑπόχρη-
ν δὲ εἰς τὰ βασιλεια τῆ πε-
λίου παρελθούσα, πείθει
τὰς θυγατέρας αὐτῆς Ἀστ-
ρόπειαν δαλαδὴ, καὶ Ἀντι-
νόην τὸν πατέρα κρεουργῆ-
σαι. καὶ κατεψήσας, ὅς-
φαρμάκων αὐτὸν ἐπαγ-
γελομενὸν ποιήσει νεόν. καὶ ὅ-
τ' ἐπισεύσας χάριν, καὶ ὁν με-
λίαν, καὶ κατεψήσας,
ἐποίησαν ἄρνα. αἱ δὲ πει-
σάσαι τὸν πατέρα κρεουρ-
γοῦσι, καὶ κατεψήσιν. Ἀκα-
στος δὲ μετὰ τῆς τὴν ἰωλκὸν
οἰκόντων, τὸν πατέρα δαί-
π'· τὸν δὲ ἰάσονα μετὰ τῆς
μεδείας, τῆς ἰωλκοῦ ἐκβάλλ-
ει. οἱ δὲ, ἵκων εἰς κόρινθον·
καὶ δὲ καὶ μετὰ τῇ διατέλει
δὲ τυγχάνει. αὐτῆς δὲ τῇ

τῆς κοῖνης τοῦ βασιλείως Κρέ-
 οντος τῶν θυγατέρων γλαυ-
 κῶν ἰάσωνι ἐγχεδόντος, πῆ-
 πεμφάμενος ἰάσων μὴ δῆλον,
 5 ἐλάμει· ἡ δὲ οὐς τε ὤμοσαν
 ἰάσων θεοὺς ἐπιχαλεῖσθαι με-
 ν· καὶ τῶν ἰάσωνος ἀχαι-
 σίων μεμφαμένῃ παλλακίδι,
 τῇ μὲν γαμονμυλὴν πίπλοισ
 10 ομεμαγμένον φαρμάκῳ ἔ-
 πεμψε· ὃν ἀμμοασαμένῃ
 μὲν τῇ Κοῖνῃ τοῦ πατρὸς
 πνεῖ λάβρω, ἡ ταφλέγει
 τοὺς τε παῖδας, οὓς εἶχεν ὕ-
 15 ἰάσωνος μὲν μόνον, καὶ φέρ-
 τα, ἀπικτείνει· καὶ λαβού-
 ῃ παρὰ ἡλίου ἄρμα πῆ-
 νον σφακόντων, ἑδὶ τούτου
 φεύγουσα τοῦ παῖδος νη-
 20 πίοισ' ἐπὶ ὄντας, κατέλιπε
 ἰκέτας καὶ δίδουσα ἑδὶ τοῖς
 βωμὸν τῆς ἕρας τ' ἀκράϊας.
 κοῖνῃσι δὲ, αὐτῶν αἰαση-
 σαντες κατεφραυμάτιζαν.
 25 μὲν δὲ δὲ, ἦκεν εἰς ἀθήνας.
 καὶ κῆ γαμῆθεῖα αἰγεί, παῖ-
 δα γλινᾷ μῆδον· ἑδὲ βου-

ni despondisset. eam dimissa
 Medea, in matrimonium dua-
 xit. Tū illa, quos Iason Deos
 iurasset, obtestata, igiturque
 illius in ipsam animum, sub-
 inde detestata, uxori quidem
 pepulum uenenis infectum mi-
 su, quem simulac illa sibi ina-
 duit, cum adiutore patre uas-
 lido igne correpta conflagra-
 uit. Medea insuper quos,
 ex Iasone filios habet, et
 Mermerum nempe, ac Phe-
 retem trucidauit, et sumptum
 ab sole alatorum draconum
 currum conscendit, in eoq;
 profugit Athenas, qua in fu-
 ga, ut quidam ferunt, filios
 infantes adhuc, supplices an-
 te Acrææ Iunonis arā cōflu-
 tutos omisit: quos surgere inf-
 fos Corinthij enutris vulnere-
 bus contrucidarunt. At Me-
 dea, quæ conuolarat Athenas,
 mox ibi Aegeo nuptæ filium,
 cui Medo nomen fuit, gignit.
 Postea uero, cum Theseo cō-
 parasset insidias, Athenis in

APOLLODORI

fugam acta cum Medo filio
eiecitur. qui magnum apud
barbaros imperium consecutus,
subiectam sibi provinciam
am universam Mediam voca-
ri voluit: & bellum contra
Indos inferens vitam cum
morte commutavit. Sed Me-
dea nulli suorum agnita ad
Colchos remeavit, quæ cum
Acetem patrem Persei fratre
dolo ab regia sede eiec-
tum invenisset, illi regnum
recuperavit.

ἀλόνουσε δὲ ὕδρον θυσίᾳ.
φυγὰς δὲ ἀδελφῶν μετὰ τῆς
πατρὸς ἐκβάλλεται. ἀλλ' οὐ
τοῖς μὲν πολλοῖς κρατήρας
βαρύνων, τῶν ὑφ' αὐτὸν
χώραι ἀπασαν' ἠμείβεται ἐκ
λεσέ. καὶ στρατοὺς ὁμιλοῦς ἵπ-
ποδύς ἀπέθαινε. μάλιστα δὲ
εἰς κόλχιν ἦλθε ἀγνω-
στὸς. καὶ καταλαβούσῃ αὐτὸν
τὴν ὑπὸ τῷ ἀδελφοῦ πατρὶ
ἔου τ' ἑκαταλείπει ἐσθρομένον,
κτείνασκε δ' αὖτον, τῷ πατρὶ
τῶν βασιλείᾳ κατέστησε.

ΑΓΟΛΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Η ΠΕΡΙ ΘΕΩΝ, Βιβλίον, β'.

APOLLODORI ATHENIENSIS

GRAMMATICI BIBLIOTHECÆ

SIVE DE DEOR. ORIGINE.

LIBER II.

Benedicto Aegio Spoletino Interprete.

Ε ΠΕΙΔΗ Δὲ τὸ τοῦ
 Δουκαλίαντος διεξελθὼν
 λύθαι μὲν γλῶσσαν, ἐχομῆναι
 λείπειν τὸ ἰνάχου. Ωκεα
 5 τοῦ, καὶ τῆς οὐχὶ γίνεται παῖς
 ἰνάχος. ἀφ' οὗ ποταμὸς ἐκ
 ἄρχει ἰνάχος καλεῖται. Ζού
 του, καὶ μελίσσης τῆς Ωκεα
 τοῦ, φορωνδύς τε, καὶ αἰγία-
 10 λῶς παῖδες ἐγγλίοι. αἰγία
 λῶς μὲν ἐν ἄποιδος ἀρθρα
 νότος, ἡ γὰρ αἰγία αἰγία
 λακκὴ κλένη. φορωνδύς δὲ
 15 αἰπύσης τ' ὕψους πελοπον
 20 οῦ πελοπονθεΐσης, ἐκ
 τῆς λαοδίκης νύμφης διωκε

QUONIAM vero
Deucalionis genus,
ac sobolem enarraui-
mus, Inachi deinceps explic-
mus. Inachus igitur ex Ocea-
no, et Teibye procreatur, à
quo Inachus Argiuorū flus
nomen nominatus est. Huius, et
Melissæ Oceani filia Phoro-
neus, ac Aegialeus filij fue-
runt. Aegialeus tamen si nul-
la de se ple relictā sit extin-
ctus, Aegialeum tamen ab eo,
cui præsuerat regioni, dictā
fuisse terrā legimus. Atqui
Phoroneus terræ, cui postea

APOLLODORI

nomen fuit Pelopōneso, totius imperio potitus, ex Laodice nympha, Apin, et Nioben p̄creavit. Apis itaq; cōmutato in domnādi libidinē regno, ui cunēta gerens, ac planē tyranica manu administrans Peloponnesum Apīā suo de nomine uocari iussit. Is demū Thelxionis, ac Telchinis insulys proditus sine liberis excessit: ē vita, et relatus inter deos Sarapis appellatus est. De Niobe autē, ēr Ioue, quā primam mortaliū Iupiter iniuit, Argus natus est. Sed Aesculapii testimonio Pelasgus is dicebatur, ā quo Peloponne- so Pelasgia nomē fuit imposi- tum. At Hesiodus Pelasgū fuisse indigenam refert. Sed hac de re nos alibi rursus di- cturi sumus. Argus itaq; si- mulac ā Phoroneo regnū ac cepit, Pelopōnesum ā se Ar- gos dici imperauit: qui postea ducta vxore Euadne Strymo- nis, ac Neera filia, Iasum,

σάων, Απιν, καὶ Νιόβην ἐγέννησεν. Ἀπὶς μὲν οὖν εἰς τυραννίδα τῶν ἑαυτοῦ μετὰ σήφους θύναμεν. καὶ ἑταῖρος ὦν τύραννος, ὀνομάσθης ἀφ' ἑαυτοῦ τῶν πελοπόννησος ἀπείων. Ἐπὶ θελξίωνος, καὶ Τελχῆτος ἐπιβουλεύσει, ἅπας ἀπέθανε. καὶ νομι- θεὸς θεός, ἐκλήθη Σάραπις. Νιόβης δὲ, καὶ Διὸς, ἡ πρώτη τῆ γυναικὶ ζεύς θνητῇ ἐμέ- γη. παῖς ἄργος ἐγένετο. ὡς δὲ Ἀκουσίλαος φησι, καὶ πε- λασγός, ἀφ' οὗ κληθῆναι, οὗ τῶν πελοπόννησον οἰ- κονόμας πελασγούς. ἡσιόδοος δὲ, ὅτι πελασγὸν αὐτὸ χθονα φησὶν εἶναι. ἀλλὰ ποδὶ μὲν τούτου πάλιν ὁρῶμεν. ἄρ 20 γος δὲ λαβὼν παρὰ Φορωνέως τῶν βασιλείων, ἀφ' ἑαυ- τοῦ τῶν πελοπόννησον ἐκάλε- σεν ἄργος. καὶ γάμος διὰ θνητῶν στυμόνος, καὶ Νεαί- ρας ἐτέκνωσεν Ἰασον, Πεί- ραιον, ἐπίδαυρον, Κεῖα-

παν. ὃς καὶ τὴν βασιλείαν
 παρέλαβεν. ὃς ἰάσου δὲ,
 ἀγνῶτος γίνεται. οὗτου δὲ
 ἀργος ὁ πανόπῃς λεγόμε-
 νος. εἶχε δὲ οὗτος ὀφθαλ-
 μούς μὲν εἰ παντὶ τῷ σώμα-
 τι. ἑσπερίαν δὲ, δυνά-
 μεϊ τ' μὲν τὴν ἀρχιδίαν λυ-
 μαιόμενον ταῦρον αἰελῶν.
 10 τὴν τοῦτου ἰδραὶ ἡμμεύσα-
 το. Σάτυρον δὲ τῶν αἰγί-
 στας ἀδικούντων, καὶ ἀφαι-
 ρούμενον τὰ βοσκήματα, ὑ-
 πὸς αἰς ἀπὸ κτείνει. λέγεται
 15 δὲ καὶ τὴν ταρτάρου, καὶ
 γῆς ἔχθραν, ἣ τῶν παλίν-
 τας σωήρ παίζει, ἐπιτηρή-
 σαι κοιμωμένην ἀπὸ κτείνειν.
 ὃς ἐδίκασεν δὲ, καὶ τὸν ἄπ-
 20 ὀδος φόνον, τῶν αἰτίοισι ἀρ-
 κτείναν. ἄρτου δὲ, ἢ ἰσμέ-
 νου τῆς ἀσωτοῦ παῖς ἰάος,
 οὗ φασὶν ἰσθλῆσαι. Κασ-
 τωρ δὲ ὁ συγγράψας τὰ
 25 χρόνια ἀγνοήματα, καὶ
 πολλοὶ τῶν τραγικῶν, ἰνά-
 χου τὴν ἰσθλῆσαι. Ησίο-

Piranibū, Epidaurū, et Cria-
 sum genuit, qui postea regna
 successit. Ex Iaso aut nascis-
 tur Agenor, ex quo Argus
 Panoptes ortus est: hunc toto
 corpore oculatum fuisse legis-
 mus. Hic et viribus præstans
 sublato, q Arcadiā deuas-
 tat, tauro, eius sese corio cir-
 cumtexit. Adhæc Satyrum:
 qui Arcadibus vim inferes-
 bat, corumque pecora abige-
 bat, fortiter pugnans interfe-
 cit. quin etiam Echidnam,
 quam Tartari, ac Terræ fis-
 liam dicunt, quæ viatores cor-
 ripiebat, dormientem nactus
 iterimit, idēque sublatis cæ-
 dis auctoribus, Apidis interit-
 um ultus est. Argi uero, et
 Ismenes Asopi filiæ Iasus et
 filius: ex quo Ionem ortam
 esse tradunt. At Castor, qui
 de temporum ignorance cō-
 scripsit: necnon complures
 tragædiarum scriptores, Ion-
 nem Inachi filiam esse perbi-
 bent. Hesiodus, et Acusis

APOLLODORI

laus eam Pirenis filiam esse narrans, quam Iunonis sacerdotio decoratam Iupiter uitiavit, à quo cum uiolatam fuisse puellam hanc Iano cōperisset, in buculam candidā transformauit, cum qua Iupiter se concubuisse abiurauit. quare Hesiodus inquit, amātium, iusiurandum irritum esse, neq; ad deorum irā quicquam pertinere. Iuno interim vaccam ab Ioue depoposcit, acceptāmq; Argo Panoptæ custodiendam dedit. Hanc autem Asclepiades Arestoris, Pherocydes uero Inachi, sicut Cercops Argi, & Ismenes, quæ Asopi fuit, filiā scribunt sed Acusilaus è Pirene, ut dictum antea fuit, ortam esse refert. Hic eam ad oleam, quæ in Mycenæo luco erat, alligabat. Cum uero Iupiter eam Mercurio, ut furtim abduceret, iherasset, idq; ab Hierace detectum fuisset, neq; cæleri amplius posset:

ὁδὸς δὲ, καὶ Ἀκουσίλαος Περηνὸς αὐτὴν φασὶν εἶναι. τοῦ τῶν ἰδρωσίνων τῆς ἡρας ἐχούσας, ξυδὺς ἔφθειρε. φωρεθεὶς ὑφ' ἡρώος τῆς μύτης κόρης ἁφ' ἀμύκλος εἰς βοῶν μετεμόρφωσε λευκὴν. αὐτὴν δὲ ἀπωμόχετο μὴ σωελεθεῖν. διόφασιν Ἡσίοδος οὐκ ἐπιπαύσθαι τὴν ἀπὸ τῆς θεᾶς ὀργὴν τῶν μυκηλίων ὀρεκάδων δὲ ὄρεος. Ἡρα δὲ αὐτὴν σκεμνίσαν παρὰ δῖος τῶν βοῶν, φύλακῃ αὐτῆς κατέστησε ἄρξον τὸν πανόπῳ τῶν, ὃν ἀσκληπιάδης μὲν, ἀρέτορος λέγει υἱόν, φερειύδης δὲ, Ἰνάχου Κέρκω δὲ, ἄρξον, καὶ ἰομύνης τῆς ἀσωποῦ θυγατρὸς. ἀκουσίλαος δὲ ἐκ γῆς οὐ γελῶν αὐτὴν λέγει. οὗτος ἐκ τῆς ἐλαίας ἐδίσκεσθαι αὐτὴν. ἥ τις ἐν τῷ μυκηναίῳ ὑπάρχει ἄλσος. δῖος δὲ ἐπιτάλατος ὄρεμνι κλέψαι τὴν βοῶν μὴ ὑπάρχοντος ἰδρωκός, ἐπειδὴ λαθεῖν οὐκ ἔδυνάτο,

νερ, λίθω βαλὼν ἀπέκτει-
 νε τὸν ἄρχον. ὁ δ' αὖ ἀρχι-
 φόντης ἐκλήδην. ἥρ' αὖ δὲ τῇ
 βοῖ οἷσ' ὅσον ἐμβάλλει. ἡ δὲ
 5 πρῶτον ἦκεν εἰς Ἄν' αὖτ' ἐ-
 κείνης ἰόνιον κόλπον κλιθεῖ-
 τα. ἔπειτα δ' ἔξ τῆς Ἰλλυ-
 ρίδος πορῶν θείει, καὶ τοῖς
 αἶμον ἰσχυρὰ βαλοῦσα, δέ-
 10 βη τὸν τόπε μὲν, καλούμε-
 νον πόντον Θράκιον. νῦν δὲ
 ἀπ' ἐκείνης βόσπορον. ἐπελ-
 θοῦν δὲ εἰς σκυθίας, καὶ
 τὴν κimmerίαν γῆν πολ-
 15 λὴν χέρον πλοῦν θείει, καὶ
 πολλὰ διασημαμένη
 δάλασσαν ὀρέωνος τε, καὶ
 αἰσίας, πελοπόννησον ἦκεν εἰς
 αἴγυπτον. ὅπου τὴν αἰ-
 20 χίαν μορφὴν ἀχλαβοῦ-
 σα, γέννα πρὸ τῶν νείων πο-
 ταμῶν Εὐπαφον καλεῖται. τῷ
 τῷ δὲ ἥρ' αὖ δειτταὶ κουρῶ-
 των ἀφαιεῖ ποιεῖσαι. οἱ δὲ
 25 ἠφάνισαν αὐτὸν, καὶ ξυρ-
 μὲν, αἰδομένως κτείνει κού-
 ρτας. ἰὼ δὲ ἐπὶ ζήτησιν ἔ-

tim abduceret, imperasset,
 idq; ab Hierace detectum
 fuisset, neq; caelari amplius
 posset: lapide percussum Ar-
 gum peremit, Hinc itaq; Mer-
 curius Argiphōtes cognomē-
 tum accepit. Iuno demum bo-
 uem aestro concitauit. Quae
 facto ea prima in sinū ab se
 Ionium appellatum penetra-
 uit, Mox per Illyridem pro-
 gressa Haemum transcendit,
 ac per ea tempora traiectum
 Thracium nominatum, ab il-
 la deinde Bosporum dictum,
 tranauit. Inde, cum in Scy-
 thiam penetrasset, & cime-
 meriam terrā, cumq; per cō-
 tinentis multum, decrasset,
 multa; Europæ maria, atq;
 Asiae plura tranasset, in Aeg-
 yptum tandem peruenit: ubi
 pristina forma recepta ad
 Nili fluenti Baphum pepe-
 rit. Hunc Iuno, Curetes ut
 alicubi puerum occulerent,
 precibus impetrauit. Quod fa-
 ctum ubi Iupiter rescivit, Cu-

APOLLODORI

tetus occidit. Iò interim ad fi-
 lum, sese uestigandum accin-
 git. Quæ cum Syriam pros-
 pè uniuersam peruagata es-
 set, Quòd illic Bybliorum re-
 gis uxor filium educari sig-
 nificabatur, et tandem Epe-
 rho inuento in Ægyptum re-
 meauit; ac Telegono, qui tū
 Ægyptiorum imperium ad-
 ministrabat, nupsit. Hic ipsa
 Cereri, quam Isin uocarunt
 Ægyptij, statuam collocauit.
 Et Ionem quoq; Isidem ap-
 pedarunt. Eraphus autem
 Ægyptijs imperās Memphim
 Nili filiam sibi coningauit:
 deq; uxoris nomine condiz-
 tam urbem, Memphim nomis-
 nauit, ex eaq; Libyam filiz-
 am procreauit, à qua et pars
 una terrarum Libya uocitata
 est. Ceterum ex Libya, Nep-
 tuniæque gemini Agenor,
 ac Belus oriuntur. Agenor
 itaq; in Phœnicem profectus,
 et inibi regni sedē constituit:
 ubi et magnæ scholis auctor

παλῶς ἐξάπλω. πλωσάμε-
 νη δὲ καὶ πρὸς συνέαι ἀπαίαν,
 ἐκαὶ τὴν ἐμνύθη τὴν ἐνὶ Βίβλιν
 βασιλίδος γυναικὸς ἐπιδίνειν τὴν
 ὑἱὸν καὶ τὴν ἐπαφον οὐρουσιν, 5
 εἰς αἰγυπτιὸν ἐλθούσας ἐγα-
 μίθη. Τυλεζόντῃ τῷ βασι-
 λεύοντι τότε αἰγυπτίῳ.
 ἰσθύνουσι δὲ ἀγαλμα δῆμι-
 κτος, ἣν ἐκάλεισαν ἰσιν αἰ- 10
 γυπτίῳ, καὶ τὴν ἰσιν, ἰσιν
 ὁμοίως προσηγόρουσας.
 ἔπαφος δὲ βασιλεύον αἰ-
 γυπτίῳ, γαμεῖ μίμνῃ τὴν
 νεῖλον θυγατρίαν, καὶ ἀχρὶ 5
 ταύτης κτίζει μέμνῃ πό-
 λιν. καὶ τέκνῳ θυγατρίαν
 λιβύν, ἀφ' ἧς ἡ χώρα λι-
 βύη ἐκλήθη. Λιβύης δὲ, καὶ
 ποσειδῶνος, γίνονται παῖ- 20
 δες δίδυμοι ἀγάνωρ. καὶ βῆ-
 λος. ἀγάνωρ μὲν ὄντω εἰς φαι-
 νίκην ἀπαλαγεῖς ἐβασι-
 λεύουσιν. καὶ καὶ τῆς μεγάλης
 εἰς ἐλπίθῃ γυναικὸς, 25
 ὅθεν ἡ ποσειδῶνος. καὶ ποσει-
 δῶνος δὲ ἡ ποσει-

APOLLODORI

rat, metū percūsus Minervæ
cōsilio navim nominatam ab
eo de filiarum suarū numero
πεντηκόντορον quasi dixes-
vis quingentiremē primus fa-
brefecit, in qua filiab īpositis
aufugit. Inde in Rhodū appel-
lens Minervæ Lindiæ statuā
dedicavit. Hinc et Argos se
contulit: Hunc Helanor, qui
tam Argis regnabat (& ipse
eius regionis potitus suo ipsi-
us noīe incolas Danaos appel-
lauit) & ea regio aquarū ca-
ritate laboraret, Argiuorū re-
gno præfecit. Quā Neptunus
iratus Inacho fontes siccare-
rat, quāobrem Minervæ ter-
rā eē testatus: ē filias interim
aquatū emisit, harū una A-
mymone aquam disqrēs, telū
in cernum iacit, ac Satyrum
dormitantē offendit: quare il-
le somno exprofectus puellæ
incūdæ miro desiderio capi-
tur. At Neptuni supūctū Sa-
tyrus se dedit in fugā. Amy-
mone autem cū illo cōcubuit,

πεκαύσας, τὴν κληθεῖσκα
ὡς ἀπὸ τῆς αἰθμῆς τῆς θυγα-
τρός αὐτῆς πεντηκόντορον,
εἰς τὰς κόρας εἰδήματος ἐ-
φυγε. προσάγει δὲ ῥόδῳ τὴν
τῆς λινδίας ἀθηνᾶς ἀγα-
μαῖσθρυσάτο. εἰπεῖν δὲ
ἡ κεν εἰς ἄργος, καὶ τὴν βα-
σιλείαν αὐτῷ παραδίδωσι
ἐλάνωρ ὁ, τότε βασιλεύων
(αὐτὸς δὲ κερκτῆρας τῆς χώ-
ρας ἀφ' ἐαυτοῦ ὅς ἐστι καὶ
τὰς δαίμονας ὀνόμασις,)
αἰνύθρου δὲ τῆς χώρας ὑπὲρ
χούσης, ἐπειδὴ καὶ τὰς πικ-
ρὰς ἐξύρασε ποσειδῶν μη-
ρίαν ἰνάχω, διότι τὴν χεί-
ραν ἀθηνᾶς, ἐμπατρίρην
εἶναι, τὰς θυγατέρας ὑ-
δρου βασιλείας ἐπέμψε. μία 20
δὲ αὐτῆς ἀμυμώνη ξητοῦ
ἔσθωρ, εἰπεῖν δὲ ἔλεος ἔδω-
κε λαφόν, καὶ κοιμωμένου
ἑαυτοῦ τυγχάνει, καὶ κεί-
νος ποσειδῶνα, ἐπεθύμει 5
συγγενέσθαι. ποσειδῶτος
δὲ ἑδωκεν αὐτῷ, ὅς ἑαυτοῦ

μὲν ἔφυγεν . ἀμυμώνη δὲ ,
 τούτῳ στυδονάσεται . καὶ
 αὐτῇ ποσειδῶν τὰς εἰς λίβ
 νη πυγὰς ἐμύνησεν . οἱ δὲ , κα
 5 γ' ὅπῃ οὐ καὶ δὲ ἐλθόντες
 εἰς ἄργος , τῆς τε ἑχθρᾶς
 παύσασθαι πῆρεσ' αἰῶν , καὶ
 τὰς θυγατέρας αὐτῆ γα
 μῆν ἐξίσω . δαναὸς δὲ , ἄ
 10 μα μὲν ἀπὸ τῶν αὐτῆς τοῖς
 ἐπαγγέλμασιν , ἅμα δὲ καὶ
 μνηστῆκων τῶν φυγῆς ,
 ὁμολογεῖ τὸ γάμος , καὶ
 δεικνύει τὰς κῆρας . τῶν δὲ
 15 μὲν ἑστὰς μὲν οὖν , πῶν πρὸς
 βυτῶν , ὅζειν Δυμῆϊ ,
 καὶ γοργόφονῳ πρῶται .
 οὐ τοι γὰρ ἐκ βασιλίδος γυναι
 κὸς ἀργ' οἶνος ἐγγόνισαν
 20 αἰγ' ὅπῃ . τῆς δὲ λοιπῶν
 ἑλάνον , βοῦς τε μὲν , καὶ
 ἐκίλαδος , καὶ λύκος , καὶ
 δαίφρων , τὰς δαναῶν γυν
 νηδεύσας ὅς ἑρώπης . αὐτῶ
 25 μάτην ἀμυμώνην . ἀλ' αὖν ,
 σκακύν . αὐτὰ δὲ ἐκ βασι
 λίδος ἐγγόνισαν δαναῶν . ἐν

eis; Neptunus Lerneos fons
 tes indicauit. Porro Argyp
 ti filij Argos profecti ut ma
 tuam inter se simultatem com
 pescerent; se se cohortantur,
 et Danaï filias sibi in matris
 monium dari obsecrant. Tum
 Danaus, simul, quod parum
 crederet eorum pollicitationi
 bus, simul quod fugæ, exilijsq;
 sui reminisceretur iniuriæ,
 nuptias pactus sortito puellas
 distribuere cæpit. Hyperme
 stram igitur nataram maxie
 mam Lynceo, et Gorgopho
 nem Proteo selegit. Hos enim
 coniuge Regina Argypbia
 Egyptus extulerat. Inde
 suam quisq; sortiti sunt.
 Busiris quidem, et Encelas
 dus. Lycusque, ac Dais
 pbron, Automaten, Amyx
 monem, Agauen, Scaam
 Danao ex Europa Regia
 matrona satas ducunt. At
 ex Elephantide ortæ fue
 runt, Gorgophone, atq; Hy
 peramestra, sed Lynceus Cas
 f iij

APOLLODORI

Lycem sortitus est. At Ister scripsit Hippodamiam Chalcedon, Rhodiam Agenor. Cleopatra, Asteriam Chætus* Hippodamiam Diacorystes, Alcis Glaucen, Alcmenon Hippomedusam, Hippothous Gorgen, Iphimedusam Euchenor, Rhoden Hippolytus, Hi decem ex Arabia uxore gemiti sunt. Sed puellæ ex Hamadryadibus Nymphis, Aliæ ex Atlantea, aliæ ex Phæbe nate sunt, Agapiolemon Pirene, Cercæstis Doriani, Burydamanti Phæte, Egio Mnestra, Eubippe Argio, Anexibia Archelaos, Menacho Nelò obuenerunt. Hi septem è Phæmiffa coniuge orti sunt, at puellæ, quæ Ethiopides erant, quod cognominis essent Mæphidi haud quaquam sortito inter se copulari uoluerunt. Nam ex Tyria nati matre Clitus, Cliten, Sibenelus, Sibenelen, Chrysiprus, Chryshippen duxit. Atq

δὲ ἑλεφαντίνος, περιφόνῃ, καὶ ἑσπερίωνος. Λυκαῖος δὲ καὶ Καλύκην ἔλασσε. Ἴστρος δὲ, Ἰπποδάμειαν. Χαλκιδῶν, ῥοδίαν, ἀγέτωρ, Κλειπαῖραν, Χαῖτος Ασδρία, Διοκαρυσῆς Ἰπποδάμειαν. Ἀλκίς Γλαύκην, Ἀλκμίνων Ἰππομέδουσαν, Ἰπποδῖος, Γόργην. Εὐχένωρ, Ἰφίμέδουσαν. Ἰππολύτος, Ρόδην. οὗτοι μὲν οἱ δέκα ἐξ ἀραβίας γυναικός. αἱ δὲ παρθένοι, ἐξ ἀμαθριάδων νυμφαῶν. αἱ μὲν, ἀτλασίτης. αἱ δὲ, ἐκφοίβης. ἀρχιπόλεμος δὲ, ἔλαχε Περσίνην. Κόρκυσις δὲ, Σάμιον. Εὐθυδάμας φάρταν. Αἴγιος, μινύσσα. ἄργιος, οὐίπτην. Ἀρχέλαος, Ἀρεσίβην. Μείλαχος, Νυλαί. οἱ ἑπτά ἐκ Φαινίας γυναικός. αἱ δὲ παρθένοι, αἰδιόπιδος. ἀκλὴρ δὲ ἔλαχον Διόμαντιον. αἱ μὲν ταῖς μέμμεσιν, οἱ ἐκ Περσίας καὶ τὸς ἡλείταις.

θεείλος, θενέλιω. χρύσιπ-
 πος χρύσιππῳ. οἱ δὲ ἐκ κα-
 λιαίδης, καὶ κιάδος νύμφης
 παῖδες δώδεκα, ἐκλυρώσαν-
 5 το, παρὰ τῆς ἐκ πολυξοῦς
 Ναίδος. ὅσων δὲ οἰμῶν παῖ-
 δες, Εὐρύλοχος, Φαίτης, Πε-
 ρισθεύς, Ἑρμος, Δρύαιος, πο-
 ταμών, Κισσῶς, Λίξος, Ἰμ-
 10 βρος, Βρόμιος, πολύνικτωρ,
 Χλόνιος. αἱ δὲ κόραι νύμ-
 φης. Αὐτοπόνη, Διαιώ, Ἡλέ-
 κτρα, Κλεοπάτρα, Δρυδίκη,
 Γλαυκίππη, αἰδμήλεια, κλε-
 15 οδώρα, εὐρίππη, ὄρατω, σύ-
 γνη, καὶ Ἑρύνη. οἱ δὲ, γορ-
 γόνων αἰγυπῖω γενόμενοι,
 ἐκλυρώσαντο πρὸς τῆς ἐκ-
 περείας. καὶ λαγχάνει,
 20 Περύφασ' μῦθον, ἀκταίνην. οἱ-
 οὗς ποδάρεκλον. αἰγυπῖος,
 διαξίππην. μεγάλης δὲ,
 ἀδύτην. λαμπρὸς ὠκυπέ-
 ταν. πυλαργὴν, ἰδμεν. ὅκ-
 25 τῷ δὲ εἰσι νέεσθαι. ἰδμεν,
 ἰπποδίκην. αἰσίφραν, αἰ-
 διαίντην. οὗτοι δὲ ἐκ μω-

ex Caliande, & Naide nym-
 pha, præter eos ; qui Polyxo-
 nis Naidis erant duodecim
 filij procreati sunt, sortito
 matrimonium contraxerunt.
 Quorum hæc sunt nomina,
 Eurylochus, Phantes Peris-
 thenes, Hermus, Dryas, Por-
 tamō, Cisseus, Lixus, Imbrus
 Bromius, Polyctor, Chiboniz-
 us. Hæ vero sunt ex Nym-
 pha natae Autonoe. Theano,
 Electra, Cleopatra, Eurydi-
 ce, Glauippe, Anthelia
 Cleodora, Euippe, Erato,
 Stygne, Bryce. qui de Gorgo-
 nibus Egypto nati sunt, eas,
 quæ de Pieria genitæ fuerūt,
 sortiti duxerūt. Nā Periphan-
 ti obtigit Aethra, Oeneo Por-
 darce, Egypto Dioxippe
 Megaceli, Adpæ, Ocypete Id-
 po, Pylarge Idmom. Ὅστω αὖ-
 τε νομισσινι sunt, Idas, qui
 Hippodicen Daiphron, qui
 Adianten duxit ex Herse
 matre natas, Pandion, qui
 Callidicen, Arbæus, qui
 f iij

APOLLODORI

Oemen, Hyperbius, qui Cele-
no, Hippocorystes, qui Hyper-
ripten sibi coniugarunt. Hi
ex Hephestine oriuntur: at
Puellae matre Crinone fue-
runt. Post, ubi suā quisq; sor-
titus, coniugē duxerūt, accep-
tos in cōiuiū cñctos Danaī fi-
liae datis à patre pugionib. sō-
no sepultos, suū quaeq; spōsōs
occidunt, una tñmō excepta
Hymnestrā, haec. n. sola Lyn-
ceum, quod eius virginitatem
abstinuisset, incolumem assers-
uauit. Quāobrem hāc Danaus
coniectā in uinculis custodiri
iubet. Reliquae Danaī filiae
praefecta sponzorū capita in
Lerna defoderūt, corpora ne-
ro añ urbē deplorata sepelien-
da curauerūt. Has aut Miner-
ua, Mercuriusq; Louis impio
expiarunt. Demū postea Da-
naus Hymnestrā Lynceo in
matrimoniu copulauit, ceter-
as in gymniciū certamē pdu-
ctas victoribus bñdas dedit.
Auymonē Neptuni semine

φός ἐχρίοντο. Ερση, Παι-
διαν, καλλιδικίω. ἄρβυλος,
Οἶμω. ἱπποκόρυς, ἱππο-
πύλω. οὐ τοι ὅζυ Ηφαίστιος.
αἱ δὲ ἐκ κεινοῦς. ὡς δὲ ἐ-
κλυρῶσαντο τῶν γάμοις, ἐ-
σιάσας ἐγχεΐδιαι διαδίδω-
σι ταῖς θυγατράσιν. αἱ δὲ
κοιμασμένοις τῶν θυμῶν
ἀπικτείνω, πάλιν ἱππο-
μνὸν ἔρσας. αὐτὴ δὲ λυγ-
κία διεσωσε πρὸ Διότι αὐ-
τὴν φυλάξαντα. διὸ κα-
τέρψεσθαι αὐτὴν δεινὰς, ἐ-
φροῦρει. αἱ δὲ ἄλλαι τῆς
μὲν δειναοῦ θυγατράων ταῖς
μὲν κεφαλὰς τῆς θυμῶν
ἐν τῇ λόβῃ κατάρψαν, τὰ
δὲ σώματα, περὶ τῆς πό-
λεως ἐκβύβαν. καὶ αὐ-
ταῖς ἐκείθεν αὐτὴν ἀπὸ
καὶ ὁρμῆς διὸς κελύσαι-
δε. δεινὰς δὲ ὕδρον ἱππο-
μνὸν ἔρσας λυγκίαν στωμένην
σε. ταῖς δὲ λοιπῆς θυγα-
τράσιν εἰς γυμνασιὸν ἀπὸ

ὅτις νικῶσιν ἔδωκεν. ἀμυ
 μῶν δ' ἐκπυσεῖδ' ὦτος ἐ
 γλῆνσε Ναυπάλιον. οὐτως
 μακρόβιος γλῆνσιος, παλῆ-
 5 ὦν τὴν θάλασσαν, ῥίξ' ἐμπί-
 πλοῖσιν δ' ἀνὰ τ' ἐδυσφό-
 ρει. σκεῖβ' οὖν καὶ αὐτὸν
 παλὺ τῆσαι ἐκλῆναι τῷ θα-
 νάτῳ, ὃ πρὸ ἄλλων τελευ-
 10 τῶντων ἐδυσφόρη. πρὶν
 δ' ἐπαλὺ τῆσαι ἔγχετο, ὡς
 μὴ οἱ θρασυκλήτοισι, κλυ-
 μῖν τὴν κατ' ἐξέως. ὡς δ' οἱ
 τῶν τόπων ῥαχίαν, φιλύ-
 15 ραν. ὡς δ' ἐκείνῳ ἡσιόνη.
 καὶ ἐγλῆνσε παλαμῶνδ' ὦν,
 οἱ αὖτε, ναυσίμειδοντα. Λυγ-
 κὸς δ' ἐμὲ θανάτῳ ἀργαῖον
 δυνάσθων, ὃς ὑπερμνή-
 20 στος περὶ τοῦ πατρὸς ἔβρι-
 τα. ταύτην δ' ἡ ἀγγελία
 τῆς μαρτυρίας, δίδυμοι παῖ-
 δες ἐγλῆντα, ἀκείριστος, καὶ
 ἀργαῖος. οὐτοὶ καὶ κατὰ
 25 ῥαχίαν μὴ ἐπὶ τῇ ἐσπίρ-
 ρῳ περὶ ἀλλήλων. ὡς δ'
 αἰετὰ φασκεν, πρὸ τῆς

praeagnans Nauplium peperit
 Hic quod longaeius esset, ma-
 re nauigans morientium cas-
 sum permolestie ferebat. Sed
 et ipsi tandem aliquando ob-
 isse contigit, uel eo mortis ge-
 nere, quo alios defungi ma-
 sistissime conspiciebat. Verum
 antequam e uita decessu, ut
 Tragicorum auctoritate com-
 probatur, Clymenem Cratei
 filiam sibi uxorem coniugari
 placuit. qui uero reditus con-
 scripsit, Eublyran dixisse a-
 Cercoris auctore testimonio huc
 sionem cepit. De qua Gala-
 medem, Oeacem, Nausime-
 donie gignit, Lynceus aut, qui
 post Danaum Argi dominus
 eius est, ex Hypermnestra ge-
 nit, Abantem filium, gemini
 ex quo et Oealea coniuge
 Maminei filia, gemini pro-
 creantur Actisus, ac Prece-
 tus, qui cum in utero matris
 adhuc essent, inter se dissule-
 re ceperunt. Vbi uero per-
 atque parere de regno ceper-

te non dubitarunt. Hiq; bellis
 gerâtes primi Clypeos inue-
 nerunt. Inde victor Acrisius
 Proctum Argis exegit: qui
 ad Iobatem in Lyciam perue-
 nit, sed, ut alij produnt, ad
 Amphianactem confugit, Cu-
 ius etiam filiam ducit. Home-
 rus autem Anteam dicit.
 At si tragediarum criptor-
 vibus fidem habemus, Sibeno-
 beam. Hunc demum Socer-
 cum Lyciorum copijs redu-
 xit, ac Tirynthem occupavit.
 quam ipsius gratia Cyclopes
 manibus cinxerunt, atq; in
 partem assumpti Argivam
 terram propè universam con-
 luerunt. Sic Acrisius Argis
 imperat: & Proctus Tiryn-
 the. Adhuc Acrisius ex Eury-
 dice Lacedæmonis filia Das-
 naem gignit. Proctus vero
 Eysippê, Iphinoçq; et Iphia-
 nassam, quæ cū adultæ iâ æta-
 tis eēt, in infantiâ cōciderūt.
 quod, ut Hesiodus inq; Diony-
 si ferias, minime receperūt.

βασιλείας ἐπὶ πολέμοις. καὶ
 πολέμοις τε δούροις ἀσπί-
 δας προέτοι. καὶ κρατῆρας
 ἀκείσιος, προῖτον ἄρχεις ὅς
 ελαύνει, ὃ δ' ἔκλειν εἰς λυκίαν
 πρὸς ἰοβάτην. ὡς δ' ἐπὶ πύ-
 ρασι, πρὸς ἀμυδιάνακτα. καὶ
 χαμῆϊ τῷ τούτου θυγατέ-
 ρα. ὡς μὲν Ὀμηρος ἀντίειπε.
 αἷς δ' οἱ τραγικοὶ διενέβοιαν
 κατὰ γὰρ δ' αὐτὸν ὁ κινδυνὸς
 μετὰ στρατοῦ λυκίαν, καὶ κα-
 ταλαμβαίνει τῆρωδα.
 ταῦτ' ἰὼ αὐτῇ κυκλώπῳ
 τειχισάντων. μερσιμέλοισι
 δ' ἐπὶ τῷ ἀργείῳ ἀπαύειν, κα-
 τὰ τοιαῦτα. καὶ ἀκείσιος μὲν
 ἄρχεις βασιλεύει. περὶ τοῦ
 δ' ἐπὶ τῆρωδας. καὶ γίνεται
 ἀκείσιος μὲν ὅς ἐστιν ὁ δυνάστης
 λακκοδαίμονος, δαυαίν. περὶ
 τοῦ δ' ἐκ διενέβοιαν, λυσιπ-
 πη, καὶ ἰφινόη. καὶ ἰφια-
 νασσα. αὐτὰ δ' αἷς ἐπὶ πύ-
 ρασι, ἐμάνειν. ὡς μὲν ἡ-
 σίοδος φησὶν, ὅτι τὰς θιού-
 βου τελευτὰς οὐκ ἐπὶ δ' ἔχοντα

ὥς δὲ ἄκουσίλαος λέγει, διὸ
 πρὸ τῆς ἡρασιόχοιοι ὄβρυ
 κλισκν. γλιόμναι δὲ ἐμ-
 μαίης, ἐπλαιεὶν αὐτὰ τὴν
 5 αἰρεῖται ἀπὸ τῶν. αὐτὸς δὲ
 τὴν αἰρεῖται, καὶ τὴν π-
 λοπόννυν διελθὼν σου με-
 τὰ ἀκοσμίασ' ἀπάσης, δὲ
 τῆς ὀρημίας' ἐξόχου. Με-
 10 λάμποισ' δὲ ὁ Ἀμυδαίονος.
 καὶ εἰδωλὸς τῆς ἄβαντος.
 μαίης ὦν, καὶ τὴν δὲ φαρ-
 μάκων, καὶ καὶ δαίμονι δι-
 ραπείαν πρὸς τὸς ὄρεα,
 15 ὅπως εἴται διραπείαν τῶν
 παρ' ἑνὶ, εἰ λαίβοιτο τὸ
 τείτον μὲν τῆς διωα-
 σίας. οὐκ ἐπὶ τὸν δὲ
 προίτου ὀρεαπείναι ὅς μ-
 20 ὀδοὺς πυλίκου, ἐπὶ μαλ-
 λον ἐμαίνοιτο αἱ παρ' ἑνὶ.
 καὶ πρὸς τὴν μετὰ τούτων αἱ
 λοιπαὶ γυναικες. καὶ ὅς
 αὐτὰ τὰς διπλάσ' ἀπὸ
 25 ποδοῖ, ὅς ἰδοὺ ἀπὸ
 λυοὶ καὶ δας, καὶ εἰς τὴν ὀρη-
 μίαν ἐφοίτων. προβαίνου-

At Acusilati sententia; quod
 Iunonis simulacrum nibili
 fecerunt, Sic itaq; furore per-
 citæ per omnem argiuorum
 terram decurrabant. Inde ite-
 rum in Arcadiâ, ac Pelopon-
 nesum reuersæ nullonon de-
 decore labefactæ per deser-
 ta discurrerant. Melampus
 autem Amythaonis filius, et
 Idomenes, quæ fuit Abantis,
 uaticinandi cognitione infix-
 gnis, et qui potionadi, expur-
 gandi; rationem primus in-
 uenerat, se uirginibus sanita-
 tem restitutarum pollicetur: se
 tertiam regni partem accipie-
 at. Proetus tanta mercede de-
 territus, filiarum curæ mini-
 me assentitur. Quocirca vir-
 gines longè maiori uesania co-
 citantur, immò uero etiam
 illarum ueluti contagione of-
 fen a reliquæ mulieres cum
 uirginibus simul facere, et es-
 nim desertis proprijs ædibus
 in suos ipsarū filios de se-
 uiebāt, atq; in deserta sese sus-

APOLLODORI

gientes abdebāt. Cum uero id calamitatis genus in dies magis incresceret : postulatam mercedem Proetus Melampodi ultro cōcessit. Tum ille eas se curaturum esse promittit, si regni tantumdem fratri suo Bianti attribuat. Inter hæc Proetus ueritus, ne, si filiarū cura lōgius protrahatur, mercedē ille peteret amplio- rem . Postulatis assensus filias Melampodi curandas commisit . quare Melāpus, adhibitis ualidissimis adolescentibus erubilatū simul, & entheā quādam choream imitatus de montibus virgines ipsas in Sicyonē est usq; infecutus . Has dum persequeretur , Iphinoe natu maxima uicā cū morte cōmutauit. Reliquæ uero repurgata uesania resipuerūt; Harum demū; Melāpodi unam, & Bianti alteram Prætus in matrimoniu collocauit: neq; longo post tpe Megapenthe filiū genuit. Ceterū Bellerophōtes

σης δὲ ὑπὸ πλεῖστον τῆς συμφορᾶς, τὸ αἰτηθέντας μεδούς ὁ προῖτος ἐδίδου. ὁ δὲ ὑπὲρ τοῦ θοράπυειν, ὅταν ἔτρεον ποσὺ τοῦ τῆς γῆς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ λάβη βίας. προῖτος δὲ εὐλαβηθεὶς, μὴ βραδυνούσης τῆς θοράπείας αἰτηθεὶς καὶ πλεῖστον, θοράπυειν σιωπῶντων τούτοις. Μελάμπος δὲ παραλαβὼν τὸν δωατωτῶν τῶν νεαρίων. μετ' ἄλλα λαγμοῦ, καὶ πινος ἐδίδεχε. ὅταν ἐκ τῶν ὄρων αὐτάς, εἰς σικυνώνα σιωπῶντας. κατὰ δὲ τὸν διωγμὸν, ἡ πρὸς βυτάτη τῶν θυγατέρων, ἰθιὸν μετήλλαξε. ταῖς δὲ λοιπαῖς τυχεύουσας καὶ θερμοῦ σωφρονῆσαι σιωπῶν. καὶ ταύτας μὴ ἐξέδιδου προῖτος μελάμπος, καὶ βίαν τι. καὶ δὲ ὑπὸ τὸν ἐλόντα. Μεγαπίνδω. ΒΕΛΛΕΡΟΦΟΝΤΗΣ δὲ ὁ γλαῦκον τῷ σισύφον, καὶ

1 ναὶ ἀκουσίως ἀδελφὸν δη-
 λιάδην, ὡς δὲ πινες φασὶ πε-
 ρῆνα. ἄλλοι δὲ ἀλκμήδην,
 5 εἰς ἄργος πρὸς προῖτον ἐλ-
 θὼν καὶ θάρεται. καὶ αὐ-
 τῷ γυνὴ δαυμένη, ἢ καὶ αὐ-
 τεῖα ὄρωτα ἴχει, καὶ πε-
 πῆμπε λόγισ' ὑπὸ σκωου-
 σίας. τῷ δὲ, ἀπῆρουμλός,
 10 λέγει πρὸς προῖτον, ὁ πβελ-
 λοροφόντης αὐτῇ ὑπὸ φθο-
 ρᾶς προσέπιμψατο λόγισ'.
 προῖτος δὲ πιστεύας ἔδω-
 κεν ἐπιστολὰς αὐτῷ πρὸς Ιο-
 15 βάτην τὸν πενθρόν' κομί-
 σειν. οὐ αἶς οὐ γέγεχε πῶ.
 Βελλεροφόντην ἀρκτεῖναι,
 νομίζων αὐτὸν ἔσθ' ὅτ' ἴθι-
 εῖον διαφθαρέσθαι. ἢ 13
 20 γὰρ οὐ μόνον ἐνὶ, ἀλλὰ πολλ-
 λῶς οὐκ οὐδ' ἀλῶν. εἶχε δὲ
 προτομὴν μὲν λέοντος, οὐ-
 ρὰ δὲ δράκοντος, τρίτῳ
 δὲ κεφαλῇ μέσῃ αἰγῆς.
 25 δι' ὅς πῦρ αἰνίει, καὶ τὴν χε-
 ρα διέφθειρε. καὶ τὰ βο-
 σκῆματ' ἐλυμαίνετο. μία

Glauci, q Sisyphi fuit, cū per-
 imprudentiā Deliadē fratrem,
 siue, ut quidam ferūt, Pirenē,
 aut, ut alij uolūt, Alcimenē ps-
 emisset, ad Proctū Argos cōsu-
 git ab eoq; expiatur. Mox au-
 tem cum illius amore Sthenos-
 bæa. quæ et antea dicebatur,
 depiret, submisit, q illū de cō-
 cubitu interpellaret, q, cū mas-
 licris libidini minime cōsēsif-
 set. Sthenobæa Præto Bellero-
 phōtem quæsitū cōcubitus infi-
 nmlauit. Prætus uxori credu-
 lus dat illi ad Iobatem literas
 huiusce, argumētī. Vt Bellero-
 phontē curaret occidendū, At
 Iobates re cognita illum ut ad
 Chimærā extinguendā iret, īz-
 pauit Siquidē ita inuenē à fe-
 ra perditum iri arbitrabatur,
 quando ea nō unus modo, sed
 ne multorum quidem uiribus
 facile perdomari poterat. Nā
 prima in parte leo, postrema
 draco, media uero capra esse
 uidebatur, quæ flammæ euoz-
 mebat, ac p̄xima quæq; dis-

APOLLODORI

gredat, pecoraq; inficiebat.
 Haec. n. trium belluarum uiri-
 bus sub una duntaxat natura
 communita erat. Aiunt hanc
 ipsam Chimera ex Homeri
 testimonio Amisodari cura
 enueritam fuisse, natamq; ex
 Typhone, & Echidna, id, qd
 Hesiodi carminibus coproba-
 ri legitur. Cosceso igitur Pe-
 gaso, quē ex Medusa, ac Nep-
 tuno satum, & aligerum ha-
 bebat Bellerophōtes, sublatus
 in aliū, ex eo Chimera sagit-
 tis impetebat. qua demū per-
 acta pugna lobates eundē in
 Solymos pugnaturū misit, ubi
 ei id feliciter exegit, ad Ama-
 zonas expugnandas pficisci
 impauit, quibus item deuictis
 collectā Lyciorū iuuentutem,
 quae ceteris pcellere uideret-
 tur, in insidijs cōsidere iubet,
 atq; ita Bellerophontē occidi
 praecepit. Vbi autē et bosce ad
 unū oīs ab eo casos accepit,
 admiratus iuuenis pstantiam
 lobates lateras illi Praeti ostē-

γὼ φύσις τελευτῶν θνητῶν εἶχε
 δύναμιν. λέγεται δὲ καὶ τὴν
 χίμαιραν ταύτην παρῆναι
 μὲν, ὑπὸ ἀμισσοδάρου, καὶ
 παρὰ Περσέως καὶ Ὀμήρου.
 γέννησθαι δὲ ἐκ Τυφῶνος
 καὶ ἐκ Ἐχιδνῆς, καὶ πῶς Ἡσίοδος
 ἰσχυρεῖ. ἀναβιβάζει δὲ ἰα-
 τὸν ὁ βελλεροφόντης δὲ τὸν
 πῆγασον εἶχεν ἵππον ἐκ Με-
 δούσης πῆγαν γέννημέ-
 νον. καὶ προσειδὼς αἰρεῖς
 εἰς ὕψος, ἀπὸ τούτου κατετό-
 ξενσε τὴν χίμαιραν. μετὰ
 δὲ τὸν ἀπὸ τῆς ἵππου, ἐπέτα-
 ξεν αὐτῷ πολύμοις μαχεσθῆ-
 ναι. ὥς δὲ ἐπελύθη καὶ
 ἵππον, ἀμαξόσιν ἐπέταξεν
 αἰωνίζεσθαι αὐτὸν, ὥς δὲ καὶ
 ταύτας ἀπέκτεινε, ζύστη
 νεότητι λυκίων διαφείκει
 δοκῶντας ἐπiléξας, ἐπέ-
 ταξεν ἀποκτείνειν λοχύων
 τας. ὥς δὲ καὶ τούτους ἀπέ-
 κτεινε πάντας, θαυμάσας
 τὴν δύναμιν αὐτοῦ ὁ Ἰοβάρ-
 της, τάτε γράμματα ἔδει-

ξε, καὶ παρ' αὐτῷ, μίλειον
 ἡμίονον δὸν τῷ θυγατρὶ
 φιλοτόνῳ. καὶ θνήσκον, τῷ
 βασιλεῖαι κατέλιπεν αὐτῷ.
 5 Ακρισίῳ δὲ, παῖδ' ὄντα
 γένεσθαι ἀρρεῖον, χρησ-
 τιαζομένῳ, ὃ θεὸς ἔφη, γένε-
 σθαι παῖδ' ἐκ τῆς θυγατρὸς,
 ὃς αὐτὸν ἀρχαγένη. δέσας
 10 αὐτὸν ἀκρίσιος ἔειπε, ὑπὸ γὰρ
 δαίλαμον καὶ τασκευάσας
 χαλκον, τῷ δαίμονι ἐφρέ-
 ρει. ταῦτ' αὖτε, ὡς εἴποι λέ-
 γουσιν, ἐφείρετο προῖτος.
 15 ὅθεν αὐτοῖς καὶ ἡ σάσις ἐ-
 κενήθη. ὡς δὲ εἴποι φασι,
 ξύς μετεμορφωθείς εἰς χρυ-
 σόν, καὶ ὅθεν τῆς ὀροφῆς εἰς
 τῆς δαίμονος εἰσρueίς κόλ-
 20 πῶς, σιωπῇ ληθῇ. αἰδο-
 μένος δὲ ἀκρίσιος ὕψον ὕ-
 ατότ' ἡλινυμένιον Πρωσία,
 μὴ πιστεύας ὑπὸ διὸς ἐφθάρ-
 θαι τῷ θυγατρὶ μετὰ τῆς
 25 παιδὸς εἰς λαρῖνα καὶ βαλάν,
 ἔρριψεν εἰς δαίλασαν. περὶ
 σπερματικῆς δὲ τῆς λαρῖνας

dit. Inde, ut secū maneres, rog-
 gavit: Eiq; Philonoem filiam
 uxore dedit. Qui demū, cum
 fato cōcessisset, Bellerophonē
 generū suū regni successorē
 instituit. Interim Acrisio de
 maribus filius oraculū sciscis-
 iāti, nomen vndit, puerū de fi-
 lia oriturū esse, q̄ auo necē il-
 laturus esset. Id igitur Acrisi-
 us pertimescens aeneo sub ter-
 ra cubiculo cōstruēto, inclusā
 Danaē custodiri iubet. Hāc,
 ut nonnulli tradunt, uisitauit
 Prætus: vñ iter se orta cōten-
 tio est; sed aliorum testimonio
 proditur: Iouem in aureum
 imbrē transmutatum per im-
 pluium in Danaes sinum de-
 lapsum cum ea concubuisse;
 mox ubi Perseum de filia na-
 tum esse cognouit Acrisius,
 ab Ioue compressam filiam
 minime credens, eā una cū fi-
 lio in arca lignea conclusam
 in mare deiecit: quæ cum
 in Seriphum insulam delata
 fuisset. Dictys desumptum

APOLLODORI

puerum educauit. Ceterum, Polydectes ueterinus Dictyis frater, Scriphi rex, Danaes amore correptus, cum ea, Perseus. nam uirile ætate puenerat, potiri nequireret, amicos, quibus cum & Perseum etiā conuocat, ipsi ob Hippodamiae Oenomai filiae nuptias etiam se celebraturum edicit. Cui tū Perseus quānam inquit in re cōficiēs etiam? equo Polydectes respondet. Atqui Perseus, Gorgonis, ego inquit, capite. Tum rex, contra nihil subiecit. Mox uero, ab alijs equos exposcit, sed, quod equum à Perseo habere non posset, pro symbola Gorgonis caput illi, ut afferret, imperauit. Tum Perseus Mercuri, ac Minervæ ductu Phorci et as adiit, Enio, Pempredō, & Dinō. Hæ fuere cetuiq̃, & Phorci natæ. Gorgonum sorores ab ortu ipso statim annis factæ, unusq̃ tres oculo, & dente uno præditæ, qui-

σεῖφω, Δίκτης ἄρα, αὐτὲ
εἶπε δῶρον. βασιλεύων δὲ
τῆς σεῖφου πολυδίκτης,
ἀδελφὸς ὁμομήτερος Δί-
κτους, Δαναὸς ὁραδὲς, καὶ
ἠνσβαμλίου πρῶτος, μὲν δὲ
νάμλιος αὐτῇ στωελεθεῖς,
στωελεθεῖς τῷ ὀλίω. με-
θ' ὧν καὶ πρῶτος, λέγων ἔρα-
νον στωάζειν ἑδὲ τῷ ἱππο-
δαμείῳ τῆς οἰνομάου γά-
μου. τῷ δὲ πρῶτος εἰπόν-
τος ἐπὶ τινὶ ὁ ὁραδὸς ὀφεί-
ται; τῷ δὲ φέρεται ἑδὲ
ἱππῳ. πρῶτος δὲ εἰπὼν τῇ
καφαλῇ τῆς γοργόνος, οὐκ
αὐτῷ πολυδίκτης. παρὰ
μὲν οὖν τῷ λογιῶν ἡ τιμὴ
ἱπποῦ. πρῶτος δὲ πρῶτος
οὐ λαβὼν τῷ ἱπποῦ, ἐπέ-
ταξε τῆς γοργόνος καμίζην
τῇ καφαλῇ. ὁ δὲ ὁραδὸς,
καὶ ἀδῆναος περικαλλῶν
μύων, ἑδὲ τὰς φόρκου γί-
νεταί θυγατρίων. ἐνταῦθα
καὶ πεμφρεσθῶ. καὶ δεινῶ.
ἦσαν αὐτοὶ καὶ τῶν τε, καὶ φέ-
ρου

APOLLODORI

accommodauit, postremo gaz-
leam capiti imposuit. Hac
igitur testus, quoscumq; uo-
luisse, ipse inuisus alijs,
peruidebat. Is, ubi à Mer-
curio Admantinam Har-
pen accepit, ad oceanum
denolauit, hic Gorgonas
dormientes deprehendit.
His autem Euryalæ uni.
Sthenò alteri. terciæq; Me-
dusæ nomen fuit. In quib-
us solam Medusam mor-
talem fuisse perbibent. Ad
huiusce itaq; caput repor-
tandum Perseus emissus fu-
it. Erant Gorgonibus ca-
pita, squamosarum anguium
spiris obsita, dentes præterea
tantæ, magnitudinis, quante
suum esse uidentur. Adhæc
manus tenent, et alæ autem,
quibus conuolabant, quæ, qui-
cūq; obtuerentur, eos in saxa
omnes commutabant. Has de-
um Perseus somno supultas.
adortus, cuius manus Pal-
las dirigebat, auersus oculos

απούδασε, τὴν μὲν κίεσις
περικεφάλῳ. τὰ δὲ πέντε
τοῖς σφυροῖς περσέρμοσε.
τὴν δὲ καὶ τὴν τῇ κεφαλῇ
ἐπέθρε. ταύτῃ ἔχων, ὡς
αὐτὸς μὲν οὐδ' ἔλεγε
πεν. ἅπασι δὲ οὐχ' ἔω-
ξατο. λαβὼν δὲ καὶ πρὸ
ὀρμῶν ἀδαμαντίνῳ ἄρπην
πετόμενος εἰς τὸν ὠκεανὸν ἵ-
κεν. καὶ κατέλαβε τὰς
γοργόνας κυμαμένηας, ἡ-
σαν δὲ αὐτῷ, Σθενώ, Εὐρυ-
άλῃ, μέδουσῃ. μόνη δὲ ἦν
θνητὴ μέδουσα. ὅλ' αὖτε πρὸς
τὴν ταύτης κεφαλῇ πᾶν
σεύς ἐπέμφθη. εἶχον δὲ αἱ
γοργόνες κεφαλὰς μὲν πρὸς
εἰσπείρα μάλιστα φοβίσι
δρακόντων. ὁδόντας δὲ μέγας
χάλας ὡς συδὼν, καὶ χεῖ-
ρας χαλκῆς, καὶ πῖ ὀρυγας
χρυσῆς, δὲ ὦν ἐπὶ ῥυτίδι.
δὲ ἰδόντας, λίθοισι ἐποίησαν,
ἐπιστὰς οὕτω αὐταῖς ὁ πᾶν-
σεύς κοιμημέναις, κατὰ
θνητούσης τὰς χεῖρας ἄρπην

νᾶς, ἀπὲρ μμείος, καὶ
 ἐλέπων εἰς ἀκρόα χαλ-
 κῶν, δι' ἧς τὴν εἰκόνα τῆς
 γοργόνης ἐβλεπεν, ἐκαρπτό-
 5 μυσεν αὐτήν. ἀχρὶ μὲν θεί-
 σης δὲ τῆς κεφαλῆς, ἐκ τῆς
 γοργόνης ἐξέδορε πηχάσος
 πηλῶος ἰώπος. καὶ χρυ-
 σάωρ ὁ γερυόνοιο πατήρ.
 10 τοῦτοιο δὲ ἐγλύνουσεν ἐκ πο-
 σειδῶνος. ὁ μὲν δ' αὖ πῶρ-
 σεὺς αἰδέμενος εἰς τὴν κί-
 βισιν τὴν κεφαλὴν τῆς με-
 δοῦσης ὁπίσω πάλιν ἐχώ-
 15 ρε. αἱ δὲ γοργόνες ἐκ τῆς
 κοίτης αἰάσασσαι, τὸν πῶρ-
 σέα ἰδῶκον. καὶ σιωπῇ
 αὐτὸν οὐκ ἠδύναντο δὲ τὴν
 κωῦν, ἀπεκρύπτειν ὅπως
 20 αὐτῆς. παραγλιόμενος δὲ
 εἰς αἰθιοπίαν, ἧς ἐβασιλεύει
 κεφείης, εἶρε τὴν τοῦτοιο θυ-
 γατῶρα αἰδομένησαν πᾶ-
 κειμένην βορὰν θαλασσίῳ
 25 κῆται. καὶ σιπέεια γὰρ ἡ κε-
 φείως γυνὴ, νηρηίσιν ἤρισε
 πόδι καὶ ἄλλοις. καὶ πασιῶν

lis in arcum Clypeum de-
 fixis, per quem ipsam Gor-
 gonis imaginem respicie-
 bat, Medusæ caput am-
 putavit. Quo refecto Pe-
 gasus alatus equus repen-
 te profiluit, & Chrysa-
 or Gerionæ pater. Ho-
 sce autem è Neptuno pro-
 creavit. Igitur Perseus repo-
 sito suam intra peram Me-
 dusæ capite, recessit. Ve-
 rum Gorgones ipsæ somno
 excitæ Perseum infestaban-
 tur, quem intueri ob orci Ga-
 leam minime poterant, quòd
 ea Perseus contegebatur: Qui
 cum in Æthiopiam per-
 uolasset Cephei, Regis fi-
 liam Andromedam Maris
 Ceto iam iam deuorandam
 offendit: quoniam Cas-
 siopea Cephei coniux de
 corporis formæ præstan-
 tia, quod se omnium for-
 mosissimam iactitabat, Ne-
 reidas in certamen pro-
 uocauit. Quamobrem ea

APOLLODORI

sibi Nereidas iratas fecit. Tum etiam Neptuneus ira percitus Cephæi regnum, & aquarum multitudine, ac Ceto immisso peruasit. Cephæus autem Ammonis oraculo monitus est, tum deum tantæ calamitati motum fore accepit, cum Cassiopeâ filiam Andromedam Ceto deuorandam proposuerit. Id igitur Cephæus Æthiopum ui compulsus, effecit, scopolosq; filiam alligauit. quam conspiciatus Perseus, & illius amore succensus, Cephæo sese Cetus ipsum interempturum pollicetur; si filiam ab imminenti periculo creptâ sibi in matrimoniū collocet; Patris itaq; iureiurando confirmatis Perseus monstrum aggressus occidit, atq; Andromedam soluit. Huic non ua multo post Phineus Cephæi frater insidias parat, ut cum primum ille Andromedæ coniungi coiret, e medio tolleretur, ve-

εἶναι κρείσσων ἤ νυχθου. ὁ δὲ
 Ἰσὼ αἰνητήδης ἐμήνεται,
 καὶ ποσειδῶν αὐταῖς συ-
 νοργαδίς, πηλημύρας τέ
 ᾤδ' ἰπὺ χόρας ἐπέμψεν, καὶ
 κῆτος. ἀμμωνος δὲ χρύ-
 βαντος τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς
 συμφορᾶς, εἰαὶ ἡ κασπε-
 πείας θυγάτηρ αἰδομένη-
 δα προτεδῆ τῷ κῆτει βο-10
 ρά. ὅτ' αὐτὰρ ἀναγκαδίς ὁ
 κηφὸς ἔσθ' αἰδιόπων
 ἐπρυξέ, καὶ προάδουσε
 τὴν θυγατῆρα τέτρα- ταὶ
 τὴν θεασάμενος ὁ πύρρους, 15
 καὶ ὀραδίς, αἰαυρῶσει
 ὑπὲρ κηφῆ τὸ κῆτος, εἰ
 μέλει σωθεῖσιν αὐτὸν
 αὐτῷ δώσιν γυναικα. ὅ
 τούτοις γλομλίων ὄρκω, 20
 ἔσθ' αἰς κῆτος ἐκτείνε,
 καὶ τὴν αἰδομένην ἔλυ-
 σεν. ἐπεβουλόοντος δὲ αὐ-
 τῷ φινέως, ὅς ἦν ἀδελφός
 τοῦ κηφῆος ἐγγυάμενος, 25
 πρῶτος τὴν αἰδομένην,
 μαδῶν τὴν ἐπ' βουλήν τὴν

πορζόνα δὲ ἴξας, μετὰ τῶν
 σωεπιδουλοῦντων, αὐτὸν
 ἐλίδωσεν παραχρῆμα. πρὸς
 γένεστος δὲ εἰς σέριφον,
 5 καὶ κατὰ λαβὼν προπεφυ-
 γῆται ὅς τωμοῖς μετὰ ὅς
 Δίκτυος τὴν μητέρα δὲ
 τὴν πολυδέκτου βίαν, εἰ-
 σελθὼν εἰς τὸν βασιλεῖα
 10 συγκαλέξαντος τοῦ πολυ-
 δέκτου ὅτ' ὅλως ἀπίστε-
 μμείος τὴν κεφαλὴν τῆς
 πορζόνας ἔδειξε. ὅτ' ἰδὼν
 τῶν, ὁποῖον ἔκαστος ἔτυχε
 15 χρῆμα ἔχων ἀπιδώδην.
 κατὰ σῆσας δὲ τῆς σείφου
 δίκτυν βασιλεῖα, ἀπιδώκε-
 τὰ μὲν πίδαλα, καὶ τὴν κί-
 βισιν, καὶ τὴν κωῶν ὀρμῇ,
 20 τὴν δὲ κεφαλὴν τῆς πορ-
 ζόνας ἀθλωῶ. Ερμῆς μὲν
 οὖν τὰ περὶ σῆμα πάλιν
 ἀπιδώκεται ταῖς νύμφαις.
 ἀθλωῶ δὲ εἰς μέση τῆς αἰ-
 25 δι, τῆς πορζόνας τὴν κεφα-
 λὴν αἰέδνηκε. λέγεται δὲ
 καὶ ὑπὲρ αἰέτων. ὅτι καὶ δὲ αἰ-

tum id ubi rescivit Perseus
 cum comuratis omnibus
 Phineum Medusæ capite os-
 fentato in saxa repente con-
 uertit. Itaq; Perseus re-
 versus in Seriphum matrem
 ad aras cum Dictye, ob
 Polydectis uiolentiam confu-
 gisse, deprehendit. Inde
 impetu facto aggressus re-
 gem concurrentium amico-
 rum auxilio fretum auersus
 Gorgonis caput ostendit,
 idq; quotquot aspexerunt, qua-
 licumq; quisq; forma esset,
 in saxa commutatus est. Mox
 ubi Dictyn Seriphi regem
 constituit, Mercurio talaria,
 peram, & galeam reddi-
 dit, & Gorgonis caput Mi-
 neruæ dono dedit. Ea uer-
 ro Mercurius omnia Nym-
 phis restituit. Ceterum Pal-
 las in medio clypeo Me-
 dusæ caput apposuit. Nec
 defunt, qui Gorgonis ca-
 put à Minerva præcisum
 fuisse dicant. Aiunt enim

ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΙ

eam sese pulchritudine Tal-
ladi comparare non erubui-
se: Atqui Perseus, cum Da-
nae, & Andromeda Argos
Acrisium uisurus propera-
uit. Is autem oraculi metu
Argos deseruit, atq; in Pe-
lasgiam terram commigra-
uit: interea Teutamia La-
rissaeorum rege patri iam ui-
ta functo gymnicum certa-
men edituro, ad id etiam Per-
seus decertaturus aduenit:
ac etiam quinquertium lu-
dens, disci iactu Acrisii pe-
de percussio, aëlutum cum in-
terfecit. Post, ubi Perseus O-
raculum iam expletum esse
animaduertit, Acrisium qui-
dem extra urbem sepeliuit.
Verum, quod Argos ad il-
lius hereditatem adeundam,
qui eius opera occubisset,
remcare iusto quodam pu-
dore teneretur, profectus
Tirynibem ad Megapen-
them Proeti filium, cum
regno uicissim commutauit,

καὶ ἡ μέδουσα ἐκάρατο μὲν
δὴ. φασὶ δὲ ὅτι καὶ πρὸς
καλλοῖς ἡδέλυσεν ἡ γοργὴ
αὐτῇ συγκελευθῆναι. πρῶτος
δὲ μετὰ δαναῆς, καὶ αἰδοῖτο
μέδας ἐπιδιδῆναι εἰς ἄργος,
ἵνα ἀκρίσιον θεάσκηται. ὁ
δὲ δεδουκὼς τὸν χρυσμόν
ἀφελίπων ἄρτος, εἰς τὴν πε-
λασγίαν ἐχώρησε γαῖαν.
τὸν ταμίαν δὲ τῆς λαοκρατο-
ρίας βασιλείας ἰδὼν καὶ τοιχο-
μλίῳ τῷ περὶ διαπένδους
γυμνικὸν αἰῶνα, πρῆλθι-
ε, καὶ ὁ πρῶτος ἀγωνίσασθαι
δέλων. ἀγωνισόμενος δὲ, πέν-
ταθλον ἢ δίσκον ἢ ἢ ἀκρί-
σιον πόδα βαλὼν, πρῶτος
μακάριος ἐκείνου, αἰ-
δοῖτο δὲ τὸν χρυσμόν
πεπλεγμένον, τὸν μὲν ἀκρί-
σιον ἔξω τῆς πόλεως ἔδει-
ψεν. αἰχμώμενος δὲ εἰς
ἄργος ἐπαυελθεῖν ἢ τὸν
κλυῖον τῆς δι' αὐτῆς πεπλεγ-
τικῆς, πρῶτος ἀκρίσιος εἰς
τίμωρὰ πρὸς τὸν προῖτον.

καὶ δα μεγαπίνθω, ἡλλὰ
 ξατο, τούτῳ τὸ ἄργος εἰε
 χείρῳ. καὶ μεγαπίνθης
 μὲν ἐβασίλευσεν ἀργείων.
 5 πρῶτος δὲ Πύρρῳτος, πρὸς
 τειχίσας μίδειαι, καὶ μυ-
 κύναις ἐγλήοντο δὲ ἐξ αἰ-
 σθομέδαις καὶ δις αὐτῶ.
 πρὶν μὲν ἐλθεῖν εἰς τῶν ἐλ-
 10 ολάδα Πάριον ὃν παρὰ κη-
 φεῖ κατέλιπον. ἀπ' οὗτου
 δὲ τῶν πρῶτων βασιλέας
 λέγεται γενέσθαι. εἰ μυ-
 κύναις δὲ, Ἀλκαῖος, καὶ αὐ-
 15 νελος, καὶ ἔλαος, μήστρες
 καὶ ἡλεκτρυόων, καὶ θυγά-
 τρις γοργόφονη, ἣν πειρήης
 ἔγχετο. πάλιν ἐξ Ἀλκαῖος
 ἱππονόμης καὶ μελοικέως, ἀμ-
 20 φιδεύων ἐγλήτο, καὶ θυγά-
 τρις αἰαξώ. ἐκ δὲ μήστρες,
 καὶ λισιδίκης τῆς πέλοπος,
 ἱπποδόνη. ταύτην αἰσπά-
 σας ποσειδῶν, καὶ κομήτο
 25 αὐτὴν ταῖς ἐχινάδαις ἰνδοῖς,
 μέγνυται, καὶ γεννᾷ τὰ
 φαια, ὅς τ' ὦκαται φον, καὶ

Nam illi Persens Argostrax
 didit, ac Megapenthes argino-
 rum regno præficitur. Perse-
 us uero Tirynthem adeptus,
 Mideamq; et Mycenæ admu-
 niuit. Porro ex Andromeda
 Perseus filios habuit ante,
 quam in Græciam uenisset,
 Persem scilicet, quem apud
 Cepheum reliquerat; Ab hoc
 Persarum reges originem du-
 xisse feruntur. At mycenis
 procreauit Ancæum, Sibe-
 nelum, Helam, ac Mastorem,
 et Electryonem, filiam insu-
 per Gorgophonem, quam Per-
 rieres uxorem duxit. Item ex
 Alceo, atque Hipponome Me-
 nœci filia nascitur Amphic-
 tryo, et Anaxo filia. De Me-
 store, ac Lysidice Pelopis fi-
 lia Hippothoe gignitur, quæ,
 cum rapuisset Neptunus, atq;
 in Echmadas insulas intu-
 lisset, comprimit: ex eâq;
 Taphium creat, qui Ta-
 phum solum colonos indu-
 xit habitaturos, quos Tele-

APOLLODORI

boas quod procul à patria iue-
rit, appellauit. Sed ex Ta-
phio Pterelau natus est. Hūc
Neptunus aureo crine illius
capiti imposito, fecit immor-
talem. Ceterum Pterelai sep-
tē filij fuerunt, semina quib-
dem Comæthō, ai mares,
Chromius, Týrannus, Antio-
chus, Cberfidamas, Mastor,
Eucrea. Atq. Electryon dūta
matrimoniu Anaxone Alcei
filia, suscepit feminei qdē sex-
tus Alcmenā, mares aut. Stra-
tobatē, Gorgophonū, Philono-
mū, Celencū, Amphimachū,
Lysinomū, Cberimachū, Ana-
ctorē, Archelaū: sed post hor-
sce spurii ex phrygia mulie-
re Midea Licymniū. E stbene-
lo uero, ei Nicippe, quæ Pelo-
pis fuit, Alcinoe, et Medusa
procreantur, mox etiam eidē
Euristheus natus est, qui My-
cenis imperauit. Nam quo
tempore Hercules gignendus
esset, tum Iupiter inter Deos
dixisse fertur, qui ē Pers

αὐτὸν λαοὺς Τηλεβοάου ἐκεί-
λεισεν. ὃ πὶ τηλοῦ τῆς πα-
τρίδος ἔβη. ἐκ ταχίου δέ,
παῖς πῆδρέλαος ἐγένετο.
ἑπτὸν ἀδελφάτων ἐποίησε
Πτερειδῶν, ἐν τῇ κεφαλῇ,
χρυσὴν ἐν δὲ τῇσι τείχεσσι πῆδρε
λάφω δὲ ἐγένοντο θυγα-
τὴρ κομαιδῶ, καὶ ἄρρεσιν οὖν
παῖδες, χρομῖος, τύραννος,
ἀντιόχης, χερσιδάμας. Μύ-
στωρ, ἀήρης. Ἡλεκτρυόνης
δὲ γάμκος τῷ ἀλκίαιου θυ-
γατρίδι μετὰ ἀλκμήνῃ, παῖ-
δες δὲ σφατοβάτιω, γοργί-
ωνόφονον, φιλονόμον, κελαι-
νέα, ἀμώμαχον, λυσίνο-
μον, χερσίμαχον, αἰακτορα,
ἀρχέλαον. μετὰ δὲ οὗτοι,
καὶ ἰόβητον ἐκ φρυγίας γυναικα-
κὸς μεδέας λικύμνιον. δε-
νέλου δὲ, καὶ νικίππης τῆς
πέλοπος, ἀλκινόη, καὶ με-
δουσα, ὕδρον δὲ, καὶ αἰρυ-
δάως ἐγένετο, ὃς καὶ μετὰ
καὶ ἐβασίλευσεν. ὃ πὶ γὰρ
Ἡρακλῆς ἐμελλε γενεῖσθαι.

ὅσαι, Ζεὺς δὲ θεοῖς ἔφθ,
 τὸν ἄρ' ἀπὸ δαΐδας χλινυθῆ-
 σόμενοι τότε βασιλεύειν μυ-
 κνωδν. ἥ ῥα δὲ ὄψετο τὸν ξυ-
 λον, εἰλιδύχαι ἔπεισε τὸν
 μὲν ἄλκμηϊν τὸν κεν ἰδι-
 χεῖν. οὐρανὸν δὲ τὸν θεὸν
 λου παρεσκύβατο χλινυθῆ-
 ναι. ἐπὶ ἀμύνιαϊον ὄντα.
 10 ἡλεκρυόνοιο δὲ βασιλεύον-
 τος μυκνωδν μὲν τῶν φίλων,
 οἱ πῖδρελάου παῖδες ἐλ-
 λόντες τὸν μύστρον ἀρχὴν,
 τῷ μύτρον παῖδες ἀπὸ τῶν
 15 καὶ μὴ προσέχοντος ἡλε-
 κρυόνοιο, ἀπὸ λαων τὰς
 βόας. ἀμυνομνίων δὲ τῶν
 ἡλεκρυόνοιο παῖδων, ἐκπε-
 ς λήσεως ἀλλήλοισι ἀπέκτει-
 20 νοναι. ἐσώθη δὲ τῶν ἡλεκρυό-
 νοιο παῖδων λικύμνιος ἔπι-
 νεὸς ὑπάρχων. τῶν δὲ πῖ-
 ρελάου, οὐδὲν, ὅς καὶ τὰς
 ταῦς ἐφύλασσε. τῶν δὲ τα-
 25 φῶν οἱ διαφυγόντες, ἀπὸ-
 πώλονται τὰς ἐλαθείας
 βόας ἐλόντες καὶ πρὸς

sei prole oriturus est, Myce-
 nis regnabit. Hinc Iuno per-
 suasit ob invidiam, Ilithyia,
 ut Alemenes partum cohibea-
 ret; eamq; ut Eurystheus
 Sthenelai filius in lucem, iam
 septimestris, proderet, sub-
 ornavit. Ad Electryonem au-
 tem Mycenis cum Taphio im-
 perantem Pterelai filij proz-
 fecti, ab eodem Mastoris rex-
 gnum avo materno repetunt,
 qui, quod ab eorum postulas-
 tis maxime abhorreret Elec-
 tryo, ipsius boves abegerunt;
 Tum Electryonis filij vim vi
 repellentes mutuo concursu
 perimuntur, at ex Electryon-
 nis liberis Licymnius, quod
 puer admodum esset adhuc,
 servatur incolumis. Atqui
 ex Pterelai natis Eueros, qui
 naucis asseruabat, super-
 stes fuit. Tum, qui de Ta-
 phijs euassissent, uela uento
 dederunt, et abactas secum
 boves Polyxeno Eliensium
 regi commendarunt. Cae-

terū Amphitryo redēptas de Polyxeno boues Mycenās abduxit. Interea vero Electryo filiorum cādem ulturus regno simul cum Alcmenē filia in Amphitryonis potestatem traditū iurisiurandi religione illum prius adēgit, ut ad reditum usq; filiam uirginem seruaret intactam. Bellū enim contra Teleboas constare cogitabat. Is autem cum boues reduceret, earūq; una aufereret, in ipsam Amphitryonem, quam manibus forte clauam gestabat, immisit. Quae de bouis cornibus repulsa in Electryonis caput insiliens ipsum uita priuauit. Sebenelus itaq; hanc natū occasionem à tota Argiuorum terra Amphitryonem exegit. Inde non modo Mycenarum, sed etiam Tirynibis ditione potitus est; mox autem Pelopis ad se filijs Acreo, Thyestæq; accersitis Mideam commendauit. Amphibiz

το τῷ βασιλεῖ τῆς ἡλείας ἀπλυσείω. ἀμφικρύων δὲ παρὰ πολυξείου λυσσασάμενος αὐτὰς ἤγαγεν εἰς μὲν κύνιν. ὁ δὲ ἡλεκτῦων τὸς τῆς παίδων θάνατον βουλόμενος ἐκδικῆσαι παραδύς τινὶ βασιλείᾳ ἀμφικρύωνι, καὶ τινὶ θυγατρὶ ἀλκμήνῳ, ὁμοκίσας ἵστατο μέχρι τῆς ἐπανόδου πρὸ δέον αὐτὴν φυλάξει, στρατὸν δὲ ἐν αὐτῇ τηλεβοάσσει νοεῖτο. ἀρχλαμβάιοντος δὲ αὐτῷ τὰς βόας, μᾶς ἑκδορούσης ἀμφικρύων ἐπ' αὐτὴν ἀφῆκεν, ὃ μὲν χεῖρας εἶχε, ῥόπαλον. τὸ δὲ ἀγκυρονθεὶς ἀπὸ τῆς κεφαλῆς εἰς τὴν ἡλεκτῦονος κεφαλὴν ἐλθὼν ἀπέκτεινε αὐτόν. ὁ δὲ λαβὼν ταύτην τὴν πέφασιν διένελες, παντὸς ἄρτου ὀξέλας ἀμφικρύωνα, καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς μυκητῶν, καὶ τῆς πέρωνος αὐτὸς κατέ-

χα. τὴν δὲ μίθεαι μετὰ πεμ
 ψάμνιος τῶν πέλοπος παῖ
 δας ἀνέειπε, καὶ θυέσιν, πα
 ρέθετο τούτοις, ἀμφιτρύων
 5 δὲ σὺν ἀλκμήνῃ, καὶ λικυ
 μνίῳ πῖρα γλυκόμηνος ἥδ' Ἰή
 βαοσ' ἔπειθ' ἐκρίοντος ἠγνί
 αῖα. καὶ δίδωσι τὴν ἀδελ
 φὴν περιμήδην λικυμνίῳ.
 10 λεγούσης δὲ ἀλκμήνης γα
 μνηθεῖσθαι τῷ τῆς ἀδελ
 φῶν αὐτῆς ἐκδικήσαντι τὸν
 θάνατον, ἔπειθ' ὁρμήιος ἥδ'
 τηλεβόας στρατεύειν ἀμ
 15 φιτρύων, καὶ πῖρα γαίης συμ
 βάλλεσθαι κρείοντα. ὁ δὲ,
 ἔφη, στρατεύσειν ἐὰν πρὶν
 ῥοὴν ἐκείνος τὴν καδμίας
 τῆς ἀλώπεκος ἀπαλλάξῃ.
 20 ὁ φθαίρει γὰρ τὴν καδμίας
 ἀλώπεξ θηρίον. ἔπειθ' ἀν
 τος δὲ ὁ μῶος, εἰμοφρυγίων ὃν
 αὐτὴν μὴδὲ τινα καταλα
 βεῖν, ἀδικομυλίας δὲ τῆς
 25 χώρας, εἴα τῆς ἀστῶν παῖ
 δας οἱ θεοὶ κατὰ μῆνα
 περιτίθισκιν αὐτῇ. πολ

tryo uero cum Alcmena, et
 Licymnio Thebas profectus
 à Creonte fuit expiatus, ac
 Perimedem sororem Licym
 nio tradit. Interea uero Alc
 menae discitante ei nupturam
 se esse, qui fratrum suorum
 interitum ulcisceretur.
 Tum Amphitryo pollici =
 tus aduersus Teleboas se bel
 lum moturum, Creontem
 quoque ad id sibi socium ad
 uocauit. Tum is socium
 se belli fore inquit, si pri
 us ille Cadmiam à uulpe li
 beraret, nam fera uulpes
 Cadmiam de uastarat. qui,
 et si recepisset, fato cau
 tum erat, eam à nullo
 unquam mortalium captam
 iri. Interim, dum fines
 ab hostibus diripiuntur,
 unum ex urbanis puerum
 Thebani ad mensus Cura
 riculum ipsi multo rapi =
 enti ne hoc fieret oppo
 fuerunt. Igitur Amphi
 tryo Athenas profectus ad

APOLLODORI

Cephalum Deionei filium
bunc Teleboarum spolio=
rum partē promissa, in=
duxit, ut in uenationem ad=
duceret eanem, quem Pro=
cris ē Creta sumptum ā
Minoē, duxerat. Cui sa=
to concessum fuerat ut quam=
cumq; feram insectaretur,
occideret. Quamobrem Cas=
nem, cui Laelapi nomen fuit,
cum uulpem insequitur, Lupis=
ter utrumq; lapides effecit.
Amphitryo Cephalum ā Tho=
rico, qui Atticā terrā po=
puli nomen est, belli socium
habens, et de Phocensibus Pa=
nopeum, ab Elusa Argi=
corum Eleum, ā Thebis Cre=
ontem, Taphiorum insu=
las deuastat. Verum Pter=
relaus donec in humanis fuit,
Taphum capere nunquam
potuit. Post, ubi Co=
methō Pterelai filiā Am=
phitryonis amore inflam=
mata est, aureum de pas=
tris capite capillam pro se=

λούς ἀρπαξούση, τὴν τ' εἰ=
μὴ γέλοιτο. ἀπαλλαγείς ἦν
ἀμφιγύρων, εἰς ἀδινίασ=
πρὸς κέφαλον τ' οὐκισιόως
σωέπειθ' ὡς μῦθε' ἄρχ' 5
Τηλεβόων λαφύρων ἄγειν
δὲ τὴν δῆραο τὸν κύνα. ὁ δ'
πρὸς αὐτὸν ἔρχεται ἐκ κρήτης
παρὰ μίνως λαβοῦσα. ἦν
δὲ καὶ τὴν πεπρω- 10
μλίον πᾶν ὅ, π' αὖ διώκη,
λαμβάειν. διακομλῆς ἦν
ἄπο τῆς καυὸς τῆς ἀλώπε=
κος, ξυὺς ἀμφοτέρωσι λί=
θοις ἐποίησεν. ἀμφιγύρων 15
δὲ ἔχων ἐκ μὲν ἡρώκων τῆς
ἀττικῆς κέφαλον συμμα=
χούσας. ἐκ δὲ φωκίων πα=
νοπείας. ἐκ δὲ ἑλδος τῆς ἀρ=
γείας ἔλαο τὸν πορσείας. 20
ἐκ δὲ θυβῶν κρείοντα, τὰς
τῆς ταυρίων νύκτος ἐπὶ
δει. ἄχρι μὲν οὕτω ἔζη πῆ=
ρίλαος, οὐκ ἐδύνατο τὴν τᾶ 25
φονελεῖν. ὡς δὲ ἡ πῆρε=
λαίου θυγάτηρ κομαιδῶν ἐ=
ραδεία ἀμφιγύρωνος, τὴν

χρυσὴν τεύχεα τῇ παρὸς ἐκ
 τῆς κεφαλῆς ἐξείλθο. πῆε
 ρελαίου πλοῦ πῖσαντος, ἐ-
 χειρώσας τὰς νήϊας ἀπα-
 5 θες. τὴν μὲν δὲ κυμαίνουσαν,
 κτείνας ἀμφοτέρων. καὶ τὴν
 λείαν ἔχον, εἰς θῆβας ἐ-
 πώλη, καὶ τὰς νήϊας ἐλίω,
 καὶ κεφαλὰς δίδωσι. καί-
 10 κείνοι πόλεις αὐτῆς ἐπιώνυ-
 μοις κτίσαντες, κατὰ κω-
 λον. περὶ δὲ ἀμφοτέρων
 πῶς γινώσκει εἰς θῆβας,
 15 οὓς δὲ νυκτὸς ἐλθόντων, καὶ
 τὴν μίαν τελευτασίαν
 νύκτα ὅμοιαν ἀμφοτέρων
 γινώσκων, ἀλλήλων ἠσυνου-
 νάσθην. καὶ τὰ γινώσκοντα πρὸς
 20 τηλεβόων διηγήσασθαι. ἀμ-
 φοτέρων δὲ παρεγινώσκων
 ὥς οὐχ ἰδὼσα φιλοφρονε-
 μένῃ περὶ αὐτῆς τοῖς γυναι-
 καί, ἐπὶ νύκτιν ἀνέβη αἰτίαν,
 εἰπούσης δὲ, ὅτι τῇ περὶ
 25 νύκτι πῶς γινώσκων αὐ-
 τῇ συγκεκριμένηται. μαρτυ-
 ρεῖ πρὸς τειρεσίον τὴν γυναι-

cuit, Inde Isterelai morte
 infecuta omnes ad unam in-
 sulas subegit Amphitryo.
 qui interfecit. Ita post Come-
 thone, captis spolis The-
 bas renaugat. Et insulas
 Elco, Cephaloq; tradidit.
 Mox illi conditas sibi co-
 gnomines urbes habitatum
 commigrarunt. Prius aus-
 tem, quam Amphitryo The-
 bas redisset, per noctem Ius-
 piter ad Alcmenam contem-
 dit, cum qua trinoctio fa-
 cto mutatus in Amphitryon
 nis viri formam, concu-
 buit. Quaeq; aduersus
 Teleboas gesta essent, om-
 nia recensuit, ubi uero
 Amphitryo redijt, ac se à
 coniuge negligentius exci-
 pi uidet, ab ea huiusce rei
 causam postulat, cui, cum
 Alcmena respondisset, quòd
 reuersus priore nocte se-
 cum concubisset. A Ti-
 resia Iouis cum uxore con-
 cubitum factum resciscit..

APOLLO DORI

Alcmena uero duos peperit filios, Ioui quidem Herculem una nocte grandiorum, atque Amphitryoni Iphiclem. At cum Hercules octo iam menses natus esset, Dracones duos inusitatae magnitudinis Iuno infantem perdituros in lectum demisit: Alcmena Amphitryonis opem implorante Hercules in pedes erectus utraq; manu constrixtos ipsos necauit. Ceterum Pherecydes ait, Amphitryonem, dum, uter esset eius de pueris filius, scire uellet, dracones hosce incunabulis, lectum uel iniecisse: quo facto Iphicles plane in fugam ire conatur. At Hercules immotus stetit: atq; ita Iphiclem ex ipso genitum cognouisse refert. Hercules currus agitare ab Amphitryone, luctandi autem artem ab Autolyco, et ab Euryto sagittandi ratio-

μήν τῷ διὸς στυγείῃ. ἄλκμήνῃ δὲ δύο ἐχλόνυσε παῖδας. διὲ μὲν Ἡρακλέα μᾶλλον περὶ πρεσβύτην, ἀμφιτρίωνι δὲ Ἰφικλέα. τῷ δὲ παιδὸς ὄντος ἀνταμιωιάς, δύο σφάκοντας ὑποδμεγείδεις ἤρα τῷ δυνάμει ἐπιμήθε διαφθαρεῖναι ἐβρίφος θέλουσα. ἐπιβουλήν τοι δὲ ἀλκμήνης ἀμολύωντα, Ἡρακλῆς διαλασὰς ἄγχιον ἐκαστράς ταῖς χερσὶν αὐτῷ διέφθειρε. φερεκίδης δὲ φησὶν ἀμολύωντα βουίς λόμλον μαθεῖν, ὁ πότμος ἦν τῷ παίδων ἐκείνου, τῷ σφάκοντας εἰς τὸ δυνάμει ἐμβαλεῖν. καὶ τῷ μὲν Ἰφικλείῳ φυγόντος, τῷ δὲ Ἡρακλείῳ ὑποσάνως, μαθεῖν, ὡς Ἰφικλῆς ἐξ αὐτῷ γελήνται. ἐδιδάχθη μὲν Ἡρακλῆς ἀρματοπλητεῖν μὲν ὑπὸ ἀμολύοντος. παλαίειν δὲ, ὑπὸ τῷ αὐτολύκῳ. τοξείειν δὲ, ὑπὸ εὐρύτου. ὁ-

πολομαχεῖν δὲ, ἅπῃ καί-
 στρος. κισσαρωδέϊν δὲ ὑπὸ
 λίνου. οὗτος δὲ ἦν ἀδελ-
 φὸς Ορφέως. ἀφικόμενος
 δὲ εἰς Θήβας, καὶ Θη-
 βαῖος γυνόμενος ἅπῃ Ἡρα-
 κλείδῃ τῇ, κισσάρα πλε-
 γεις ἀπέθανε. ἐπιπλήξαν-
 τα γὰρ αὐτὸν ὀργισθεὶς ἀπέ-
 10 κτείνει. δίκῃ δὲ ἐπαχόν-
 των τινῶν αὐτῷ, φόβου, πα-
 ραέγνω νόμων βλαβερά-
 νοῖς λέγοντος, ὃς αὖ ἀμύνη-
 ται τὸν χειρῶν ἀδίκων ἄρ-
 15 ξαπ, ἀδῶν εἶναι. καὶ
 οὕτως ἀπὸ λινῆς δὲ ἱστί-
 ας ἀμολύων, μὴ πάλιν τί-
 ποιήσει τοιοῦτον, ἐπέμψεν
 αὐτὸν εἰς τὰ βουφόρβια.
 20 καὶ καὶ φρεφόμενος μεγίσθῃ
 τῇ, καὶ ῥώμῃ, πάντων διή-
 νεγκη. ἦν δὲ καὶ διωρη-
 θείς φοβερὸς ὅτι παῖς Διὸς
 ἦν. τετραπηνυαῖον μὲν γὰρ
 25 εἶχε τὸ σῶμα. πρὸς δὲ ὅ-
 ὁ μᾶ των ἐλαμπυνοῖτο γὰρ.
 οὐκ ἔστι δὲ οὐτε ὁξέλιος,

nem à Castore sub armis ex-
 erceri, demum à Lino Citha-
 rædicam didicit. Is Orphei
 frater fuit. qui cum Thebas
 commigrasset, ac Thebanor-
 um civium numero allectus
 fuisset, cithara percussus ab
 Hercule, interijt: quod ab eo
 uelut præceptore uapulasset,
 ira succensus interemit, cui
 cum quidam diem dicerent, et
 cædis, et commissi criminis
 posita'arent, ille contra Rha-
 damanibi legem recitans eius
 modi, qui manibus iniustis im-
 pante punierit, insonis esto, &
 hūc in modū Hercules euasit
 icolumis. Veritus aut Amphi-
 tryo, neq̃d iterū eiusmodi face-
 ret, eū ad boū armēta amādan-
 uit, ibiq; dū educatur, et corpo-
 ris, et uirū præstātia ceteris
 oīb. antecellebat, Adhæc uisu
 terribilis erat, nēpe Iouis fili-
 us. quiq; cubitū corpis, quatuor
 erat altitudine. Ignē ex o-
 culis splendore effundebat, nec
 frustra aut ab arcu sagittas ex-

APOLLODORI

mittebat, aut iaculo feriebat.
 οἷ, cum inter boum armen-
 ta esset annuum agens deci-
 mamoelaum leonem Ci-
 thæroneum interfecit. Hic
 è Cithærone impetu facto,
 Amphitryonis, ac Thesij bo-
 ues, dissipabat. Is autem Thes-
 piensium rex erat, ad quem,
 leonis illius occidendi ergò
 se contulit Hercules, apud
 quem dies quinquaginta ex-
 ceptus hospitio permansit.
 Huic, quòd per diem* ue-
 natum eunti noctibus singula
 singulas filias subigena-
 das dabat. Is autem filia
 as quinquaginta ex Mega-
 mede Arnæi filia natas ha-
 bebat, qui summa ope ni-
 tobatur, ut Herculis semine
 repletæ oēs sibi nepotes pro-
 crearent. Hercules unam, ean-
 demq; sibi supponi puellā exi-
 stimās cū oīb. iandē coniuit: ac
 subacti suis viribus leonis pel-
 lē sibi iduit, et huius hiatū ga-
 lœæ loco habuit, redeunti uero
 illi

οὐτ' ἀκονίζων. εἰ δὲ τοῖς
 βουκολίοις ὑπάρχων ὁκτω
 καιδεκαέτης, τὸν κειθαίρῳ
 νεῖον αἰεῖλε λέοντα. οὗτος
 ὁρμώμενός ἐκ τῷ κειθαίρῳ
 τοῖς, τὰς ἀμειψύωντος ἐφθί-
 ρε βόας, καὶ τὰς θείων,
 βαπλὺς δὲ ἦν οὗτος δε-
 σπιδν, πρὸς ὃν ἀφίκετο ἡ-
 ρακλῆς ἐλεῖν βουλόμενος
 τὸν λέοντα. ὁ δὲ, αὐτ' ὅζι-
 νισ πεντήκοντα ἡμέρας.
 καὶ ἡδ' τὴν θήραν ὅζιον π-
 νυκτὸς ἐκείνης μίαν σκυδὶ
 ναζε θυγατρίαν. πεντήκον-
 τα δὲ αὐτῷ ἦσαν ἐκ μεγα-
 μέδης γεννημέναι τ' ἀρ-
 ναίου. ἐσπούδαζε ἥδ' πα-
 τὴρ ὅζιρα κλέουσ πενοποιοῦ
 ἔσθαι. ἡρακλῆς δὲ μίαν 20
 νομίζων εἶν τὴν αἰὲ σκυδὶ
 ναζομένην, σκυῶλδε πα-
 σαις. καὶ χειρὸς αἰέλου τὸν
 λέοντα, τὴν μὲν δορὰν ἡμ-
 φιάσας, τῷ χέσματι δὲ 35
 ἐχρήσαστο κάρυδι. αἰακίμ
 πτόντι δὲ αὐτῷ ἀπ' αὐτῆς
 θήρας

Δῆρας, σκυῖν τισιν κύρυκες
 ἥρ' αὖ ὄρνισσιν· πρὸς δ' αὖτε
 ἵνα ἥρ' αὖ θηβῶν τὸν δαε-
 μὸν λάβωσιν· ἐπ' αὖτε δὲ
 5. θηβῶν τὸν δαεμὸν ὄρνισσιν
 δι' αἰτίας τίνδε· Κλυμένην,
 ἥρ' αὖ μινυδὸν βασιλέα λίδω
 βαλὼν Μελοπείως Ἡνίοχος,
 ὄνομα Φοῖβος, εἰς ὅς χ' αὖ
 10. ἰσοποσειδῶτος πρὸς πρῶ-
 σκε· ὅδε, κορυδαίης εἰς ὄρνισ-
 σιν ἡμιδανίης, ἐπὶ σκάπῃ
 πελὸν ἥρ' αὖ ὄρνισσιν τῷ πατρὶ
 ἐκδικῆσαι τὸν δαίτατον αὖ
 15. τοῦ· στρατοῦσ' αὖτε δὲ ὄρ-
 νισσιν αὖτε δὲ θηβῶν κτεῖνας
 οὐκ ὀλίγους, ἐπεὶ αὖτε με-
 δ' ὄρνισσιν ὅπως πρὸς πρῶτον
 αὖτε δὲ θηβῶν δαεμὸν αὖτε
 20. εἰκοσιν ἔτι, κατὰ ἔτος ἐπὶ
 τὸν δαεμὸν· αὖτε δὲ τὸν
 δαεμὸν εἰς κύρυκες εἰς θη-
 βῶν ἀπὸντας αὖτε χῶν,
 ἥρ' αὖ κλυμένην βαλὼν· ἐπὶ
 25. πρὸς γὰρ αὖτε τὰ αὖτε,
 καὶ τὰς θηβῶν, καὶ θηβῶν
 τῶν τῶν χηβῶν δαεμὸν ἐπὶ

illi a uenatione Ergini legati
 missi a Thebanis tributum, ut
 eligat ut exasturi obuiam su-
 eli ierunt, Thebani uero Er-
 gino hanc ob causam aestigaz-
 les tributarij uel erant. Cly-
 menum Minyarum regē Me-
 nacei auriga, cui nomen fuit
 Perieres, lapidis ictu in
 Onchesto Neptuni lupo uul-
 nerat, & hic Orchomenum
 semimortuus delatus, ac mor-
 ribundus Ergino filio mors-
 tem suam ultisci iubet. Ergi-
 nus itaq; ingenti cum exercitu
 in contra Thebas profectus,
 non paucis trucidatis pacem
 dēnum iureiurando stabiliz-
 tam Thebanis dedit ea lege,
 ut ij ad annos uiginti boues, cē
 tam quotannis tributum nomine
 ad eū mitterēt. Hercules, lega-
 tos ad id tributum petendū The-
 bes aduenies forte quendam
 obuiam habens, ignominia af-
 fecit, de seculis auribusq; et na-
 ribus quoq; & fuscis suis
 ys collumatus circumdignans,

hoc, inquit, Erginus, et Minyas tributum repertum. Erginus ob res indignatus Erginus in Thebas bellum intulit. At Hercules armis a Minerva sumptis, et bello praefectus Eginum quidem obrutavit, Minyas autem in fugam vertit, ac his Minyas geminatum tributum Thebanis pendere speravit. quo bello cum fortissime pugnaret. Amphitryo interficitur. Porro Hercules a Creonte ob rem praeclare gestam natam maximam filiam, Megaram uxorem accepit, de qua filios tres Therimachum, Creontidem et Deicentem habuit. Iunioris vero filiam Creon Iphiclo, qui iam Iolaum filium ex Autonoe duxerat, Alcibi filia, suscepit, coniugavit. Rhadamanthus autem Iouis filius post Amphitryonis cadem Alcmenam duxit. quique Ocaleam Boetia in exilium, eiecit. Eum habitum concessit. Herc-

φραχίλων, ἔφοντο ὅτι καὶ μινύαις δοκμον κομίζεν. ἐφ' οἷς ἀγανακτῆς ἐστράτευσεν πρὸς θήβας. ἦρα κλῦς δὲ λαβὼν ὅπλα παρὰ θεῶν, καὶ πολεμαρχῶν, ὦρξινον μὲν ἐκτετε. τῶν δὲ μινύας ἐπέλετο. καὶ τὸν δοκμον διπλοῦν ἠνάγκασε. θηβαίοις φέρειν. αὐτῷ δὲ κατὰ μάχην ἀμολύσωντα χλαίνας μαχόμενοι πλοῦν τῆσσι. λαμβάνει δὲ ἥρα κλῦς πρὸς κρέοντος ἀειστῶν τῶν προβυτάτην θυγατέρα μέγαρον. ὅς ἦς αὐτῷ τοῦ διδοῦτος φέρει. θυγατρὶς, Κρέοντι πύδης, θυγατρὶς. τῶν δὲ νεότερα θυγατὶς, κρέων ἰφίκλου δίδωσι. ὃν καὶ οὐδὲν ἰόλωνα ἔχοντι ὁ Αὐτομέδοντος τῆς ἀλκίβου. ἔγχε δὲ καὶ ἀλκμήνῳ. μετὰ τὸν ἀμολύσωνος δόξατος, διὰ τῆς ἑαδόμενος θυς. κατὰ φησι δὲ ἐπὶ ὀκαλείᾳ τῆς βοιωτίας. π

φάτω δ' ἄεσμα δῶν δὲ πα-
 ρ' οὐρύταν πλὴν τοξικῶν ἡρα-
 κλῆς, ἔλαβε παρὰ Ὀρμου-
 ρῶν ξίφος, παρ' ἀχλὺς ἡλίου
 δὲ τόξα, παρὰ κρηαῖου, δῶν
 ρα καὶ χρυσόν. παρὰ δὲ α-
 ἰνῶς πέπλον. ὅρα παλαιοὶ
 μὴ γῆραι τὸς ἐπεὶ ἐκ νε-
 μίας. μετὰ δὲ πλὴν πρὸς μι-
 νύας ἀντὶ τοῦ μάχην, σινέει
 καὶ τὰ ξύλων ἤρας μαλῆναι
 καὶ τοὺς περὶ τοὺς παῖδας
 οὓς ἐκμεταίρῃς εἶχεν, εἰς
 τῷ ἑμβάειν. καὶ τῷ
 15 Ἰσμήλου δῶν, διό καὶ παλαιῶν
 ὅς ἐστιν οὗτος, καὶ ταῖς
 καὶ μὴ ἔτι παλαιῶν. παρὰ
 γινόμενος δὲ εἰς διὰ τοῦ
 πᾶσι δῶν καὶ τῷ θεῷ. πᾶσι
 20 καὶ τοῖς ἀνδράσι. καὶ πᾶσι τοῖς
 καὶ πρὸς τὸν ἡρακλῆα καὶ τὸν
 περὶ τοῦ ἡρακλῆος. καὶ τὸν
 περὶ τοῦ ἡρακλῆος. καὶ τὸν
 καὶ τὸν ἡρακλῆος. καὶ τὸν
 25 πρὸς τὸν ἡρακλῆος. καὶ τὸν
 καὶ τὸν ἡρακλῆος. καὶ τὸν
 καὶ τὸν ἡρακλῆος. καὶ τὸν

cules per Eurytæ sagittas
 di peritiam antea consecutus:
 ensẽm à Mercurio: ab
 Apolline sagittas, à Volcan-
 no Thoracem auream, et
 à Mineræ replum accepit.
 Nam clauem ipse sibi in Nes-
 teæ sylva cæsam comparauit.
 Post consecutam cum
 Minyia pugnam Iunonis odio
 in furoris incidit, ac furo-
 es ipse filios ex Megara
 pectentes, una cum dno-
 bus Iphicli liberis, in ignem
 coniecit, qua de causa se
 ipsum exilio mancipauit.
 Expiatur deum a Tho-
 ria. Inde Delphas præfatus
 sua Deum scintur, ubi nam
 habitatum iturus esset.
 Pythia tum primum. Hæc
 autem ipsum appellauit, uos
 prius Alcida nomine uoca-
 batur, cumq. Tritoniam
 habitaturum esse dixit.
 Euryfobosq. aunos duode-
 cim seruaturum, et imper-
 trand. laborem, tandem cor-

αἰνέειν ἐδύνάτο. μίᾱς γὰρ
 κοπιῶντος καφαλῆς, δύο
 καεφύοντο. ἐπεὶ οὖν διὰ
 καρκῖνος τῇ ὕδατος ἐπὶ δὲ
 γάλακτος δύνανται τὸν πόδα, διὰ
 τοῦτον ἀρκτεῖται, ἐπεὶ
 λέειν καὶ αὐτὸς βαρυὺς
 τὸν ἰόλαον ὅς μιν τί καὶ
 ταπρῆσας τῆς ἐγγυὸς ὕ-
 10 **δατος** τοῖς δακτύλοις ἐπικαίωσι
 τὰς αἰσθητοὺς τῆς αἰσθη-
 τῆς καφαλῆς ἐκάλυψε
 αἰσθητοῦ καὶ τοῦτον τὸν πό-
 15 **δα** τῆς αἰσθητοῦ καφα-
 λῆς περικυβερῶν τὸν αἰσθη-
 τῆς βαρυὺς ἐπὶ δὲ καὶ πῶς
 τῶν τῶν ὅδον τῶν φέρουσιν
 20 **το** δὲ σῶμα τῶν ὅδον αἰσθη-
 τῆς, καὶ γὰρ τῶν αἰσθη-
 τῆς. ὁ γὰρ αἰσθητῆς αἰσθη-
 τῆς αἰσθητῆς αἰσθητῆς αἰσθη-
 τῆς αἰσθητῆς αἰσθητῆς αἰσθη-
 25 **το** δὲ σῶμα τῶν ὅδον αἰσθη-
 τῆς, καὶ γὰρ τῶν αἰσθη-
 τῆς. ὁ γὰρ αἰσθητῆς αἰσθη-
 τῆς αἰσθητῆς αἰσθητῆς αἰσθη-
 τῆς αἰσθητῆς αἰσθητῆς αἰσθη-

quam elaborabat, namque uno
 confuso, duo subsisterantur.
 Insuper Hydrae persuasi cor-
 poris Cancer ad morbo Hercu-
 lis pede opem ferebat. quo cir-
 ca interfecto cancro, Iolaus, et
 ipse opem imploravit. Qui
 cum proximè sylva partem
 succendisset ignitis torribus
 renascentia Hydrae capita in
 uis in modum renascentium
 capitum uetus suboriri prohi-
 bebat: uolens caput illud mor-
 ti haud obnoxium recisum
 desedit, et quingenti pondere
 lapidem superimposuit,
 focus uiam, quae per Lernam
 Eleuentem ducit. Adhuc Hy-
 dra corpore minutissime con-
 cisa, sagittas eius felle ity-
 30 **δα** αὐτὸν Beryllus hunc: Hec
 culi, laborē duodecim annis
 minime numerandum esse nega-
 uit. Propter ea quod Heron-
 les non solum: sed Iolaus ad
 immensum lapidum superandis
 35 **το** δὲ σῶμα τῶν ὅδον αἰσθη-
 τῆς, καὶ γὰρ τῶν αἰσθη-
 τῆς. ὁ γὰρ αἰσθητῆς αἰσθη-
 τῆς αἰσθητῆς αἰσθητῆς αἰσθη-
 τῆς αἰσθητῆς αἰσθητῆς αἰσθη-

APOLLO DORIS

ne cornutam ceruam Myce-
 nas uiuam adferret. Braen.
 ad Oepoen auratis cornibus
 insignis cerua. Diane secreta.
 Quo circa Hercules, quod
 eam neq; occidere, neq; uul-
 neribus afficere, uellet, an-
 num totum est infersus: Per-
 stea uero, quam secula Heren-
 lis persecutione lateant, se-
 esse sensu: in Artemisium
 montem confugit, et illic ad
 Ladonem amnem, quem caui-
 sam iam transura esset, sa-
 gitta percussam capiti, bac-
 chus sublatam ferens, et
 per Arcadiam iter agebat,
 cum, cum Apolline Diana fa-
 mul obuiam facta ceruam re-
 cepit, atq; Herculem quod
 feram sibi animal occide-
 re uoluisset, obuiam, cum
 illa necessitate res damnum
 Eurythem averteret: rei su-
 isse affirmavit, placuit Deo
 instantia, feram animam de-
 hinc Mycenae importauit:

αὐτῷ, τὴν καρδίαν ἐλάφω-
σε μὴκράς ἐμπροσθεν αὐτοῦ
καὶ· ἦν δὲ ἡ ἐλάφος σὺν ὅ-
λῃ τῇ χρυσόπτερος ἀντίμαχος
ἰσχυρὰ· διὸ καὶ βουλόμενος αὐ-
τὴν ἡρακλῆς μὴτε αἰελεῖν,
μὴτε ἰδεῖναι, σκευάσκει αὐ-
τὸν· εἰς αὐτὸν· ἐπεὶ δὲ καί-
μην τὸ θάδιον τῇ διώξει,
συνέφυγεν εἰς ὄρος τὸ λεῖον
ζώμενον ἀντιμέσῃ· ἐκεῖ
δὲν δὲ ποταμὸν διώδωντα,
καὶ τῶν ἀντιβαίνειν μέγα
λογαζομένων, τὴν ὁδὸν σκευά-
σκει· καὶ διήλθας μετὰ τῆς ἡ-
μερᾶς, ὅτε τὸ ἀντιμέσῃ ἡμε-
ραν· μετὰ ἀφ' ἡλίου με-
σῆρας σκευάσκει τὸν ποταμὸν
ἐν τῷ· καὶ τὸ ἰσχυρὸν αὐ-
τῷ ἀπέναντι ταῖς ἀντιμέσῃ
ταῖς· διὸ καὶ προσήμους
πλεὺς αὐτῷ γένει, καὶ τὸ αὐτὸ
εἶπεν ἀντιμέσῃ· ἐργασίας
προσέειπε πλεὺς ὅραται ἀντιμέ-
σῃ· διὸ καὶ ἐκράσαντο μετὰ
πλεονεξίας μετὰ τῶν· ὅτε
τῇ ἀντιμέσῃ πλεονεξίας

αὐτὸν μὲν δὴ οὐκ ἔπειθε· ζῆλον
 τα κομίζεσθαι. οὕτως δὲ τὸν
 εἶον ἡδίκη· τὴν δὲ φωνήν, ὅρ-
 μαίνας ὅς ὁ εἶπεν, ὁ καλῶ-
 5 σιν ἑρμῆαιδον· ἀσφ' ἡμιόβιος
 δὲ φασὶν ἐπιφεκοῦτά τε καὶ
 ποῦρος φάλα σπλῶν, καὶ
 ὑμῶς μελίσσ' ἀπαιδ'· ὁ-
 πος ἡρακλῆϊ μὲν ὁππ' αὖ πρὶν
 10 χετὰ κρία· αὐτὸς δὲ ὠ-
 μοῖς ἐχέτω· αὐτὸν γὰρ δὲ
 ὀφρον ἡρακλείου, ἔφη δὲ δι-
 κῆται τὸν κοινόν· ἃ καὶ τῶν
 πρὸν αὐοίξαι πῖδον· διαφείν
 15 δὲ παρακλαδυσμῶν ἡρα-
 κλῆς, αὐτὸν ὁνοίξε· καὶ με-
 τ' οὐ πολὺν χρόνον ὁ σπῆς αἰ-
 ὰδόμεναι πρῆσαν δι' ἐν τῶν
 βοτάνων· ὁ πολισμῶν, καὶ
 20 ἐλάττωσιν αὐτὸν τὸν φάλα
 αὐτὸν λαίον· τὸν μὲν δὲ πρὸ
 τοῦ πολυμῶντα γέισο πα-
 ραφῆς, ἀγχιόν, καὶ ἄγχιον,
 25 ἡρακλῆς ἐπὶ φάλα παλάσ
 30 δὲ φάλα· τὸν δὲ λωπὸν ἐπὶ
 φάλα δὲ φάλα· τὸν δὲ λω-
 πῶν ἐπὶ φάλα δὲ φάλα

imperavit; Erymanthium Ae-
 prum ad se animam ferat.
 Hoc autem fera. Paphidem
 usq; ab Erymanthio manare
 prorumpere. Hercules iamq;
 Phoebum intereundum a Pho-
 lo equum Silent, ac Meliae
 Nymphae filio hospitio exci-
 patur. Hic hospiti costas car-
 nes edendas apposuit. Ille ne
 ro crudis vesci maluit. Herra-
 cali interea nimium pastenti
 ueteri se, inquit, committas
 centaurorum dolium relinque-
 re; at hunc illum esse animum
 Hercules dicit, ac ipse dol-
 ium relinquit. Neq; in multa
 post; centauri quid unum
 suboluisse, affuere lapidibus
 armati, et abiectione in Pholi-
 antrum irrumpunt. E quibus
 Anchium, et Agrion quod
 primi incurre. Spelium ausi
 suffere. Hercules accensus
 torribus percussas euerit; rea-
 liquos autem ad Maleam usq;
 sagittis persequens est. Inde
 ad Erymanthum confus

APOLLODORI

gano, qui à Lapichis cecidit
 è Pelio monte, ad Malcam
 habitabat. In hunc Hercu-
 les, cum cinea delapsos centau-
 ros sagittis impeteret, telum
 emisit, quod delatum per Ela-
 ti Brachium in Chironis genu
 infigitur. Tum Hercules iri-
 stitna affectus occurrit, ac sa-
 gittam extrahit, datumq; à
 Chirone remedium vulneri
 imponit, ille vero irremedia-
 bili vulnere sauciatus in spe-
 laeum se recipit, quod in co-
 ni excedere vellet, qui, cum
 per immortalitatem, qua do-
 ctus erat, minime interire
 posset, tamen Prometheus Io-
 ni permissus, immortalis-
 tatem adepto Chironis loca,
 eundem esse desit. Cetera
 vero Centaurorum multitu-
 do aliis aliò ex fuga sese
 receperunt. Nec defuerunt,
 qui in Malcam montem con-
 fugerunt. Eurystion vero in
 Ibolon, atque Messus ad
 Aquerum amnem, reliquos

φύλασσαν ἑφυγον. ὃς ἔβρισκε
 θεὸς ὑπὸ λαπίδων ὄρον
 πηλίου, παρὰ μέλαινα κα-
 τὰ κρητὴ, τούτῳ πρὸς πηλὸν
 καὶ τὰς πύλιν καὶ ταύραν πο-
 ξάων ἵκατο βέλος. ὃ δὲ σιέγ
 χερὶ ἐλάττω ἦν τῷ βραχίονι
 τὸ γόνας τῷ χεῖρατος ἐμ-
 πύπτουτο. ἀνιάθει δὲ ἦρε
 καὶ τὸ προσσφραμὸν, τὸ π βέτο
 λος ἔξελκυσε. καὶ δόντος χεί-
 ρατος φάρμακον ἐπέθηκεν.
 αἰνὰ δὲ ἔχων τὸ ἄλκος, εἰς τὸ
 σπῆλαιον καὶ λλάσεται, καὶ τ
 καὶ τελευτῆσαι βυλάμενος, 15
 καὶ μὴ διασώμενος, ἐπὶ πηλῷ
 αἰνὰ νατος ὕν' αἰπὸν ὄντος δὲ
 οὐδὲς προμυθεῖ, ἢ αἰτ' αὐτῷ
 γλαυκόμενον αἰνὰ γαῖον, αὐτ
 πρὸς ἐπιδάσει. οἱ λοιποὶ δὲ 10
 τῆς καὶ ταύραν σπῆλαιος
 ἄλλος ἀλλὰ κχ. καὶ πρὸς
 μὴ πρὸς λῆοντα εἰς ἄρκα
 λίαν. οὐδὲ γὰρ δὲ εἰς αἰὲν 25
 λάν. Νέστος δὲ αἰδὲ πρὸς
 πρὸς αἰὲν αἰὲν δὲ λάν
 πρὸς αἰὲν αἰὲν αἰὲν αἰὲν

οὐκ εἰς ἑλθεῖν, ὅρας καὶ
 κἀλυψεν. ἐπειλθὼν δὲ
 εἰς φορέω ἡρακλῆς. κηφό-
 λον πελὺ πῶστα διασπρε-
 ρος μὲν καὶ ἄλλων πολ-
 λῶν. ἐκλύσας τὸ ἐκτεκρού-
 τὸ βέλος ἰδοὺ μαζὰς εἰς τὸ
 πάλικόν τοις τὸ μικρὸν διέ-
 φθειρε. τὸ δὲ, τῆς χειρὸς
 10 οὐκ εἰς ἑλθεῖν ἑλθεῖν ἑλθεῖν
 πῶστα, καὶ πῶστα μαζὰς
 κνεῖται αὐτὸν, δαψαί δὲ
 φόλον ἡρακλῆς, ἑλθεῖν τῶν
 καί ποτε δῖος πῶστα
 15 καὶ δαψαί αὐτὸν ἐκτεκρού-
 λον μαζὰς κνεῖται αὐτὸν
 χέει πολλὴν πῶστα
 ἐκτεκρού- τὸ ἐκτεκρού-
 μιν ἑλθεῖν. Πῶστα αὐτὸν
 20 πῶστα αὐτὸν ἑλθεῖν πῶστα
 γέειν πῶστα αὐτὸν ἑλθεῖν
 μαζὰς μιν. ἐκτεκρού-
 τὸ δὲ αὐτὸν ἑλθεῖν πῶστα
 πῶστα αὐτὸν ἑλθεῖν. αὐτὸν
 25 αὐτὸν ἑλθεῖν πῶστα αὐτὸν
 δὲ αὐτὸν ἑλθεῖν πῶστα αὐτὸν
 δὲ αὐτὸν ἑλθεῖν πῶστα αὐτὸν

autem percipiens excoipit
 in blousis. autem oculis
 it. Porro Hercules ad Phoe-
 bon regressus, ut Phobon
 multum cum alio morientem
 conspiciens, crura de mori-
 ti corporis fugiunt, quo per-
 Phobonem cum potius fugie-
 ta occidisset administratur.
 Hoc autem e manu delapsa
 fit in pedem decidit, ut
 ablatum ipsum interuenit.
 Igitur Hercules Phobonem
 mi conditum ad Apollonem
 tionem contendit. Quomodo
 frater quodam ingenti em-
 t'amare excitatum, per al-
 tam minem defossa, p' am-
 casis propeclit. Adpresens
 ituxit. agitur. d' inde
 latonem imperans, ut
 per p' amem f' amem minem
 auricula caputem, ut
 singulorum filius fuit, f' amem
 qui aliam. Solus filium f' amem
 f' amem. d' inde f' amem, qui
 d' inde f' amem. d' inde f' amem
 d' inde f' amem. d' inde f' amem

πῶν ὁμολογᾷ σου μηδὲν ἔσ-
 σειν αὐτῷ. ὁρμηθεὶς δ' αὖ
 χεῖρας πρὶν τῷ ἴσθμῳ εἰσ-
 χεῖναι, τὸν πεφυλέα, καὶ τὸν
 5 Ἡρακλῆα καθέξεν ὕψι λίσσας
 ἐκάλυψε φυλαίς μὲν αὖ εἰς
 δουλείαν ὤλεσε. καὶ κεί κα-
 τήκει. Ἡρακλῆς δ' εἰς ὠλε-
 ρὸν περὶ Δεξαμένην ἦκε, καὶ
 10 καὶ κατῴρει. καὶ κατέλα-
 βε δῶρον μέλλοντα δῖος
 ἱγνῆναι μὴ σῶειν. αἰρυτῆα
 νικαντὸς μνηστῆράν τε
 τῷ θυγατρὶ. ὕψος ἦν
 15 κλυδ' εἰς βουδ' ἐν ἐλάντοισι
 ὃ τῷ νόμῳ αἰρυτῆα
 ἀπικτεῖν. αἰρυδ' οὖς δ' ὅ
 δὲ ἔσθον ἐν τῇ δόδοντι. τοῖ
 πῶ δ' ἔσθον αἰδῶν. λέγων δ'
 20 οἰμῶν πρὸς χεῖρας. ἔπτον
 ἐπὶ σταφύλῳ αὐτῷ τὰς
 συμφορὰς. ὅτε δ' αὖ συμφορὰς
 δῖος αὖ δ' αὖ συμφορὰς
 25 φελλὶς λεγομένη λέρων. πελ-
 λὸς σινηρεῖς ὅλας, εἰς τῶν
 τῶν ὅρῳ σινηρεῖς.

quod ipse mercedem Heraculi
 se daturum potius faceret
 proinde Augeras in inflama
 matus ante, quam iudicium suf-
 fragis sementia ferretur
 5 Phyleus, et Hercules ab
 Elide facesseret, imperavit.
 Phyleus itaq. Dulichium com-
 migitur. Hercules autem
 Oloniam ad Dexamenam ab-
 gemit, quibidem habitavit. Ubi
 illam necessitate compulsum,
 ad Eurytionem Centauro filium
 sumptibus filiam uxorē emen-
 te deprehendit, a quo, ut su-
 bi opem foret, exoratus Herb-
 cules. Eurytionem, qui uxorē
 10 spergit. ita uxorē accipit,
 obtruncat, sed Eurytionem
 nequid inter duodecim, cetā
 non tenet admittit, quippe q. non
 oede hoc foret, affertur.
 Sektus et laborum, ut sym-
 pnia uxorē fugaret, inu-
 15 xit. ita uxorē ad symphonias
 luno uxorē uxorē symphonias
 20 luno uxorē uxorē symphonias
 25 luno uxorē uxorē symphonias

APOLLODORI

quo in hanc magna animi
multitudo, luperumum per-
atmescentes ex fuga se se res-
dipolent. Herculi itaq;
quoniam ratione ausi e sile-
us dispellere, ambigenti-
Pallas aneu crepitacula Vols
omni munera accepta dedit.
Hinc ille quaffans sub monte
quodam paludem proximo
aues territabat, auge sonis
tam intus sustinens pra-
mon subvolabant: cumq; in-
medium Hercules ipse fugis-
tis impetuit. Septimum in-
de laborem Graecus Tauri
abduendi imposuit. Hinc
Acusilius quidem esse refert:
per Europam ad Leucum tulit.
Nonnulli vero a Mercurio e-
manu submissum, quo tene-
rons Minos id se Nephro
involaturnum dicit, quod e-
manu apparuisse. Atq; ut
invenit conficiendum ipsum Tau-
ri formam, ac specimen,
tunc plane inter hunc an-
ticipat dapsisse, praequale

ιδες, τὸν ἀπὸ τῆς ἀντικει-
στῆς γὰρ δεδιμῆαι. ἀμυχ-
νοῦτος δὲ ἡρακλῆος πῶς
ἐκ τῆς ὕλης τῆς ὄρνιδος ἐκ-
βαλεῖν, χαλκῆα κρόταλα δ
διδώσιν αὐτῷ ἀδινῆ παρὰ
ἡρακλῆος λαβεῖν. ταῦτα
κρούων ὑπὸ τῆς ὄρνιδος τῆς
λίμνης πῶς κηλίον, τῆς ὄρ-
νιδος ἐφόρει. αἱ δὲ, τῶν
ὄρνιδων οὐκ ὑπομείνουσαι,
μετὰ δὲ αὐτῶν ἀνιπτατο. καὶ
ὄρνιδες τὰ κρόταλα ἡρακλῆος
ἐτόξευσαν αὐταῖς. Εὐδομον
ἐπίταξεν ἅδραν τὸν κρό-
ταλα γὰρ ταῦτα. ὄρνιδες
ἀκουσίλαος μὴ εἶναι φασὶ
τὸν δὲ πορτομύβοντα ἀν-
ρῶν δι, πῶς δὲ τὸ ὑπὸ
πορτομύβοντος αἰσθάνειται ἀν-
δραστάς. καὶ φασὶ δια-
σπείμειν αὐτὸν τῷ ταύρου δ
αἰσθάνει. ὄρνιδες μὴ εἶναι τὰ
κουκῆα ἀντὶ τῆς, δι-
στα δὲ ἄλλοι πορτομύβοντα. α
ἐφ' οἷς ὄρνιδες αὐτὰς ἐπὶ τῶν
ἀντὶ τῶν ταύρων. δ

ἔαυτον πρὸς ἀγένητος εἰς κρη-
 τὴν Ἡρακλῆος· ἐπειδὴ λα-
 βὼν ἀξιοῦν τι μίνας εἰπεῖν
 αὐτῷ λαμβάλλειν διαγωνισα-
 σμῆναι, καὶ λαβὼν πρὸς ὄρυ-
 δά· διακομίζας ἐδίξε· καὶ
 τὸ λοιπὸν εἶασι αὐτῶν· ὁ
 δὲ, πωλασεν εἰς ἀπάρτην
 τε, καὶ ἀρκεῖται ἅπασιν,
 καὶ διαβὰς τὸν ἰσθμὸν, εἰς
 μοραδῶνα τῆς αἰθιῆς ἀφ-
 κόμειτο, τῷ ἐγχωρίῳ δι-
 λυμαίνῃ· ὃ γὰρ ἄλλοι
 ἐπιτερεῖ αὐτῷ τὴς διαμ-
 νῆς· οὐδὲ γὰρ ἀρκέει· εἰς
 μυκῆνας κομίζεν· ἢ δὲ
 αὐτὸς ἄριστος, καὶ κυνέος·
 βασιλεὺς βισαλῶν ἑθνεῶν
 θρακίων, καὶ μαχεματῶν·
 οὐχὲ δὲ αὐτῶν ποταμῶν
 ἰσθμῶν· πλὴν οὐκ αὐτῷ μετ-
 ῆς ἐκουσίας στυγερῶν
 βισαμῆτος τῷ ἑθνεῖ· καὶ
 τῶν ἰσθμῶν ὑπερῶν·
 οὐδὲ γὰρ ἑθνεῶν τῶν δι-
 λυμένων· τῷ δὲ βασιλεὺς
 οὐκ ἔστιν ἄριστος· οὐδὲ γὰρ

um Martium sacrificasse :
 quibus in acibus itatum ma-
 men lauro feritatem immiso-
 sisse, in hunc igitur Hercu-
 les profectus in Cretam, quan-
 tiam capere uolenti· Minas
 inquit· Vbi expugnatit, sua
 bi caperet· Post, ubi illum
 cepit, Buryitico translatus
 ostendit· Cetera uero sac-
 crum, munusq; dedicatum
 abire permisit· Hic Spar-
 teq; , & Arcadia uniuersa
 peragrata, Isthmum transi-
 cit, ac in Marathone Atticae
 terrae profectus incolas possi-
 me habebat· Delium cer-
 tamen Diomedis Thraciae ex
 quas Maccenas abigendi fuit·
 Is Martis, & Cyrenae filius
 Bithonium Thraciae gene-
 ris, ac pugnacissimus, rex fuit·
 Cui tam equa cunctis, quam
 mortalium corporibus, pascor
 bat· Ad quem cum Hercu-
 les uolentem uoluntate sua
 ratus nauigasse, perdomitus,
 qui equum praeferebat, poma

A P O L L O D O R I

erant, eas ad mare abegit.
Inter hæc, Bistonibus sume
ptis armis ad opem ferendum
accurrentibus: equas Abdes
ro custodiendas commisit.
Hic autem Brima fuisse filia
us dicitur, genere locrus ab
Opunte, Herculis amasus,
quem equæ discerptum in-
toremurunt. Hercules deinde
his Bistonibus, usq. occiso
Diomede reliquos in fugam
abire compulit. Inde Abs
dera urbe, ad Abderi per-
empti sepulchrum cõdita ube
allas equas Eurystheo tras
didit. Quæ postea ab Eury-
stheo sunt in Olympum mon-
tem transmissæ, cõ cum per-
uenissent, a feris dilaniatæ
sunt. Nonus labor est, quo
Hippolytæ cingulum ad se
foris iussit Eurystheas, Hæc
erat Amazonum Regina:
quæ circa Theraodontem
annon habitabant hæc gens
erat bello gerendo præstantis-
sima, quippe quæ viriliter
fortitæ=

ταὶς μὲν ἱπποῖς πρὸς ὠκεῖας
ἄβδερῳ φυλάσσει. οὐ τοῦ
δὲ τὴν ἡμίμου παῖς λοκρὸς ἐξ
ὁποῦ τοῦ ἡρακλείου δράμε
τος. ὃν αἱ ἱπποὶ διέφθειραν
ἐπιπασσάμεναι. περὶ δὲ τῶ
εἰσοῦσας διαπυρρῶντες, καὶ
δομῶν ἀρχαίνας, τῶ
λοιποῦς ἠνάγκασε φεύγειν.
καὶ κτίσας πόλιν ἄβδερους ἰο
πὰρ τὸν τάφον τῆ διαφθα
ρείτος ἄβδερου τῶ ἱπποῦ
καμίας ἀρυδαίει δυναι. με
δέντος δὲ αὐτὰς ἀρυδαίως
εἰς τὸ λεγόμενον ὄρος ὀλυμ-
πὸν ἐλάτυσαι, περὶ τῆς θη
ρίων ἀπολόντος. ὅταν τὸς
ἀθλὸν ἡρακλεὶ ἐπὶ ταῖς ξα
στῆσαι κομίζειν τὸν ἱππολύ
της. καὶ τῇ δὲ ἐκασίλυνος
ἄμαξόντων. αἱ κατ' ὁκω π
εἰ τὸν δόρυ μὲν καὶ ποτα-
μὸν, ἔδνος μέγα τὰ κατὰ
πόλεμον. ὅσκειν γὰρ αὐ-
θρία. καὶ εἴ ποτε μεγίσται
χρησιμεῖαι, τὰ θάλαξ ἐπὶ
φον. καὶ τὸν μὲν δεξιὸς μα
σους

σους ὀξείθλιον, ἵνα μὴ κω-
 λύνονται ἀκοντίζειν. ὅν δέ,
 αἰσθράσ' εἶων, ἵνα φέροιεν.
 εἶχε δὲ ἰσπολύτη τ' ἄρεος
 5 ζωστῆρα σύμβολον τῆ προ-
 τάειν ἀπασιῶν. ἥ δ' ἔειπεν
 τὸν ζωστῆρα ἥρακλῆς ἐπέμ-
 πῳ λαβεῖν αὐτ' ἐπιθυμού-
 σης τῆς οὐρουθίως θυγατρὸς
 10 Ἀδμήτης. παραλαβὼν ἦν
 ἐδελοντὰς συμμαχούς, εἰ
 μᾶντι ἔπλει. καὶ περσί-
 χει νύμφην πάρος. καὶ κατ' ὅ-
 κωσι μίνωος υἱοί, οὐρουμέ-
 15 δων, καὶ χρύσης, Νηφαλίων,
 Φιλόλαος, ἀπ' πάντων δὴ οὖ
 τῆς εἰ νηὶ σωέβη πλοῦτι
 σαι ἔσθ' ὅν μίνωος υἱός.
 20 ἔσθ' ὅν ἀγατακτῆς ἥρα-
 κλῆς τούτοις μὲν πᾶσι χρῶ-
 μα ἀπέκτεινε. ὅν δέ λαι-
 πούς κατακλείσας ἐπο-
 λιορκεῖ. ἕως ἐπιπρεσβὰν
 σάμηναι πρὸς ἄλλων αὐτῶν
 25 αἰαρεῖται τῶν δὴ λαβεῖν,
 οὓς αὖ αὐτὸς διελύσκει. ὁ
 δέ, λύσας τῶν πολιορκίαν,

fortitudinem exercebāt, ac si-
 quādo uiris admittē pepere-
 rint, partus semineos educa-
 bant. Dextras ad hæc manus,
 ne iaculis emittēdis impedimē-
 to foret, in nihilū redigebant.
 læuas aut alēdi filiorū gratia
 succrescere patiebātur. Cete-
 rū Hippolyte Martis balibeu,
 argumento, ut omnibus alijs
 præesset, habebat. Ad hoc igitur
 Hercules capiendū emitte-
 batur, ut illud cupiēti Admete
 filię Eurystheus obsequere-
 tur. Impositis itaq; uoluntarijs
 socijs una i nauī, Hercules se-
 se nauigationi accingit, ac mox
 ad insulā Taron appellit. Vbi
 tum Minois filiū Eurymedon,
 Chryses, Nephalion, et Philo-
 laus habitabāt. Ex ὅθ. quos secū
 i nauī uehebat Hercules, duo à
 Minois filijs interfecti fuerūt:
 quorū iterū iniquissime ferēs
 Hercules hosce statim è medio
 sustulit, at reliquos intra oppi-
 dū cōclusos, obsidione premis-
 bat: donec plegatos abieru-

APOLLODORI

le precibus impetrarunt, ut pro duobus è suis neci datis, quos ipse uellet, acciperet. Tum ille soluta obsidione, atq; Androgei filijs Alcæo, Sibe- neloq; acceptis, in Mysiam ad Lycum Dascyli filium con- iendit, atq; ab Amyco Bebry- cum rege hospitio exceptus, pugna inita à Bebrycibus, Ly- cum adiuuans multos trucidauit, in quibus, & Mygdonem regem Amyci fratrem occi- dit, mox excisa Bebrycum ur- be, terram Lyco attribuit. Hic autem omnem illam Heracleā uocauit. Inde uero Hercule ad Themiscyræ portum appulso, ad eumq; profecta Hippolyte atq; eius aduentus causam pr- cūflata, Iuno, sumpta Amazo- nū unius forma multitudinem adit: nuncians Reginam ab aduētis hospitibus rari. Tum illæ captis armis in nauem, equo uellæ decurrunt. Her- cules, ut armatus Amazonum copias prospexit, arbitrans,

καὶ τὸν αἰσχρογόνα φμίνας ἡοὺς ἀνελόμηνος ἀλκαίων, καὶ δένειλον, ἥκαν εἰς μουσίαν πρὸς λυκὸν τὸν δασκύλου, καὶ ξειοθεῖς, ἅπῳ ἀμύνκου φ 5
βρύκων βασιλέως, συμβα- λόντων βουβων λυκῶ, πολλοὺς ἀπέκτεινε. μεθ' ὧν καὶ τὴν βασιλείαν μύιδονα, ἀδελφὸν ἀμύνκου, καὶ τὴν βεβρύκων 10 πόλιν ἀποπεμόμενος, γῆν ἔδωκε λυκῶ, ὃ δὲ, παῖδας ἐκείνην ἐνθάδε σὺν ἡράκλειῳ, καὶ ταπάλυσαντος δὲ εἰς τὴν δεμοκύραν λιμνίαν, καὶ πα 15 ραχνομήνην, ὡς καὶ τὸν ἱππολύτης. καὶ τίτος ἦν καὶ χεί- ριν πυθολίης, καὶ δώσειεν τὸν ζωστῆρα ὑπὸν χουμλῆς, ἥρῃ μὲν τῇ αἰμαζόνων εἰ- 20 καθεῖσα τὸ πλῆθος ἐπι- φοίτα λείγουσα τὴν βασι- λίδα. ἀρπαξιοσὶν οἱ προ- σελόντες ξείνοι. αἱ δὲ, με- δ' ὅπλων δ' τῶν ναυῶν κατέα 5 θιον σὺν ἱπποῖς. ὡς δὲ εἰ- δὲν αὐτὰς ἐκ τῶν πλοισιν

Ἡρακλῆς, νομίσας ἐκ οὐλοῦ
 ἔσσο γενέσθαι, τὴν μὲν ἱπ-
 πολύτῳ κτείνας, τὸν ξωστῆ-
 ρα ἀφαιρέῃ. πρὸς δὲ τὰς
 5 λαιπὰς ἀπὸνίξι μῆλος, ἀπο-
 πλεῖ. καὶ περὶ σίχαι τροία,
 συνεβεβήκει δὲ τότε κατὰ
 μῶν ἀχάλλωνος, καὶ ποσει-
 δῶτος ἀτιχεῖν τὴν πόλιν.
 10 ἀπόλλων γὰρ, καὶ ποσειδῶν
 τὴν λαομέδοντος ὕβριν πε-
 ρᾶσαι θέλοντες, εἰκαδὲς
 πρὸς ἀνθρώποις, ἐδιδ᾽ ἑκά-
 στῳ τειχίειν τὸ πέργαμον. τοῖς
 15 δὲ τειχίσασιν τὸν μῦθον οὐκ
 ἀπεισίδουσιν. ὅτε δὲ ἀχάλλων
 μὲν λοιμὸν ἐπιμύειν. πο-
 σειδῶν δὲ, κῆος αἰαφείρει
 ἰόντων πλοῦς μινυαῖς, ὅτε δὲ
 20 αὖτῳ πεδίῳ συνῆρπαξαι αἰ-
 θρώπους, χρησμῶν δὲ λε-
 γόντων ἀπὸ λαοῦ ἐσθλαῖ
 τῇ συμφορῶν, ἐπὶ περὶ δὲ
 λαομέδων ἰσότητι τὴν θυ-
 25 γατρία αὐτῷ ἑοράειν κῆτει.
 ὅτε δὲ περὶ οὐκεταῖς πλοῦσι
 τῆς θαλάσσης πέτραις περ

id iam non sine dolo fieri,
 Hippolytem necat, et Zonam
 aufert, ad hæc reliquis deuiz
 etis, renaugat, et Troiam
 appellit. Tum forte accidit,
 per Apollinis, et Neptuni irā
 vi, ciuitas infelicitè ages
 rei. Quoniam Apollo, Nep-
 tunusq; Laomedontis iniuriā
 am ulcisci uolentes, mortu-
 libus assimilati, ac ueluti mer-
 cennarij pergama se ædifi-
 caturus paciscuntur, quibus, cū
 opere absoluto cōstitutam mer-
 cedem Laomedon minime sol-
 ueret, tum Apollo pestem,
 ac Neptunus cum inundatio-
 ne Cetas immisit, quod,
 quicquid mortalium in campis
 offendit, corripiebat, cum
 uero ex oraculis, mas-
 lorum finem tum demum
 fore diceretur, cum Lao-
 medon Hesiōnem filiam sua-
 m Ceto deuorandam pro-
 posuerit, Tum ille in pro-
 ximis pelago saxis illiga-
 tam, proposuit. Hanc ita

APOLLODORI

expositam ut uidit Hercules ,
se seruaturū pollicetur , si sibi,
quas equas p rapti Ganyme-
dis iactura , ei Iupiter dede-
rat, Laomedon tradit. Hoc illi
se daturū pollicitus est Laome-
don Hercules Cetus occidit ,
et Hesione seruauit, at Lao-
medonte mercedem pactā nō
soluente, Hercules Troiæ ex-
cidium minatus , abiuit &
Ænium appellit, ubi à Poly-
tye hospitio excipitur . Mox
inter nauigandum in littore
Æniensi Sarpedonem Neptu-
ni filium, ac Polyis fratrem
virum contumeliosum, atq; im-
probunt sagittis confixum in-
terfecit , Inde cum ad Tha-
sum peruenisset expugnatis
inibi Thracibus , eam Andro-
gei filijs habitandam dedit.
At è Thaso profectus aduer-
sus Toronen . Polygonum ,
Telegonumq; Protei , qui
ex Neptuno procreati fue-
rant , filios , ad luctan-
dum prouocare solius in ipz

σαρτήσας . ταύτῳ ἰδὼν ἐκ-
κειμήλιω , ὕρακλῆς ὑπέχετο
σώσσειν αὐτὸν , εἰ τὰς ἱε-
ραὺς πῦρ ἀλαομεδόντος λῶ-
μεται , ἃς ὁ ξυῖς ποινῶν τῶν
χανυμῆδους ἀρπαγῆς ἔδω-
κεν . δώσειν δὲ λαομέδον-
τος εἰπόντος , κτείνας τὸ κῆ-
τος , ὅστιόν τι ἔσῳσε . μὴ βου-
λομένου δὲ τὸν μισθὸν ἀπο-
δοῦναι , πολεμήσειν βροτῶν
ἀπειλῶν , αἰήθη . καὶ προσί-
χει αἶναι . ἣ δὲ ἐκρίνεται
ὑπὸ πόλτυος . ἀρπάζειν
δὲ ἑδὲ ἠϊόνος τῆς αἰνίας ,
ἄρπάζοντα ποσειδῶνος μὲν
ἡνὸν , ἀδελφὸν δὲ , πόλτυος .
ὑβριστὴν ὄντα τοξόχης ἀπέ-
κτεινε . καὶ πρᾶξινομήνος
εἰς θάλασσαν , καὶ χερσὶ ἀμύνειν
τῶν εἰσπορευομένων θρᾷνας ,
ἔδωκε τῆς αἰσχρογῶν παισὶ
κοτοικεῖν . ἐκ θάλασσης δὲ ὅρ-
μινοὺς ἑδὲ ποσειδῶνος πολυ-
γονον , καὶ τελέχονοι τῶν πρῶ-
των τῶν ποσειδῶνος ἡνὸν πα-
λάμην περιγαλομήσιοι , κα-

τὰ τὴν πάλιν ἀπέκτεινε.
 κομίζας δὲ τὸν ζωστῆρα εἰς
 μυκῖνας, ἔδωκεν ὀδυνάει.
 δέκατον δὲ ἐτάχα ἄθλον,
 5 τὰς γερύονου βοῦς ὀδυν-
 δείας κομίζειν. ὀνύθεια
 δὲ ὕν ὠκεανοῦ πλοῖσιν κει-
 μένῃ νῆσος. ὅ νῦν γὰρ Διὶ
 καλεῖται, ταῦτ' ἔτι κατ' ὦ-
 10 κει γερύονος χρυσάϊος, καὶ
 καλλιρρόης τῆς ὠκεανοῦ
 τειδῆς ἔχον αἰσάνων συμφυ-
 εῖς σῶμα, σπηγμαίων εἰς αὐ-
 κατὰ τὴν γαστέρα, ἐσχισμέ-
 15 νον τὲ εἰς ῥεῖς ἀπ' λαγόνων
 τὲ, καὶ μηρῶν. εἶχε δὲ φοι-
 νικᾶς βόας ὧν ἦν βουκόλος
 ὀδυνάων. φύλαξ δὲ ὄρεθρος
 ὁ κύων δεικέφαλος ὅς ἐχίδ-
 20 νος, καὶ τυφῶνος γελιν-
 μέλιος. πορδύμελιος οὖν αὐτῷ
 τὰς γερύονου βόας ὅλ' αὖ τῆς
 ὀδυνῆς, ἄγρια πολλὰ πα-
 ρελθὼν λιβύνν' ἐπέβαινε.
 25 καὶ παρελθὼν ταρτηρῶν,
 ἔσπεε σήμερ' αὖ τῆς πορείας
 ὅς τ' ἦν ὄρεθ' ὀδυνῆς, καὶ λι-

fa palestra, interemit.
 Demum illatam Mycenae,
 Zonam Eurysitheo dedit.
 Tum decimum illi certamen
 ærumnamq; indixit Geryo-
 nae boues ab Erythea abigen-
 das. Sed Erythea non pro-
 cul ab Oceano insula erat,
 quam nunc Gadiram, nomi-
 nant. Hanc Geryones Chry-
 saoris, & Callirrhoe, quæ
 filia erat Oceani, habitas-
 bat. Is erat trium homi-
 num corpore præditus, ita
 compacto, ut in unum uen-
 tre tenus coiret, & ab ili-
 bus, femoribusq; in trium
 rursus partes diuisum esse
 uideretur. Adhæc illæ pu-
 niceæ boues erant, quibus
 bubulcum Eurytionem præ-
 esse uoluerat. Oribus au-
 tem canis biceps ex Echid-
 na, & Typhone genitus
 custos præerat. Concedens
 igitur ad Geryonæ boues, per
 Euryonem, monstra inter eun-
 dum multa prætergressus, in
 i iij

APOLLODORI

Libyam traiecit : atq; cum
per Tartessum iter egisset,
itineris sui monimenta in Eu-
ropæ, ac Libyæ finibus op-
positas inter sæ columnas dus-
as constituit. Ast, ubi in itine-
re solis radijs calfieret, ar-
cum in deum ipsum incendere
non erubuit. Hic uero homi-
nis uires admiratus, Hercu-
lem aureo poculo donauit, quo
Oceanū traiecit, & Erythæā
aduectus in* Arbante mōte p-
noctauit. Id sentiēs canis i cū
prūpit. Hūc Heros claua p-
cussit, nec nō Eurytionē bubul-
cū cani suppetias, atq; opē fe-
rentē, occidit. Inter hæc Mc-
nætiūs Plutonis bouū pastor rē
oēm Geryonæ nūciauit. Hic
Herculēs ad Anthemuniē flus-
iū boues abigeniē nactus cō-
missa pugna, sagitta perfos-
sus interijt. Hercules autem
impositis poculo bobus Tartes-
sum manauit ubi Soli poculū
reddidit, transgressus inde
Abderam in Libyam perue-

χύης αὐτοῖς ἔχων δύο σήλας.
Θόρμανόμηνος δὲ, ἔκ τῃ ἡ-
λίου κατὰ τὴν πορείαν τὸ
τόπον ἢ τὸν θεὸν αἰέτειναι.
ὁ δὲ τὴν αἰδορέειν αὐτοῦ 5
θαυμάσας, χυῖσεν ἔδωκε
δέπας. αἱ δὲ τὴν ὠκεανὸν διε-
πέρασαν. καὶ πῆρα γινόμηνος
εἰς Ὀρύθραν, αἱ δὲ ὅρῃ ἃ ῥέει π-
αὐλίζεται. αἰδομένης δὲ 10
ὁ κύων ἐπ' αὐτὸν ὄρμα, ὁ δὲ
καὶ ὄντον τῷ ῥοπαλῷ παύει.
καὶ τὸν βρυκόλον διρυτίω-
να τῷ κυνὶ βοηθοῦντα ἀπέ-
κτειναι. μενοίππος ἡ ἐκεί τὰς 15
ἄδου βόας βοσκῶν, γηρυό-
νῃ τὸ γρονθὸς ἀπὸ γρηλῆναι.
ὁ δὲ, κατὰ λαβὼν ἡρακλῆα
παρὰ ποταμὸν αἰδέμεον ὄν-
τα τὰς βόας ἀπάγοντα, συ- 20
σπασάμενος μάχην, καὶ πο-
ξυθεὶς ἀπὸ θανάτου. ἡρακλῆς
αἰδέμενος τὰς βόας εἰς τὸ
δέπας, καὶ διαπολλύει εἰς
ταρτηκασὸν, ἡλίῳ πάλιν ἀπὸ 25
ἔδωκε τὸ δέπας. διελθὼν
δὲ ἄβδηρα, εἰς λιβύν ἤλ-

5 Δου, εἰ δὲ τὰς βόας ἀφη-
 ροῦτο ἀλεείων τέ, καὶ δ' ὄρ-
 κωος αἰποσειδῶνος υἱοί, οὓς
 κτείναν δὲ τυρρηνίαν εἰς.
 10 ἀπ' ἑρῆίου δι', εἰς ἀπ' ἑρῆ-
 γνισί τανῶρος, καὶ ταχίως
 εἰς τὴν θάλασσαν ἐμπε-
 σὼν, καὶ διαπλευσάμενος
 εἰς σικελίαν, καὶ τὴν πλὴν
 15 οσίον χώραν διελθὼν, τὴν
 ἀπ' ἐκείνου κληθεῖσαν ἰτα-
 λίαν, τυρρηνῶσι γὰρ ἰταλὸς
 τὸν τανῶρον ἐκάλεισαν, ἢ λ-
 δου εἰς πιδίον ὄρυκος, ὃς ἐ-
 20 σκασίλδου ὄρυκινων. ὄρυξ
 δὲ ἦν ποσειδῶνος παῖς, ὃς τ'
 τανῶρον ταῖς ἰδίαις συγκα-
 τέμεικε ἀγέλαις. πρῶτον γάρ
 25 τος ἦν τὰς βόας Ἡρακλῆς ἠ-
 30 φαίσει, ὃς τὴν αὐτὴν ξήτησιν
 ἠπείγεται. ὁρῶν δὲ αἰτὰς τ'
 ὄρυκος ἀγέλαις, ἀπαυτεῖ, καὶ
 λείγοντος οὐ δύσκειν, εἰ μὴ πα-
 λαίφας αὐτῇ περιλήπται.
 35 τρεῖς πωδὶ γλοῖμος κατὰ
 τὴν πάλιν, ἀπὸ κτείνει, καὶ
 τὸν τανῶρον λαβὼν, μετὰ τ'

nit; in qua Alebion, ac Der-
 cynus Nestuni filij boues abiz-
 gere solebant; quibus perem-
 ptis, cum per Tyrreniam
 iter ageret taurorum unus ab
 Rhegyo aufugit, atq; in frez-
 tu repente de lapsus est, ac viz-
 cina terra percursa, ab illo
 Italia fuit appellata: nam Tyr-
 rheni, quem latini taurum uox-
 carunt, ἰταλὸν dixerunt,
 In Erycis campos se cons-
 tulit. Is Erycinus in Siciliae
 parte, regnabat, ex Neptuno
 natus, qui hunc ipsum tau-
 rum suis armentis aggre-
 gavit. Commendatis itaq;
 bobus Volcano, Hercules tau-
 rum quæ siturus procedit,
 quem, cum inuenisset inter
 Erycis armenta, ab eo res-
 proposcit. Tum is, nisi ip-
 sum palestra superarit, tau-
 rum se redditurum esse nes-
 gabat. Hercules semel, atq;
 iterum, & tertio abse ui-
 ctum Brycem luctando perez-
 mit. Et taurum receptum cum

APOLLO DORI

alijs in Ionium mare perduxit. qui simulac in ponti recessus penetrauit, bobus asilum Iuno iniecit: Quo perciti ad Thraciæ montana dissi-
 pantur, Hic infecutus, bo-
 um paritē collectā ad Helles-
 pontū cōpulit. quæ nero reli-
 quæ fuerunt, cetera feræ, atq;
 agrestes euaserunt. Hercu-
 les tandem ægre collectis bo-
 bus Strymonem, ut olim nauigabile flumen, accufans, opple-
 tum lapidibus in nauigabilem
 effecit, ac traditūas boues Eu-
 rystheo dedit, quas ille postea
 Iunoni immolauit. Confe-
 ctis autem hisce certaminibus,
 intra unius mensis, an-
 norumq; octo curriculum, Eu-
 rystheus Augeæ pecoris, &
 Hydræ laboribus minime ad-
 missis, undecimam Herculi
 ærumnam imposuit, ut ab
 Hesperijs aurea mala reperiret.
 Hæc uero nō, ut quorundam
 est sententia, in Libya
 erant, sed in Hyperboreorum

ἄλων, ὧς τὸν ἰόνιον ἤλαυνε
 πόντον. ὥς δὲ ἦλθεν ὧς
 ὧς μυχὺς τῷ πόντον, ταῖς
 βουαῖν οἱ στρον εἰς βάλεν ἡ ἦ-
 ρα. καὶ χιζόνται κατὰ τὰς
 θράκῃς ὑπὸ πείρας. ὁ δὲ δῖος
 ἔλασ τὰς μὲν συλλαβὰν ὧς
 ἣ ἐλλήσποντον ἡ γλ. αἰ δὲ
 ἀχρησθεῖσαι, τὸ λοιπὸν
 ὧσαν ἄγραι. μόλις δὲ τῆς
 βουαῖν στωεληθουσῶν στρυμό-
 να μεμφάμηνος τὸν ποτα-
 μὸν πάλαι τὸ θεῖον πῶ-
 τόν, ὃν ἐμπλήρης πείρας,
 ἄπλωδον ἐπείνοσε. καὶ τὰς
 βόας ἐρύνοδε κομίσας δὲ
 δῶκε. ὁ δὲ αὐτὰς κατέδυ-
 σεν ἦρα. πελεισίτων δὲ
 τῆς ἄλων εἰς μίαν, καὶ ἐπε-
 σιν ὅκτω, μὴ περὶ δεκάμηνος
 ἐρύνοδους τόν τε τῆς τῆς αὐ-
 γείου βουσκημάτων, καὶ τὸν
 τῆς ὕδατος, εἰς δίκησαν ἐπὶ
 ταξιν ἄλλαν παρ' ἀπειρίαν
 χρύσεια μῆλα κομίσαν. ταῦτα
 δὲ ὦν, οὐχ' ὥσπερ εἰ-
 πονεὶ λιβύη, ἀλλ' ἐπὶ τῶν

ἄτλαντος εἰ ἄποδ' ἑορέοις.
 ἃ δὲ γάμαι π, ἥρα ἐδωρή-
 (ατο . ἐφύλασσε δὲ αὐτὰ
 σθράκων ἀδάνατος . τι φά-
 5 νος, καὶ ἐχίδνης κεφαλᾶς
 ἔχων ἐκαστὸν, ἐχρῆτο δὲ φω-
 ναῖς παντοίας, καὶ ποικί-
 λαις . μὲν τούτου δὲ ἔασσε
 εἶδες ἐφύλαττον . αἰ γλ' αὖθις
 10 θία, εἰσία, αἰρέθουσα . πῶρονό-
 μος οὖν ἐπὶ ποταμῶν ἐχί-
 δωρον ἦκε . κύκνος δὲ ἄρεος,
 κὴ πυρήνης, εἰς μονομαχίαν
 αὐτὸν περὶ καλεῖτο . ἄρεος
 15 δὲ αἰὲρ ἐκδικητὸς, καὶ
 στωιστῆρος μονομαχίαν,
 βληθεὶς κεραυνὸς μέσον ἀμ-
 φοτέρων, διαλύει πλὴν μά-
 χην . * βαδίζων δὲ δι' Ἰλλυ-
 20 θρίων, καὶ ἀπεύδων ἐπὶ πο-
 ταμῶν ἠριδανὸν ἦκε περὶ
 νύμφας διὸς, καὶ δῖμίδες
 αὐτὰ μινύουσιν αὐτῷ νη-
 ρεία . συλαβὼν δὲ αὐτῷ κοι-
 25 μώμενον, κὴ παντοίας εἰς ἀλ-
 λασσόντα μορφάς, ἔδωκε
 καὶ οὐκ ἔλυσεν πρὶν, ἢ μα-

Atlante, quæ Iuno suis in
 nuptijs Ioui muneri dedit .
 Ea draco immortalis Typho-
 nis, & Echidnæ filius cen-
 ticeps asseruabat. Hic uarijs
 etiam, omniumq; generum uo-
 cibus utebatur, cum quo &
 Hesperides, Ægle, Erythia,
 Vesta, & Erebus, simul
 custodiebant, Hercules itaq;
 cum ad Echedorum amnem
 peruenisset, à Cygno Mar-
 tis, & Pyrenes filio ad sin-
 gulare certamen prouocatur.
 Pugnae & præses, & Arbi-
 ter huiusce Mars erat: quam
 demissum è cælo fulmen inter
 utrosq; medium diremit,* iter
 deinde per Illyrios faciens,
 ac properans ad Eridanm
 amnē Nymphas Iouis, et Tbe-
 midis filias adiit. Hæ ipsi Ne-
 reū idicāt, cōprehensūq; ipm
 dormientiē, atq; omnigenas for-
 mas alternatim deuinxit, neq;
 illū prius, q̄ ab eo ubi iam ma-
 la illa, et Hespides essent, edo-
 cuisset, abire pmissi. Quod ubi

APOLLODORI

didicit, Libyam percurrit.
 Huic Antæus, Neptuni filius
 præcerat, quem, quod hospites
 secum palæstra dimicare com-
 pelleret, occidebat, Hercu-
 les cum eo luctari coactus, su-
 blimem illum è terra ulnis eli-
 sum interemit. nam si terram
 contigisset, is robustissimus eu-
 uadebat, quapropter hunc ter-
 ræ filium nonnulli esse dixe-
 rūt. Inde à Libya, Ægyptum
 peragrat, in qua Busiris ex
 Neptuno, ac Lysianassa Epa-
 rphi natus regnabat. Hic ad
 Iouis aram hospites ora-
 culo quodam monitus immo-
 labat, annos enim nouem
 Ægyptus agriorum sterilitas
 te laborauit. Inter hæc Tbra-
 sius uaticinandi peritus è Cy-
 pro aduenit, qui hanc an-
 nonæ caritatem desaturam
 esse pronunciauit, si uirum
 hospitem, quot quot annis
 Ioui mactarint. Tum Bus-
 siris uate illo prius immo-
 lato, aduenientes deinceps

θεῖν παρ' αὐτῷ πού τυγ-
 χένοισι τὰ μῦθ' α, κὶ αἰ ἐ-
 σπερίδης. μαδῶν δὲ λιβύην
 διεξήει. ταύτης ἐβασίλδου
 παῖς ποσειδῶνος αἰταῖος. 5
 ὃς τῶν ξείνων αἰαγκάζων
 παλαίειν, ἀσῆρει. τούτῳ δὲ
 παλαίειν αἰαγκάζομενος ἡ-
 εξακλῶς, ἀράμελος ἔγκασι
 μετέωρον θλίψας, ἀπέκτεινε
 νε, φάοντα γὰρ γῆς, ἰσχυ-
 ρότατον σωῖεν γίνεσθαι.
 διὸ καὶ γῆς τινὲς ἐφάειν
 εἶπεν εἶναι παῖδα. μὲν λι-
 βύην δὲ αἰγυπῖον ἐξήει. ταύτης 15
 ἐβασίλδου βούσις ποσει-
 δῶνος παῖς, κὶ λιωσίανόσης
 τῆς ἐπάφου. οὗτος τῶν ξεί-
 νοισ' ἔθυσεν ἀδὴ βωμῷ διός,
 κατὰ τὴν λόγον, εἰνέει γὰρ 20
 τὴν ἀφορία τὴν αἰγυπῖον κα-
 τέλαβεν θράσιος δὲ ἐλθὼν
 ἐκκύπερου μακίπης τὴν ἐπισή-
 μιν. ἔφην τὴν ἀφορία παύ- 25
 σεσθαι, εἰὰ ξείνοι αἰσθῶν τῷ
 διὸ σφάξωσι κατ' ἕτος. βού-
 σις ἡ καίνοιν πρῶτον σφά-

ξας τὸν μαῦπιν, ὃν καπὸν
 τὰς ξείας ἔσπευε συλλυ-
 φθεις οὖν καὶ Ἡρακλῆς, ὅς
 βομοῖς περσεφόρῳ. τὰ δὲ
 5 δισμέα διαρρήξας, τὸν τε βου-
 στειν, καὶ τὸν ἐκείνου παῖδα
 ἀμολοῖσθαι τα ἀπὲν τεῖνε,
 καὶ τὸν κέρυνκα χαλβῶ.
 διεξιὼν δὲ ἀσίας Ἰδρμυ-
 10 ορκαῖς ῥοοῖων λιμνῇ περσι-
 σχει. καὶ βουλάτου πινὸς
 λυσας τὸν ἐτόρον τῆς ταύ-
 ρων ἀπὸ τῆς ἀμάξης, βύω-
 χεῖτο δύσας. ὁ δὲ βουλά-
 15 τῆς βουδῆν ἐαυτῷ μὴ δύνα-
 μλος, τὰς ἐπίπινος ὄροισ κα-
 τηρᾷτο. διὸ καὶ νῦν ἐπι-
 δὲν δύωσιν Ἡρακλεῖ, μὲν κα-
 ταρᾷν ὅσον πρὸς ἧτοιό. πα-
 20 υῶν δὲ ἀρῶ βίαι ἡμαδίω-
 να κτείνει παῖδα τιδωνοῦ.
 καὶ ὅτῃ τῆς λιβύης πορβυ-
 θεις, ὃς τὴν ἔξω δάλασσαν
 κατὰ πλεῖ. οὐ τὸ δὲ πας κα-
 25 ταλαμβαίει. καὶ πῆσαι
 θεις ὑπὸ τῷ ὕπνῳ πῶ
 κίπκρῳ, κακτόξασεν ὃς

iugulabat. *Comprehensus*
 itaq; ē Hercules etiam ad
 aras trahēbatur, et disruptis
 uinculis, Busirinq; , et eius
 filium Amphidamantem, et
 Ghalbē Cerycē necauit. Post
 haec Asia percursa in Thermy-
 dras Rhodiorum portum ap-
 pulit: et bubulci cuiuspi-
 am alterum de plauastro so-
 latum taurum, ac matris
 tum comedix. Tum bubul-
 cus, ubi nullam sibi auxili-
 copiam, neq; spem refulge-
 re uidet, quodam in monte
 consistens execrari cepit.
 quo circa et nunc etiam, post
 peractum Hercules sacrum,
 cum execrationibus id pera-
 guni. Hinc Herculis in Ara-
 biam peruasit, ubi Emathio-
 nē Titboni filiū necat, et fas-
 to p Libyam itinere, ad extis
 mū usq; mare nauigat, ubi scy-
 rho sumpto in obiectam contin-
 gentem traiecit: atq; aquilam,
 Tyrbonis, et Echidnae filis-
 am Prometheus iecur in Can-

APOLLODORI

caso monte depascentem sagittis conficit, & Prometheus detracto oleagino vinculo, solutum liberauit: cumq; ad Iouem reduxit; qui illum pro Chirone, qui mori cupiebat, immortalem esse declarauit. Post autem quam in Hyperboreos ad Atlantem peruenit, ac Promethei prudentia commonefactus est Hercules, ne ad Hesperidum mala proficisceretur, sed ipse Atlanti in caelo sustinendo succederet, illumq; pro se mitteret. Itaq; persuasus excepit. Atlas autem decerptis ex Hesperidum hortis tribus malis ad Herculem redit. qui, cum caelum habere subtersugerei: cesticillum, inquit, se uelle facere suo capiti imponendum, quo comodius tantum caeli pondus ferre posset. Quod ubi auauit Atlas, depositis humi pomis, caelum recepit, atq; ita posita Hercules cosecutus discessit. Sūt uero q dicāt, hēc non

καυκάσου τὸν ἐπίοντα τὸ
τῆ περμυθίως ἢ παρ αἰετὸν
ὄντα ἐχίδνης, καὶ τυφώ-
νος. ὃς καὶ τὸν περμυθία
διέλυσε δεσμὸν ἐλύμενος ἢ
τῆς ἐλαίας. καὶ παρ' ἐχί-
δι χείρωνα δινύσκειν, ἀντι-
ναὸν αὐτ' αὐτῷ δίλοντα.
ὥς δὲ ἦκεν εἰς Ἰπποβορέας
πρὸς ἄτλατα Ἰπποδένους
περμυθίως τῷ Ἡρακλεῖ αὐ-
τὸν ἢ τὰ μῆλα μὴ πορεύε-
σθαι. διαδεξάμενοι δὲ ἄ-
τλας τὸν πόλον ἀρσε-
λεῖν ἐκείνον. πεισθεὶς δὲ, δι-
δέξατο. ἄτλας δὲ σβεψά-
μενος παρ' ἐσπερίδων τρία
μῆλα, ἢ καὶ πρὸς Ἡρακλέα. καὶ
μὴ βουλόμενος τὸν πόλον ἔ-
χειν, καὶ ἀπεῖραι ἑδὲ τ' κε
φαιῶς δίλων ποιῆσθαι.
ἔπειτα ἀκούσας ἄτλας ἢ γῆς
καταθείς τὰ μῆλα, ἢ πό-
λον διεδέξατο. καὶ οὐτως
ἀνελόμενος αὐτὰ, Ἡρακλεῖς
ἀπὸ πλάτῃσιν. οἱ οἱ δὲ φα-
σὶν, οὐκ ἦν ἄτλας αὐτὰ

λαβεῖν, ἀλλὰ αὐτὸν δρέψα
 δοαι τὰ μῦλα κτείναντι ὅ
 φρουροῦντα ὄφιν. κομίζεις
 δὲ τὰ μῦλα δύρουσθαι ἔδω-
 5 κεν· ὁ δὲ λαβὼν Ἡρακλεῖ ἐ-
 δωρήσατο. παρ' οὗ λαβὼν
 Ἰσθμῶ πάλιν αὐτὰ ἀπὸ
 κόμισεν· ὁ πονεῖν οὐκ ἔχον
 τὰ τεθνηῶτα πονεῖν. δωδὶκα
 10 τὸν ἄθλον ἐπετόχει κέρβε-
 ρον ὅς αὐτον κομίζειν· εἶχε
 δὲ οὗτος φέειν μὲν κεφαλὰς
 κεφαλὰς, πέντε δὲ οὐράς
 δράκοντος· κατὰ δὲ τῶν νό-
 15 του, παντῶν εἶχεν ὁ φερέων
 κεφαλὰς· μέλλων οὖν αὐτὸν
 ὄφιν ἀπείλαι, ἦλθεν πρὸς
 εὐμόλπον· πρὸς εὐμόλπον, αὐ-
 βουλόμηνος μνηστῆρα· ὅς
 20 δὲ οὐκ ἔχον ἐκείνης τότε μνη-
 σθαι· ἐπειδὴ πρὸς Δίσιος πυ-
 λίου καὶς γυνόμηνος ἐμνη-
 στο· μὲν Διωκόμηνος δὲ ἰδεῖν
 τὰ μυστήρια, ἐπεὶ πρὸς οὐκ ἔχον
 25 ἀγνισμῶς, τὸν κενταύρου
 φόνον· ἀγνοοῖς, ὑπὸ εὐ-
 μόλπου τότε ἐμνηστῆρα· καὶ

ab Atlante habuisse, sed ip-
 sum caeso dracone custode de-
 cerpsisse, quæ secū delata de-
 dit Eurystheo. Tum ille ac-
 cepta Herculi condonauit, a
 quo cum Minerva acceperisset,
 ea rursus reportauit, quoniam
 religiosum erat, ea alicui
 collocari. Duodecimus la-
 bor iniunctus est Cerberi ab
 inferis abstrahendi, hunc au-
 tem terna canum capita, et
 draconis caudam, et in dor-
 so se pentum omnium gene-
 rum capita habuisse fertur.
 Descensurus igitur ad hunc
 canem, Eleusinem ad Eu-
 molpum se contulit, ut ab eo
 Cereris sacris initiaretur. At
 uero externis ijs sacris admit-
 ti non licebat, ex quo The-
 spius Pylj filius initiatus es-
 rat, qui ne mysteria spectare
 quidem iam poterat, qui non-
 dum Centauri cædē expiarat
 Hercules demū ab Eumolpo
 tanti criminis contagione ex-
 purgatus Cereris sacris initia

APOLLODORI

tur . Inde ad Tamarum Laz-
comæ promontorium , ubi ad
inferni descensum ostium per-
tet , accessit . Hac ad inferos
penetrauit : quem cum animæ
conspexissent , duabus excep-
tis Meleagri , ac Medusæ Gor-
gonis filiæ , omnes in fugam
abiere . In Gorgonem uero
Hercules ensẽ ut in uiuam
nudauit : tum illud à Mercu-
rio commune spectrum esse
discit . Mox , ubi ad Plutonem
uentum est , Theseum , ac
Piritiboum Proserpinæ nup-
tias poscentem , eaq; de causa
deuinctũ inuenit . Hi conspic-
ti Herculem , u. lut illius uir-
tutibus redituri in uitam , ma-
nus porrigebant , tum ille The-
seum manu prehensum exci-
tauit , sed Piritiboum quoq;
reuocare in uitam cupiens , ob
terræ motum dimisit , et As-
calaphi saxum reuoluit . Ad
hæc sanguinem animis præ-
biturus unam ex Plutonis bu-
bus ingulauit . Ceterum Mes-

πῶς ἰσχυρόμενος ἐπὶ ταίναρον
τῆς λακωνικῆς, οὗ τῆς ἁΐδου
καταβάσεως τὸ σῶμα ὄντι,
ὅς ἐστι τοῦ ἀπὸ τοῦ ὅτι πῶς
δὲ εἶδον αὐτὸν αἱ ψυχὰς καὶ
εἰς μελεάγρον, καὶ μεδού-
σης τῆς γοργόνος, ἔφυγον· καὶ
δὲ τὴν γοργόνα τὸ ξίφος,
ὡς ἔδωκεν ἑλκεῖ . καὶ πρὸς
ὁμῶς μοι δάειν, ὅτι κοινὸν ὅ
εἶδωλόν ἐστι . πολλοῖσι δὲ τῶν
ἁΐδου πυλῶν ἰσχυρόμενος, δι-
στὰ δὲ εἶρε, καὶ περὶ τοῦ ὅτι
πῶς φόνους μὲν ἀνόμενος
γάρμον . καὶ ὅς ἐστι δὲ διεί-
τα . διασόμενοι δὲ ἡρα-
κλέα τὰς χεῖρας ὥρεον ὡς
ἀνὰ σπῆμα ὅς ἐστι τῆς ἐκεί-
νου βίαν . ὁ δὲ δισόμενος μὲν
λαβόμενος τῆς χειρὸς ἡγε-
ρε . περὶ τοῦ δὲ ἀνὰ σπῆμα
βουλόμενος τῆς γῆς κινου-
μένης, ἀφῆκεν . ἀπὸ κύνισι δὲ
καὶ τὸν ἀσκαλάφου πέτρον .
βουλόμενος δὲ αἶμα ταῖς
ψυχὰς παραχρῆσθαι, μίαν
τῆς ἁΐδου βαλὼν ἀπέσχετο .

ὁ δὲ νέμων αὐτὰς μειοίπος
 ὁ κοῦδωνύμου προσκαλεσά-
 μενος εἰς πάλιν Ἡρακλέα λυ-
 φθεῖς μέσσ, καὶ τὰς πλοῦ-
 5 ρὰς κατέαξα', ἔπειθ' ἔπειθε
 φόνης πῆν' ἡτλήθη. αἰτοῦντος
 δὲ αὐτῷ πλούτωνος τὸν κέρ-
 βρον, ἐπέταξε ὁ πλούτων
 ἄγειν χερεῖς ὧν εἶχεν. ὃ-
 10 πλων κρατῶντα. ὁ δὲ δυ-
 ρὼν αὐτὸν ἥδ' αὖτ' ἑλπίσας
 τῷ ἀχέροντος τό, π' ἰδὼρα κε-
 συμπεφραγμένος, καὶ τῷ
 λειοντῇ συστειπάδεις, κ' ἑ-
 15 ριβαλὼν τῇ κεφαλῇ τὰς
 χεῖρας, οὐκ αἰνέει. καὶ πῶρ
 σκάνόμενος ἔπειθ' ἔπειθε
 πλῶ οὐρα δακνύων. κρατῶ
 ἐκ τῶ τραχήλου. κ' ἄγχι
 20 τὸ θηρίον ἔπεισε. συλλαβὴν
 ἦν αὐτῷ, ἥ κε πρὸς δ' ἑρυνδία
 δ' αὖτ' ἑρυνδίας ποιοσάμενος
 πλῶ αἰάλασσιν. ἀσκάλασσον
 μὲν ἦν θημύτηρ ἐποίνου ὧ-
 25 στον. Ἡρακλῆς δὲ δ' ἑρυνδεῖ δ' ἰ-
 ξας τὸν κέρβρον, πάλιν ἐκόμ-
 σεν εἰς ἄδου. μετὰ δὲ τοῦς

naetius, Centhorymifilius Plu-
 ionis bubulcus cum prouocasset
 in palæstrā Hercule p̄fra-
 ctis costis, ac medius ab eo p̄s-
 hensus, Proserpinæ deprecā-
 tione seruatus est. Demū Her-
 cules Cerberum à Plutone de-
 poscit. Is illi, ut sine armis,
 quibus cōmunitus aduenerat
 canis abducendi potestatem fa-
 cit. At Hercules nactus illum
 pro Acherontis portis thorace
 circumseptus, ac leonis pel-
 le contextus, & circumiectis
 illius capiti manib. haud ab-
 ire permittit, & si à dracone
 qui in Cerberi cauda existeret
 morderetur, ceruicem
 comprimens, ac belluam præ-
 focans parere coegit. Cap-
 tum itaq; Cerberum ad Eury-
 stybeum, regressus per Trœ-
 zenem abduxit. At Ceres
 Ascalaphum in bubonem mu-
 tauit. Hercules Eurystheo
 monstratum Cerberum rur-
 sus ad inferna reduxit.
 Porro Hercules exanilatis la-

boribus Athenas, regressus Megaram quidem Iolao coniugem dedit: ipse uero uxorem ducturus, Eurytum Oecaliae regulum. qui sagittandi peritia se, ac filios suos uicerit, certaminis praemium Ioles filiae connubium proposuisse accepit. Oecalias iam igitur profectus, cum sagittandi arte ijs omnibus praestantior extitisset, uxorem certe promissum certaminis praemium est minime consecutus, Iphitus sane filiorum maximus Iolem Herculi concedendam esse censebat. At Eurytus, ceterique filij dehortati; ne, quam forte prolem ex ea susciperet, aliquando obtruncaret, pertimescentes. Hinc uero non longo post tempore, abactis ex Euboea per Autoly cum bubus, Eurytus id Herculis persuasum confectum esse putauit, contra Iphitus id minime credens, ad Herculem conuolat, eiq; a Pheris uenienti

ἄθλων ἡρακλῆος ἀθικόμε
 νος εἰς θῆβαι, μέγα βαι μὲν
 ἔδωκεν ἰολάῳ. αὐτὸς δὲ γῆ
 μαι θῆλον, ἐπ' αὐθαίνοιο δὲ
 ρυτον οἰχαλίας Διωνάσης
 ἄθλων περπεθῆναι τὸν ἰό-
 λης τῆς θυγατρὸς γάμον, τῷ
 νικῶσαντι ὅξικῃ, αὐτόν τε, καὶ
 τοὺς παῖδας αὐτῷ ὑπάρχον
 τας. ἀθικόμενος ἦν εἰς οἰ-
 χαλίαι, καὶ τῇ ὅξικῃ κρείτ-
 των αὐτῆς γινόμενος, οὐκ
 ἔτυχε τῷ γάμῳ. ἰφίτου μὲν
 ἦν πρεσβυτέρου τῆς παί-
 δων λέγοντος διδόναι τῷ ἡρα-
 κλεῖ τὴν ἰόλιν. οὐρύτου δὲ
 καὶ τῆς λοιπῶν ἀπαγορευόν-
 των· καὶ δεδοκέναι λέγον-
 των μὴ τεκνοποιήσμενος τὰ
 γιννόμενα· πάλιν ἄρ-
 κτείνῃ. μετ' οὐ πολὺ δὲ κλα-
 πτωσὶν ὅς ἐβόισαν ὑπὸ αὐ-
 πολύκου βοῶν, οὐρύτος μὲν
 εἰόμενος ὑπ' ἡρακλείῳ γε-
 νεῖαι ὄϊον. ἰφίτος δὲ ἀπι-
 στών, ἀθικνεῖται πρὸς ἡρα-
 κλέα. καὶ σιωπυχὸν ὕκοντι
 ἐκ τῆς αὐ-

ἐκφράειν αὐτῷ σωκάτι τιῶ
 ἄρ' ὀδυνούσκει ἄλλαςιν ἀλ-
 μύτω, παρκαλεῖ συζητῆ-
 σαι τὰς ῥάας· ἥρακλῆς δὲ
 5 ὑπὸ χειρὶται, καὶ ἐνέξῃ μὲν
 αὐτῶν. μαίεις δὲ αὐτῆς, καὶ
 πὸ τῆς πρωθίων ἐρρί. Λίαν
 αὐτῶν τειχῶν· καθαρθῆναι
 δὲ δίλαν τὸν φόρον, ἀφικνεῖ
 10 ἵσταται πρὸς τὴν αἰά. πυλίων ἦν
 οὗτος δυνάστης. ἀπὸ τῶν μέ-
 νου δὲ ἐκλήσας αὐτῷ τῶν
 πρὸς οὐρυτοὺς ἐκλήσας, εἰς
 ἀμύνεσθαι παραχρῆστον,
 15 ἔπειθ' ἐκ τῶν φόρον τῶν ἱππολῶν
 του καὶ αἰρεται, καὶ ταχέ-
 θεις δεινὴ νόσῳ, ἥτε τὸν ἱπ-
 πὸν φόρον, εἰς διαφρὸς πρὸς
 χροῖστον, ἀπὸ τῶν ἐπὶ πῦν
 20 δαίτην τῶν νόσων, μὴ χρυσίῳ
 θούσης δὲ αὐτῷ τῆς πυθίης,
 πόντι τῶν συλῶν ἡ δὲ αἰ-
 καὶ τὸν τει ποδὶ βασιλῆος,
 καὶ ταχέως εἰς μαρτυρίαν ἱ-
 25 στῶν. μαχόμενον δὲ αὐτῷ ἀ-
 πόλλωτος, ὁ ἕως ἡμῶν μέ-
 αὐτῷ τῶν καραωνόν. καὶ ὅσον

niēti, occurrit, quo tpe, serua-
 tā ab se iā mortuam. Alcestin
 Admeto marito restituerat.
 Proinde Iphitus Hercule, ne
 secū boues uestigaret, cohortar-
 tur. Id illi Hercules se prae-
 stitū pollicetur, et eū quoq; hos-
 pitio accepit. At furore iterū
 agitated hūc ē Tyrinthiorum
 moenibus deiecit. Cū uero cō-
 missa eedis expiari uellet, ad
 Meleū, Pyliorū dynastā, pfi-
 ciscitur, exclusus autē ab eo,
 q; olim, uetus cū Euryto sibi
 beneuolētia intercesserat: Amy-
 das puenit, ubi illū Deiphobus
 Hippolyti filius sceleris
 cōtāge lustrauit. Deinde gra-
 ui morbo de Iphiti nece corre-
 ptus Delphos adiit; ac morbi
 finē rogant illi Pythia nihil
 respondet, at Hercules eo nō
 minē spoliare templum uoluit,
 auctoq; tripodē, propriam
 sibi oraculorum aedem cōstru-
 xit, ac mox ab Apolline in cū
 pugna cōmissa, Iupiter inter
 hosce duos illorū fulmē demisit

APOLLODORI

fui, eos modo dirempta illo-
 rum pugna, hoc Hercules ora-
 culum habuit. Morbi finem
 tum fore, cum tricennium tor-
 tum uenditus seruierit seruis
 tuem, & commissæ cædis
 ergo Euryto æstimationem
 rependerit. Mercurius hoc
 oraculo dato, Herculem uen-
 dit, cumq; Ompbale Iardani
 filia Lydorum regina merca-
 tur: Cui Tmolus coniux mo-
 riens regnum reliquit. Sed
 oblatam fraternæ cædis æsti-
 mationem admittendam mini-
 me tenuit. Interim Hecus-
 les Ompbale seruient non
 procul ab Epheso Cercopas
 captos in uincula coniecit.
 Syleum uero in Aulide, qui
 peregrinos eâ iter facientes
 terram fodere compelleret:
 ressois ab radice uiribus, una
 cum Xenodice filia interfe-
 rit. Idemq; ad Dolichen in-
 sulam delatus, ac uidens Icarti
 corpus in litore relictum se-
 pulcræ dedit, ab eoq; Dos

διαλυθέντων τὸν φόνον
 λαμβάνει χρησμὸν ἡρακλῆος.
 ὃς ἐλέγχετο ἀπαλλαγῇ αὐτῷ
 τ' ἰδοὺ ἰσθμοῦ παραδίπ-
 και τεῖκα ἔτι δουλεύσαντι.
 καὶ δὴ πωδινῶν τε φόνου
 τὴν πμὴν δῖον τῷ. τῷ δὲ
 χρυσμοῦ δοθέντος, ὅμῳς ἡρα-
 κλῆα πιπράσκει. καὶ αὐτὸν
 ἀνείτατο ἑμφάλῃ ἰαροδίνου, το
 βασιλεύοντα λυδῶν, ἢ τὴν
 ἡγεμονίαν παρὰ τῆς ἀγάμας
 τμῶδος κατέλιπε. τὴν μὲν
 οὖν τιμὴν κομιθεύοντι, ὅ-
 ρυτος οὐ προσδέξατο. ἡρακλῆς
 καὶ δὲ ὁμφάλην δουλεύων,
 τῷ μὲν πρῶτῳ ἔφειτο κίε-
 ροπας, συλλαβαὶν ἔδουσι.
 συλῆα δὲ εἰς αὐλίδι τῷ πε-
 ριόντας ξείνοισι σκῆπτρον α-
 νεγκάζοντα, σὺν ταῖς εἰ-
 ζαῖς ταῖς ἀμπέλαις σκῆψας
 μετὰ τῆς θυγατρὸς ξενοδίκης
 ἀπέκτεινε. καὶ προσχὼν νό-
 σῳ δρλίχῃ, τὸ ἰσθμὸν σῶμα
 ἰδὼν τοῖς ἀγαθοῖς προσ-
 φερόμενος, ἔδωκεν καὶ τὴν

ἦσαν αὐτῇ δολίχης ἰσχυρίας
 ἐλάσαν. αὐτῇ τούτου δοῦν
 δαίμων ἐπὶ πῶς, εἰκόνα τῆς
 5 πλοῦς καὶ πλοῦς ἡρα
 κλέ, ὅν κεντὸς ἀγροῦς ἡ-
 ρακλῆς λίθῳ βαλὼν ἔμ-
 πρῳ ἔπληξε. καὶ ὁ
 10 δὲ χρόνον ἐλάττωε πρὸς
 φάλη, λέγειται ὅτι ἐνὶ κόλ-
 15 οῦ πλοῦς πλοῦς ἐλάττωε καὶ τῷ
 τῷ καλυπνίου καὶ περὶ
 φαν, καὶ ὁ πλοῦς πρὸς
 20 τὸν ἐκφραζῶντος εἰς τὸ
 καὶ δαίμων μετὰ δὲ τῷ
 25 τρεῖς ἀπὸ πλοῦς τὸ
 30 ἵλιον ἔπληξε. πινυκον-
 τῶν οὐκ ἐκφραζῶντος
 35 τῶν ἐκφραζῶντος ἀπὸ
 40 τῶν ἐκφραζῶντος ἀπὸ
 45 τῶν ἐκφραζῶντος ἀπὸ
 50 τῶν ἐκφραζῶντος ἀπὸ
 55 τῶν ἐκφραζῶντος ἀπὸ
 60 τῶν ἐκφραζῶντος ἀπὸ
 65 τῶν ἐκφραζῶντος ἀπὸ
 70 τῶν ἐκφραζῶντος ἀπὸ
 75 τῶν ἐκφραζῶντος ἀπὸ
 80 τῶν ἐκφραζῶντος ἀπὸ
 85 τῶν ἐκφραζῶντος ἀπὸ
 90 τῶν ἐκφραζῶντος ἀπὸ
 95 τῶν ἐκφραζῶντος ἀπὸ
 100 τῶν ἐκφραζῶντος ἀπὸ

lichen insulam mutato nomi-
 ne Icariam uocauit. Cuius
 beneficij cā Dædalus ē Picea
 Herculis imaginē cōsimilimā
 effinxit, quam quod ignoras-
 set, per noctem, lapide uiuam
 esse opinatus, percussit. At
 quo tempore apud Omphac-
 len seruiret, uiuit, cum in
 Colchos nauigasse, & Calys
 donij apri uenationem con-
 secisse, ac Theseum, qui Tra-
 zene Isthmum aduenerat, ex-
 plasse. Porro post seruitutem,
 morbo liberatus, nauibus re-
 morum quinquaginta prædi-
 tis decē, et octo, collecta fortis
 sinorū uolōnū manu in Ilū
 nauigauit. Postea uero quā
 Ilum cum classe appulit, eam
 Uicleo custodiendam rel-
 quit. Ipse autem tum cete-
 ris rei bellicæ peritissimis in
 urbem promouit. Laome-
 don interea factō cum multis
 tudine in classē impetu, Oic-
 cleam quidem pugnantem in-
 terfecit; ut reiectus ab Hete-

APOLLŌDORI

culis corijs intra urbem, obsi-
deri coepit: cumq; urbis obsi-
dione continenti premeretur,
refractis moribus, Telamo
primus urbem intrat, ei post
eū Hercules. At, ubi Telamo-
nem prius intrasse uidet, striz-
eto in eū ense uadit. Nā is me-
liore seipso uolebat neminē. Id
cū Telamon prouide animad-
uertisset proximos adiacen-
tes lapides colligere aggre-
ditur: Tum Hercules, quid
nam faceret, percontatur: as-
ram, ille inquit Herculi Cal-
linico se excitare. Tum is Te-
lamonem collaudauit, Mox
uero capto Ilio, sagittis can-
fecto Laomedonte, cum filijs
suis, præter unum Podar-
cen: Telamoni, Hesionam,
Laomedontis filiam ob rem
præclarissime gestam præ-
mij loco dedit: et huic, quem
uellet captiuorum abducen-
dum concedat. Ea uero cum
sibi Podarcem fraussem deles-
sisset, Hercules hunc prius

νε μαχόμενον. ἄπλαθεὶς
δὲ, ὑπὸ τῷ μὲν Ἡρακλέειδῃ,
ἐπολιορκίῳ. τῆς δὲ πο-
λιορκίᾳ. ὡς τῶν ἐν ἑα-
τὸ τεῖχος πελαμῶν προῶτες
αἰσῶντες εἰς τὴν πόλιν. καὶ
μὲν ὄντι Ἡρακλῆς. ὡς δὲ
ἐδικόζω πελαμῶν πρῶ-
τον εἰσέλθοντά, ἀποσά-
μνιο; τὸ ξίφος, ἐπ' αὐτῷ ἦει. ἰο-
μυδικὰ δὲ λῶν ἑαυτῷ κρείτ-
τονα νομίζεσθαι. σιωπῶν
ὄντι πελαμῶν πηλοῖον λί-
θου κειμελίου σιωπῶντες. ἦ
δὲ, ὁρμήν τι πράττοι, βῶν
μὸν εἴπῃ Ἡρακλέειδῃ κατὰ-
σκυδᾶν καλλινίκου. ὁ δὲ,
ἐπαινέσας, ὡς εἶλε τὴν πό-
λιν κατὰ τοξόους ἀπομέ-
δοντα, καὶ τῷ παύσας αὐτῷ το-
χείς ποδάρκου. πελαμῶνι
αἰρεσίον ἡσιόηται τὴν λαομέ-
δοντος θυγατέρα δίδωσι ὅς
ἦς ὕδρον πελαμῶν ἢ πῦ-
κρον γεννᾷ. καὶ ταύτη συγ-
χωρεῖ τῷ ἀρχαλῶν ὅτι
ἦ δέλεα, ἄχιδαι. τῆς δὲ

αἰρουμένης, τὸν Κάλυπτον πο-
 δάρκην, ἔφη δὲ ἰν πρῶτος
 αὐτ' δοῦλον θένεσθαι, καὶ τὸ
 π, τίδ' ἔποτε δοῦσαι αὐτ' αὖ-
 5 τ' λαβεῖν αὐτ', ἡ δὲ πειρα-
 σκομίου χρυσὴν τὴν καλὴν
 πῆραν ἀφελόμεν τῆς κεφαλ-
 ῆς, ἀντίδωκεν. ὅθ' αὖ πο-
 δάρκης πρίαμος ἐκλήθη.
 10 Ὁπλῆστος δὲ ἀπ' Ἰοίας ἡ-
 ρακλείου, ἡρὰ χαλεπὸς ἔ-
 πημα χερσίν. ἐφ' οἷς ἀ-
 γανакτήσας ζῶς, ἐκρέμα-
 σεν αὐτὴν ἐν Ὀλύμπῳ. περ
 15 σέπλει δὲ Ἡρακλῆς τῷ κῶ.
 καὶ νομίζαντες αὐτ' οἱ κῶοι
 ἄλυστον ἄγειν σόλον, βάλ-
 λοντες λίθοις περὶ αὐτῆς
 ἐκάλυον. ὁ δὲ διασάμενος
 20 οὐκ ἔβη. καὶ τὸν βα-
 σίλειον ἐν πυλὸν ἀνυπα-
 καίαν παῖδα, καὶ ποσειδῶ-
 νος ἐκτείνει. ἐρώσθ' αὖ κα-
 τὰ τὴν μάχην Ἡρακλῆς ὑ-
 25 πὸ χαλκῶδοντος, καὶ διὸς
 ἐξαρπάσσας αὐτὸν, οὐδ' αὖ
 ἔπειθε. πορθεύσας δὲ κῶ,

in servitutem redigendum
 esse ait. Tum etiam illo ad-
 iecit, quid nam ipsi harum
 rerum causa, ut cum accipi-
 at, data sit. Ea vero pro
 empto fratre demptum è ca-
 pite suo flāmeū aureū dedit.
 Hinc pro Podarces Priamus
 est nominatus. Herculi ue-
 ro ab Illo classē reducenti
 Iuno sūdam immisit tempe-
 statem; quāobrem Iupiter
 indignatus eam ex Olympo
 suspendit. Hercules interea
 cum ad insulam Cō naviga-
 ret. Coi, quod piraticam
 ipse classē ageret, existi-
 mantes, lapidum iactu in por-
 tum appellere prohibebant.
 Is autem ut illata, insulam
 cepit: regemq; Eurypylum
 Astypalææ, ac Neptuni filia-
 um interemit. Sed et Hera-
 cules interpuḡnādum à Chal-
 codonte vulneratus fuit, et
 Iouis ope conservatus mali
 nihil pertulit. Inde, Cō des-
 nastata, Phlegram, ex Mæ-

APOLLODORI

pernam adiuit; ubi unā cum
dijs gigantes debellavit, nec
longo post tempore Arcadum
magna manu collecta, et ac-
ceptis secum ex urbibus Græ-
ciæ uolonibus fortissimis in
Augcam bellum mouit. Aug-
geas interim ab Hercule. ex-
peditionem in se comparari
audiens; ab Eliensibus Eury-
tum, et Cleatū germanos du-
ces delegit; qui uiribus, utq;
opibus oēs eorum temporum
mortales antebant, hi Molio-
nes, et Astoris filij erant,
licet Neptuni esse diceren-
tur. Astor etiam Auges fra-
ter erat. Enimvero accidit,
ut per eiusce expeditionis tem-
pus Hercules in morbum in-
cideret; eamq; ob causam cum
Molionidis pacem iniuit; qui,
cum postea Herculem morbo
pressum rescissenti, eius copi-
as insidijs aggrediuntur, ac
multos trucidant. Nec ob id
tamen iam tum ab re bellica
Hercules discessu. At cum

ἤκα δὲ ἀθηνᾶν, εἰς φλέγραι,
καὶ μετὲ θεῶν κατεπολέ-
μεισε γίγαντας. μετ' οὐ πα-
λὺ δὲ ἐπ' αὐχναίᾳ ἐστρατεύ-
το, σωμαθροίσας ἀρήκαδικὸν ἔ-
στρατὸν, καὶ πῆλα βῶν εἶδε
λόντας τῆς ἀστῶν ἀρχῆς τῆς
ἐλλάδος αἰετίων, αὐχναίᾳ
δὲ τὸν ἀφ' Ἡρακλείου πόλε-
μον ἀκούων, κατέστηκεν ἡλείῳ
θῶν στρατηγὸς, δὲ εὐταν, καὶ
κτεάτων συμφυεῖς. οἱ δ' ὦκα
μετ' οὗ τό τε αἰθρῶ πρὸς ὑ-
πὸν ἔβαλλον. παύει δὲ ἡ
σταν μολιόνης, καὶ ἄκτορες. ἡ
ἐλπίσθητο δὲ πασιθεῶνες.
ἄκτωρ δὲ ἀδελφὸς ἦν αὐ-
χείου. στωίβῃ δὲ Ἡρακλεί
κατὰ τὴν ἐστρατείαν νοσή-
σαι. διὰ δ' οὗτο, καὶ ἀποινδῆς
πρὸς τῶν μολιονίδας ἐποιή-
σατο. οἱ δὲ ὕσθρον ἐπιγόν-
τες αὐτὸν νοσηῶντα, ἐπιπύ-
θοντα τῷ στρατεύματι, καὶ
κτείνουσι πολλοὺς. τό τε μὲν
ὅν οὐκ αὐτὸς χόρησεν Ἡρακλῆς.
αὐτὸς δὲ τ' ἐτέλης ἰσθμῶ

ὅς τε πλουμένης, ἡλείων τῶν
 μολίωνίδας περιλαῖσσε στω-
 θύτας, εἰ κλειναῖς· εἰς ἐσθλὸν
 ὅς τε ὄψεται ἡρακλῆς ἀπὶ κτε-
 5 νε· καὶ στρατὸς ἀμύμων ἐστὶ
 τῶν ἡλίου εἰλε τῶν πέλιος.
 καὶ κτείναν μὲν τῶν παίδων
 αὐγείαν, κατὰ γὰρ φυλῆα.
 καὶ τούτῳ τῶν βασιλείων
 10 ἐδῶκεν· ἔθηκε δὲ καὶ τοῖς
 ὀλυμπικὸν αἶθωνα· πέλοπὶς
 περὶ αἶμον ἰσθμῶν· καὶ δεῦ-
 ὅς τε δὲ αὖτε αἶμον ἐδῶκεν
 ματο· μὲν δὲ τῆς ἡλίου
 15 ἀλῶσι, ἐστὶν ἄλῶσι πύ-
 λων, καὶ τῶν πόλιν ἐλῶν,
 περὶ κλειμένην κτείνει τοῖς
 ἀλκίμοις τὸν τῶν νηλεῶς
 παίδων, ὅς μὲν βάλλων
 20 τὰς μορφὰς ἐμάχετο· τῶν
 δὲ νηλεῶν, καὶ τῶν παίδων
 αὐτῶν χεῖς· ἐπὶ ὅς τε ἀπὶ κτε-
 νε· οὐτὶς δὲ ἐστὶν ἄλῶν
 περὶ αἶμον· κατὰ δὲ
 25 τῶν μάχων, καὶ ἄλῶν ἐστὶν
 περὶ αἶμον· κατὰ δὲ τῶν
 δὲ τῶν πόλιν, ἐστὶν ἄλῶν

tertio rursus Isthmici, Iudi ces-
 lebraretur missos ab Eleis mo-
 liomidas cum alijs simul im-
 molaturos ad Cleonas per ins-
 fidias circumvenios trucidat,
 et duellis in Elin copijs ur-
 bem cepit, occisoq; cum filijs
 Augca Phyleum abduxit, eiq;
 regnum attribuit. Ad hæc
 etiam olympicum certamen in-
 stituit, ac Pelopi aram æta-
 tuit, nec non duodecim Deo-
 rum aras deinceps excitavit.
 Post autem Elidem captam
 aduersus Pylum castra pro-
 mouit, et urbe expugna-
 ta Periclymenum Nelei fi-
 liorum fortissimum, qui in
 uarias inter pugnandum for-
 mas mutabatur, Neleumq;
 et eius filios omnes, ano ex-
 cepto Nestore, interfecit.
 Hic enim puer adhuc apud
 Gerenios alebatur. Quin et-
 iam ea in pugna Plutonium
 Pylis opitulantem uulnera-
 uit. Dein euerfa Pyla in Las-
 cedæmonem Hippocoontis fi-

APOLLO DORI

lios, puniturus bellum geris :
 quibus, quoniam Nelea sup-
 petias tulissent, erat iratus,
 et, quod Lycymnium puerum
 occidissent, longe magis illis
 succensebat. Nam, cum ipse
 se Hippocoontis Regiam spes-
 ctaret, erumpit illico in eum
 molossici generis canis, tum
 puer arreptum lapidem in ca-
 nem coniecit, nec lapidis con-
 iectio puerum fecit. Mox
 eruptione facta Hippocoontis
 uirgis puerum uerberan-
 tes peremerunt : Huiusce igitur
 mortem ulturus exerci-
 tum in Lacedemonios compa-
 rauit, atque in Arcadiam ca-
 stris promotis Cepheum cum
 uiginti, quos habebat, filijs ut
 belli socius esse uelit, obte-
 statur. At Cepheus ueritus,
 ne relictam à se Tegeam Ar-
 giui bello inuaderent, ex-
 peditionem detestabatur. Tum
 Hercules sumpta de Minerva
 aenea Gorgonis coma in
 urna, Sterope Cephei fi-

λακαδαίμονα μετὰ δ' εἰς
 τοῦ ἱπποκώοντος παῖδας δι-
 λαν. ὁργίῳ μὲν γὰρ αὐτοῖς,
 καὶ διότι νηλείσσω μάχην.
 μάλλοι δὲ ὠργίσθη, ἔτι τὸν
 λικυμνίου παῖδα ἀπύκτει
 ναι. θεομήτωρ γὰρ αὐτῷ τὰ
 ἱπποκώοντος βασιλῆα ἐκοί-
 μων κύαν τῆς μοσσηϊκῆς
 ἐπ' αὐτὸν ἐφόρει. ὁ δὲ, βαί-
 λων λίθον ἐπέτυχεν κωός.
 ἐκβοήσαντες δὲ οἱ ἱπποκώ-
 ον τῆσαι, καὶ τίησιν αὐ-
 τὸν τοῖς σκυτάλοις ἀπύκτει
 ναι. τὸν δὲ τούτου δαίμων
 ἐκδοκῶν, στρατείας ἀπὸ λα-
 κεδαιμονίας, σπυῖθροισι
 καὶ πρᾶγνόνιμος εἰς ἀρχα-
 φίας ἡξίου, καὶ κνέει μὲν
 τὴν παῖδων, ὧν εἶχεν, εἰκοσι
 συμμάχων. διδώς δὲ κνέ-
 φος μὲν κατὰ λιπόντος αὐ-
 τοῦ τέχνη ἀρχεῖσι ἐπιστρα-
 τούσων, τῶν στρατείαι ἡρ-
 νείτο. ἡρακλῆς δὲ πρῶτος
 τῆς λαβῶν ἐν ὑσβίᾳ, χαλ-
 κῶν ἐστρυχὰς γρηγόρος, σπυῖ

τῇ τῇ καὶ ἐὰν θυγατρὶ δὲ
 φῶσι· εἰπὼν· καὶ ἐπὶ τῇ
 τῇ τῇ αἰαχούσης ἐκ τῇ
 τῇ τῇ τὸν βόστυχον, καὶ μὴ
 5 περὶ δούσης, ὅπως τῇ τῇ
 λεμίων ἐσθλαί. καὶ τοῦ γε
 νομίου, καὶ φῶσι μετὰ τῇ
 θῶν ἐστράτευε. καὶ κατὰ
 τῇ μάλιν αὐτὸς τε, καὶ οἱ
 10 καὶ δὲ αὐτὸς τελευτῶσι. καὶ
 πρὸς τὸν τοῖς ἰφικλῆς ὁ πῶ
 ἡρακλέους ἀδελφός. ἡρα-
 κλῆς δὲ κτείναν τὸν ἰφί-
 κλῆντα, καὶ τὸν καὶ δὲ αὐ-
 15 τὸ χερσὶ μέλους, τῇ πόλιν
 τῇ τῇ κατὰ γὰρ τῇ
 βασιλείαν παρέθηκε τὸν
 πῶ. παρὲν δὲ τέτατος ἡρα-
 κλῆς τῇ αὐτὸν ἀλκίον· ἂν
 20 γὰρ τῇ αὐτὸν, ἀγνοῦν ἐ-
 φθίρειν. ἡ δὲ, περὶ τὸ
 κρύφα εἰσέφο, κατὰ τῇ
 τῇ πρὸς τῇ αἰθρῇ. ἀν-
 25 μὴ δὲ τῇ χερσὶ φθίρειν
 μὴ αἰεὶς εἰσελθὼν, καὶ
 ὁρῶν τῇ, οἷς δὲ πρὸς, τὰς
 τῇ θυγατρὶς ὁρῶν εἰρε,

hic muneri dedit, hīce ad-
 iectis uerbis, quandoq; mili-
 tum copijs ingruentibus cam-
 comam de mœnibus; nec ta-
 men prouisam sublimem o-
 stentet, hostium iuramentum e-
 uersionem pronuntiatur,
 Quo facto Cepheus cum fi-
 lijs expeditionem secutus est,
 Atq; idem in pugna, filijq;
 sui omnes occubuerunt, his et-
 am accessit Iphicles Hercules
 frater. At Hercules caesa
 Hippocoonte, eiusq; filijs in-
 seruitutem redactis, subiecit
 urbem Tyndareo; et hunc
 etiam regnum concessit, de-
 indo Hercules Tegea transi-
 ens Augem Alei filiam, band
 agnitam uitauit. quæ cum
 antea puerum occulte peperis-
 set, in Mimeræ templo depo-
 suit. Interim peste per ea lo-
 ca debacchante, Aleus tem-
 plum ingressus, et singula ri-
 matæ filie partum reperit,
 ac puerum in Paribeniæ mon-
 tem deferendū, exponendūq;

APOLLODORI

dedit, qui divina quadam
 providentia conservatus est;
 Nam, quæ nuperime Gertua
 pepererat, illi ubera præbu-
 it, mox autem pastores af-
 sumptum infantem, Tele-
 phum uocitarunt. Sed, &
 Hercules Augem Nauplio
 Neptuni filio extra fines uen-
 dendam exportari iussit. Hic
 autem Tembranti Teubras-
 nia urbis Dynastæ tradidit,
 & ille eam sibi postea uxorem
 fecit. Ceterum Hercu-
 les Calydonem profectus Des-
 ianiram Oenei filiam coniun-
 gem depoposcit, ac luctatus
 matrimonij huiusce de causa,
 cum Acheloo in taurum trans-
 formatum, unum illi de cornu-
 ribus perfregit. Itaq; Des-
 ianiram duxit, cornuq; Acheloo
 redditur, cuius loco
 Amalthea cornu accepit.
 Hæc Hæmonij filia fuitque
 tauri cornu habuit. Id, ut
 Pherecydis testimonio com-
 probatur eius fuisse sacula

τὸ μὲν οὖν βρέφος εἰς τὸ πρὸ
 δένιον ὄρος ὕψεντο. καὶ οὕτω
 μὲν καὶ τα διὰ πινὰ πρὸ-
 νοια ἐστῆσαν. Σηλεύ μὲν γὰρ
 ἀρπυγόκος ἑλαφος ὑπέχετο
 αὐτῷ. ποιμήν τε δὲ αἰελο-
 μένοι τὸ βρέφος, τίλειφον
 ἐκάλεισκον αὐτὸν, αὐτὰν δὲ
 ἔδωκε καὶ ἀπὸ τῆς τῷ προσ-
 ὄντος, ἑπιδόξιον ἀπέμπετο
 λῆσαι. ὃ δὲ πύθρασι τῷ
 πύθρασι δυνάσκει αὐτὸν
 ἔδωκεν. καὶ κελὸς γυναικὶ
 ἐπαίσατο. ΗΡΑΚΛΗΣ
 δὲ πρὸ ἀγλινόμηνος εἰς καλυ-
 δῶνα πρὸ οἰνίας θυγατέρας,
 δεῖαι νειρα ἐμνησάμετο. καὶ
 διαπαλαίους ἑπὶ τῆς γα-
 μων αὐτῆς πρὸς ἀχελῶον,
 ἀπεικαστά τὰ τῶν πε-
 ρεκλαπῶν τὸ ἔργον τῆς κα-
 ράτων. καὶ τὴν μὲν δεῖαν
 νειρα γαμή. τὸ δὲ κίρασ'
 ἀχελῶος ἀχμβαίει, ὅδους
 ἀπὸ τούτου τὸ τῆς ἀμαλ-
 θείας. ἀμαλθεῖα δὲ τὴν αἰ-
 μονίου θυγατέρας. ἡ κίρασ'

χε ταύρου· ὅτ' ὡς φέρε
 κύνες λείγει, δύναμιν ἔχει
 ταυέντιο. ὥς τε βρωτὸν, ὃ
 ποτ', ὃ πῶρ ὀξείαι τοῖς, πα
 5 ρίχειν ἄπονοι, σφαττοῦν δὲ
 ἥρακλῆς μετὰ καλυδωνίων
 ἐδὴ διαβρώς. καὶ πόλιν
 ἑλὼν ἔφυγεν, ἥς ἐβασίλευε
 φύλας, ἀσπύχῃ τῇ τούτου
 10 θυγατρὶ στυλιδῶν, πατρὸς
 τλῦ πολέμου γίνεται. δια
 πλῶν δὲ παρ' αὐτοῖς, καὶ
 πύμψας πρὸς θῆτατον, ἐπὶ ἃ
 μὴ κατέχειν ἔλεγε παῖδας
 15 ὧς δὲ εἰς θῆβας ἀχέει
 λαι· τὸν δὲ λοιπὸν πῶτα
 φασ' πέμπειν εἰς ἑρδῶ τλῶ
 νῶν ἐπ' ἀχρικίαν χενομέ
 20 νων δὲ τούτων, ὡς χεύμε
 νος πρὸ οἰνεί, καὶ κοιδύλαφ
 παύλας, ἀπὸ κτείναν ἀνιχτέ
 λωσ' καὶ δαδύνομον κατὰ
 χειρὸν δίδναι. συγγλῆς
 δὲ οἰνέως οὐτος. ἀλλ' ὁ μὴ
 25 πατρὸς τῆ παιδὸς, ἀκουσίως
 χεληνιμίον τῷ συμβεβηκό
 τος, στυγνὰ μόνει ἥρακλῆς

tatis, ut, quicquid esculenti,
 ac poculenti quispiam expe
 tisset, copiose admodum sup
 peditaret. Insuper Hercules
 pro Calydonijs comitibus Thes
 protos bellum gerit, qui urbe
 Ephyræ, cui Phylas rex præ
 erat, in capta congressus cum
 Astyoche huiusce filia, Tle
 polemi sue pater. Cum vero
 apud eos permaneret, ad Thes
 priam misit, ac septem fere
 me filios ut retinere dicebat,
 de quibus item ablegaturū se
 Thetæ, at reliquos quatuor
 in Sardiniam insulam veluti
 colonos se transmissurum.
 Quibus confectis cum apud
 Oeneum in convivio esset, pu
 gna percussum Eunonium Ar
 chitelis filium et pocula pro
 pinantem occidit. Is autem
 Oeneo propinquus erat sed
 pueri pater, quod id præter
 ejus voluntatem factum fu
 tisse contigisset, et neminem
 dedit. Atqui Hercules le
 gis multam secutus, auxilium

APOLLODORI

sustinere uoluit, atq; Tra-
 chinem ad Coycem se iā con-
 ferre decreuit: ubi, cū De-
 ianira uxore ad Euenum am-
 nem peruenit, ibi Nessum Ce-
 ntaurum manentem, q uiatore
 traiciēbat, offendit, cumq; tra-
 iēdi laborem mercedis lo-
 co à Dijs, Iustitiae suae causa
 se recepisse dictitabat. Igitur
 Hercules ipse perse amnem
 tranauit. Et Deianiram, por-
 corum pāctus, in alteram ri-
 pam Nesso transfuebendam
 commisit, cum illi Centaurus,
 dum traicit, uim inferre ag-
 greditur, eam uero acclaman-
 tē audiēs Hercules, egressum
 in terrā Nessum i corde sagie
 percussit. Is, ubi se moriturū
 uidet: mulierē ad se uocat, eiq;
 si melis inq; pūlicrū apud Her-
 culē, sibi habere, quod ipse se-
 mē in terrā effudisset, eū san-
 guine, q ex spiculi uulnere ma-
 nasset, commisceat. Tum illa
 id factum penes se conserua-
 uit. At Hercules, Dryopum

δὲ κατὰ τὸν νόμον, τὴν Φυ-
 γὴν ἔπαυλιν ἢ θείαν· καὶ
 δὴ ἔγνω πρὸς κῆρυκα εἰς τρεῖς
 χῖνα ἀπείλαι. ἄπων δὲ δὴ ἀ-
 νείρας, ἀδὴ ποταμὸν ὄντον
 ὅκεν. εἰ γὰρ καθεξόμενος νέσ-
 σος ὁ κένταυρος, τὸν παριόν-
 τας διεπάρθμυνε. μεθότις
 δὲ λέγων περὶ θείων τὴν
 πορθμείαν εἰληφείαι ὅτι θεί-
 καιοσύνην. αὐτὸς μὲν οὖν ἠ-
 βακλῆς τὸν ποταμὸν διέβη.
 δὴ αὐτίκα δὲ μεθὸν αἰτῇ
 θείας, ἐπὶ τρεῖς ἔσω διακο-
 μίσθη. ὁ δὲ διαπορθμούων
 αὐτὴν, ἐπιχείρησι βιάζεσθαι.
 τῆς δὲ αἰσικραγούσης αἰδο-
 μένος ὁ ἠρακλῆς, ὅζει λήθον-
 τα νέεσσι ἐτόξευσεν, εἰς τὴν
 καρδίαν. ὁ δὲ μέλλων πλῆθος
 τῶν, προσκαλεσάμενος εἰπὼν
 εἰ θέλοι φίλτροι περὶ ἠρα-
 κλέα ἔχειν τὸν τε γόνον, ὁ δὲ
 ἀφῆκε, κατὰ τῆς γῆς, καὶ
 τὸ ῥυεῖ ἐκ τῆς τραύματος τῆς
 αἰκίδος αἷμα συμμίξαι. ἢ
 δὲ ποιήσκει ἑὸν, ἐφύλατ

πῇ αὐτῇ. διεξίαν δὲ ἡρα-
 κλῆς τὰν σφυόπων χώραι
 ἀφρῶν βοφῶς, ἀπαντήσαν-
 ὅς θ' ἰδοὺμαι ὅς βουλατοῦ.
 5 ὅς, ὅτ' ἐτόρον τ' ταύραν λυ-
 ῖας, καὶ σφαῖλας, καὶ ἐψόκας
 δ' ὠχίητατο. ὡς δὲ ἦκεν, εἰς
 Ἰαχίνα πρὸς κύνεα, ὑποδε-
 χθεις ὑπ' αὐτῇ, σφυόπας καὶ
 10 ἐπὶ πολέμοισιν. αὐθις δὲ ἐ-
 κείθεν ὁρμηθεὶς, αἰγυμῖα
 βασιλεῖ δωριέων στυγμάχῃ
 α. λαπίθαι γὰρ πρὸ γῆς ὅ-
 ρων ἐπολέμοιο αὐτῷ κο-
 15 τρώων σφατῶντος. ἐδὲ,
 πολιορκούμενος, ἐπικαλίσ-
 τω τὸν ἡρακλῆα βοηθόν, ὃς
 μὲν τῆς γῆς. βουδοῖσας δὲ
 ἡρακλῆς ἀπέκτεινε κόρωνον,
 20 ὁμιεὶ καὶ ἄλλων, καὶ τῶν γῆν
 ἀπᾶν παρέδωκεν ἐλάδῃ
 ραι αὐτῷ. ἀπέκτεινε δὲ καὶ
 λαοκόρα, μετὰ τῆς πύκτων
 βασιλέα σφυόπων, εἰ ἀχά-
 25 λαντος περὶ δὲ Λαινύμιον, ὑ-
 βριστὴν ὄντα, καὶ λαπίθων
 σὺμμαχον. περὶ ὅντα δὲ

finibus peragratiss. Et cili-
 mopia laborans Thiodamane-
 tem planstrum, quod à binis bo-
 bus traheretur, ducentem obe-
 uium habuit, corum alarum
 è curru solutum, iugulatumq̃.
 Et costum deuorauit. Postea
 cum Trachinem peruenisset
 ad Ceycem, hospitio ab eoa-
 dem acceptus Dryopas debela-
 leuit. Inde illinc promotus
 Egimio Doriensium regi fe-
 belli socium fecit. Nam laa-
 pithæ, cum de terræ finibus
 Coronæ eius belli Imperatorum
 re armis infestabant. Is igitur
 obsidione pressus Hercule-
 lem in societatem, atq̃ in
 regni partē adiutorē arcessit
 et Cui Hercules opitulatus,
 Coronum cum caeteris suis in-
 teremit, eiq̃ regni fines uniu-
 versos liberos reddidit. Ad-
 hæc et Laogonem Dryopum
 regem cum filiis in Apollinis
 loco epulantem, ut uirum pec-
 ulantem improbumq̃, et La-
 pitharum socium obtrunca-

APOLLODORI

uit. Nec multo post per Ios-
nem iter facientem Herculem
cygnus Maris; & Pelopie
filius; ut in singulare secum
certamen congraderetur, pro-
uocauit; Congressus itaq; &
hunc etiam interfecit. Vt aus-
tem Orchomenam peruenit;
eum rex Amyntor cum armis
procedere minime sinebat:
qui, dum ita pertransire pro-
hibetur; & hunc ipse uita pri-
uauit. At, cum Trachinem
peruenisset, exercitum in Oe-
caliam adunauit; ut eo bel-
lo in Eurytam animaduerten-
ret; acitis sibi socijs Arcas-
dibus; & Meliensibus domo
Trachine; ac Locris Epicne-
midibus; Euryto una cum fi-
lijs uersis urbem capie. Se-
pulis deinde suis commilito-
nibus; qui in eo bello interie-
runt; atq; Hippaso Ceycis
filio; Argeum; & Melas-
se Licymii filios; ac demum
oppido direpio Iolen captiuam
abduxit. Inde in Ceneum

ἵππων εἰς μονομαχίαν πρὸς
κύκνιον αὐτὸν κύκνιος ἄ-
ρεος, καὶ πελοπίαν, οὐδας
δὲ καὶ ἑσπέρην ἀπέκτεινεν. ὡς
δὲ εἰς ὄρχομενὸν ἦλκεν, αἰνέ-
ται αὐτὸν ὁ βασιλεὺς οὐκ
εἰς μετ' ὅπλων διαρχεσθαι
καλυβόμενος δὲ παρειαίει, καὶ
ἑσπέρην ἀπέκτεινεν. ἀφικόμε-
νος δὲ εἰς φράγιναν, στρα-
τείαν ἐπ' οἰχαλίαν στυφ-
θροισεν. οὗ ρυθὸν τιμωρίσ-
θαι δέλαν. συμμάχον-
των δὲ αὐτῷ ἀρηγίστων, καὶ
μυνηϊῶν τῆς ἐκ φράγιος, καὶ
δακρυῶν τῆς ἐκ περνημίδως,
κτείναντο μὲν τῆς παίδων
ἑσπέρων, αἰρεῖ τινα πολλῶν
καὶ δαΐφρων τῆς σὺν αὐτῷ
στρατὸς ἀμύλων τοῦ ἀρχαίου
τόντιος, ἵπποκόν τε τὸν κύ-
κνιον, καὶ ἑσπέρην, καὶ μέλα-
να, τοῦ λικυμνίου καὶ ἄλλας.
καὶ λαφύρα πολλὰ τῶν πό-
λεων, ὅ γ' ἐν ἰσθμῷ ἐχέμεθα-
ρον. καὶ περὶ ὅλην εἰς κε-
ναίαν τῆς ὑβείας ἐπέκρη

τηρῶν, διὰς Κικλίου, βασιλῆος
 ἰοβύνταο· μέλλαν δὲ ἰδούρ-
 ρειν, εἰς Τραχίνα τὸν κύκλῳ
 ἐπιμύθε λαμπραὶ ἐδῶτα
 5 αἰότα. πρὶν δὲ τοῦτου τὰ
 ποδὶ τῷ ἰόλλῳ δεικνύμενα
 πυλόμεν, καὶ δίσκῳ μὴ
 πάλιν ἐκείνῳ μάλλον ἀγα-
 πῆς, νομίσασκε ταῖς ἄλ-
 10 θείαις φίλῳ ἐῖν τὸ ῥυτί-
 κμα ῥίσου, ὄντου, τὸν χ-
 τῶνα ἐχρίεν. εἰδὺς δὲ ἥρα
 κλῆς ἔδυσεν. ὡς δὲ θόρυβος
 θούπος τῷ χετῶτος, ὅτῃς ὕ-
 15 θρασὺς ἰὸς τὸν χετῶτα ἔσπεν.
 ἥ μὲν λίχεν τοῖν ποδῶν ἀ-
 ράμενος κατὰ κύνειον ἀπὸ
 τῆς βουβίης. τὸν δὲ χετῶ-
 να ἀπὸ τοῦ περὶ τοῦ πυλόμε-
 20 τῶ σώματι. σωματιῶν τὸ
 δὲ αἰσάρεος αὐτῷ. βουβίη
 δὲ συμφορὰ κατὰ χεῖρας,
 εἰς Τραχίνα μὲν νεὸς κομί-
 χεται. δεικνύμενα δὲ αἰδο-
 25 μέν τὸ γερονός, ἐκ τῷ αἰ-
 νήτῳ. ἥρα κλῆς δὲ εἰπεῖ
 ἀάμενος ὕμῳ, ὅς ἐκ δεικνύ-

Euboeæ promontoriū appul-
 sus Iouis Cenæi aram confla-
 vit. Sacrificaturus aut, Ibra-
 chinem ad Ceycem misit,
 qui lautam, ac splendidam ad
 se tunicā afferret, à qua, ubi,
 quæ de Iole successerant,
 Deianira percepit, verita ne
 illam potius arderet, rata ves-
 rum esse amoris poculam, ef-
 fusum Nessi sanguinem, co-
 tunicam infecit. quam sibi
 Hercules indutus, sacrificas-
 vit: sed, ubi uestis incaluit,
 hydræ viro Herculis corpus
 putrescebat. Tum Liekam il-
 le pedibus abreptam, subla-
 tumq; à Bœotia deiecit in ma-
 re præcipitem, tunicam vero,
 quæ iam corpori inbecerat, re-
 ferendit: eamq; ita amulsam car-
 nis fricta subsequabatur.
 Tanto igitur Hercules mor-
 bo laborans navi Trachinem
 aduectitur, quod ubi Deianira
 rescivit, sua ipsius manu sus-
 dit vitā finivit. Hercules Hyl-
 lo, qui natu maior ex Deianira

A P O L L O D O R I

va filijs erat ; ut eam per ac-
 tatem ei liceret , solem uxo-
 rem duceret , imperavit , De-
 inde ad Ortam Trachinios-
 rum montem se contulit , ibiq-
 constructam absq- pyram , id
 conscendit , atq- ignem sub-
 iecti habebat . Quod cū suorū fa-
 cere auderet nemo . Poras ins-
 terim quæsiturus amissos gre-
 ges cum per id loci iter fas-
 ceret , pyram succendit . Huic
 Hercules sagittas ; arcumq-
 dono dedit ; urdente autem py-
 ra , nebem cum ionitru sub-
 latam ipsū in caelam remis-
 sisse , dicitur . Inde immor-
 talitatem adeptus , et reuocatus
 gratiam cum Ianone Hebem
 filiam uxorem duxit ,
 de qua sibi filios Alexiarem ,
 et Anictam procreavit . Her-
 culi autem filij ex Thespij fi-
 liabus hi fuerunt , Proci-
 de quidem Antileon , et Hippeus .
 Ea enim natu maxima gemi-
 nos peperit , ex Panope . Thorip-
 pippas , Lyfes , Eunteles , * Creō

ρεώ , ὅν αὐτὸς παῖς προσβύ-
 τος , τὴν ἰόλλω αὐθραδί-
 τα γῆραι . πρᾶξιόμβρος εἰς
 οἴκιν ὄρος , ἐστὶ δὲ ὄρεα Ἰα-
 χνίων , ἐκὰς πυρὰν ποιεῖ-
 ῖς , ἐκάλουται . ἐπιβάντες ὑπὸ
 φάτῃ εἰν . μὲν δὲ δὲ τού-
 του πρᾶτῃ ἐδιδαντες , πο-
 αὸ πατρὶν κατὰ ζήτησις
 ποιμνίων ὑφῆλκ . τοῦ τῷ κῆ-
 τὰ τόξα ἐδωρῆτο ἡρα-
 κλῆς . καιομένης δὲ τῆς πυ-
 ρᾶς , λέγεται νεφὸς ἔκρη-
 σαν μὲν βροντῆς αὐτὸν εἰς
 οὐρανὸν ἀνὰ πύλας . ἐκὰς δὲ
 Ἰου δὲ τυχὼν ἀθανασίασιν
 καὶ διαλλαγῆς ἔργα , πᾶς
 ἐκείνως θυγατῶν ἡέλω ἔζη-
 ρα . ἔξ ἧς αὐτῷ παῖδες ἀδελ-
 φίοι , καὶ ἀδικοῦς ἐγένοντο
 το . ὅθεν δὲ παῖδες αὐτῶν
 ἐκ μὲν τῆς Θεσπίου θυγατ-
 ρων , προκείδης μὲν , ἀντιλέ-
 ων , καὶ ἱππιδῆς , ἡ προσβυ-
 τὰ τῇ γῆ διδύμοις ἐγένοντο
 σε . πανόπης δὲ , θεμίππης ,
 λύσης , διμειδῆς , * κρέων ,

ἐπίλαος, ἀστυάξ· κράδης
 δὲ, ἰόβης, εὐρύβιος, πολύ-
 λαος, πάτριος, ἀρχίμαχος,
 μελίνας, λαομέδων, κλυτί-
 ππος, εὐρυκίπης, εὐρύπυ-
 λος, εὐβώτης, ἀγλαίης, ἀν-
 τικόδης, ὀνησίππος, χρυσή-
 σδος, ὀρεΐης, λαομύλης, τέ-
 λης, λισσίδης, στερεσίδης, με-
 ρονισσίδης, αἰδίππου, ἰππο-
 δρόμος, πελοταγόρας, εὐ-
 ρυκίπυλος, ἱππωῶς, εὐβοί-
 ας, ὀλυμπύσης, νικόδρο-
 μος, ἀρχέλος, κλεόλαος,
 ἑξολος, ἐρύθραος, ξασσίδης
 ὁμόλιππος, στρατόνικος, ἄ-
 ρομος, κελδυσάνωρ· ἰφίς,
 λαοδόνης, αἰπίδος, αἰτιά-
 πης, ἀλόπιος, ἀστυλίας* κλαα-
 ρομύπιδος, φυλητίδης, τίχασις·
 αἰχρυΐδης, λυκώνης, αἰθεί-
 ρης· ἀρτυλίας, ἀρχιδίκος,
 διανάκης, ὄραῶς, ἀσωπίδης,
 μέτωρ, ἡώνης, ἀμύσσιος,
 ἀστυφύσης, λυγκεύς, ἀλοκρά-
 τες, ὀλυμπύσης, εἰλικωνί-
 σδος, φαλίας, ἡσχαίνης, οἰσφί-

Epilaus, Astyanax ex Cres-
 the uero Iobes, Eurybius, Po-
 lylaus, Patrus, Archemach-
 us: Meline, Laomedon,
 Clytippus, Euricape, Eurys-
 pylus, Eubotes, ex Aglaia.
 Antiades, Oesippus, ex Chry-
 seide Oreas. Lanomene.
 Teles, Lysidice, Memippi-
 des, ex Anikippe, Hippodro-
 mus, Teleutagoras, Eurys-
 capylus, Hippotus, Euboeas,
 Olympuse, Nicodromus, Ar-
 gele, Cleolaus, Exolus, Ery-
 thras, Xanthidos, Homolip-
 pus, Stratonicus, Atromus,
 Cleustanor, Iphis, Laothoe,
 Antidus, Antiope; Alapius,
 Astybie* Clammetidus, Phye-
 leidus, Tigastis, ex Aschreis-
 de, Leucones, Anthea,* Eus-
 tpyles, Archedicus, Dya-
 nastes, Eratus, Asopides,
 Mentor, Eone Amestrius,
 Tiphys. Lynceus, Halocras-
 tes, Olympuses, Heliconi-
 de, Phalies, ex Hesychea,
 Oestreblea, Terpsicrates.

APOLLODORI

Euryopes, * Eléuehea, Bu-
 lens, Antimachus, Nicippes.
 Patroclus, Pyrippus, Ne-
 ppos, Praxitheæ Lysippus,
 Erafippus, Lycurgus, Lys-
 eus, Toxicrates, Bucolus,
 Marsæ Leucippus. Euryteles,
 Hippocrates, Hippozygus.
 Hi sunt ex Theſpiadibus or-
 ti, ex alijs autē, ac Deianira,
 Oenei filia, Hyllus, Ctesip-
 pus, Glycisonetes, sed ex Me-
 gara Creōtis, Therimachus,
 Deicoon, Creōtiades, Deion,
 quem aut Hercules sustulit fi-
 liū ex Omphale Lydorū regi-
 na, nomē fuit Agelao, vnde et
 Cræſigenus. Ex Chalciope
 Eurypyli filia Theſſalus, ex
 Epicaste Ægei filia, * Theſta-
 lus, ex Paribenope Stympha-
 li filia Eueres, ex Auge As-
 lei, Telephus, ex Astyoche,
 Phylantis Telepolemus, ex
 Astydamea Amētoris Ctesip-
 pus, ex Autonoe Perei Pa-
 lemon. Relato demum in-
 ter Deos Hercule filij sui Eu-

βλους, τῶν μικράτης, εὐρυό-
 πης, * ἐλδουχέας, βουλούς.
 αἰτίμαχος, νικίππης, πά-
 ρουκλος, πύριππος, νεφός,
 πρᾶξιθεᾶς λύσιππος, ἐρά-
 σιππος-λυκούργος, λύκιος,
 τοξικράτης, βουκόλος, μαρ-
 σης λούκιππος, εὐρυτέλης,
 ἰπποκράτης, ἰππύζυγος.
 οὗτοι μὲν ἐκ τῆς Θεσπιδίου θυ-
 γατρῶν. ἐκ δὲ τῆς ἄλλων,
 δνιαιείρας τὲ τῆς οἰνέως,
 ὕλλος, κτήσιππος, * γλυκισ-
 σότης. ἐκ μεγάρας δὲ τῆς
 κρέοντος, θνείμαχος, θνικό-
 ων, κρεοντιάδης, θνίων-ὀξόμ-
 φάλης δὲ, ἀγίλαος, ὁ δὲ καὶ
 τὸ κροΐου γένος. χαλκίο-
 πης τῆς εὐρυπύλου Θεττα-
 λὸς ἐπικαστῆς αἰγείου, θε-
 στάλος, πρῶτος τῆς συμ-
 φάλου, θύρης, αὐγῆς τῆς
 αἰλεοῦ, τέλεφος, ἀσύχης
 τῆς φύλακτος, τληπόλε-
 μος, ἀσυσταμείας τῆς ἀμνί-
 τος κτήσιππος. αὐτονοῦς
 τῆς περῆως, παλαιμόν, με-

ταύτωντος δὲ Ἡρακλείου εἰς
 θεοὺς, οἱ παῖδες αὐτοῦ φε-
 ρόντες, θύρουδ' αἶα, πρὸς κού-
 ρα παρ' ἑλόντο. ὥς δ' ἐκαί-
 ρου ἐκδιδόναι λήσεντος θύ-
 ρουδ' αἶα, καὶ πόλεμον ἀπει-
 λώωντος, ἐδιδόκεσαν, Ἰάχ' ἔ-
 ναι καὶ ταλιπόντες, ὅτε τῆς
 ἐλλάδος ἔφυγον. διακώμηντοι
 δ' ἔλθον εἰς ἀθήνας. καὶ
 καθεδόντες αὐτὸν τὸν ἐλείου
 βωμόν, ἠξίου βουδεῖσαι·
 ἀθηναῖοι δ' οὐκ ἐκδιδόντες
 αὐτοῦ πρὸς τὸν θύρουδ' αἶα,
 πόλεμον ὑπέστησαν. καὶ τὸν
 μὲν παῖδας αὐτοῦ ἀλέξαν-
 δρον ἰοιμέδοντα. θύρ' ὕψιον,
 μὲν ὅρα, πδριμύδην, ἀπ' κτει-
 ναι. αὐτὸν δ' ἐθύρ' αἶα φεύ-
 γοντα ἐφ' ἄρματός, καὶ πέ-
 ρας ἦδη περὶ πύλοισι τα σὺν
 ποίδα, κτείνει διώξας ὕλ-
 λος. καὶ τὴν μὲν κεφαλὴν
 ἀχπιμὸν, ἀλκμή· ἡ δ' ὀφθαλ-
 μοὺς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ. ἀχλο-
 μίον δ' ἐθύρ' αἶα, αὐτὸν πε-

rystheum fugientes ad Ceyra-
 cem se recuperunt. Vbi uen-
 ro illas ab eo repetere cepit
 Eurystheus, ac, nisi dederent
 tur, bellum minabatur, y-
 tium metu percussi relicta Tra-
 chine per Helladem fugerunt.
 qui, cum Eurystheus eos inse-
 quatur, Athenas concesser-
 unt, et confidentes ad Misa-
 ricordiae aram opem implora-
 bant. Athenienses non modo
 non dederunt eos, sed etiam
 am aduersus Eurystheum bel-
 lum sustinuerunt, et eius fia-
 lios, Alexandrum, Iphime-
 dontem, Eurysthem, Meno-
 rem, Perimedemq; occide-
 rant. Ipsum insuper Eury-
 stheum fugientem e curru,
 atq; ad petras Scironides ad-
 equitantem Hyllus infecutus
 obtruncat: eiusq; caput ampu-
 tatum Alcmenae dedit. Haec
 autem illi texitoris radijs oculos
 effodit. Itaq; post inter-
 fectum Eurystheum in pelos
 ponneseum Heraclide rediit

APOLLODORI

vunt, ceterisq; amissas urbes receperunt. Ceterum, quoniam intra anni spatium, ex qua in patriam remearet, univ[er]sam Peloponnesum pestis inuasit, eaq; euenisse, q[uod] Heraclidæ prius, q[uam] liceret, ipsi sedem patriam reperiissent, oraculo declaratum est. Quãobrem relicta rursus Peloponneso, Maratibonem cõmigrarunt. Tlepolemus autẽ Licymnium nõ sponte occidit, quippe, qui administrum suũ quendam baculo percussurus aberravit. Idq; ante, q[uam] è Peloponneso abscederet. Exulans igitur baud quaquam exigua cum hominum manu Rhodũ uenit, atq; ibi sedem locauit. Hylus a d[omi]n[us] ex patris imperio Iolem Euryti filiam sibi in matrimonium copulauit, et qua nam ratione suis Heraclidis redeundi facultatem cõpararet, nihil reliqui faciebat. Proinde Delphos concessit, et quanam uia reuerteret, Apollinem scire

λαπόννητον ἦλθον οἱ ἥρα- κλείδαι, καὶ πάσας εἰλκε- ταῖς πόλεις, ὡς δὲ εἰαυτῷ δὲ αὐτοῖς εἰ τῇ κατὰ δὴ γλυ- μλὴν φθορὰ, πᾶσι πελοπόν- νησον κατέχευ. καὶ ταύτῃ γε γινώσκουσι. χρησιμὸς δὲ ἔσται ἡρα κλείδαις ἐδύλου. περὶ γὰρ τῷ θείοντος αὐτῷ κατελθεῖν. ὁ θεὸς ἀρχὴν πόντες πελοπόννη- σον, ἦλθον εἰς μαρμαρῶνα, καὶ καὶ κατὰ κόων. τλὴν πύλε- μος οὕτω πτεῖνασ' οὐχ ἔκων λικύμνιον, τῇ βακτιρίᾳ γὰρ αὐτῷ θόρακον δύνοντα πλίσ- σων ἤμαρτε, πρὶν ἐξελθεῖν αὐτὸν ἐκ πελοποννήσου. φά- των οὕτω μετ' οὐκ ὀλίγων, ἦ- κεν εἰς ῥόδον, καὶ καὶ κατὰ- κει. ἕλλος δὲ, τλὴν μὲν ἰόλην 20 τλὴν δὲ ῥύτῃ κατὰ τλὴν 75 παρὸς εἰς τοὺς ἔγχε. τλὴν δὲ καὶ θοδὸν ἐξέτει τοῖς ἥρα κλείδαις, κατὰ γάσκαδα. διὸ πρὸς γλυκόμυθος εἰς δελ- 25 φούς, ἐπυνθάνετο πῶς αὐτῷ κατέλθαι. ὁ δὲ θεὸς ἔφη

σε ἀποδιδέμεναι τας τὸν τεί-
 τον καρπὸν κατ' ἄρχαν.
 νομίσεις δὲ ὕλλος τείποις
 καρπὸν λείπεσαι, τὴν τελε-
 5 τίαν, τοῦτον περιμείνας
 χρόνον σὺν τῷ στρατῷ κατὰ
 τὸν Ἡρακλείου, ἑδὶ Πελοπόν-
 νησον. Περικλίου δ' ὁρῶντος υἱοῦ
 βασιλεύοντος Πελοποννή-
 10 σίαν. καὶ Ἰννομίης πάλιν
 μέχνης, νικᾶσι Πελοποννή-
 σιοι, καὶ ἀεισόμενος Ἰννοκλῆς.
 ἔπει δὲ ἠνορέωσιν οἱ κλει-
 λάου παῖδες, ἐχρῶντο δὲ
 15 καὶ Ἰδοῦ. τῷ Διὶ δὲ εἰπόν-
 τος ὅ, τι, καὶ τὸ πρὸς τὸρον,
 τήμῃος ἢ πᾶσι λέγων τούτῳ
 ποιείτα ἄτυχῶσαι. ὁ δὲ
 20 Διὸς ἀντίειπεν τῷ ἄτυχῶ-
 σασι μάτων ἀντιῶν αἰτίοις εἶναι.
 τὸν ὅσῃ χρησιμὸς οὐ συμβάλ-
 λειν. λέγει γὰρ οὐ γὰρ, ἀλλ'
 ἀλλ' Ἰννοκλῆς καρπὸν τείτον.
 καὶ * σίνυγρον τὴν αἰν-
 25 γαστέρα δεξιὰν κατὰ τὸν ἰσθ-
 μὸν ἔχοντι τὴν δαίλασσαν.
 ταῦτα τῷ τήμῃος ἀκούσας, ἢ

tat, Tum Deus, si ad tertium,
 usq; fructuum; inquit, expec-
 tarint eos esse redituros. Hyl-
 lus uero tertium fructum, cunctis
 casum dici arbitratus, ad cas-
 epis curriculum promissus cum
 exercitu Heraclidas in Pelop-
 onesium reducit, quo tpe Tisias
 menus Orestis filius Pelopon-
 nesiorum regnum tenebat, ac pug-
 na commissa Peloponesij uinc-
 unt, et Aristomachus interfici-
 tur. Postea uero, q̃ Cleobai fi-
 lij adulta iam aetate fuerunt, de re-
 dita pythia consulunt, a qua, q̃
 antea oraculum dederat, accepe-
 runt. Temenus, sibi, q̃ responso
 eiusmodi fide habuissent, infe-
 liciter successisse, obiciebat.
 Tū contra Pythia ipso infelici-
 tatis suae fuisse auctores respō-
 dit, Q̃n r̃sa data minime intel-
 ligebat. Nō. n. tertium terrae, sed
 generis esse fructum, inquit, ora-
 culum indicat, ac * Stenigrū istius
 unum innuit, quem latioris ala-
 uci pelagus dextrorsum attin-
 dit. Quae cū audisset Temenus

APOLLODORI

militum copias legi, et in
Ætolie loco naues cōpingit.
Vbi etiā nūc loco ab ea re no-
men est Naupactos. Interca-
dum ibi comparatæ militum
copiæ morantur: Aristode-
mus, relictis ex Argia Au-
talionis filia geminis Eurys-
sthenē, ac Procle, fulmine
ictus occubuit. Quin etiā Nau-
pacti exercitus in morbum in-
gentem concidit, siquidem ip-
sus nates futura prædicens,
atq; afflatus numine uisus est
quem magum esse, atq; à Pe-
loponnesus in exercitus per-
niciem emissum existimarūt.
Hunc Hippotes Phylantis An-
tiochi ex Hercule natū filius
iaculo percussus interfecit.
quo facto rei naualis appa-
tus perdita classe dispergi,
peditatus item fame miseli-
cissime egit, exercitusq; om-
nis dissolutus est. Temeno
interim ea de clade oracu-
lum postulanti numen ob uac-
tis cædem eq; obuenisse ref=

δύμαξε ἤσφατ', ἢ καὶ ἐπὶ
ξάω· εἰ τῷ αἰτωλίου τὰ πρῶ-
τ' ἔδει γινώσκειν· οὐ γὰρ
καὶ παλαιὸς λέγεται. ἐκεί-
δ' οὐ γὰρ ἔσφατ' ὁ μάχος, αἰσχύ-
δῆμος κεραινωθεῖς, ἀπὶ θα-
νεί καὶ θάλασσαν καὶ λιπὼν ὅς
ἀργείας τῆς αἰπότητος δι-
δύμοις, ὀρυζάνῃ, ἢ περ-
κλῆα. σπινθὴρ δὲ καὶ τὸν
σφατὸν εἰ ναυπάκτῳ συμ-
φορᾷ περὶ ποιεῖν. ἐφαίμην γὰρ
αὐτοῖς μαίτις χρησμοῖς λέ-
γων. καὶ εἰ δὲ αἰσχύων, ὅν εἰς ὁ-
μῶς μᾶλλον εἶναι. ἀλλ' αὖ-
τ' ἢ τῷ σφατὶ πρὸς πελοπον-
νησίων ἀπεσταλμῆον. ὅτε
βαλὼν ἀκοντίζω ἰπποδότης ὁ
φύλακτος τῷ αἰπότητι τῷ
ἡρακλείῳ τυχὼν ἀπὶ κτε-
ναι. οὐ γὰρ δὲ γλυκομῆλον τῷ
ἔν, τὸ μὲν ναυπάκτον διαφθα-
ραῖων τῷ νεῶν, ἀπὸ πάσης.
εἰ δὲ περὶ τὸν, ἢ τυχὼν λιπῶ,
ἢ διελύθη τὸ σφατὶ δῆμα. 28
χρωμῆλον δὲ πρὸς τῆς συμ-
φορᾷς τημῆον. καὶ ἔδει

ὅτε τὸν μαύτην χλεύαζε
 ταῦτα λέγοντες, καὶ κα-
 λῶντες φυγαδεῦσαι δι-
 καί ἐτι τὸν αἰελύντα. καὶ
 ἰ ὅτε ὅτε δύο ἐπὶ, καὶ χυλῶ-
 νται ἡγεμόνι τῷ τεροφθαλ-
 μῳ, τὸν μὲν ἰππότην ἐφυγα-
 δεύει, τὸν δὲ τεροφθαλ-
 μὸν ἐξήτοιμα, καὶ παρὰ τυγ-
 10 χένοισιν ὀφύλω τῷ αἰσθα-
 μονας, ἐφ' ἵππου καὶ θυμῷ,
 μνοφθαλμῳ. τὸν γὰρ ἔπε-
 ραν τῆς ὀφθαλμῶν, ἐκίκο-
 πτο τόξω; ἀπὸ φόνω γὰρ οὐ
 15 τος φυγῶν εἰς ὄλιν. καὶ ἐκί-
 σθη εἰς αἰτωλίαν. αἰωνίως
 δὲ διελθόντος, ἐπαινεῖς χεῖ-
 ρι συμβαλόντες οὕτω τὸν χρυ-
 μόν, ὅσον ἡγεμόνα ποιοῦν-
 20 ται, καὶ συμβαλόντες τοῖς πο-
 λιμέσις, καὶ τῷ πρῶτῳ, καὶ τῷ
 ναυπηγῷ προσδρόνοις στρα-
 τῶν. καὶ πλεονέκτων κτείνουσι
 τὸν ὀρέον. Δημοκροῖσι δὲ
 25 συμμάχουσι αὐτοῖς, οἱ
 αἰγυμίου παῖδες πᾶμφυ-
 λος, καὶ δῖμας. ἐπειδὴ ἐ-

pandit: Propter eas bonitatis
 dam decennium exulare, ius
 sit, nec non ea de causa Trio-
 culi belli prætoris opera bien-
 nium uti illi præcepit. Quare
 Hippotam exilij causa solum
 uertere coegerunt. At qui Trio-
 culum uestigantes, Oxylo An-
 draemonis filio equum insiden-
 ti obviam sunt. Hic unoculus
 erat, qui ocalorum al-
 terum sagitta excussum am-
 ferat. Qui dum cædis præ-
 trætæ causa in Elidem, atq;
 illinc in Ætoliā iret exula-
 tum, et circumactū iam an-
 no in patriam redibat. Hunc
 igitur ab oraculo significari
 arhiirantes copijs imperato-
 rem præficiunt, et max pui-
 gna impia, terra, mariq; uin-
 cunt. Tisamenum Orestis fi-
 lium occidunt. Verum è suis
 desiderantur Regimij filij, Pæ-
 phylus, ac Dymas. Post, ubi
 Peloponneso potiti sunt, treis
 aras Ioni patrio excitant,
 in quibus peractis sacris ur-

APOLLO DORI

bes sortiti inter se partiumtur. Prima itaq; sortitio fuit Argos, secunda Lacædemon. Tertia demum Messene. Illata deinde situla aque plena; placitum est cuiq; in eā sortes conijci. Tū Temenus, et Aristodemī filij Procles, et Eurysthenes, calculos coniecerūt. Cresphōtes autē Messenē sortito habere uolens terræ glebā iniectis, qua resoluta priores illas duas sortes ante prodire necesse erat. Educta igitur prius Temeni sorte. Secunda Aristodemī liberum sortitio fuit: quo factum est, ut illa soluta, hæc constiterit, & per eam Cresphontē Messenum obtigerit. Porro in aris, quibus immolatum erat, iacentia signa inuenere. Nam, quibus Argos obtigit priuatim, rubecam, quibus Lacædemon, draconem, quibus autem Messene, uulpē: hi in sua quisq; ara priuati signi symbolum offenderunt. quæ uero

κράτησαν. πλοσποννίου, φρεῖς ἰσθρύνοντο βαμους παρῶου διός. κὴ ἑδὶ τούτοις ἔδυναν, καὶ ἐκληρονοῦντο τὰς πόλεις. πρώτη μὲν ἦν λακ- ξίς, ἁρῆος, δευτέρῃ λακεδαίμων. τρίτῃ δὲ μεσσηνικὴ κομισσάντων δὲ ὑσθρία ὕδατος, ἔδωκε ἡμῶν βαλεῖν ἑκατος. τήμιλος οὖν, κὴ οἱ αἰετοδῆμον παῖδες περικλῆς, κὴ εὐρυδείης, ἔβαλον λίθους. κρεσφόντης δὲ βουλόμηνος μεσσηνίῳ λαχεῖν, γῆς αἰέτα λεβαλον. ταύτης δὲ διαλυθείσης, ἔδει ἰσθρύνου κληροῖς πρώτοις αἰαφαιῖναι. ελκυδείσης δὲ, πρώτης μὲν τῆς τημίλιον, δευτέρῃ δὲ τῆς κληρον τῆς αἰετοδῆμον παίδων, μεσσηνίῳ ἔλαβε κρεσφόντης. ἑδὲ δὲ τοῖς βαμοῖς, οἷς ἔδυναν, εὐρον σημεία καί μιν. οἱ μὲν λαχόντες ἁρῆος ἑδὲ τὸν ἴδιον φερόν, οἱ δὲ λακεδαίμονα λαχόντες, σβάκοντα. οἱ δὲ μεσ-

σήνιν, ἀλώπεκα· ποδὲ δὲ τῶ
 σημείων, ἔλεον οἱ μαύρεις.
 τοῖς μὲν τ' φρένον κατὰ λα
 βοῦσιν, ἡδὲ τῆς πόλεως μέ
 5 νειν ἄμεινον· μὴ γὰρ ἔχεις
 ἀλκίω ποροδύμῳ τὸ θη-
 εῖον. τῶν δὲ δρᾶκοντα κατὰ
 λαβόντας, δεινὸς ἐπὶόντας
 ἔλεον ἔσθαι, τῶν δὲ τῶν
 10 ἀλώπεκα, δολίοις· τήμῳ
 μὲν γὰρ παρατεμπόμενος τῶν
 παύδας ἀγίλαον, καὶ δὲ
 πυλον, καὶ καλλία τῇ θυ-
 γατεὶ περσάνειχεν ὕρην-
 15 σοῖ, καὶ τῶ ταύτης ἀσθρῇ
 θηϊφόντῃ, ὅθεν οἱ παύδας
 πείσοισι πταίνας ἡδὲ με-
 σῶ τὸν πατὴρα αὐτῆς φο-
 ρεῖσαι. γλιόμῳ δὲ τὸν
 20 φρόνον, τῶ βασιλείῳ ὁ στρα-
 τὴς ἔχειν ἐδικαίωσεν ὕρην-
 σοῖ. καὶ δειφόντῃ. κρεσφόν
 τῆς δὲ οὐ πολὺν μεσσηνίης
 βασιλείας χρόνον, μετὰ δὲ
 25 καίσθων, φονεὺς αἰπὺν
 νε· πολυφόντῆς δὲ ἔσθαι
 λαοὺς αὐτῆς, τῶν ἡρακλῆς

ad symbola spectant, καὶ
 cecinetunt, Nactis quidem
 tubetam, in urbe manere pro-
 fiat. Id enim animantium ge-
 nus, si peregrinetur, nullis ai-
 ribus se tueri potest, qui dra-
 conem consecuti sunt, formi-
 dabiles fore, si promoucantur,
 qui uero uulpem deprehendisse-
 rent, dolosos fore predice-
 bant, Temenus igitur praeter
 missis Agelao; Eurypyloq; et
 Callia filijs, Hyrneitho-
 ni filie, atq; huiusce uiro
 Deiphonti adhaesit. Proinde
 illius filij Titanas, mercede
 conductos ad patrem interis-
 mendum inducunt, Commis-
 so itaq; parricidio regnum po-
 nes Hyrneithonē, ac Deiphon-
 tem exercitus fore iudicauit,
 Cresphontes autem nō ita ma-
 to post susceptam imperium
 Messene duobus cum filijs
 interfectus est. Atqui Poly-
 phontes eorum imperio, quod
 Heraclidarum genere ortus
 esset, praeficitur, atq; ues-

APOLLODORI

cisi Cresphontis uxorem Me-
ropem inuitam perduxit, at
hic etiā è medio sublatus fuit.
Nam cum tertium Merope fis-
lium Ægyptum nomine habes-
set, patri suo ipsius alendum
dedit: qui cum adulter iam
ætatis esset, per insidias adors-
tus Polyphontem peremit, ac
paternum sibi regnum recu-
perauit.

δῶν ὑπάρχων. καὶ τὸν τῷ
φονιδεῖτος γυναῖκα ἄκου-
σαν μρόπῳ ἔλαβεν. ἀνὴρ
ξένη δὲ καὶ οὗτος. τρίτοισι
γὰρ ἔχουσιν καὶ δα μρόπῃ
καλούμενον ἀγνῆτον, ἔδωκε
καὶ τῷ ἑαυτῆς πατρὶς ἐρε-
φειν. αὐτὸς ἀδελφὸς δὲ, καὶ
κρύφα κατελθὼν, ἔκτεινε
πολυφόντην. καὶ τὸν πα-
ῖδα βασιλείᾳ ἀπέλαβεν. 10

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
Η ΠΕΡΙ ΘΕΩΝ, ΒΙΒΛΙΟΝ, γ'.

APOLLODORI GRAMMATICI ATHENS
NIENSIS BIBLIOTHECES SIVE
DE DEOR. ORIGINE,
LIBER TERTIVS.

Benedicto Aegio Spoletino Interprete.

ΕΠΕΙ δὲ τὸ ἰσάχαιος
δορυχάμενοι γλιός, τὸν
ἀπὸ βύλου μέχρι τῆς ἡρα-
κλειδῶν διδλῶκαμεν, ἔχω-
μλίας λίσωμεν τὰ πρὸς ἀγί-
ραρος. ὅς γὰρ ἡμῖν λείκε-
ται, δύο λιβύη ἐλίκουσε
παῖδας ἐκ ποσειδῶνος βῦ-
λον, καὶ ἀγινόρα. βῦλος
μυθῶν βασιλεύονταί γηπῖων.
τὸν περσεμυθῶν. ἐλίκου-
σαν. ἀγινόρα δὲ πᾶρλνόμε-
ρος εἰς τὴν αἰρώπην, γαμῆ
πυλεφάσεν. καὶ τικροῖ θυ

Quoniam uero genus
Inachium enarrata Be-
li progenie, usque ad
Heracidarum familiam exposui-
mus, et Agenoris prolem quoque
deinceps enarremus. Enimue-
ro, ut a nobis antea dictum fuit
duos ex Libya filios Belum, et
Agenorem. Nephelus procrea-
uit. Belus quidem Aegyptiorum
rex, quos superius diximus,
liberos genuit, Agenor autem
in Europam profectus Tele-
phassam coniugem ducit, ex

APOLLODORI

qua Europam filiam, & Cad-
 mum, Phœnicemq; mares, &
 Cilicem sustulit. Sunt, qui
 Europam non Agenoris, sed
 Phœnicis filiam esse affir-
 ment. Huius amore captus pe-
 rit Iupiter, necnon iaurus per
 Rhodium mare navigat, qui
 ubi sese puellæ mitem, cicu-
 remq; præbuit, atque inde
 iauri dorso illam impositam
 uelut prædam, pelago auxilii
 in Cretam: eaq; inibi ab Io-
 ue compressa Minoem, Sars-
 pedonem, ac Rhadamanthum
 peperit: sed Homeri testimo-
 nio Sarpedon ex Ioue, ac Lao-
 damia Bellorophontis filia na-
 tus est, Post, ubi Europa nus-
 quam appareret, Agenor pa-
 ter eam filios uestigaturos emi-
 sit: ijsq; ne nisi, cum reperta
 prius Europa, redirent, impe-
 ravit. rumbus cum & Teles-
 phassa mater, ac Thasus Nep-
 tæni filius, uel, ut Phœretya-
 des ait, Cilix ad eam perquisi-
 rendam coeuit. Postea uero,

γατόρα μὲν Ὀρέων. καὶ
 δας δὲ καὶ Ἰμῶν, καὶ Φοίνι-
 κα, καὶ Κίλικα. πῖες δὲ Ὀ-
 ρῶπιν, οὐκ ἀγῆτορος, ἀλλὰ
 Φοίνικος λέγουσι. ταύτης
 ξοῦς ὀραδοίς, πίππει δὲ τῇ
 θαλάσσης ῥόδου ἀκρωλίων
 ταῦρος. ὃς χειρὸν θύς γλῶ-
 μλιος, ἐπιβιβασθεὶς δὲ τῇ
 θαλάσσης, ἐκόμεναι εἰς κρή-
 την. ἡ δὲ ἐκὶ σπηλαιῶν εἰς
 τὸς αὐτῇ διὸς, ἐλθόντα μέ-
 νωα. σαρπηδόνα, ῥαδάμαν-
 θυν. καὶ δ' Ὀμήρου δὲ σαρ-
 πεδῶν ἐκδοίς, καὶ λαοδά-
 μείας τῆς βελλεροφόντου.
 ἀφαινοῖς δὲ Ὀρέων γλῶ-
 μλῖος, ὁ πατὴρ αὐτῆς ἀγῆ-
 νωρ ἔδωκεν ἐξέπμψεν
 ἵδ' καὶ δας εἰπὼν μὴ πρὸς-
 τῶρον αἰας εἶπειν πρὸς,
 αὐτὸν Ὀρέων Ὀρέων, σιωπῇ
 ἔκλινε δὲ ἔδωκεν τῇ ξένῃ
 αὐτῇ, τηλεφάσσα ἡ μήτηρ,
 καὶ δάσος ὁ ποσειδῶνος, ὡς
 δὲ φρεκύνθης φησιν, κίλικα.
 ὡς δὲ πᾶσι περὶ μὲν ξένῃ

τῶν δὲ εἰς οἶκον αἰῶ
 αἰδύνατο, τῶν εἰς οἶκον αἰῶ
 παρὰ δὲ ἀργυρόντες, ἄλλος
 ἀλλὰ χρὺ κατ' ἑκὼν. φοί-
 ρει μὲν φοινίκῳ. κίλιξ δ',
 φοινίκης πλανήσιον, καὶ πᾶ-
 ραν τῶν ὑφ' ἑαυτῷ κερμύλλων
 χώραι ποταμῷ σὺνεγγυς
 πυράμω, κιλίκῳ ἐκείλῳ.
 ἰοκάδιμος δ', καὶ τηλεφάσσα,
 εἰ θράκη κατ' ὤκισαν. ὁμοί-
 ως δ', καὶ δάσος εἰ θράκη
 κήρας πόλιν δάσος κατ' ὤ-
 κισαν. ὑρώπην δ' γήμασ'
 εἰς ἀσπίων ὁ κρητὴρ δωάσης,
 οὗ ἐκταύτης παῖδας ἔτε-
 φον. οἱ δ', ὡς ἐπλεῖωθον
 πρὸς ἀλλήλους ἐξασία-
 ραν. ἰχθυοὶ γὰρ ὄρωτα πα-
 ροδὸς, ὅς ἐκαλεῖτο μέλιτος.
 ἀχάλλωνος δ' ἦν, καὶ ἀρείας
 τῆς κλειόχην. τῇ δ' παῖδος
 πρὸς ἑρπιδὸν καὶ μάλλον οἰ-
 καίως ἔχοντος, πολέμους
 25 μίνως ἐπεστέρησεν. οἱ δ',
 φούβοισι. καὶ μέλιτος μὲν,
 καίρας προσχών, ἐκαὶ πόλιν

cū passim oīa nestigassēt, ne qu-
 usquā Europā compissent, des-
 pto ad suos reditu, alius aliō
 cōmigrarūt. Phœnix in Phœ-
 nicen se cōtulit. Cilix huic fi-
 nitima loca, inuasit, atq; oēm
 Pyramo amni adiacentiē regio-
 nem subegit, eamq; de se Ciz-
 liciam nominauit. Cadmus au-
 tem, ac Telephassa in Thra-
 ciam pētrarunt, necnon et
 Thasus conditam in Thracia
 urbem Thasum suo de nomi-
 ne appellatam habitauit. De-
 mum Asterion Cretensium
 regulus Europa in matrimo-
 nium ducta ex ea natos filios
 aluit, qui, cum adoleuissent
 mutuā inter se discordiā exen-
 cuerunt, nā Miletum puerum
 deperibant. Hic filius Apolli-
 nis, et Arcæ Cleochi filia fuit.
 Puer, cum in Sarpedonis bene-
 uolentiam, amorēq; potius
 inclinare uideretur, Minos
 conflato bello uictor fuit. Post
 illi in fugam uertuntur, ac Mi-
 letus in Cariam appulsus ibi

APOLLODORI

Miletum à seipſo dictam urbē
condidit. Verum Sarpedon Ci-
lici aduersus Lycios bellū ge-
rēti opitulatus, ex Lyciæ par-
te regnum sibi comparauit :
eiq; Iupiter ad tres ætates ui-
tam concessit. Nec defunt, qui
illum Atymnij Louis, & Cas-
siepæ filij amore conflagras-
se tradant, eaq; de causa in
seditionem cōcidisse. Sed Rha-
damanibus, cum conditis ab se
legibus insulaniſ imperaret,
atq; ex fuga rursus in Bæoti-
am contendisset; Alcmenem
duxit vxorē: demū uita defun-
ctus, apud inferos cum Minoe
fratre iudicandis animis præ-
ficietur. At Minos Cretā in-
colens leges conscripsit, du-
ctaq; Pasiphae solis, ac Per-
seidis filia, siue, ut Asclepias
ait, Creta Asterij filia,*
Castreum, Deucalionē Glau-
cum, & Androgeam mares,
feminas autem Hecalem. Xe-
nodiceen, Ariadnemq; ac Pha-
edrā sustulit. Porro ex nympħa

αφ' ἑαυτῷ ἐκτισε μίλητον.
σαρπηδῶν δὲ συμμαχῆας
κίλικι, πρὸς λυκίους ἐχόντι
πόλεμον, αὐτῷ μὲν τῆς χώ-
ρας λυκίαν ἐβασιλεύσει.
καὶ αὐτῷ δίδωσι χρόνους, αὐτῷ
τρεῖς γενεάς ζῆν. οἳ οἱ δὲ
αὐτὸν δραπετῆναι λείποισιν
ἀτυμνίου τῷ διὸς, καὶ κατ-
σιπέλας, καὶ δὲ οὐρανὸν σα-
σταῖσαι. βασιλεύουσας δὲ, οἷς
νῆσι τῶν νομοθετῶν, αὐ-
θις φουσὼν εἰς βοιωτίαν, ἀλκ-
μήνῳ γαμέει. καὶ μετὰ λα-
ξας εἰς ἄδου μετὲ μίνως διί-
καζει. μίνως δὲ κρήτην κα-
τοικᾶν, ἔχουσαν νόμους. καὶ
γάμας πασιφάνην, τῷ ἡλίῳ,
καὶ πρηνίδος, ὡς ἀσκλη-
πιάδης φησὶ κρήτην τῷ ἀσκει-
οῦν θυγατρός. καὶ δας μὲν
ἐτέκνωσε, * κατὰ τὴν ἀδουκῶ-
ν. θυγατρός δὲ ἐκάλειν
ξενοδίκην. αἰετῶν, φαεινῶν
δρακόντων ἐκ τῆρας δὲ νόμους
ὁρμημένους ἐκάλειν.

χρύσῃ. Φιλόλαον. ἐκ δὲ δεξι-
 ῆας, δι' ἑαίαν. ἀσπίδιος
 δὲ ἄπαιδος ἀφροδιτοῖος μι-
 νος βασιλεύειν θέλων κρή-
 5 τῆς, ἐκωλύτο. φήσας δὲ πα-
 ρέειν πλὴν βασιλείᾳ εἰ-
 λοφείᾳ. χάειν τῷ πεισευδῇ
 ναί, ἐφί, εἰ π' αὖ οὕτως, γι-
 νέσθαι. καὶ ποσειδῶνι θυῶν,
 10 οὐκ ἔτα τοῦτον ἀναφανῆ-
 ναι ἐκ τῆς βυθῶν, ὡς ἄρ-
 μίος καταθύσειν τὸν φα-
 νείτα. τοῦ δὲ ποσειδῶνος
 ταῦτον αἰετός αὐτῷ δια-
 15 πρεπῆ, πλὴν βασιλείᾳ πα-
 ρέλαβε. τὸν δὲ ταῦτον εἰς
 τὰ βουκόλια πέμψας, ἔθυ-
 σεν ἑτόρον. θαλασσοκρατί-
 (ας δὲ πρώτος, πασῶν τῆς
 20 νήσων ἔσθ' ὑπὲρ ἑξ. ὅρ-
 θεις δὲ αὐτῷ ποσειδῶνι, ὅτι
 μὴ κατέθυσε τὸν ταῦτον,
 ὥσπερ μὲν ἔξυγρίωσε, πασι-
 φάειν δὲ ἔλθειν εἰς ἐπίθυ-
 25 μίαν αὐτῷ παρεσκύασις,
 ἢ δὲ, ὅρα δειλὴ τοῦ ταῦτον
 σιωδρὸν λαμβάνει δαίδα

Paria Eurymedontem, Nepha-
 lionem, Chrysen, et Philolaū.
 At ex Doxitheā Euxāthium.
 Deinde, ubi Asterion nullis re-
 lictis liberis decessit, Minos
 Cretæ suscepta regni admis-
 nistratione prohibetur. Qui
 fidei commissi ergo a diis rea-
 gnum se accepisse affirmans,
 Quicquid, inquit, uolo depopo-
 scisset, euenisse. Inde Neptuno
 immolās, taurū, ut sibi ex pro-
 fundo mari offerri precibus,
 depoposcit, oblatum immolatu-
 rum se pollicetur. A Neptu-
 no itaq; tauro, qualis eū dece-
 ret, emisso, regnū accepit. Qui
 cum eiusmodi taurū ad armē-
 ta deduci iussisset, alium immo-
 lauit. Hic subactō sibi pelago
 omnibus propē isulis præsuit.
 At iratus illi Neptunus, quod
 eundem taurum minime immo-
 lasset; hunc ipsum efferauit:
 Pasiphaenq; , ut illum arden-
 tissime deperiret, effecit, Haec
 igitur tauri inflammata de-
 sideria adiutorem sibi Dæda-

A P O L L O D O R I

lum assumit architectum, qui
 eædis reus Athenis aufuges
 rat, hic ligneam in rotulis uac-
 eam concavam intrinsecus mi-
 ro artificio construit, cuiq; bu-
 bulæ pellam circūfuit, eamq;
 in prato, ubi taurus depascere
 cōsueverat, elocavit. Inde Pa-
 siphæen intromisit: ad quam
 taurus accurrens, ceu natu-
 ralem uaccam iniuit. Hæc
 demum Asterium cognomens
 to minotaurū peperit: taurino
 uultu, cetera uirū fuisse, fertur
 Hunc Minos oraculis quibus-
 dā monitus intra labyrinthi
 conclusum custodiri iubet. Sed
 Labyrinthus, quem Dædalus
 ædificauit; domicilium erat,
 quodd ob multiplices uiarum
 ambages, occursusq; ac rez-
 cursus, fallebat. Quæ uero
 de Minotauro, & Andro-
 geo, ac Theseida, & Ariadna,
 leguntur, ubi de Theseo post di-
 cetur, explicabimus. Ast Aero-
 po, Clymene, Apemosyne, &
 Alecmene, e Cræto Minois
 filio

λον, ὅς ἦν ἀρχιτέκτων. πε-
 φλυγὸς δ' ἐξ Ἀθηῶν ἦν φόβω.
 οὗτος ξυλίνῳ βουῖ ᾤδ' ῥο-
 χῶν κατὰ σκολιάς, καὶ
 ταύτην λαβὼν, καὶ κοιλάνας
 ἔσωθεν, ἐκδείρασ' τε βουῖ,
 τῷ δορὶ πᾶσι ἐρύσσει. καὶ
 θεῖς ἐπ' αὐτῇ εἰδὶ τοῦ ταύ-
 ρος λειμῶνι βόσκεισθαι τῷ
 πασιφάειν ἐνέδιδασεν. ἐλ-
 θὼν δὲ ὁ ταύρος ὡς ἀλυσ-
 τῇ βοῖ στυγνῶν. ἡ δὲ ἀσέ-
 ριον ἐγλύνουσι τὸν κληθεῖτα
 μινώταυρον. οὗτος εἶχε ταύ-
 ρον πρόσωπον τὰ δὲ λοιπὰ
 αἰσθρόος. μίνως δὲ ἐπ' αὐτῇ λα-
 βὼν, κατὰ πῖνας χρησ-
 μούς, κατὰ κλείσας αὐτὸν
 ἐφύλαττει. ἦν δὲ ὁ λαβὼν
 θῆς, ὃν οὐκ ἐδίδου κατὰ σκολιάς
 σεν, οἷον καὶ καμπύς πολυ-
 πλόκους πλοῦτων τῷ ἔξο-
 θον. τὰ μὲν οὖν πᾶσι μίνω
 ταύρον, καὶ αἰσθρόου, καὶ
 φαίσθρας, καὶ ἀεικλόνος ἐπ' αὐ-
 τοῖς πᾶσι θησέως ὕσθρον ἢ
 ροῦμην. κρατίως δὲ τῷ μί-
 νω

νθος ἀδρόπη, καὶ κλυμύν,
 καὶ ἀπιμοσύνη, καὶ ἀλκ-
 μαίνης υἱοὶ γίνονται. χρωμέ-
 νω δὲ κρηται πῶδὲ καταςσο
 5 φῆς τῆς βίου, ὃ διὸς ἐφύ-
 πρὸς διὸς τῆς παίδων πεδύ-
 ξεῖται. κρητὺς μὲν ἔν, ἀπὶ
 κρύβετο τῶν χρησμοῦς· ἀλθῆ
 μίλιν δὲ ἀκούσας, καὶ δειί-
 10 μι φοβούσας γίνονται τῆ πα-
 τὸς, ἄρα οὐκ ἐκ κρήτης μὲν τῆ
 ἀδελφῆς ἀπιμοσύνης, προ-
 σίασαι πνὶ τὸ πρὸ τῆς ῥόδου.
 καὶ καταςχὼν κρητῆνιας
 15 ἀνόμασεν· αἰετὸς δὲ αὐτῇ τὸ
 ἀταβύριον καλούμενον ὄρος
 ἐδικάσατο τὰς πέριξ ἰσθμῶν.
 κατὰ δὲ καὶ κρητῆν, καὶ
 τῆς πατρίδος ἑπομνηθεὶς
 20 θεῶν ἰσχυρῶς βωμὸν ἀταβυ-
 ρίου διὸς· μετ' οὐ πολὺ δὲ,
 ἢ ἀδελφῆς αὐτόχους ἐγλῆε
 το· ὁρμῆς γὰρ αὐτῆς ὁρ-
 αῖς, ὡς φανούσαν αὐτῶν
 25 καταλαβείν οὐκ ἴδυντο· πε-
 ρὶν γὰρ αὐτῇ τῷ τάχει τῆς
 πατρίδος, κατὰ τῆς ὁδοῦ βί-

filio liberi nati sunt. Cre-
 teo uero, qualem ipse ui-
 ta exitum habiturus esset, or-
 raculum scitanti, Deus ab
 uno ē filijs suis interfectum
 iri respondit. Creteus itaq;
 oraculum cælat: quod cum
 accepisset Alibemenes: et ue-
 ritus; ne patri mortem infer-
 ret, relicta Creta cum Ape-
 mofyne sorore profectus, in
 quendam Rhodi locum appel-
 lit: quo positus Creteniam
 illi de se nomen indidit. Cons-
 scenso autem Atabyrio mon-
 te iacentes circa insulas cir-
 cumspexit, ac et despiciatus
 Creteniam, et deum patrio-
 rum recordatus Atabyrio Io-
 ui aram statuit: nec longo
 post tempore suam ipse sor-
 rorem interemit. Nam Mer-
 curius eius amore correptus
 quod fugientem assequi non
 posset, quippe quæ illi pe-
 dum permicute præstabat,
 recentibus tergoribus uiam
 substravit, in quibus delap-

APOLLODORI

sum, cum è Creta rediret, uiz
 tiat, ac fratri rem commissam
 renunciat, Is autem Dei no-
 mē culpæ expugnatae pudicia-
 tiæ pretextū esse arbitratus.
 eā calcibus impetitiā occidit.
 Mox Cræteus Aeropem, Cly-
 menenq; per Naupliū in lon-
 ginquas terras, uendendas
 amandat. Ex his quidem Plis-
 tibenēs Aeropem uxorem dux-
 xit, ex qua filios Agamem-
 nonem, & Menelaum substa-
 lit, Verum Clymenem Naus-
 plius in matrimonium cepit,
 ac filiorum Oracis, & Palas-
 medis pater efficitur. Cum ue-
 ro Cræteus senio confectus es-
 set, Alibemēni filio regnum
 tradere cupiebat: eaq; de cau-
 sa Rhodum contendit: cumq;
 è naui cum heroibus socijs
 in desertum quendam insulæ
 locum descendisset: à bubul-
 cis prædones ingruisse ratis
 ejcitur, quiq; uera dicens,
 cum ob canum latratum, quod
 ab insulanis percuteretur,

σαι ἐπίστωσε νεοδαίτας.
 ἐρ' αἷς ὀλιδήσας, ἠνίκαι, ἀ-
 πό κρήτης ἐπανάει, φθεί-
 ρεται, καὶ τῷ ἀδελφῷ μη-
 νύ τὸ χερσὶς, ὃ δὲ, πρὶν ἂν
 νομίσας εἶναι τ' Διόν, λαβ-
 εῖ θοράδιν ἀπέκτειναι. ἀδρό-
 πην δὲ, κῆκλυμλιν κρητὸς,
 ναυπλίου δίδωσιν, εἰς ἄλλο
 διαπὰς ἠπείρου ἀπὲμπαλῶ
 σαι. τούτων ἀδρόπην μὲν ἔ-
 γμε πλειδίνης. καὶ παῖ-
 δας ἀγαμέμνονα, καὶ με-
 νέλαιον ἔτεκε. κλυμλιν
 γαμεί ναυπλίου. κῆκλιν
 πατὴρ γίνεταί ὄρακος, καὶ
 πελαγῶν. κρητὸς δὲ
 ὕσθρον γῆρας κατεχόμενος,
 ἐπόθει τὴν βασιλείαν ἀλ-
 θυμύει τῷ παιδὶ πρᾶδον-
 ναι. καὶ ὅτε αὖτις ἦλθε εἰς
 ῥόδον. ἀρχαῖς δὲ τῆς νεῆς
 σὺν τοῖς ὕεσι κατὰ πιναι τ'
 ῥέου ὄρημον, τὸ πονεῖλαι
 τοῦτο τῆς βουκόλων λα-
 οῦς ἐμβέβληκεναι δοκῶ-
 των. καὶ μὴ διακρίσθαι

ἀκούσῃ λέγοντες αὐτῇ τι
 ἀλὶθῆαι, ὅτ' αὐτὴ κραυγὴν
 τῆς κωῶν, ἀλλὰ βαλλόν-
 των καὶ κείνων, πρᾶξιόμε-
 5 τος ἐλθούσας ἀκοντίσας,
 ἀπὶ κτείνει ἀγνοῶν κρατερά.
 μαδῶν δὲ ὕψρον τὸ γέ-
 γος, διξάμενος ἑπὶ χέσμα
 παῖ ἐκρύβη. δευκαλίῳι δὲ
 10 ἐχλίωντο ἰδομένης τέ, καὶ κρή-
 νη. καὶ νόθος, καὶ μῶλος.
 γλαῦκος δὲ ὁ μίνως ἔτι νό-
 πιος ὑπάρχων, τὸν, μῦς
 δαῖκων εἰς μέλιός πίπτον πε-
 15 σὼν ἀπὸ δαίμων. ἀφαιδὶς δὲ
 ὄντος αὐτῷ μίνως πολλῶν.
 ξήτησιν ποικιλέμενος πῶδ' αὖ
 τῆς οὐρέσεως ἐμαστὸν ἔσθ.
 κούρητες δ' εἰ ποιν αὐτῷ τε
 20 χροῶματον ἐπὶ ταῖς ἀγέλαις
 εἶχεν βού. τὸν δὲ τιτὸν καὶ
 τῆς δαίμων εἰς αἵματι δὲ
 νηδὸν αἵτα, καὶ ξοῖντα τὸν
 παῖδα ἀφελῶσει. συγκλη-
 25 θείων δὲ τῆς μαίμων, πο-
 λυειδὸς ὁ κοίρανος, τιτὸν χρο-
 ας τῆς βοῦς εἰς αἵματι βότου

exaudiri non posset: Althea
 menses superueniens telo con-
 torto Crateum patrem baud
 quaquam agnatum interfecit.
 Qui, ubi scelus patratum co-
 gnouit, deos precatus terre
 biatu absortus occulitur. Ces-
 terum Deucalioni nati sunt
 filij Idomeneus, Crete, ac
 Noibis, & Molus, Glaucus
 autem Minois filius infans ad
 huc murem insequens in mel-
 lis dolium delapsus, occubuit.
 Quis, cum gentium nuf-
 quam appareret; Minos pa-
 ter, quod amissum filium rex
 periret, cum diu, multumq;
 quæsiuisset, de illius inuen-
 tione scitatum oracula misit.
 Curetes illi tricolore inter
 armenta bouem esse retule-
 runt, cuius, qui optime ef-
 fingere simulacrum possit,
 ab eo filium in uitam reuo-
 catum iri. Accersitis itaq;
 undecumq; uatibus, Polyidus
 Cæram filius rubi fructui
 bouis colorem assumlauit: &

APOLLODORI

puerum uestigare coactus uaticinij cuiuspiam adiumento tandem reperit . At cum Minos cum sibi uiuum reddi oportere discitaret , cum pueri cadauere in quodā domicilio concluditur , tūq; in summa consilij inopia uersaretur , draconem ad præmortui pueri corpus proserpentem uidit . Hunc lapide percussum , ueritus , ne idem ipse pateretur , occidit . Interea draco alter aduenit , ac priorem extinguitum conspicatus , retro abiit : mox herbam ferens redit : eaq; super omni draconis mortui corpore imposita , illum in uitam reuocauit . Id , cum Polydus summa cum admiratione conspexisset eādem herbam illatam Glauci corpori imposuit : atq; illico mortuum suscitauit . At Minos , neq; post recuperatum filium , nisi , prius uaticinandi rationem Glaucum doceat Polydus , illum Argos remeare permut-

καρπῷ , καὶ ζητεῖν τὸ παῖ-
δα ἀσκακιδεῖς , διὰ πῖος
μαυτεῖας αἰδῶρε . λέγοντος
δὲ μένως , ὅτι δὲ , καὶ ξάντα
ἀφλαβεῖν αὐτὸν , ὡς πῖος οἰ-
κήματα ἀπικλείσθαι σὺν τῷ
νεκρῷ . καὶ ἀμυχανία δὲ πολλ-
λὴ τυγχάνων , εἰδε δράκων
τα ἡδὲ τὸν νεκρὸν ἰόντα .
ᾧ τὸν βαλὼν λίθῳ ἀπέκτει-
νε . δείξας μὴ εἶναι αὐτὸς πε-
λιδίαν , εἰ ᾧ τὸν συμπάθοι .
ὅρχεται δὲ ἔτδρος δράκων .
καὶ θεασάμενος νεκρὸν τὸν
πρῶτον , ἃ πείσιν , εἰ ταῦτο
σφίφει πόσι κομίζων , καὶ
ταῦτῳ ἐπιτίθουσιν ὅς πᾶν
τὸ τῷ ἔτδρου σῶμα . ἡδὲ τε-
δείσης δὲ τῆς πόσος , αἰέση .
θεασάμενος δὲ πολυΐδης , καὶ
δαυμάτας , τῷ αὐτῷ πό-
σι , προσνεγκὼν τῷ τῷ γλαυ-
κου σώματι , αἰέσησεν . ἀφ-
λαβὼν δὲ μένως τὸ παῖδα ,
οὐδ' οὐτως εἰς ἄργος ἀπέ-
ναι τὸ πολυΐδην εἰς πρῖν , ὅ
τῷ μαυτεῖας διδάξει τὸν

γλαῦκον . αἰαγκαθεὶς δὲ
 πολυΐδης διαΐσκει . κὺ ἐπεὶ
 δὴ ἀπὶ πλεῖ , καλῶς τοῖς
 γλαῦκον εἰς τὸ σῶμα ᾧ πῖν
 5 σκε . κὺ ᾧ ποίνοντας γλαῦ
 κος , τὴν μαρτίαν ἐπλάθει
 το . τὰ μὲν οὖν πρὸ τῶν
 τῆς δὲ ῥώπης ἀρχόντων , μέ
 χρι τοῦ δέ μοι λελέχθω . καὶ δ'
 10 ὁμος δὲ , ἀρχαίου (αν) δαΐφας
 τηλεφάσσαν , ἡ πόλιν δὲ
 ξυνοδὸν ἦλθεν εἰς δελφούς
 πρὸ τῆς δὲ ῥώπης πυρθακὸς
 μῖνος . ὁ δὲ θεὸς εἶπε πρὸς
 15 μὲν δὲ ῥώπης μὴ πολυπρα
 γμονεῖν , χρῆσθαι δὲ καὶ
 θηγῶ βοῖ , κὺ πόλιν κτίξθην ,
 εἴδα αὖ αὖ τὴν πέσῃ χαμολύ
 σα . τοιοῦτον λαβὼν χρησ
 20 μόν , δὲ φωκίων ἐπορεύθη .
 εἶτα βοῖ στυγρὴν ἐξέως
 πελάγονος βουκολίῳ , τὰ
 τὴν κατόπισθεν εἶπε τοῖς . ἡ δὲ
 διεξιούσα βοιωτῖα ἐκλίθη ,
 25 πόλιν εἴδα νῦν εἰς ἡμέραν .
 βουλόμηνος δὲ ἀδινῶν κατὰ
 θυσαί τὴν βοῶν , πέμπει τι

tebat . Polyidus autem coar
 ctus edocet , atq; in patriam
 rediturus , uela faciebat . Glau
 cum suum in os inspuere iu
 bet , quo facto Glaucum uas
 ticinandi obliuio subiit . Haz
 etenim itaq; de Europæ poste
 ris dixisse sat est . Porro
 Cadmus cum iam uita funz
 etiam Telephassam sepelisset :
 à Thracibus hospitio ex
 ceptus Delphos de Europa
 deum scitaturus , contendit :
 Deus illi nihil ab eo curiose
 d : Europa querendum res
 pondit : sed boue uia duce
 utatur , atq; urbem condat
 ubicumq; , ea ambulando de
 fessa procumbat . Quo il
 le accepto responso per Pho
 censium terram iter facie
 bat : mox boui inter Pelagon
 tis armēta obuiā factus eā po
 nē sequebatur : Ea uero Boe
 tia percursa humi procubuit ,
 ubi nunc extant Thebæ .
 Deinde bouem illam Palladi
 mactaturus , e socijs suis ex

APOLLODORI

Martio fonte desumptam a-
quam reportaturum mittit :
draco fonti custos appositus
erat , hunc Marte satum fuis-
se perhibebant . Is ex aqua-
turis plerosq; absumpsit . Qua-
re indignatus Cadmus draco-
nem interemit : ac Minervæ
consilio eius dentes ferit , quib-
us satis , armati è terra utri-
exorti sunt : quibus Spartas
ideft Satis , nomē inditum fu-
it : Hi postea mutuis sese uul-
neribus , Alteri , quidem uel
inuiti in pugnam congressi ,
Alteri uero , quod alter alte-
rum nequaquam cognosce-
rent , occiderunt . Sed Phe-
recydes scriptum reliquit , Cada-
mus ut , armatos uiros è terra
exoriri cōspexit , lapides inter
eos coniecit . Tū ij uicissim pæ-
cuti existimantes mutuam in-
ter se pugnam inierunt . Ver-
tum ex ijsce , quinq; tantum
mō Echion . Vdæus . Chibonius
Hypenor , ei Pelōr icolumes fu-
psuerunt ac Cadmus p Cæsis

τά τῆς μεθ' αὐτῆς λαβόμε-
νον ἀπὸ τῆς ἀρείας κρήνης
ὑδωρ . φρουρῶν δὲ τῶν κρή-
νῃν δράκων . ὃν ὁ δὲ ἄρεος εἰ-
πον πινὲς γαλονίαί , τοὺς δ
πλείονας τῶν πεμφθειῶν
διέφθειραν . ἀγανακτήσας
δὲ καὶ δαίμων , κτείνει τὸν δρά-
κοντα . καὶ τῶν ἀθηνῶν ἄπο
Διμήνης , ὃς ὁ δὲ ὄντας αὐτῶν ἰο-
σώζει . τούτων δὲ ἀπαρ-
τῶν , αἰετὶ λαοὶ ἐκ γῆς αἰ-
θροῦ ἐνοπλοὶ , οὓς ἐκάλε-
σαν ἀπαρτῆς . οὗτοι δὲ ἀ-
πέκτειναν ἀλλήλους , οἱ μὲν ἰς
εἰς ὅρῃν ἀκούσιοι ἐλθόντες .
οἱ δὲ , ἀλλήλους ἀγνοοῦντες .
φθρεκύνθησιν δὲ φησὶν ὅτι καὶ
μὸς ἰδὼν ἐκ γῆς ἀναφυσμέ-
νοισι αἰθροῦσι αἰὶ πλοῖσι , ἐπ' 20
αὐτοῖς ἔβαλε λίθους . οἱ δὲ
ὑπὸ ἀλλήλων νεμίζοντες
βάλλεσθαι , εἰς μάχην κατέ-
σκηον . περιεσώθησαν δὲ πέν-
τε . ἐχίων , οὐδαίος , χρόνιος , 25
ἡπιδόνηωρ , πέλωρ . καὶ δαίμων
δὲ αἰὶ δὲ ὦν ἐκτείνον , αἰδίων

εἰς αὐτὸν ἐδιδόσαν ἄρει.
 ὃν δὲ ὁ εἰσαυτὸς τό τε οὐκ ἔτι.
 μὲν δὲ τὴν θυγατέρα.
 ἀθηνᾶ αὐτῇ βασιλεῖ κατε-
 5 σιδύασε. ζεὺς ἔδωκε αὐτῇ
 γυναικα ἁρμονίαν. ἀφρο-
 δίτης, καὶ ἄρειος θυγατέρα.
 καὶ πάντες θεοὶ καταλι-
 πόντες τὸ οὐρανόν, εἰ τῇ καὶ
 10 οἰεῖται γάμον δώζοντες.
 αὐτῇ μνησθῆναι. ἔδωκε δὲ αὐτῇ
 καὶ ὁμοῖος πῖπλον, καὶ τὸν
 ἡφαιστόδουκτον ὄρμον, ὃν ὕ-
 ποῖ ἡφαιστὸς λέγοισι τινὸς δο-
 15 τῆναι καὶ ὁμοῖον. φρεκύνδης
 δὲ ἑπὶ δούρης. ὃν παρὰ
 θεὸς αὐτῇ λαβεῖν. γίνου
 δὲ καὶ ὁμοῖον θυγατέρα μὲν
 αὐτοῖον, ἰνῶ, σεμέλῳ, ἁ-
 20 γανῷ. παῖς δὲ παλίδω-
 ρος. ἰνῶ μὲν ὃν ἀδάμαστος ἔγ-
 μιν αὐτὸν ὄν δὲ ἀειταῖος.
 ἀγανῶν, ἐχίων, σεμέλῳ δὲ
 ζεὺς ὁράδεις, ὕρας κρύφα
 25 σιωδὸν ἄξεσκε. ἡ δὲ, ὅς τις
 πατήρ, εἴσεται ἑπὶ ὕρας, καὶ
 καταβῆναι αὐτῇ διὰς πᾶν

iter se uiris annū integrū Mar-
 ti mercenarius fuit. Iā tū an-
 nus annis octa constabat. Post
 exactū mercedis iēpus regi ip-
 si Minerua regiā adornauit,
 Harmoniam Veneris, et Mar-
 tis filiā uxorē dedit. Adhæc
 dij oēs relicto cælo i Cadmia
 conuiuio excepti nuptias cōce-
 lebrarunt. Cadmus uxorī pe-
 plū, ac Monile Volcani opus,
 qđ y ab Volcano dono missū
 ferūt: muneri dedit. At The-
 recydes ab Europa datū scri-
 bit: idq; ab Ioue accepisse.
 Cadmi filiæ suere Autonoe.
 Inō, Semele, Agaue, Verū Po-
 lydorū unicū habuit marē, sed
 Inō Athamātī nupsit. Aristæ-
 us Autonoe sibi coniugauit
 Echion Agaue duxit. Iupiter,
 cū Semelen arderet, cū ea clā
 Iunone concūbit. Hæc aut ab
 Iunone decepta, qđ qđquid ab
 eo deposceret, sese facturum
 pollicente: ut qualis cum con-
 iuge congressurus adueniret,
 secum decumberet, postula-

APOLLO DORI

uit, quod cum Iupiter ab-
nuere non posset; curru in-
uectus in peramatae Semeles
chalamum præmisso fulmi-
ne cum fulgētis simul, &
tonitribus aduenit: quare se-
mele metu externata seme-
strem partum eiecit. Iupi-
ter hunc è medio abreptum
igne, femori insuit. Mox
Semele extincta, reliquæ Cad-
mi filia, euulgant dictis se-
melen cum mortalium quo-
dam concubuisse, & ab Io-
ue se compressam mentitam
fuisse, eamq; ob rem fulmi-
nata fuisse. Congruo de-
inde tempore solutis filis Iu-
piter Dionysiu gignit, cumq;
Mercurio tradit. Hunc ille
ad Inonem, & Ataman-
tem affert: atq; ut puellam
educarent, suadet. Quod
iniquo animo ferens Iuno
iysce furorem immisit. In-
de Atamas maiorem natu
filium Learchum, uelut Cer-
uum uenatus interfecit. Ino

τὸ αὐτὴν δὲ ποιήσειν, αἰτεῖ-
ται τοιοῦτον αὐτὴν ἐλθεῖν
οἷος ἢ λαθεῖ μνηστὴρ ὁμοῦ
ῥαν. ἔσθ' οὖν δὲ μὴ διωκόμενος
αὐτὸν οὐ σοὶ, πράγινεται εἰς
τὴν δάλαμον αὐτῆς ἐφ' ἧς
ματος. ἀστραπαῖς ὁμοῦ, καὶ
βρονταῖς. καὶ κεραυνὸν ἴη-
σιν. σέμελ' οὖν δὲ δὴ τὸ φό-
βον ἐκλιπύσης ἐξαμηνιαῖον
βρέφος ἐξαμβλώσει ἐκ τῆς
πυρὸς αἰπέσας, αἰετὸν αἰ-
τῶ μνηστῆ. ἀφ' οὐρανοῦ δὲ
σέμελ' οὖν, αἰετοὶ καὶ καὶ ὁμοῦ
θυγατὸς δὲ θύνη καὶ λυ-
γὸν σωδὸν ἡδῶται θνητῶ τινὶ
σέμελ' οὖν, καὶ κατὰ δούρατος
δῖος. καὶ δὴ τὸν ἐκοραυνώ-
θη. κατὰ δὲ τὸν χρόνον τὸν
καθ' ἡκόντα, θείον υἱὸν γενᾶ
ξοῦς λυγρὸς τὰ ῥάμματα.
καὶ δίδωσιν ὅρμη. ὁ δὲ, κομ-
ξει περὶ σὶνῶ, καὶ αἰδᾶται.
καὶ πείθεται φέλω ὡς κόρη.
ἀθανακτῆσασα δὲ ἦρα, μα-
ρίαν αὐτοῖς ἐπέβαλε. καὶ αἰ-
δαίμασ' ὑπὸ τὸν πρῆσβυτε-

ρον παῖδα λέοντα, ὡς ἔλα
 φον θηρίους, ἀπικτείνει.
 ἰνὼ δὲ τὸν μελικόρτην, εἰς
 πυρρῶν λίαν ἔβητα εἵφα
 5 λα, εἰτα βασιλάα μὲν νε
 κρῦ τῷ παιδὸς ὕλλαῷ καί
 τὰ βυβλῶν, καὶ λυκοδία
 μὲν αὐτὴ καλεῖται, παλαι
 μων δὲ οὐκ οὐτως ὀνομα
 10 οῦσιν ἔπειτα τῶν παλίωντων,
 τοῖς χειμαζομένοις γὰρ βοῦ
 θύουσι. ἔπειτα δὲ, ἑλθὼν μελι
 κέρτη αἰῶν τῷ ἰσθμίων σι
 σύφον θήτος. διώνυσον δὲ,
 15 ζεὺς εἰς ὄριον ἀλλάξας,
 τὸν ὕδαρ θυμὸν ἔκλειψε, καὶ
 λαβὼν αὐτὸν ὄρμῃς, πρὸς
 νύμφας ἐκόμεν, εἰ νύσσῃ
 τῇς ἀπασ κατοικούσας. ἃς
 20 ὕδαρ ὀνείδης κατὰ σέριφας ὡ
 νόμασιν ὑάδας. αὐτόνοος
 δὲ, καὶ ἀρισταίου παῖς ἀ
 κταίων ἐλπίσ. ὅς, φραφίς
 πρὸς χείρωνι, κωηρὸς ἐδιδά
 25 χεν. καὶ ὕδαρ κατεβάρυν
 εἰ τῷ κατὰ μῆνι ἔπειτα τῷ
 ἰσθμίων κωηρὸς, καὶ ὄνειρον ἐπὶ

uero Melicertæ in feruentem
 lebetis aquam coniecto, et
 cum peremptio filio in mar
 ris profunda defluit, et
 hæc quidem Loucoibæ no
 minatur. Puer autem Palæ
 monis nomen accepit. Sic
 itaq; appellati à nauiganti
 bus maris tempestatem pa
 tientibus opem ferunt. Ad
 hæc Melicertæ Isthmion cor
 tamen Sisypho auctore insti
 tutū fuit. Mox Jupiter, Diony
 sium in bœdum transformat
 ut Iunonis irâ euaderet. Hinc
 Mercurius sumptum puerum
 ad Nymphas, quæ tum Ny
 sam Asiæ urbem incolebant,
 transportauit. Hæc postea
 Jupiter in stellas mutatas,
 Hyadas appellauit. Sed ex
 Autonoe, et Aristæo Aëtæ
 on filius procreatur, qui
 à Chirone educatus uena
 tor euasit. Postea uero suis
 à canibus in Cithærone de
 uoratus est, cumq; in mœ
 dum interijt, ut uero Acusis

APOLLODORI

laus ait, Iouis ira, quod Seme-
lē cōpressisset, sed, ut pleriq;
quod Dianam lauante[m] uidis-
set, a iunq; ab dea extemplo,
in ceruum cōmutatum fuisse,
atq; quinquaginta illius canis-
bus insequentibus rabiem inie-
ctam fuisse, ut per eam dōm
haud agnitum deuoratint. Ce-
terum Αἰταονῆ ἐ medio suba-
latum canes dominum uestiz-
gantes gannita uocis ἔ Dox-
mini desiderū tristitia quae-
dam significantes baubantur,
ac demum post diu quæsitum
herum in Chironis antrum
deuenerūt, quibus ille Αἰταο-
nis simulacrum effinxit, quo
uiso statim mærore soluti sunt
oēs. Αἰταονίς* Canum νοῖα.
De quibus hi pulchrum ualis
di circum undiq; regis
Inuadunt corpus rabidae cen-
Tigrides, ἡρσίq;
Immanis soboles laniant pros-
pe* retia, Prote;
Post alij dominum inuadunt
sæuissima proles.

λδύτῃσε τὸν εὐόπον. ὥς μὲν
ὁὖν ἀκουσίλαος λέγει μνη-
σκαιτος τῷ διὸς ὅτε ἐμνης δὲ
ἔαρ σε μέλη. ὥς δὲ οἱ παλαιοὶ
ονδὺ, ὅτι τὴν ἄρπεμν λουο-
μλίῳ εἶδε. καὶ φασὶ τὴν θεὸν
πῶ ἀχρῆμα αὐτῇ τὴν μορ-
φὴν εἰς ἑλάφον ἀλλάξει.
καὶ τοῖς ἐπομλίοις αὐτῇ πεν-
τήκοντα κυσὶν ἐμβαλεῖν
λύσασιν, ὑφ' ὧν κατὰ ἄγνοιαν
αἱ ἐβρώθη. ἀχρλουμλίον
δὲ ἀκταίονος, οἱ κύνοισι ἐπι-
τοῦ πρὸς τὸν δεσπότην, κατὰ
εὐόντο. καὶ ἐγένοντο ποιοῦ-
μνοι, παρεγλίοντο ἡδὲ τοῖς
χείρωτος ἀνδρῶν. ὅς εἰδὼλον
κατασκόλασεν ἀκταίονος, ὃ
καὶ τὴν λύπην αὐτῇ ἐπαύ-
σατο. τὰ ὀνόματα τῇ ἀκ-
ταίονος κωδῶν, ὅς ὦν οὐδὲ.
Δὲ τὴν καλὴν σῶμα παρ-
σαδὸν, καὶ τὴν ἡρῶν
τοῦτον ἐδίδαντος κύνοισι
καταδραῖ. * πύλας ἀρκυκας
πρῶτη.
μὲν τὴν ἑλκμικτῆκα.

Λυγκῆς, ἢ* βαίος πόδας
αἰτὸς. ἢ δὲ ἀμαρυγῶτος.

Καὶ οὓς ὀνομασί διόνεγκαι,
ὡς κατέλεξε.

5 Καὶ τότε ἀκταίων ἔδανεν
δῖος εἰνεσίησι.

Πρῶτοι γὰρ μέλαι αἵμα αἰ-
πὸ σφετέρῳ οἷο αἰακτος

Σπαρτός τ' ὦν, ἀργός τε, βῶ

10 ρυστ' αἰψοροκέλευτος.

Τοῦ δ' ἀκταίωνος πρῶτοι
φάγον, αἵμα τ' ἔδαναι.

Τοῖς δὲ μετ' ἄλλοι πάντες
ἐπίσπυτον ἐμμεμαῶτες.

15 Ἀργαλέων ὀδυνῶν ἄκος
ἐμμεναι αἰδρώποισι.

Διόνυκος δὲ, δῖρετις ἀμπί-
λου γλῶβλος, ἤρασμαιῖα

αὐτῷ ἐμβαλλούσης, περ-

20 πλαιῖται αἰγυπσίαν τε, ἢ
συνίαι. καὶ τὸ μὲν πρῶτον

πρωτὸς αὐτὸ ἕποδ' ἔχῃ
Βασιλὸς αἰγυπσίαν. αὐθις

δὲ εἰς κύβαλα τῆς Φρυγίας

25 ἀφικνέεται. καὶ κεί καὶ θάρ-
σεις ἕποδ' ἔχας, καὶ τὰς τε
λεῖτας ἐκμαδῶν. καὶ λα-

Lyncus, &* Banus pedis
bus citus, atq; Amarynibus

&* quos nominatim pristin
lit* in enumeratione,

* Tum Iouis Imperio Aëcon
cecidit*

Regis namq; sui nigrum ab
sumpsere cruprem

Argusq; Spartusq;, boresq;
celerrimus, idem

Artubus Aëcon, atq; etiam
sunt sanguine pasti.

Cetera dein prompte inuase-
runt turba latranium.

* Sæuorum hæc hominum ge-
neri est medicina dolorum,

Porro Dionysius post uitam
inuentam à Lunone furore

iniecito percitus, Egyptumq;
ac Syriam pererrauit. Hunc

primus omnium Tyroteus E-
gyptiorum rex hospitio acci-
pit: ac rursus ad Cybellam

Phrygiæ urbem proficiscituri
atq; ibi expiatus à Rhea,

& Cereamaniæ, edoctus Cy-
beleias, stolaq; ab eadem

sumpta ad indos per Thra-

APOLLODORI

ciam contendit . Lycurgus Dryantis filius rex Edonorum, qui amnem Strymonem incolunt , primum ipsum contumelia affectum deiecit . Tum Bacchus ad Thetin Ne rei filiam confugit , Bacchæ autem in uincula coniectæ fuerunt , uerum magna Sætyrorum multitudo eum consecuta est . Contra uero Bacchæ statim solutæ sunt . Inde Dionysius Lycurgo furorē iniecit . Tum ille amentia præceps Dryantem filium uitis palmitem se ratus amputare , securi percussus interfecit . Qui cum extrema sui corporis præcidisset , resipiuit . Deinde , ubi terra nullas suppedicaret fruges , nomen suo renunciauit oraculo , terram tum fore fructiferam , cum Lycurgus mortalitatem exuerit : quod , ut Edoni acceperunt , ipsum in Pangæum montem abductum inuincula coniecerunt , ubi ex

εὐὸν παρ' ἐκείνους τὴν σολὴν ,
ὡδὲ ἰνδούς δ' ἔχ' τῆς θρακῆς
ἠπαίγῃ . λυκούργος ὁ παῖς
δρύαιος ἠδ' ὠνῶν βασιλεύων .
οἱ στυμόνα ποταμὸν πῶι 5
κοῦσι , πρῶτος ὑβρίδας ἐξέ-
βαλεν αὐτὸν , καὶ διόνυσος
μὴ εἰς δάλασσεν περὶ δῆ-
τιν τὴν νηρείας κατέφυγε .
εὐάχαι δ' ἐγχείοντο αἰχμαῖο 10
λωτοὶ , καὶ τὸ στυγερὸν πόμπηος
ἐκτίρων πλῆθος αὐτῷ . αὐ-
τὸς δ' αἰετὸς εὐάχαι ἐλύθηεν
ἐξ αἰφνης . λυκούργω δ' ἐμα-
νίαι ἐποίησε διόνυκος . ὁ δ' 15
μεμνηὼς δρύαια τὸν παῖ-
δα , ἀμπέλου νομίζων καλῶ-
μα κόπτειν , πελέκει πλῆ-
ξας ἀπέκτεινε . καὶ ἀκρω-
τηταῖσιν ἐαυτὸν , ἐσωφρόνῃ 20
σὲ . τῆς δ' γῆς ἀκάρπου με-
νούσης , ἔχρησεν ὁ θεὸς , καὶ
ποφορήσειν αὐτὴν , αἱ δα-
νατῶν λυκούργος . ἠδ' ὠνοὶ
δ' αἰκούσαντες , εἰς τὸ παγ- 25
καῖον αὐτὸν ἀπαγαγόντες
ὄρος ἔδησκον . καὶ καὶ κατὰ

διορύσου βούλησιν ἄπο ἴω
 πων διαφθαρεῖς ἀπέθανε.
 διελθὼν δὲ Θράκιω, καὶ τὴν
 Ἰνδικὴν ἀπασκευήλασ' ἐ-
 5 καὶ σήσας, ἥκεν εἰς Θήβας.
 καὶ τὰς γυναικας ἠνάγκα-
 σε καταλιπούσας τὰς οἰ-
 κείας, βακχεύειν ἐν τῷ κε-
 θαιρανί. περὶ δὲ τῶν
 10 ἰονθεῖς ἐξ ἀγαυῆς ἐχίονι πα-
 ρὰ καὶ δὲ μου εἰληφώς τὴν βα-
 σιλείαν, διεκώλυε ταῦτα
 γίνεσθαι. καὶ πρᾶγμιόμνος
 εἰς κεθαράνα τῆς βακχεύων
 15 κατὰ σκοπὸς ἄπο τῆς μη-
 τρός ἀγαυῆς κατὰ μαίηκα
 ἐμελείοθι. εὐόμοσε γὰρ αὐτῇ
 θνητὸν εἶναι. δειξάσθαι δὲ θη-
 βείοις, ὅτι θεὸς ὄντι, ἥκεν
 20 εἰς ἄρξας. καὶ καὶ πάλιν οὐ-
 πμώντων αὐτῶν, ἐξέμηνε
 τὰς γυναικας. αἱ δὲ, ἐν ὅις
 ὄρεσι οὐκ ἐπιμασιδίοις ἔχου-
 σαι παῖδας τὰς σάκεας αὐ-
 25 τῆς ἐσιτοῦντο βουλόμε-
 νος δὲ ἀπὸ τῆς ἰσχυρίας εἰς
 τὰς οὐκ ἀνομιεῖναι. τὴν ῥ-

Dionysij uoto equis laniatus
 occubuit. Adhæc Bacchus post
 Thraciam, atq; Indiam ani-
 uersam peragratam, & loca
 tis inibi cum titulo stelis The-
 bas repedauit, nec non femi-
 nas relictis domibus suis in
 Cithærone debacchari com-
 pulsit. Penibæus autem Aga-
 ues, & Echionis filius à Cad-
 mo in regno subrogatus, hæc
 ab illis fieri prohibuit: quicq;
 cam se in Cithæronem mon-
 tem Mimallomidas exploratu-
 rus, contulisset, ab Agæes
 matre, p̄ furorem, eum feram
 esse arbitrata, mēbratim con-
 ciditur. Demum Bacchus ubi
 se Thebanis Deum esse decla-
 rauit, Argos adiit, atq; ibi rur-
 sus ab illis ut numen minime
 obseruatus, eorū mulieres fure
 re, ac debacchari coegit. que
 mox in montib. lætentiū, quos
 fecū extulerāt, filiorū carnib.
 uescēbātur. Postea uero, cū ab
 Icaria ī Naxū trāsuebi cupe-
 ret, prædatoriā Tyrrhenorū

APOLLODORI

Tivremem mercede cōduxit,
 ac deo ipso in naui imposito
 Naaci liuora praterlegunt,
 atq; in Asiam Deum uenditu
 ri uela faciunt. Tam Dionys
 sius malum, remosq; in serpen
 tes uertit, munit ad hac hae
 deru, et cibisq; sonita oēm rea
 plevit. Naua interim furore
 acti i matē praeipites fugiūt,
 atq; in delphinos transformā
 tur, post, ubi, hunc Deum efa
 se a rebus gestis mortales didi
 cerant, diuinis honoribus pro
 lebant. Hic, deinde ab inferis
 matre reuocauit, Thyonemq;
 mox illā appellauit, cū ea dea
 mū in coelū cōscendit. Interea
 Cadmus cū Harmonia conia
 ge post relictas Thebas ad En
 cheliēsas cōmigravit. Quib; cū
 ab Illyrijs bello impeteretur,
 a Deo responsū fuit. Illyrijs, si
 Cadmū, Harmoniāq; ducē ha
 berēt, impaturos. Tū hi oracu
 li fidē secuti eos aduersus Illy
 rios duces deligūt, ac uincunt.
 Sic itaq; Cadmus Illyriorū re

ῥηνων ληστρικὴν ἐμφοῶσατο
 τεύχεσσι. οἱ δὲ, αὐτὸν εἰδήμε
 νοι, νύξον μὲν παρέπλεον,
 ἠπείροντο δὲ εἰς τὴν ἀσίαν
 ἀπὲμπωλήοντες. ὁ δὲ τὸν 5
 μὲν ἴσον, καὶ τὰς κώπας
 ἐποίησεν ὁ φεις. τὸ δὲ σκά
 φος ἔπλεον κισσῶν, καὶ ῥοῆς
 αὐλῶν. οἱ δὲ, ἐμμελῆς γε
 νόμῃσι, καὶ τῆς θαλάττης 10
 ἔφυγον, καὶ ἐχέοντο δολοῖ
 νοι. ὡς δὲ μαθόντες αὐτῶν
 διὸν αὐθροῶσι τήμων. ὁ
 δὲ ἀνὰ γαλῶν ἐξ ἄδου τὴν μῆ
 τῶρα, καὶ περὶ ἄγορῶν θύει 15
 νῆα, μετ' αὐτῇ εἰς οὐραῖον
 αὐτῇ λείπει. ὁ δὲ καὶ ὁμος μετὲ
 ἀρμονίας θύειας ἐκλι
 πῶν, πρὸς ἐγχελέας πῆρα
 γίνεται. τούτοις δὲ ἄπο 20
 ἰλλυριῶν πολέμου μῆσις, ὁ
 θεὸς ἔχρησεν ἰλλυριῶν κρα
 τήσιν. καὶ ἡγεμόνα καὶ ὁμον,
 καὶ ἀρμονίαν ἔχουσι. οἱ δὲ,
 πεποθεῖτες, ποιοῦνται καὶ 25
 τὰ ἰλλυριῶν ἡγεμόνας θύ
 τοις, καὶ κρατοῦσι. καὶ ἔα

σιλῶναι καὶ δῖμος ἰλλυριῶν.
 καὶ παῖς ἰλλυρίου αὐτῷ γί-
 νεται. αὐτῆς δὲ μετὰ αἰῶμα
 εἰς οὐρανὸν τὰς μετέα-
 λων, εἰς ἡλύσιον πεδίον, ἔσθ-
 ος ὅτε πέμφθῃσαν. πολύ-
 σωρος δὲ θυβῶν βασιλὺς
 γενόμενος, νυκτῆσιν γαμει-
 νυκτίως τῷ χρονίου θυγατέ-
 ρος. καὶ γεννᾷ λάβδακον. οὗτος
 ἀπώλετο μετὰ πινθία ἐκεί-
 νῳ φρονῶν παραπλήσια.
 καταλιπόντος δὲ λαβδά-
 κων παῖδα εὐαιωσιάων λα-
 σῖον, τὴν ἀρχὴν ἀφείλετο λυ-
 κος, ἕως οὗτος ἦν παῖς ἀδελ-
 φὸς ὢν νυκτίως. ἀμφοτέρωσι
 δὲ ἀπὸ οὐβόιας φυγόντες
 ἐπεὶ φλεγύαν ἀπὲκτειναν
 αὐτὸν ἄρεος, καὶ χρύσης τῷ βόια
 πίδος, στείαν κατὰ κωκω. καὶ
 ὅτε τὴν περὶ πινθία οἰκόμε-
 νηται, ἐγχορῆσαν πολίτῃ.
 αἰρεθεὶς οὖν λύκος πολέ-
 σμαρχος ἔσθῃ θυβῶν, ἐπι-
 πίδῃ τῇ εὐαιωσίᾳ, καὶ βα-
 σιλεύας ἐπὶ ἑκάστῳ φωνᾷ

gnū adipiscitur : eiq; Illyrius
 filius nascitur, nec longo post
 tempore in draconem eū Har-
 monia mutatus in campū Ely-
 siū ab Ioue demissi sunt. Dein
 Polydorus Thebarū regno p̄se-
 ssus Nycteidē filiā Nyctei, q̄
 fuit, Chibonij filius, ducit uxō-
 rē: ex qua Labdacum gignit.
 Hic, post Penibeam, quod eae-
 dem, quae ille, sentiret, occur-
 buit. Qui, cum Laium fis-
 lium anniculum supersitem
 reliquisset, Lycus Nyctei frater,
 interea, dum ille in pueris
 esset, regnum occupavit. Am-
 bo uero ab Eubæa in fugam
 acti, post Phlegyam Martis,
 et Chrysa Boeotidis filium
 interfectum in Syria sedē col-
 locarunt: atq; ob suam, quae cū
 Penibeo necessitudo interces-
 serat, in ciuitatem coopati
 fuerunt. Declaratus igitur Ly-
 cus à Thebanis belli imperas-
 sor, regno p̄aficitur: egi,
 cum iam annos uiginti impe-
 rasset, a Zeibo, et Amphibio

APOLLODORI

ne obtruncatus diem obiit. Hu-
nus necis hanc fuisse cau-
sam produnt. Antiope Nyctei
filia fuit, hanc Iupiter inia-
uit, eaq; quod grauida esset
patre comminante, in Sicyos
nem ad Epopeum ex fuga ses-
se recepit: atq; huic nubit.

Nycteus interim mærore con-
fectus, tam antea Lyco, ut in
Epopeum, Antiopemq; ani-
maduerteret, imperasset, sis-
bi ipsi mortem consciscit. Is
autem comparata magna mis-
erum multitudine Sicyonem
cepit, et Epopeum interimit.
Atq; Antiope captiuam ab-
ducit, quæ, cum abduceretur
ad Eleutheras Bæotiæ gemi-
nos parit, quos expositos Buz-
bultus inuenit, ac educat. Ho-
rumq; alteri, Zeibo, alteri
autem Amphioni, indidit no-
men. Zeibos rei pecuariae
gladio sese dedit, Amphion
uero: quod à Mercurio ly-
ra donatus esset, citharæ di-
cam exercuit. Lycus interea
Antiope

Δεῖς Ἰσὺς ξήσου, καὶ ἀμφί-
ονος, θυήκει δι' αἰτίαι τήν-
δε. αἰπόπῃ θυγάτηρ ἦν νυ-
κτέως. ταύτῃ ξοὺς παυῶν-
δε. ἡ δὲ, ὡς ἔγκυος ἐγένετο
τῷ πατρὸς ἀπειλῶντος, εἰς
σικυωνία ἀχρδιόβοσκῃ πρὸς
ἐπωπίᾳ. καὶ τούτῳ χαμεῖ-
ται. νυκτοῦς δὲ ἀθυμῶς,
ἐαυτὸν φονεύει. δοὺς εἰ το-
λῶν λύκῳ ποδὲ ἐπωπίως,
καὶ ποδὲ αἰπόπῃς λαβεῖν
θίκας. ὁ δὲ, στυγευσαίμενος
σικυωνία χειροῦται. καὶ τὸν
μὲν ἐπωπίᾳ κτείνει. τῷ δὲ
αἰπόπῃν ἢ χαλκῷ αἰχμῇ
φον. ἡ δὲ, ἀρμελὶν δύο γενεᾶ
παῖδας εἰ ἐλδοθόρας τῆς
ἑσπετίας. οὓς ἐκκειμήσιον
ὀρύων ἑσπεῖος αἰκνέει. το-
κῇ τὸν μὲν καλεῖ ξῆσον, τὸν
δὲ ἀμφίονα. ξῆσος μὲν αὖ
ἐπιμελεῖτο βοοφορβίας.
ἀμφίων δὲ παιδαγωγείει ἡ-
σκεῖ. θόντος αὐτῷ λύρα, καὶ
ὄρμου. αἰπόπῃν δὲ, ἡκίχε-
το λύκος καθεύδων, καὶ ἡ
ταύτου

τούτου γυνὴ δῖον . λαδοῦ
 σα δέ ποτε τῆς δισημῶν αὐ-
 τομάτων λυθρίων, ὅκει
 ὡδὶ τὴν τῆς παίδων ἔπαυ
 5 λιν . δεχθῆναι πρὸς αὐτὸς
 δῖλου . οἱ δὲ, αἰαγνῶι-
 σάμηναι τὴν μυτῶρα, ἢ μὲν
 λυκὸν κτείνουσι . τὴν δὲ δῖ-
 κλιν δεξιὴ δῖαντες ἐκταύ-
 10 ρου θανούσαν, εἰπιοῖν εἰς
 κρήνῃ τὴν ἀπ' ἐκείνης κα-
 λουμένην δῖκλιν . πῶταλα-
 βόντες δὲ τὴν διωκείαν,
 τὴν μὲν πόλιν ἐτείχυσαν
 15 ἑπακλουθισκάντων τῇ ἀμ-
 φῖονος λυρα τῆς λίθων . λά-
 λον δὲ ὄξέεσσαν . ὁ δὲ, εἰ πε-
 λοποννήσῳ διαπλῶν, ἐπιξε-
 νοῦται πέλοπι, καὶ τούτου
 20 καὶ δα χρύσιππον, ἡρμαῶ-
 σραμῆν διδάσκων, ὅραθις
 αἰαρπάξῃ . γαμῆ δὲ ξυθός
 μὲν, θῆβλιν, ἀφ' ἧς ἡ πόλις
 θῆβαι . ἀμφῖων δὲ νιόβλιν
 25 τὴν ταυντάλου . ὅ γινῶ
 καὶ δας μὲν ἐπ' αἰ, σίπυλον,
 μίνυτον, ἰσμήνον, δαμασί-

Antiope in uinculis, et eiusce
 coniunx Dirce torquebat .

Clam uerò, tandem aliquan-
 do uinculis ultro solutis, ad fi-
 liorum domicilium, ut ab eis
 exciperetur, contendit. Qui ma-
 tre agnita Lycum occidit, ac
 Dirce, crimibus religatam è
 tauro necant, & in fontem,
 qui ab ea Dirce postea nomi-
 natus est, coniiciunt. Recu-
 perato deinde imperio, ur-
 bem, subsecutis Amphionis ly-
 ram lapidibus, muro cinxerunt,
 Laiumq; fugarunt. Quem,
 cum in Peloponneso ageret,
 Pelops hospitio excipit, & hu-
 iusce filium Chrysippum cu-
 rulis artis exercendæ ratio-
 nem edocens, & eius amore
 succensus, rapit. Zethus por-
 rò Theben ducit, de qua The-
 bis urbi factum est nomen.
 Amphion uero Nioben Tan-
 tali filiam sibi coniugauit.
 De qua filios mares septem
 procreauit. Sipylum, Mis-
 nytum, Ismenum. Damasi-

A P O L L O D O R I

chibonem, Agenorem, Phœ-
dimum, ac Tantalum, femi-
nas autem totidem* Eibodæā,
sue, ut alii, uolunt Theram,
Cleodoxā, Astyochem, Phibiz-
am, Pelopiā, Astycratæam,
Ogygiam. At Hesiodus de
cem filios, totidemq; filias ge-
nuisse ait. Sed Herodotus duos
quidem mares, tres autem fe-
minas. Immo uero Homerus
sex filios, & sex item femi-
nas illum ex ea fustulisse re-
fert. Quare, Niobe, tot fi-
lijs aucta, latona se fœcun-
diorem esse iactitauit. Lato-
na uero id ægerrime ferens,
Dianamq; ac Apollinem, in
Niobem filios irritauit. Mox
autem Diana Niobes filias
sagittis domi confecit: ac ma-
res ad vnum omnes in Cithæ-
rone uehantibus Apollo interfe-
cit* Amphion tamen è mari-
bus, & è feminis Chloris na-
ta maxima, quæ Neleo nup-
serat, asseruati sunt. Vez-
rū Telefillæ testimonio Amy

χθονα, ἀγάνορα, φαίδιμοις,
ταίνταλον. θυγατράας δὲ
ταῖς Ἰφας ἐδοδαῖα, ἢ ὥς τι
νόθ θῆρας, κλεισθῆας, ἀ-
σινόχλω, φθία, πελοπίαις, ⁵
ἀστυκράτειαν, ὠμύχλη, ἡπίο-
δος δὲ δέχα μὲν ἡοῦς. δέχα
δὲ θυγατράας. ἡρόδοτος δὲ,
δύο μὲν ἄρρενας, τρεῖς δὲ θη-
λείας. ὁμηρος δὲ, ἕξ μὲν ἰο-
ῦος, ἕξ δὲ, θυγατράας φη-
σὶ γενέσθαι. αὐτὸς πεντος δὲ οὐ-
σα νιόβη, τῆς ἀντὺς αὐτε-
πεντατράων εἶπεν, ὑπάρ-
χον. λυγρὸν δὲ ἀγανακτῆσαις
ἔα, τήν τε ἄρτεμιν, καὶ τοὺς
ἀχρῶν κατ' αὐτῆς παρῶ-
ξαι. καὶ τὰς μὲν θηλείας
ἀδὴ τῆς οἰκίας, κατετόξευ-
σεν ἄρτεμις. τὸν δὲ ἄρρε- ²⁰
νας κοινῇ πάντας ἐκ νεο-
ρῶν ἀχρῶν κυνηγετοῦ-
τας ἀπέκτεινεν ἐσώθην δὲ τῆ
μὲν ἀρρενίων* ἀμφίων. τῆς
δὲ θηλειῶν χλωρίς ἡ πρεσβε-
ρυτέρα, τῆς νηλὸς σωφρον-
ος. κατὰ δὲ πλείλλας

ἐσώθησαν ἀμύκλα, καὶ με-
 λίβοια* ἐτοξεύθη δὲ ὕψ'
 αὐτῆς, καὶ ζῆθος, καὶ ἀμ-
 φίων. αὐτὴ δὲ νιόβη θήσας
 5 ἀφ' ἑλίου πόντου, πρὸς τὸν πα-
 τῆρα τάνταλον ἢ κεν εἰς σί-
 πυλον. καὶ κεί δι' οὐρανὸν,
 τὴν μορφὴν εἰς λίθον μετε-
 βάλεν. καὶ χεῖται δάκρυα
 10 οὐκ ἔτι, καὶ μεθ' ἡμέραν τῇ
 λίθου, μετὰ δὲ τὴν ἀμφί-
 ονος πελευτὴν, λάϊος τὴν ἑα-
 σιλείαν πῆλα βε. καὶ γή-
 μασ' ἀνγατῆρα μενοικίως,
 15 ὡς ἂν ἐνιοὶ μὲν ἰοχέσων, ὡς ἂν δὲ
 ἐπιχέσων, λέγῃσι. χυθῆν-
 τος τῷ θεῷ μὴ χυθῆναι. τὸν
 χυθῆναι τὰ γὰρ παροκτό-
 νον ἐσθαι. ὁ δὲ οἶνω δαίς
 20 σκυῖν λαι τῇ χυθῆναι. καὶ ἂν
 χυθῆναι τὰ ἐκθεῖναι δίδω-
 σι κομῇ πόρνεας διακρίβας
 τὰ σφυρά. ἀλλ' οὐτος μὲν
 25 ὅς θ' ἀνκεν εἰς κιδαιράνα. πο-
 λυβούδου δὲ βουκόλοι τῷ κορυ-
 θῶν βασιλείας τὸ βρέφος
 ὑρόντες, πρὸς τὴν αὐτοῦ

cla, et Meliboea intactae remā-
 serunt: et ab ipsdē Zeibus
 etiam, et Amphion sagittis
 confixi occubuerunt. Ipsa ne-
 ro Niobe, Thebis relictis in
 Sipylum ad Tantalum patrē
 peruenit, ibiq; Iovem precas-
 ta in saxum commutata fuit,
 ac lacrymas noctes atq; dies
 effundit suo de lapide. Post,
 ubi Amphion uita decessit, La-
 ius regnum accepit, ductaq;
 Menœcci filia, quam nonnul-
 li Iocastam, quidam uero Epi-
 castam nominant. Qui, ora-
 culo monitus, ne filios gigne-
 ret, quod ex eo, qui nasceretur,
 parricida futurus esset. Is
 autem p ebrietatem cū uxore
 concubuit, ex ea natum in-
 fantem, pastoris traiecit fer-
 rea fibula calcaneis, dedit ex-
 ponendam, at hic quidem pue-
 rum in Cithærone monte ex-
 posuit. Polybi uero Corin-
 thiorum regis bubulci reper-
 tum infantem ad Peribœam
 illius uxorem contulerunt,

APOLLODORI

que sumptum puerum uelut propriū partū sibi supponit, et curatis pedibus, Oedipum nominat. Idq; illi de pedum tumore nomen imponit. Adultus interea puer, ac robore suis equalibus antellens, ob eadem abse patrata per contumelias, supposititius, ac spurcius appellatur. qui, cum de Peribœa id quæreretur, scire minime potuit. Profectus autem Delphos de parentibus suis Deum scitatur, cui tum Apollo, ne in patriā rediret, oraculo edicit, quippe qui suo patri eadem esset illaturus, et cum matre rem habiturum.

Hic, ubi id accepit, ac reputans ex ijs, quæ dicta fuerant, successisse omnia. Corinthum redire supersedit, et dū curru per Phœcidem uebitur, angusta quadam in uia Laio, ac Polyphontæ (hic erat Laij præco) curru euntibus occurrit, cui, cum Polyphontæ, ut de uia cederet, impe-

μωαῖνα πείσοιαι ὕνεκα. ἡ δὲ, αἰελοῦ (αἰετοῦ) ἀπαλλάσσεται. καὶ θορά πύσσοιαι τὰ σφυρὰ, οἷοί τινι καλεῖ. οὗτο δὲ μὲν τὸ ὄνομα δὲ τὸ τὸ πῶς αἰοῖσιν. τὰ δὲ θεῖοι δὲ ὁ παῖς, καὶ διαφέρων τῆς ἡλικίαν ἐν ῥώμῃ, δὲ φόνοι ἀνείδξεταί. ἀπὸ βλητός. ὁ δὲ πυθαγόριος πῶς τῆς πῶς οἰοῖσιν μαθεῖν, οὐκ ἰδύνατο. ἀπὸ κλέμης δὲ εἰς δελφούς, πῶς τῆς ἰδύνατο πυνθάνοι γονέων. ὁ δὲ θεός εἰπὼν αὐτῷ εἰς τὴν πατρίδα μὴ πορεύεσθαι. τὸν μὲν γὰρ πατὴρ φονεύσειν, τῇ δὲ μητρί μεγίστου, ὅς τινι αἰκούσας, καὶ νομίζων, ὅς τινι ἔλεγε γελινῶσαι, κῆρυξ δὲ τὸν μὲν ἀπὸ λαιῶν, ἐν ῥώμῃ τοῦ δὲ δὲ τῆς φωνίδος φερόμενος, σωτυ γαίνει κατὰ τινι σενὴν ὁδὸν ἐφ' αἶμα τοῦ ὀχουμλίου, λαίφ, καὶ πῶς λυφῶντι. κῆρυξ δὲ οὗτος ἐν λαίφ. καὶ καλὸς σενὴν

ἐκχωρεῖν· κῆ δὲ ἀπείθειαι,
 καὶ αἰαβόλῳ, κτείναντος
 τῆς ἱππῶν τὸν ἑτάρων· ἀγα
 νακτίσας οἰδίῳσι, καὶ πρὸς
 5 λυφόντην, καὶ Λαίον ἀπέ-
 κτεινε· καὶ παρεγλίχθη εἰς
 Δῖβας· Λαίον μὲν οὖν δαί-
 τῃ εἰς ἀσπιδὸς πλαταγίων
 δαμασίστρατος· τὴν δὲ βα-
 10 σιλείαν κρέων μνηστικῶς πα-
 ραλαμβάνει· πύθου δὲ βα-
 σιλείοντος, οὐ μικρὰ συμφο-
 ρὰ κατέχευε Δῖβας· ἔπειτα
 γὰρ ἔρα σφίγγα, ἢ μιν ἄνδρ
 15 μὲν, ἐχιδνῆς ἢ· πρὸς δὲ, τυ-
 φῶνος· εἶχε δὲ πρὸς ὅπως
 μὲν γυναικός· σὺ δὲ, κῆ
 βασιν, καὶ οὐρανὸν λέοντος,
 καὶ πῖ ὄνυχας ὀρνιθός· μα-
 20 ροῦ δὲ αἰνίγματα· πρὸ
 μουσῶν, ἐπὶ τὸ ὀλίγον ὅρος
 ἐκείνη· καὶ ὅτε πρὸς
 τεινε Διβαίοις· ἦ δὲ τὸ αἶ-
 νιγμα· τί ὅστις τὸ μῖον ἔχω
 25 φωνῶν, τεράσιον, καὶ δι-
 πλου, κῆ τεῖσιον γίνεται·
 χρυσίου δὲ Διβαίοις ὁ πᾶς

rasset, nec ille dislo audirens
 esset; quin potius cunctare =
 tur, equorum iugalium altis-
 rum præco interfecit. Ira =
 cundia percussit oedipus, &
 Polyphontem, & Laium se-
 mul obtruncavit, inde The-
 bas perucxit. Laium itaq;
 Plataensium rex Damasi-
 stratus sepeliendum curavit.
 Regnum uero Creon Menæ-
 cei filius inuasit, quo regnan-
 te non mediocris clades The-
 bas occupavit. Siquidem Iu-
 no Sphingem, ex Echidna,
 & Typhone parentibus or-
 tam immisit. Hæc muliebri
 facie, pectore: pedibusq; , ac
 cauda leonis, & avis pennis
 prædita fuit. quæ cum à Mu-
 sis ænigmata didicisset i Phy-
 ceo monte consedit: de quibus
 id unum Thebanis proponere
 solebat, qđ est hmoi, quod nā
 esset id animal, quod unā hab-
 bet nocem, et quadrupes bi-
 pes, ac demum tripes, nasci-
 tur. Ad hæc Thebanis oracum

APOLLO DORI

los renuntiatum fuerat; iam, tum sphingis incommodo, ac detrimento liberos fore, quandoque id enigmatum, uel in unum saepenumero cocuntes, soluissent, quid illud esset, quarebat, quod, cum minime reperirent, abreptum ex omnibus, unum deuorabat: eaq; de causa pleriq; subinde peribant. Ac postremo ad eum modum Aemone Creontis filio perempto, Creon enigma hmoi soluturo, et regnum, et Laij uxorē se traditurū praeconis uoce renuntiare iubet. quod ubi ad Oedipi aures peruenit, ipse ita soluit: quod a Sphinge proponitur, enigma, hominē esse aut, nascitur enim quadrupes infans, q̄ quatuor gradatur membris, grandior aut effectus, hō bipes esse incipit, senescēs uero, ac demū tertia assumpto pede. i. scipione, tripet dici potest. Ipsa igitur Sphinx ex arce sese praecipitē dedit, Oedipus idē regnū accipit, ac

χοῖτος τῆνικαὐτὰ ἀπαλλαγήσεται τῆς σφίγγος, ἡνίκα αὖ τὸ αἰνίγμα λύσῃσι. καὶ στωϊόντες εἰς αὐτὸ πολλάκις ἐξήτει τί τὸ λεγόμενον ἔστιν. ἔπ' αὖ δὲ μὴ εὖ βεσκον, ἀρπάξας εἴα, κατεδίβρωσκε. πολλὰκις δὲ ἀχρ' Ἀλκυμνίων. καὶ δ' ἐπὶ Πλευστάων αἰμόνος τῷ κρείοντι, κρύουσι το κρείον. τῷ, τὸ αἰνίγμα λύσοντι, καὶ τῷ βασιλείᾳ, καὶ τῷ λαῖον θύσειν γυναικα. οἱ δὲ παῖδες δὲ ἀκούσας, ἔλυσεν, εἰπὼν. τὸ αἰνίγμα τὰς ἑπτὰ τῆς σφίγγος λεγόμενον, αὐθραπον εἶναι. γυναικαὶ τοῦ γὰρ περὶ ἄποιν βρέχεται οἷς πέποιται ὀχρὸν μύλον κώλοισι. Πλειούμνιδι δ', ἡ 20 αὐθραπον, δίποιν. γινώσκοντα δ', τεί τῷ περὶ λαμβάειν βάσιν τὸ βάκτρον. ἡ μὲν οὖν σφίγξ, ἀπὸ τῆς ἀκροπέλειος ἰαυτῷ ἔρρι - 25 ψει. οἱ δὲ παῖδες δὲ καὶ τῷ βασιλείᾳ πῆλκε, καὶ τῷ

μητὴρ ἔγνω ἀγνοῶν . καὶ
 παῖδες ἐπικνῶσιν ἐξ αὐτῆς
 πολυνείκω , καὶ ἑποκλέω .
 θυγατὴρ αὖ δὲ ἰσμήνη , καὶ
 αἰπιγόνῃ . εἰσὶ δὲ , οἳ γέννη
 θῆναι τὰ τέκνα ταῦτα φα
 σὶν ἐξ εὐρυγενείας τῆς ἑσπε
 ρας . φαισίτων δὲ ὕδρον
 τῆς λαοδαμόντων , ἰοκείσθ
 ῃ ἐξ ἀγχιόνης ἐαυτὴν αἰ
 νήθησαν . οἱ δὲ παῖδες δὲ τὰς
 οὐκ οἶσιν τυφλώσας ἐκδικῶν
 ἡλαύνοντο . ἀγὰρ οἱ παῖδες
 δῖμος . οἳ τῆς πόλεως αὐ
 τῶν ἐκβαλλόμενοι θεωροῦ
 ντες , οὐκ ἐπὶ μῆλα . παρὰ γ
 ῆρμος δὲ τὴν αἰπιγόνῃ , τῆς
 ἀπικῆς εἰς κολωνόν . εἴδοι
 τὸ τῆς ἀμύλιδος ἐπὶ πέμ
 ρουτος , καὶ δίδει ἰκίτης . περὶ δὲ
 χεῖς ἑσπερας καὶ μα
 τῶν πολλὴ χρόνον ἀπὶ δα
 κρυ . ἑποκλῶς δὲ , καὶ πο
 λυνείκης ποδὶ τῆς αἰσας
 ρασιωτίζεται περὶ ἀλλό
 λης . καὶ αὐτοῖς δὲ τὸν
 ἑσπερον πρὸς αὐτὸν αἰ

matrem ignorans duxit ux
 rem ; de qua etiam polynicem
 et Etrocle mares , semineiq
 sexus Ismenē , ex Antigone
 procreavit . Sunt autem , qui
 tradant hosce filios editos es
 se , ex Eurygenea Hyperphan
 tis filia . Demde , ubi , que an
 tea latuerant ; in lucem tan
 dem prodire : Iocasta qui
 dem laqueo sibi collū fregit .
 Oedipus autem , oculis orbaz
 tus Thebis pellitur , ac filios
 execratus q ab urbe parētem
 ejci spectantes , cum ab iniur
 rianon defenderunt . Profugit
 igitur cum Antigone in Colo
 num Atticae terre , populiq
 locū , ubi Eumenidum lucus sta
 sebat , in eo supplex confes
 dit . Inde fuit a Theseo susce
 ptus , neq
 ita multo post e ai
 ta migravit . Etrocles autem
 et Polynices de regno inter se
 gerēdo paciscuntur , placuit , ut
 annu ἢ ἱπериῦ p uices ad mini
 straret . Sūt , q Polynicē prius
 regnare cœpisse aut . Deinde
 n iij

APOLLODORI

annum Eteocli regnum red-
didisse. Nonnulli uero Eteos
elem prius imperare cepisse,
nec regnum fratri tradere
uoluisse, aiunt. Polynices
itaq; Thebis fugatus secum
monile, ac pepulum exportans
Argos adiuit. quo tempore
Adrastus Talai filius Argis
regnabat: ad cuius regiam per
noctem accedit: ubi cum Tyz-
deo Oenei filio, q tum quoq;
Calydone Argos confugerat,
minum ad pugnandum conse-
rit, & excitato inter eos cla-
more, Adrastus repente ap-
paruit, eorumq; pugnam di-
remis. Tum uaticinium quo
fuerat olim monitus, ut &
Apro, & Leoni filias incon-
iugium daret, memor utramq;
illis sponsos designauit. Illi
etenim in Clypeis, alter Apri
Leonis alter faciem depictam
gestabant. Deipylem itaq;
Tydeus, Argiam Polymi-
ces, uxorem capit. Adras-
tus item utrumq; in patriam

χειν. Ζηρὲς μὲν δὲ λείποισι περὶ
τον ἄρξατος πολαιεῖκος
πῆραδὸν αὖ μετ' αἰαντὶ τῶν
βασιλείων ἐποκλεί. πρὲς ἧ
περὶ τον ἐποκλείοισι ἄρξατος
ὅς, μὴ βούλευσαι περαδὸν
ναί τῶν βασιλείων. φυγα-
δὸν δὲ οὗ πολαιεῖκος ἐκ
θυβῶν, ἢ κεν εἰς ἄρτος, τόν τε
ὄρμον, καὶ τὸ πῆλον ἔ-
χων. ἐβασίλευε δὲ ἄρξας
ἄσρατος ὁ τάλαν. καὶ τοῖς
τούτου βασιλείοις νύκτωρ
περασελάξει. καὶ στωάπῃ
μάχῃ τυδεῖ δ' οἰνέως φά-
γοντι καλυδῶνα. χεῖρ μέ-
νης δὲ ὀξείφνης βούς ἐπιφα-
νεῖς ἄσρατος, δειλυσεν αὐ-
τοὺς. καὶ μαρίπας τινὸς ὑπο-
μνηθεῖς λέγοντος αὐτῷ, κα-
πῶ, καὶ λέοντι συζῶσαι
ταῖς θυγατράσιν, ἀμφοτέ-
ροισι εἰλῶν νυμφίοισι. εἰρη-
νῶς δὲ τῆς ἀπιδῶν, ὁ μὲν,
καὶ περὶ περὶ τομῶν. ὁ δὲ, λέ-
οντος. χαμεῖ δὲ δειπύλῃ
μὲν τυδεῖ, ἀρξάν δὲ, πῶ

λυτείκῃς· καὶ αὐτὸν ἄσφα-
 ρος ἀμφοτέρωσιν εἰς τὰς πα-
 τείδας ὑπὸ χροὶ κατὰ ξείν.
 ἢ πρῶτον ἰδὼν δὴ βῆαι· ἔ-
 σπῳ δὲ στρατεύεσθαι, καὶ
 τὸν ἀριστὸν στυγερὸν ἐξεί-
 αμφιάρκας δὲ ὁ οἰκλῆος
 μαίτις ὦν· καὶ περὶ δὲ οἱ
 τι δὲ πάντα τὸν στρατὸν
 10 οὐκ ἐλπίσας χροὶ ἀσφαρῶν πε-
 λυτῶσαι, αὐτὸς τὸν ὤκνει
 στρατεύεσθαι· καὶ τὸν λοι-
 πόν ἀπὸ τῆς πολυει-
 κῆς δὲ ἀδικήματος πρὸς ἱ-
 15 κλιτὸν ἀλέκτορος, ἡξίου μα-
 θῆναι, πῶς αὖ ἀμφιάρκας
 ἀνγκασθεὶς στρατεύεσθαι.
 ὁ δὲ εἶπεν, εἰ λάβοι τὸν ὄρ-
 μαν ἐριφύλην· ἀμφιάρκας
 20 μὲν γὰρ ἀπὸ τῆς ἐριφύλης πα-
 ρὰ πολυεικῶς δῶρα λαμ-
 βάνει· πολυεικῆς δὲ δοῦς
 ὡς τῇ τὸν ὄρμον, ἡξίου δὲ ἀμ-
 φιάρκῃ πείσαι στρατεύεσθαι.
 25 γὰρ ἰδὼν ταύτης· γλυόμε-
 νος γὰρ αὐτὴ πρὸς ἄσφαρ-
 ον, ἀνὰ μὲν οὖν ὅμοια πρὸς

suam quamq. reduendum se
 pollicetur, Igitur comparato
 exercitu, contra Thebas prius
 eundem esse statuit. Quare
 praestantissimum quemq. adse-
 coire, imperavit. Amphiar-
 raus autem Oicleis filius na-
 tiginadi peritissimus, quod om-
 nis in eo bello praeter unum
 Adrastum perituros esse per-
 spiciebat, hac Thebanā expe-
 ditionē detestabatur, quā ēi relis-
 quos debortabatur. Dum uero
 Polynices ad Iphim Alcetoris
 filiū cōtendit, ab eoque precib.
 exposcit, ut, qua posset rōne
 Amphiarāū ad militiā capess-
 sendam cogere, demonstraret.
 Haec ille si monile, inquit, Eri-
 phyle consequatur. Amphiar-
 raus ergo, ne quid à Polyni-
 ce muneris capias, Eriphyle
 uxori prohibuit: Verū Poly-
 nices eam monili suo donatā
 rogat, ut uirum suum ad rem
 bellicam gerendam, inducat, id
 enim i ipsius erat manu; nam
 cum Adrastum convenisset,

APOLLODORI

ut, quæ cū eo, et Amphiarao d
regno erat, discessionē solueret.
Adrastus soluto colloquio, q̄cqd
iter eos litis, ac discordiæ, foret
ad Eriphyles iudicium se rela
turum iureiurando confirmas
sit. quo igitur tpe cōtra The
bas belli rō inibatur. Adrastus
ad id capeffendum cohortaba
tur, contrā uero Amphiaranus
dissuadebat: quo circa Eriphy
lē torque aureo donāta ad id
belli gerendū permouit Adra
stus. Tum Amphiaranus eam
subire militiā coactus, filijs i
gitur, ut simulac per ætate lice
ret, matrē occiderent, & bello
Thebas maxime infestarent.
Porro Adrastus collectū eam
Ducib sepit, i Thebas exerei
cū dūflare maturat. Huiusce
belli duces hi fuerūt. Adrastus
Talai, Amphiaranus Oiclis
Capaneus Hipponoi. Hippo
medō Aristomachi, siue, ut az
lys placet, Talai. Hi argini
fuerunt. Polynices Oedipadis
Thebanus. Tydeus Oenei sis

ὦν ἄδραστε διαφύλῃ, δια
κρίνειν εἰς φύλιν. συγχωρῶ
σαι. ὅτε δὲ ἐδιδίχθαι εἶδεν
στρατεύειν, ἀδράστου μὲν πε
ρακλουῦτος, ἀμφιαράου
δὲ ἀπὸ πρῆποντος, εἰς φύλιν ἢ
ὄρμον λαβοῦσα, ἔπεισε τὸν
ἀδράστον στρατεύειν. ἀμφια
ράος δὲ αἰσάκλιον ἔχων στρα
τεύεσθαι, τοῖς πασισι εἰπε
λαὸς ἔστωκε πελιδνῇσι, τὴν
τε μητόρα κτείνειν, καὶ ἐδιδί
χθαι στρατεύειν. ἀδρά
στος δὲ σιωποῦντος συνήγα
γόντων ἐπὶ αὐτῷ, πολέμειν ἔπει
σεν αὐτὸν εἰς τὴν βίαν. οἱ δὲ ἦγε
μόνον ἦσαν οἱ δὲ, ἀδράστος,
ταλαοῦ. ἀμφιαράος, καὶ
κλέοιο. καπαιδός, ἰππομή
δων, ἀριστομάχου. οἱ δὲ
δὲ, λέγεται ταλαοῦ. οὗτοι
μὲν δὲ ἄριστοι. πολέμους
οἱ δὲ παρὰ τοῖς ἐκδιχθῶν. τινὲς
οἰνίως καὶ τολός. παρὰ τοῖς
πασι μάλιστα, ἀρῆς δὲ
πρὶν δὲ τι δεῖα μὲν, καὶ πολλὰ
εἰκλιν, οὐ κατὰ τοῖς μοῖσι

συγκαταλέγουσι δὲ τοῖς ἐ-
 π' ἅ ἐπ' ἔκλον. Ἰφίον, καὶ μὴ
 κισία. πρᾶγνέομενοι δὲ εἰς
 νεμέαν, ὅς ἐβασίλδου λυ-
 5 κούργου, ἐξήτοσαν ὕδωρ. καὶ
 αὐτοῖς ἡγήσας τ' ἀδὴ κρήνῃ
 ὁδοῦ, ὑψιπύλῃ, ἡ λημνία,
 ὅτις ἡπιον παῖδα ὄντα ὅ-
 φέλτῳ ἀχλὺ πύλῃ, ὃν ἐ-
 10 βεβη. εὐρυδικὸς ὄντα καὶ
 λυκούργου. αἰδομένηαι γὰρ
 αἰ λημνίαι ὕδωρ δόαστα
 σιωπῶν, ἐκείνοι μὲν ἐκτε-
 σαν. τῷ δὲ ὑψιπύλῃ, αἰ-
 15 πμπύλῃ. διὸ φραφείσα
 ἐλάτῳ ἐπ' ἅ λυκούργου.
 δεικνυούσης δὲ τῷ κρήνῃ,
 ὅπως ἀχλὺ φθίει τὸ δόρα
 κοῖτος διαφθείρεται. τὸν
 20 μὲν οὖν δόρακοντα ἐπιφανεί-
 ης οἱ μὲν ἀσφάτου, κτείνου-
 σι. τὸν δὲ παῖδα δὴ πῶ οἱ.
 ἀμφιάρως δὲ εἶπεν ἐκεί-
 τοις τὸ σημεῖον εἶναι τὸ τὰ
 25 μέλλοντα προμαρτυρεῖ-
 σθαι. τὸν δὲ παῖδα, ἀρχί-
 μορον ἐπ' ἄλυσιν, οἱ δὲ ἐ-
 δὴ

lius Aetolus, Parthenopæus
 Melamionis Arcæas. Sūt, q̄ Ty
 dæu, et Polyneicē iter hosce mi-
 nime connumerent, sed Etro-
 clū, Iphīū, et Mecisteū recen-
 sent. Profecti uero in Nemeā,
 cui Lycurgus rex præerat,
 aquā deposcūt, & his ad fontē
 iēniæ dux fuit Hypsipyle, re-
 licto infante paruulo Ophela-
 te noīe, Eurydices, ac Lycu-
 gi filio, cuius ēt nutrix erat,
 nam, cū Lemniæ mulieres ab
 ea Thoanīe patrē seruatiū sua
 isse cōperissent, illū obruncas-
 rūt. At Hypsipylem uendider-
 runt. Quo circa uitæ tuendæ
 gratia apud Lycurgum ser-
 uiebat. Ea, interea dum
 demonstrat iter ad fontem,
 relictus puer à dracone occi-
 ditur. Draconem uero Adra-
 sti apparitores interemerunt,
 ac puerū sepeliunt. Tum Am-
 phiaræus, id inquit prodigi-
 um futura præmonstrat. Sed
 & hunc puerum Archemo-
 rum uocant, et in eius etiam

APOLLODORI

honorem Nemeæ certamē in-
stituerunt. In quo Adrastus
equo uicit, cursu uero Eteo-
clus, cæstibus Tydeus, cursu,
et disco Amphiaræus, iaculo
Laodocus, lucta Polynices, ar-
cu Paribenopæus. Igitur ubi
ad Cithæronē peruenere, Ty-
deum Eteocli oratorem, ut ex
constituto regnū Polynici re-
stituat, prædicturum destināt.
At Eteocles Adraſti, et com-
mlitonum mandata nibili fa-
cere uideretur. Tydeus de
Thebanis periculum factus-
rus, singillatim omnibus pro-
uocatis uictor euasit. Illi ue-
ro armatos uiros quinquagin-
ta in redeuntem Tydeum in
insidijs collocarunt, eosq; om-
nes præter unum Mæonem
trucidauit. Deinde ad The-
bas castris cingēdas Argiui se
dederunt, atq; ad urbis muros
armati, p̄xime cōstitērūt. Sep-
tem portas Thebarum fuisse
memorāt. Adrastus qdem ad
Homoloidē peria tēdēt. Cas-

σαν ἐπ' αὐτῶν ἃ τῆς νεμέων
ἀγῶνα. καὶ ἱππῶ μὲν εἰς κη-
σαν ἄσθρατος. σαρδῶ δὲ, ἐπὶ το-
κλος, πυγμῇ, τυδίδος. αἰμα-
τι, καὶ δίσκῳ, ἀμφιαράος,
ἀκοντίῳ, λαοδόκος, πάλῃ, 5
πολυεΐκης. τόξῳ παρθεν-
παῖος. ὡς δὲ ἡ λῆθαι εἰς τὸν
κithairῶνα, πῆμποιώ τι δὲ α-
περοῦντα ἐποκλεῖ τιῶ
βασίλειαν παραχωρεῖν πο- 10
λυεΐκει, καὶ δὲ σιωπῆθαι.
μὴ προσέχοντος δὲ ἐποκλέ-
οιο, διὰ πείραι τῆς θυγατρὸς
τυδίδος ποιούμενος, καὶ δ' εἶτα
περοχλούμενος, πάντων π. 15
εὐελπίσθαι. οἱ δὲ πυντῆκας
ἀσθρατὸς ὁπλίαντες ἀπὸν-
τι εἰς ὁδοῦσαν αὐτὸν, πάν-
τας δὲ αὐτῶν χωρὶς μαίοντος
ἀπὸ κτείνει. καὶ περὶ ταῦτα 20
στρατόπεδον ὁ λῆθαι. αὐγῆσι
δὲ καὶ δὲ πάλιν εἰς τὸν, προσ-
σαν τοῖς τείχεσι. καὶ πυλῶν
ἐπὶ τῇ αὐτῶν, ἀσθρατος μὲν 25
ταῖς ὁμολογίαις πόλεως ἔ-
ση. καὶ περὶ οὗς δὲ πῆλ' αὐτῶν

ὀγυγίᾳ· ἀμφιγυγίᾳ δὲ,
 πρὸ τὰς προκτιδῆς, ἱππο-
 μέδων δὲ, πρὸ τὰς ὀγκαι-
 δας. πολυαεΐνης δὲ, πρὸ τὰς
 5 ὑψίστας, πρὸ θειοπαΐδος, πρὸ
 τὰς ἡλέκτρας, τοιοῦτος δὲ,
 πρὸ τὰς κεννίδας, καὶ δώ-
 πολις δὲ καὶ ἐπεκλῆς θυ-
 βαίοιο, καὶ κατὰ τὴν ἡγε-
 10 μόνην, ἰσὺς ἰσοῖς ἔταξε. καὶ
 πῶς αὖ ποδὶ γένιοιτο τῷ πο-
 λεμίων ἐμαυτοῦ. ἦν δὲ
 πρὸ θυβαίοις μαίτις τειρε-
 σείας ὀνείρου, καὶ χειρὶ κλῶ-
 15 ρύμφης, ἀπὸ γλῶσσος οὐδαῖον
 τῷ παρὰ γλῶσσος τιν-
 φλὸς τὰς ὀράσεις. οὐ πε-
 ρὶ τῆς πηγῶσεως, καὶ τῆς
 μαοπικῆς λέγοντες γλῶσσοι διὰ
 20 φοροῖ. ἄλλοι μὲν γὰρ αὐτὸν
 ἔποθεν διὰ τὴν τυφλωθῆναι
 καὶ, ὅτι τοῖς αἰσθητοῖς, ἐκ
 κρύπτειν ἡθελόν, ἐμάνυε. φε-
 ρεῖν δὲ ἔποθεν ἀθηνᾶς αὐ-
 25 τὸν τυφλωθῆναι. οὐ γὰρ γλῶ-
 τῶν χειρὶ περὶ τὴν τῇ
 ἀθηνᾶ, γυμνῶν ἐπὶ παρ-

pancus uero ad Ogygiā. Am-
 phiarus ad Proctidem. Hip-
 pomedon ad Onchaidem, Poly-
 lynices, ad Hypsistam, Par-
 thenopæus ad Helectram, Ty-
 deus dentū iuxta portam Cre-
 midæ tentoria fixerunt. Sed ip-
 se interea Eteocles Thebanos
 suos annis instruxit, constitu-
 tisq; ductoribus pares, parib.
 suas cuiq; copias regēdas cō-
 mittit. Ad hæc, qui posset hor-
 fies superare, uaticinantium
 consilio conquissit. Erat per
 ea tempora Thebis Tiresias
 uates Eueris, & Chariclois
 Nymphæ filius abV dei anis-
 us Spartorum, Satorum uē, ge-
 nere oriundus, oculis captus.
 Deq; huius cæcitate, ac uatici-
 nandi peritia uaria ē historia,
 Namq; alij deorum ira, quod
 mortalibus, quæ latere uoluisse-
 sent, detegeret, execrationem
 fuisse aiunt. Pherocydes au-
 tem a Pallade luminibus orba-
 tum refert. Siquidem cum
 Chariclo Minervæ carissima

APOLLODOR I

esset, ei nudam per omnia.
Deam videre licebat, eamque
manibus suis erutis illius oculo-
lis cæcum fecisse, at Charis-
clò Palladem, ut patri oculos
restitueret, orasse, quod cum
Dea efficere non posset, ex-
purgatis illius narium meatibus,
omnem omnium animum
garritum intelligentem fecisse,
eundemque Cyaneosceptro
condonasse: quæ gestans æque,
atque oculatus tuto incedebat.
Hesiodus autem enarrauit,
conspicuum aliquando Tires-
sæ non procul à Cyllene coeun-
tis angues baculo cecidisse,
cumque de viro in mulierem muta-
tum fuisse, et rursus ita coeun-
tes eosdem serpentes obser-
uasse, et in prioris viri formam
reduisse. Quo circa, Luna,
ac Jupiter ambigentes: mulie-
res ne, an viri maiorem in coe-
undo voluptatem caperent,
hunc sibi litis arbitrum de-
legerunt. Tum ille, de no-

τα ἰδεῖν. τὴν δὲ, ταῖς χερσὶ
τοῦ ὀφθαλμοῦς αὐτῆς καὶ τα-
λαρομένην, πηρόν ποιοῦσαι.
χαρμυλοῦσιν ὁμοίως, ἀπρη-
ταστῆσαι πάλιν τὰς ὁρά-
σεις. μὴ δ' αὖτα μὲν τοῦτο ποιοῦ-
σαι, τὰς ἀκούας διακινεῖν
ρας, ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν φωνὴν
ποιοῦσαι σιωπεῖναι. καὶ οὐ-
πὶρον αὐτῆς δ' αὖτε σιωπῆσαι κυνέ-
ειον. ὁ φῶς, ὁμοίως τῆς ἐλ-
ποῖν ἐξάδιδεν. ἡσίοδος δὲ
φησιν, ὅτι θεασάμενος τὸν
κυλλάνην ὁ φῶς σιωποῦσά του-
τας, καὶ τοῦτο τὸ πάθος, ἐλπίει
τοῦ αὐτοῦ γυνή. πάλιν δὲ
τοῦ αὐτοῦ φῶς πρὸς τῆς
συνεσιάζουτας, ἐλπίει ἀνέ-
διο πόρῃ ρα, καὶ οὐκ ἀμειβο-
μένους πότῃρον, τὰς γυναι-
κας, ὅτι τοῦ αὐτοῦ ἡ δὲ δα-
μαλλας εἰ ταῖς σιωποῦσιν
συμβαίνει, ἵνα αἰέκωνον. ὁ
δὲ ἐφ' ὅτι μοῖραν πρὸς τὰς
συνεσιάζουσας οὐσῶν τὰς μετ' ὅ, 25
αὐτοῦ ἡ δὲ δα-
μαλλας, καὶ οὐκ ἀμειβο-
μένους.

αὐτὸν ἐτύφλωσε. ζῶς δὲ
πῶ μοι πικρὴ αὐτῷ ἔδωκε.
τὸ ἥτορ Τειρεσίου λεχθεὶς
πρὸς Δία, καὶ ὕρην.

5 Ἰὼν μὲν μοῖρῳ δέκα μοιρῶν
τὸρ πεταὶ αὐτῷ,

Τὰς δὲ δέκα ἐμπύρωλοι
γυνὴ τὸρ πουςα νόημα.

Εὐλόφῳ ἢ κὴ πολυχρόνιος οὐ

10 τὸς ἦν θεαίοις μακροδόμο
ρος, εἰ πε νικῶσιν. ἐὰν μῆνοι-
κὺς ὁ κρέωνος ἄρ' σφάξον
αὐτ' ἐπιδῶ, ὅττις αὐκούσας με
νοικὺς ὁ κρέωνος, ἐαυτ' πρὸ

15 τ' πυλῶν ἐσφάξει. μάχης ἢ
γλομῆος, οἰκισμῶσι μέχρη
τ' τειχῶν σπειδίαχον. κὴ
καπαίδος ἀρπάξας κλίμακα
καὶ, ὥς τὰς τείχων δι' αὐτῶν ἰδῇ.

20 κὴ ζῶς αὐτ' κεραινοῖ. τοῦ
του δὲ γλομῆον ἰδοῦσιν
τῆς ἀργείῳ γίγεται. ὥς δὲ
ἀπώλλωτο πολλοί, δόξα
ἐκ τῶν τοῖς στρατόμα-

25 σι, ἐκκαλῶς, καὶ πολυαί-
κως, ὡδὲ τῆς βασιλείας μο
τομαχοῦσι, καὶ κτείνουσι

cocundū uoluptatis partes ca-
piuntur, nouē mares, at mulier
rē decē sentire iudicauit. Pro-
inde illū Iuno luminis usu pri-
uauit. Cui Iupiter p luminis
bus adēptis uaterrandi scien-
tiam cōcessit. Sunt, q. Tiresiā.
Ioui, Iunoniq. ita respondis-
se ferunt.

Parte una ē denis mas partis
bus oblectatur,

At mulier solidū coitus capit
ipsa decuncē. Longa uā insup
Tiresiæ uitā fuisse, proditur.

Hic itaq. Thebanis futura p-
dicens cū uictorē fore, inq., sē
Menæceus Crēōtis filius sese

Marti uēltimā deuoueret. Qd
abi Menæceus audiuit, sei p m
ante portas mactauit. Deinde

pugna commissā Cadmeos ad
muros usq. psecuti sunt, et ar-
reptis scalis Capaneus in fum-

os muros cōscendit, cūq. Iu-
piter fulmine iccū interemit.

quo factō Argiui aufugiūt, in
quo. cū multi cecidissent, ex
atruisq. exercitus snia Eteoc

APOLLODORI

cles, & Polynices singulari
 eertamine pugnant, ac mutuis
 se uulneribus necant. Noua
 rursus pugna conferta Asta-
 ei filij rem fortissime ges-
 serunt. Ismarus enim Hippo-
 medontem prostrauit. Leas
 des Etéoclum. Amphidicus
 Paribenopæum à Perielyme-
 no Neptami filio cæsum fuisse
 narrat. Melanippus ad hæc
 nouissimus Astaci filius Ty-
 deum in uentre percussu, qui
 cum semianimis iaceret, Pal-
 las ab Ioue impetratum reme-
 dium attulit, quo illum fac-
 eeret immortalem. Quod
 cum accepisset Amphiaræus,
 Tydeum ofus, quoniam ip-
 sum præter sententiam suam
 Argiuos ad bellum Trecba-
 num compalisset, defectum
 Melanippi caput ad eum tux-
 lit. Tydeus, quod ab eo uul-
 neratur esset, illum occiderat,
 detractum eo de capite
 cerebrum absorbuit, id
 ubi Pallas animaduertit, ine-
 dignata

ἀλλήλοισι. καὶ τῶν αὖτε δὲ πᾶ-
 λιν γλοιμῶν μάχης, οἱ ἀ-
 στακοὺ παῖδες, ἡεῖς θυγαῖς,
 ἴσμορος μὲν γὰρ ἰππομέδον-
 τὰ ἀπέκτεινε. * λεάδης δὲ, 5
 ἐτέοκλον. ἀμφιδίκος δὲ, πῆ-
 ριστοπαῖον. ὥς δὲ οὐρυπίδης
 φησὶ πῆρστοπαῖον ὁ ποσει-
 δῶνος παῖς περικλύμενος
 ἀπέκτεινε. μελαίπωρος δὲ 10
 ὁ λοιπὸς τῆς παιδείας, εἰς
 τῷ γαστρίᾳ τυδίᾳ περὶ-
 σκεῖ. ἡμεδνίου δὲ αὐτοῦ
 κειμήλιον, πῆρ δὲ αὖτις αἰ-
 τῆς ἀθηνᾶ φάρμακον ἦεν 15
 κα, δὲ οὐ ποιεῖν ἔμελλεν
 ἀθάνατον αὐτὸν, ἀμφια-
 ραος δὲ αἰδομένης αὐτοῦ, με-
 στὼν τυδίᾳ, ὅτι πῆρ αὖτις ἐ-
 κείνου γαστρίᾳ εἰς θήβας 20
 ἔπειτα τὸν ἀργεῖον στρα-
 τὸν ἔδωκε, τῷ μελαίπωρου
 κεφαλῇ ἀχρεμῶν, ἔδω-
 κεν αὐτῷ. πρῶτος δὲ
 τυδεὺς, ἐκτείνει αὐτὸν. 25
 δὲ δειλὸν τὸν ἐγκέφαλον,
 ἐξέρροφουσιν αὐτὸν. ὥς δὲ
 εἰδεν

ὦ δὲν ἄδωνά, μὴ χαίῃσα,
 τὴν δὲ γαστέρα ἐπέχετ', ἢ
 ἐφθόνησεν. ἀμφιμαράω δὲ
 φούροντι πᾶσι ποταμὸν ἰσ-
 5 μὲνόν· πρὶν ἅπασαν περικλυμέ-
 ρου τὰ ἰσθμὰ ἰσθμῶν, ξοῦς κα-
 ραυγὸν βαλὼν, τὴν γῆν διέ-
 σπασεν· ὁ δὲ σὺν τῷ ὄρματι,
 καὶ τῷ ἠνιόχῳ, βᾶττονι, ὥς
 10 οὐδ' αἰῶνι, ἐλαττονῶ ἐκρύβη,
 καὶ ξοῦς ἄδωνά τον αὐτόν
 ἐπείουσεν· ἄσπρασον δὲ μόνον
 ἵππος διέσωσεν αἰγίων· τοῦ-
 τόν ἐκποσειδῶνος ἐλίνυσσε
 15, θανάτῳ εἰκαθέισα ἐρινύϊ
 καὶ τὰ τὴν σπινθίσαν κρείων
 δὲ τὴν θηβαίαν βασιλείαν
 πᾶλα βῆν, τὸν δ' ἀργείων
 νεκροῦς ἐρρίψαν ἀτρεΐδω·
 20 καὶ κηρύξας μηδείαν δα-
 πτεῖν, φύλακας κατέσπασεν·
 αὐτὸν δὲ μίαν τῇ οἰδῇ πο-
 σὶς θυγατέρα κρύφα τὴν πο-
 λυνείκω σῶμα κλέψασα
 25 ἔδωκε· ἢ φεραμένη ὑπο-
 κρείοντες, αὐτὴν τῷ τὰ φῶ-
 ζῶν· σὺν κρύφῳ· ἔδωκε-

dignata beneficium eius cemo-
 di abstinuit, & invidit. In-
 ter hæc Amphiarao ad Isme-
 num amnem fugiens, prius,
 quàm, in humeris à Pericly-
 meno uulnus acciperet, demis-
 so ab Ioue fulmine terra de-
 hiscit, Mox ille cum curru si-
 mul, & Batone auriga, siue,
 ut quidam ferunt, Elatona,
 eo terræ biatu absorptus est,
 & postea nunquam uisus est,
 Illū. n. Iuppiter immortalitate do-
 nauit. Vnde Adrastus ab Ae-
 rione equo uectus i tuum euas-
 sit. Hunc Ceres in Erminyis
 formā cōuersa, ex Neptuni cō-
 cubitu genuit. Creon Theba-
 norum regnum adeptus Argi-
 norum cadauera insepulta præ-
 fecit. Quinetiam, ubi ad-
 Eto præcepti, nequis ea sæ-
 pelire curaret, custodes appo-
 suit. Antigone uero sola Oedi-
 podæ filiarum superstes Poly-
 nicis corpus, quod acculite bu-
 mādum curauit, à Creonte de-
 thesauriis cōi citius in sepul-

APOLLODORI

chris. Adrastus, aut Athenas
 profectus, ad Misericordie ara
 confugit, atque precibus supplicatio-
 nibus, Cadaverum tumulandi po-
 testate precabatur. Tum Athe-
 nienses coparatis militum copiis
 duce Theseo Thebas capiunt,
 cadavera suis sepelienda co-
 cesserunt. Et in Capanei rogu con-
 flagrantem coniux Euadne Iphi-
 elis filia seipsam coniecit, et
 suo cum marito concremari non
 subterfugit. Decimo autem post
 anno casorum ad Thebas du-
 cum filij, cognomento Epigoni, ac
 si dicas latine posthumi, pater-
 nas caedes ulturi, bellum contra
 Thebanos gerendum statuerunt:
 deusque belli exitu oraculum sci-
 taribus ipsis, Deus uictoria uati-
 cinatur, si Alcmaeonem duce bel-
 lum capessant: sed Alcmaeon hu-
 iusce expeditionis praefectura
 detrectabat, prius, quam de ma-
 tre supplicium capiat, nihilo ta-
 fecius ad id bellum coecedit, Nam
 cum Eriphyle peplo a Thersan-
 dro Polynici filio accepis-

sos de eis Athenas ἀδικώμε-
 νος, ἀπὸ τὸν ἐλέου βαμὸν κα-
 πέφυγε. καὶ ἰκετηρία θείας,
 ἡγεῖου δακρύειν τοῦ νεκροῦς.
 οἱ δὲ Ἀθηναῖοι μετὰ δροσάως
 στρατεύοντες, αἰετοῦσι δι-
 βροῦ. καὶ τοῦ νεκροῦς τῆς
 οἰκείας δόδοσι δάκρυα. τῆς
 δὲ καὶ πανέως κακομελίας πυ-
 ρῆς, διὰ τὴν ἡ καὶ πανέως 10
 μὲν γυνή, θυγάτηρ δὲ Ἰφιδόης
 ἐαυτὴν βαλοῦσα συγκατε-
 καίθη. μετὰ δὲ ἐπὶ τῇ δέησι.
 οἱ τῆς ἀχλομελίας καὶ δὲς κλη-
 θείας ἐπίγονοι, στρατεύοντες
 ἦσαν διβροῦ προηροῦ τοῦ τῆ
 πατρῶον δακρύων τιμωρί-
 ας. δάκρυα βουλόμενοι. ἡ καὶ
 τὸν οἰκείας αὐτοῖς, ὁ θεὸς ἐ-
 δέσποσε νίκην, ἀλκμαέωντος 20
 ἡγουμένης. ὁ μὲν δὲ ἀλκμαέων
 ἡγεῖσθαι τῆς στρατείας οὐ
 βουλόμενος, πρὶν τίσασθαι
 τὴν μητέρα, ὅπως στρατὸς
 ταῦτα. λαβοῦσα γὰρ ἐμφύλιος
 πρὸς δόρσανδρον τῷ πολυ-
 τεκνῶσιν τοῖς ὅμοιοι, ἡ τὸν πέ-

παλιν, στωβπεισε, κ' ἵπ' αὐτῶν
 ἀκὴς σφατ' ἀνέσθαι. οἱ δ' ἤγα-
 γόντα ἀλκμαίονα ἐλάμναι,
 θύβας ἐπὶ πολέμου. ἦ γὰρ
 8 ἂν οἱ σφατ' ἀνέσθαι αἶδ', ἀλ-
 κμαίων ἀμφιαραίου, κ' ἀμ-
 φίλοχος. αἰγιάλδους ἀδρά-
 στου. διομύδης τυδείως. πρὶν
 μαχος πρὸ θινοπαίου. δῖος
 10 Ὀδυσσεύς. Ἰφιδάμανος
 πολυαίμωνος. οὐρὺ πνυλος,
 μυκισίας. οὗτοι πρῶτοι
 μὲν πορθοῦσι τὰς πέριξ κώ-
 μας. ἐπειτα τῶν θυβαίων
 15 ἐπὶ λαδόντων, λαοδάματος
 ἄνδρα παλαιῶν ἡρωῶν, γλυ-
 φαίως μάχονται. καὶ λαο-
 δάμας μὲν αἰγιάλδ' ἀκτεί-
 νει. λαοδάμας δὲ ἀλκ-
 20 μαίων, καὶ μετὰ τὸν οὐτότου
 Ἰφιδάμαν, θυβαῖοι συμφύ-
 ρισιν εἰς τὰ τεῖχη. τερε-
 σίου δ' εἰς πόλιν αὐτοῖς περὶ
 25 μὲν ἀνδρῶν κέρυντα. πορ-
 ρήσας αὐτοῖς ἀνδρῶν, αὐ-
 τῶν δὲ φεβγερν. περὶ μὲν τῶν
 πολέμοιο κέρυντα πέμπτον

set suos etiā filios ad eā pro-
 uinciam belli capeffendam in-
 duxerat. Delecto igitur, sibi
 omnium calculis Alcmaeone Im-
 peratore, Thebas oppugnans
 cum ierunt, qui uero hanc mi-
 litiam secuti sunt, bi fuerunt,
 Alcmaeon, Amphilochoy Am-
 phiarai filij, Egialeus Adra-
 sti, Diomedes Tydei, Promas-
 chus Paribenopæi. Capanei
 Sibenelus, Polyniciis Ther-
 sander, Eurypylus Mecistei.
 Sed hi añ omnia finitimos cir-
 ca uicos depopulantur, qua in-
 re Thebani suis opem latu-
 ri eruptione facta Laodamante
 Etroclis filio duce, fortissime
 pugnant: Siquidem Laodas-
 mas Egialeum necat, Laodas-
 mantem acrio Alcmaeon, quo
 caeso Thebani ad mœnia con-
 fugiunt. Qui Tiresie uatis con-
 filio moniti ad hostes feciales
 de pace petenda mittuntur. Ip-
 si uero interea fugam capef-
 sunt: siquidem coniugibus, li-
 berisq; suis cib. supra uerigu-
 o y

APOLLODORI

la collocatis, relicta urbe
abierunt, atq; ubi per noctem
ad Tilphusium fontem per-
uenerunt, Tiresias cum eo
de fonte sumptam aquam au-
diffuse bibisset: improuisa,
ac repentina morte, uitam
reliquit. Thebani uero diu,
multūq; peruagati Estiæā ur-
bem abse conditiā incoluerūt.
Argiui interea cognita The-
banorum fuga, congregiuntur
Thebas, ac præda collecta,
et muros euertunt, ac ur-
bem totam deuasiant, ac præ-
dæ partem Delphos ad Apoll-
linē mittunt cū Tiresiæ filia,
cui Mantō nomen erat: noues-
rant enim ipsi, captis, diris
ptisq; Thebis spoliōrū pstant-
tissimum, ac nobilissimum illi
donis missuros, post, ubi ab ar-
giuiis Thebæ captæ sunt, Al-
cæmon, quod in eum quousq;
doma Eriphylem matrem ces-
pisse, rescuisset, maiori suc-
census est iracundia, et accep-
to ab Apolline responso, cam

σιν. αὐτοὶ δὲ αἰεβιάσαν-
τες ἔδδ' ταῖς ἀπὸ νύκτας,
καὶ χυκῆρας, ἐκ τῆς πόλε-
ως ἐφόρον. νύκτωρ δὲ ἔδδ'
τὴν λεγούσαν Πλωσυάκην
κρήνην πρὸ λεομελίων αὐτῶν.
τειρεσίης ἀρχὸν τῶν πᾶν,
αὐτῷ, τὸν εἶον καὶ πρὸς τῶν.
Θηβαίων δὲ ἄρδ' πολὺν διελ-
θόντες, πόλιν ἐσκέλευσεν
ἄνθρωποις κατὰ κύναν. ἀνθρώποι
δὲ ὕστρον τὸν ὄρατον τῆς
Θηβαίων μαλάντες, εἰσάσιν
εἰς τὴν πόλιν. καὶ στωαθεοί
χοῖοι τὴν λείαν, καὶ καὶ δαί-
ροῦσι τὰ τεῖχη. δὲ λείας
μῦθος εἰς διελθόντες πίμπρουν-
σι ἀρχὸν. καὶ τὴν τει-
ρεσίον θυγατέρα μακτῶν. ἢ ὕ-
ξαι γὰρ αὐτῶν δὲ εὖ ἐλόν-
τες, τὸ καλίστον τῆς λαφύ-
ρων αἰαδῶσιν. μετὰ δὲ τῆς
Θηβαίων ἄλῃσιν, κείδόμε-
νος ἀλκμαίων, καὶ ἐπ' αὐτῶν
ἐδῶκε εἰληφύων ἐειφύλλων
τὴν μητέρα, πολλοὶ ἡγανά-
κτες. καὶ χρεῖντος ἀρχὸν.

λατος αὐτῷ τῷ μητρὶ αἰ-
 πικτεῖναι. οἳ οἱ μὲν μάλλον
 λείψαι σὺν ἀμφιλόχῳ τῷ
 ἀδελφῷ κτεῖναι τῷ ἐι-
 5 φύλλῳ· οἳ οἱ δὲ ὅτι μόνος.
 αἰλκυμαῖνα δὲ μετῴδων
 ἔλυνός τόν μητρώου φόνον.
 καὶ μεμνῶς, πρῶτον μὲν
 εἰς ἀρκασίαν πρὸς οἰκίαν*
 10 ὁπρᾶγινεται, ἐκαίδεκα δὲ εἰς
 ἡωρίδα πρὸς φύγαν. κα-
 ραρθεὶς δὲ ὑπ' αὐτῷ ἀρσι-
 νῆν γαμῆ τῷ θυτῷ θυγα-
 τῆρα· καὶ τὸν τε ὄρμον, καὶ
 15 τὸν πύλον ἔδωκεν ταύ-
 τη. χλομήνης δὲ ὕδαρ' αὖ τῆς
 γῆς δι' αὐτὸν ἀφόρῳ, χρῶν
 πος αὐτῷ τῷ θεοῦ, πρὸς ἀχ-
 λῶν ἀπείαν, καὶ πρὶ ἐκεί-
 20 ῳ πόλιν διαλαμβάσκειν. τὸ
 μὲν πρῶτον πρὸς οἰνέαν πα-
 ραγίνεται, εἰς καλυδῶνα,
 καὶ ἐκείνῃται πρὸς αὐτόν.
 ἔπειτα ἀφ' ἐκείνης εἰς δεσ-
 25 πρῶτον, τῆς χώρας ἀπι-
 λαύεται. πρὸς ταύτῃ δὲ
 ἐκαίδεκα ἀχλῶν πηγάς τε

accausi. Nec de sunt, q. Amphi-
 lochi ēi germani fratris adius
 mēio matri suae cadē intulisse
 Alcmaeonē memoriae cōmēda-
 runt. Tameisi plures sint aus-
 ciores, qui nullius auxilio id
 facinus ab eo cōmissum fuisse
 testantur. Alcmaeonem uero
 ob infelicissimū matri suae fi-
 nem furij exagitatum, ac fur-
 ribundum legitur. in Arcadia
 am imprimis ad*. Oicleum se
 recepisse. Illinc aut Psophiadē,
 ad Phegē cōmēasse, a quo po-
 lustratū, cadis ergo Arsinōē
 eiusce filiū uxo rē duxisse, cui
 ēi monile, ac peplum dona dex-
 disse. Postea uero q. ea de cā
 summa frugum inopia, ac fa-
 me laboraretur, consultus
 Apollo, id ex oraculo respon-
 dit. Ad Acheloum cōmigran-
 dū, ab eoq. urbem capiendam.
 Igitur Calydonem primū ad
 Oenē ppscitatur, eiusq. hos-
 pitio usus ē. Inde ad Tbespro-
 ion pfectus ab eoq. finitus res-
 pellitur. Denū, ad Acheloum

APOLLO DORI

tes concessit, ab eoq; expiatur:
 nec non illius filiam Callir-
 rhoen, & quem locum Ache-
 olus exaggerarat, urbem ibi
 ab se construatam habitavit:
 Mox autem Callirrhoe mo-
 nilis, pepliq; habendi cupi-
 dine extimulata: ni prius ea
 consequatur, secum coitu-
 ram nunquam, dictitabat:
 quamobrem Alcmaeon Pso-
 phidem profectus, Phegeo in-
 quit uaticinio fuisse renun-
 tium, se furore tam libera-
 tum iti, cum monile Del-
 phos delatum Apollini dedi-
 caris: & peplum: Hæc ille
 Alcmaeonis uerbis credulus
 tradit. Postea, cum ei à
 famulo denuntiatum esset,
 quod hæc Callirrhoe sibi ins-
 fidij à Phegei liberis Tē-
 meno, & Axiōne patris im-
 perio circumuentas è medio
 tollitur: At sinoem uero id fa-
 ctum increpantem Phegei fi-
 lij coniectam in arcem Te-
 goā transfuchat, atq; Agapeā

ραχυνόρπιος, καβαίρεται τε
 ὑπ' αὐτοῦ, καὶ τὴν ἐκείνου
 θυγατέρα καλλιρρόην λαβ-
 εῖται· καὶ ὃν ἀχελώος πε-
 σέχασε τὸ πᾶν κτή(ας καὶ κτλ) αἰ-
 κησε· καλλιρρόης δὲ ὕδρην
 τόν τε ὄρμον, καὶ τὴν πύλωνα
 ἐπιστυμύσης λαβεῖν· καὶ ἅ-
 νούσης· αὐτὴν σπασμένην αὐτῷ,
 εἰ μὴ λάβοι ταῦτα. διὸ παρ' οὗ
 ραχυνόρπιος εἰς Ἰωλίδαν
 ἀλκμαίων φηγεὶ λέγει π-
 θεαῖοδοτον τῆς μαρίας αὐ-
 τῷ παλλεῖαν αὐτῷ, ὅταν τὸν
 ὄρμον εἰς δελφούς κομίσας· εἰς
 αἰαδῆν, καὶ τὴν πύλωνα· ὃ δὲ,
 πρὸς αὐτῷ δίδασσι, μίμνησάν τε
 τὸς δὲ θάρσυνον, ὅτι καὶ
 λιρρόν ταῦτα λαβὼν ἐκ-
 μίλει· ἐν εὐρύδῳ εἰς Ἰωλίδαν
 φηγεὶς παρ' αὐτῶν τηλῶον, καὶ
 αὐτῶντος ἐπιτάξαι τὸς
 φηγεὶς, αὐτῶντος· ἀρσ-
 νόον δὲ μεμετασθέν, οἱ τοῦ
 φηγεὶς παρ' αὐτῶν ἐμβιβάσας
 τὸς εἰς ἀργαῖον, κομίζουσιν
 εἰς τὴν γῆν· καὶ ἀνέβαινεν ἀνα-

πήκοι. καὶ τὰ Ἰδουαίμιοι ὅ
 ἄλκμαίονος αὐτῆς φόνον.
 καλλίρροα δὲ, πλεῖς ἀλκμαί-
 ονος ἀπώλειαι μαθούσα,
 5 πλοισιάζοντος αὐτῇ ἢ διός
 αἰτέται τὸν γληνημειόσ
 παῖδας ὅς ἀλκμαίονος αὐ-
 τῇ, (γληνίδαι πλείοις. ἵνα
 τὸν τῷ πατρὸς πόνον τὰ φό-
 ρον. γληνίδαι δὲ, ὅς αἰφνης
 αἱ παῖδες τίλειται, αὐτῇ τὸν
 ἐκδοκίαν τῷ πατρὸς ἐξέχουσιν.
 καὶ τὰ τὸν αὐτὸν δὲ καὶ ρόν,
 ὅτε, φηγίας παῖδες πρὸς
 15 νους, καὶ ἀγνοοῦντες ἀλφους
 κομίζοντας αἰσθάνονται ὅτι
 μόν, καὶ τὸν πᾶντα, καὶ τὰ
 αἰσθάνονται πρὸς ἀγαπήνορα. καὶ
 οἱ τῷ ἀλκμαίονος παῖδες,
 ἀρεμφοτόρας τε, καὶ ἀκαργὰς.
 καὶ ἀνελόντες τὸν τῷ πατρὸς
 φόνον, πρὸς γληνίδαι τε εἰς
 ἡμιόδοι, καὶ παρελόντες
 εἰς τὰ βασίλειαι, τὸν τε φῶ-
 25 γία, καὶ τὸν γυναικῶν αὐ-
 τῇ κτείνουσι διαχέοντες δὲ
 ἀχρὶ πεγίας, ἐπὶ βασιλείᾳ

nari tradunt ementiti ab Alex-
 mone eam fuisse interfe-
 ctam; Ceterum Callirhoe
 audito Alcmaeonis interitu,
 dum secum rem habet, ab
 Ioue flagitat, ut ij quos ex
 Alcmaone liberos sustulisset,
 necem paternam ulciscerentur,
 simulac adulta iam etate
 te forent. Quare impetrata,
 adulti plane filij repente ad
 patris ultionem exilierunt.
 Quae etiam tempore Phegei fi-
 lij Pronous, et Agenor,
 in monile, ac pepulum Del-
 phico Apollini dedicaturi ste-
 rebant, ad Agapenorcm,
 et Alcmaeonis filij Amphoe-
 terusq;, et Acarnan una
 diuertunt, ubi caesus patris
 sui interfectioribus, praefecti
 Psophidem, factoq; in rex
 gaum impetu, Phegeum, et
 uxorem eius occidunt, sed
 fugientem Tegeam usq; in-
 secuti sunt; eorum Tegeens
 sum ope, et Argivorum
 quorundam adiuncta fugas

APOLLODORI

tis Tisphidys incoolumes es-
 uaserunt. Quis, ubi rem
 gestam omnem, matris de-
 clararunt, monite simul, ex
 peplam, Delphos profecti ex
 Acheloi imperato Apollini
 consecrarunt. Progressi de-
 inde in Epirum, collectis co-
 lonis Acarnaniam condunt.
 Atqui Euripides Alcmaeo-
 nem; inquit, per infan-
 tia tempora, ex Mantone Tiresiae
 filia duos suscepisse mar-
 tem scilicet Amphilo-
 chum, et
 feminei sexus Tisiphonem.
 Tralatos deinde puerulos cor-
 rinthum, Creonti Corinthio-
 rum regi alendos dedisse: ac
 Tisiphonem forma praece-
 lentissima à Creontis coniu-
 ge diuenditam fuisse, dum ta-
 ceat, ne eam Creon ma-
 ritus in coniugium sibi ca-
 peret, subaeretur. Alcmaeo-
 nem uero hanc mercatam
 esse, cum suam ipsius filiam
 feruiturā seruitutem nesciret.
 Atrox autem profectam Co-

των πεγατῆς, καὶ τῆσαν αἰ-
 γείαν ἐσωθῆσαν, εἰς φυλά-
 κῆς. καὶ ἐπειδὴν φρεσὶν αὐ-
 δικλασάντες, διὰ τῆς μητρὸς
 παύτα, τὸν πεδῆμον, καὶ τὸν
 πύπλον ἐλθόντας εἰς δαλ-
 φούς αἰεὶ δεινὸν, κατὰ πρὸς
 σοφίαν ἀρχαίων. πορθεῖν δὲ
 τὸν δὲ εἰς τὴν ἀπειρον, τὴν αἰ-
 θρῶνισιν ἐνὸς τοῦ αἵματος, καὶ κατὰ
 τοῦ αἵματος ἀναστρέφειν. αἰεὶ
 δὲ φρεσὶν ἀλκμαίωνος κα-
 τὰ τὸν τῆς μαλίστα χρόνον,
 ἐκμαστὸς περὶ τὸν, καὶ
 δὲ εἰς τὴν ἀπειρον, ἀμεί-
 λον, καὶ θυγατρίαν τῆς
 φρεσὶν κομίζοντα δὲ εἰς κα-
 εινδον, ἑσπερίαν κρείοντι καὶ
 τὴν μὲν ἀσπιδίαν ἀνέγκου
 ἔν τῇ ἀμείλῳ, ἑσπερίαν κρείοντι
 τὸν γυναικὸς ἀπὸ τῆς αἰ-
 σῆς, διὰ δὲ τὴν μὲν κρείοντι
 αὐτὴν ἀμείλῳ τὴν κομίζοντα.
 τὸν δὲ ἀλκμαίωνος, ἀγαθὰ
 σκεπτάται τὴν εἶναι, οὐκ εἰς
 δὲ τὰ τὴν αἰετὸς θυγατρίαν
 δὲ ἀμείλῳ. ἀμείλῳ

πρὸ τοῦ πατρὸς ἐκείνου ὡς
 χροῖς τ' νεωτέρῳ νυκτὶμα-
 τὰ ἀρχοῦν γὰρ ἢ γὰρ ταῖς χεῖ-
 ρας, καὶ τῆς δεξιᾶς τ' οὐδὲ
 ἐφαρμύνη, τὴν ὀργὴν κα-
 τέπαυσε. νυκτὶμου δὲ τὴν
 ἑσπερίαν παραλαβόντος,
 οὐδὲ δαυκαλίονος κατὰ
 κλυτὰς ἐγλήβο. οὐδὲν ἔ-
 σονται φασὶ δὲ τὴν τῆς λυ-
 καίονος καὶ δυνάστεβειαν
 γιγνέσθαι. ὁ μὲν δὲ
 καί πινυτοί τ' οὐδὲ λείποντο. καὶ
 καὶ οὐκ οὐδὲν τὸν καὶ
 αὐτὸν γιγνέσθαι. ποσειδῶν μὲν γὰρ
 αὐτὴν μίαν εἶναι τῆς νυ-
 φος λέγει. ἄσπις δὲ νυκτὶ-
 φος φερκύνδης δὲ, καὶ τῶς,
 αὐτὴ στυγερὸς ἀρτεμιδος
 αὐτὴ τὴν αὐτὴν ἐκείνῳ το-
 ῦ αὐτοῦ ποσειδῶντος, ὁ μὲν αὐτὴν
 τοῦ μείναι πρὸ δυνάστεβειαν.
 δὲ οὐδὲν, αὐτὴν οὐδὲν αὐτὴν
 ἔσται. εἰς αὐτὴν, ὡς μὲν αὐτὴν
 αὐτὴν αὐτὴν, αὐτὴν αὐτὴν αὐτὴν
 αὐτὴν αὐτὴν αὐτὴν αὐτὴν αὐτὴν
 αὐτὴν αὐτὴν αὐτὴν αὐτὴν αὐτὴν
 αὐτὴν αὐτὴν αὐτὴν αὐτὴν αὐτὴν

præter Nyctimum nouissimum omnium fulmine, percussos concretauit. Tertio interim sublati in aliam montibus, ac Iouis dexteram contactu suo demulcenti, illius iram compeſcunt. Enimvero Nyctimus, ut regnum adeptus est, Deucalionis filium insequitur. Hæc sanè alij Deucalionis filios impetant, ac scelere factum fuisse, scribunt. Eumetas uero et alij quidam Lycinem filiam etiam Callistodem habuisse narrant. Quam quidem Hesiodus unam de nymphis esse recenset. Asius autem etiam Nyctem, in Phlegyades Ceteo natam esse refert. Hæc quod est Diana ueneranda studio oblectata, canentique fidelem inuenta fecerat inibi se uirginitati additam fuisse. Verum huius forma capitis Iupiter, siquidem in Dianam, ut nominis alium, mutatus, fuit, ut quidam in

APOLLODORI.

Apollinē uersus inuitā subegit.
quod cū Iupiter Iunonē latere
fluderet, eam uirgine faciē uer-
tit: Iuno interea Dianæ, ut, iu-
menē bellā sagittis cōfigat, p-
suasit. Nec, desunt, auctores, q-
referāt, illā pmissæ uirginita-
tis, uiolatæ cā sagittis à Diana
perussam obisse. Qua demum
sublatæ Iupiter abreptū in sin-
tē in Arcadia Matæ nutriti-
dum dedit, Eiq; Arcadi nomē
āposuit: et Callistō inter astra
collocauit, arfamq; nominas-
uit. Insuper ex Arcadæ, ac
Leanera Anyclæ filia, aut
Meganira Croconis fuit, ut
aut Eumelus ait, ex nymphea
Echrysopæ, nati sunt filij, Es-
lanus, & Aphidas. Qui terrā
partiti sunt. Summa uero po-
titiæ penes Elatū fuit. Hic ex
Laodice filia Cinyræ Stym-
phelū & Pereum gignit. Sed
Aphidas Aleū, et Sibenchæā,
que Præion nupsit. Alei, uero,
et Neære Terei filium Angen
de femina: mares, autem, Ges-

μετ' ὁρῶσιν αὐτὴν· ὅρα
 δὲ ἔπεισεν ἄρ' ἔμην, ὥς ἄ-
 γριον θύειον κατὰ τοξυ-
 σκε. εἰσὶ δὲ οἱ λέγοντες, ὥς
 ἄρ' ἐμης αὐτῶν κατὰ τοξυ-
 σκεν, ὅτι τῶν πῆθ' αἰῶν οὐκ
 ἐφύλαξεν. ἀχλομύτης δὲ
 καλλιστοῦς ξυῖς τὸ βρέφος
 ἀρπάζας, εἰ ἀρ' ἔδειξ' εἰδὼς
 σὺν αἰατρεῖν μαῖα. περ-10
 ἔσθ' ὅς τις ἀρ' ἔδειξ' αὐτῶν δὲ
 καλλιστοῦ κατὰ τοξυ-
 σκεν, ἔσθ' ἄρ' ἔδειξ' αὐτῶν δὲ
 καὶ λευκέραις τ' αἰμύκλῃς,
 ὅ μεγαλέραις τ' αἰμύκλῃς
 ὥς δὲ αὐτῶν λέγει, τῶν
 φασὶν ὡς περὶ αὐτῶν, ἐλθόντων
 παῖδες ἑλῶς, καὶ ἀφείδους
 οὐτοὶ τῶν γῆν ἐμύκλῃς
 τὸ δὲ πᾶν κράτος εἶχεν ἑλῶ-20
 τος· ὃς ἐκλαδοῦς τῆς κενύ-
 ρου, σύμφαλον, καὶ πῶρ
 πικρῇ. ἀφείδους δὲ ἀλῶς,
 καὶ ἀνέβροισι. ὅ γαμῆ
 περὶ τος. ἀλῶν δὲ καὶ ἑλῶ-25
 τος τῆς πῶρ, θυγάτηρ
 μὲν, αὐτῇ. ὅ γαμῆ καὶ
 καὶ ἀνέβροισι.

Λυκούργος· αὐτὴ μὲν γὰρ ὕφ' ἡ
 ῥακλείου φθαρθεῖσα, κατέ-
 κρυψε τὸ ἔρως ἐν τῷ τε-
 μνίει τῆς αἰθιῶς, ὅς ἐιχε
 5· τὴν ἰδρωπύλιν· ἀκέρωτον
 δὲ τ' ἡγεμνούσης· καὶ μνηστῶν
 τῶν τῆς χροσίδος εἶναι· π
 ἐν τῷ τεμνίει τ' αἰθιῶς οὖν
 σέβεται, φασκεθεῖσα ἄπο τ'
 10· πατρὸς, πρὸς δὲ καὶ αὐτοῦ
 ἑὸν δανάτω· πρὸς δὲ πύθρα
 ὁμυστῶν δυνάσσης παραλα-
 βὼν αὐτὴν ἔφθειρε· τὸ δὲ
 βρέφος ἐκτεθεὶς ἐὶ ὄρει πρὸ
 15· Δελφῶν, δαδὶν ἄποχούσης
 εὐάφου, τίλεφος ἐκλήθη·
 καὶ τραφεὶς ἄπο τῆς κοίτης
 τοῦ βουκόλου, καὶ ἐν τῇ
 20· φούρῳ, καὶ μαδῶν πρὸ τοῦ
 θεοῦ, πρὸς γινεθεῖς μουσίου,
 δετὸς παῖς πύθρατος γί-
 νεται· καὶ παλαιῶν τος αὐ-
 τῆς, διαδότης τ' δυναστέας
 εἰς γινεταί· Λυκούργου δὲ, καὶ
 κλεισθέλους· ὁ δὲ βουκόμος, αἶ-
 καῖος, καὶ ὁ παῖς, καὶ ἁμφο-

pheus, ac Lycurgus. Hæc igitur
 ab Hercule uitiâ infantiæ
 intra Palladis lucu cæclauit.
 Vbi, postea illius sacerdotia
 præfuit. Cū uero ingrauesceret
 rei ænona, ut planè fames im-
 mineret, quòd terra sterilitate
 laboraret: atq; oraculis sig-
 nificaretur, i Minervæ luo-
 quādā latere impietate, deprehē-
 sa demū à patre puella, Nau-
 plio occidēda traditur, à qua
 cum illā Theubias Mysorum
 dynastes accepisset, uitiavit, et
 ifans Paribenio i mōte expo-
 nitur, quòd cerna de suis ubes-
 ribus alimentum suppeditarit,
 Telephus est appellatus, atq; à
 Corymbi bubuleis enutritus, ac
 perquisitis parētibus Delphicū
 cum Apollinem adiit, ac moni-
 tus ab oraculo in Mysiam con-
 cedit, & puer à Teuibrante
 te adoptatur, eoq; uita functo
 Mysiæ regni heres iñstituitur.
 At è Lycurgo, & Cleophris-
 le, sive Eurynome nati sunt,
 Ancus, Epocus, Amphibis

A POLLODORI

damas, et Ideus, ex Amphida-
mate uero Melanion, et Antis-
mache filia, quā duxit Eury-
theus. Ex Iaso, & Clymene
Minyæ filia nascitur Atalan-
ta, cuius pater masculæ prolis
cupidus, eā exposuit, qd̄ quam
ursa: saepenumero ueniēs ube-
ra prædebat: eāq; demū uenæ-
tores inuentā: penes se educa-
vūt. Atalanta deinde adultæ iā
ætatis se uirginē seruabat, et
uenādo i solitudine armata pa-
manebat. Quirētiā ubi Iuiola-
ta uirginitati suæ à Rhæco, et
bylleo cētauris uim parari p-
spicit, hi sagittis ab ea perfolli
occiderūt: deuenit præterea una
eū uiris pclarissimis nō ad ue-
nationē mō. i Calydoniū aprū
indictā, sed et ad certamē in
Pelie bonorē institutū, ppos-
sitūq; ubi cū Peleo luctata ē,
ac palmā inde ē cōsecuta. Cū
uero Atalanta non ita multo
post genitores suos reperisset,
ac patris suafu ad uirum caz-
pandam inducā effect, in fide

δῆμας, καὶ ἰδαίος. ἀμφιδά-
ματος δὲ μελανίων. καὶ
αντισμάχης, ἣν
εὐρυθέως ἐγάμη. ἰάσου δὲ
καὶ κλυμίνης τῆς μινύου, 5
ἀταλάτῃ ἐγλίψε. ταύτης
ὁ πατήρ ἀρρεσίαν παίδους
ἐπιθυμῶν, ὅξέ σκευὴ αὐτῇ
ἄριστος δὲ φοιτῶσα πολλά-
κις θηλῶν ἐδίδου. μέχρις οὖν
οὐ δειρόντες κυνηγοὶ πρὶ ἑαυ-
τοῖς κατέρρεον. τελεία δὲ
ἀταλάτῃ γλιπομένη, πρὶ θή-
ρον ἑαυτῇ ἐφύλαττει. καὶ
θηρεύσασα εἰ ὀρμήα κενώ-
τωλισμῇ διεπλεῖ. ἐιάζε-
σθαι δὲ αὐτῇ ἐπιχειροῦ-
τες κένταυροι, ῥοῖκος, καὶ ὑά-
λαιος, καὶ τατοξοθεῖτες ὁ-
π' αὐτῆς ἀπίδαγον. παρε-
ρο γλίψε δὲ μετὰ τῆς ἀεισίαν.
καὶ ἰδὲ τὸν χαλυσθονίον κα-
προν. καὶ εἰ τῷ ἰδὲ πελῖα
τιθεῖται αἰῶνι, ἐπάλαισε πη-
λεῖ, καὶ εἰ ἵκησεν. αἰνυροῦς 25
ὅς δ' ὕσθρον, εὐχρητέας, ὡς
ὁ πατήρ γαμεῖται αὐτῇ ἐπι

Δευ. ἀποῦσσε εἰς σταδία οὐκ
 τὸ πόντον, κὶ πῆξα(α) μέσσην σκό-
 λοπα τέειπ' ἅλω, εἰπεῦ δ' αὖ
 τῆς μινυς δουρὸς ἐλθὼν ὄρ-
 4 μαιδ' ἐπὶ οὐσσε, ἐφ' ὅραζε κα-
 δ' ἀπολισμὸν καὶ κατὰ λη-
 φθίει τι μὲν αὐτῷ δαίνατος
 ἀφείλθο· μὴ κατὰ ληφθεῖ
 π δέ, γάμος· ἦ δ' ἡ δὲ πολ-
 10 λαδὲν ἀφ' ἁλλυμνίων μελα-
 νίων αὐτῆς· ὁρᾷ δ' εἰς, ἦ καὶ
 αὐτὸν τὸν ὄρομον· χρύσεια μὴ
 λακομένην· πρὶν ἀφροδί-
 τῆς καὶ δωκόμηνος ταῦτα
 15 ἔρριπ' ἡ· ἡ δὲ αὐτὴ κερουμνίῃ
 τὰ ῥ' ἐπὶ οὐμνία, τὸν ὄρομον
 εἰκίση· ἔγχετο δ' αὖτε αὐτῷ
 μελαινίων· καὶ ποτε λέγε-
 ται μὴ θηρδύνοντας αὐτῷ
 20 οἰσελθεῖν εἰς τὸ πέμλοος διός,
 καὶ καὶ στωισιᾶζοντας, εἰς
 λέοντας ἀλλὰ γῆνα· ἠοίοδος
 δὲ καὶ πινδάρους, τὴν ἀ-
 ταλάσπην, οὐκ ἰάσου, ἀλλὰ
 25 ὁρινέως εἶπον· διὸ πινδάρους δὲ
 μελαινάλου· καὶ τὸ γάμος τα-
 αὐτῷ οὐ μελαινίωνα, ἀλλὰ

diū abit, ī cuius medio triū eu-
 bitū palū defigit. Hinc p̄can-
 tiū uirot̄ curulibus ludis p̄po-
 sitis armata decurrebat. In q̄-
 bus q̄ uincebatur, cædes, at Vi-
 etori Atalāæ conjugium de-
 bebatur. Demum post mul-
 torum cædes Melanion eius
 amore inflammatus, aureis
 malis, quæ à Venere dono ac-
 cepat, secū allatis in illud de-
 currēdi certamē descendit: ea
 in aīcurrentē puellā insequēs
 obtigit. Tū Atalāta, dū in pie-
 etis pomis ē terra colligendis
 occupatur, cursu deuicta est,
 Sic, itaq; Melanion Atalan-
 æ coniugio potitus est. Sed
 et fama est, eos aliquando,
 per uenationis otium in Iouis
 lucum penetrasse, ibiq; mu-
 tuo complexu coeuntes, in leo-
 nes transformatos fuisse.
 Hesiodus autem, ac pleriq;
 alij Atalam tam non Iasi, ac
 Schœnei filiā fuisse memora-
 rūt. Euripidēs, ē Menalo or-
 tam, nec eam Melanioni, sed

APOLLODORI

Hippomotti nuptā dicit. Atalanta haec ē Melanione, siue, ut alij uolunt, ex Marte Parthenodorum, qui bellum gessit in Thebanos, procreauit. Sed ex Atlante, ac Pleione Oceanus filia in Cyllene Arcadiae monte natae sunt filiae septem, quibus Pleiadibus cognomen tum fuit, Alcyone, Merope, Celæno, Electra, Sterope, Taygete, Maia, de quibus Steropen Oenomaus uxorem sibi sociauit, Meropen Sisyphus, duas corripuit, Neptunus quidem priorem sanē Celæno, de qua Lytum filium extulit, quem Neptunus pater, in fortunatos tum insulas habitatum misit. Posteriorem uero Alcyonē, ex qua Aëbusam filiam genuit, quæ Apollini Eleuthereum filiam formosissimam peperit. Sed filios Hyreum, & Hyperendoreum, Nysseus uero ex Hyreō, & nymphā Clotia natus est. Deq̃ Nysseō, & Polyxoie Antiope orta

Ἰππομότην. ἐγένετο δὲ ἑκα-
μελαλίανος ἀταλάτη, ἥ,
ὡς ἄλλοι λέγουσιν, ἄρεος,
παρθενόπαιον. ὃς ἐδῖθ' ἡ-
βασ' ἐστρατεύσατο. ἀτλαν-
τος δὲ, καὶ τῆς ὠκεανίδ'
πληϊόνης, ἐγένοντο θυγα-
τῶρες ἐπὶ ἅ' αὖ κυλλήνῃ τῆς
ἁρυσίδας, αἱ πλεϊάδες
περοσπερόν, θείσαι. ἀλκυό-
νη, μορόπη, καλαίνω, ἡλέκτρα, ἰο-
σόρπη. ταύγῃ τε, μαῖα. οὐ-
τῶν σορόπην μὲν, οἰνόμαος
ἔγαμε. σίσυφος, μορόπην.
θυσι δὲ ἐμίχον ποσειδῶνι.
πρώτῃ μὲν καλαίνῃ, ὅθ' ὅς τις
λύκος ἐλίθο. οὐ ποσειδῶν
εἰ μακρόρων ὤκησε νότος.
δευτέρῃ δὲ ἀλκυόνῃ. ἡ θυ-
γατῶρα μὲν ἐκένωσαν αἱ θοῦ-
ραι, πᾶν ἀφ' ἁλλῶνι ἐλάουσιν.
ἡ πεκύναν καλλίστην ἡνὸς
δὲ ὑρέα, καὶ ὑπερὲνδρα.
ὑρέως μὲν οὖν, καὶ κλονίης
νύμφης, νυκτῆος, καὶ λύκος, ὅς
νυκτίως δὲ, καὶ πολυβοῦς,
αἰ πύπη. αἰ πόπης δὲ, καὶ
στίς

ὁρῶς, ξυῖδος, καὶ ἀμφίων. ταῖς
 δὲ λοιπαῖς ἀτλαπίσι ξυῖς
 σωοισιᾶξει. μαῖα μὲν οὖν ἡ
 πρεσβυτάτη διῖσσελθού
 5. σκ εἰ ἀνδρὶ κυλλίνης, ὅρ
 μῶν τίκτει. οὗτος εἰ πρῶ-
 τοις ἦν τῷ λίκνου κείμενος
 ἐκδύς, εἰς περίαυ πᾶρξινε-
 ται. καὶ κλέπτει βόας, ἃς εἰ
 10. μοι ἀφ' ἑλλαν. ἵνα δὲ μὴ φω-
 ραθεῖν, ἔσθ' ὅτ' ἰχνάν, ἔσθ' ὅ-
 δήματα ὅς ποσι πειέθου-
 κει. καὶ κομίζας εἰς πόλιν
 ταῖς μὲν λοιπαῖς εἰς αὐτῶν
 15. ον ἀπέκρυψε. δύο δὲ κατὰ
 δύστας ταῖς μὲν εὐρέας πέτραις
 καθύλασε. τῇ δὲ κρεῖν ταῖ
 μὲν, καὶ τὴν ἀλάσσειν ἐλπίσας,
 ταῖ δὲ κατέκασκε. καὶ ταχέ-
 20. ος εἰς κυλλίνην ὥχας. καὶ οὖν
 εἰσκει πρὸ τ' ἀνδρὶ νεμομέ-
 νην χελώνην, ταύτην ἐκκα-
 νάρας, εἰς τὸ κύττος χορδαῖς
 ἐπείνας, ὅς ὦν ἐδυσε βόων.
 25. καὶ ὁρῶν ἀμύλων, λύραν ἐποίη-
 σε. καὶ πρῶτος κρέα ὥπῃησε.
 καὶ λύραν ὄρει, καὶ πλῆκτον.

pe orta est: de qua, et Ioue Ze-
 thus, et Amphio, Arlatidas aut.
 ceteras, iupiter cōpressit. Siq-
 dem Maia natam maximam ab
 Ioue in Cyllenēs antro uulata
 Mercuriū parit: Hic, cū adhuc
 in cunis uagiret, erumpit, atq;
 Pieriam puasit, et quas Apollo
 bonas pascēbat, furto abegit. Ne
 id deprehendi p̄uestigiā pos-
 set: calceos earum pedibus in-
 duit, quarum partem Pylum
 abduxit. ac reliquas intra
 spelaeum abscondit: ex ijs au-
 tem, cum iam duas immolasse
 set, earum corna scopulis de-
 fixit, at uiscerum partim elin-
 xa, partim tota esitauit. Itaq;
 de i Cyllenē festināter p̄ficis
 scitur. p̄ antri ostio cōsumpta
 iā carne testudinē iuenit, qua
 p̄purgata, et absterfa sup̄ eius
 testā neruos ex maceratib; βοῶν
 intestino confectos tetendit,
 & lyram conficit. Sic itaq;
 Mercurius carnes tortere, ly-
 ramq; ac pleetrum primus
 inuenit. Mox Apollo bubus p-

APOLLO DORI

quærendis operam nauat, & Pylum recta concedit, ubi ciues ab eo diligenter examinatus: eas abigentem pueri uidisse viderunt: sed uero haudquaquã posse dicere, quonã pueri esse forent, quando eam quædam uestigia deprehendi nõ poterat. Denum, ubi Apollo ex uaticinãdi pitia abigenti cõperit: ad Maiã in Cyllenem pperauit, apud quã Mercuriũ furti accusat. Ea uero pueri ipsum fafcis innotuũ oñdit. Hũc Apollo manib. sublatũ ad Iouẽ tælit, ac boues reposcit. Is, tamen si Iouis impio reddere iubere tur, inficiari tẽ nõ desinebat, qui, quod ille minime psuadet, Apollinẽ Pylum pducit, ac boues restituit. Inde Apollo audiat lyra, tradit illi rursus eas boueis: quas cũ Mercurius pasceret, fistulã tẽ cõpegit, & cõpactam iflauit, p qua quod eius hĩdẽ miro desiderio Apollo tenebatur, aureã uirgam dare, non uerebatur, quã, cum

ἀρχῶν δὲ τὰς βόας ζητῶν, εἰς πύλον ἀφικνέειτο. καὶ ὅτ' ἔκαστοι κοινῶ τὰς αὐτέκμενα. οἱ δὲ ἰδεῖν μὲν παῖδα ἐλαύνοντα ἔφασκον. οὐκ ἔχειν δὲ εἰπεῖν ποῖόν ποτε ἠλάλησαν, ὅτ' τὸ μὴ εὐρεῖν ἵχθος δύνασθαι. μαζῶν δὲ ἐκτῆς μασιπῆς τὸν κεκλοφότα, πρὸς μάλα εἰς κυλλήνιωτο παρεγίνετο, καὶ τὸν ὀρμῶν ἤπιατο. ἡ δὲ, ἐπιδέξαι αὐτὸν ἐν ὅσῃσιν ἀπαργαῖοις. ἀρχῶν δὲ αὐτ' πρὸς διακομί(ας τὰς βόας ἀπαί)ει. διὸς δὲ κελύοντος, ἀρχιδυῶαι ἠρενέτο. μὴ πεῖθων δὲ, ἄγει τὸν ἀρχῶντα εἰς πύλον, καὶ τὰς βόας ἀρχιδίδωσιν. ἀκού(ας δὲ τῆς λύ)ορας ὁ ἀρχῶν, αὐτοδιδωσι τὰς βόας. ὀρμῆς δὲ ταύτας νέμων, σύειγχα πάλιν πηξάμελος ἐσύειχε. ἀρχῶν δὲ καὶ ταύτῃω βουλό(ας) μλος λαβεῖν, τῷ χρυσῷ εἰσάδον ἐδίδου, ἢ ἐκῆκτετο

Γουκολῶν . ὁ δὲ καὶ παύ-
 τῳ λαβεῖν αἰτῇ τ' σύει γ-
 γος ἢ θίλει, καὶ τῶν μασι-
 κῶν ἐπιλθεῖν . καὶ τοὺς δι-
 5, ἄσκειται τῷ ὄψε τῆς κή-
 φων μασικῶν . ξῶς δ' αὖ-
 τὸν κέρυκε εἰαυτῷ, καὶ θεοῖς
 ἑποχρονίων τίθεισι . ταὶ γέ-
 νη δὲ ἐκδοῖς, λακκοδαίμο-
 10, ροικ . ἀφ' οὗ καὶ λακκοδαίμων
 ἢ χώρος καλεῖται, καὶ λακκο-
 δαίμονος δὲ, καὶ ἀνέστης
 τῆς ἀνθρώπου, ὅς ἐν ἀπ' ἀέ-
 λερος αὐτὸν χρόνος, καὶ νύμ-
 15, φης γηίδος κλειοχαρείας ἀ-
 μύκλας, καὶ ὕβρυδιν, ὅς
 ἔχοντες ἀκρίσιος . ἀμύκλα δὲ
 καὶ διομύδης . τῆς λαπίδου
 καὶ ὀρθῆς, καὶ ὑάκινθος, τῷ
 20, τὸν εἶναι τῷ ἀρχαίῳ ὁρῶ
 μῖνον λέγουσιν . ὃν διομύδης βα-
 λῶν, ἄκων ἀπὸ κτείνε . καὶ ὁρ-
 του δὲ πᾶς περὶ τῆς, ὅς γα-
 μεῖ γοργόφονον τῷ πᾶρ-
 25, σείας, καὶ δὲ πᾶρ σισίχρους
 φησι . καὶ πίπτει τυνδαρέων,
 ἰκρίων, ἀφαρέα, λαύκων

Apollo bonis pasceret, habebat . quod eā Mercuriū, et pro fistula habere, et uaticinandi artem consequi cupiebat . quæ tradita, et per calculos etiam uaticinari docetur . Adhæc Iupiter ipsum sui ipsius, Deonūq; Manium nuntium fecit . Iupiter insuper ex Taygete Lacedæmonē filiū, percauit, a quo ēi Lacedæmonis regio nomen est cōsecuta . Sed ex Lacedæmone, ac Sparte filius Eurole, q̄ fuit Lelegis indigetiæ filius, et Cleocharæ Naidis nymphæ Amyclai, et Eurydice, quā Acrisius uxorem habuit . Amyclæ autem, et Diomedes lapubie filia, Cynortes, et Hyacinthus filij fuere . Hyacinthum ab Apollino ardēter amariū satentem, quē disco percussam fortuito interfecit . Sed et Cynortæ filius fuit Perietes, cui Gorgophone Persei filia nupsit, ut narrat Stesichorus, ex eaq; Tyndareum, Icarium, Arpareū, ac Leucip

pū, suscepit. Ex Apharce, & Arene, Oebals filia Lynceus Idas, & Pifus nati sunt. Vex tam multarū testimonio Idā, ē Neptuno genitū esse cōprobatur. Atqui tanta Lynceus oculorum claritate præcelluit, ut sub terra latētia quæq; puidis se dicatur Leucippi uero ex Philodice Inachi filia natae fuere Ilaira, et Phœbe. Hæsc Dioscori. i. Iouis filij. Castor, et Pollux ab se raptas uxores duxerūt. post has et Arfinoen genuit. Hæc ab Apolline impleta Æsculapiū peperit: At qdā nō Arfinoes Leucippi filia, sed Coronidis Phlegyæ i Theffalia natū Æsculapiū ferūt. cū qua, simulac eā depisset Apollo, statim concubuisse, p̄ditur. quā, quod p̄ter patris sententiā ea potitus eet, Ischy Elati filio coniunctam fuisse aiunt. Apollo, autem delatorem eorum immodicis maledictis execratur, &, qui ad eū usq; diem candidus fuerat,

πον. ἀφαρέως μὲν οὖν, καὶ ἀρῶνς τῆς οἰβάλου, λυγκῶς τε, καὶ ἰδας, καὶ πῆ-
65. καὶ τὰ πολλοὺς δὲ ἰδας ἐκ ποτειδῶνος λέγεται. ὅς μὲν
δερκία δὲ λυγκῶς ὄνεια-
ραν. ὡς καὶ τὰ ἑστὰ γῆρας
ἴσθαι. Λαυκίππου δὲ, καὶ
Φιλοδίκης τῆς ἰνέχου θυγα-
τρὸς ἐχέοντο, ἰάειρα, καὶ
φοῖβη. ταύτας ἀρπάζειν ἰο-
τες, ἔγχεον δῖος κερκοί. πρὶς
δὲ ταύτας, ἀρσινόην ἐχέον-
το. ταύτη μὲν γὰρ ἀχά-
λων. ἡ δὲ, ἀσκληπιὸν χε-
νῶ. πρὶς δὲ ἀσκληπιὸν, οὐκ ἴσ-
θαι ἀρσινόης τῆς λαυκίππου
λέγουσιν, ἀλλ' ἐκ κορώνιδος
τῆς φλεγύον ἐκ διαταλίας.
καὶ φασὶ φάσθαι ταύτης
ἀχάλων τὴν δὲ, καὶ αὐτῆς
συνελθεῖν. τῇ δὲ, πρὸς τὴν
ἴπαιδός γινώσκω ἐλαμύνειν,
ἰχὺν τῇ ἐλάτῃ ὑψώσιν
καὶν. ἀχάλων δὲ τὸν μὲν
ἀπαγγεῖλαι ταύτην καὶ
ταύτῃ. ὅς τις λαυκί-
20

ὄντα, ἐπαίνου μέλαινα· αὐ-
 τὴν δὲ ἀπέκτεινε· κοιομέ-
 νης δὲ αὐτῆς ἀρπάσας τὸ
 βρέφος ἐκτῆς πυρᾶς, πρὸς
 5 χεῖρα καὶ τὸ κένταυρον ἔνευ-
 κα· πρὸ καὶ τὴν ἰατρικὴν,
 καὶ τὴν κωνογεῖνκλὸν φεφ-
 μλιος ἐδιδέχθη· καὶ γένόμενος
 χειρουργικός, καὶ τὴν τέχην
 10 αἰσχύνας ἀπὸ πολλῶν, οὐ μόν-
 ον ἐκώλυεν πινῆς ἀρσενή-
 σκεν, ἀλλ' αὐτοῖς, καὶ τὸν
 ἀρσενανόντας· πρὸ γὰρ ἀ-
 θηῆς λαβὼν τὸ ἐκ τῆς φαι-
 15 βῶν τὸ γοργόνος βυεὶ αἶμα·
 τὸ μὲν ἐκτὶ ἀρσενῶν βυεῖν,
 πρὸς φθορὰν αἰὶν φάπαιον
 ἐχρῆτο· τὸ δὲ ἐκ τῆς δεξιᾶς,
 πρὸς σωτηρίαν· καὶ διὰ τού-
 20 ταν τὸν τεθνηκότα ἀνέχει-
 ρει· ὅροι δὲ πηλὸς λευκός
 τοῦ αἰσθῆναι ὑπὸ αὐτῆς,
 καὶ παρῖα, καὶ λυκοῦργοι·
 ὡς δὲ σισύχρως φησὶν εἰρμύ-
 25 λλον, ἱππολύνον· ὡς δὲ τὰ
 καυπακτικὰ συγγραφέας
 λέγει, τυνδάρων, ὡς φησὶ

in nigrum commutavit, & Co-
 ronidem gravidam percussit
 fit, & necavit. Ex qua, cum
 confligaret, abreptum infan-
 tem ē pyra ad Chironem Cen-
 taurum alendum tulit: à quo
 etiam medicinam, & uenan-
 di artem perdidicit. Qui cum
 iā Chirurgicalis evasisset, atq;
 artē eiusmodi iampridē exer-
 cuisset, non modo quosdam ab
 interitu liberauit, sed etiam
 premortuos in vitam reuocas-
 uit. Nam, cum à Pallade ef-
 fusū de Gorgones uenis cruor-
 em accepisset, qui ē leuis
 defluxisset in mortalium per-
 niciem, quod autem ē dextris
 in conseruandis hominibus ute-
 batur: atq; huiusce opem in
 mortuis suscitandis adhibe-
 bat. Sed inueni quidem non-
 nullos, qui ab eo reuocati in
 uitam dicuntur, Capaneum,
 ac Lycurgum. Vt autem Stes-
 ichorus ait, Eriphylan, Eripsy-
 polytum, ut, qui Naupacti-
 ca conscripsit, Tyndarcum.

A P O L L O D O R I

Tanyasis Hymenæum . At Orphici , Glaucum Minois filium , ut Mnesagoras ait : Deum Iupiter ueritus , ne , si mortales hanc medendi ratios nem adipiscantur , suis se uiribus uicissim adiuuerint : fulmine ipsum interfecit . Quamobrem iratus Apollo Cyclo-
pas , quod Ioui fulmina com-
parassent , occidit . Quem , cum Iupiter in Tartarum id-
iam deiecturus esset , Latonæ precibus exoratus annum to-
tum ut ipse uiro mercede con-
ductus seruiret , imperauit .
Is autem Pheras ad Adme-
tum Pberetis filium se contu-
lit , apud quem seruitutem
seruiens armenta pascebat ; ac
boues dominicas gemelliparas
omneis effecit . Sunt , qui , &
Aphareum quidem , & Leu-
cippum ex Periere Æoli fis-
lio natum esse dicant . Cy-
nortæ autem Perierem filii-
um fuisse , & huiusce Oeba-
lum . Sed Oebali , & Batæ

πανύκτας . ὑμῖν αἶον . ὥς οἱ
ὄρχηκοὶ λέγουσι , γλαυκοῖς
τὸν μίνωος . ὥς μνηστῆρας
λέγει . ξυῖς δὲ φοβηθεὶς μὴ
λαβόντες αὐθραστοὶ θόρα
πείσας , πρὶν αὐτῆς βουδῶσιν
ἀλλήλοις , ἐκαρανίσαν αὐ-
τόν . καὶ ὅτε ᾤοντο ὄρχηδεῖς
ἀρχῶν κτείνει κύκλω-
πας , γὰρ ἃ καρανίδι διὶ καὶ οὐ-
τασκαλύσαντας ξυῖς δὲ ἐ-
μέλυσεν εἰπῆεν αὐτόν εἰς
τάρταρον . θεοδείσης δὲ
λευτοῦς , ἐκέλευσε αὐτὴν εἰ-
σαυτὸν , αἰδομένη διττόσαι . οἱ
δὲ , πᾶσι γένεσιν εἰς φόβου
πρὸς ἄλληλον τὸν φόβου ,
θύρῳ λαβούων ἐποίμανε
καὶ τὰς θηλείας βόας πά-
σας διδυματόκοις ἐποίησεν .
εἰσὶ δὲ οἱ λέγοντες ἀφάρεια
μὲν , καὶ λούκυππον ἐκ πύρι-
ποις γενέσθαι τῷ αἰόλου . κυ-
νόρου δὲ , περὶ μὲν τῆς δὲ , οἱ
καλον . οἱ δὲ καλον δὲ καὶ νῆ-
δος νύμφης βακτεῖας τυνη-
δίων , ἱπποκίωντα . ἰχθῆ

εἰρήνη. ἰπποκόωντος μὲν αὖτ'
 ἐλπίοντο παῖδες δόρυκλῆδης,
 σκαῖος * ἐμάρσφορος. οὐτὺ=
 χης, βουκόλος, λύκων. τέ=
 5 βρος, ἰπποπόδος, οὐρύς, ἰπ=
 ποκορυπῆς, ἀλκίνοιο, ἄλ=
 κων. τούτοις ἰπποκόων ἔ=
 χων παῖδας, ἰκαρίωτα, καὶ
 τυνδάρεω, ὃς ἐβαλεν λακκί=
 10 οῦναιμονος. οἱ δὲ φεύγουσι
 πρὸς Ἰλίσσον, καὶ συμμα=
 χούσιν αὐτῷ πρὸς τῶν ὁμό=
 ροιῶν πόλεμον ἔχοντι. καὶ γα=
 μεῖ τυνδάρεως θεσίου θυ=
 15 γατὸρ ἀλίδαν. αὐτῷ δὲ
 ὅτε ἠρεκκλῆς ἰπποκόωντα, καὶ
 τῶν ὁμότου παῖδας ἀπὶ κτεί=
 νει, κατὰρχονται, καὶ πᾶς=
 λαμβάνει τυνδάρεως πλὴν
 20 βασιλείαν. ἰκαρίου μὲν ἔν,
 καὶ περὶβοῖας νύμφης νηπ=
 ὁδος υἱοῦ ἄρρενδον πίντε, θύας.
 δαμάσιππος. ἰμδύσιμος, ἄς=
 λύτης, πείλειος. καὶ θυγά=
 25 τρις πινελόπη. ὣν ἔχοντο ὅς=
 οἶνος δὲ. τυνδάρεω, καὶ λυ=
 δας, τιμαῖος, ὣν ἔχοντος

Naidis Nymphæ Tyndareū,
 Hippocoontem, & Icarionē.
 At Hippocoontis filij. fuerē
 Dorycleus. Scæus * Emars=
 phorus, Eucybes, Bucotus,
 Lycon * Tebrus, Hippobous,
 Eurytus, Hippocorystes, Al=
 cinus, Alcon. His permunis=
 tus filijs Hippocoon, Icarior=
 nem, ac Tyndareum Lacæ=
 dæmone eiecit. Hi uero ad
 Thestium eiekti confugerunt:
 Eiq̃ aduersus finittimos bel=
 lum gerenti opem tulerunt:
 Dein Tyndareus Thestij fi=
 liam Ledam cepit uxorem.
 Rursus, quo tempore Hero=
 cules Hippocoontem cum libe=
 ris interemit in patriam rex=
 deunt: ac Tyndareus regnum
 accipit. Nati uero ex Icar=
 rio, & Peribæa naide nym=
 pha, mares filij quinque Tho=
 as, Damasippus, Imeusimus,
 Alotes, Perilaus: & filia
 Penelope, quæ Vlyssi nupsit.
 Tyndarei autem, ac Ledæ fi=
 lij Timandra, quam Echemus

APOLLODORI

in coniugium duxit, Clytem-
nestra : quam Agamemnon
uxorem habuit : Item Philo-
noc , quam Diana immorta-
lem esse fecit : Adhæc Iupi-
ter , qua nocte cum læda in cy-
gnum uersus concubuit : eadem
quoq; Tyndareus illam
impleuit : deq; Ioue pollux ,
& Helena , de Tyndareo au-
tem Castor procreati sunt.
Inuenio etiam autores, qui He-
lenam Nemesis , & Iouis fi-
liam fuisse dicant. Nam, cum
ea Iouis concubitam fugeret
in anserem mutatam fuisse. Io-
uem autem in cygnum uersum
cognisse memoratur , Nemesisin
uero ouum ex eo concubitu pe-
perisse : Idq; , cum in nemore
opilioni cuidam occurrisset ,
ei, ut ad lædam afferret , des-
disse : Hæc autē conditū i arca
reposuisse, et suo demū ipe or-
iū fuisse. Helenā: eāq; pinde,
ac de se fuisset nata, educasse,
quæcū formæ præstātia polle-
ret, & Theseus rapuit, et Aibe

ἔγημε . καὶ κλυταίμονος ἔα,
ὣν ἔγημεν ἀγαμέμνων , ἐπι-
τε φιλονόου , ὣν ἀρπύμης ἀ-
δύνατον ἐποίησα. διὸς δὲ λή-
δα στυγερὸν τοῦ ὁμοιωθέντος
κυκνήω, καὶ κατὰ τὴν αὐ-
τῶν νύκτα τυνδάρειος ἐκ-
δοῦς μελὶ ἐλθόντῃ πολυδά-
κτυς, καὶ ἐλκίσῃ. τυνδάρειω δὲ
κατὰ τὴν . λέγουσιν δὲ αἰοιοῦτο
νεμέσεως ἐλκίσιν εἶναι , καὶ
διὸς . ταύτῃ γὰρ τῷ διὸς
φθόγγουσαν στυγονοῦσαι, εἰς
χῦνα τῷ μορφῇ μεταβα-
λεῖν, ὁμοιωθέντα δὲ καὶ διαί-
τῃ κυκνήω, στυγελεῖν . τῷ
δὲ ὄντ ἐκ τῆς στυγονοῦσας ἀρ-
πυκτῇ . ὅθεν δὲ αἰετὶς ἀλσὸς
σιν οὐρόν τῃ πύλα πομπία,
λήδα κομίζοντα δύναι . 20
τὴν δὲ κατὰ θεμλίην εἰς λάρ-
να καὶ φυλάσσειν, καὶ χιόνῃ
καθήμενῃ γεννηθεῖσαν ἐκ-
λεῖν, ὡς ὅτι αὐτῆς θυγατέ-
ρα βέβαιον . γεννομένην δὲ αὐτῆς
τῷ καλεῖται διαπρεπῆ θῆ-
σους ἀρπύγης, εἰς ἀθήνας

ἐκόμεσθαι. πολυδείκης δὲ,
 καὶ κείτωρ εἰς ἀθῆνας ἐπι-
 στρατεύσαντες, εἰ ἄδου δῆ-
 σκως ὕβρις, αἰρουσὶ τὴν πό-
 λιν. καὶ τὴν ἐλπίω λαμ-
 βάουσι. καὶ τὴν θυσίαν μὴ
 πέρα αἰθερὸς ἀγοισὶν αἰχμα-
 λωτον. πτελίοι το δὲ εἰς
 σπάρτην αὐτὴν ἐλπίς γα-
 ρομοι οἱ βασιλεύοντες ἐλλά-
 δος. ὅταν δὲ οἱ μνησθόμε-
 νοι οἶδε, ὀδυνούσης λαοῦ του.
 διομήδης τυδείως ἀπὶ τὸν
 νῆστον. ἀγαπήνωρ ἀγκαῖα.
 15 δένειλος καπαίνεως. ἀμφί-
 λαχος κτεάτου. δαίλιος, ὠ-
 ρύου. μέγης, φυλῆως. ἀμφί-
 λαχος, ἀμφιαράων. μνη-
 σκός πεπῶ. χείρας ἐπιστρώ-
 20 φον. πολυφένος ἀγαθῶν.
 πτωλέως λήϊτου. αἰασθῶν
 λέως. ἀσκάλαφος, καὶ ἰάλ-
 μνος, ἄρειος. ἐλεφάντης χαλ-
 κόδοντος. ὀμήδης ἀδμήδου.
 25 πολυπότις, περὶ τοῦ. λεον-
 τὸς κορώνου. ποδαλείως
 καὶ μαχάων ἀσκαλίου. ὧ

nas abduxit. Deinde Pollux,
 et Castor comparato in Aetha-
 nienses exercitu, cum ad Plu-
 tonis esset Theseus. Urbem
 capiunt: atq; Helenam recua-
 perant: necnon Acthram The-
 sei matrem captivā abducunt.
 Iam tum quoq; hi Græciæ re-
 ges Helenam uxorem pro se
 quisq; petunt: Spartam adue-
 nerunt. Procantium uero no-
 mina hæc fuisse leguntur.
 Vlysses Iacris, Diomedes Ty-
 dei, Antilochus Nestoris, Age-
 penor Ancei, Schenclus Car-
 panci, Amphilochus Cizati,
 Thalpius Euryti: Mege Phry-
 lei: Amphilochus Amphiar-
 tai, Mnestheus Petri, Schez-
 dius Epistrophu, Polyxenus
 Agasthenis, Peneleus Leis.
 Ajax Oilei, Ascalaphus et
 Ialmenus Maris, Elepheta
 Chnicodontis, Eumelus Aci-
 meti, Polypoctes Perichas, Le-
 onteus Coroni, Podaleirius,
 et Machaon Esculapii, Phre-
 lactes Potamius, Eurypylus

APOLLODORI

Eumenis, Proteſilaus Iphicli
Menelaus Atrei. Ajax, et Teu-
cer Telamonis, Patroclus Me-
neæij. Horz turbā conſpicatus
Tyndareus, ne, ſi ex tot cōpeti-
toribus, uni Helena i coniugiū
addiceretur, reliqui ſeditionē,
ac tumultum excitarent, perti-
meſcebat. Quo circa Vlyſſes,
quoties, inq̃t, illi ad penelopes
nuptias adipiſcēdas mihi adiu-
mento fure te pollicearis, talē
ego cū aīo, meo rōnē iūibo, ne
p̃ eā nulla oīno ſit iter procas
oritur discordia. Tum uero
Tyndareus, ubi ipſi latuſe ſe
opē p̃miſit, uniuerſos, iq̃t, vlyſ-
ſes p̃cos inſiurādī religiōe ob-
ſtrigito, ut, cū filiæ tuæ Hele-
næ de noſtri cætū quēpiā ſpō-
ſum delegeris, illi a nobis ad-
iumentū latū ita aduerſus eos
q̃ in ſponſū, maritū ue, ac ma-
trimoniū cuiſmodi uim faces-
ſce conētur. Quod ubi Tynda-
reus audiuit, p̃cos ad Vlyſſis
cōſiliū p̃ficiendū uniuerſos p̃
eā inſiurādī religiōē cōpelli-

λοκότης ποίαιτος. διῶν πυ-
λος, διὰέμονος. πρῶποις
λαος ἰφίκλου. μενέλαος ἀ-
τρέως. αἶαο, καὶ πύκρος τε
λαμῶνος. πάροκλος μῆσι
πίου. οὐτῶν ὁρῶν τὸ πᾶν
δος τυνδάρως, ἐδεδοίκει,
μὴ κείδοί τοις εἰός, σασιόσω-
σιν οἱ λοιποί. ἔπαρχμῆιον
δὲ ὀδυσσεύς. εἰὰ συλλάβει
τοὺς πρὸς τὸν πηνελόπης αὐ-
τῷ γάμον, ἔπαρδιόσαι ῥό-
πον πινά, δι' οὗ μὴδὲ μία γα-
νῆσεται σάσις. ὡς ὑπῆρχε
αὐτῷ συλλήψασθαι, ὁ τυν-
δάρως, πάντας εἴπιν ὄζορ-
κίσαι ὅτ' μνηστῆρας ἐκοι-
σειν, εἰὰ ὁ προκείδης θυμ-
ωῖος ἀπ' ἄλλας πινὸς αἰδινῶ-
ται πᾶσι τὸν γάμον. ἀκού-
σας δὲ ὅτ' οὗ τυνδάρως, ὅτ'
μνηστῆρας ὄζορκίζει. καὶ με-
νέλαος μὲν αὐτὸς αἰρεῖται
θυμωῖον. ὀδυσσεὺς δὲ πρὸς ἰ-
καρίον μνησθῆναι πηνελόπ-
ην. μενέλαος μὲν οὕτω ὄζ' ἐ-
λένης ὁρμῶντι ἐχλάνει.

καὶ κατὰ πῆγας νικώσονται.
 ἐκ δούλης πειρώδης γένος αἰ-
 τωλίδος, ἥ καὶ δαΐδρ' ἄκου
 σίλαος, φησὶ, τρηυδῆς, μετὰ
 5 πένθι. ἐκ κνωσίου δὲ νύμ-
 φης κατὰ δ' ἄμμιλον, ξειόδα-
 μων. τῆς δὲ ἐκ λήδας γένο-
 μλίων καίδων, κρίσας μὲν ὅ
 σκει τὰ κατὰ πόλεμον. πο-
 10 λυδύκης δὲ πυγμὴν, καὶ ὄλ-
 τιν αἰσφεία ἐκ λήδης καὶ
 ἀμφότεροι διόσκουροι. Εὐ-
 λόμιοι δὲ γῆμαι τὰς λου-
 κίππου θυγατέρας, ἐκ με-
 15 σσηνῆς ἀρπάσαντες ἔγχεαι.
 καὶ γίνεται μὲν πολυδύ-
 κης, καὶ φοίβης, μυυσίλεως,
 κρίσας δὲ, καὶ ἰλαείρας,
 αἰώων. ἐλάσαντες δὲ ἐκ
 20 τῆς ἀρησίδας Εὐλείας με-
 τὰ τῆς ἀφορέας καίδων
 Ἰδα, καὶ λυγκίας. ἐπὶ πρὸς
 ποιοῖν Ἰδα διελθεῖν. ὁ δὲ,
 πμῶν Εὐν' εἰς μὲν πῶτα
 25 καὶ τῆς πρώτου κατὰ φκρόν
 τῆς εἰς τῆς λείας τὸν μῦ-
 συ ἔσθαι, καὶ τῆς λυτῆρος

ac Menelaum qdē filiae suae
 sponsū declarat, atq; ēt ab Ica-
 rio Vlyssi Penelopen i cōiugii
 ἀποscit. Menelaus itaq; ex He-
 lena Hermionē genuit, et, vt, q
 dā aiunt Nicostatiū ex Dule
 Pieride ab Aetolia oriūda. Si-
 ue, ut Acusilaus ait ē Teridāē
 Megarēthem: sed ex Nympha
 Gnōfia, Eumelo autore Xenos
 damū preceat. Ceterae ē Læ-
 da natis Castor planē, rē mili-
 tarē exercuit. Pollux aut cæ-
 sticū pugnandi genus sectatus
 est. Atq; ambo ob fertitudinē
 Dioscuri quasi Iouis ples con-
 gnomēto dicti sūt. Qui cū Len-
 cippi filias in matrimonii ha-
 bere cupent, ē Messene raptas
 uxores ābo sūt cōsecuti. Dein
 ex Polluce, ac Phoebe Mnesi-
 leus, at ē Castore, et Ilaira
 Anogon nati sūt. qui cū, socijs
 Ida, Lynceōq; Apharei filijs
 ab Arcadia bonā prædā abegi-
 sēt. Ida arbitrio dividēdā p-
 misere. Tū ille bonē in partes
 quatuor partitius, qui prior, is

APOLLODORI

quit, deuoravit, huic prædæ dimidium cessura est: posteriori, reliquum: quo dicto Idas anteuertens, priuatam prius, et fratris deinceps partem absumpsit: atque cum eo prædam omnem Messenem auertit. Quare Dioscuri con ductis militum copijs contra Messenam, cum illam, tum etiam multam aliam prædam simul abducunt, sed quercu la insidias Idam, Lynceumque ins tercipere conabantur: Verum Lynceus uiso Castore Idæ fra tri significauit, atque cum ille necauit, At Pollux ipsos inse cutus Lynceum, telum iacula tus occidit. inde Idam in ses quens lapide secundum caput ab eo percussus oborta oculos tum caligine concidit. Tum Iupiter Idam fulminat, Pqis lucemque in cælum agit. Pol lux uero, immortalitatem res nuit castore mortuo. At Iu piter ambobus, alterius die bus, inter Deos, ac mortuos

τὸ λοιπὸν. καὶ φθάσας κα τὸν ἄλσος τὸ μέρος τὸ ἴδιον πρὸς τὸν ἴδαι, καὶ τὸ τῷ ἀ διλοφῷ. καὶ μετ' ἐκείνου τὴν λείαν εἰς μεσσηνίῳ ἤλασε. 5
στρατὶ σκντες δὲ αὐτὸν μεσ σήνῳ οἱ δῖο σκουροί, τὴν τε λείαν ἐκλίνῳ, καὶ πολλῶν ἄλλῳ στυελαύνουσι. καὶ τὸν ἴδαι ὑπὸ σφυὶ ἐλόντων, καὶ 10 τὸν λυγκέα. λυγκέως δὲ ἴ δων καὶ στρατὸς, ἐμνύσων ἴδαι καὶ καίνος αὐτὸν κτείνει. πάλ λυ, δυνέως δὲ ἐδιδάξεν αὐ τούς. καὶ τὸν μὲν λυγκέα 15 κτείνει τὸ σφύρι προέμμενος ἃ δὲ ἴδαι δῖο κων, εὐθεὶς ὑπὲρ ἐκαίνον πέτρα κατὰ τῆς κε φαλῆς, πίπτει σκοτωθεὶς, καὶ ἕδως ἴδαι κόραυνοί. 20 πάλ λυ δυνέκῳ δὲ εἰς οὐρανὸν ἀε νάγει. μὴ δὲ χυμλίου δὲ πω λυ δυνέκοις τὴν ἀθανάσιαν, ἄντρος νεκροῦ καὶ στρατός, ἕδως ἀμφοτέρωσι παρ' ἡμέρας, καὶ 25 εἰ θεοῖς εἶναι, καὶ οἱ θνη τοῖς ἐσθλα. μετὰ ταῦτα δὲ

εἰς θεοὺς τῶν διοσκύρων,
 τυνδάρεω μὲν πεμφάμε-
 νος ἀνέλαον εἰς ἀπάρτιον,
 πούτῳ τῇ βασιλείᾳ πρὲ-
 σθαι. ἡλέκτρον δὲ τ' ἄ-
 τλατος, καὶ διὸς ἰασίωνα,
 καὶ δαρδάνος ἐχέοντο. ἰα-
 σίων μὲν οὖν ὦρα δαίς δῆμοιο
 ὦρα, καὶ δῖλῳν κατὰ χυ-
 ροῖαι τῷ θεῷ, κεραυνὸν τοῦ.
 δαρδάνος δὲ ἰδὼν τῷ δαρδάν-
 τῳ τῷ ἀδελφοῦ λυγρὸν με-
 νος, ἑμαυτὸν ἀφελίπων,
 εἰς τῷ αἰτίῳ πρὸς ἡπειροῖ
 ἔλθε. ταύτης δὲ ἐβαπ-
 λόντε πύκρος ποταμοῦ σκα-
 μαίσθρον, καὶ νύμφης ἰδαίας.
 ἀφ' οὗ καὶ οἱ τῷ χόρῳ νε-
 μόμενοι πύκροι περὶ ἡ-
 ορδύοντο. ἔπειτα χεῖς δὲ ἔπει-
 τῷ βασιλείῳ, καὶ λαῶν μέ-
 ρος τῆς γῆς. καὶ τῷ ἐκεί-
 νου θυγατὸς βαίτεια, δαρ-
 δάνον ἐκπῶς πόλιν. πελο-
 ας τῆς ἀντος δὲ, πύκρου τῷ χό-
 ρῳ ἀπαῖον δαρδάνιον ἐκεί-
 λισσιν. γλιόλων δὲ, καὶ τῷ

esse concessit. Relatis ad
 superos Dioscuris Tyndareus
 accersito Sparten Menelao ve-
 gnum tradidit. Ex Electra
 autem Atlantis filia, et Ioa-
 ne Iasion, Dardaniūq; gi-
 gnuntur, è quibus Iasion Cee-
 rerem deperiuit. Eiq; uim in-
 ferre uolens fulmine ictus oc-
 cubuit. At Dardanus fra-
 tris interitu mæstus Samothra-
 ce relicta in obiectam contis-
 nentem tranauit, ubi Teucer
 Scamandri fluminis, Idaeasq;
 nymphæ filius regnabat: ab
 eo, etiam, qui regionem illa-
 lam incolebant, Teuceri no-
 cabantur. Hic itaq; ab rege
 acceptus hospitio, atq; in rez-
 gni partem admissus, Ba-
 team eius filiam sibi in cons-
 iugium duxit, ac Darda-
 num urbem condidit. At
 postquam ex humanis Teu-
 cer excessu, uniuersam proz-
 uinciam Dardaniam appel-
 lauit: filios habuit duos illum,
 et Erichonion, è quibus,

APOLLODORI

Ilus nullis susceptis liberis
extinctus est. Hinc Erichtho-
nius regni heres, ductaq; Az-
syoche. Simoentis filia Tro-
em creat. Hic deinde regnum
adeptus regionē à seipso Tro-
iam nūcupavit, et Callirrhoe
Scamandri filiam sibi collo-
cavit, ex qua Cleopatram fi-
liam sustulit. Mares autem
Ilum, & Assaracum, et Ga-
nymedem. Hunc autem ob cor-
poris formam raptum per Az-
quilam Iupiter Deorum pin-
cernam in cælo constituit. As-
saracus uero ex* Hieromneme
Simoentis filia Capyn procre-
at. Huiusce, ac Themidis Ili-
filie Anchises filius fuit. Cum
quo Venus ipsius amore flaz-
grans congressa Æneam ge-
nuit, ac* Lyrum, qui sine li-
beris decessit, ilus cū in Phry-
giam peruenisset, atq; inibi ab
rege propositum certamen na-
ctus esset. Palæstra uicit, de-
ditq; illi rex præmij loco puez-
ros quinquaginta, & totidem

παίδων ἴλου, κ) εἰρηονίης,
ἴλος μὲν οὕτω ἄποις ἀπείδα
ναι. εἰρηονίης δὲ διαδεξά-
μνιος τὴν βασιλείαν, γήμας
ἀσπύχην τὴν σιμόεντος, τε
κνῶν ἦν δα. οὗτος παραλα-
βὼν τὴν βασιλείαν, τὴν μὲν
χώρην ἀφ' ἑαυτῆς ποίει ἐκεί-
λευσθαι. καὶ γήμας καλὴν
ῥόον τὴν σκαμαίονον, γεν-
νᾷ θυγατὸρά μὲν κλεοπά-
ραν. παῖδας δὲ, ἴλον, καὶ
ἁσάρακον. κ) γανυμήδην.
ἑστῶν μὲν οὕτω δὲ καὶ ἄλλος ἀ-
ναρπάξας ξυῖς δ' αἰῶν,
θεῶν οἰνοχόων ἐν οὐρανῷ κα-
τέστησεν. ἁσάρακον δὲ, κ)
ἰσομνήμης τῆς σιμόεντος,
καὶ πύς. τῷ δὲ, καὶ δέμειδος
τῷ ἴλου ἀγχίσης. ὧ δ' ἔρα
πικρὴ ἐπιθυμία, ἀφροδίτη
σευελθοῦ (α, κένειαν ἐχέου-
σα, καὶ ἄλυσαν. ὅς ἄποις ἀ-
πείδαναι. ἴλος ὃς εἰς φρυγίαν
ἀδικόμνιος, καὶ κατὰ λα-
βὼν ἑστῶν τῆ βασιλείας αὐ-
τῷ δι πειθαρίων αἰῶνα, καὶ

πάλιν. καὶ λαβὼν ἄθροισ-
 πιντήκοντα κούρους, καὶ κό-
 ρας τὰς ἱσας δόντος αὐτῷ
 τῷ βασιλέως κατὰ χρησμὸν
 5 καὶ βουῇ ποικίλιν. καὶ φρά-
 ζαντες εἰς πύργον αὐτῆς κλι-
 θῆναι τὸ πῶν πόλιν κτίξιν, εἰ-
 πετο τῇ βοῇ. ἡ δὲ ἀφικομέ-
 νη αὐτὴ τὸν λεγόμενον τ' φρον
 10 ὀρίαν ἄτης λόφον, κλίνει τ'-
 ὠθα πόλιν κτίσας ἱλως,
 ταύτῃ μὲν ἱλίων ἐγκλί-
 δε. τῷ δὲ δι' σημεῖον οὐξ ἀ-
 μυνος αὐτῷ τί φασκύναι μεθ'
 15 ἡμόροι τὸ δι' πετὲς παλλὰ
 θιον περὶ τῆς σκλῆνῆς κείμε-
 νον ἐδεάσατο. ἦν δὲ τῷ με-
 γάλῃ τείπηχυν. τοῖς δὲ πο-
 σὶ συμβεβηκός. καὶ τῇ μιλί-
 20 οξίᾳ δένδρῳ διήρτη μύλον ἔχον.
 τῇ δὲ ἐτόρ' ἡλακείτην, καὶ ἄ-
 ρακτον. ἰσοεία δὲ ἡ πόλις τ'
 παλλαδίου τοιούδε φέρει.
 φασὶ γέννηθῆσαν τὴν αἰῶ-
 25 ναῖ, πρὶν τείπωνι φέρε-
 σθαι, ὃ θυγάτηρ ἦν παλ-
 λὰς. ἀμφοτέρω δὲ αἰσκού

puellas. Adhæc ex oraculi
 sententia discolorẽm bouẽ ad-
 iecit, monuitq; , ut ubi ea pro-
 cubuerit, urbem conderet.
 Hic bouẽ ipsam insequitur, Ea
 uero, simulatq; ad Ates, quas
 si dicas Noxie Phrygiæ, tur-
 mulum peruenit: huius pro-
 cumbit: quo in loco Ilus ur-
 bem ab se conditam, Ilum no-
 minauit. Postea Iouem pre-
 catur, ut signum sibi aliquod
 ostenderet, postridie uero, ubi
 illuxit, ab Ioue demissum Pal-
 ladium ante tabernaculũ cons-
 pexit, id erat magnitudine
 trium cubitum: ac pedibus, ita
 compositis, ut ambulare uis-
 deretur, dextraq; elatam bas-
 stam, at leua colum, fusumq;
 gerebat. Huiusmodi de Pal-
 ladio narratur historia, aĩne
 natam Mineruam apud Triz-
 tonen, cui filia Pallas erat: es-
 ducari cœpisse. Vtrasq; autẽ
 fuisse rei bellicæ studiosas: et
 in contentionem aliquando
 deuenisse: Palladi iam iam

APOLLODORI

vulnus illaturæ Minervæ lo-
uém paucifactum Ægidem op-
posuisse, eam uero territam
respexisse: atq; ita à Miner-
ua iulneratam concidisse. At
Minervam eius de causa sum-
mo dolore affectam, sinu
lacrum illi simile confecisse.
ac Thoraci, pectoriq; eius,
quam perimuerat Ægidem,
accommodasse, & apud Io-
dem, honoris ergò constitu-
tuisse. Deinceps autem Ele-
ctram, per anni pestilentissimi
contagionem ad hoc confugisse,
se, ac secum id Palladium
in terra Iliaca exposuisse.
Iam postea in huiusce me-
moriam templum ab se con-
stitutum summopere coluisse.
Hæc hætenus de Palladio. Ce-
terum Ilius Eurydicem Adra-
sti filiam uxorem cepit, ex
qua Laomedontem genuit, cui
Strymō Scamandri filia nu-
pta fuit. Sed, & quoruna-
dam testimonio, Placiam A-
træi ab illo ductam fuisse le-
gitur.

σας τὰ κατὰ πόλεμον, εἰς
Θιλονεικίαν ποτὲ περὶ
θεῖν. μελλούσης δὲ πῶ-
τε τῆς παλαῶδος, ἣ δὲ
φοβηθεῖν τὰ τὴν αἰγίδα
περὶθεῖναι. τὴν δὲ, οὐλα-
σθεῖσαν αἰαχλέειν πρὸς
τὴν αἰγίδα, ἣ οὕτως ἔπα-
ν τῆς ἀθηνᾶς ἰαθεῖσαν πε-
σεῖν. ἀθηνᾶ δὲ πείλυντον
ἐπ' αὐτῇ γλομλίν, ξόαντος
ἐκείνης ὁμοιον κατὰ σκυῶ-
σαν, ἣ περὶθεῖναι τοῖς σό-
νοισι, ὧν ἔδιδον αἰγίδα. καὶ
πρὸς ἰδρυ(α)μλίν πρὸ τῆς
δοί. ὧν σόρον δὲ ἠλέκτρον κα-
τὰ τὴν φθορὰν τούτῃ περὶ
φυγούσης, διαρρίψαι μετ'
αὐτῆς, καὶ τὸ παλαῶδος
εἰς τὴν ἰλιάδα χεῖραν. ἴλον 20
δὲ οὗτου ναὸν κατὰ σκυῶ-
σαν τα πρὸς. καὶ πρὸς μὲν
τῇ παλαῶδος ταῦτα λέ-
γεται. ἴλος δὲ γήμας οὐρε-
θίκην τὴν ἀσπράτου, λαομέ- 25
σονται ἐχλίνουσαν. ὅς γε μετ'
στυμνῶ τὴν σκαμνίσρον.
κατὰ

κατὰ δ' ἔπειτα πλοκάμους
 τὴν ἀφρώς. κατ' αἰοῖς δὲ
 λαοκίππου. καὶ τεκνοὶ παῖ
 δας μὲν Πιδωνόν. λαμπωνά,
 5 κλύπιον, ἰκατάονα. ποδάρ-
 κην. θυγατράς δὲ, ἡσιό-
 νην, καὶ κίλλα. καὶ ἀσνό-
 χην. ἐκ δὲ νύμφης καλύ-
 βης βουκολίονα. πιδωνὸν
 10 μὲν οὖν ἡὼς ἀρπάξασα δι' ἔ-
 ρωτα, εἰς αἰθιοπίας κομίζε-
 καί καὶ στυγέουσα γέννα
 παῖδας ἡμαθίονα, καὶ μέ-
 μνονα. μετὰ δὲ τὸ αἰρεθῆ-
 15 ναι Ἴλιον ὑπὸ Ἡρακλείδῃ,
 ὡς μικρὸν πρόσθεν ἡμῖν λέ-
 λεκται, ἐβασίλευσε ποδάρ-
 κης ὁ κλυθεὶς πρίαμος. καὶ
 χαμεὶ πρώτην ἀείσβην τὴν
 20 μέροπα. ὃς ἦς αὐτῷ παῖς
 αἰθικός γίνεται. ὃς ἔζημε
 σδρόπην τὴν καβειόνου θυ-
 γατρά, ἣν πενδῶν ἀχρδα-
 νοῦρον ἀπαρνεώσθ. πρία-
 25 μος δὲ ἀείσβην ἐκδοὺς ὕρτα
 κῶ, δευτέρῃ ἔζημεν ἐκεί-
 νῃ τὴν δύμαιτος, ἣ ὥς π-

gitur. Nec defunt, qui Leu-
 cippi filiam habuisse in matris
 monio ferant, Hic mares qui-
 dem Tithonum, Lamponem,
 Clytum, Icteaonem, & Po-
 darcem, feminas autem He-
 sionem, Cillamq; Astyochem
 procreavit. At ē Calybe nym-
 pha Bucolionem suscepit.
 Porro Tithonum, quod eum
 ardens, aurora præreptum in
 Æthiopiam abducit: Ib'q; cum
 eo congressa Hemathionem,
 ac Memnonem gignit. Post,
 ubi Troia ab Hercule, quo de
 paulo ante diximus, capta fu-
 it: Podarces cognomento Pria-
 mus regnum tenuit, ac primā
 coniugē Meropis filiā nomine
 Aristam sibi coniugavit, ex
 qua & sacū filiū creat: cui Ste-
 rope Cebrionæ filia nupsit,
 quā cū mortuam nimio luctu
 defleret, in mergum auctus mu-
 tatus est. Mox Priamus Aris-
 ta collocata in matrimonium
 apud Hyrtacum, Hecubam se-
 cundā uxorem Dymantis, se-

ue, ut alijs placet, Cissei, vel, ut quidam aiunt, Sangarij fluminis, & Meropes, filiam duxit. Nascitur autem ex ea primus Hector: Deinde, cum secundum propediem esset paritura filium, facem reapse ardentem Hecuba parere, cumq; omnem urbem Ilium depasceret, atq; concremaret, in somnis sibi uidebatur. Id ubi Priamo uisum Hecuba recitauit.

Æsacum filium, hic statim accessi iubet ad se. Eum. n. Merops auus maternus somnij cōiectandi rationem edocuerat, re pcepta, Æsacus puer exiistiū illatarum esse fore respondit. Proinde infantem exponi iubet. Hinc priamus, simulac puer in lucē p̄dit, familia ri exponendū tradit, asportandūq; i Idā montē, Huic seruo, nomen Agelao, aut Archelao, fuit, infans ut ab eo expositus est, quinque dies ab ursa nutritus est. Hic puer natus incohamē tollit, sacum illū attulit

τοῦ φασι κισσεῖας. ὃ ὡς ἔπεροι λέγουσιν (αγγαρίον ποταμόν, καὶ μετώπης. γλινῶτα τε δὲ αὐτῇ πρῶτος μὲν ἔκτωρ. δευτέρου δὲ γλινῶτα μελλοντος βρέφοιο, ἔδοξε ἐκείβη καὶ ὅ παρ δαλὸν τεκῆιν διὰ πυρον. ὅσῳ δὲ πᾶσιν ἐπινέμεσθαι τὴν πόλιν, καὶ καίειν. μαδῶν δὲ πρίαμος παρ' ἐκείβης τ' ὄνηρον, αἰσακον τὸν υἱὸν μετέμψατο. ἢ γὰρ ὄνηρον ἐκείβης πρὸ τῆς μηροπάτορος μύροπος διδραχμῶν οὗτος εἰπὼν τῆς πατρίδος γλινῶταί τὸν παῖδα ἀπώλειαν, ἐκείβηαι τὸ βρέφος ἐκάλουε. πρίαμος δὲ ὡς ἐγλινῶτα τὸ βρέφος, δίδωσιν ἐκδεῖναι οἰκὴν τῇ κομίσονται εἰς Ἰδὴν. ὁ δὲ οἰκὴ τῆς ἀγέλαος ἀνομάζετο, ἢ ἀρχέλαος, τὸ δὲ ἐκπεδῆ ἕως τούτου βρέφος, πένθ' ἡμέρας ἕως ἀρκτου εἰσράφῃ. ὁ δὲ σωζόμενον ἀνδρῶν, αἰαιρεῖται. καὶ κομῶν

στες αὐτὸν ἴδοντες, ὡς ἴδον
 παῦδα ἔφερον, ὀνομάσας
 Πάριν. γινόμενος δὲ νεανί-
 σκος. καὶ πολλὰν διαφέ-
 ρων καὶ λατρεῖν, καὶ ῥώμην, αὐ-
 τὸς ἀλέξανδρος προσωνομά-
 ῃ Πηλεΐδης ἀμαρτύματος, καὶ
 τοῖς ποιμνίοις ἀλεξέσας.
 ὃν παρ' ὅτι βοηθῆσας. καὶ με-
 τ' οὐ πολὺν χρόνον ἐπείσας αὐτὸν
 εἶ. μετὰ δὲ χρόνον ἐλθόντες ἐκ
 βασιλείας Πάριος μὲν κρέου-
 σαν, λαοδίκη, πολυξένη
 κλισίῃσιν. ἢ στωλθεῖν
 βουλόμενος ἀχάων, τὴν
 μακρικὴν ὑπέχετο διδάξαι.
 ἢ δὲ, μακροῦσιν οὐ στωλθεῖν.
 ὃν δὲ ἀχάων ἀφείλκε τὴν
 μακρικὴν αὐτῷ τὸ πείθεσθαι.
 αὐτὸς δὲ παῦδας ἐλθόντες
 διήφοβον, ἔλκεον, πᾶμμο-
 να. πολίτην, αὐτοφρονι-
 νον. πολύδωρον, ῥωίλκεν.
 δὲ χρόνον δὲ ἀχάωνας λέγε-
 ται γελνέμεναι. ἐκ δὲ ἀχά-
 ῶν γενομένων πριάμω καὶ
 δὲ γίνονται. μελάντιος.

et quasi filium suum, indito
 illi Paridi nomen, educavit.
 qui cum iam grandiusculus eva-
 sisset, et plerisque, et corpo-
 ris forma, et robore anteiret,
 et quod praedonum vim, incur-
 susq; repelleret, et onilibus
 custodiendis adiumento foret;
 Alexandri cognomētum pro-
 meritus est. Neq; multo post
 tempore inuentos parentis ag-
 nouit. Post Paridem Hecuba
 filias peperit, Creusam, Lao-
 dicen. Polyxenā, et Cassan-
 dra, quā, cum Apollo in stuprū
 illiceret, uaticinādi facultatē,
 eam se docturum pollicetur.
 Hæc autē ubi fuit educta, sui
 corporis copiam Apollini mi-
 nime fecit. quæ p. Apollo, ut
 illius uaticina fide carerēt, ef-
 fecit. Post hosce filios adhuc
 Hecuba gignit, Deiphoῦ He-
 lenū, Pāmonen, Politen. Antis-
 rkū, Hipponoion, Polydorum,
 Troilū, quē ex Apollinis cōcu-
 bitu natū esse ferūt. Sed ex as-
 iis coniugib. Priamo filij nasc-

APOLLO DORI

cuntur , Melanippus Gorgi-
thon, Philæmon, Hippothous,
Glaucus, Agathon, Coerfi-
damas , Euagoras, Hippoda-
mas , Mestor, Atlas, Doricius,
Lycæo, Dryops, Bias, Chro-
mius , Astygonus , Telestas,
Euander , Cebriones , Meli-
us , Archemachus, Luodocus,
Ecbephron, Idomeneus, Hype-
rion , Ascanias , Democoon ,
Arrbetus , Deioptes , Clo-
nius , Echemon, Hypirychus,
Ægeoneus, Lysibous, ac Poly-
medon . Filia uero , Medusa,
Medesicasta, Lysimache, Ari-
stodeme. Verum Hector An-
dromachen Betionis, et Alexā
der Oenonē Cebrenis amnis
filiā ducit. Hæc à Rhea uatici
nādi cognitionē edocta Alexā-
dro, ne ad Helenā nauigaret,
p̄dixit. At ea minime p̄suadēs
inquit, cum sibi uulnus illatum
fuerit , ad eam uenturum, di-
xit, quod eam ipsi mederi pos-
set , intelligebat, præterea ne-
minē. Hic aut̄ raptā post Hele-

τορ γένειον, Φιλαέμων, Ἴππο-
δοῦς, γλαῦκος, ἀγάθων, χερ-
σιδάμας, εὐαγόρας, Ἴππο-
δάμας. μήτωρ. ἄτας. δόρυ
κλος, λυκίων, δρύων, βί- 5
ας. χρόμιος, ἀστίγονος, τε-
λέστας, αἰκίονος, κελαιόνος,
μέλιος, ἀρχέμαχος, λαοδό-
κος. ἐχίφρων, ἰδομενίδης, ὑπε-
ρίων, ἀσκανίος, δημοκόων. 10
ἄρρητος. δηϊόπις, κλόνιος
ἐχέμων, ὑπείρυχος. αἰγέων-
νός, λυσίδοος. πολυμέδων.
Θυγατρίδου δὲ μέδουζα, με-
δισκίστη, λισιμάχη, αἰρισταί 5
δάμη. ἔκτωρ μὲν οὖν αἰσθο-
μάχῳ τὴν ἡετίωνος γαμεῖ.
ἀλέξανδρος δὲ οἰνώνῳ τὴν
κεβρήνους τῆ ποταμοῦ θυ-
γατρίδα. αὐτὴ παρὰ ῥέα 20
τὴν μοιτικὴν μαθεύσα,
περὺ λεγὼ ἀλεξάνδρῳ μὴ
πλεῖν ἀδελφίην. μὴ πεί-
δουζα δὲ εἶπεν. εἰς τῶν
πράγμῶν πρὸς αὐτῶν, 25
μόνῳ γὰρ θόρακιν ἔχει
καθεῖ. τὸν δὲ, ἐλπίην ἐκ

εὐαίρτης ἀρπάζου. πολέ-
 μου μίμης δὲ τροίαν. τῶν τε-
 θεῶν τὰ ὑπὸ φιλοκτίτου πό-
 ξοις ἡρακλείοις, πρὶς οἰνῶ-
 5 νῶ ἐπανελθεῖν εἰς Ἴδαν. ἡ
 δὲ μνηστρακοῦσα, θοραπιῦ-
 σαι οὐκ ἔφη. ἀλέξανδρος
 μὲν οὖν εἰς τροίαν κομίζομε-
 νος ἐπιδύτα. οἰνῶν δὲ με-
 10 τανοήσασα, τὰ πρὸς θερά-
 πειαν φάρμακα ἔφερε; καὶ
 κατὰ λαβοῦσα αὐτὸν νε-
 κρὸν, ἐαυτῷ ἀνέστησεν. ἡ
 γὰρ οἰνῶν ἰατρικῶν, καὶ μου-
 15 σικῶν, ἔσκε. ὁ δὲ ἄσω πρὸς
 ποταμὸς ὤκειαν, καὶ τη-
 θύος. ὡς δὲ ἀκουσίλαος λέ-
 γει, πηροῦς, καὶ ποσειδῶνος.
 ὡς δὲ πινύθιος, καὶ δῦρυνό-
 20 μης, οὗτος μετὰ τῷ γημά-
 μενος, λάδωνος δὲ τῆς ποτα-
 μῶς θυγατρὸς, αὐτῇ, δύο
 μὲν καὶ δύο ἐχλίνους ἰσμε-
 νόν, καὶ πλάζοντα, εἴκοσι.
 25 δὲ θυγατρός, ὧν μὲν μία
 αἰγίαι, ἣ τις οἰνῶν ἐκαλεῖ-
 το, ἥρπας, ἥδ' ἑκάστην αἰ-

na è sparte, Troiaq; bello im-
 petita: sagittis Herculeis à
 Philoctete sauciatus in I-
 dam ad Oenonem remauit.
 Tum illa iniuriarum memor,
 Paridē curare nolle affirmat:
 Alexāder igitur, cum in Tro-
 iam referretur occubuit. Mox
 Oenone, quam detrectatae
 medelae poenituerat, ad vul-
 nus curandum pharmaca de-
 ferebat, siquidem Oenone me-
 dendi, canendiq; artem calle-
 bat. Quae, ubi cum iam obij-
 se reperit. Sibi laqueo ui-
 tam finivit* Asopus uero ani-
 nis Oceani, & Teihyis filius.
 sed Acusilaus, Perus, &
 Neptuni esse filium scribit.
 sed, ut alij. Iouis, & Eur-
 rynomes aium. Hic ducta Me-
 tope, quam Ladonis fluij
 filiam fuisse tradunt: duos fi-
 lios Ismenum, ac Pelagoniē,
 & uiginti feminas procrea-
 uit. Quarū unam Egnam, cui
 Oenone fuit nomen, ab Ioue
 rapta Asopus quarens Corin-

* APOLLODORI

ebum abiit: ubi à Sisypho rapto-
rem fuisse Iovem cognoscit.
Iupiter autem post insequen-
tem Asopum fulminatum, rur-
sus ad sua fluenta remisit.

Quamobrem, & in hoc usq[ue]
tempus ex huiusce fluentis
carbones efferuntur, sed Æ-
ginam illatam, in insulam,
vix tunc Oenone vocabatur
nunc ab ea dictam Æginam,
Iupiter comprimit, ac filium
ex ea Æacum gignit. In cu-
ius gratiam, quandoquidem
solus in insula agebat, defor-
mices homines facit. Adhæc
Æacus Enderidem Chironis fi-
liam coniugem capit, ex qua
sibi duo nati sunt filij Pe-
leus, & Telamon. Phœres
cydes uero Telamonem amis-
cum, non fratrem fuisse Pe-
lei narrat, cumq[ue] * Æλει
filium, & Glauces * Cre-
ibei, fuisse ait. Atqui &
Æacus cum Psamathe Ne-
rei filia, in fontem, quod in-
secundi nollet, commutata cor-

σω πὸς ξυτῆς, ὅτε εἰς ἀρεν-
δον, καὶ μοι δοκῇ παρὰ σοῦ
φον τὸν ἡρώπορα εἶναι δια-
ξοῖς δὲ ἀσωτῶν μὲν κεραι-
νώσας διώκοντα, πάλιν δὲ
τὰ οἰκίᾳ ἀπέπεμψεν ῥεί-
δρα. δὲ δὲ μὲν καὶ καὶ τῶ,
ἐκ τῆς τούτου ρείδρας αἰ-
δρακας φέρονται. αἰγίαι
δὲ εἰς κομίσας εἰς τὴν τόπῃ
αἰνῶντιον λεγομένην ἡσπας.
τῶ δὲ αἰγίαι ἀπὲρ αἰνῶν
αἰνῶντιον. μίγνυται, καὶ
γεννᾷ καὶ δὲ ἀπὸ αὐτῆς αἰ-
κῶν. τούτῳ ξοῖς ὅντι μόνῳ
οἰ τῇ νύμφῃ μύρμηκας αἰ-
δρώπορα ἐποιήσε. χαμειθε-
αἰκῶς ἐκδιδά, τὴν χείρα-
τος, ὅς ὅς αὐτῶ παῖδες ἐγ-
γοντο, πηδῶντες, καὶ πελα-
μών. φερεκύνθης δὲ φονσι πε-
λαμῶνα φίλον, οὐκ ἀδελ-
φόν πελῆως εἶναι. ἀλλὰ * αἰ-
κταίου παῖδα, καὶ γλαῦ-
κας τῆς κεραιώσας. μίγνυται δὲ
αὐτῆς αἰκῶς, φερεκύνθης
τῇ νύμφῃ, εἰς * πηλὴν ἀλκ-

5 ἡμίονος δὲ τὸ μὴ βούλεσθαι
 αἰεθεῖν . καὶ τεκνοῖ παῖδα
 φεδκον . ἦν δὲ οὐσεβέστατος
 ἀπὸ πάντων αἰακός . διὸ καὶ τῶν
 10 ἐλλάδων κατεχούσης ἀφορίζ-
 ας δὲ πέλωπα , ὅτι συμφά-
 λω τῷ βασιλεῖ τῆς ἀρχαί-
 δων πολεμῶν , τῶν ἀρχαί-
 δων ἐλεῖν μὴ διαβάμλιος ,
 15 τοῦ περσσοῖσι μῖλος φιλίας ,
 ἐκτείνει αὐτόν . καὶ διέ-
 σπειρε μελείας . χρησμοὶ δὲ
 δεῶν ἐλεγον ἀπαλλαγῆσε
 20 θάσει τῆς ἐν ἐσώτων κακῶς
 15 τῶν ἐλλάδων , ἐὰν αἰακὸς ὑ-
 πὲρ αὐτῆς δυχῆς ποιήσῃ-
 ται . ποιήσας μὲν δὲ δυχῆς
 αἰακός , τῆς ἀκαρπίας ἡ ἐλ-
 λὰς ἀπαλλάττεται . τιμᾶ-
 20 ται δὲ καὶ παρὰ πλούτῳ
 25 τι πλούτῳ αἰακός . καὶ
 τὰς κλεῖς τῷ ἄδῳ φυλάτ-
 τει . διαφθόντος δὲ ἐν τοῖς
 αἰῶσι φάκος , τῶν ἀδελφῶν
 30 πηλέα , καὶ πηλεῶνα ἐπι-
 βουλεύσει . καὶ λαχὼν κλέ-
 ρος , πηλεῶνα συγγυμναστῶ

iuni, et Phocum gignit. Sed
 et Aeacus omnium pietatis
 servantissimus fuit, quomodo
 rem, cum Graecia inusitata
 frugum caritate premeretur,
 Pelopis causa, quod ipse Sym-
 phalum Arcadium regem bel-
 lo infestans, Arcadium subig-
 gere minime posset. persimula-
 latam amicitiam ipsum inter-
 fecit, ac eius viscera membra
 tim confecta dispersit. Deo-
 rum interea responsus tum Grae-
 ciam imminentibus malis erep-
 tam iri, si illius ergo preces
 effuderit. Aeacus, renunciatum
 est. quo per Aeacum factum
 est, Graecia annonae penuria
 liberatur. quin etiam et apud
 inferos Aeacus in summo
 esse honore perhibetur: et is
 Plutonis claves servare proxi-
 ditur. Quoniam vero Phocus
 in certaminibus praestare uis
 debatur, fratres Peleum, ac
 Telamonem insidias illi com-
 parasse, servant: atque ubi for-
 te obvenit, ut cum eo Telamon

A P O L L O D O R I

pari in ludo decertaret, dis-
 co caput illi ferit, & occidit,
 ac sublatum Peleo adiutore
 quadam in sylva occultauit.
 Demū uero cæde detecta am-
 bo ex Ægina ab Æaco solum
 uertere compelluntur. Te-
 lamon Salaminem ad Cy-
 creū Neptuno, ac Salamine
 Asopi filia natum peruenit.
 Is necato serpente, qui insu-
 lam, cuius ipse rex erat, de-
 uastante: ac nullis post se re-
 lictis filiis moriens, regnum
 Telamoni concessit. Is, de-
 inde Peribœam Alcaiboi Pe-
 lopis filiam sibi uxorem con-
 iunxit. Et, Hercules, ut il-
 li mascula proles enasceretur,
 à Dijs, precibus depoposcit:
 & post preces repente aquila
 apparuit, & enatum pue-
 rum Aiacem nominarunt: Qui
 in bello contra Ilium Hercu-
 lem setutus, Hesione La-
 medantis filiam muneri acce-
 pit, ex qua sibi Teucrum
 procreauit. Ceterum Peleus

μῆλον αὐτὸν βαλὼν ὀϊσκα,
 κατὰ τῆς κεφαλῆς κτείνει.
 καὶ κομίζας μὲν πηλέως,
 κρύπτει κατὰ πινος ὕλησ·
 φαρμαδίτος δὲ τῷ φόνου,
 φυγάδης ἀπὸ αἰγίνης ὑπὸ
 αἰάκου ἐλαύνοντα. καὶ τε-
 λαμὼν μὲν εἰς θαλαμῖνα πα-
 ραγίνεται πρὸς κυρτὰ τὸν
 ποσειδῶνος, καὶ θαλαμῖνος
 τῆς ἀσωποῦ ὑόν, κτείνεται.
 δὲ ὅτε οὗτος ἀδικοῦντα
 τῶν νῆσον, ἧς αὐτὸς ἐβασί-
 λουε, καὶ πλοῦ τῇ αἰπυ-
 τῶ βασιλείᾳ παραδίδωμι.
 τελαμῶνι. ὁ δὲ χαμεῖ πρὸς
 βοῖαν τῶ ἀλκίβου τῷ πέ-
 λωος. καὶ ποιητῶν αἰ-
 χῆς ἡρακλείου ἵνα αὐτῷ
 παῖς ἄρῃν γένεται, φαίνεται.
 τὸς δὲ μὲν τὰς αἰχῆς αἰ-
 τῶ, τὸν γεννησέτα ἐκεί-
 λει αἰάτα. καὶ στρατοῦσας
 μίλος ὃς τοῖσι συν ἡρακλεῖ,
 λαμβάνει γέρας ἡσιότῃ
 τῶ λαομέδοντος θυγατέ-
 ρα, ὃς αὐτῷ γίνεται παῖς

κρος· πηλὸς δὲ εἰς φθίαν
 φυγὼν πρὸς ἑρυτίωνα τὸν
 ἄκτορος, ὑπ' αὐτῷ καθαίρε-
 ται. καὶ λαμβάνει πρ' αὐ-
 5 τοῦ τὴν θυγατῆρα αἰτιζο-
 ῖτω, καὶ τῆς χώρας τὴν ἐρί-
 τλιν μοίρα. καὶ γίνεται θυ-
 γάτρη αὐτοῦ πολυδώρα, ἣν
 ἔγχετο βῆδρος ὁ πεινέροισ'.
 10 οὐκ ἔστι δὲ καὶ τὴν θυγατῆρα
 καλυδωνίᾳ καὶ περὶ μετ' ἑ-
 ρυτίωνος ἐλθὼν περὶ ἑλίου
 ἔδωκε τὸν σὺν ἀκόντιον, ἑρυ-
 τίωνος τυγχάνει, καὶ κτε-
 15 ρει δῶρον ἀκόν. πάλιν οὖν
 εἰς φθίαν φυγὼν εἰς ἰωλκόν,
 πρὸς Ἀκαστον ἄφικνέται,
 καὶ ὑπ' αὐτῷ καθαίρεται.
 ἀγωνίζεται δὲ, καὶ τὸν ἑδὴ
 20 ἑλίκ' ἀγῶνα πρὸς Ἀτρεΐδῃ
 ἡμιδιαπάλαισας, καὶ ἄν-
 ῥωμα ἀκόντου γυνή, πε-
 λείας ὁραδεία, τῶν δὲ στυρν-
 οῖας περὶ πέμψει αὐτῷ λό-
 25 γισ'. μὴ δυνάμειν δὲ πεί-
 σαι, πρὸς τὴν γυναικα αὐ-
 τῷ πέμψατο ἑφ', μέλει δὲ

Phobiam ad Eurytionem A-
 etoris filium exulatum abiit,
 a quo postea expiatus Antia-
 gonem illius filiam in matrimo-
 nium caput: atq; in tertie
 am regni partem adscitus est.
 Mox Polydoram filiam ge-
 nuit, quam Boro Perieris fi-
 lio nuptui dedit. Inde in ca-
 lydonij Apri uenationem cum
 Eurytione simul egressus, ac-
 misso in aprum telo Eurytione-
 nem ferit, eumq; fortuito ictu
 cecidit, rursus itaq; a Phobia
 Iolcum ex fuga ad Acastum
 sese recepit, ab eoq; lustratur.
 Adhæc cum Atalanta ludis
 in Pelie regis honorem insti-
 tutis palæstrica pugna decora-
 tauit: ubi Asphydamea Aca-
 sti coniux Pelei amore cora-
 repta, ad eum literas de concu-
 bitu dedit: quæ, quoniam
 am id illi persuadere non
 potuit, ad eius etiam uxore-
 rem misit, qui à Peleo,
 Steropem Acasti filiam pro-
 pediem ductam ita illi renunti-

APOLLODORI

tiaret. Quod ubi illa accepit, laqueo se suspendit. Peleum insuper Acasto, quod eam de stupro interpellasset, calumniatur. Id ubi Acastus percepit, quem ipse lustrasset, haud quaquam abse necandum esse censuit: ac cum in Pelium montem uenatum abducit. Inde coorta de uenatione controuersia, Peleus quidem captarum ab se ferarum defectas linguas intra peram reponebat. Aique Acasti comites eas capientes, Peleum uelut nihil uenatum irridere. Is autem quotquot linguas haberet, exhibitis, tot feras illis se uenatum esse dilexit. quem, cum in Pelio sommo oppressus obdormisset: Acastus reliquit, eiq; sublatum enssem in boum fimo celauit, et abiuit. Is, deinde ex perreclus, interea dum enssem querunt, à Centauris comprehensus iam iam moriturum.

πυλέα χαμῖν, σφόδρην τὴν
ἀκείνου θυγατέρα. καὶ ὅτε
ἐκείνη ἀκούσασα, ἀγχομένη
αἰὶάτῃ. Πυλέως δὲ πρὸς
ἄκασον κατεβύδαται, λέ-
γουσα ὑπ' αὐτῇ πῶς στυ-
σίαισ' ἀπειράσθαι. ἄκαστος
ἀκούσας, κτείνει μὲν, ὃν ἐκεί-
νη φησὶ, οὐκ ἔβουλήθη. ἄρτι
δὲ αὐτὸν ἐπὶ θύρας εἰς τὸ
πύλιον. ὃ δὲ αἰμίλλης πε-
ρὶ θύρας γλιστρῆς, πηλὸς
μὲν ὃν ὦν ἐχειροῦ το θηρίων,
τὰς γλώσσας τούτων ἐκτε-
μνῶν εἰς πήραν ἐτίθει. οἱ δὲ
μὲν ἀκείνου παῖτα χειρῶ-
ν μύθοι κατεγίλων ὡς μηδὲ
τε θηροκότος τῇ πυλέως.
ὃ δὲ τὰς γλώσσας παραφύ-
μλιος ὅς τις εἴχετο ἐκείνοις πα-
ρά τ' αὐτὰ ἔφθ, πεθροκίνας
ἀρκοιμαθίας αὐτῇ ἐπὶ
πυλῷ, ἀρλιπῶν ἄκαστος,
καὶ τὴν μάχουσαν ἐπὶ τῇ
βῶν κόπρην ἐκρύβας, ἐπεί
νόσχεται. ὃ δὲ, ὅβριστα ἢ
ζητῶ τὴν μάχουσαν, ἵπῳ

τῆς κενταύρων καταλυ-
 φθεις, ἔμελλεν ἀρχαλ-
 οῦσαι. σῶζεται δὲ ὑπὸ χεί-
 ρανος οὗτος. καὶ τὴν μάχε-
 5 ραι αὐτῆς ἐκζητήσας, καὶ ἐξού-
 ρων δίδωσι. γαμεῖ δὲ, ὥς λέ-
 λικε, Πηλεὺς ἀπὸ γυναικὸς
 Ἀντιγόνης, ἐξ ἧς αὐτῷ γίνε-
 ται πολυδῶρη, ὃν ἔγχε,
 10 ὁσπέρχῃος ὁ ποταμὸς ἐπὶ-
 κλην ἑσθρὸς ὁ περὶ πόρον ἵος,
 ἐξ ἧς μενέστιον περὶ αὐτῆς
 δὲ Πηλεὺς γαμεῖ. δὲ πρὶν τὴν
 νηρείως πατρὶς ἵος τοῦ γάμου
 15 ἑξῆς, καὶ ποσειδῶν ἔβλεπε. δὲ
 πρὸς ὃ θεαποδοῦσης ἔσθαι
 τὸν ἐκ τῆς γυναικὸς
 κρείττωτος πατρὸς, ἀρχόν-
 τα. ἐνίοι δὲ φασὶ διὸς ὀρμῶν
 20 ὅς ἐστι τὴν ταύτης σιωπῆς
 οἶον, εἰρηκέναι περὶ δὲ
 ἐκ τῆς αὐτῆς γυναικὸς
 τα, οὐραίου δὲ αὐτῆς. π-
 ρὲς δὲ λέγουσι, μὴ βουληθῆ-
 25 σθαι δὲ πρὶν διὸ σιωπῆσαι ὅς
 πρὸ ἧρας παφείαν. διὰ δὲ
 ὀρμῶν δὲ ἀντιπρὸς ἐξελ-

erat, uetum hic à Chirone
 seruatur in columis, eidemq;
 quaesitum, ac repertum ensẽm
 condonauit. Peleus uero, ut
 supra dictum est, Antigonẽm
 Eurytionis patre procrea-
 tam uxorem duxit, de qua
 sibi Polydoram gignit, quam
 postea Sperchio flumini co-
 gnomento Boro Perieris filio
 uxorem collocauit, ex qua
 Menesthius natus ē. Sed et al-
 terā duxit, Theti Peleus nẽpe
 Nerei filiam, de cuius matri-
 monio Iupiter, et Neptanus cõ-
 tenderũt. At cũ Thetis ē se or-
 iũ filiũ patre futurũ esse prae-
 stantiorẽ p̃dixisset: abstinuisset
 se Iouẽ illius nuptias ferunt.
 Nec defunt, q scribāt ad eius
 cõplexum iā iam p̃deũti Ioui
 Prometheũ, dixisse, natum ex
 ea cælo d̃naturũ. Sũt eti, q me-
 morent Thetin Iunonis moni-
 tu, persuasam Iouis concubitũ
 euitasse. Hinc iratum Iouem
 noluisse, ut ea mortalis uiri
 coniugio locaretur. Chiron

APOLLODORI

nis itaq; consilio eam compre-
hendendi, ac detinendi ratio-
nem Peleus inijt: eam itaq;
cum in uarias se formas com-
mutantē obseruasset, corripit,
quæ cū interim ignis, interim
aquæ, modò ēi feræ uultū ca-
peret, non eā prius, quàm pri-
stinam formam recepisse uis-
det, remisit. Hanc demum
in Pelio monte uxorem sibi co-
pulauit: atq; inibi Dij conuiu-
uio excepti suo quisq; munere
matrimoniu cōmendarūt. Nā
Cbirō hasta fraxinea Pelcū,
Neptunus equis Balio, et Xan-
thum. Volcanus ense, ac reli-
qui, alijs munerib. cōdonarūt.
Hi uero Dij imortales fuere.
Post ubi Thetis conceptū ē Pe-
leo partū edidit, eū imortalem
factura clam peleo p noctē in
igne abscondit, et qcqd paternæ
ī eo mortalitatis erat, excoque-
bat, p diē uero, ambrosia puer-
rū inūgebat. At Peleus p obs-
eruationē palpitantē natū in
igne cōspicatus, iclamauit. Τῷ

σου αὐτῷ σωθῆναι σου. χεί-
ρωνος ἔν ἡποθεμῖον πηλεΐ
συλλαβεῖν, κατέχειν αὐ-
τῷ μεταμορφωμένον, ἐπιτη-
ρῆας, σωσπάζει· γινόμε- 5
νην δὲ ὅτε μὲν, πῦρ. ὅτι δὲ
ὕδωρ, ὅτι δὲ θηρίον, οὐ πρὸ
τῶρον αὐτῆς, πρὶν, ἢ τῷ αὐ-
τοῖς μορφῇ, εἰδὲν ἀρχα-
βοῦν· γαμεί ἢ εἰ δὲ πηλεΐ. 10
καὶ καὶ θεοὶ ἃ γὰρ μὲν δὴ αὐτῶν
μυθοὶ καὶ μὲν μὲν· καὶ δὴ δὴ
χέρων πηλεΐ δόρυ μείλιτον,
ποσειδῶν ἢ ἡποσω βάλλον,
καὶ ξαίνον. ἢ φαιστος ἢ μάχαι, 15
ρα, καὶ οἱ λιπῶνι ἔτρεα, ἀδὰ
νατοὶ δὲ ἢ ἔαν οὐτοὶ. ὥς δὲ ἢ
γλίνουσι θεῖς ἐκ πηλεΐως
βρέφος, ἀδὰνατον θεῖον· ἔ-
ποισσιν σου ἔδωκ, κεύφα πηλεΐ 20
ως εἰς τὸ πῦρ ἐγκρυβού·
τῆς νυκτὸς, ἐφθίρειν, ὅ ἢ
αὐτῷ θνητὸν πατρῶον· μεθ'
ἡμόρων δὲ ἔχρειν ἀμειβεσθαι.
πηλεΐς δὲ ἐπιτηρῆας, καὶ 25
ἀπαίροντα ἃ πατρὶς ἰδὼν
ἔαδ' ἢ πνέου, ἐβόησε, καὶ

Δίτις κωλυθεῖσα τὴν προ-
 αίρεσιν πλειόσαι, νῦν πονεῖ
 καὶ δα ἀφελισσάσα, πρὸς
 νηρηίδας ὥχεται, κομίζει δὲ
 5 τὸν καὶ δα πρὸς χείρωνα πα-
 λούς. ὃ δὲ λαβὼν αὐτὴν ἔφε-
 ρε ἀπ' ἀγχοῖς λεόντων,
 καὶ σὺν ἀγρίων, καὶ ἄρ-
 κτων μυελοῖς, καὶ ὠνόμα-
 10 σεν ἀχιλλέα. πρὸ τῶν ὅντων
 ὄνομα αὐτῷ λιγύρων. ὅτι
 τὰ χεῖλα μακροῖς οὐ προσή-
 νεγκε. πηλὸς δὲ μὲν ταῦ-
 τα σὺν ἰάσωνι, καὶ διοσκου-
 15 ροῖς ἐπὶ ῥησιν ἰωλκόν. καὶ
 αἰσυδάμειαν τὴν αἰγίδου γυ-
 νῆκα φορῶει, καὶ διελὼν
 μέλη, διήγαγε δὲ αὐτῆς τὸν
 στρατὸν εἰς τὴν πόλιν. ὥς δὲ
 20 ῥοῖα ἔφ' εἰναετῆς ἀχιλλεύς
 ἀνάλχαιτος λέγοντος, οὐδὲ
 ἔλασσε χεῖρας αὐτῆς ῥοῖα
 αἰρεθῆναι, Δίτις προειδίχα
 ὅτι αἰετὰ τὸν ὄμιλον αὐτῶν
 25 ἀφελισσάσα, κρύψατο ἐν ἠ-
 γαιῶν, ὥς πρὸ δένον πρὸ
 θύο. καὶ αἰετὸς φερόμενος τῇ

Thetis quo minus uotum ex-
 pleret suum, impedita, reli-
 cto in fantalo, ad Nerēidas
 abiit. Tum Peleus sublatum
 in manibus, puerum ad Chiro-
 nem tulit, quem ille acceptum
 leonum uisceribus, aprorumq;
 et urforum medullis enutrit,
 eumq;, cui Ligyron antea no-
 men fuit, quod mammis La-
 bra minime admouisset, Achil-
 lem nominari uoluit, Post hæc
 Peleus Iasonis & Dioscurorum
 adiumento Iolcum expugna-
 uit: Astydamiæq; Acasti cō-
 iugem occidit, ac distractis il-
 lius mēbris per eam intra ur-
 bem traduxit exercitum. Vbi
 demum nonum ætatis sue an-
 nū expleuit Achilles, calchan-
 te Troiam sine ipso capi non
 posse, prædicante, Thetis, quod
 filium eo in bello militantem
 interiturum omnino præuidis-
 set: muliebri ipsum ueste con-
 textum in Scyron insulam Ly-
 comedi pro puella incorrupta,
 ac virgine perductum com-

APOLLODORI

mendavit, ibique agens adolescentulus, Deidamiam regis filiam comprimit: ex qua Pyrrhum filium extulit, qui nouo postea nomine Neoptolemus est appellatus. Ceterum Vlysses, quando ei apud Lycomedem esse Achillem, indicatum fuit, quæsitam tuba usus inuenit: Ad hunc itaque modum Achilles ad bellum Troianum perductus est: Ad quod etiam Phœnix Amyntoris filius illum comitatus accessit. Hunc à Clytía patris pellice, ut do stupro interpellata falso insinuatam pater oculorum luce priuauit. quem Peleus ad Chironem, ductum, ab eoque curatum oculorum luce recuperata Dolopum regem constituit. Insuper Achilli Patroclus Menœtij, ac Sibeneles Acassii, siue, ut alijs placet, Peripidis Pheretis filij, uel, ut Philocrates inquit, Polymeli Peleo nati, filius, comes accessit. Is Opuntæ delatus, in Tatorum

λυκομήδιδος θυγατρὶ δῆιδεα
μεία μίγνυται. καὶ γίνεται
παῖς πύρρος αὐτῷ, ὁ καλε-
θεῖς νεοπτόλεμος αὐτοῦ. ὃς
δυασθὺς δὲ μινυθείτα πῶτα
λυκομήδιδος θυγατρὶ ἀχιλλεα
σάλαπι γιγνησάμενος ὄρε-
ται ἄλλον τὸν ζῶον εἰς ζοῖαν
ἔλθει. στυγέειτο δὲ αὐτῷ
φοῖνιξ ὁ ἀμνύτορος. οὗτος
ἔπειθ' αὐτὸν παρὸς ἐτυφλώθη
καταψιδασμένης φθορᾷ
κλυτίᾳ τῆς πατρὸς παλ-
λακίδος. πηλὸς δὲ αὐτὸς
πρὸς χείρωνα κομίζεται, ὅτε
κείνου θύραθενθείτα τὰς
ὄψεις, βασιλῆα κατέστησε δο-
λόπων. στυγέειτο δὲ, καὶ
παρὰ κλονὸς ὁ μνησιτίου, καὶ
δενέλας τῆς ἀνείσου, ἢ πε-
ριαπίδος τῆς φέρηνος, ἢ κα-
ταπὲρ φησὶ φιλοκράτης,
πολυμήλου τῷ πηλέως. οὗ-
τος δὲ ὁ πομπὴν διενεγχεῖς
εἰ παιδίᾳ πρὸς αἰσχρά-
των παίδων καὶ δακρυώ-
ντων τὸν ἀμφοδύμαστος

ἀκὼν ἀπέκτεινε. καὶ φυχῶν
 μὲν τῷ πατρὸς, πρὸ πηλεΐ
 κατῳκί, καὶ ἀχιλλέως ἐρώ
 μνος γίνεται. κέκρο. ὦ το
 5 χθον συμφυῆς ἔχον σῶμα
 αἰσθρὸς, καὶ δρᾶκοντος, τῆς
 ἀπικῆς ἐβασίλευσε πρῶ
 τος. καὶ τὴν γῆν περὶ τὸρον
 λευμλίην ἄκτην, ἀφ' ἑαυτῆς
 10 κεκροπίαν ὠνόμασεν. ὅθ' οὐ
 τυ φασὶν ἔδρξε θεῖς, θεοῖς πό
 λης καταλαβέσθαι, εἰ αἶς
 ἔμελλον ἔχειν πρᾶς ἰδίας
 ἔκαστος. ἢ κεν ἔν πρῶτος πο
 15 σειδῶν ᾗδ' τὴν ἀπικὴν. καὶ
 πολέσας τῇ τριαινῇ κατὰ
 μέσσην τὴν ἀκρόπολιν, αἰέ
 φηγε θαλάσσαν. ἢ νῦν ὅρε
 χυτῖδα καλοῦσι. μὲν δὲ τῶ
 20 τον ἢ κεν ἀθηνᾶ. καὶ ποιη
 ῶμεν τῆς καταλήψεως κέ
 κροπα μάρτυρα, ἐφύτευ
 σεν ἐλαίαν. ἢ νῦν τῷ παν
 ὁμοσῶ δεικνύται. γνηομέ
 25 νης δὲ ὁρίσθης ἀμφοῖν πόδων
 τῆς χώρας, ἀθηνᾶν, καὶ πο
 σειδῶνα διαλύσας ξόους, καὶ

ludo Clysonymum Amphidas
 mātis filiū imprudenter occidit:
 atq; i exiliū actus cū patre, à
 Pelco domi i cōubernio acce=
 ptus Achillis Amasius effici=
 tur. Porro Cecrops Indiges,
 ac geminus idest humano si=
 mul, et serpētino corpore præ=
 ditus in terra Attica primus
 regnavit, & quæ prius Aeth=
 dicebatur, de suo ipsius uocabu=
 lo cecropiā dici uoluit. Sub eo
 quoq; Deoq; fuisse decreto cō=
 cessam aīui urbū occupanda=
 rū p̄tatem, sanè in q̄b. potissi=
 mū priuatos honores unus qsq;
 adipisci posse uideretur. Pri=
 mus igitur Neptanus i Atticā
 uenit, ac percussa tridēte ad me=
 diā arcē terra, fretum repente
 exidit: id loci erecibeidē uocāt
 post hūc aut Minerva cōparus
 it: quæ lecto à se Cecrope oc=
 cupatiōis suæ iudicij teste, oleā
 ē terra p̄duxit, quæ nostra ēi
 ætate in situr i Pandrosio. Co=
 orta deinde inter utrunq; con=
 tentione, ac lite de urbe, Iupis

APOLLODORI

iter Minerarum, Neptunumque
 inter se pacavit, usque, non, ut
 quidam memorant, Cecropem,
 Cranaumque, nec Erichtheum,
 sed duodecim Deos balusce
 controversiae iudices dedit, quo
 tum sententia urbs Athenae Mi-
 neruae adjudicata fuit; quan-
 do primum ab ea oleam Cecro-
 pis testimonio productum fuis-
 se perceperunt. Minerua itaque
 de seipsa Athenis nomen im-
 posuit, at Neptunus mirum in
 modum iratus Thrusium cam-
 pum pessime afflicxit: atque At-
 ticam uniuersum pelago inan-
 dauit. Adhaec Cecrops Agrau-
 lo Aetiae filium in coniugium
 ducit, ex eoque matrem quidem
 suscepit, Erysichthonem, qui
 sine maribus liberis e uita des-
 cessit, filias uero, Agraulon
 Herse: et Pandrosion. At
 ex Agraulo, ac Marte gignit-
 ur Alcippe. Huic uim in-
 ferre Alirrhobus Neptuni,
 et Eurytes Nymphae filius a
 Marte deprehensus occiditur.

quāobrem

τὰς ἐδωκεν· οὐχ' ὥς εἰ πόν-
 τινες κέκροπα, καὶ κραναόν.
 οὐδὲ ἐριχθεά. θεοὺς δὲ τῶν
 δώδεκα. καὶ τῶν τῶν δικα-
 ζόντων ἡ χώρα τῆς ἀθηνᾶς
 ἐκείνη. κέκροπος μάρτυρ
 σκεπτός. ὅτε πρῶτον τὴν ἐ-
 λαίαν ἐφύπευσεν. ἀθηνᾶ
 μὲν οὖν ἀφ' ἑαυτῆς τὴν πό-
 λιν, ἐκείλεσεν ἀθηνᾶς. ποί-
 σειδῶν δὲ, θυμῷ ὀργισθεὶς,
 τὸ θεῖον πεδίον ἐπέκλυ-
 σεν, καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ ὕδατος
 ἐποίησεν. κέκροπος δὲ γάμος
 τὴν ἀκταίου κόρην, ἀγραυ-
 λον. καὶ διὰ μὲν ἔχεν ἐρυ-
 σιχθόνα. ὃς ἀπὸ τοῦ μετὰ
 λαξέ. θυγατρός δὲ ἀγραυ-
 λον ἔσπον, πάν. βοσον, ἔ-
 ραυλῶ μὲν ἔν, καὶ ἑρὸς ἀλ-
 κίπην γίνεταί. τὴν τὴν ἑα-
 ρυλῶν ἀλκίπῳ θίος ὁ ποσει-
 δῶντος καὶ νύμφης αὐτῆς
 ἔσπον ἀρεος φάραθις κτεί-
 νεταί. ποσειδῶν δὲ ἐν ἀρεῖῳ
 πάγῳ κτείνεται. δικαζόν-
 των τῆς δώδεκα. θεῶν ἄρῃ,
 καὶ

καὶ ἀχρλίεταί. ὅς οἱ δὲ, καὶ
 ὅρμον κέφαλος, οὐδ' ὄραδεῖ
 σα ἡὼς ἔρπασε, καὶ μίγαι-
 σα εἰ συνέει, παῖδα ἐγλίνυ-
 5 σε πιδωνόν. οὐ παῖς ἐγλίε-
 το φάειδων. τούτου δὲ ἀνύ-
 τοῦς. τῷ δὲ, σάινδοκος, ὅς ἐκ
 συνείας ἑλδίων εἰς κελικίας,
 πόλιν ἔκτισε κελκίδειν. καὶ
 10 γήμασ. Δασακίω τὴν μεγε-
 ασκίου κινύραν τῆς ἀστυ-
 είων βασιλεία ἐγλίνυσε. κα-
 νύρας οὐτος εἰ κύντρα, πε-
 ραγλινόμβιος οὐτ. ἀκῶ ἔκτι-
 15 σε παῖφον. γήμασ δὲ ἐκεί-
 μεν δάρεμν κορην πυγμαλίω
 τος κυπρίων βασιλέως, ὅξυ
 πορον ἐγλίνυσε, καὶ ἄδωνις.
 πρὸς δὲ τούτοις θυγατέρας
 20 ὁρσεδίην. ἀκοζόριον, καὶ
 ἑραιπίαν. αὐταὶ δὲ, ὅξυ μὴ
 νιν ἀφροδίτης, ἀλλὰ τείους
 ἀποβόσι πωδοναζόριον, ἢ
 βόλον εἰ αἰγύπτιον μετὰ λα-
 25 ξία. ἄδωνις ἢ ἐπιποῦς ὦν,
 ἀντὶ μεδὸς χόλου, πολλὰ γαίς
 εἰ, ἡδύς, ἀπὸ σὺνδρος, ἀπὸ δὲ

quāobrem Neptunus. Mariē i
 Ariopago caedis reum agit: Is
 duodecim Deorū sentētia iudi-
 catus absoluitur: at Cēphalus
 Hērse, et Mercurij filius fuit:
 quē; cū Aurora supra modum
 amaret, correptū secū asporta-
 vit i Syriā, ibiq; illius cōcubitu
 grauida fit, et Tithonū pepit-
 cui Phaeibōtem filiū fuisse p-
 dūt. Huius autē fuit Astynous,
 ex quo, Sādocus: q; ē Syria pfe-
 ctus in Ciliciam, Celenderim
 urbem cōdidit: duāq; in ma-
 trimonium. Thanae. Mege-
 sari filia Cinyram Assyrioz
 rū regē procreavit. Hic Ciny-
 ras cū in Cyprū se cōtulisset,
 cū populo, paphū cōdidit, Du-
 ἑλδίαq; inibi uxore Metharme
 Pygmaliois. Cypriaz regis fi-
 lia oxypora, et Adonin genuit:
 Necpō filius. Orsedicem Laa-
 gorēq; et Brasin ex eadē sus-
 cepit. Hae vero ob Veneris
 irā alienigenis, pmissae miris
 ui:ā i Aegypto cū morte cōmu-
 tatur. Adonis uis puer adhuc,

APOLLO DORI

Diano iracūdia, en uenatione
ab apro percussus interijt. Hūc
Hesiodas Phœnticis et Alphe-
sibœæ filiū fuisse ait, Panyas-
su uero de Thoante Assyrioz
rum rege, qui Myrrhām sis-
liam habuit, natam refert.

Hæc myrrha per iram Venæ-
ris, quod eam nibils faceret,
patris amore corripitur: atq;
usa nutricis opera, cum infan-
tate noctes duodecim concu-
buit. Is: ubi rem sensus, stris-
set in filiam ense impetum fe-
cit, quæ, cum iam comprehen-
deretur: Deos rogat, ut nuf-
quam appareat. Tum Dii il-
lam miserati in arborem sui
nominis commutarunt: ac des-
cimo post mēse rescissas arbo-
re, Adonin ex ea filium ortum
fuisse ferunt. quem Venus
formæ ergo infantem adbu-
clam deis in arca occultatum,
ante Proserpinam constituit,
quem simulac illum conspec-
xit, se redditurum negavit.
Delato ad Iovem iudicio, ires

νε, ἰοῖσθες δὲ αὐτὸν, φοίνι-
κος, καὶ ἀλφειοβοῖας λέ-
γει. πανύασις δὲ φησι Ἰόαν-
τος βασιλεὺς ἀσσυρίων, ὃς
ἔχε θυγατέρα σμύρναν· αὐ-
τὴ κατὰ μῆνι ἀφροδίτης,
οὐ γὰρ αὐτὴν ἐτίμα, ἔχει τὴν
παρὰς ὄφρατα. καὶ συνω-
γὸν λαβοῦσα τὴν φροῦ-
δὸν ἀγνοῶντι τῇ πατρὶ νύκ-
τας δώδεκα συνουκῶσα. ὃ
δὲ, ὡς ἦν ὁ θεὸς, ἀπασι μὴ οἰ-
σέμενος ἰδὼν αὐτὴν. ἡ δὲ,
παρεκκαταλαμβανομένη,
θεοῖς ἔνεκα το, ἀφαιρῆναι
δοῦναι. θεοὶ δὲ καὶ τοικτεῖραν
πρὸς αὐτὴν, εἰς δένδρον με-
τέλλαξαν, ὃ καλοῦσι σμύρ-
ναν. δεκαπενταίω δὲ ὕσθον
χρόνον, τῷ δένδρου ἐαλέντος, 29
χρονὸν δὴ καὶ τὸ λεγομένον ἄ-
δωνιν· ὃν ἀφροδίτη ἔλαβε καὶ
λοιδοῦν ἐπὶ νύκτι κρύφῃ θεῶν
εἰς ἀφρόντα κρύψασα, πρὸς
σεφόνῃ παρῆστα το. ἐκείνη δὲ
ὡς ἐδέξατο, οὐκ ἀπέστειλε.
κρίσις δὲ καὶ διὰ τοῦτο γέγονε.

νης, εἰς τρεῖς μοῖρας διηρέ-
 5. θη ὁ εὐαιωτός. καὶ μία μὲν
 πρὸ ἑαυτῷ μέλειν τὸν ἄδω-
 νιν. μία δὲ παρὰ πόρος.
 10. φόνη προσέταξε. τίω δὲ ἐξ
 τῶραν, πρὸ ἀφροδίτη. ὁ δὲ
 ἄδωνις ταύτῃ προσέειπε,
 καὶ τίω ἰδίᾳ μοῖρα. ὅτε
 15. ρον δὲ θυρούων ἄδωνις ὑπὸ
 οοσὺς πλῆγεις ἀπιδανε. καὶ
 κροπρὸς δὲ ἀφροδυνόζος, κρα-
 νὰς * αὐτόχρον, ἐφ' οὗ τὸν
 ἐνδὲ δευκαλίωτος λέγεται
 20. κατακλυσθὲν γένεσθαι. οὗ
 5. τοῦ γήμας ἐκλακεδαίμο-
 νος πεπλάδα τίω μόνος, ἐ-
 γλίνθησε κραναὴν, καὶ κρα-
 ναίχην, καὶ ἀτθίδα. ἥς
 ἀφροδυνούσης ἐπὶ πρὸ δίνου,
 25. τίω χρόνι κραναὸς ἀτθί-
 δα προσήγορσε. κραναίης
 δὲ ἐκβαλὼν ἀμωμτύων ἐ-
 βαπίλυσε. ὅτε νῆνιοι μὲν
 30. δευκαλίωτος, ἔνιοι δὲ * αὐ-
 25. τόχρονος λέγουσι. βασιλεύ-
 οντα δὲ αὐτὸν ἐνδὲ θώδε
 καὶ ἐπὶ, ἐν χρόνιός ἐκβαλῶν.

in partes annum partitus est,
 ut unam apud se ipsum, alte-
 ram cum Proserpina, tertiam
 demum cum Venere Adonis
 permaneret, imperavit. Ado-
 nis autem, quæ pars sibi ab
 Ioue distributa fuerat, eam
 ipsi Veneri attribuit. Nec
 longo post tempore inter ue-
 nandum Adonis ab apro uul-
 neratus occidit. Post, ubi Ces-
 crops humanitaē exiit, Cra-
 naus indiges, sub quo Deuca-
 lionis diluvium fuisse narra-
 tur, ducta à Lacedæmone Pes-
 diade Menetis filia, Cranaem
 genuit, & Cranæchmen, &
 Atthidem, quæ cum, virginis-
 tate necdum expugnata obij-
 set, Cranaus ab ea terrâ At-
 thidē uocitavit: ubi, post Cra-
 naum expulsū regnavit Am-
 phictyon. Hunc nonnulli Deu-
 calionis, alii uero * indigetis
 hominis filium fuisse dicunt.
 qui, cum duodecim annos re-
 gnum tenuisset, ab Erichibo-
 no pellitur, hunc Hephestes,

APOLLODORI

ex Cranae Aethidis nata si-
liū esse aunt. Sūt ēt, qui Vols-
cani, & Palladis esse uelint,
hunc in modū. Minerva olim
arma sibi conflare uolens ad
Volcanum adierat. Hūc in-
terim relistum a Venere Miz-
neruae constuprandae cupido
desiderium incessu: eamq;
attrectare aggreditur. Hec
fugit: ille fugientem insequi-
tur, atq; proxime eam uenit,
i summa erat necessitate, clau-
dicabat enim, Deam inire co-
nabatur. Ea uero, ut pudica
erat, & uirgo, uirum non ad-
mittebat. Volcanus demum
lentigine raptus in uirginis se-
mur semen effudit. Tum
tristata, semen lana deter-
sum in terram deiecit, ac mox
in fugam se dedit. Inter-
ea uero ex demisso in hu-
mum semine gignitur, Erich-
thonius. Hunc clam dijs alijs,
dum immortalem facere stu-
det, educauit: postiq; in cista
Pädroso Cecropis filiae cōmen-

ἄϊον οἱ μὲν ἡφαίστου. τὴν καὶ
καὶς θυγατρὸς ἀττίδος εἶναι
λέγουσιν. οἱ δὲ ἡφαίστου, καὶ
αἰθλιάς οὐτως. αἰθλιάς πα-
ρελήθοις πρὸς ἡφαίστου ὁ-
πλὰ κατασκυλεύουσι δέλε-
σα. ὁ δὲ ἐγκαταλείμμε-
τος ἑστὶ ἀφροδίτης, εἰς ἐπὶ
θυμῷ ἄλλοι δὲ τὴν αἰθλιάς.
καὶ δῶκεν αὐτῇ ὄρεα το-
ῦ δὲ, ἔφοντο. ὡς δὲ ἐγγύς
αὐτῆς ἐλήθοι, πολλὴ αἰάγ-
κη, ἦν γὰρ χαλὸς, ἐπειρᾶτο
συνελθεῖν. ἡ δὲ, ὡς σῶφρων
καὶ πρὸς δέος οὐσιν οὐκ ἠνέχε-
το. ὁ δὲ, ἀπὸ πύθμενος εἰς τὸ
σκελὸς τῆς θεᾶς. ἐκείνῃ δὲ
μυσκαθεῖσα, εἰς ἀχρμάξα-
σα τὸ γόνον, εἰς γῆν ἐβρίψα-
το. τοῦ γόνου δὲ αὐτῆς, καὶ τῆς
γονῆς εἰς γῆν πεδύσης, ἐρ-
χόνιος γίγεται. ἄϊον αἰθ-
λιάς κρύφα τῆς ἄλλων θεᾶς
ἔτρεφεν. αἰθλιάς δὲ δέλεσα
ποιῶσαι. καὶ καταθεῖσα
αὐτὸν εἰς κίστην, πανδοχέω
τῇ κίρκῳ παρακατέθε-

5 πο. ἀπειποῦν(α τὴν κίστην
 αἰοίγειν. αἱ ἀδελφαὶ τῆς
 παισρόπου αἰοίγοισιν ἑαυ-
 10 τὰς δὲ οὐργίαι, καὶ θεωροῦσι
 τῷ ἑρέφει πῖρα περιεμλίων
 δρᾶκοντα. καὶ ὡς μὲν αἰοί-
 λεργοῖσιν ἀπ' αὐτῆς διεφθάρ-
 ρησαν τῆ δρᾶκοντος. ὡς δὲ
 αἰοίσι, δι' οὐργὴν ἀθηνᾶς, ἐμ-
 15 ομαεῖς γινόμεναι, κατὰ τῆς
 ἀκροπόλεως αὐτὰς ἔρρι-
 ψαν. εἰ δὲ τῷ πεμλίει ἑρε-
 φεῖς ἐρχομένιος ὑπ' αὐτῆς
 ἀθηνᾶς, ἐκβαλὼν ἀμφι-
 20 κτύονα, ἐκασίλευσεν ἀθην-
 ῶν. καὶ τὸ εἰ ἀκροπόλει
 ἐόκον τῆς ἀθηνᾶς ἰσχύσα-
 πο. καὶ τῆς παναθηναίως
 τῶν ἐορτῶν σιωπῆ(α. καὶ
 25 πασιδίαι νύστα νύμφῳ ἑ-
 γμῶν. ὅς ἦς παῖς πανοίων
 ἐλιννύου. ἐρχομένου δὲ ἀ-
 ποθανόντος, καὶ ταφείτος
 εἰ τῷ ἀ, τῷ πεμλίει τῆς ἀθην-
 30 ᾶς, πανοίων ἐκασίλευσεν.
 ἐφ' οὗ δὴ μῆτρης, καὶ διόνους
 εἰς τὴν ἀττικὴν ἔλθοντα

daui: iuerdiciq; ne cistam re-
 tegeret: At Pandrosi sorores,
 quod curiosae admodum fo-
 rent, cistam aperiuunt, ad po-
 lutamq; puero draconem spes-
 flant. Nec defunt, qui ab
 eodem dracone fuisse inter-
 emptas, assipulentur, Alio-
 rum uero testimonio Palladis
 ira, furore percitae, de sum-
 ma sese arce praecipites eie-
 cerunt. Interea uero Erich-
 thonius in templo à Minerua ip-
 sa enutritus pulso Amphicty-
 one Athenarum regno positus
 est, ac Mineruae: signum in
 arce constituit: necnon Pan-
 athenaeorum celebritatem in-
 stituit. Pasubeamq; Nai-
 dem nympham uxorem ac s-
 cepit, ex qua sibi Pandion
 natus est, Denq; Erichthon-
 nio uita functo, ac in primo
 Palladis phano sepulto, Pan-
 dion regnum adipiscitur:
 quo regnante Ceres, Dyo-
 nysiusq; in Atticam uene-
 re: Atqui Cererem Eleusine

A P O L L O D O R I

Celeus suscepit. Dionysus
 vero ab Icario hospitio exci-
 pitur, à quo vitis palmitem
 muneri accepit, ab eoq; vini
 faciendo rationem didicit. Is
 igitur Dei b'ificia mortali-
 bus impertiturus, ad pastores
 se quosdam contulit, qui cum
 gustassent vinum: atq; animi
 causa sese largius meri pocu-
 lis inuitassent; malum sibi me-
 dicamentum datum esse arbi-
 trati Icaro necem fustibus in-
 tulerunt. Erigone vero filiae
 patrem uestiganti herilis can-
 nis, cui Mærae nomen fuit,
 Icarium consecretari solita, ca-
 dauer, ubi nã delitesceret, in-
 dicauit. Tum filia patrem de-
 flens se ipsam ex arbore sus-
 pendio necauit. Pandion in-
 terea de ducta uxore Zeu-
 xippe matris suæ sorore, fix-
 lias Procnem, ac Philome-
 lam, & geminos erechtheum,
 Butemq; suscepit. Dein cons-
 flato in Labdacum bello de ter-
 re finibus in belli societatem

λα δὲ μνηστῆρα μὲν κελεύσας εἰς
 τὴν ἐλευσίνα ὑπὲρδέξατο·
 δῖονυσσον δὲ ἰκάρειος· καὶ λαμ-
 βάσει πρ' αὐτῆς κλῦμα ἀμ-
 πέλου· καὶ τὰ ποτὶ τὴν οἶνον 5
 ποιεῖσθαι μάστιγι δάμνασθαι, καὶ τὰς
 τῆς θεοῦ δωρηθεῖσθαι δίδωσθαι
 χάριτας αἰθερώποισι ἀφι-
 κνέσθαι πρὸς πίναος ποιμέ-
 νας, οἳ γὰρ ἄμεινοι τῆς πο- 10
 τῆς, καὶ χωρὶς ὕδατος ἀφει-
 δῶς δι' ἡδονὴν ἐκλύουκτες,
 πεφαρμάχθαι νομίζοντες,
 ἀπέκτειναι αὐτόν· καὶ γόνυ
 δὲ τῇ θυγατρὶ τὸν πατρός· αἰ- 15
 μακροβούσῃ, κύων σωτήρης
 ὄνομα μαίρα, ἣ τῷ ἰκάρῳ
 σωείπετο, τὸν νεκρὸν ἐμήνυ-
 σε· καὶ κείνῃ καποδυρμὴν
 τὸν πατρός, ἐαυτῷ αἰετῶ- 20
 τῃσε· πανδίῳ δὲ γάμοσ'
 ἐβούλεπτο τῆς μητρὸς τὴν
 ἀδελφῶν, θυγατρός· μὲν
 ἐτίκνωσε πρὸς κύνῃ, καὶ φε-
 λομήλας· παῖδας δὲ διδύ- 25
 μοις ἐρεχθεῖ, καὶ εὐνύκῃ·
 πολέμου δὲ ἔχουσαν σάντος

πρὸς Λάρδακον, πρὸς γὰρ
 ὄραν ἐπικαλέσαστο βασιλὸν,
 ἐκδράκνης τηρεῖα τ' ἄρεως.
 καὶ τὸν πόλεμον σὺν αὐτῷ
 5 κατορθώσας, ἔδωκε τηρεῖ
 πρὸς γάμον τὴν ἑαυτοῦ θυ-
 γατρίαν Πρίκην. ὁ δὲ ἐκ-
 τὰς τῆς γυναικὸς παῖδα ἴο-
 τυν. καὶ Φιλομήλῃς ὄρα-
 10 θίς ἐφθέρει. καὶ ταύτῃ,
 εἰπὼν πεθναίαι Πρίκην.
 κρύπτει αὐτὴ τῇ χειρὶ.
 αὐτῆς δὲ γάμος Φιλομή-
 λαι στυγερὸς ἔσται. καὶ τὴν
 15 γλῶσσαν ἐξέτεμνεν αὐτῆς.
 ἡ δὲ ὑφίνασα ἐπὶ πύλῃ
 γράμματα, καὶ δὲ τού-
 των ἐμύνησε Πρίκη τὰς
 ἰδίαν συμφορὰς. ἡ δὲ αἰὶα
 20 ζήτησά τὴν ἀδελφὴν κτεί-
 νει τὸν παῖδα ἴττω, καὶ κα-
 λήσασα, τηρεῖ διέπνοα γνο-
 οῦπι περὶ θυοῖ. καὶ μετὰ
 τῆς ἀδελφῆς διαταχθεῖς
 25 φυγῇ. τηρὸς δὲ αἰδομένη-
 ρος, ἀρπάσας Πίλικαν ἔδω-
 κεν. αἱ δὲ, εἰ δαυλίᾳ τῆς

Tereum Martis filium de
 Thraciâ conuocauit eorū; bel-
 lo per eius auxilia præclaris-
 sime gesto: Procnem filiam
 suam Tereo nuptui colloca-
 uit. Hic suscepto ex ea itye
 filio, Philomelam amore suc-
 census uitiat. Eamq̃, simula-
 to Procnes obitu, rure celat,
 & huiusce loco Philomelam
 ductam comprimit. Inde huc
 linguam defecuit, ea uero
 per litteras in peplo contex-
 tas, suas ipsius Procne soror-
 ri, miserias significauit.
 Hæc, post quæsitam Germa-
 nam Itym puerum trucidauit,
 elixatamq̃; Tereo, in-
 scio epulandum apposuit, ac
 repente cum sorore profugit,
 Tereus cognito facinore ab-
 reptâ securi fugientes in-
 sesquitur. Hæc uero, cum iam
 Dauliam Phocidis urbē per-
 uenissent, circumsep̃iæ Deos
 rogant in auem mutari. Tum
 Procne fit Luscinia, Philo-
 mela uero in hirūdinem trās-

APOLLODORI

formatur. Adhæc Tereus in
Vpupam commutatur. Inde
Pandion ubi fato concessu, si-
lij diuisis interse patrijs facul-
tatibus, Erichtheus regnum
accepit. Sacerdotio aut Miner-
us, Neptuniq; Butes Erich-
thonij filius honestatur. At
Erechtheus. Praxithecæ Pbra-
simi, & Diogenæ Cephiso-
natæ filiam uxorem duxit,
ex qua filios habuit, mares,
Cecropem, Pandorum, &
Metionem, feminas uero Pro-
crin, Creusam, Chiboniam,
Oribhiam, quam postea Bo-
reas rapuisse dicitur. Chiba-
niam Butes in cōiugio habuit.
Atqui Xuthus Creusam du-
xit, & Procrin Cephalus
Deionei filius. Hæc sum-
pta corona aurea Pteleonti
subigitur, et a Cephalo depres-
benta, ad Minoem confugit,
Hic eius etiam amore correpe-
tus est, eiusq; concubitum im-
petrat. At, si mulier hæc
cum Minoë concubisset, nul-

φωκίδος γινώμλαι περνεα-
τά λυπτοί θεοῖσ' ὄνχονταί
ἀφρνεωδῆναι. καὶ πείκνη
μελὶ γίνεται αἰσδῶν. φιλομή-
λα δὲ χελιδῶν. ἀπωρνεοῦ-
ται δὲ, καὶ τηρῶς, καὶ γίνε-
ται ἔποψ. πανδίωνος δὲ
ἀφρθανόντος, οἱ παῖδες πα-
τρώα ἐμερίσθω. καὶ τῶ βα-
σιλείαι ἐρχοῦς λαμβάνει. το-
τῶ δὲ ἰδρωσύνῳ τῆς αἰθῆ-
νης, καὶ τῷ ποσειδῶνος ἱπ-
ἐρχοῦς προξιδίαι τῶ
φρατίμου, κὶ διοχλείας τῆς
κνέου, ἔχ παῖδας κέρρο-
πα. πάνδωρον, μετόνα. θυ-
γατῶας δὲ, πείκειν, κέρρον
βαν, χονία. ὠρεϊδίαν, ὅς
ἦρπασε βαρῆας. χονίαν μελὶ το-
δῶν ἔχ με βούτης. κέρρον
δὲ ξούδος. πείκειν δὲ κέρρα-
λος ὁ δικιονέως. ἡ δὲ, λαβοῦ
χρυσῶν σέφαιον, πῆλῆον
πιστωνδῶνεται. καὶ φε-
ραδεῖσας ἀπὸ κεφάλου,
πρὸς μέγα φάσται ὁ δὲ αἰ-

τῆς ἐραῖ, καὶ πείθει σωέλ-
 θειν. εἰ δὲ σωέλθοιε γυνῶ-
 μιναι, ἀδύνατον ὄν αὐτῶν
 σῶθῃναι. πασιφάη γάρ, ἐ-
 5 πειδὴ πολλάις μίνας σωθῆ-
 νάξθω γυναιξίν, ἐφαρμά-
 κουσιν αὐτόν. καὶ ὁ πότε ἄλ-
 λη σωθῆναι ἔσθω, εἰς τὰ ἄρ-
 θρα ἐφίει θηρία, καὶ οὕτως
 10 ἀπώλωτο, ἔχοντος αὐτῷ κε-
 φάλου αὐτῆς κῦνα ταχὺ,
 σκόντιόν τε ἰδυόλον. ἡδὲ
 τούτοις πείκειν ἰδούτω τὴν
 αἰδοῦ τῶν κυρκάων, πει-
 15 εῖξεν, πρὸς τὸ μεδὲ βλά-
 ψαι, καὶ σωθῆναι ἔσεται.
 δίδρασκ' αὖτις τῶν μίνας
 ος γυναιξί, ἢ κεν εἰς ἀδύ-
 νασ', καὶ διαλλαχέτω κα-
 20 φάλας, μετὰ θύτου παραγί-
 νεται εἰς θύραν. ἦν γὰρ θη-
 ρατικὴ. δίδρασκ' αὖτις τῶν
 μίνας εἰς τῇ λοχίῃ ἀγνοῦσας,
 κεφαλὸς ἀκροτίζῃ, καὶ τυχόν
 25 ἀρκετεῖναι πείκειν. καὶ κρι-
 θεὶς εἰ ἀρεῖα παύσῃ, φυγεῖν
 αἰδῶν καὶ ταδμηγέται.

la potuisset ratione servari.
 Nam Pasiphaë, quod cum mul-
 tis mulieribus Minoem rem
 habere nō ignorabat, eū ueno-
 ficus infecit, ut quoties secum
 alia cubaret, in illius artus
 uiperæ irruerent immanes,
 eumq; in modum pellices Pas-
 siphaë disperdebat. * Cephalus
 igitur, perniciosissimum habebat
 canem, cui Lælapī nomē fuit,
 & quem nulla fera poterat es-
 uitare. Iaculum adhæc, eua-
 ius ictus neminem unquā fe-
 fellit. Inter hæc Procris cōspis-
 cata virū, Circeā, sumēs radi-
 cē, neq; sibi obesset, cōcūbat.
 At uerita rursus Minois con-
 iugem, Athenas proficiscitur,
 & in Cephalī gratiam redijt
 & cum eo ad uenandum con-
 cedit, quippe quæ uenandi
 studio mirifice oblectabatur.
 Hæc occulte uirgine infecuta in
 ter fruteta latitabat, eiusq; ma-
 tu pmoueri iungula maritus
 sentiens iaculū ineuitabile mis-
 sit, eaq; percussam uxore Pro-

APOLLODORI

erim interfecit. Quocirca Cephalus ab Areopagi Iudicib. exilio sempiterno damnatur. Interea uero Oribyia Ilisum annē irajcientem Boreas rapuit, et cum ea concubuit. Hæc illi filias Cleopatram, et Chionē, mares autem Zetem, & Calain aligeros peperit. Qui cum Iasone in Colebos nauigantes, et Harpyias insectantes moriuntur, sue, ut Acusilaus ait, circa Tenam insulam ab Hercule interempti fuerunt. Cleopatram Phineus coniugē cepit: cui ex ea filij gignuntur Plexippus, & Pandion, bis auctus filijs, ex Cleopatra Idæam deinde Dardani filiā sibi matrimonio sociauit. Ea uero, priuignos, perinde, ac in Phinei cædem conspirantes, falsò apud patrē infemulat, Huic ille credulus, ambos oculis priuat, interea Argonauia cum Boreæ filijs illuc impulsus in Phineum animaduertunt. Coione autem Neptus

ώρειόμασι δὲ πηδῶσιν ἰδὼν ἰλίσσας ποταμούς, αἱ παῖ-
σας βορέας σπῶν λῶει. ἡ δὲ
χρυσῇ θυγατρὶ αὐτῷ μετὰ κλει-
πάτραι, καὶ χιόνιω. ἱγούς ὃ
ζήτην, καὶ κίλαϊν πῆρας
θύς. οἱ πολέοντες σὺν ἰάω-
νι, καὶ τὰς ἀρπύγας διώ-
κοντες, ἀπέθανον. ὥς δὲ ἀκ-
σίλαος λέγει, πρὸς τῶναι-
ὐφ' ἡρακλείου ἀπώλοντο.
κλειοπάτρα δὲ ἔχμε, Θι-
ονὸς ὠρίνοι ὃ παῖδες ἔχου-
τ' ὡληξίωπος, καὶ πανδίων,
ἔχων δὲ ρύτιος ἐκ κλειοπά-
τρας παῖδες, ἰδυαίαν ἐγά-
μισεν τῷ δαρδάνῳ. καὶ κί-
νῃ τῇς πεζόναν πρὸς θινίαν
φθορὰν κατὰ δόρυται. καὶ
πισδύρας θινὸς, ἀμφοτέρω-
ροιὸν τυφλοῖ. περὰ πολέον-
τες δὲ οἱ ἀρπυγιάται σὺν
βορέαδαις κολάζονται αὐ-
τόν. χιόνῃ δὲ ποσειδῶνι μί-
γνυται. ἡ δὲ κρύφα τῷ πα-
τρίῳ ὅ μολὼν περὶ σῶσαι, ἵνα
μὴ χλίνται κατὰ φανίς, εἰς

τὸν βυθὸν εἴπει τὸ παι-
 διον. ποσειδῶν δὲ αἰελέμε-
 νος, εἰς αἰθιοπίας κομίζε· καὶ
 δίδωσι βεΐθεσι κύμη δέ φειν
 5 αὐτῇ θυγατρὶ καὶ ἀμφι-
 τεΐτη· ὥς δὲ ἐπελειώδη,
 εἶδον ὁ βενθισκύμης αἰὲρ.
 τῶν ἐτάρων αὐτῇ τῇ θυγα-
 τῶν δίδωσιν· ὁ δὲ καὶ τῶν
 10 ἀδελφῶν τῆς γαμβρείσης,
 ἐπείρηνσε βιάζεσθαι· καὶ
 οὕτω φυγαδίδους, με-
 τὰ ἰσμάρου τῷ παιδὸς, πρὸς
 πηλείον καὶ θρακῶν βασι-
 15 λεύς· ὃς αὐτῇ τῷ παιδὶ τῶν
 θυγατέρων σὺν ἤκονσε· ἐπεὶ
 λούων ἢ ὕδρον γυνεῖα κα-
 ταφαίης γίνεται· καὶ πρὸς
 ἐλευσινίῳ φύγει· καὶ Φι-
 20 λίας ποιεῖται πρὸς αὐτῆς.
 αὐτῆς δὲ ἰσμάρου πρὸς τῆς
 γαμβρείσης, ὡς πρὸς
 πηλείον παραγίνεται· καὶ
 τῶν πρὸς αὐτὸν μάχῃ δια-
 25 λυσάμενος, τῶν βασιλείων,
 παρέλαβε· καὶ πολέμου
 εἰσάκοντος πρὸς ἀθηναίῳ, καὶ

no admiscetur. Quae cum,
 clam patre Eumolpo, peperis-
 set, ne detegeretur, in mare
 deiecit infans. Hunc sta-
 tim Neptunus exceptum, in
 Aethiopiam transferret, et Ben-
 thesycyme filiae suae alen-
 dum commendat, et Amphi-
 trite. Qui, cum etatis integre
 fuit, intus Benthescymes con-
 iux, huic alteram filiarum
 uxorem dedit. Hic autem ux-
 ris quoque suae sorori uim in-
 ferre aggreditur. quamobrem
 exilio multatus cum Ismaro
 filio, ad Tegyrium Thraciae
 regem confugit. qui filiam,
 ipsius filio, coniugavit. De-
 inde uero insidias Tegyrio
 quoque comparasse detectus, ad
 Eleusinos aufugit, eorumque
 amicitiam sibi conciliavit.
 Rursus aut, Ismaro filio de-
 functo, a Tegyrio reuocatus
 in Thraciam redit, ac soluta inter
 eos discordia regnum accepit.
 Mox conflato inter Athenienses,
 et Eleusinos bello, ascius

APOLLODORI

ab Elenfinijs, magno cū Thracum exercitui opem laturos aduenit. At Erechibeo pro Atheniensibus uictoriam adeptus: Deus rem bellicam præclare gesturum, cecinit, si filiarum unam iugularit. Qui cum natu minimam, immolasset, & reliquæ tum omnes se se iugularunt. Siquidem, ut quidam testati sunt, de se uicissim occidendis, conspirauerant. Commissa uero post immolationem pugna Erechibeus Eumolpum obruncauit. Inde uero ubi Neptunus cum ipsius domo Erechibeū dissoluit, Cecrops Erechibei filiorum maximus regnum administrauit, & is ducta in coniugium Metiadusa Eupalami filia Pandionem filium suscepit. Hic una cum Cecrope patre regnans à Mettionis liberis p seditione eiectus fuit. Hinc Megara ad pylam profectus eius filiam iam dudum nubilem uxorem cepit, à qua

ἐλαδσινίοισι, ἐπικληθεὶς ὑπὸ ἐλαδσινίων, μετὶ πολλῶν συνεμάχει θρακῶν διαδάμεως. ὄρεχθεὶ δὲ ἰσχυρὰ ἀδυνατῶν νίκης χρωμλίῳ ἔχρησεν, ὃ θεὸς καὶ τορδῶσειν τὸν πόλεμον, ἐὰν μίαν τῆς θυγατρὶν σφάξεν. καὶ σφάξατο ὡς αὐτῆς τὴν νεωτάτην, καὶ αἰλοῖται ἐαυτὰς κατέσφαξε. ἐπεποίλωτο γὰρ, ὡς ἐσφαζέοντι δὲ, σωμαμοσίαν ἀλλήλους συναπολέεσθαι. χρομλῆς δὲ μετὰ σφαγάν τῃ μάχῃς, ὄρεχθεὺς μετὰ αἰείλας δὲ μολῶν. ποσειδῶνος δὲ καὶ τὸν ὄρεχθεῖα, καὶ τὴν οἰκίαν αὐτῆς κατελύοντος, κέρροφ, ὁ πρεσβύτερος τῆς ὄρεχθείας παίδων, ἐβασίλευσεν. ὃς γάμος μὴ ἡαδουσαν τὴν δὲ παλάμουν παῖδα, ἐτίκνωσε πανδῖονα. οὗτος μετὰ κέρροπος βασιλεύων, ἰσχυρὰ τῆς μητιανος ἡδὲ καὶ τὰς αἰσιν ἐβελόδη. καὶ πῆ ἀγλιόμηνος εἰς μέγα-

ρα πρὸς πύλαι τῶν ἐκείνου
 θυγατέρα*, πάλαι γαμει.
 αὐδὴς καὶ τῆς πόλεως βασι
 λεύς ὑπ' αὐτῆς καλίστα).
 5 κτεῖναι γὰρ πύλαι ὅ τ' οὐ
 παρὸς ἀδελφὸν βίαιτα,
 τῶν βασιλείων δίδωσι παν
 δίωνι. αὐτὸς δὲ εἰς Πελοπόν
 νησον σὺν λαῷ πᾶν κληόμε
 10 νος, κτίζει πόλιν Πύλιν.
 Πανδίωνι δὲ ἐν μεγάροις ὄν
 τι, παῖδες ἐγένοντο. αἰδύς,
 Πάλλας, Νῆσος, Λύκος. αἱ τοί
 δὲ αἰγία σκυρίου εἶναι λέ
 15 γισσιν, ὑποβληθῆναι δὲ
 ὑπὸ Πανδίωνος. μετὰ δὲ τῶν
 Πανδίωνος τελευτῶν οἱ παῖ
 δες αὐτῷ στρατεύσαντες ἐπ'
 Ἀθήνας, ὅξέ βαλον τὸν μη
 20 ποτιδάς. καὶ τῶν ἀρχαίων τε
 στραχὴν διείλον. εἶχε δὲ τὸ
 πᾶν κράτος, αἰγύδης, γαμει
 δὲ πρῶτον μὲν, μήτην τῶν
 ὀπαλῶς. δούτῳ δὲ χαλ
 25 κώπην τῶν ἐμμένοντος. ὥς δὲ
 οὐκ ἐλθόντες αὐτῷ, δε
 δικαίς, τὸν ἀδελφεὺς εἰς πύ

deinde urbis regno praefici =
 tur. Nam, cum pylon Bian =
 tem patrum occidisset, Pan =
 dioni genero regnum tradit,
 ipse uero traducto in Pe =
 loponnesum populo Pylum
 urbem condit. Interea Pan =
 dioni Megaris regnanti, na =
 ti sunt filij Aegaeus, Pallas,
 Nesus, & Lycus. Non =
 nulli autem Aegaeum Scyrii
 filium esse aiunt, sed a Pan =
 dione suppositum fuisse.
 Demum post Pandionis obitum,
 eius filij perducto in
 Athenas exercite Metione =
 das eiecerunt, ac regnum
 in partes quatuor distribue =
 runt, sed Penes Aegaeum
 summa Imperij fuit. Hic
 primam uxorem Metan O =
 pletis filiam: Alteram uero
 Chalciope Rhexenore na =
 tam duxit. At, ubi nulla
 se prole augeri uidet, fra =
 trum metu ad Pythiam adit,
 deq; filiorum progenie res =
 ponsum dari sibi postula =

APOLLODORI

uit, cui deus ita unctinatus ē.
 Maſte noua uirtute ; pedem
 qui p̄rominet utri
 Ne prius exoluas, quā ſcan-
 das Palladis arcem :

At ipſe ambigens qd hoc ſibi
 uellet oraculū ; Athenas iterū
 accedit, ſic p̄ Trœzenē iter fa-
 ciens a Pīthēō Pelopis filio
 hoſpitio reſtipitur, qui quoniā
 oraculum intellexerat. Egēs
 uino madeti filiū Atthrā cō-
 primendā ſum miſit. Hanc
 etiam nocte eadem Nepranō
 coniunxit : Egēs interea
 Atthrā praecepit, ut ; ſi ex ea
 maſculus, naſceretur ; educa-
 ret : ne uē ; cuius ille filius ef-
 ſet ; indicaret : enſem ; & cal-
 ceos ſub ſaxo abditiſ reliquit,
 haec locutus, cum per Aetatem
 puer ſaxū ſuboluere queat ;
 ea tolleret ; eumq̄ ; clam cū his
 ſec ommbus ad ſe rebus emitte-
 teret : Ipſe interim Athenas
 contendit ; nec non Panathe-
 naorum certamen aggredi e-
 tur ; celebrare, in quibus Mi-
 ſ-

Δίωκ' ἢ Ληϊ. καὶ τῶν παύ-
 δων γόνυ's ἐμαυτοῦ φοι. ὁ δ' ὅ-
 θιός ἐχρησέν αὐτῶν :
 Ἀσκού τὸν περὶ χόντα πῶ
 δάονα φῶτα τε λαδῶν,
 μὴ λύσης πρὶν ἐς ἄκροις ἀ-
 θηναίων ἀφίκεται :
 Ἀπορῶν δὲ τὸν χρῆσμόν,
 αὐτῇ πάλιν εἰς ἀθῆνας καὶ
 φοιξήναι διδασύων, ἐπὶ το-
 ξιστοῦται πτρεῖ τῶ πέλο-
 πος . ὅς τ' χρῆσμόν σῶεις,
 μεθύσας αὐτὸν τῇ θυγατρὶ
 συγκατέκλινεν ἀέθρα· τῇ δὲ
 αὐτῇ νυκτὶ, καὶ ποσειδῶνι
 ἐπλησίασεν αὐτῇ . αἰγυλὸς
 δὲ ἐντελέμενος ἀέθρα, καὶ
 ἀέρεα γλυνήσῃ, φέφειν . καὶ
 πνὸς ἔσται μὴ λείψει· ἀπὲλ-
 πῇ δὲ ἔσται πνὶ πέτρα μάχου
 ρα, καὶ πέδιλα εἰπῶν, ὅταν
 ὁ πῶς δύνῃ τῶν πέτρων ἀ-
 ποκυλίσας ἀτελεῖται ταῦ-
 τα, τὸ τε μετ' αὐτῶν αὐτῶν ἀρ-
 πύμην . αὐτὸς δὲ ἦ καὶ εἰς
 ἀθῆνας· καὶ τ' ἔτι παγκρα-
 τιστῶν ἀεὶ τὸν ἐπέχει . οὐδ'

ὁ μίνως παῖς ἀνδρόγεως,
 εἰκνυσε πάντας. τὸν ὀξύς
 ἰδὼν τὸ μακροθύμιον ἔπειλε
 ταῦρον. ὃν οὐδὲ φθάσῃ. ἐ-
 νιοὶ δὲ αὐτὸν λέγουσι ποσειδὼν
 μύθον εἰς ἀθήνας ὥς τ' λαίου
 ἀπὼν αὖ πρὸς τῆς ἀγωνιστῆς
 εἰσεβούλευε. οὗτος φθόνος
 ἀρχήσθαι. μίνως δὲ ἐπὶ
 ἰοδόντῃ αὐτὴ δακτύλου θύων
 εἰ πάρος ταῖς χερσὶ τ' μὴ
 σέφαιον ἀπ' τῆς κεφαλῆς
 ἔρριψε, καὶ τὸν αὐλὸν κατέ-
 ρχε, καὶ τὴν θυσίαν οὐδὲν ἦτο
 ἔτι ἐπιτέλεσεν. ὃ δὲ ἐπὶ καὶ
 δεῦρο χερσὶ αὐλῶν, καὶ σέ-
 φαιον εἰ πάρος θύοισι ταῖς
 χερσὶ. μετ' οὐ πολὺ δὲ δα-
 λασσεν αὐτὸν, ἐπολεμιστὴς
 ἀσπλῆκτος ἀθήνας, καὶ μέ-
 γαρεῖλε νίκην βασιλεύον-
 τος τῷ πανδίωνος. καὶ με-
 γαρεῖα τὸν ἰππομηνίδην ὅς οἱ
 νίσσονον ἐλθόντα ἀπέ-
 κτεινε. ἀπέθανε δὲ καὶ νί-
 σος ὅς οἱ θυγατρὸς περδοσίαν
 ἔχοντι γὰρ αὐτὴν πορφυρῇ

nous filius Androgeus oib. mi-
 floria praestitit. Hunc Jupiter
 in Marathonium taurum mi-
 sit, a quo fuit interfectus. Nō
 defuit, qui illum Athenas ad
 Laiū certamē euntem, ab aible-
 tis ob invidiam dolo. necatam
 fuisse prodant. Minos, audita
 filij morte, quo tempore in
 Paro gratijs sacra faciebat,
 sublatam ē capite coronam,
 abiecit, ac tibiam, perrexit,
 & sacrificium nibilo tamen
 secius absolvit. Hinc & in ho-
 diernam usq. tempestatem si-
 ne tibijs, & coronis in Paro
 Gratijs immolant. Nec lon-
 go post tempore in mari prae-
 potens cōparata classe Athes-
 nas oppugnavit. Megara item
 Nisō Pandionis filio regnante
 subvertit. Adhuc Megareum
 Hippomenis filiam, qui ex
 cloaca Nisō opitulaturus ad-
 venerat: interemit: et is demū
 p filiae pditionē occubuit. Nā
 cū Scylla filia Minois amore
 flagaret patri purpureū crinē

APOLLORI

quo inuictus esse ferebatur ē
 medio capitis aertice præcis
 dit, eoq; factō statim ille inte-
 rijt. Minos itaq; Megaris po-
 titus, uirginem uinctam pedi-
 bus ē puppe in mari delectam
 summersit. Enimvero, cum id
 bellum diuturnius fore uide-
 retur, quando Athenas cape-
 re minime posset, Iouem, ut
 Athenienses commissi crimis
 nis pœnas luere,nt, obsecrat,
 Hinc, cum pestis, ac fames
 simul urbem inuasisset, Pri-
 mum quidem ex ueteri oracu-
 lo, Athenienses Hyacinthi fia-
 lias Antheidem Aegeidem,
 * Enthenidem i & Lyceam
 Geræsti ad Cyclopiis tumultū
 iugularunt, sed harum pater
 Hyacinthus Lacedæmone As-
 thenas commigrauit, & cum
 nihil inde sibi emolumentī fa-
 tarum uiderent oraculam de-
 belli exitu consulerunt. His
 numen, quas ipse uellet, Mi-
 noi pœnas dâuros remuncias-
 uit. Igitur Athenienses missi ē
 Minoem

εἰ μὲν τῇ κεφαλῇ τείχεα,
 τῷ τοῦ αἵματος αἵματι τείχεα τε-
 λούται. ἡ δὲ θυγάτηρ αὐτοῦ
 σκύλλα ὄραθεῖσα μίνωος
 ὄρεϊλε τὸν τείχεα. μόνον δὲ
 5 μέγαρον κρητὴν καὶ τοὺς
 κρητὸν τῆς πύργου τῆς πο-
 δῶν ἐκδύσας, ὑποβρύχως
 ἐπὶ πύργῳ. χρονομετρίου δὲ
 πολέμου μὴ διωκόμενος ἐ-
 10 λείν ἀθάνασ, οὐχ ἔτι ἰσ-
 τὴν ἀθηνάων λαβεῖν δύναται.
 χρονομετρίου δὲ τῇ πόλει, λοι-
 μὸν τε, καὶ λιμὸν, τὸ μὲν
 πρῶτον κατὰ λόγον ἀθ-
 15 ναῖοι παλαιόν, τὰς ὑακί-
 νθου κόρας, αἰθνήσας αἰθνή-
 σαι, ἡν θνήσκει, λυταίαν, ὅς
 ἔτι γὰρ αὐτῇ κύκλωπος τα-
 φον κατέσφαξαν. τὸν τοῦ
 20 δὲ ὁ πατήρ ὑακίνθου ἐλθὼν
 ἐκλακε θάμνος ἀθνήσας κα-
 τὰ πόλιν. ὡς δὲ οὐδὲν ὄφελος
 εἶναι. ὅθεν ἐχθρὸν περὶ παλ-
 25 λαγῆς. ὁ δὲ θεὸς ἀπεῖπεν
 αὐτοῖς μίνωϊ διδόναι δίκας
 ἅς αὐτὸς αἰρεῖται. πῆμ-
 30 αἶτες

φαντες ὅτι πρὸς μίνα, ἐπέ-
 βεπον ἐτεῖν ὀήκας. μίνας δὲ
 ἐκέλευσε αὐτοῖς ἰδί' κού-
 ροις ἐπ' αἶ, καὶ κόρασ' τὰς
 5 ἰσας, χωρὶς ὁπλῶν πέμπειν
 τῷ μινωταύρῳ βοραί. ἡ δὲ
 δὲ οὗτος εἰ λαβυρινθῶ κα
 δειργμείος. εἰ δὲ τὸν εἰσαλ
 λόντα, ἀδύνατον ἦν ὀξείαι.
 10 πολυπλόκοις γυμνασίου
 τῷ ἀγροουμλίῳ ἐξοδὸν ἀ-
 πέκλειε. κατὰ σκόλ' αἶκε δὲ
 αὐτὸν δαΐδαλος, ὁ δὲ παλά
 μου παιδὸς ἦ μιν πόνος, καὶ
 15 ἀλκίππης. οὗτος ἦν ἀρχι-
 τέκτων ἀείσος. καὶ προδίδος
 ἀγαλμάτων ὀρεγθῆς. οὗτος
 ὁξ' ἀθηνῶν ἐφυγὼν ἀπὸ τῆς
 ἀκροπόλεως βαλὼν τὴν
 20 ἀδελφὴν πρὸς δίκος ἵδον τὰ-
 λω, μαθητὴν ὄντα. δίδος
 μὲν δὲ τῷ ὀφύϊα αὐτὸν
 ἔπαρξεν. σιγῶν γὰρ ὅ-
 φως ὀφίων, ξύλον λεπίς
 25 ἐπρίσε. φωραθείς δὲ ἦ
 νεκροῦ κινδύος εἰ ἀρείῳ πα
 γῶ κατὰ δειγμείος. πρὸς μί

Minoë legatis, ut ab eis, quas
 pœnas uellet peterent, tum Mi-
 nos ijs ut quatuordecim corpo-
 ra, septem scilicet puerorum,
 ac totidem & ætate pares,
 puellas, inermes minotauro
 deuorandos mitterent, impe-
 rauit. Is taurus labyrinthu
 conclusus coerceretur, unde
 ingressus quispiã haud facile
 exire poterat, quod multiplici
 uiarum ambage non agnitus
 exitum excludebat. Hunc Dæ-
 dalus filius Eupalami, q Me-
 tiōis, et Alcippæ filius fuit, ex-
 ædificauit. Hic item Archite-
 ctus omnium præstantissimus
 & primus operum admiratio-
 ne dignorum fuit inuentor.

Hic etiam Athenis post neca-
 tum Perdiciæ sororis filium
 Talaū, eius discipulum, ausu-
 git, quem, meritis ne ipsum ins-
 genu præcellentia superaret,
 occidit. Etenim serpentis ma-
 lam hæctus lignum tenet se-
 cuit, deinde ubi pueri cadauer
 deprehensum fuit, Reus in

APOLLODORI

Martis nulla peractus ad Mi-
noem confugit. Atq; inibi Pa-
siphæ cum Minois taurum ar-
deret, lignea vacca affabre
compacta corripuit: ac Laby-
rinthum construxit, ad quem
quotannis Athenienses Virgi-
nes septem, ac totidem pueros
ætate pares Minotauro uotan-
dos mittebant: donec Theseus
ex Æthra, Ægeός natus
iam grandis factus, petra sum-
mota calceos, atq; ensẽ au-
fert, & pedestri itinere Athe-
nas adiens, obsessam iam uia
à maleficis uris undecũq; pa-
cauit. Primum quidem Per-
riphetẽ Volcani, & Anti-
clie filium, qui quod clauam,
gestaret, Coryneta dicebatur,
ad Epidaurum occidit, qui
cũ imbecillis pedibus esset, fer-
rea claua munitus, uiatores
interficiebat: quã ex illo præ-
reptam Theseus ipse ferre cõ-
suevit. Hic Sinem postea Po-
lypemonis filium, & syleæ co-
rinthi filia occidit. Huic Pi-

νωα ἔφυγε. καὶ κεῖ πασι φαί-
ης δρᾷδείσης τῷ ποσειδῶ-
νος ταύρου, σιωῶν πασις
τεχνησάμενος ξυλίνων βῶν.
καὶ τὸν λαβύρινθον κατε-
σκέδασεν. εἰς δὲ κατὰ ἔτος
ἀθηνᾶζοι κούραοι ἑπτὰ, καὶ
κῆραοι τὰς ἰσας, τῷ μινω-
ταύρῳ βορὰν ἔπεμπον. Θη-
σδὺς δὲ γλινθηεὶς ἐξ αἰθρας
αἰγεί παῖς. ὡς ἐλγννήθη τέ-
λειος, ἀπὸ τσάμελος τὴν πέ-
τραν, τὰ πίδαλα, καὶ τὴν μά-
χαρραν ἀναιρεῖται. καὶ πε-
ξὸς ἐπείγεται εἰς τὰς ἀθῆ-
νας. φρουρουμένης δὲ ἑσπέρης
αἰσθρῶν κακουργῶν τῆς ὁδοῦ
ἡμδρῶσε. πρῶτον μὲν γὰρ πε-
ριφύτην τὸν ἡφαίστου, καὶ αἰ-
τικλείας, ὃς ἀπὸ τῆς κορύ-
νης, ἣν ἐφόρει, κοραυήτης ἐπε-
καλεῖτο, ἐκτεινὼν αὐτὸν ἐπὶ δακ-
ρυ. πόδας δὲ ἀδινεῖς ἔχων
οὐτόσ, ἐφόρει κορύνην σιδῆ-
ραν, δι᾽ ἧς ὅττι παριόντας ἐκ-
τεινε. ταύτῃ αἰφελόμε-
νος Θησδὺς ἐφόρει δυνάτορον

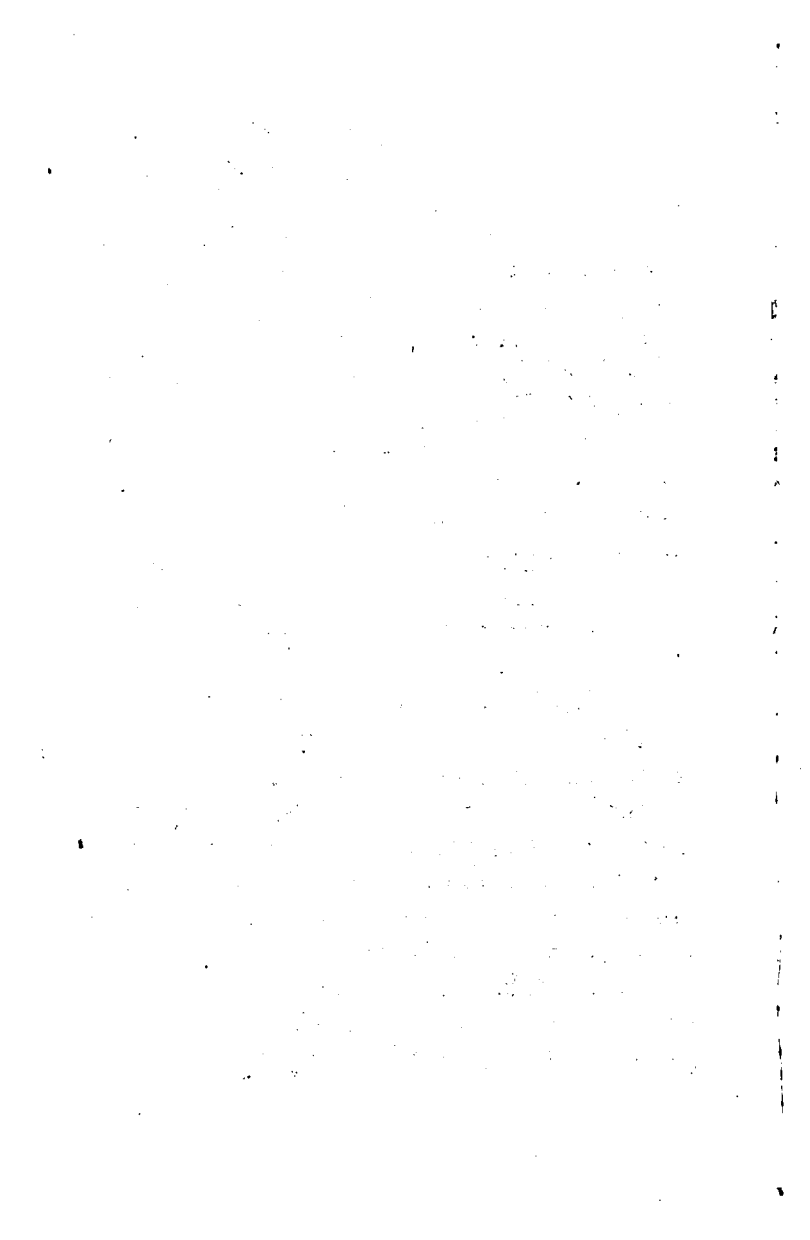
δὲ κτείνει σίνιν τὸν πολυ-
 πήμενος, καὶ συλίσσῃ τὴν κο-
 είνου. οὗτος πιτυοκῆμ-
 πῆς ἐκκαλεῖτο. οἰκῶν γὰρ ἃ
 5 κορινθίων ἰσθμὸν, ἠνάγκαζε
 τοὺς παρόντας πῆγας καὶ
 πῆγοντας ἀνέχεσθαι. οἱ δὲ,
 διὰ τὴν ἀδύναμιν, οὐκ ἠδύναντο
 καὶ μῆτιν. καὶ ἔπει-
 10 οὗτος δένδρων αἰαρεῖν πῆγας
 νοι, πανωλέθρως ἀπώλει-
 το. τοῦτω δὲ ῥόφῳ θηπεύς
 σίνιν, ἀπέκτεινε.

tyo campe, à curuandis pinis
 nomen fuit. Nam cum Corin-
 thiorum Isthmum infedisset,
 uiatores ad pinos flectēdas ī-
 uitos cōpellebat, qui quòd eas
 uirium imbecillitate flectere
 nequirent, arborum inse re-
 deuntiam impetu sublati pe-
 nitus interibant. Hunc in
 modum Theseus Sinem cru-
 ciatum è medio substulit.

Λείπει πολλά.

Multa defunt.

§ ü

BENEDICTVS AEGIVS
FVLVIO VRSINO.

S . P . D .

I quis suauissime Fului , me velut
falsi , suspectiq; tituli,quem Apol
lodoꝝ nostri fronti præfixi accu
saturus forsan exurgat,quòd eum
scilicet Atheniensẽ,quòd Græ
maticũ dixerim,quòd BIBLIOTHECES,
quòd SIVE DE DEORVM ORIGI
NE, ac LIBRI TRES, adscripserim, his
meis ad te literis , cui nostras in tris Apollodo
ri libros, qualescunq; fuerint, annotationes nũ
cupare iam pridem constitui: me non ab re hanc
tanti laboris auctori præfixisse inscriptionẽ om
nibus demõstraturum esse promitto, spondeoq;.
Quòd igitur hunc ego Atheniensẽ, & Gram
maticum recte appellarim , non modo ex veteri
ipsius inscriptione, sed etiam Suidæ testimonio
sine dubio comprobatur . Nam Απολλόδορος,
inquit ille , Ασκληπιάδου γραμματικός, εἰς τῆς πα
λαιτίου τοῦ Ροδίου φιλοσόφου, καὶ εἰσαίρου μαθητῆς
Ἀθηναῖος τὸ γένος . Viden' vt Apollodorus a
Suida non solum Asclepiadæ filius fuisse dicio
tur, sed Atheniensis, sed & Grammaticus ap
pellatur . Huc accedit firmum , & graue Eustas

thii magni Homeri enarratoris testimoniū, à quo
 etiā hic Atheniensis vocatur his verbis . ὅτι περὶ
 ἄλλοις, καὶ Ἀπολλόδωρος ὁ Ἀθηναῖος ἐπραγματεύετο
 τὸ τὸ παρὰ τῆς κατὰ λόγους αἰ δώδεκα βιβλίοις. Quare
 quis nam inficiari poterit Apollodorum hunc
 fuisse domo Athenis? Ceterum illum dignissimo
 Grammatici titulo fuisse decoratum Strabo
 in Geographiæ libris aperte declarat, cum de
 Thucydide, atq; Apollodoro nostro mentionē
 facit, οὐτε δὲ οὗτος, οὐτε Ἀπολλόδωρος ὁ γρημμα-
 τικός. Qui itaq; hunc esse Grammaticum nega-
 re audeat, cum tanti præsertim auctores senten-
 tiæ nostræ subscribant: eum equidem amentis-
 simum, ac iudicii præcipitis hominem, devio-
 umq; appellandum esse arbitror. Venio iam ad
BIBLIOTHECES adscriptionem. Hac
 nos in re vnica, ac singulari Sophoclis in Anti-
 gonem commentarii auctoritate contenti esse
 velimus. Is enim cum de Phineo loquitur,
 ταῦτα φησὶν, ἰστέν Ἀπολλόδωρος αἰ τῇ βιβλιοθήκῃ.
 Quod autem **SIVE DE DEORVM**
ORIGINE LIBRI TRES adiecero-
 mus, Hic, qui huiusce authoris primi certe li-
 brī vnā, aut alterā pagellā, vel lippienti-
 bus ocellis legerit: in sententiam nostrā, &
 manibus, & pedibus, eum iturum certo scio.
 Atq; fortasse obiiciet alius (cur **LIBRI TRES**

adscriptum fuit , quando in manuscriptis Apollodori codicibus , nulla librorū partitio esse appareat? Immo vero qui nostram Apollodori latinam interpretationem cū animi candore percurreret , id operis reliquū in tris parteis diuisum iri omnino censebit . Nam Homeri , quod te nō fugit, in Iliadem commentarii citant Apollodorum in primo, ac secundo huius operis libro. Si qui igitur mi Fului honeste , ac nobilis Iuuenis, tam peruicaces , tamq̃ refractarii inueniātur, vt hanc sententiam, censuramq̃ nostram amplectari minime velint , eam planē Hilermum Sirletium , Basilium Zanchium acerrimi iudicii viros , ac duo velut Reip. litterariæ sydera fulgentissima : Ianum deniq̃ Cæsarium dicendi magistrum , ac bonarum artium professorum facile principem , & in quemuis , defensuros esse non dubito . Tu vero mi Fului meas in Apollodorū annotationes à me tibi iamdudum nuncupatas propediem in lucem prodituras expecta : Quæ vero ad Apollodori vitam copiosè scribendam attinent, nihil est, quod ab Aegio tuo expectes, à Tettio enim vtriusq̃ nostri longe amantissimo ista petenda sunt . Vale vi .

Klen . Sextiles , Romæ

M . D . LV .

1

BENEDICTI REGII SPOLETINI

in treis Apollodori Atheniensis Grammatici Bibliothecis, siue de Deorum origine libros, annotationes,

IN LIBRVM PRIMVM.

primus numerus foliũ, significat secundus paginã, tertius lineã.
Fol. pa. 1.

1. Οὐρανός. Lactantius Firmianus Uranum vocat deum Toxicum Africanorum, qui & Cælestus dicebatur. Nos uero Cælis in genere masculino uertimus secuti Ennii Poetæ auctoritatem, FL, enim Charisius Sosipater clarissimus Grammaticorum libro primo. Cælũ inquit hoc cū sit neutrum, et masculine veteres dixerunt, et Ennius. quæ cælus genuit. Idē quoq; cælus profundus, legimus etiam CAELVS per æ masculine positum in mare nup̄ effosso in arca diuæ Mariæ semper uirginis in Cælia monte, cognomento in Domnica hunc in modum ex fragmento.

OPTIMVS. MAXIMVS
CAELVS. AETERNVS. IVP-
TER. IVNONI. REGINAE
MINERVAE. IVSSVS. LIEN
DEDIT. PRO. SALVTEM. SVAM
M. MODIVS. AGATHO. ET. PR.
FAVSTI. PATRONI. HOMINIS. S.
ET. HELPIDIS. SVAES. CVM. S.

Sunt, qui Cælum ut Deum, Cælium masculine dixerunt differentia causa. Ego uero Ennii testimonium secutus Cælus uerte et græca imitatione malui, idq; pro tuo candore mihi uitio minime

uertent , quando hoc uolens , prudensq; fecerim : adiutus potissimum à uetere epigraphe , at planè ingratissimus omnium dici , & appellari mererer , nisi id Hieronymo Alterio uiro & nobilissimo , & humanissimo acceptum referam . Is enim uiarum magister diligentissimus , & rerum antiquarum seruantissimus in Cœlio pro æde Deiparæ uirginis à nauicula cabatoribus conductis effodi ex magistratus auctoritate iubet : dumq; alius excauatur , inscriptio , qua de locuti sumus , effossa primum est : inde aliæ complures , ex quibus tandem aliquando , ubinam in Cœlio monte Castra Peregrina uiserentur , cognouimus . Quæ falsò ea in Cœlij parte , qui hætenus de rebus antiquis Romanis conscripserunt , ubi sanctorum Quatuor est templum , posuerunt . Quod omnino à uero abhorrere faciunt infra à me recitatæ inscriptiones , ex quibus peregrinorum castra fuisse ad ædem prænominate Deipare uirginis , uel furdis facillime , cæcisq; comprobatur : tamen si non desint , qui id obstinatissime inficiuntur : cum recantare iam dedignentur . ij , si me audient uiri boni , & cordati fungentur officio , si accepti beneficij memores Hieronymo Alterio , quem honoris causa semper , ac passim nomino , gratias & agant & habeant : En tibi igitur erutarum inscriptionum copias quibus (ut diximus) castrorum Peregrinorum locus repertus est .

fo.pa.li.

Ex epistyllo marmoreo.

PRO. SALVTE. ET. RE=
DITV. D. N. IMP. CAES.

|||||

VOTIS	PIO. FELICI INVI=	VOTIS
X. ANNALIB.	CTO. AVG. DOMITIVS XX. ANNA=	
FELICL=	BASSVS. FR. AGENS LIB FELICL=	
TER.	VICE PRINCIPIS. PE	TER.
	REGRINORVM. TEM	
	PLVM. IOVIS. RE=	
	DVCIS. C. P. OMNI.	
	CVLTV. DE SVO EXORNAVIT.	

Ibidem in Basi
COCCEIVS
PATRVINVS
PRINC.
PEREGRI=
NORVM

In alia ibidem
COCCE
IVS PA=
TRVINVS
PRINC.
PEREGRI=
NORVM.

1. 2. 5. ἐρεβδης) scribendum ἐρεβώδης.

1. 2. 13. Ὀλιγώτερον) meliorem esse lectionem censuimus,
ρεώτερον nouissimus enim Caeli filiorum masculinorum Sa=
turnus fuit, post quem Apollodorus statim subnectit feminas.

3. 1. 22. συξων) Sic in exemplari manuscripto legebatur, in cuius
nos locum substituiimus συξ. quae uera est, ac genuina lectio.

3. 25. ὁμόωντον) reposuimus ὁμοίς τόν,

fo.pa.li.

4.5.6. ὠκυίδος.) in Metelliano, & alijs quæ uidi, exemplaribus scriptum legi pro δωείδος.

4.1.14. πρῶτομέδδου(α.). in alijs uidi scriptū quod non displicet, ποντομέδδου(α, Hæc πρῶτομέδδου nominatur ab Hesiodo in Theogonia.

4.1.17. πρῶτῳ.) siue πλῶτῳ, et si alia est nymp̄ha πλῶτῳ quare ego addere hanc nymp̄ham huic loco eam enim Hesiodus cum Oceanidibus recitat in Theogonia.

4.1.18. κρατῶ.) legitur et κρατῷ, placet tamen κρατῷ, ἐκ τῆς κρατέρω uerbo id nominis deductum est.

4.1.25. ἄρνιν.) uidi in Codice Ioānis Honorij scriptū ἄρνιν per.ī. non est aspernenda hæc lectio.

5.2.31. σδρῆδῆ.) non est fugienda lectio, σδρῆδῆσεσθαι, i. priuandum esse.

5.1.17. ὡς δ' ὁ μῦθος λέγει.) locus ex Iliadis primo.

5.2.24. χεῖμῶνα πέμψα(α.). rem hanc Homerus copiose narrat Libro Iliadis ξ. & Apollodorus infra recitat in 2. uolunt mine explicatius quàm hic facit.

6.1.10. κόρην.) ex tribus codicibus, quibus ego in hoc uertendo auctore usus sum, κόρην parum doctè scriptum uidi: cuius loco nos κόρον restitimus, nam de mare, non de puella hic loquitur Apollodorus.

6.1.13. ὡς δ' τῆς χλινῆσεως εἴεσθαι χρῶνος.) deprauiatus est hic locus, atq; adeo ut deesse nonnulla facile perspiciatur, quocirca adijci pro asterisio à Chalcographis iussimus græca hæc uerba λείπει τινα, idest defuit quedam.

6.2.12. θυμβρεως.) legitur & ὕβρεως. Cōtumeliæ: translusli secutus Gregorium Gyraldum uirum doctissimum undecūq;

& quo neminem plura legisse crediderim. Is enim in suis illis
 frugiferis, & copiosissimis uoluminibus de Dijs Gentium Pa
 na Iouis, & Contumeliae filium fuisse ait, nullius tamen prae
 ter ipsius institutu citato testimonio, potuisset tamē ad hanc rē
 citare Pindari enarratorē in argumēto Pythiorū. Ille. n. inibi,
 ἔμαθην, ἰγί, ἀρχάων, καὶ τῶν μοιτικῶν τέχων ἔπει
 τῆ πανός, οὗτος γὰρ τοῖς ἀρχαίοις θεμυόβει πᾶσιν
 ἐπιμελῶς, εἴτα ὄρχεται ἀδὲ τὸ μοιτεῖοι, εἰ δὲ πρῶ
 τη νύξ ἐχρησμάδουσιν, εἴτα θέμυς. His ille uerbis Apol
 linem ait artem diuinandi à Pane Arcadiae deo didicisse, non
 tamen à quonam Pane, quippe qui paulo superius dixerat
 hunc in modum ex eadem Hypothēsi. ἐπὶ ἀφ' ὅσων δὲ
 αὐτῶν ἐποίησεν ἀρμόσσιμος πρὸς τῶν τῆ πανός
 σύμγχα, οὐ τῆ ὁρμῶν, καὶ πινελόπης, ἀλλὰ τῆ
 ὁδός, καὶ θυμῆρεως. Hic igitur ille quisquis fuerit Pin
 dari explicator felicissimus, à quonam Pane fuerit Apollo
 edoctus vaticinationes, nempe à Pane Iouis & Thymbriae i.
 contumeliae filio, monstrauit.

6.2.21. ὁρχουλιῶν reposuimus ὁρχουλιῶν ex Pherocyde apud
 Rhodij scholiographum Argonauticorum libro primo.

6.2.22. ἐλαός). pro quo scribe ἐλάρης, siue ἐλάρας utrūvis
 nihil moror, dum ἐλάνης per. v. reijciatur.

7.2.17. γενομένης). pro γενομένης ut in exemp'aribus quosquos
 legi, temporis instantis scribendam arbitratus, & id sensus
 exigit.

7.2.11. κοιμώμενος). legendum est sine dubio κοιμώμενον in
 accusandi casu.

7.2.15. ἐπὶ λαοῦ. lege ἐκ ἐλαδὸς. ca. n. i re library is citia peccauit

Hic pro Ἑμωνέων, reposui Ὀρμυονέων, idest ab Hermionensibus. Hic enim Apollodorus. sentit Hermionenses Cereri indicasse à Plutone suam Proserpinam fuisse raptam, & eam ad inferos deportasse per ostium: quo ut fama est, ad Plutonis est descensus. Ἑρμῶν δὲ, ait Strabo libro viij. ὅτι τῶν οὐκ ἀσπίων πόλεων, δηλαδὴ τῶν πελοποννησίων, ὅς τιὼ παραλίαι ἔχουσιν ἀλιεῖς λεγόμενοι θαλάττης ὕδατος πινόντες ἀνθρώποι. πρὸ Ὀρμυονέων δὲ τοξεύλλοιται τιὼ εἰς ἄδου κατὰ βάσιν σύντομον εἶναι, διόπερ οὐκ ἐπιθίσκονται τοῦ θαλάττης νεκροῖς ναῦλον, idest, Hermione uerò est urbs non ignobilis, cuius littora piscatores habent viri, qui maritimis negotijs tractandis oblectantur. Fama item est apud Hermionenses facilem esse ad inferos descensum, quadere nullum ibi mortuis naulum imponere consueverunt, Hoc per ostium Orpheum ad Ditis penetrasse: regiam, ut suam reuocaret Eurydicem ferunt hinc P. Virgilius.

- » Tænarias etiā fauces, altā ostia Ditis.
- » Et caligantem nigra formidine lucum,
- » Ingressus, manesq; adiit regemq; tremendum.

Siculi Proserpinam nō longè à Syracusis raptam fuisse aiunt, Horum testimonio Aristoteles, Diodorus, Cicero, Solinus, & Claudianus subscribunt. Orpheus autem et Pausanias in terra aetia id euēnisse referunt. nec desunt, qui ab Acherusio Ponti specu Plutōnem in lucem prodisse narrant ad Proserpinam rapiendam. Indicat etiam Pausanias sic in Bœoticis, Hermionenses speciem ostentare non procul à lerna, per quem Pluto Proserpinam ad infera deportauit, Sic itaq; sine controuersia Apollodori locus restituendus fuit.

fo.pa.li.

8.2.11. μετάνειρα.) ex tribus exemplaribus manu parum accurata, & minus docta scriptis, ita id nominis cum t. in secunda exaratum uidi, ex Pausania in Atticis μετάνειρα passim legitur, quod placet, est enim hoc nomen proculdubio ita scribendum, nos uero secuti exemplarium uarietatem, modò per γ, modò τ. scriptam reliquimus, atq; ita etiam à chalcographis notari concessimus.

8.2.11. τῇ τῷ κελεῶν.) ego κελεῶν non mutauī, tametsi mihi licuisset, quòd hæc Meganira, quæ Cererem domi suscepit Hippobontis non Cerei uxor fuisse legitur: Huic rei Nicædri in Alexipharmaca enarrator astipulatur his uerbis. ἰστέον, ὅτι τῆς κόρης ἥ γοῶ τῆς πόρσεφόνης ἀρπαγείσης ἁπὸ τῷ πολούτωνος ἡ μήτηρ αὐτῆς ἡ Διὸς πόρσεφίς τοις ξητοῦσα αὐτῶν, ὑπὲρ ἔχθη δὲ αὐτοῖς οἰκοῖς τῷ ἰαποθόνος, ὅς ἦν υἱὸς τῷ ποσειδῶνος ὅς ἀλόπηος τῆς κερκύονος, ἁπὸ τῆς γυναικὸς αὐτῆς μετάνειρα, ἥ τις παρέθηκεν αὐτῇ φάρισμα, καὶ ἐκέλευσαν αὐτῇ οἶνον ὑπὸ τῇ θλίψει, ἡ δὲ Διὸς οὐκ ἐδέξατο, λέγονσα μὴ θεμτὸν εἶναι πίνειν οἶνον ὑπὸ τῇ θλίψει τῆς θυγατρὸς, ἀλφίτων δὲ αὐτῶν κυκεῶνα ἐκέλευσε κατασκάδασαι, ὃν δεξαμένη ἔπειρα. Quæ sic nos latinæ, sciendum, inquit, est, ut rapta puella Proserpina à Plutone, eius Parens Ceres cibos abstinens eam quærebat, ac in ædibus Hippobontis, qui Neptuni & Alopes ex Cereyone natæ filius erat, à Meganira eius uxore hospitio fuit excepta. quæ Dea mensam strauit, & uinum in illius anxietate commiscuit, at Dea id poculi renuit subiciens non esse fas in aduersis unum bibere, proinde Dea Cy

ceonem sibi confici iussit, quem acceptam hausit, hactenus latine Nicædri Scholiastes, ex cuius testimonio: hic pro καλεῖν, ἰστωθῶντος reponendū erat, ego uerò, ut dixi, nihil mutavi, propterea quod Apollodorus aliam fortasse secutus ē auctorē, apud quem Celeum Meganiræ maritum fuisse inuenerat, ut sunt Græci diuersi inter se in historijs, fabulisq; recensendis, & Hyginus noster longe aliter hanc recitat historiam.

8. 1. 22. ἐπεὶ τὴνδε μετὰ νεῖρα πρῶξι. Δία.). nos τὴν νεῖρα & Δία separatim scripsimus, ne hinc ambiguum suboriretur, de Praxithea proprio nomine, nihil enim hoc in loco id nominis significaret: & nihil ad rem faceret, quare nos pro πρῶξι. Δία, castigauimus πρῶξι. θεῶς, id est, quid futurum esset Dea.

10. 1. 14. αἰ. Διῶς Ἄποθεμῆος.). nos secuti lectionem repositam in margine Codicis Honoriani hoc modo αἰ. Διῶς Ἄποθεμῆος (α, vertimus Minerva impetu facto, tamen si αἰ. Διῶς Ἄποθεμῆος non mutarim, quod nonnullis melior lectio uideatur, & si Minerva submonente Hercules Alcyoneum Gigantem domuit Ceterum hæc Hercules tum Alcyoneo pugna à Pindaro, et eius enarratore Didymo in Nemeis aliter multo recensetur: & Apollonij Rhodij Scholiasta à Telamone cæsum fuisse Alcyoneum refert.

10. 2. 7. αἰ. καὶ φάλαξ.). id nos deleuimus, eiusq; in locum secuti exemplar Ioannis Honori uiri literati, & Probi, meiq; amantissimi, substituimus ἐγκειμένω quæ legitima, & uera est lectio.

10. 2. 17. ἡνὺς.). legimus Stephani testimonio ubi hæc de ἡνὺς sula ἡνὺς.

fo. pag. li.

10.2.22. *χατίωνα*. id nominis stellula notandū censueramus, sed tum, cum hic primus Apollodori liber excudebatur Antoni Bladi officina asteriscis non utebatur: mea uero ille de causa, quod complusculis in locis, in his imprimendis Apollodori libris, stellis eiusmodi opus esse uidebamus, tandem fundi iussit.

11.2.19. *κασίον*, pro *καυσίον*, id quod in omnibus, quæ vidi exemplaribus scriptum erat: nobis castigari placuit.

12.2.4. *εἰς σικελίαν*, scripsi *κλικία*, & mox linea s pro *κορύβιον* nihili diffinitione, submisimus *κωρύκιον*.

12.2.9. *Δελφύνω θράκαεναι*, *Φύμω*, antequam nos quæ Apollodorum auctorem lectu dignissimum mōstra inuaserāt, perdomanda suscepissemus, legebatur, quod monstrum nō mox dice me torsit, sed tandem Apollonij Rhodij adiumento perdomuimus, sicut & plurima alia, ex eo enim Argonauticorū libro. 2. castigauimus hunc locum, & pro *Φύμω*, quæ uana erat ac futilis lectio, *Δελφύνω* subrogauimus, ac ne cuiquā imponere videamur, poetæ clarissimi uerba simul, & ipsius scholiastæ apposuiimus, quibus quid *Δελφύν* sit, doctissime demonstratur. Apollonius igitur.

ὥς τὸ τε πειθαίη ἔπειθ' ἀεράδι πῆνυσσ' ἴο

Δελφύνω τὸ ξοισι πλώρον ἔξκαλεξεν

κοῦρος ἔων ἔπι γυμνός, ἔπι πλοκάμοισι γεγηθώς.

quem locum nos, ut potuimus, hunc in modum transulimus, & totidem carminibus.

Sub tetrico quondam Parnassi ut vertice Apollo

Delphynem ingenti telis occidit, & arcu

Nudus adhuc puer, & rutilo iam crine decorus.

Sic latine Rhodius, quo in loco Δελφύνη, ait scholiastes τὸ ὄνομά ἐστι τῆ δρᾶκοντος, οἱ μὲν ἀρσενικῶς, εἰ δὲ θηλυκῶς εἴπον, ὃ καὶ βέλπον. ἄλλως δὲ, καὶ οἱ μὲν ὁ Δελφύνης κλίνουσιν ἀρσενικῶς, οἱ δὲ ἡ Δελφύνη θηλυκῶς. ὃ πῖ ἐκλεῖτο ὁ φυλάκων τὸ εἰδελφοῖς χρηστῆρον. Λέανδρος δὲ, καὶ καλλιμάχος εἴπον ὡς τὴν δρᾶκοντα εἶναι θηλυκῶς καλουμένην Δελφύνην, idest, Delphynē Draconis est nomen, sunt tamen qui masculine, & qui feminine declinant, quod & melius est. cōtra verò sunt, qui id nominis volunt esse generis masculini tantummodo, propterea quod Delphynes qui oraculi templum custodiebat, vocabatur. Verum Leander, & Callimachus dracēnam ipsam hanc feminino genere appellatam Delphynam dixerunt. Sed hic Apollonius cum Δελφύνῃ πελώριον, dixit, masculine videtur eam appellare voluisse. Adhæc Apollodorus Callimacho astipulari videtur, quippe qui et ipse δρᾶκοντα, non δρᾶκοντα, dixit, & ex ijs, quæ sequuntur, generis femini esse Delphynam indicat.

12.1.27. ὅροι scribe, ὅρη.

12.2.1. ἰδὲ τῆ ὁροῦ, castigamus τῷ ὅρει, ibidem versu 4. τῆ ὁροῦ lege τὸ ὅρος.

25.1.23. siue Πύκλου, siue Φυλάκου legatur nihil moror. erit patris nomen pro filij nomine, & contrā filij nomen pro patris nomine.

25.1.25. φυλάκη, cum acuto, non φυλακῇ cum circumflexo φυλακῇ ᾧ τῆς φυλακῆς custodiam significat, sed φυλάκη cum acuto in secunda, oppidi nomen in Tbeffa=

fol. pa. li.

lin est dicti à Phylaco Deionis filio, de qua vrbe Homerus
in 2. Iliadis.

οἱ δ' εἶχον φυλάκην, καὶ πύραμον αἰθέριον. idest
Quia colunt Phylacam, ac florentem Pyramon urbem.

26. 1. 1. αἰβίων,) hisce characteribus, in tribus, quae mihi hunc
vertenti auctorem, erat, exemplaribus, id scriptum erat, unde
nihil eliciebatur, quod rei satisfaceret: tandem si recte memo-
ria tenes, nos cum Didymi in Homeri Odyssæ scholia ad-
modum vtilia legeremus, (si modo Didymi liber ille est,) nam
id sanè nobis non videtur, cur autem id, & qua ratione iudi-
cemus, non est hic dicendi locus, incidimus in hanc ipsam, et
eamdem historiam, de qua indocti notarij erratum resarciui-
mus, ita ut αἰβίων, ἀχρῶν, restituerimus. Didymus mihi
apud Homerum Odyssæ vndecimo his verbis græce ex Phe-
recydis libro septimo. ὁ δὲ μελάμωδιος παρ' αἰγυπιοῦ
μαθὼν τὴν αἰτίαν, καὶ αἰαξήτιος ἐκείνῳ τὴν μά-
χην ἀχέροδου φλοιῶ καὶ αλυμμένην, ἣν ἐπ' ἄνευ-
κα φύλακος τῷ ἰφικλῶ αὐτὸ τῆς ἀχρῶν ἐκτέμνοντι
τὰ περ' ἄποδα, quæ sic Egius vertebat. At Melampus
percepta de vulture causa, & cum vestigasset g'adium illum
Acherdi, pyri ue siluestris cortice contectum, eum Phylas-
cus iphiclo attulit, cum in agris quadrupedia incideret. hæc
ille, quibus nos hoc calculo tam exiguuo, qui nos maxime cru-
ciabat, liberati sumus.

27. 2. 17. τὸν μονοσάνδαλον,) alij vocant μονοκρηπίδα,
quam dictione Hyginus noster vsurpauit, Pindarus in Pythi-
cis αἰσάνδαλον dixit. et pag. li 14. p lupo, apro scribe.

28. 1. 1. αἰαξήτιον,) Sic & Apollonius, licet sint nonnulli, quorum

est Hyginus, qui Ὀννον id flumen vocent.

28. 1. 6. συμβαλὼν,) placet magis συμβάλλων. liberum tamē
 legentibus relinquo, linea 7. Ὡς αὖ ἐποίησεν. & quæ se=
 quuntur, vsque ad lineam sextamdecimam, diutius, quā opus
 erat hic me locus torfit, qui quod complusculis maculis scate=
 bat, non omnino probe interpretari poterat, cōtuli tandem ali
 quando, vt mea omnia studia, cū Iulio Herculatio Romano,
 viro nunquam satis laudato, est enim tantæ & probitatis, &
 eruditionis, vt cum cum primis quibusq; uel grauissimis bona=
 rum cum litterarum, tum artium professoribus comparādum
 esse censeam, hunc si velis græce, doctissimum, si latine, nulli
 cum secundum esse inueneris. summum insuper in eo est pie=
 tatis, ac religionis studium, est & hic sacrarum litterarum stu=
 diosissimus: quare melius erit mihi de eo tacere, quā pauca
 loqui. Sed age iam ad Apollodori locum redeo, dixeram id
 loci cum Herculatio meo, qui sumpto in manum auctoris hu=
 iusce volumine, locum vbi semel atq; iterum perlegisset, men=
 dosus, inquit, hic omnino est locus: videamus etiā si lubet Pin=
 dari Pythia, vbi hac de re plura ille sublimis ingenij Poeta
 narrat, Hac ego in re cum illi morem gessissem, tandem ex
 Pindari Commentarijs obscurissimus Apollodori locus ob mē
 das, quæ sese cum ob temporis iniuriam, tum etiā ob librario
 rum imperitiam multos in libros & græcos & latinos inges=
 serunt, illustratus est consilio Herculanī mei. Sic igitur, vbi
 τῆς αὖ ἐποίησεν, legitur: vna tantum litterula deleta, s. in
 particula, τῆς, vt pro τῆς, τὴ reponatur sensus elucescere in
 cipit. & linea huius paginae 12. Vbi & μὴδὲν scribitur,
 tollatur v. vltima & pro ea duæ litteræ i, scilicet & α,

subijciantur, ita ut sit integrū nomen μῦθε ἰα. deniq; in linea eiusdem paginae 16 dempta vna duntaxat littera ex infinitis αἰα φέρειν, & reponatur προσ ταῖον αἰ φέρειν. ad eumq; modum, totus hic locus de Peliae oraculo mirifice illustratus erit. Nec nos pigebit, quo plenius, copiosiusq; ac luculentius omnia, quæ ad hoc argumentum faciunt, intelligantur, subscribere Pindari Pythiorum enarratoris verba.

μονοκρηπίδα, inquit ille, τὸν μονοσάνδαλον. κρηπὶς γὰρ τὸ βῆμα, καὶ εἴρηται παρὰ τῶν ῥάσι, ἢ ἰσορία πρὸ φρεκύνδῃ, ἔθνε τῷ ποσειδῶνι φησὶν, ὁ πελίας, καὶ προείπε πᾶσι πρῆναι, οἱ δὲ ἦσαν οἵ τε ἄλλοι πολῖται, καὶ ὁ ἰάσων. ἔτι χε δ' ἄροφρύων ἐγγὺς τοῦ αἰαύρου ποταμοῦ, ἀσάνδαλος δὲ δέβαινε τὸν ποταμόν, διαβάς δὲ τὸν μελὶ δεξιὸν ὑποδείττει πόδα, τὸν δ' ἀριστερόν ἀδιλύθεται, καὶ ὄρχεται οὕτως ἀπὸ δειπνοῦ. ἰδὼν δὲ ὁ πελίας, συμβάλλει τὸ μακτῆλον, καὶ τότε μελὶ ἡσύχασε, τῇ δὲ ὑδραία μεταπεμφάμενος αὐτὸν, ἦρθε ὁ, πωποιοίη, ἢ αὐτῷ χρηθεῖν ὑπὸ θυτῆς πολιτῆς ἀχρδανείν. ὁ δὲ ἰάσων πέμψαι αὐτὸν εἰς αἶαν αὐτὸν, ἀπὸ τὸ καδασ' εἰ χρυσόμαλον ἄξοντα αἰ ἐκ' αὐτοῦ. ταῦτα δὲ τῷ ἰάσωνι, ἤρμεν νόοις βάλλει, ὡς ἔλθοι μῦθε ἰα πελίας κακόν, quæ nos sic conuertimus. Monocrepida. s. monosandalum, unumue sandalum in pede altero gestantem. κρηπὶς enim calceū, plantamq; significat, ac fundamentum. Hæc historia apud Phercydem legitur, Pelias Neptuno, ille inquit, sacrificabat, & sacrificio eiusmodi omnes adesse edicit, qui cū ciues alij erāt,

tum etiam Iason. Is autem agrum propter Anaurum amnem arari faciebat, sine calceis Anaurum iraiectit, quo facto alterum quidem dextrum scilicet calciat pedem, sed sinistrum calciare obliuiscitur: eumque in modum ad regiam cœnā contendit. Hunc ubi conspexit Pelias, oraculum mente reuoluit, sed tum filuit. postridie verò Iasonem accersuit, rogat, quid nam ipse faceret, si sibi ab oraculo responsum fuerit a ciuium aliquo moriturum esse. Tum Iason, eum se ad Acem missurū esse ait, ad velleris aurei pellem ab Aecta reportandam. id Iasoni Iuno in mentem coniicit, ut secum Medea Peliae malum futura accederet. Hactenus græce simul & latine Pindari enarrator. omitto, ne sim lectori tedio, recensere, quæ, qui Lycophronem exponit; eadem de re scripta reliquit. iam ad reliqua.

28. 1. 18. δῆραο.) ita substituimus pro δῆξαο, quod in manu scriptis erat.

28. 2. 11. ἀγρίου.) pro ἀγρίον, sicut in omnibus manuscriptis erat scriptum. Hagnius enim non Agrius Argonautarū vnus fuit: huius etiam filius fuit Tiphys, vnde Apollonius Rhodius libro Argonauticorum primo. τίφω ἀγνιάδης. idest Tiphys Hagniades, quo de Valerius Flaccus libro primo.

Peruigil arcadio Tiphys pendebat ab astro
Hagniades.

28. 2. 20. ἰοκλέοιο) emendauimus ὀϊκλῆς, sic .n. Amphiarai pater dicebatur, linea καὶνῶς κόρωνου, Nos ex Apollonij Argonauticorum libro secundo, scribimus καὶνέως κόρωνος. sic .n. ille.

ἤλυθε δ' ἀφ' ἑνὲν περὶ πᾶν γυρτῶνα κόρωνος

fol.pa.li.

καυνείδης. idest.

Et linguens ditem venit Gyrtona Coronus

Cæniades, & in latino Cænci Coronus.

28.2.24. ἀκφσίον.) scribe ἀρκησίον.

29.1.7. μυλέως.) ita in manuscriptis omnibus, nos μυλέως
reposuimus.

29.2.21. δολίοις.) δολίοσι castigauimus, nam δολιόνες, non
δολιοι bi populi à Stephano vocantur. δολιόνες. n. qui
Cyzicum habitabant, quos δολιέας Hecataeus vocauit, &
Dolionii dicuntur, & regio Dolionia.

29.3.22. πλασικὸν ὡς ἄτρυμα.) legendum ex Hygino in fas-
bulis, & Apollonio libro primo. πλασικὸν ὡς ἄτρυμα.

29.2.23. πλασῶν.) repono πλασῶν. & ibidem ἔτι χον,
legitur etiam, εἰ δὲ χον.

30.2.7. δημορέτης.) nomen est rerum scriptoris, quem hic
Apollodorus citat recensens uaria auctorum testimonia, cur
nam, & ubi nam Hercules ab Argonautis relictus sit. verū
Apollonij scholiastes Argonauticorum libro primo, citans hu-
ius auctoris testimonium δημορέτην vocat, & puto id esse
verum auctoris nomen, quoniam ille eadem in re arcessit testē
hunc auctorem, ego vero hic nihil muto, & si placet, si legat-
ur δημορέτης.

32.1.1. οἱ δέ,) lege, ἡ δέ.

32.2.19. φιλόις.) scripsi φιλόις.

32.2.5. πετινῶις.) scribi potest πετεινός, per ei in secunda, &
πετεινός addita syllaba, & πετινός, per u in secunda,
& πεπεινός, Sic enim passim legitur, idemq; significat.

32.2.10. μεταφορῶν τας.) Codex Metellianus habet, quæ

lectio non planè spernenda est : ut significet, quasi dormitan-
tes Argonautæ trajecerant, sed $\kappa\alpha\tau\alpha\phi\omicron\rho\omicron\nu\omega\tau\alpha\varsigma$ ha-
bet Farnesianum exemplar, cuius mihi copiam fecit opera
tua, ac cura Hannibal Carus, qui Alexandro Farne-
sio Cardinali amplissimo, cum ob singularem ipsius rerum
omnium cognitionem, tum etiam ob incōparabilem animi sui
candorem, ac fidei integritatem carissimus existit. Hanc igitur
lectionem longe meliorem esse arbutor, $\kappa\alpha\tau\alpha\phi\omicron\rho\omicron\nu\omega\tau\alpha\varsigma$,
Rhineus enim Argonautis hæc prædicebat : si, ut ipse
dicebat : succederent, per cyaneas petras vel cum mira securi-
tate transirent. quare ego Farnesium codicis lectionem,
 $\kappa\alpha\tau\alpha\phi\omicron\rho\omicron\nu\omega\tau\alpha\varsigma$, ut potiore edendam censui.

33. 2. 9. $\kappa\alpha\iota\epsilon\iota\delta\iota\gamma\alpha\tau\omicron\iota\varsigma\omega\kappa\epsilon\alpha\tau\omicron\upsilon\phi\epsilon\rho\mu\epsilon\alpha\iota\varsigma$.) quæ ver-
ba, si ut scripta sunt, interpretari velis, nullum desumes sen-
sum, quare hunc in modum castigamus, $\kappa\alpha\iota\epsilon\iota\delta\iota\gamma\alpha\tau\omicron\iota\varsigma\omega\kappa\epsilon\alpha\tau\omicron\upsilon\phi\epsilon\rho\mu\epsilon\alpha\iota\varsigma$, nam quem Medea Aecæ ac Idyæ
filiam fuisse latet, ac veneficam. tametsi sunt alij, qui Hecæ-
tem Medæ, & Circes parentem fuisse aiunt, sicut Sophocles
Neæram vnam Nereidum, at Hesiodus, quæ hic Apollodorus
sequitur, in Theogonia Idyiam facit Medæ matrem.

33. 2. 22. $\chi\epsilon\iota\sigma\tau\alpha$,) nos $\chi\epsilon\iota\sigma\tau\alpha$, per ι , in prima notamus.

35. 1. 1. $\alpha\chi\epsilon\iota\tau\alpha\varsigma$,) in alijs codicibus legitur $\delta\iota\alpha\chi\epsilon\iota\tau\alpha\varsigma$,
quæ lectio nobis non displicet.

35. 1. 9. $\sigma\upsilon\rho\tau\iota\delta\epsilon\varsigma$ quod sublata est prior syllaba, restitui-
mus, $\alpha\psi\upsilon\rho\tau\iota\delta\epsilon\varsigma$, idest Absyrtidas, de quibus hic Apollodorus no-
ster, insulæ sunt Hadriatici maris dictæ ab Absyrto Aecæ
filio, in quarum vna ille per dolum à Medea sorore fuit inter-
fectus.

fo, pag. li.

35. 2. 5. κυάνεαι πίεσαι πωλαγκταί.) antea ex manuscriptis omnibus κυάνεαι πίεσαι πωλαγκταί. κυανέαι, autem nos tanquam addititiam dictionem deleuimus. de Cyaneis, ac symplegadibus paulo superius est mentio, nam sunt longè ab his diuersæ. celebrantur πωλαγκταί, apud Hom. Odys. μ. quem hic secutus est meus Apollodorus, et de his infra libro tertio.

36. I. 20. ἀρχάλαρος αἰγείου.) nos pro αἰγείου, quod nihil ad rem facit, αἰγλαίου, quod Apollinis serenifici cognomen tum est ab Argonautis inuentum beneficij non immemoribus. Hunc luculentissime Rhodius Argonaut. lib. 4. αἰγλήτην vocat, sic.

- ὅτ' ἀρχάλαρα θυήλαις

Αἰγλήτην αἰάφης πύθορον ἰλαίσκονταί.

Hæc Ianus Baptista Pius præceptor meus nunquam poenitendus perleganter latine vertit, in his, quæ ex Apollonio Valerij Placci Argonauticis finiendis adiunxit hunc in modum.

Phæbo tum Graia iuuentus

Aegleæ statuunt aras de nomine dictas

Lucis, in occiduo puppem quæ rexerat ortu

Turbatis quoniam nautis illuxit Apollo.

De Anaphe Strabo libro 10. vbi Aegleæ Apollinis templū ait inesse, ex hoc Callimachi carmine.

Αἰγλήτην, αἰάφλωτε λακωνίδι γείτωνε θεῖον.

quod sic Aegius vertebat ad verbum.

Aegletem, Anapbenq; Laconidi proxima Theræ.

36. 2. 5. μίνα.) μίναί, et probe legitur ex codice Farnesiano manu scripto, Ioannis Honory, βιβλιογράφου grecorū

fo. pag. li.

voluminum, multo omnium qui fuerunt, quique nunc sunt, & qui post alijs erunt in annis, eminentissimi.

36. 2. 12. τάλως,) reposuimus, τάλως attice, uel τάλαος ex communi forma loquendi.

37. 2. 20. ἀδορσος,) emendandum est ἀκρσος, ut ex insequentibus apparet.

38. 1. 3. in codicibus manuscriptis, ἐγκυδντος cum κ, in secunda vidimus exaratum, pro ἐγγυδντος, cum γ, in secunda, quae genuina est lectio.

38. 1. 10. μεμαρμείον excudi iussimus, ut μεμαρμένον sit deductum à uerbo μαρτίζωμαι, idest conspissor & addensor, ergo μεμαρμείον uidelicet πτόλον intelligemus conspissatum, & uelut addensatum centauri Nessi sanguine, quo passae mulieres sua uela ex aqua amylo mista conspissare solent: ad eundem modum Medea peplum veneno infectum nouae Iasonis uxori misit, est quoque in codicibus alijs μεμαρμόμερον scriptum de uerbo μαρμόζωμαι: ut, si ita legatur, intelligamus à Medea missum peplum magicis uinguinibus infectum, utranque igitur lectionem tuemur.

38. 1. 22. ἀκραίαισ', prius legebatur ἀκρείαισ', non male quidem Pausaniam in Corinthiacis eadem in re secuti ἀκραίαισ' admisimus. ἐς τὴν ἀκρόπολιν ὄσιν, ait ille, τῆς ἀκραίαισ' ὄραισ' ἰδόν.

IN LIBRVM SECVNDVM
ANNOTATIONES.

39. 1. 10. αἰκαλῆως,) improbe scriptum erat, quo delem substitui-
mus αἰκαλῆως, quod palam fiet, nos huic loco recte consu-
luisse ex insequentibus, hac eadem in facie linea octava,
μελίσσης in omnibus manuscriptis visitur, ubi ex Homeri
Iliad. i, μελίσσας, accommodatissime subrogare potueramus,
tamen ducti nominis similitudine, nihil mutauimus.
39. 2. 1. 5. Chalcographi conuenientia, & si exemplari manuscri-
pto, quam ipsi copiam vocare consueverunt, factum est ut hoc
loco hanc ædictionem inuaserit, quare nos his nostris castiga-
tionibus sic emendandum censemus in nostra translatione, ex eo
Pelagus etiam natus esse dicitur.
39. 2. 27. ἑκατόν) in exemplaribus male exaratis, pro quo emen-
damus ἑκατόν, licet apud Hyginum Basum legamus.
40. 1. 8. καὶ ῥοῖον,) hanc ut spuriam & mutilam refutauimus,
& huic subiecimus Arcadiam legitimam, & integram dis-
tinctionem.
40. 2. 17. καὶ κερκῶ) castigamus καὶ κερκῶ ex Athenæo. Cercops
enim hic est nomen unius ex rerum scriptoribus, quem Aibe-
næus adducit lib. cœnarum suarum 11. ubi de poculis loq-
tur. εἰ δ', inquit, ἡσιόδῳς ὄστιν, ὃ καὶ κερκῶ ὁ μελίσσης.
id est, siue Hesiodus, siue Cercops ille Milesius.
- ἔνθα πὸ τ' ἔσται ἑμὸν ψυχτικῶν ὄρχα με λαβόν, sic nos
Nostrum ubi nam populū psychterion extiterit Dux.
41. 2. 3. βιβλίων,) per 1 in prima, in quatuor exemplaribus, quæ
mihi videre licuit, scribebatur βιβλίων perperam planè, quā

do hic Apollodorus de libris nihil loquitur, sed de populi nomine. Hinc ego pro inani diffinitione solidam, ac loco huic convenientem substitui *Βυβλίον*, idest Bybliorum, *Βύβλος* enim per *β* in prima Phœnices oppidum est, de qua compluscula scribis Stephanus.

41.2.25. *ῥηνᾶς χης*) sic habet exemplar Scipionis Tettij Neapolitani viri nobilis & summæ doctrinæ, & modestiæ, & humanitatis incredibilis, ceterum Metellianus Codex *ῥηνᾶς χης* habet, nobis Tettiana lectio magis arrisit, ut *ᾶρ τῆς ῥηνᾶς* composita sit diffio, non autem *ἐκ τῆς ῥηνᾶς*.

42.1.9. *κατωκισεν*) legitur in alijs, nec male, *κατοικίζει*.

42.1.12. *μελὶ λαμπρόδον*) ita in manuscriptis omnibus visebatur, nos vnica duntaxat, *ν*, littera detracta de diffiuncula, *μελὶ* castigauimus *μελαμπρόδων*.

42.2.6. *Λυδία ὠκυμένη*) legimus Mineruam, præter cetera ipsius cognomina, & Lindiam fuisse cognominatam de Lindo Rhodi vrbe, Lydiam tamen, quod meminerim, Mineruam appellatam legi nusquam, quare hic *Λυδία* reposui. Nec vero me latet. Hunc Apollodori locum ab Homeri in Iliadis primum Hypomnematis sic ita citatum esse, ut & nos castigauimus.

42.2.9. *πλάναρ*) *ἐλάναρ* hic vocatur ex Homeri scholijs.

43.1.14. *ταῖς κῆρας*) scribi potest etiam *ταῖς κόρας*, ut sit, Danaus, filias puellas ue fortiebatur, siue eliciebat sortes.

43.2.14. *ἀμαρυνάδων*) hic deleuimus, quod ex Codicibus Græcis omnibus legebatur *ἀμαρυνάδων*. diffio nibili & fatilis, & *ἀμαρυνάδων* substituendum censuimus.

43.2.20. *ἄρμος*) in Alijs *αἴμος*, in Tettij mei Codice, quem ex

fol. pag. li.

Rodulphi Cardinalis amplissimi exemplari ex scribi fecit:
legitur αἴτιος, nos hic tibi liberum facimus, ut quam velis le-
ctionem eligas: quod ad me attinet, ἄριστος scripsimus.

44. 1. 22. μενάλκῃς.) alibi, μεγακλῃς, alibi vero μετ᾽ ἄλκῃς,
quod Hygino legitur, at ex meo codice μενάλκῃς legeba-
tur, nobis placet scribere μενάλκῃς.

45. 1. 14. ὁ δὲ νόστος χεῖρ' αὖτος. qui libros de redivis scripse-
rit, legimus Lysimachum apud Athenaeum libro quarto, qui
græce sic. οἱ δὲ δὲ καὶ τὴν ὀδυσσείῃς τῆς φρονιμῶντα
του, καὶ πῶς τὰ του ἀδελφῶν φακλῶ καλουμένην,
ὣν ἄλλοι πνὲς καὶ λισῶ ὀνομάζουσιν, ὥς ἰσορρεῖν μνα-
σῆαν ἢ παρῆα εἰ τείτω δῖον πακλῶν φησὶ λυσίμα-
χος εἰς ῥήτω νόστον, idest, Atqui me non latet, et Ulyssis
viri prudentissimi, et cordatissimi sororem Phacam nomine,
quam alij quidam Callistonem vocant, ut à Mnasea Patrense
Europiacorum tertio recenseri inquit Lysimachus in libro de
reditibus tertio. hætenus ille. antequam hic Athenæi locus
mibi subucniret. Tei. mei exemplaris lectio, non displice-
bat. νόστος inibi legebatur, nec ab re ea lectio mihi probaba-
tur, propterea quod et auctores habebamus, qui de legibus ci-
tantur Cratinū scilicet et Babylonū Diogenem, sed prior
lectio vera est.

45. 1. 15. κέρκω.) Hic quoque est scribendum κέρκω, cum sit
Cercops nomen auctoris, de quo superius meminimus.

45. 2. 9. αὐτῆς.) ὥς δὲ οἱ τραγικοὶ δὲνέκοιαν.) Tragi-
cos hic intelligo Euripidem ut Eustathius Iliadis libro 6. Tra-
gici vero à græcis scholiographis passim citari solent.

46. 1. 15. Ἰδραπύειν.) Ἰδραπύειν exemplar habet luculen-

fol. pag. li.

tissimæ ALEXANDRI FARNESI bibliothecæ, Cardinalis. n. ille amplissimus, ut ipse est omni virtutum genere ornatissimus, ita domus eius omnis ac bibliotheca, hæc quidem castigatissimis græcis, latinisq; exemplaribus, illa aut eruditissimis, humanissimisque viris referta est. hæc igitur lectio est omnino admittenda.

46. 1. 25. ἀπώλυον.) repono ἀπώλλυον geminato cum λλ.

46. 2. 13. ἀλαγμοῦ.) substituiamus ἀλαλαγμοῦ.

46. 3. 19. ἰϋνόν.) non ut in manuscriptis erat, ἰϋόν.

47. 1. 2. ἰλιαῖόν.) pro quo δηλιαῖόν emendauimus ex Isacio Lycophronis interprete.

47. 1. 2. πείρω) repono πείρωνα.

48. 1. 9. ἀρχτενεί,) ἀρχτείνει alibi legitur, scribo ἀρχτενεί, ut sui futurum, hoc apud Didymum Iliadis Σ recitatur.

48. 2. 3. πολυδύκτης,) in alijs visitur. nos πολυδύκτης de tracta. u. litera. ut in plerisque emendatis auctoribus, qui hanc ipsam rem tractant, castigamus. sic enim scribitur apud Isacium, apud Apollonij scholiastes, & reliquos. locus sanè hic erat obscurissimus ita ex Apollonij scholijs, ex eruditissimorum virorum scriptis, collectis, declarauimus, ut vel anniculis pueris intelligi possit. ceteram historia, seu fabulam dicas, latius ab Isacio Lycophronis tenebrarum illustrare enarratur. quam cum HORATIO VRSINO gentili tuo, domo Tosia, adulescenti modestissimo, ac bonorum literarum studiosissimo, latine interpretandum dedissem, ut de ingenio adulescentis aliquando periculum facerem. ille & si græcarum literarum candidatus esset, tam docte, tamq; eā latine reddidit, ut sperare liceat eū intra paucissimos annos in his, omni

fol. pag. li.

bus æqualibus suis facillime antestatarum.

48. 2. 17. αὐτὸς δὲ.) legebatur prius αὐτὸς δὲ, sine ullo sensu, nos
proinde subiecimus pro eo αὐτὸς δὲ, adiecimusq; nominandi
casum πολλυδὲκτης, atq; ita sensum lucidissimum elicitur,
alioqui locus hic ab Apolline non solueretur.

48. 2. 21. γοργόνον.) Farnesianum exemplar γοργόνος habet,

48. 2. 25. εἰ τῷ.) lego εἰνῶ, sicut, hoc ipso in loco pro μεμ-
φρησῶ, πεμφρησῶ, per τῷ, ac sine μ, ex hoc Hesiodi in
in theogonia versu.

πεμφρησῶτ' δὲ πῶλον, εἰνῶτε κροκόπῶλον.

inuenio tamen multis in locis scriptam, εἰ τῷ, εἰνῶ,
εἰ ιαενῶ.

49. 1. 12. κίβισιν.) sunt qui κίβισιν cum κ in secunda syllaba
scribunt, sed male, nā syllaba claudicaret, id quod ex Ascrei
poetæ hic recitato versu declaratur.

49. 1. 22. τλὼ κενῶν.) nos hic non ab τὸ ante dictionē κενῶν,
addidimus ex historia, ἃ ἰδὸς.

49. 2. 13. θενῶ, θεινῶ, habet Hesiodus in Deorum originibus,
verum metri causa ut suus est poetarum mos.

49. 2. 27. τὰς χεῖρας.) in alijs, τλὼ χεῖρα, lege ut lubet,
nihil moror.

50. 2. 25. ἐγγνώμης;) legerem quoque ex Farnesiano codice
ἐγγλυδωμης, sicut ex eodē loco πρῶτον pro πρῶτος,
quod in alijs omnibus scribitur.

51. 1. 19. ἀπὲκ τεῖναι) in manu exaratis Apollodoris ἀπὲκ τεῖναι
hic legitur, quod non omnino displicet, propterea quod ἀρ-
δνήσκω legi apud auctores potest etiam pro ἀρκετεῖναι,
sicut interdum apud Romanos morior, cuius rei mihi nūc hic

fol, pag. li.

Lucani de bello Pbarsalico subuenit locus.

Quis nolle ab isto

Ense mori ?

§ 2. 1. 6. μίδεια,) antea, sed male, legebatur μῦδεια, nos substituimus μίδεια, quando hic Medæ nomen otiosum esset, & ab re longe alienum: nam Apollodorus de vrbe hic, cui Midea nomen fuit, non de mulieris nomine loquitur. est enim μίδεια per i non per u, ait Stephanus, πόλις ἐστὶ ἄρχαία καὶ κώμη, καὶ πρὸ τῶν πόρσιος πόλις, ἀπὸ μιδείας τῆς ἀλφειῶς θυγατρὸς, λέγεται καὶ χεῖς τῆς i μίδια, ἐστὶ δὲ καὶ ἐπὶ τῇ πόλις βοιωτίας· ὁ μὲν γὰρ οἱ τε πολυστάφυλοι τ' ἀρνίω ἔχον, οἱ τε μίδια, οἳ καὶ λυσίχοι ἄλλοι. rursus hunc in modum Aegius vertebat, Midea oppidum est Argiuorum, quod nunc vicus est, ac prius Persei ciuitas fuit, dicta à Midea Aloei filia. scribitur adhæc sine i, in penultima, est etiam alia Midea in bæotia, Homerus.

Vitifera^mq; Arnen veniunt, Mudeam^q; colentes, Pausanias
etiam meminit huius vrbis.

§ 2. 1. 10. πέρσῃ,) id nominis in omnibus exemplaribus aberat,
sine quo locus hic erat vndecunq; insolubilis, & mutilus: quod
huic ex Herodoti Polymnia admodū opportune intulisse nos
arbitramur, ne'ue nos mendacij argui possimus, subscribenda
censui, quæ ad rē faciunt ipsius primarij historici verba hæc.
πέρσῃ, igitur inquit ille Historiarum pater Herodotus
ἐκείλεοντο δὲ πάλαι ὑπὸ μὲν ἑλλήνων κυφῆνός,
ὑπὸ μάλιστα σιέων αὐτέων, καὶ τῆς περσιόικων ἀρο-
ταῖοι. ἐπεὶ δὲ πέρσας ὁ Δαυδάς, καὶ διὸς ἀπῆκε το
παρά

πρὸς κηφεία τὸν βήλου, καὶ ἔχων τῷ πλὴν θυγατρός
 αἰδομένησαν, γίνεταί αὐτῷ παῖς, τῷ ὄνομα ἔσθ
 πέρσην, ὅσον δὲ αὐτὸ καταλείπει, ἐπὶ γλαίῃ ὅ
 ἂν παῖς ἔων ὁ κηφύς ἄρσενος γόνου, ὡς τὸν του δὲ
 πλὴν ἐπωνυμία ἐῖχο. idest, pro his qui græcè nesciūt.
 Persæ vero quondam à Græcis quidam Cephenes uocaban-
 tur: sed suo ipsorum; ac circa finitimarum Artæi dicebātur.
 Vbi vero Perseus Danaes, & Iouis filius ad Cepheum Beli
 se contulit, & eius filiam Andromedam uxorem accepit, eiq;
 ex ea gignit filium, cui nomen Persen imposuit. Hunc ibi reli-
 quit apud auum, quod tam Cepheus mascula prole carebat.
 ex hoc itaq; id cognominis sunt consecuti. hætenus Herodo-
 tus. Sed & paulo inferius eodem in libro, ubi Xerxen loquen-
 tem inducit his verbis. ἡμεῖς νομίζομεν πέρσην εἶναι,
 αἷμα οὐ ἡμεῖς γαζόνεμεν, καὶ δὲ πέρσας τῶ δαναῶν
 γαζονότα ἐκ τῆς κηφείας θυγατρός ὡςδομένης,
 quod est latine. Nos existimamus Persen esse à quo nos orti
 sumus, Persei Danaes filium, natum ex Andromeda. Cephen
 filia: viden' igitur mi Fului suauissime, quâtopere ad Apollo-
 dori locum Herodoti testimonium faciat: ex quo immorta-
 lis ipsius breuitas mirifice explicatur.

5.2.18. ἀλκίως) ne cui sit mirum rogo, quādo pro ἀλκίως
 scribam ἀλκίως, nam sæpissime legi ita scriptum apud
 Græcos vñ idemq; nomen. Hesiodus in Clypeo ἀλκαίοιο
 usurpauit genitiuum ab ἀλκαῖος. Pausanias autem in Ar-
 cadicis de eodem nomine ἀλκίως sicut ἀλλείως dixit,
 quod non rationi dissentaneum esse videbitur, si ἀλκείως
 patronymici originem perspicimus.

fol.pa.li.

§ 2.2.4. πῖ δέλαος, & πῖ δέλαος dici potest dorico more.

§ 2.2.11. αἰζόχης,) Isacius apud Lycophronem pro αἰτίος=χός, ἀμπελῶν nominat.

§ 2.2.21. μεδέας,) nos pro μεδείας, μεδέας reposuimus, & probe Sic. n. castigatē legitur in Pindari commentarijs.

§ 3.1.15. πεσέχοντος,) sic nos castigauimus ex Isacij in Lycophronem commentarijs: & id ratio exigebat; nam. antea πεσέχοντας in manuscriptis omnibus erat.

§ 3.1.2. Polyxeno. is Iasonis ex Medea filius fuit, ait Pausanias in Corinth.

§ 4.1.21. vbi legitur ab hostibus intellige vulpem illum (ne dicam illam) Thebanam regionem deuascentem cum suis affeclis, & prædombus.

§ 5.1.6. ὀκταμηνίου.) Theocritus in Herculillo. δεκαμηνίου reponi possit, sed nihil ego demutarim, suam enim Apollodorus habet auctoritatem, & eam quidem admirandam.

§ 6.1.3. λίνου,) ὀμῶλπον Theocritus ait.

§ 6.1.15. vbi ab imperitis, & caligantibus typographis scriptū est imperantem, reponendum irritantem, sic enim vertere placuit dictionem græcam ἀρξάν, secutus Ciceronem in Milone, qui vi irritare, & ferro laceßere aliquem dixit. omitto hic, quæ à Budeo in commentarijs suis græcis, & Petro victorio, in rhetoricis Aristotelis ad Theodectem enarrationibus doctissime recensentur cum ex Demosthene. tum ex Aristotele pro explicanda græca hac & attica ratione loquendi ἀδικῶν χειρὶν ἀρξάν.

§ 6.1.19. εὐφρόβια. prius εὐφρόβια, litera transposita legebatur.

fo. pag. li.

57.1.9. ὀρχυς, cuius in locum ὀρχυς restituimus, ex Ste-
phano, & Homero. ubi hæc.

ὀρχυς δ' ἰσὺν ποσειδῆιον ἀλάων ἀλγος.

Ouchestumq; factum Neptuni numine lucum.

58.2.15. ἰσπεῖ. desideratur huic dictioni syllaba, quare scri-
bendum est ἰσπεῖον.

58.2.2. πρ' ὀρύτου, ante quam à nobis id laboris interpretandi
Apollodori, & eius monstrorum conficiendi, utcumque liceret

fusceptū esset, πρ' αὐτῷ in nominatis superius à me codicibus
omnibus scriptum inuenimus. quæ lectio à veritate abhor-

ret maxime, nos igitur loci illius, ubi, quæ à varijs præceptori-
bus Hercules didicisset, inter cetera idem Apollodorus Hercu-

lem sagittandi artem ab Euryto accepisse dixit, non immemo-
res, hic pro αὐτῷ, ὀρύτου castigamus, cui lectioni aduersa

tarum arbitror neminem.

59.1.21. αὐτῷ scribe αὐτῷ aspirata priore, siue ἐαυτῷ.

59.1.22. pro ἐκρυβῆναι, scribe εἰς κρυβῆναι πύδον χαλ-
κῶν. Diodorus Siculus libro rerū fabuloso quarto. huic
loco astipulatur his verbis latine, Eurystheus in quibus, a pro
conspetto perterritus in æreo se vase abscondit.

59.2.17. αἴτινι τὸ πῶ. placeat & χρῶ.

59.2.21. πειρωμένοις, lege πεπωρωμένοις, cum vi in secūda.

60.2.1. κερᾶσιν, χρυσόκερῶν Tzetzes in suis carminibus, et
Pindarus ode. 3. Olympiorum appellant.

63.2.19. περὶ δὲ ξάτο, possumus hic etiam περὶ τὰ ξάτο
legere, ut dicat hanc ærumnam non imperavit Eurystheus,
verior est tamen prior.

63.1. lineæ ultima, ἀλάων, sic scripsimus Apollonii locum sex

cuti Argonauticorū libro secundo hisce versibus.

Οὐδὲ γὰρ Ἡρακλῆς ὁ πότ' ἢ λυθ'· ἀρ' ἔστιν Ἰνδῶν,
 πλωτὸς ὅρνιθας συμφολίδας ἔδνε λίμνης
 ὠσεοδαυ τόξοισι· αἶμος sic Aegius ut potuit barbarè vertit.

Namq; nec Alcides, quo tempore venit in altam

Arcadiam, volucres Sympbali nomine dictas

Ploidas, infectis Lernæo felle sagittis

Cænosis validus potuit dispellere ab vndis.

Hasce aves Apollonius πλωτὸς appellavit, quod ea in pa-

lude natent, sic etiam Seleucus in miscellaneis, & Charon

Apollonij huiusce familiaris nominavit, ubi de Apollonij histo-

rijs scribit. Nec tamen nihili facienda est lectio vulgata per

manuscriptos libros Apollodori, scilicet ἄ πλωτοι, idest in-

numerae.

64. 2. 3. ἡμίμου, ὅρμου notatum erat in omnibus codicibus, q
 erant mihi vertenti hunc auctorem. sed Stephanus ἄ Ἐδμηρα
 urbem ab Abdero Brimi filio dicit fuisse nominatam, & Her-
 culis amasio. ἡμιον per v, scriptum inuenio apud Tzetzen,
 qua de causa operæpretium me fecisse puto, si pro ὅρμου,
 ἡμίμου duorum scriptorum innixus testimonio, scripsi.

65. 2. 6. δασκύλου, prius in oibus exēplaribus pro δασκύλου,
 visebatur. Sic. n. id nomen Apollonius Rhodius lib. 2. recens
 fuit, cum inducit Lycum Dascylo Argonautas alloquentem.

Δασκύλου εἰς μεγάροισι καὶ τοῦ τόθι πατρὸς ἐμείο. i.

Dascyli ibi nostri tellis genitoris in altis.

Deipylum hunc nominat Cæcis duobus in locis: quare hinc
 successat Dasycus, & in eius locum accedat Dascylius.

65. 2. 19. μύγδοια, pro μυγάδια annotauimus, id enim nomē

fol. pag. li.

sic scribit. Cæcis, & Apollonij Rhodij interpretes.

65. 1. 14. $\Delta\epsilon\mu\iota\sigma\kappa\upsilon\rho\alpha\varsigma$, pro $\epsilon\iota\mu\iota\sigma\kappa\upsilon\rho\alpha$, quæ $\alpha\iota\kappa\epsilon\phi\alpha\lambda\omicron\varsigma$ erat dictio, substituitur $\Delta\epsilon\mu\iota\sigma\kappa\upsilon\rho\alpha\varsigma$, quæ ciuitas est contra Thermodontem, legitur Themiscyra $\alpha\iota\kappa\epsilon\phi\alpha$ apud Apollonij Rhodij scholiastes. eodem folio, & linea. 13. post dictio- nem $\pi\iota\tau\omicron\upsilon\mu\acute{\epsilon}\lambda\alpha\iota$ exemplari Metelliano; de Farnesiano, & Tertiano codicibus mihi sæpenumero citandis, adieci hæc paucula per necessaria huic historię ($\kappa\omicron\tau\iota\delta\iota\alpha\sigma\tau\epsilon\iota\upsilon\tau\omicron\nu\varsigma\tau\omicron\nu\varsigma$ $\epsilon\tau\epsilon\tau\omicron\nu\varsigma$ $\upsilon\pi\omicron\tau\omicron\chi\omicron\upsilon\mu\acute{\epsilon}\lambda\omicron\upsilon\varsigma$,) idest & zonam se daturam polli- cente.

66. 1. 1. $\epsilon\kappa\delta\delta\lambda\omicron\nu$, de $\epsilon\kappa\delta\eta\lambda\omicron\nu$ fecimus, recte, ni fallimur. A= Apollonij scholiastes varie sunt; inquit, de cingulo sententię, nam sunt, qui illud fuisse Hippolyti scribant, alij vero Deizylia. At Ibycus in priuata historia Briarei filię fuisse ait.

66. 1. 5. Hic ingessu geminatus Typographorum lapsus, ut pro- creati, pro procreatis, & fuerant, pro fuerat, composuerint. ignoscendum est bene potis.

68. 1. 7. hæc paucula relicta sunt, remittenda in suum locum statim scilicet, post verbum, est, in linea septima.

In Siciliam tranauit

69. 2. 10. quem, vacat, quare delendum est, & pro, quod, in eadē linea, scribe quos

70. 1. 7. $\kappa\epsilon\mu\omicron\iota\delta\epsilon\mu\epsilon\tau\epsilon$, & $\iota\omicron\mu\omicron\delta\epsilon\mu\epsilon\tau\epsilon$ eundem virum vocat apud Apollonium scholiastes, ita virumque recte scribi potest.

71. 1. 1. quod $\kappa\alpha\iota\tau\omicron\nu$, in omnibus quos vidi, & legi codices, verti ego commune, sed eius loco substituendum est $\kappa\alpha\iota\tau\omicron\nu$ idest vanum, vacuumue, quæ lectio probabilior fuerit.

fo.pag.li.

72.1.24. $\delta\tau\omicron\upsilon$, nos ex fabula, quae transformationum libro 6.
apud Ovidium enarratur pro $\delta\tau\omicron\upsilon$, subiicimus $\delta\tau\omicron\upsilon$.

72, 2, 1. Athenas,) scribe Thebas, Sic enim græcè è regio-
ne habetur.

= 73.1.8, *τυχῶν*, in huius lectionis locū, nos *τευχῶν*, scripsimus.

73. 2. 134 responendum, post, sed, Eurycas, omiffum per ebrietatem
ab officina opificibus

73.2.17. ~~uē~~ ~~quorū~~ ~~passim~~ in omnibus exemplaribus sic habetur, nō ~~uē~~ ~~quorū~~ resitūmus. Concepimus fuisse inuenio, quorum haec fuerunt nomina, Passalus, & Eberius siue,

Candarus, *Aulus*

74. 2. 23. *Sunt hac in lingua verba haec derelicta in officina, (ex qua postea Teucrium, Telamo signis), post dedit, sunt addenda.*

75. 1. 5. *πῖπτοτε δὲ οὐδὲν αὐτὸν ὁμοῖον*; *h*is in exemplaribus, quibus
nos utamur, omnibus exaratum eret; subofcarius, sane locus
est, ob brevitatem: cuius admodum studiosus Apollodorus fuisse
videtur: quare nos particula adiecta duntaxat, & pro

αὐτῶν, legimus, αὐτῶν, ad hunc modum, ἵνα δὴ ποτε οὐ
 σκευ αὐτῶν αὐτῶν. Isacius autem an fuit in Lycophronē com-
 mentarijs, explicatius hunc locum tractat, cuius verba hic sub-
 scripsisse non pigebit. τὸ τε, inquit ille, ἡρακλῆς, καὶ τῇ

ἡσιώκη χαρίζεται, ὃν αὖ ἐξέλεν ἡσυχαστῶν
ἐν ἡσυχασταῖς, καὶ ἐν τῷ αἵματι τοῦ θείου καλὴν πύραν, τοῦ

ἀδελφὸν αὐτῆς παροτρύνων ἐπείατο, ὅπως ἐκλήθῃ,
καὶ πρίαμος, idest, tum Hercules Hestione indulget, ut

quem de captivis velit, sibi mercari liceat; tum illa dato fla-
mineo suo Podarcem fratrem emit, unde illi Priamo cognomen

tum mansit.

fol. pag. li.

75.1.20. $\nu\upsilon\sigma\tau\alpha$, $\nu\upsilon\kappa\tau\alpha$, prius ex quatuor libris manuscriptis notatum erat, nos autem ex Ioanne Tzetze in historiarum chiliadibus, $\nu\upsilon\sigma\tau\alpha$ castigauimus. nihil. n. $\nu\upsilon\kappa\tau\alpha$, hic significare potest.

76.2.9. $\mu\omicron\lambda\omicron\tau\tau\iota\kappa\epsilon\delta\upsilon$, in manuscriptis $\mu\omicron\lambda\pi\iota\kappa\omega\upsilon$ legitur. ego vero, nescio an audaculus fuerim, cum priorem lectionem haud quaquam idoneam excluderim, ac pro ea, quod de canibus est hic mentio substituerim, $\mu\omicron\lambda\omicron\tau\tau\iota\kappa\epsilon\delta\upsilon$.

77.2.20. $\epsilon\pi\iota\mu\epsilon\tau\epsilon\sigma\iota\tau\alpha$, in Metelliana, $\epsilon\iota\mu\epsilon\tau\epsilon\sigma\iota\tau\alpha$ habetur.

77.2.28. $\alpha\pi\mu\omicron\iota\sigma\tau\epsilon\upsilon$, in omnibus planè scriptum sic inueni, cuius loco appositus $\alpha\pi\mu\omicron\iota\sigma\tau\epsilon\upsilon$, sic. n. in argumento, siue maui, hypothesis Trachiniorum Sophoclis, ubi haec omnia ex Apollodoro transcripta visuntur, quae maximum in modum ad diuinam illius tragediam faciebant: de qua hypothesis rursus plures hic locos castigauimus.

78.1.5. $\alpha\phi\omicron\tau\omicron\upsilon\sigma$, ex Trachiniorum Sophoclis argumento, $\alpha\phi\omicron\tau\omicron\upsilon\sigma$ in margine annotauimus, non deleta tamen lectione manuscripti codicis Alexandri Farnesii cardinalis Romani, cuius nominis honoris gratia hic subinde a nobis memoratum est, utranque sanè lectionem probō, & si priorem verterim. $\alpha\phi\omicron\tau\omicron\upsilon\sigma$, tamē typographus e margine velut emendatiorem lectionem in operis contextum clam me ingressu. $\alpha\phi\omicron\tau\omicron\upsilon\sigma$, itaq; illaboratum verito: ne dictio haec ingesta per errorem, non interpretata remaneat.

78.2.5. $\phi\upsilon\lambda\alpha\sigma$, in manuscriptis $\phi\upsilon\delta\eta\varsigma$ per δ , male notatum erat. Nos $\phi\upsilon\lambda\alpha\sigma$ ex eodem in Trachinia argumento reddi dimisi, cuius nominis alibi hoc in opere fuit mentio.

78.1.21. $\pi\omicron\alpha\iota(\alpha\varsigma)$, $\omega\lambda\eta\gamma\alpha\sigma$ in alijs, utrunq; laudamus.

• fol. pag. li.

78. 1. 2. 2. αὐτομόν,) αὐτομόν. αὐτομόν Siculus Dio-
dorus habet libro quinto. lege, ut libet, nihil me mouet. quo-
rum omnes habent editiones suum habent astipulatorem. nos ta-
men αὐτομόν legimus. Hunc Pausanias in Corinthiacis
κύαδον appellat, qui Oenei a Cyathis fuit, græcè οἶνοχόος
ἐκ τῶν χειρῶν δίδους, quem latini etiam a poculis vo-
cant. Quod autem Eunomus a poculis Oenei fuerit, et quod
ἐκ τῶν χειρῶν δίδου hic apud Apollodorum significare
videatur, non dare aquam manibus (ut ex multis apud Athe-
neum locis libro nono probatur) sed pocula miscere, ad Pau-
sanias in Corinthiacis, cuius locum ad verbum transcripsi-
mus, clarissime docet. λέγετο δὲ αὐτῷ, καὶ ὅτι ἔκ τῶν
φλιασίων λόγος Ἡρακλέα, ὅτι ἐκ Λιβύης οἰκιστὴν
κομίζων τὰ μῆλα τὰ ἐπὶ εἰδῶν καλούμενα, ἐς φλι-
οῦν τὰ ἐλθεῖν καὶ τὰ δῆπ' ἴδον, διαπομπῶν δὲ αὐ-
τῶν, οἰνέα δὲ αὐτῶν λίαν ἀφικέσθαι πρὸ αὐτῶν.
ἐχέοντι δὲ τῶν Ἡρακλεῖ κ' ἐστὶς· τὸν δὲ ἀφ' ἑμ-
νος εἰς τὰ τὸν Ἡρακλέα, ὃ αὐτὸς εἰς τὰ τὸ ὑπὸ ἐκείνου.
κύαδον δὲ οὐκ αὖτε οἶνοχόον οἰνέως. οὐ γὰρ ἀφ' ἐδῆς
τῶν δοθέντων πόματι, πᾶσι τῶν δακτύλων ἐπὶ ἐς πλὴν
κεφαλῶν, ἀφ' ὧν ὀντόντος δὲ αὐτοῦ καὶ τῶν πλὴν.
φλιασίοις δὲ οἶκον εἰς μνήμην, τὸν τῶν ἀφ' ὧν ὀν-
ται μὲν πρὸς τὸ ἴδον τῶν ἀφ' ὧν ὀντος. ἀγάλατα δὲ
λίθου παρὰ τοὺς μὲν ἔχει κύλικας ἀφ' ὧν τὰ Ἡρακλεῖ τῶν
κύαδον. Quæ sic Aegius vertebat. Ceterum vulgarissima est
fama apud Phliasios: Herculem, quo tempore a Libya cū ma-
lis Hesperidum incolumis euasit, priuati cuiusdam negotij

ergo Pbluntem aduenisse, ad eumq; illic agentem Oeneū eius
 socerum ex Ætolia se contulisse. quò cum peruenisset, ab eo
 Herculem conuiuio inuitatum, aut hunc ab Hercule acceptū
 fuisse. Cyathus autem à poculis Oenei, quod in propinandis
 calicibus minime satis fecisset: vno digito caput percussus, ex
 istu puer repente extinctus est; condita igitur apud Pblasios
 rei gestæ memoriæ causa visitur cella, non procul ab Apolliz
 sede, ubi marmorea sigilla sunt, quæ Cyathum Herculi po-
 culum præbentem habent. Ceterum Athenæus eum puerū,
 quem Hercules pugno occidit Hellanici testimonio refert, Ar-
 chiam fuisse vocatum, ob quem Hercules Calz done excessit:
 & eodem teste in secundo de Phoronide Cheriam nominat.
 Sed Herodorus in 17 libro de Hercule, Ennomum eum voca-
 ri ait. Sed Cyathum Poletis filium, & Antimachi fratrem
 volens Hercules, dum ei pocula propinat, interfecit, ut memo-
 riæ tradit Nicander in secundo Octaïcorum. cui etiam fanū
 in loco ante urbem ex edificasse Herculem narrat, quod suis
 quoque temporibus appellari pocillatoris fanam scribit.

79. r. i. Ἰτωρ.) Ἰτωρ, in manuscriptis, quod nihil hoc in loco
 significat, nos Ἰτωρ, ex Alexandri Farnesij libro, Car-
 dinalis Romani, Vaticanæ Basilicæ Flaminis optimi: casti-
 gandum esse duximus. Ἰτωρ, verò ait Stephanus, vrbs est
 Thessaliæ. Cæcis, siue, ut mauius, Tzeizes, quo se ipsemet co-
 gnomento appellat, in historiarum chiliade 2. ubi de Her-
 culis actis copiose admodum scribit. αἰεὶ δὲ δὲ πόλιν οὖς
 τῶν Ἰτωρίων χόρα, qui locus ad Apollodorum intelli-
 gendum facit, nam Herculem legimus Thessaliam terram de-
 uastasse.

fo, pag. li.

79.2.15. μινυέων,) hic nos μυλίων, edendum curauimus, at impressor adscriptam ē regione μινυέων, ingerere maluit, contraquā nos verteramus; vtraque tamen lectio recipi potest. nam Melienses, & Minyæ in Thessalia sunt Populi.

80.2.3. poculum,) scribo philtrum, nam & si Philtrum sit amoris propriè poculum, hic tamen, Φίλτρον, verto philtrū: quod est etiam latinis receptum, & Ovid. in arte vsurpauit, cum dicit.

Philtra nocent animis, vimq; furoris habent.

& Iuuenalis,

Hic Thessala vendit

Philtra, quibus valeant mentem vexare mariti.

Ad hæc Hyginus, ubi de Nesso agit. Ille, inquit, moriens cum sciret sagittas Hydræ Lernæ felle tinctas quantam vim haberent veneni, sanguinem suum exceptam Deianiræ dedit, & id philtrum credens conditum diligenter seruauit.

80.2.3. ποίαν,) Φιλοκτήτης. Diodorus libro quinto.

80.2.8. ποίαν παρών καὶ τὰ ξήτησιν ποιμνίων ὑφ' ἡμῶν, τοῦτο, καὶ τὰ πῶς ἐδωρὶν τοῦ Ἡρακλῆος. Apollodorus hic Herculis pyram à Pæante succensam fuisse apertissime dicit, eaq; de causa illū ab Hercule sagittis donatum fuisse dubio procul affirmat. Hunc locum superioribus diebus cum Hilermo Sirletio me contulisse memini, ab eoq; quesivisse, quid nam de eo Apollodori loco sentiret, tum ille Apollodorū contra omnium planè sententiam, eam de Pæante historiam recensere dixit, mihiq; ut est vir memoriæ singularis, vnum, alterumue ex Sophoclis Philoctete locos, memoriter recitauit.

tum quoque in mentem mihi reuocauit, ut in secundo variatur
 Petrus Victorius Ciceronis *πρωτοβικόν σφάλμα* hic
 esse scribis, quod a Philoctete Hercules rogum inflamma-
 tum fuisse, & ab Hercule sagittas accepisse retulit, in 2. Tus-
 cul. quest. libro. Eaq; in re Victorij sententiam Hilermus
 noster non satis probare mihi visus est. Ego vero neq; ita mul-
 to post resoluendis rerum scriptoribus totam me tradidi, ut
 an Cicero memoriola vitio peccasset tandem reperirem. res
 uolutis itaq; infrascriptis hisce cum Græcis tum Latinis aucto-
 ribus eorum omnium calculis Ciceronem recte dixisse, neque
 ulla memoriæ lapsu deesse inueni. quare mi Fulvi, si banc
 rem paulo quam ad annotatiuncularum mearum modum spes-
 cit, latius enarro, æquo animo feras, nam Cicero noster, cui
 plurimis nominibus nemo non debet, a Calumniola defenden-
 dus est omnino. Sed iam a Sophocle, quem ipse testem ad-
 ducit, incipiamus. Is enim pro Cicerone audentissime stare vi-
 detur in Philoctete senarijs, ubi Neoptolemum alloquitur
 Philoctetes.

Ὅσα το φανείς, ἐστὶ τ' ἔτι κρυπτομένης
 ἄς γ' ἔστιν τοῦ δ' ἐνδοῦ καὶ ἐμὸι κείνους
 μόνος ἀνδρῶν, ὃς χρεὶν οἱ ταῦτα ἰδοῖν,
 ὃς πατέρ' ἀπερὶ βίω, ὃς φίλους, ὃς τῆς ἐμῆς
 ἐχθρῶν μ' ἐνδοῦ καὶ ὄντι, αἰεὶ σῶας πόδας
 δαίρει. παρὲς αὖ ταῦτα ταῦτα, καὶ διγ' ἄνερ,
 καὶ ὄντι δοῦναι, καὶ ἐπ' οὐ βλάσθαι βροτῶν
 αἰετῆς ἐκείν' ἵδ' ἔτι π' ἄσσοι μόνον
 οὐδ' ἔτι γ' αὖ τὸς αὖτ' ἐκ τοσούτων.

Hæc Sophocles, qui manifestissime docet ab Hercule sagittas

Philoctetem dono habuisse. quin etiam idem paulo inferius,
quod te minime fugit, comprobat.

ἐμπροσθεν, inquit, ὡς γυνάεε καὶ αὐτοὶ ποτὲ
τὸν τῷ διὸς παῖδ' αὐτὸν τῷ δὲ τῷ ὁ πῶλον,
ἀντὶ σὺ σῶξας τοῦτ' ἐπέφωσκε δῶκεν. & cetera ibi.
Subdam hic Senecæ tragici ex Hercule Octavo eadem de re
pro Cicerone locos: ille. n. Philoctetem inducis sic loquentē.

Laeto venit ecce vultu,

Quem tulit Pæas, humerisq; tela

Gestat, & notas populis pharetras

Herculis heres: heredem, ut vides, appellat Hercules, Pæan-
tis filium. & idem eadem ex traggædia non longè a supe-
riore loco, inquit.

Ut pressit Octen, ac suis oculis rogam

Lustravit, omnes fregit impositus trabeis,

Arcumq; poscit, accipe hæc, inquit, sate

Pæante dona, & munus Alcidae cape. Et quid mi Pului pus-
tas Victorium illum nostrum id negaturum tam clarum testi-
monium? quo Philoctetem & ignem rogo subiecisse, & ab
Hercule sagittarum manus accepisse, non Pæanem patrem
Seneca suo cū Sophocle docet: et mox subijcit.

Nec fallor vnquam dexteram hic arcus tuavi

Librare telum didici, et certam dare

Fugam sagittis: ipsum non fallunt iter

Emissa nervo: tu tantum precor

Accommoda ignes, & facem extremam mihi.

Et reliqua ibi ad hanc rem facientia omitto. Stas etiā

Quidius in transformationibus apertus pro Cicerone

defensor hoc suo testimonio.

at tu Iouis inclyta proles

Arboribus cæsis, quas ardua gesserat Oete,

Inq; pyram structis, arcum, pharetramq; capacem

Regnaq; visuras iterum Troiana sagittas

Ferre iubet Patante satum, quo flamma ministro

Subdita, dumq; avidis comprehenditur ignibus agger.

Adhæc Dietyx Cretensis, quem cum Idomeneo in bellū Tro-

ianum profectum fuisse aiunt, Philoctetem, ubi cum ad Deos

rediret Hercules, eius tela dono accepisse memorat. Id neque

Lucianum latuit, id neque Servius noster ignorasse uidetur,

qui in Aeneidis tertio, Philoctetes, inquit, Patantis filius Her-

culis comes, quem Hercules cum hominē in Oeta deponeret,

petijt, ne alicui sui corporis reliquias indicaret, de quare eum

iurare compulit, & ei pro munere dedit sagittas hydræ felle

tinctas, & reliqua ibi. Ecquid num Siculus Diodorus longe

antea id confirmavit, cuius verba, quod græci mihi exempla

ris copia non est, latina hic subscribam. Hercules, ille inquit,

desperatū salutē, ubi in rogam conscendit, rogat, qui cum eo

erant, ut ignem submittant, quod cū facere auderet nemo, Phi-

loctetes solus, sagittarū ergo, quas ei Hercules reliquerat, py-

ram inflammauit, Neq; sanē Homeri in Iliadis. 2. scholio =

graphum, quisquis ille fuerit, id præterijt. επειδὴ, is inquit,

εἰ μὲν ποτὶ χροῖς τῆς ἡρακλείου τοῦ ξων μὴ ἀλδναε τῶ

ἱλίου. εἰ χὲ δὲ ποτὶ ταὶ ὀφιλοντήτης ἐαθίτα αὐτῶ

ὑπὸ ἡρακλείου. καὶ δ' ὁ μηδενὸς θελάχουτος ἄλλου

ὑπὸ φαε εἰ τῇ αἰτῇ τῶ ἡρακλείου πύρα εἰ τῇ τε-

λαύτῃ, ὑφ' ἑαυτοῦ ὀφιλοντήτης. Tela hic Hercules, Phi-

loctetem filium, pyram hic Herculis, Philoctetem non Pæan-
tem patrem succendisse manifestò refert, memoriolæ' ne vitio
Cicero erravit, cum tot præclari pro eo testimonia dicant
auctores? Huc accedat Philostrati locupletissimi testis ex ima-
ginibus auctoritas. Ὁρῶ πῶν, inquit hic, ἐλπίσθω τῷ
Ἡρακλεῖ ὁ Χιλοκτῆτης ἐκ νεπίου, ὅτε καὶ φορέεις ἔν
οἱ τῆς τόξων. ἀ δὲ ὕσδρον μεθ' ὃ εἰσβαὼν παρ' αὐτῷ
τῆς εἰς τὴν πύραυς ἐκπορεύεται. Comitum, ministrūq;
Herculis Philoctetem ait Philostratus, ac mercedis ergo sagit-
tas ab eo accepisse pro subiecta in rogam Herculis flamma.
subnectamus & alterum ex Heroicis clarissimum illud tanti
viri testimonium, cum dicit. Χιλοκτῆτης ὁ ποιήσας ἐ-
στράτευσε μετ' ὁμήρου τῆς Τρωάδων, ἄριστος δ' ἀνθρώ-
πων ἐτόξευσεν, Ἡρακλείδου φασὶ τῷ ἀλκμήνης μα-
δῶν αὐτὸ, καὶ κληρονομήσαι λέγεται τῆς τόξων,
ὁ πότε Ἡρακλῆς ἀπὸν τῆς ἀνδραπείας φύσεως, αὐ-
τὸν τε πρῆσσετο, καὶ τὸ εἰ τῇ οἱ τῇ πύρ. Intelligin'
ut hoc quoque in loco Philoctetem pyram αἰετᾷ succendisse,
& ab Hercule sagittas accepisse cum Cicero Philostratus
scribat. subyiciatq; ἐλθεῖν δὲ Χιλοκτῆτην ἐς Τροίαν
οὐτε νοσήσας, οὐτε νεοοσηκώτι ὁμοιον, ἀλλὰ πο-
λιὸν μετ' ὑφ' ἡλικίας, ἐξήκοντα γάρηπου ἐτῶν γερο-
ντία, σφειδῶντα δὲ παρὰ πολλοῦ τῆς νέων, βλέ-
πεν τε δεινότερα τε ἀνδρῶπων, καὶ φθίγειν τε βρα-
χυλοτότατα, καὶ ὀλίγοις τῆς βουλομένη των ξυωτί-
δεσθαι. Senem, ac robusto iam corpore, ac viribus constan-
tem, ait Philostratus venisse Philoctetem ad bellum Troianū.
Demum, si placeat, Cointum illū Smyrnæum, cognoménico Ho

mericum huc tanquam Colophonem addamus, is. n. supra-
ptorum auctorum sententiae mirifice fauens, subscribit καὶ ὅτις
μεθ' Ὁμήρου libro 10. ubi Herculem arma sua à Volca-
no fabricata Philoctetæ Pœantis filio dono dedisse narrat,
eumq; illius amicum, ac contubernalem fuisse refert, cū ait.

Καὶ τὰ μὲν ἀρτεύεσθαι το κλυτὰν χέρου ἠφαιέσσι
ὀβριμῶ ἠρακλῆϊ, ὃ δ' ὦπασε παῖδα φορῶναι
ποικίλους, μόλα γ' ὁμοῦ ὄφιος οἱ ὄλος ἦεν,
αὐτὰρ ὃ κυδίῳν ἐπύχεσι, δάμνατο λαούς.

Quos versus sic vertit Quintinius Spineus civis meus, iuuenis
quidem eruditus, & ingeniosus.

quæ quondam inuictus doctam fabrefacta per artem

ALCIDES VOLCANE tuam gestauerat arma,

Oeteo ad superos iāiā rediturus ab igne, πρᾶφρασικῶς

Illa Philoctetæ charo donauit alumno. Is versus est.

Hisce sed exultans telis Pœantia proles

Nunc hos, nunc illos hostis demittit ad orcum.

IN LIBRVM TERTIVM.

ANNOTATIONES.

81.1.8. scribe Onesippus, & linea nona adde, Stendedides nomē
omissum à cæcutientibus typorum magistris.

81.2.10. Θεωίου,) Nos autem pro Θείου per τ, scribi
fecimus Θεωίου per π, in secunda, quod alioqui contra
historiæ fidem legebatur, & si omnes, quos vidimus codices,
Θείου habebant.

fo. pa. li.

81.2.14. ἐκμεγάρσας,) Hic operæpretium me facturum certo scio, si velut corollarium, Pherocydis ex Pindari Isthmiorū cōmentarijs locū de Herculis, et Megaræ filijs adscribā.

ποδὶ τῷ ἀνδρὶ τῆς ἡρακλέος ἐκμεγάρσας παύ-
δων διαλλάττοις, Διονύσιος μὲν ἐν πρώτῳ κύ-
κλων, Στρίμαχον, καὶ Δηϊκόωντα. Εὐριπίδης δὲ
περὶ Διὸς αὐτοῖς, καὶ ἀριστόδημον. Αἰνείας δὲ ὁ
ἀργεῖος Στρίμαχον, κρεοντιάδην, δηϊκόωντα, δηϊόα,
φορκευόδης δὲ ἐν διευτρίῳ, ἀντίμαχον. κλύμεινος,
γλυτίον, Στρίμαχον, κρεοντιάδην. Σάπης δὲ ἐν ᾧ ἀπὶ
κάνιστος ὦν. πολύδωρον, αἰκμηόν. μακιστόφονον, πα-
τροκλέα. τοξόκλυτον. μνηβερόντην, χρυσίβιον. ἡρό-
δωρος δὲ καὶ δῖς φησι μακῆναι τὸν ἡρακλέα, ἐκβαλὶ
δὴ δὲ ἅπασαν σιγήλου, ὥς φησι μνηεκράτης λέγων αὐτῷ
τῷ υἱοῦς εἶναι οὐκ τῷ, καὶ καλεῖσθαι οὐχ ἡρακλείδης,
οὐδέ πω γὰρ ἡρακλῆς ὠνομάζετο, ἀλλὰ ἀλκείδης.

Hæc nos, ut facilia, non latine reddidimus. Nec tibi mirum sit Fului amantissime, si quædā vertimus, sic enim his, qui græcè non admodum sciunt, benè consulendum censemus. Tu vero hac ope non indiges, quem scimus quanto opere non modò latine, sed græcè profeceris, quosq; in græcis exemplaribus, ac latinis pervoluendis, intelligendisq; noctes peruvigilaueris, et pergis adhuc omnia rimari. Necnō tuis vigilijs ut HORATIVVS VRSINVS gentilis tuus, intra paucissimos menses, altissimos quosq; annes sine, et cucurbita, et cortice, pernatare possit, nihil reliqui facis. Iam ad reliqua.

81.2.22. αὐτῆς τῆς ἀλεοῦ τάλεφος,) ἀσυνόχης τῆς φύ-
λατος,

λαῖος.) Hic de Auge Telephi matre loquitur, & Astyoche, non tamen de ea quæ soror fuit Priami, de qua in hisce Cointi Smyrnæi ex ipsius libro sexto est mentio, ubi multa de Euryto: quem natum esse ait Cointus Smyrnæus ex Astyoche Priami sorore, sic ille.

Τὸν γὰρ δὴ τέκε δὴν κασιγνήτην πριάμοιο
 Ἀστυόχην, κρατερῇσιν ὑπ' ἀγκοίνῃσι μετρίῃ
 Τηλέφου, ὃν ῥα καὶ αὐτὸν ἀταρβέϊ Ἡρακλῆϊ
 Λάτρε' ἐοῖο τοκῆος εὐπλόκαμος τέκεν αὖ γη,
 Καί μιν πτῶδ' ἔοντα, καὶ ἰχθυόωντα γάλακτος
 Θρέψε δούποτε καμμάς, ἕω δ' ἴα θάλασσαν νεβρῶ
 μαζὸν ὑποχρυσὴν βουλῇ Διὸς, οὐ γ' ἔωκει
 Εὐκρονον Ἡρακλῆος οἷον ἔρως ἀχλὺν ἄσαι.
 quæ sic latinè.

Hūc (Eurypylum, f.) Priami nā Dia olim germana creauit.
 Astyoche, Herculei validis astricta lacertis
 Telephi, & intrepido clam nata parentibus ipsis
 Alcide peperit rutilus quem crimibus Auge.
 Vberibusq; suis infantem nutrit, & quem
 Hinnuleum ut velox dilexit cerua tenellum,
 Submittens nutu Iouis ubera, nam tua proles
 Alcide perdi misere non posse videtur.

Quoniam haud importunè de Cointo, quem falsò Calabrū habetenus passim cognominarunt, incidit mentio; hic tantisper, ab annotationibus & castigationibus nostris digrediar, dū Cointo cognomentum, patriam, ac regionem restituum: ut inuulgatum illud Calabri cognomen, & per inscitiam quandam supernam illatum, intrususq; in hominū ora, posthac tollatur omni

no. Quintum igitur hunc, quem ego Cointum græco de nomine $\kappa\omicron\iota\nu\tau\omicron\varsigma$ formatum latina ratione censeo appellandū, verbi causa, quemadmodum de nomine $\Phi\iota\lambda\iota\pi\pi\omicron\varsigma$ sit nobis Philippus, sic de $\kappa\omicron\iota\nu\tau\omicron\varsigma$ Cointus fiat. Nanque huius poetæ nomen nequaquam à Quintus latino vocabulo formatum. est more græco Cointus. Non enim hunc poetam Romanū, italium uē fuisse inueniri vsquam puto, Nam si Romanus aut Italus fuisset, potuisset velut de latino nomine declinari græcè $\kappa\omicron\iota\nu\tau\omicron\varsigma$. Sed, quia nec Romanum, neque Latinum hūc poetam fuisse scimus: ipsum à græco nomine, more Romano ut de $\Phi\iota\lambda\iota\pi\pi\omicron\varsigma$, Philippus dicitur, sic ille à nobis de $\kappa\omicron\iota\nu\tau\omicron\varsigma$ Cointus appelletur. Vnde autem Calabri Cointo cognomen tum inditum fuerit, non video; nisi, quod annum abhinc supra nonagesimum repertum extra Hydruntem, in æde Diui Nicolai Cassulorum, seruatumq; à Bessarione Tusculanorū Episcopo Cardinale, & in lucē editum, à loco postea Calabrum velint dictū fuisse. Cum verò **ACHILLES MAF=FEIUS** basilicæ Vaticanæ canonicus, Vir cum primis bonarū artū studiosus, & omnium generis antiquitatis perpetuus assertor, copiā mihi, ut est Aegij sui amatissimus, fecisset primi Cointi huius derelictorū libri, translationis, incerto in interprete, hoc titulo **QVINTI SMYRNÆLILIAS**. hinc ego conijcere cœpi Calabri cognomen tanto poetæ inditum, spurium esse, ac supposititium: quocirca totum ab initio ad calcem hunc auctorem deuorare aggredior, ut ex eius libris intelligerem, an qui Cointi primum verterat librum, ex titulo appposito mentitus fuisset, cumq; librum eius operis duodecimū percurrerem, incidi tandem in subscriptos versus, ex

quibus interpretem primi libri non fuisse mentitum, cumq; ex
 isdem Smyrnæum cognominasse deprehendi.

Τοὺς μοι νῦν καὶ ἔκαστον αἰετομολῶ σάφα μοῦσαι
 ἔπειθ' ὅσοι κατέβησαν ἔσω πολυχαιδέος Ἰωάννου.
 ὑμεῖς γάρ πᾶσαν μοι ἐνὶ φρεσὶ δῆκατ' αἰοδὴν,
 πρὶν μοι ἀμφοὶ παρεῖα κατὰ σκιδναοῦσαι ἴουλον,
 σμύρνης εἰ δαπέδοισιν περικλυτὰ μῆλα νέμοντι.
 τρεῖς τόσον ὄρμου ἅπλωται, ὅσον βοόωντος ἀκούσαι.
 ἀργέμεδος ποδὲ νηὸν, ἐλδὺ δαίφ' ἐνὶ κῆρω.
 οὐρεὶ οὐτε λίνην χαμαλῶ, οὐδ' ὑπόδι πολλῶ. idest.
 Magnanimi Heroes quot equi subiere latebras

Duratei, est animus M V S Æ mihi dicere cantu.

Vos memorate illos, nam me docuistis & ante
 quam mihi pulchra Hebe vestit lanugine malas,
 Seruanti in Smyrnæ praelustria ouilia campis.
 Ter tantum procul alte tuo rapide Herme fluento,
 Quantum hominis vocem licet exaudire vocantis.
 Dictynnæ ad templum, non in seruilibus hortis
 Non humili nimium, neque celfo in monte locatis.

Ex his itaq; versibus Smyrnæum de patria dictum, quis
 ambigat? quemq; Ioannes Tzetzes in Cbiliadibus suis his ver-
 sibus ubi de ærumnis Hercules agit, Smyrnæum nominare nō
 dubitauit. cum ait,

Ὁ κοῖντος, δὲ γίγχεφα ὁ μαι, ἅν' ἄθλας τούτου.
 Σαωπετ μὲν ὡς ἐπὶ κοῖντος σμυρναῖος.

Cointus poeta ei ὅς μεθ' ὁμῶν ab Homeri commentario
 in Iliadem & Eustathio, citatur. Quare posthac, qui Calas-
 brum hunc poetam ὁ μαι κώτατον nominari, ab omnibus

fo. pag. li.

explodendum, ut indoctum, & mendacem esse indicamus.

82.2.21. σκερυνίδης,) prius χειρυνίδης præter historię fidē legebatur in manuscriptis mendosis.

82.2.16. ὑπέσθραμε, nos ἤμαρτε: quæ lectio huic loco est accommodatior: eamq; reposuimus ex Homeri Iliados secundo scholiaste, ubi hæc, ἰσθρηται δὲ ὅτι τληπόλεμος θεοσάμνος λικύμνιον τὸν μύθωα ἔδκ χειρυνὶνὺ πάρχοντα ἑσθόπιος τῆς οἰκείων ἀμελὸς χειραπολύμνιον, ἀφῆκε τὴν βακτρίαν ἑσθὶ τὸν οἰκέτην, καὶ τοῦτου μὲν ἤμαρτε, πολέμας δὲ τὸν λικύμνιον, ἀκουσίως ἀπέκτεινε, διὸ νῆαγκάσθην γινέσθαι φυγὰς τῆς πατρίδος. ex hoc loco illucescit hic subobscurus Apollodori.

83.1.19. αἰτεῖπε,) in alijs αἰεῖπε, utraq; lectio proba est.

83.2.24. σένυρον,) in manuscriptis omnibus σένυσρον, quæ dictio quid sibi vellet, nusquam hactenus assequi potuimus. legimus tamen apud Hesychium σένυσρον, pro quo ex ipsius expositione σένυρον, pro σένυσρον scripsimus. eaq; ratione: ausi sumus Apollodori locum castigare ad eum modum, donec alicunde lectio melior affulgeat. σένυσρον, itaq; huic pro σένυσρον reposuimus, quod Istomi ἐπίθρον esse videtur. Istomus enim angustam eam terræ partem, quæ utrinque à mari alliditur, significat. subobscurè planè hic recitatur ab Apollodoro oraculum Heraclidis datum de suo in patriam reditu, & id præsertim ob codicis mendam.

83.2.1. ἐπίεστο,) antea ex manuscriptis ἐπείεστο scriptum erat, quàm apicē, alij iudicent. Nos à re ipsa, qua de agitur ἐπίεστο castigamus, & pro τῆς λοκείδος, αἰτωλίας restituimus, Naupactus enim, quæ à compingendis navibus

Heraclidarum nomen est consecuta, in Aetolia, non in Locride esse legitur, Straboni plenus, Plinio, Melæ & alijs de qua Stephanus ναῦπακτος, inquit, πόλις αἰτωλίας ἀπὸ ναυπηγίᾳ τῆς ἡρακλιδῶν, ὡς ἔφορος, καὶ στραβων. possumus manuscriptorum codicum tueri lectionem, de Locride, quam Plinius Aetolice proximam facit. Hinc Apollodorus Naupaetum fortasse in Locride posuisse voluit.

83. 2. 14. αἰθεράζων,) Farnesianus sic habet, Tettianus vero codex ex manuscripto Rodolphano αἰθοισιόζων, placeat utrunque. & ibidem, αἰόμεσαν, αἰόμεζον Tettiano legitur.

83. 2. 18. ἰπαπότης ὁ φύλακτος, Nos, ἰπαπότης ὁ φύλακτος ex Pausania in Laconicis hic reposuimus.

84. 1. 1. δὲ τῶ μαίπῳ, lege δὲ τὸν μαίπιν.

84. 1. 5. ἔπι,) antea legebatur ἔτη, per. & in fine.

84. 2. 18. Messenum,) lege Messena in nominatio.

85. 1. 3. καταβαλοῦσιν,) antea in codicibus meis omnibus, ab idōtis (ut diximus) librarijs scriptis, habebatur, nos subiecimus in prioris lectionis locum καταλαβοῦσιν, quæ genuina & sua est lectio.

86. 1. 14. τηλεφάσσαν,) τηλεφασ vocat hanc Stephanus in libris de oppidis & gentibus, in dictione θαλάσσης τηλέφω eandem hanc mulierem vocat.

86. 2. 6. πίππει,) lege πείπει.

87. 2. 27. δὲρυμέδοντι,) lege pro δὲρυμέδοντα.

88. 1. 2. ἀσδρίωνος,) lege alibi ἀσδρίου.

88. 1. 8. fideicommissi,) repone, faciendæ, pro commissi. id madentium chalcographorum sopore commissum est vitium.

fo. pag. li.

88.2.5. λαβών, prius βαλὼν perperam legebatur in omnibus manuscriptis Apollodori codicibus.

89.1.1. ἀταβύριον,) Stephanus. & ἀταβυρον; prius in vitiatis codicibus ἀταβέριον per ε in media syllaba notatum erat.

89.1.18. creteniam,) distinctè lege, creten, iam, & deum hac in linea postrema cum apice circumducto scribendum, sed ignoscendum est typographis hac in re, quoniam Bladiana officina in vrbe Roma notissima hisce notulis, idest, circumflexis caret.

89.2.17. κρητὸς,) pro, κερτὸς, ut in manuscriptis ante scribatur; κρητὸς autem scribitur idem nomen à Stephano in dictione κρητηνία, ἢ ut idem ait, τὸ πῶς ὅτι τῆς ῥόδου, ἐν ᾧ ᾠκοῦν οἱ πῶδε ἀλθιμίον, ὃς χρηδαίς, ὃτι πατὴρ ἀρκτενεί, ἐφυγε, καὶ νυκτὶ πᾶσι οἷον σιωπᾶται ἃ ἐξέδω, καὶ ὡς ληστὰς νομίσας αἰαρεῖ τὸν πατὴρ. eandem historiam hic Apollodorus paulò aliter recenset, verum ad idem contendit, idèo translationem abstinet Stephani verborum.

90.1.8. χάσματα,) pro χάσματος, male scriptum est.

90.1.13. μῦ,) Lycophronis commentarius μῦ, idest murem legit, alijs μῦα scribitur, melior est prior. hæc Apollodori fabula de Glaucō Minois filio ab Hygino in libro de fabulis. Cap. CXXXVI. maiorem in modum illustratur, legito illic. Adhæc etiam copiosè recitatur hæc fabula à Cæcide in Lycophronis commentarijs.

91.1.24. ἐκλίθη,) nos impressam lectionem ἐκλίθη, pro ἐκλήθη substituímus, una tantummodo litera η, mutata, quæ

fol. pag. li.

bunc locum vitiosum & obscurum faciebat .

91. 1. linea vltima. adde omissum à Chalcographis post dictionem
maſtaturus, aliquem.

92. 1. 23. dele, quòd .

93. 2. 2. procatus eſſet, ſcribe, pro compreſſiſſet, ſic enim verteram.
ex dictione græca ἐμυνς δούλο; Huic autem loco mirifi-
ce conueniunt quæ ſcribit Pausanias in Bæoticis. σπείχρος
δὲ ἰμβραῖος, inquit, ἔρχεται ἐλάφου περιβαλεῖν
δέρμα ἀκταίῳ τιῷ θεὸν, πῶσδ' ἀλάξουσιν οἱ τοῖς
ἐκ τῆς κνωδὸν θάλασσης, ἵνα δὴ μὴ χυαῖνα σιμέλλω
λάβοι. quæ ſic latinè . Stesichorus verò Himeræus ſcri-
ptum reliquit, Dianam Aἰτῶνι pellem cerui circumpoſuiſ-
ſe, cum paraſſet eum canibus lacerandum, ne Semelem vxor-
em duceret .

94. 1. 5. & infra. Non mediocris me triſtitia inuaſit, non potuiſſe
omnino caſtigatus edere Aἰτῶνιſ fabulam quæ adeo men-
doſe in vulgatis omnibus, & manuſcriptis exemplaribus reſ-
cenſetur, vi ægrè ex ea ſenſum aliquod planum, & dilucidū
elici potuerit. Nihil inſuper intentatum reliqui, nihil præter
ea, quæ Ouidius, & quæ Palæphatus conſcripſerunt, inueni-
re potui, & ea quidem in Apollodoro explanando, nihil adiu-
menti contulerunt . Verti tamen, vtcunq; fieri potuit, quæ
hic innominati poetæ carmina ab auctore ſunt in mediū ad-
ducta . Nil magis hiſce in libris mutilum, & à temporum in-
iuria læſum magis, quàm infelicis Aἰτῶνιſ fabula : Nam, vt
ille totus à canibus ſuis dilaniatus fuit, ſic eius fabula peſſimū
in modum, omnium contumeliarū genere offenſa, manca quæ-
dammodo, ac imperfecta remanſit .

fol.pa.li.

94. 1. 24. κύβηλον,) Stephanus, ἔσι καὶ κύβηλα φρυγίασ.

95. 2. 6. ἰσὸν,) ante a falso legebatur in manuscriptis omnibus
ἰσθμόν.

96. 2. 18. ἐλαβ. δέξω,) reposuimus ἐλαβ. δέξας ex Pausania in
Atticis, & Corinthiacis, Stephano, & Strabone, & alijs.

97. 1. 5. αὐτὸν,) repone αὐτῆς.

97. 2. 8. ἡρόδοτος, alijs, ἡρόδωρος. quem Athenæus etiam semel,
atq; iterum citat, ut ciuem Heracleensem, & historicum, hic
etiam ab Apollonij Rhodij scholiastis non semel adducitur.

97. 2. 10. ὄμηρος,) Iliadis ultimo his versibus.

τῇ περ δῖωδε καὶ παῖδες αἱ μεγάροισιν ἄλονται
ἔξ μιν θυγατέρων, ἔξ δὲ υἱές ἡβώντες.

Bissenii Niobes cecidere sub ædibus altis
sex nati, & totidem natæ puerilibus annis.

Verum Eustatius hoc in loco de Niobe, ἰσέον, inquit, τῶν
νιόβων, οἱ μὲν ταντάλου, οἱ δὲ πέλοπος κατὰ γοισί,
καὶ γυναικαὶ δὲ τινὲς μὲν ξήδου φασιν, οἱ δὲ ἀμωίον-
ος, ἔτρωσι δὲ ἀλαλκομνείος, καὶ ἡ συμφορὰ δὲ αὐ-
τῆς, κατὰ μλίπινος, εἰ λυσία, κατὰ δὲ πινος εἰ θή-
βαις, γινέσθαι λέγεται. Σοφοκλῆς δὲ, τὸν μὲν παῖ-
δας αὐτῇ εἰ θήβαις ἀφλίσθαι, φησιν, αὐτῶν δὲ εἰς
λυσίαν ἐλθεῖν. & μοχ δὲ ἐπιόνης, inquit, θυγα-
τέρων ἐπὶ ἀνιόβης ἰσπεῖ. τῆς δὲ ἐπὶ νεωτέρων, οἱ
μὲν ἰδί' αὐτῶν παῖδας εἴπων, οἱ δὲ εἴκοσιν.

97. 2. 25. χλωρίς:) χωρίς sine λ antea in omnibus codicibus le-
gebatur, nos χλωρίς scribi fecimus. Hæc enim Nelei con-
iux fuit, & Apollonij Rhodij cōmentarius refert, ex qua Ne-

storem, Periclymenum, & Chronium genuit. Sed hic ex varijs vxoribus suscepit Taurum, Asterium, Lycæonem, Deimachum, Eurybium, Epilecontem, Phrasin, Antimenem, & Alastore, & Poeta.

Δώδεκα γὰρ νηληϊὸς ἀμύμονος υἱέες ὤντων. idest, Biffem Nelei eximij sunt sanguine creti.

97. 2. linea vltima, τελεσίαν, reponendum censui τελέσιλλον, quam Pausanias in Corinthiacis, & Athenæus in suis cœnis citant, de qua honorifice à Suida fit mentio, necnon Plutarchus, vbi de claris mulieribus loquitur, multa de hac memoriæ prodidit, consule etiā Lucianum, & Eusebium.

98. 1. 1. ἀμύκλα, ἀμύκλα generis feminini est. Pausanias in Corinthiacis.

98. 1. 15. εἰσοι ἰουκίστην,) Euripides Iocastem nominat. Epicastem verò Homerus.

98. 1. 21. τὸν γλυνθιδίτα,) scribitur & τὸ γλυνθιδί.

98. 2. 7. ancellens,) Librarij lapsus, pro antecellens.

98. 2. 8. scribe ex Hygino inuidentiam, & in græco pro φόρον, substituaturs φθόρον.

98. 2. 19. lege, qui dixit fuerant, (& successisse) omnia, procreatum esse se.

99. 1. 8. πλαταίμων,) nos de πλατυμέων, reposuimus πλαταίμων, πλαταίαι γὰρ πόλις Βοιωτίας, ὅθεν ἐστὶν κὼν πλαταίους, Stephanus.

99. 1. 15. πρὸς) fac παρὸς.

99. 1. 21. φύκειον,) dele υ & appone ι, in prima.

99. 2. 4. στωιόντης, lege στωιόντας.

99. 2. 4. post dictionē ænigmatum, scribito soluisse, et linea sexta

fo. pag. li.

deleto, (soluissent.) & linea septima, pro quærebat, reponito, rogabat.

100. 1. 7. Ὀρυζεύς,) vel Ὀρυζανείας Pausanias. vel Ὀρυζάνης, ex Euripidis Hypomnematographo; quam alij Astymedusam vocant. Ὀρύκλειος τὴν ἑκφάτος nominat Euripidis in Phœnissis scholiastes ex Epimenidis testimonio.

100. 2. 20. scribo vtrunque,) & linea 2 defixam, qua de re Stasius Thebaidos primo.

101. 1. 25. γνομῶν γ' αὐτῆς.) scribe γ' ὁ μῶν γ' αὐτῆς, & adde ἀμφιάρκος, & linea 26. ibidem adde, καὶ διανεχθεὶς ὑπὸ πύλων, è regione verò latini contentus, linea vltima subaudiendus est, Amphiarus; id enim bene potorum somnolentia omissum fuerat, cum imprimitur, ut pleraq; alia ad id argumenti facientia.

101. 2. 1. dele, & coniuñtionem, pro Amphiarao, lege Amphiarus in nominandi casu.

101. 2. 3. tolle. Adrastus;

102. 1. 9. adde post, Hypsipyle, Lemnia.

102. 2. 12. subdenda, cum, coniuñctio statim post, Eteocles.

103. 2. 2. videre licebat, scribe, vidisse contigit. & linea. 5. patri, scribe nato suo.

103. 2. 15. Cyllene,) Cithærone, apud Lycophronem Cæcis scribit, qui de Tiresia latiuscule, quàm Apollodorus agit. eadem & Homeri commentarius in Odyssæa.

103. 2. 15. cyaneo sceptro) legerim potius pro cyaneo, corneo, quid. n. cyaneo hic faciat, non video. quo circa ego substituendum puto, corneo ex cornu arbore prædura, ut sceptrum hoc

baculum ue intelligamus de dura cornu factum sit: ita et græco exemplari reponendum sit pro κυάνεον σκῆπτρον, κραιόν. quod Apollodorus σκῆπτρον dicit, Γάκρον Callimachus in Elegia in Minervam appellavit.

Δώσω καὶ μέγα Γάκρον, ὃ οἱ πόδας ἐς δῖον ἄξει,

Δώσω δὲ βίον τοῦτο πολυχρόνιον.

quæ sic olim Politianus ille politissimus grammaticus vertit.

Huic ingens baculum dabo, quod vestigia ducat,

Qua velit, huic vitæ tempora longa dabo,

104. 2. 5. quæ Hic carmina refert Apollodorus, sunt Hesiodi in Melampodia, quod opus ad nos hætenus non pervenit, citantur eadem hæc à Cæcide Lycophronis enarratore. ubi ex eadem Melampodia paulo superius idem Cæcis in suis commentarijs carmina reposuit, quod opus etiam Athenæus semel, atq; iterum citasse videtur.

104. 1. 9. ἐχέτω δὲ πολυχρόνιος,) à Callimacho ex recitato à nobis loco, id sumptum esse videtur. Verum Cæcis apud Lycophronem. Tiresiam aiunt alij, inquit, septem vixisse ætates, alij verò novem. Nam à Cadmo, sunt, ac posterior Eteoclem, et Polynicem. ut, qui Melampodiam scripsit Poesin, scriptum reliquit. inducit, n. illic Tiresiam ita loquentem.

Ζῶν πάτορ, εἰδ' ἐμοὶ, εἰδ' ὅσῳ μ' αἰῶνα βίοιο

ὦ φίλλης δοῦναι, καὶ ἴσα μὴ δαΐδι μὲν,

θνητοῖς αἰθρώποισι, νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔπεισας

ὅς με μακρόν γε ἔθνηας ἔχειν αἰῶνα βίοιο,

ἐπὶ αὖ μ' ἐπὶ ζῶειν χυεῖς μόροπων αἰθρώπων. idest

Iupiter οὐτὶνā breuior mibi vita daretur,

Et quæ alij norunt homines, mibi nosse liceret,

sol, pag. li.

Nec me exornasti puerum, cum longa dedisti
Tempora, quod septem producam in sæcula vitam.

104. 2. 9. omiſſa excuſorum oſcitantia duo hæc verba, (quem Eux-
ripides) .

104. 2. 25. ἔκτεινεν,) ſcribendum eſt ἔτινεν αὐτῷ, καὶ . &
è regione latini exemplaris ſubſtitue poſt diſtinctionem, Tydeus,
(vulneratus eſſet, illud pœna affecit, ac).

105. 2. 15. ἐπίγονοι,) me non fugit, à plerisq; ſtudioſorum, gratiã
non mediocrem initurum, ſi qua hæc afferã de Epigonis . cū
de vocabuli ratione, dicam, tum etiam, qui nam ij fuerint ex-
plicaro. Ipſam igitur diſtinctionem Cicero, vt latinam uſurpauit,
eoſq; neque poſteros, neq; heredes, vt poterat, appellauit : qui
Tragœdiam huiusce nominis apud Romanos conſcripſit,
Attius, ni fallor, quam M. Tullius Cicero in Academicis in
teſtimonium adducit, & in libris etiam de officijs, qui, inquit,
voce freti ſunt, Epigonos, Medeamq; eligunt. Επίγονοι, οἱ καὶ
ἀπ' ἡμετέρων, nobis poſteri, heredesq; latine dicuntur, ὅτι πᾶσι
ἐκ τοῦ ἐπιγενέσθαι λέγονται, vel ἐπίγονος ὁ εἰς τὸν ἐ-
πειτα χρόνον γενόμενος, ideſt, qui poſtea nati ſunt,
vel ij, qui ſunt orituri ἐπίγονοι, ἢ ἀπ' ἡμετέρων appellantur. ali
bi verò Epigoni ſunt, qui in progeme aliqua ſucceſſores vo-
cantur . Hæc diuerſis in locis Euſtathius annotauit . Iam ve-
rò, quo nam Epigoni, de quibus hic Apollodorus ſcribit, nomi-
ne ſinguli fuerint appellati, doceamus : & quot nam fuerint.
Epigonorum igitur nomina à nonnullis iſta enumerantur, Ae-
gialeus Adraſti filius, Thersander Polynicis, Diomedes Ty-
dei, Sthenelus Capanei. Alcmaeon, & Amphilocheus Amphia-
rai. Stratiolus Parthenopæi. Polydorus Hippomedontis. Me

fo. pag. li.

lon Eteoclis. Hæc Eustatbius apud Homerum, & Hyginus
noster. qua in re ab Apollodoro non admodum abhorrent. Qui
verò apud græcos Tragædias Epigonorum titulo composue-
rit, Aeschylum inuenio. Fuit, & Epigonus Ambraciotæ ho-
minis clarissimi nomen. Eusebius in libris de temporibus.
Intersectorum, inquit, sunt, eorum posterì, qui bellum Theba-
nis intulerunt. Mela etiam in primo de situ Orbis, de Epigo-
nis meminit, Clarij inquit Apollinis sanum, quod Mantò Ti-
resiae filia fugiens victores Thebanorum Epigonos, ædificauit.

105. 2. 15. vbi, Postumi, legitur, Posterì Heredesue) scribendum est.

105. 2. 26. in latino exemplari deest à typographis relictum, ut
suus eorum est mos (& monile) quod addendum est post di-
ctionem peplum, in hac 26 linea.

106. 2. 5. πλφουσία, nos pro φαφουσία perperam scripta
dictione πλφουσία castigamus, secuti Strabonem Geogra-
phiae libro nono, & Pausaniam in Bæoticis.

106. 2. 24. ἐπ' αὐτὸν, in manuscriptis ἐπ' αὐτῷ parum casti-
gatè legebatur, nos legimus ἐπ' αὐτὸν, siue ἐπ' αὐτῷ
utraque lectio probanda est.

107. 1. 20. πόλιν, quæ lectio eruta est à nobis de aduerbio πάλιν,
quæ hunc locum pro, πόλιν, inuaserat; qua in re, nisi
nos Thucydides ex calce libri secundi, vbi eandem historiam
latius enarrat, adiunisset, nullus ex hoc loco sensus congruus
eliciebatur.

107. 2. 20. dele, quod, tanquam irreptitum, ac reponere, quod antea
per madulam chalcographorum derelictum fuit,) dono data
esse) & tolle dictiunculam, sibi, quæ pro infinito esse, subie-
cta fuerat.

108. 1. 9. pro simulac) scribe, ut statim,

fo. pa. li.,

108. 1. 22. regnum, fac regiam.

110. 1. 17. ἄσιος, hic Asius poeta fuit Samius, si Pausania credimus, quem in Arcadia statim, ubi de Pelasgo, adducit; & Athenæus libro XII. ubi ἀσίου τῆς ἑλλάδος ὑποφῆς, Fuit hic poeta Amphipolemi filius, qui Strabonis testimonio Metabi, & Menalippes fabulam versibus enarrauit. citatur item Asius ab Homericis scholiastis in Odyssea, ubi de Iphibime Penelopes sorore agitur. scripsit etiam de Apolline Pico. citatur adhuc sæpenumero cū à Pausania, tum ab Athenæo.

111. 1. 2. vitia, adde syllabam, ta, in fine, & linea 4 scribe pro, postea, prius,

111. 1. 21. παρὰ γινεταί, in manuscriptis legebatur παρὰ γινεταί, quod nihil significabat, nos παρὰ γινεταί subrogauimus.

111. 2. 25. γινεταί, vide num melior sit lectio, γινώσκειταί, tametsi nos interpretati simus γινεταί, non γινώσκειταί.

112. 1. 22. λέοντες, in codicibus omnibus manu exaratis ὡς λέοντες erat, à nobis scriptam λέοντες ex historia nota.

113. 1. 20. varia est fabula hæc de lyra inuentione. Sunt. n. qui dicant, cum aliquando Nilus a lueum egressus totam inundasset Aegyptum, eoq; postea intra suos limites regresso, varias animalis in campis fuisse relictas, in quibus etiam remansisse testudinem, quam cum Mercurius inuenisset consumpta iam carne, sed superstibus neruis percussam, sonū excitasse, quæ de causa ad illius similitudinem lyram cōposuisse, eamq; Orpheo tradidisse, siue, ut alijs placet, Apollini. Ceterum Apollodorus Homerum illum Hymnorum scriptorem secutus, aliam de Chelye fabulam narrat ex eo ad uerbam propè, cuius car

mina ad rem nostram facientia hic ad scribere non pigebit.

Εσπέρειος βούς κλέψεν ἐκ βοόλου ἀρχέλλωνος,
 περσάδι τῇ προτῶρῃ, τῇ μιν τέκε πότνια μαῖα.
 ὅς καὶ ἐπειδὴ μηρὸς ἀπ' ἀθανάτων θύρε γῆαν,
 οὐκ ἐπὶ δῆρὸν ἐκείτα μιλίων ἰδρῶ ἐνὶ λίκνῳ.
 ἀλλ' ὃ γ' αἰαίξασ' ἔχεται βόας ἀρχέλλωνος,
 οὔδ' οὐκ ὑποδραίνων ὑψιμεφείος ἀνδροιο.
 εἴθ' ἀ χέλιω δυρῶν, ἐκτίσαστο μυέιον ὄλβον.
 ἐρμύς τοι πρῶπσα χέλιω τεκτῆνατ' αἰοῖσθ'·
 ἦ ῥά οἱ αἰτεθόλησεν ἐπ' αὐλίσσι θύρησι
 βοσκομὴν προπάροιδε δόμων ἐν δηλέα ποίην,
 σαῦλα ποτὶν βαίουσα. διὸς δ' ἐλγούνιος υἱὸς
 ἀθρήϊος, ἐγέλασε καὶ αὐτίχα μύθεον ἔειπε.
 σύμβολον ἡ δῆμοι μέγ' ὀνήσιμον, οὐκ ὀνοτάξω.
 χαῖρε φυὴν ὀρέεσσε χοροῖ τυπιδαιτὸς ἐταῖρον
 ἀσπασίην περφαίει, πῶδ' ἐν τόδ' ἐκάλον ἀθυρμα
 αἰὸλον ὅσος ακονέσι χέλις ὄρεσι ξάουσα.
 ἀλλ' οἴσωσ' εἰς δῶμα λαβών. ὄφελος ἡμοιέσση,
 οὐδ' ἀχρημῶσω, σὺ δέ με πρῶπσον ὀνήσεις.
 οἵκοι βέλτερον εἶναι ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ θύρενθε.
 ἦ γὰρ ἐπιλυσίης πολυπήμονος ἔσσεαι αἰχμαῖ
 ξάουσα, ἦν δὲ θάνης, τὸτ' αὖ μάλα ἐκάλον αἰείδοις.
 ὥς ἄρ' ἔφη, καὶ χερσὶν ἅμα ἀμφοτέρῃσιν αἰείρας',
 ἀψείσω κίε δῶμα, φέρων ὄρεσιν ὄν ἀθυρμα.
 εἴθ' ἀπὸ πηλῆϊος γλυφαίῳ πολιόῳ σιδήρῳ
 αἰδῶν ὄξετόρησεν ὄρεσκόοιο χελώνης.
 ὥς δ' ὁ πότ' ἀκύνονμα δὴ σέρνοιο πδρῆσει

αἰδώς· ὄντε θαμναὶ ἐπιστροφῶσι μέμνηται·
 αἰὲν ὅτε δινυθῶσιν ἀπ' ὀφθαλμῶν ἀμαρυγαί, *
 ὥς ἄμ' ἔπος τε καὶ ὄρ' ἔχον ἐμῆδε το κύδιμος ὄρμης·
 πῆξε δ' αὖ εἰ μέγροισι ταμῶν δδνακας καλάμοιο
 πειρήνασ' ὄλ' ἐνδ' ἄλ' εἰνῶιο χελώνης·
 ἀμφοὶ δὲ δέσμα τάνυσσε βοὸς πρᾶπίδεσιν ἐῆσι,
 καὶ πῆχες εἰέδνη· ἠδὲ δὲ ζυγὸν ἤραρεν ἀμφοῖν·
 ἐπὶ δὲ συμφώνοις οἴων ἐτάνυσσε το χορδαίς·
 αὐτὰρ ἐπειδὴ τεύξε φρόων δ' ἄπεινόν ἄθυρμα,
 πλὴν κ' ὦ ἐπειρήτιζε κατὰ μόρος, ἢ δ' ἄπο χειρὸς
 σμῆρδαλέον κονάβησε· θεὸς δ' ἄπο καλὸν ἄειδεν
 ἔξ αὐτοχόνης πειρώμενος, ἥν τε κοῦροι
 ἠβηταὶ θαλίῃσι πῆραι βόλα κερτομέοιοι
 ἀμφοὶ δ' ἴα κρονίδην, καὶ μαῖάδ' ἀκαλλιπείδιλον· idest
 Vesperi Atlantiades furatus Apollinis infans
 Pascentes pingueis vaccas, quadrante priore
 Postquam vtero è matris in lucem prodijt almae·
 Quisq; ubi ab æternæ genitricis corpore abiuit,
 Tempore non tenuit sacra incunabula longo.
 Ipse sed extemplo exurgens vestigat Apollo
 Sini vbinam tua sini armenta, & transilit antrum
 Fræruptum, chelyn inueniens se credit accruum
 Inuenisse auri ingentem, effecitq; canoram
 Protinus ipse Chelyn, sibi quæ tum occurrit ad antrum
 Depascens teneras herbarum sedula frondes
 Tardigrado incedens passu, Ioue natus vbi illam
 Vidit, & in risum prorumpens talia fatur.
 Argumentum ingens, iucundum, atq; vtile donum

Tu mibi

Tu mihi semper eris, neq; te aspernabor, amanda
 Natura salue ipsa tua, tuq; apta choreis
 Salue iterum: lautarum epularum læta satelles,
 quæ iucunda venis pulchra oblectatio nobis,
 Discolor es Testudo altis in montibus alta:
 quin ego te mecum gestabo mihi vtile munus.
 Semper honorabo ego te, quia prima iuuabis,
 Teq; habuisse domi præstat, foris utilis haud es,
 Pharmaca nam viuens damnosa fugabis ab illa.
 Si pereas, iucunda canes mihi plurima semper.

Sic ait, & manibus sublatam gestat utrisq;,
 Atq; domum retulit ludicrum vt amabile haberet.
 Inde chelyn scalpro cœpit diuellere acuto,
 Hinc vitam extemplo felix testudo reliquit.
 Dein calamis Hermes æquali ex parte resectis,
 Tergora traiciens chelyis confixit acutis,
 Et corium bubulum circum contendit ab arte.
 Adjicit & cubita, atq; iugum connectit utrinque,
 Septemq; ex ouibus concordia fila tetendit.
 Hic postquam penitus ludicrum effecit honestum,
 Singula pertentat sua pectine fila, manuq;
 Mota Dei ingentem sonitum dedit, inde peritus
 Concinit actutum experiens sua dona, velut, cum
 Equales pueri in dapibus conuiuia iactant
 Versibus alternis Ioue coram & Atlantide pulchra.

113, 2. 21. ἀκούσας τῆς λύρας ὁ ἄλλων,) hic statim post,
 ἄλλων, sunt addenda hæc ex veteri codice; αἰτίσας
 ταῦτ' ἡ, ἔλαβον ὁρμῶν ἐκείνων διδόντος, ὁ ἄλλων.

fol. pag. li.

Sūt ea latine latino exemplari subiungēda suo in loco. s. post verba (auditam lyram, à Mercurio petit, inde sumpta lyra, Mercurio boueis rursus Apollo, hæc omnia in Mercurij hymno nō procul à fine Homerus enarrauit; de caduceo, deq; vaticinio, ibidem omnia.

114. 2. 20. ἀρχῶν, scribe ἀρχῶνα; & dele eadem ex linea τῆνδε.

114. 2. 21. pro, τοῦδε, reponere τῆνδε. eadem pag. lin. 20.

Quam & o? vsque aduerbum aiunt. quamvis sensus optime quadrat, posset tamen ad eundem propè sensum sic verti. eam verò præter Leucippi patris sententiā nubentem Iſchyi Elati filio se coniunxisse, aiunt.

115. 1. 2. adde, ante verbum ἀπέκτεινε. ἀρχῶν ἔγκυον οὖσαν.

115. 1. 22. lege ὑπ' αὐτοῦ.

115. 1. 24. tolle, δέ, item 25. dele δέ, ναυπακτικὰ ρεῖ-
ψας. huius rei auctor Neoptolemus fuit. Sicut docemur ex Apollonij scholijs arg. lib. 2. Sed illic ποιῖσσι habetur, quod hic ρεῖψας.

115. 2. 1. lege. ut, pro at; ut sit, Hymenæum, ut Orpbici. hic punctus esse debet, ante Glaucum ab his particulis IDQVE.

116. 2. 19. vsq; ad lineam 22. ante verbum dedisse, reponi quoq; potest. Idq; ouum scilicet, in nemore opilionem quendam inuenisse, & allatum Eedæ dedisse. linea item 20. scribe κομίσαντα ἀορίσως, indefinite ue.

116. 2. 22. φυλάσσειν, & φυλάξαι legi potest.

117. 2. 12. ὑποθήσασθαι, & ὑποθήσεσθαι in alijs habetur.

128. 1. 2. ἐκ δούλης, hic, quod nos ex Dule. non ex ancilla, aut

serua verterimus, non ab re factum mi Fului censeto. Nam secuti Eustathij sententiam, & Homeri item Scholiastem, quem nonnulli Didymum vocant, Dulen interpretati sumus, vt proprium nomen. quoniam Homerum id diſtinctionis nusquā vsurpasse animaduertunt, ita, vt neque eo in loco, qui est in Odyssæ lib. 4, per initia, intelligi debet ex ancilla, sed ex muliere huiusce nominis. verba Homeri hæc sunt.

ὅς οἱ τῆλύνετος γλῶσσο κρατὶρὸς μεγαπένθης
ἐκ δοῦλης. idest.

Absenti cui natus erat validus Megapenthes

Ex Dule,

118. 1. 20. βουλεῖαν, alibi legitur βωδὴν λεῖαν. Pindarus vero in Nemeis eadem de re, βωδὴν ἀπὸ λαοῖαν dixit. lege vt lubet.

118. 1. 12. Sed, lege. sub. & ibidem de (lā) syllaba fac (per) ob incuriam notariorum.

118. 1. 2. καὶ θονάλωσε, vna mutata litera, repone καὶ τινάλωσε.

118. 2. 10. Ἐπὶ δρυὶ ἐλόχων, locus ex Nemeis Pindari, ille. n.

ἀπὸ ταῦτέ του πόδ' αὖ

γάγων ἴδεν λυγκῆς δρυὸς αἰσέλει

ἤμιλος, κείνου ὅτι ἐπιχρονίων

πάντων γλῆετ' ὀξύτατον

ἔμμεα, & ibi cetera, vbi compluscula ab enarratore hac de re scripta sunt.

120. 2. 18. διαρρήϊλαι, hoc in loco διαρρήϊπῖω, ἐκτίθημι, idest expono, significare puto. nam id genus elocutionis Cæcis in Chiliade XIII vsurpauit, cum inquit. οὐ καὶ τὸν νότον

fol. pag. li.

ἐρεῖ πῶς τοῖς χρόνοις τοῖς περὶ τοῖς. loquitur de Athenarum loco, cui Cynosarges nomen fuit, ubi spurij exponi solebant.

121. 1. 10. ἡὼς, ἡμῶς vocat hanc Isacius apud Lycophronē. ubi τιθωνὸς φησὶν ὑὸς ἦν λαομέδοντος, καὶ στυμοῦς, ἡ ῥοιᾶς τῆς σκαμαίσου, πρίamos δὲ λυκίππας.

121. 2. 19. οἰκέτη κομίαντι, in manuscriptis mendosè scriptū erat ante castigationes nostras οὐκ ἔτι κομίαντι.

122. 1. 2. nomen, scribe nomina, & linea 20 vaticinia.

122. 2. 5. Ἰάσ, sic nos ex Hygino emendandum putamus: ex dictione Ἰάσ. & lin. 20 διῶπῆιον, nos scripsimus διῶπῆης.

122. 2. 24. dele verbum, inquit, & eadem linea græcè μὴ πλεῖν ἔστι ἐλάν. Non puto hic me operam lusurū, si in studiosorum commodum enarraro ex Isacio, quoties Helene nupserit, & maritorū suorum nomina subscripsero. Isacius, igitur, πέντε, inquit, ἐλάν ἔγχεα αἰσροῦ. πρῶτος Δημοδῆς ἐπῆκε τῇ τῶν τῶν ἀρπάζας καὶ δάφνησι δοῦναι ὁ σάμος, ἀφαιρεθεὶς δὲ αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἡπηνθῆναι ἔπειτα πολυδύνκου, καὶ καίσρος, τῆς αὐτῆς ἀδελφῶν ἐπὶ αἰδῶναις πῶν λιχίω τῆς ἀθηναίων, γυνήσαν ἰοχλείαν, ἦν καὶ διτλὴ καὶ δαή κλυταμνήστρα ποιεῖται. εἰς μὲν νυμφίος ἐλάνος ὁ δημοδῆς. Δούτορος ὁ μελέλακος νόμμος αἰνῆ. τρίτος ἀλέξανδρος ἀρπάζας αὐτῆς; τέταρτος μὲν δαμόντα πᾶν διφωδός, ὡς αἰεσίον, ἡ Ἰά. πέμπτος Ἀχιλλεύς.

123.1.2. τοξόθυτα, alibi περὶ ωμίον. Hic de Oenones exis-
tu subnectere placuit, quæ aliter, atq; Apollodorus, recenset
apud Lycophronem Isacius Cæcis. περὶ ωμίον δὲ, inquit
Isacius, τὸν Ἀλέξανδρον διεραπύσαι βουλομένη ἡ οἰ-
νώνη, ἐκωλύθη πρὸς αὐτὴν ταύτης πατρός. τελευτήσαν-
τος δὲ ἐκείνου, ἐπειδὴ ὕδρον προσενεγκοῦσα τὰ
φαρμακα ὄρεται ἢ δὲ ἐκπεπιονότα, καὶ ἐαυτῇ σπυ-
ραιρεῖ. ἢ κατὰ κόπον τον ἐαυτῇ ἐμβαλοῦσα εἰς τὴν
ἀλεξάνδρου πύραν, ἢ κατὰ δίκη τιν βροχῆς ἀπηγ-
χθεῖσα, ἢ κατὰ τὸν λυκόφρονα κατὰ πεισιν ἢ πύ-
ρου. ἢ ὅτι οὐκ ἰάσιμον ἦν τὸ πάρος ἔλκος. ἢ ὅτι πε-
ρὶ νηκῶς ἦν ὁ ἀλέξανδρος, καὶ ἰαθῆναι οὐκ ἠδύνατο, ἢ
ὅτι καχεκισμένος ἦν τὰ βέλη φιλοκλήτου, οἷς ἀλέ-
ξανδρος ἐτοξόθυ πρὶν τῆς ὕδατος, ἢ ὅτι περὶ νη-
φθίτος τῆς βροχῆς, ὑπέθηκε τὰ φάρμακα.
hæc verò, quoniam facilia sunt, latina facere superfedi.

123.2.18. χείρωνος, in omnibus manuscriptis notatum vidi
σκεῖρωνος, quam etiam lectionem apud Pausaniam in Co-
rinthiacis editam vidi. Verum Pindari interpret nos aperte
docet reponendum esse pro σκεῖρωνος, χείρωνος. Is enim in
Idyllio quinto de Pythea Lamponis filio pancratiaste, bis ver-
bis græcè id negotium tractat. ἐκ δὲ κρόνου, καὶ ξυρὸς,
καὶ νηρείδων λέγων εἶναι τὸν αἰακίδης, αἰακος γὰρ
οἶος, αἰακοῦ δὲ, καὶ ἐνδηίδος τῆς χείρωνος τελευτῶν,
ἢ πηλός. ὁ δὲ χείρων, κρόνου. πάλιν ἀπὸ τῆς νηρεί-
δων φάκος, καὶ ἀχιλλός, ἀχιλλός μὲν γὰρ παῖς
δέτιδος, ἐκ γυνος ὧν αἰακοῦ. φάκος δὲ φαμάδης τῆς

νυμφός, καὶ αὐτὸν αἰάκος. & reliqua ibi. quare nulli
dubium fore amplius arbitror, quin Apollodoro sua, ac vera
lectio sit restituta: cui etiam Homeri in Iliadem libro 16.
Scholiastes per initia statim astipulatur. αἰάκος, inquit,
ὁ διὸς, καὶ αἰγίνης γάμος ἐδιδόδε τῷ χείρωνος θυ-
γατρὶ; & quæ inibi sequuntur. Viden' ut tandem veri-
tas elucescit? Ceterum Phocos tris inuenio fuisse, vnum Da-
nai filium Architeetum, quo de Hyginus: fuit item alter Pho-
cus Ornytionis filius, ex quo Phocis regio nūcupata fuit, Pau-
saniae testimonio in Phocicis. Tertius accedit is, de quo hic
Apollodorus.

123. 2. 25. κρηδεῖος,) sunt qui, hic legant κυχρέως, & qui
κύπεως; Glaucas inuenio tres fuisse, Glaucem Cytei filiā,
de qua hic apud Hyginum; Glaucem Corinthij filiā Creon-
tis uxorem, & Glaucem; quæ Amazonam vna fuit.

123. 2. 9. κυχρέα,) sic legitur ex Pausania in Atticis, alibi
κεγχρέα. Isacius κυγχρέα τὸν ποσειδῶνος inquit.
linea 17 ἀλκίθου sic legendum ex Homeri Scholijs 1 λ.
π. πδρίβοιαν, ibidem apud Homerum εἰβοιαν legitur,
non πδρίβοιαν.

125. 1. 2. δ'εὐτίαννα,) ex Homeri Scholijs, & Apollodoro infra
paulum, tametsi Isacius apud Lycophronem δ'εὐζον legat.

12. 1. 5. αἰπιγόνιω,) πολυμήλαι vocat hanc Aëtioris filiā,
Pelei coniugem Eustathius Iliad. β', & lin. 8. πολυδῶρον,
hanc Staphylus in tertio Thessalicorum ex Eurydice natam
ait; Pherecydes autem ex Antigone Eurytionis filia, alij ve-
rò ex Laodamia Alemaeonis natam scribunt. Homeri Scho-
liastes hæc recenset Iliad. α. & lin. 21. ἀστυδάμεια.

fo. pag. li.

hanc κρηθρῖδα vocat doctus, & grauis Pindari enarrator
in Nemeis Ode 4. & Pindarus Ode 4. Hippolytem Acasti
uxorem nominare videtur.

125. 2. 15. εἰς πῆροα,) antea luxata dictio esse videbatur in ma-
nuexaratis libris ita scripta εἰς πῶα, de quibus literis
πῆροα nos diuinauimus, & scopum attigisse arbitramur, id
quod ex insequentibus facile puto intellectum iri: ab acris iu-
dicij literatis. τεθροονώτος,) scribi hic potest etiam
τεθροονώτος.

126. 1. 4. καὶ τὴν μάχαιρον,) hinc ad dictionem διπλῆος
in linea 15 locus erat mutilatissimus, & maximum in mo-
dum luxatus: nos ex his Homeri in Iliad. lib. 16. carminibus,
suam in formam restituiamus, ita, vt, qui antea nihil ad rem
Apollodorus notariorum simul, & temporum iniuria, hic elon-
quebatur; nunc meridiana luce clarius historiam suam enar-
rare videtur. Homerus itaq; Iliad. π'.

τῆς μὲν ἱὲς σιγῆς ἥρχε μὲν ἑάδιος αἰολοθώρηξ
ἕως σπέρχειο διπλῆος ποταμοῖο.
τὸν τέκε πηλῆος θυγάτηρ καλὴ πολυδῶρη,
σπέρχειω ἀνείμαντι γυνὴ διῶ δὲ νηθεῖα,
αὐτὰρ ἐπὶ κλυτὴν βῶρυ πειρήρεος ἦϊ
ὅς ῥ' αἰσφαιδὸν ὅππυε πορῶν ἀπὸ δρείσι' ἔδνα. idest.
Ordinis vnus thorace Menesthius ibat
Insignis præses, sperchio exortus ab amne
Aetherio, quem pulchra parit Peleia proles
Sperchio coniuncta Deo Polydora superbo,
Cui Boro cognomen erat Perierce nato,
Et qui dona dedit charæ sine fine maritæ.

fol. pag. li.

126. 1. 14. $\omega\theta\epsilon\iota\varsigma\ \eta\varsigma\ \tau\tilde{\upsilon}\ \gamma\acute{\alpha}\mu\omicron\upsilon,$) citatur hic Apollodori locus de Thetidis nuptijs ab Isacio apud Lycophronem.

126. 1. 18. $\acute{\alpha}\chi\rho\sigma\chi\acute{\omicron}\nu\tau\alpha\varsigma,$) legitur in alijs, $\acute{\alpha}\chi\rho\sigma\chi\epsilon\acute{\iota}\nu.$

126. 2. 14. Balio,) scribo ex græco Balium, quæ verò per Chalco graphi madulsa improbe sunt edita, poterit vnusquisque Marte suo facillime castigare, sunt. n. maculæ, quæ nullo labore absterguntur.

126. 2. 5. $\gamma\iota\nu\omicron\mu\acute{\epsilon}\lambda\iota\upsilon\eta\eta\ \delta\epsilon\ \delta\prime\ \tau\epsilon\ \mu\acute{\iota}\lambda\iota\ \pi\tilde{\upsilon}\rho,$ & reliqua,) Isacius apud Lycophronē, $\kappa\alpha\tau\acute{\alpha}\ \delta\epsilon\ \phi\eta\sigma\iota\nu,\ \delta\upsilon\epsilon\iota\ \pi\acute{\iota}\delta\eta\nu,\ \delta\prime\ \pi\iota\ \delta\iota\omega\kappa\omicron\mu\acute{\epsilon}\lambda\iota\eta\ \eta\ \delta\epsilon\ \tau\iota\varsigma\ \acute{\epsilon}\pi\omega\ \pi\lambda\acute{\epsilon}\omega\varsigma,\ \mu\epsilon\tau\acute{\eta}\lambda\lambda\alpha\tau\acute{\eta}\kappa\epsilon\iota\ \epsilon\alpha\upsilon\tau\omega\ \kappa\alpha\iota\ \omega\varsigma\ \delta\prime\ \pi\rho\omega\tau\ \delta\upsilon\varsigma\ \epsilon\iota\varsigma\ \delta\iota\alpha\phi\acute{\omicron}\rho\omicron\iota\varsigma\ \epsilon\iota\delta\acute{\epsilon}\alpha\varsigma,\ \epsilon\kappa\epsilon\acute{\iota}\nu\omicron\varsigma\ \delta\epsilon\ \kappa\alpha\tau\acute{\epsilon}\sigma\chi\epsilon\nu\ \alpha\upsilon\tau\omega\ \epsilon\iota\ \sigma\eta\pi\acute{\iota}\alpha\varsigma\ \mu\omicron\rho\phi\acute{\eta},\ \kappa\alpha\iota\ \epsilon\mu\acute{\iota}\gamma\eta\ \alpha\upsilon\tau\tilde{\eta},\ \delta\prime\ \delta\epsilon\ \kappa\alpha\iota\ \sigma\eta\pi\acute{\iota}\alpha\varsigma\ \lambda\acute{\epsilon}\gamma\epsilon\tau\alpha\iota\ \chi\epsilon\acute{\rho}\iota\omicron\nu\ \mu\alpha\gamma\eta\sigma\acute{\iota}\alpha\varsigma\ \tau\epsilon\tau\eta\ \alpha\lambda\iota\kappa\tilde{\eta}\varsigma.$

126. 2. 24. $\epsilon\chi\tau\epsilon\iota\ \acute{\alpha}\mu\beta\rho\sigma\acute{\iota}\alpha,$) citatur & hic locus ab Isacio.

127. 1. 2. $\nu\acute{\eta}\pi\iota\omicron\nu\ \tau\omicron\nu\ \pi\alpha\tilde{\iota}\delta\prime\ \acute{\alpha}\chi\rho\lambda\iota\omega\tilde{\nu}(\alpha,$) Lycophron in Alexandra Peleum narrat ex Thetide septem genuisse filios, quo loco Isacius mentiri ait poetam; at ille amplius scribit ex illis filijs sex coniectos in ignem perdidit.

27. 1. 9. $\lambda\iota\gamma\acute{\upsilon}\rho\omega\nu,$) Lycophronis enarrator, ubi totum hunc Apollodori locum de Achille citauit. $\acute{\alpha}\chi\rho\mu\acute{\iota}\sigma\tau\omega\rho\ \delta\epsilon,\ \text{inquit,}\ \delta\prime\ \phi\alpha\rho\sigma\acute{\alpha}\lambda\iota\omicron\varsigma\ \pi\rho\epsilon\acute{\iota}\alpha\varsigma\omega\nu\ \pi\rho\acute{\epsilon}\tau\omicron\rho\omicron\nu\ \lambda\acute{\epsilon}\gamma\epsilon\iota\ \tau\omicron\nu\ \acute{\alpha}\chi\lambda\acute{\epsilon}\alpha\ \kappa\epsilon\kappa\lambda\acute{\eta}\theta\alpha\iota\ \epsilon\iota\ \tau\omega\ \tau\tilde{\eta}\varsigma\ \delta\epsilon\ \tau\iota\delta\eta\varsigma\ \epsilon\pi\iota\delta\alpha\lambda\acute{\alpha}\mu\iota\omega.\ \epsilon\acute{\iota}\tau\alpha\ \tau\omicron\iota\omicron\nu\tau\omicron\ \rho\acute{\omicron}\pi\omega\varsigma\ \alpha\upsilon\tau\omicron\nu\ \acute{\alpha}\chi\iota\lambda\acute{\epsilon}\alpha\ \kappa\lambda\eta\delta\tilde{\eta}\nu\alpha\iota,\ \omega\varsigma\ \zeta\acute{\omicron}\nu\tau\omicron\ \tau\acute{\alpha}\ \epsilon\pi\eta\ \delta\eta\lambda\acute{\omega}\sigma\epsilon\iota\alpha\iota.$

$\pi\alpha\iota\delta\iota\omega\ \delta\prime\ \omicron\upsilon\ \nu\omicron\mu\alpha\ \delta\tilde{\eta}\kappa\epsilon\ \pi\rho\epsilon\acute{\iota}\alpha\varsigma\omega\nu,\ \acute{\alpha}\lambda\lambda\prime\ \acute{\alpha}\chi\iota\lambda\tilde{\omega}\alpha\ \pi\eta\lambda\delta\upsilon\varsigma\ \kappa\acute{\iota}\kappa\lambda\eta\sigma\kappa\epsilon\chi\ \chi\epsilon\acute{\iota}\lambda\epsilon\omicron\varsigma\ \epsilon\acute{\iota}\nu\epsilon\kappa\acute{\epsilon}\mu\iota\nu$

$\kappa\epsilon\acute{\iota}\mu\lambda\iota\omicron\nu\ \epsilon\acute{\iota}\nu\iota\ \kappa\acute{\omicron}\nu\epsilon\iota\ \omega\omega\delta\tilde{\eta}\ \epsilon\acute{\iota}\nu\iota\ \pi\tilde{\upsilon}\rho\ \acute{\alpha}\pi\acute{\alpha}\mu\alpha\rho\sigma\epsilon$

$\chi\epsilon\acute{\iota}\lambda\epsilon\omicron\varsigma\ \alpha\iota\delta\omicron\mu\acute{\epsilon}\lambda\iota\omicron\upsilon\ \acute{\alpha}\pi\rho\phi\acute{\alpha}\tau\omega\varsigma\ \epsilon\tau\acute{\omicron}\rho\omicron\nu.\ \text{idest.}$

Agamestor autem Pharsalius Pyrissoum, quasi ignitum dixeris, appellatum fuisse Achillem scriptum reliquit, in Thetidis epithalamio, deinde verò ea de causa Achillem vocatū fuisse, id quod hæc eius carmina demonstrare poterunt.

Pelidem puerum dixere Pyrissoum, at tu

De labro ab Aeacide nomen Achillis habes.

Nam Thetis ardenti cum te purgaret in igne,

Vnum de labris arsit ab igne tuis.

Atqui etymologiarum scriptor, quisquis ille fuerit summo opere laudandus auctor, Achillem dictum esse ait, siue $\pi\eta\alpha\tau\delta\alpha\chi\sigma\lambda\upsilon\tau\eta\nu$, quod est à dolore tollendo, quippe medicus fuit, siue $\delta\lambda\alpha\tau\delta\alpha\chi\sigma$, idest ob dolorem, tristitiam ue, qua matrē afficiebat & Ilienses. siue, quod suis labris alimētum infans minime attigerit, aut gustarit, nam nihil omnino lactis exiit, sed ceruorum medullis à Chirone fuit enutritus, vnde à Myrmidonibus sic appellatū fuisse ait Euphorion his versibus

$\epsilon\varsigma\phi\theta\iota\eta\nu\chi\lambda\omicron\iota\omicron\kappa\alpha\tau\eta\iota\epsilon\pi\acute{\alpha}\mu\pi\alpha\nu\alpha\pi\alpha\varsigma\omicron\varsigma$
 $\tau\omicron\upsilon\kappa\epsilon\alpha\mu\upsilon\rho\mu\iota\delta\eta\epsilon\varsigma\mu\epsilon\nu\alpha\chi\iota\lambda\lambda\acute{\epsilon}\alpha\phi\eta\mu\acute{\iota}\zeta\omicron\nu\tilde{\omega}$. idest.

quod non mamma altus Phibiam remearit ab vlla,

Ipsum Myrmidones dixerunt nomine Achillem.

27. 2. 12. $\kappa\lambda\upsilon\tau\acute{\iota}\alpha\varsigma$,) sic nos reposuimus pro Phibia ex Homeri scholijs Iliad. 10. vbi de Phœnice. illic. n. legimus Phœnicen Amyntoris pellicem nomine Clyttam arsisse insimulatū, eoque nomine è domo patria eiectum fuisse. vbi nulla fit de Phibia mentio; sed Clytiæ inibi bis, semel, atq; iterum expressè legitur.

28. 1. 5. $\sigma\upsilon\mu\phi\upsilon\epsilon\varsigma$, alibi $\delta\iota\phi\upsilon\epsilon\varsigma$, $\tau\delta\delta\iota\mu\omicron\rho\phi\omicron\nu$ legimus, & cur geminus dicatur, doctè Isacius in Lycophronis cōmentario.

128. 1. 9. Ἀκτὴν, Stephanus. Ἀκτὴ, οὗ ἡ Ἀττικὴ ἐκκαλεῖτο
 ἄρ' Ἀκταίου πινός, αἷψ' δὲ ἦν αὐτὸ χθών, ὡς φαβ=
 εῖνος, ὃς ἐβασίλευσεν ἐκεῖ, καὶ Ἀφ' ἐαυτῆς οὐτὼ τὴν
 χώραν ὠνόμασε, καὶ ἔδωκε λαούς. Απολλόδωρος δὲ
 τ' ἀναιτία φησὶν, οὐτὼ γὰρ ἐκλήθη διὰ τὸ πολὺ μέ=
 ρος αὐτῆς καὶ διὰ τὸ εἶδος εἰς θαλάσσαν. idest. Acce in
 quit, Stephanus, ubi Attica ab Attæo quodam indidem homi=
 ne, ut ait Favoninus, qui ibi regnabat, quo de nomine regionē
 cum populis omnibus vocavit. Ceterum Apollodorus, (et hūc
 nostrum intelligit) contraria scribit, sic .n. appellatur, quod
 maior ipsius pars ad mare vsque pertineret.

128. 2. 3. Θεοὺς δὲ ἑξῆς δώδεκα, aras duodecim deorum Deu=
 calionem primum omnium excitasse, Apollonij Rhodij Scho=
 liaſtes lib. argon. 3. refert.

128. 2. 12. τὸ Θερμύσιον πεδῖον ἐπελάλυσε, nos ex alijs co=
 dicibus ἐπελάλωσε, legimus, et interpretati sumus, ac post
 Θερμύσιον πεδῖον. quod deerat, ex Thucydide libro histo=
 riarum secundo restituimus, et Stephano. sunt qui pro,
 ἐπελάλωσε, habeant ἐπελάλυσε, et linea 16 scribe Agrau=
 lon, Αἰλαί filiam.

129. 2. 4. πανύατος, lege πανύασις, siue simplici cum σ, siue
 duplici in vltima, nam utrunque legitur. Hic poeta fuit, cuius
 Ἡράκλειδης ab Athenæo citantur plurib. in locis. Ἡράκλειδης δὲ
 id operis à Panyaside conscriptum libris quatuordecim ait
 Suidas, de Panyaside non satis bene sentire videtur Quintilia=
 lianus noster.

130. 2. 13. ἡ δὲ ὡς σῶφρων, is locus ad verbum prope in Ho=
 meri Iliadis. 2. à scholiographo recensetur, et hanc historiā

à Callimacho in Hecale reponi testatur.

130. 2. 20. ἐριχθόνιος γίνεται, de hoc Erichthonio Isacius hæc cognitu non indigne, αἰεδοῦν, inquit, ὁ ἐριχθόνιος ἀπὸ τῆς ἐρίου κληθεῖς, καὶ τῆς χθονός, ὅθεν πάντας ἀθηναίους γηγενεῖς φάσκουσιν ἀπὸ τούτου, ἄλλοι δὲ, ὅτι λυπεύεως ἢ ἀπικνῆ, καὶ οὐδὲ ποτ' ὑφ' ἐτάρων ἐδυνάον ἐξηλάθην (ὡς οἱ εἰς αὐτῇ δὲ τὸ ἄξιον τῆς αὐτῆς χώρας, ὅθεν καὶ αὐτὸν αὐτόχθονας, καὶ γηγενεῖς ἐφάβον, quæ nos ita vertimus, in lucem prodijt Erichthonius, cui à lana, & terra inditum est nomen, Vnde Athenienses vniuersi terrigenæ ex hoc sunt appellati, siue ut alij volūt, quòd Attica terra infœcunda sit, ac sterilis: & quia à nulla iniquā alienigena natione eiecti sint, qui in ea sunt, populi; propterea quod ea regio nulla inuidia laborabat: immò ab omnibus præ sterilitate contemnebatur. Hinc igitur eorum populi, & indigetes, & Terrigenæ sunt appellati.

131. 1. 2. αἰ ἀδελφαί, scribe αἰ δὲ ἀδελφαί, & linea 20 πασιθία, sic Hesiodo in Thegenia legitur: sed Eusebio, & Cæcidi φρασιθία; vtrunque probatur.

133. 1. 10. ἔργον οὐκ κεφάλου, qui Cephalī, & Procridis historiam copiosius multò expositam cupiunt, nos illos ad Hyginum, Eustathium, & Homeri Scholiastem in Odysseæ librū vndecimum relegamus.

133. 1. 11. cui Lælapī, & quæ sequuntur paucula verba vsque ad lineam tertiamdecimam adiecimus πρᾶφρασικῶς, quæ apud Hyginū, qui ab Apollodoro in suis de fabulis libros singula ad verbum propè multis in locis exscripsisse videtur.

133. 1. 22. δῖοκου (ὡς γρ, dele hinc, γρ, & scribe, δέ, otiosa

enim ea coniunctio esse videtur. δὲ, verò pernecessaria.

133.1.24. τυχὸν, τυχῶν per ὠ scribendum est.

134.1.2. Eumolpum repone, pro Eumolpo.

134.1.15. βασιλέα scribe, pro βασιλέως.

134.2.26. submitte Peliam, post diētionem, filiam.

135.1.14. σκυρίου, sic nos restituimus, in exemplaribus. n. manu exaratis quædam distio nihili ac futilis scripta erat, nos ex Lycophronis commentarijs, ubi de Aegeo est mentio, σκυρίου legimus, vel φημίον, secundum Lycophronem, qui Aegei pater fuit.

135.1.15. Ἐποβλήθηναι, Cæcis in Lycophronem hunc Aegeum ὑποπιντῶ .i. factitium fuisse Pandionis ait: qui cum esset Atheniensium rex, duxit primam Metam uxorem, Hopletis filiam, secundam verò Chalciope Rhexenoris filiam. at verò alibi legitur vnam habuisse coniugem Autochthem Persei filiam.

135.2.2. μαῖε noua, id etiam Plutarchus in Theseo per initia recenset.

136.2.5. μόνος, non μόνον scribendum.

137.1.21. τάλαιον, legi potest etiam τάλων. καλῶν hunc vocatum apud Pausaniam in Atticis legi, nisi sit locus corruptus. Perdicem Dædali sororis filium ait fuisse Apollodorus. at Hyginus Perdicem hunc appellatum, non Talaum, quem apud Ovidium, in auem, cum præceps ex arce Athenarum à Dædalo proiectus esset, transmutatum scribunt, quā perdicem vocant. Ouidius item, quod Apollodorus hunc puerum è mala serpentis ferram inuenisse indicat, piscis maxillæ similitudinem serratorum dentium imitatum, ferram excogitasse, ait.

H Aellenus obseruationes, Fului amantissime, seu mduis, annotations nostras in Apollodori à me iure Quiritium, Romanaq; ciuitate donatis, tris bibliothecas libror, quam breuissimè potui conscriptas, processisse liceat. Potuisssem equidem eas locupletius multò scribere, idq; fortasse non paucorum gratiam, vel permagnam mihi conciliasset. Verum, ne delicatiorum auribus tedium, ac molestiam, quæ longioribus conscriptionibus exoriri consuevit, asferrem; ab ea re temperandum esse censui. Sed illud me interim maximopere cruciat, atq; angit; quòd huiuscemodi, qualiscvnq; sit Apollodori nostri, conuersione cum VIVIANO BRVNIO Corinathensi, & IORDANO IORDANIO Vrbinati, vmbis meis, viris non modò ob cõsummatissimam disciplinarum omnium scientiam, sed propter summam humanitatem, modestiam, atq; animi candorem tuo testimonio vsq; adeo comprobatis, mihi priusquàm ea in lucem emergeret, cõmunicare non licuit. Verum enimvero Dei Opt. Max. & clementia & benignitate, non multis postea mensibus iacturam hanc meam, vel magno cum scõnore me refarciturum spero. eos enim quorum gratiam te ipso auctore mihi conciliaui, non mediocri in Stephani vrbibus, oppidis, vicisq; vertendis, pro eorum, quam mihi quotidie commendas, doctrina ac probitate, adiumento quàm libentissimè fore certò scio. Interea vero dum Stephano conuertendo operam nauamus, commentarios, quos in duo Romanorum rusticana Calendaria, quorum alterum antea in hortis ANGELI COLOTII, cuius memoria ex vtriusq; nostrum pectoribus nunquam excidet, Romæ visebatur, nunc verò intra priuatas Farnesie

verò intra priuatas Farnesiæ gentis ædes reconditum est .
 Alterum in Valleie domus atrio . Tertium verò de rebus
 urbanis , in Maffecianis ædibus repositum ; conscripsimus , in
 lucem iamiam proditurus sum . Subsequetur & hos commen-
 tariolus de pyropo , ni fallor , haudquaquam contemnendus . ne
 mo enim hætenus eorum , quos legerim , quid nam sit pyropū
 sciuisse inueni . Illud enim Erasmus , in libello , cui titulum fe-
 cit Ciceronianum ; Illud item Georgius Agricola ; illud Be-
 roaldus ; illud etiam Pius præceptor meus ; illud Raphael Re-
 gius ; illud demum vniuersi , & qui nunc viuunt , & clari sūt ,
 præter admodum paucos , qui nobis docentibus , quid Pyropum
 sit , cognouerunt , lapidem esse falsò existimauerunt . id quæ
 ex nostro propediem in lucem venturo commentariolo , à nos-
 bis apertissime demonstrabitur .

F I N I S .

fol

25

26

26

1.

6.

7.

41

8.

8

OPTIME LECTOR.

*Paucula hæc in Apollodori translatione, perperam excusa,
omissaq; , & immutata sic emendari possunt.*

fol. pag. li.

25.2.21. post dictionem (domesticis) adde teredinibus .

26.2.28. pro (tum ille) scribe (& is.)

26.2.2. pro. vt, fac, (at ille)

*Excusorum autem lapsus in Annotationibus,
ita corrige .*

1.1.15. pro Salutem Suam. nihil te moueat , si ita scriptum
legitur . sic enim in ipso marmore insculptum est . sic
cut ibidem paulo inferius S V A E S. pro suæ.

6.1.13. pro Asterisio lege asterisco

7.2.15. pro speciem .specum.

41.1.1. tres lineæ priores in latina collumella sunt otiosæ, ac
duplicate per temulentiam.

8.2.3. pro bonorum . bonarum.

113.2.20. pro conuiuia conuicia.

*Siqua insuper eadem ratione commissæ mi Lector,
offendes hoc in libello , tuo ipse calamo suam in for=
mam restitue : ac parce,quæso te,maledictis : & Vale.*

B. AEGII CASTIGATIONVM IN APOL
lodoi Atheniēsis bibliothecas librū primū Appendicula.

Fo. 1. pa. 1. li. 2. ex inscriptione operis, scribe βιβλίον
 κηρ, & latine bibliothecas. ex eodem fol. pa. 2. li. 4. lege Is, et li.
 17. lege Phœbenq; & Dionem. fol. 3. pa. 2. li. ultima. Phorco ex
 Cetone. fo. 6. pa. 1. li. 5. reponē Themidi, & li. 3. græce fac Θε-
 μιδι. ibidem li. 13. oblitterato λείπει τινα. & contra in latine
 nis tolle, hic quædam defunt. fo. 9. pa. 1. li. 8. Triptolemū Eleusi-
 nis. et li. 26. adde, tertiā, ante dictiōē singulorū. fol. 10. pa. 1. li.
 17. Minerva submonente ipsum extra Pellenam urbem, de qua
 Pellena siue Pallene plura lege apud Stephanum. Sic etiam ē re-
 gione pro σελεύς scribe πελλεύς. fo. 14. pa. 1. li. 6. Ama-
 phistyon. & li. 13. postea qui li. 9. in græco exemplari ex codi-
 ce Honoriano lege αὐτὸς τὸ ὕψος κεκλημμένος. quod
 etiā Stephanus, & Pausanias sentire uidentur, quamuis Aristo-
 teles in libris de sublimibus, aliter scribere censeatur. fo. 18. pa. 1.
 li. 26. lege ex Ouidi transformationib. ὕλῃς. pa. 2. li. 13. im-
 probati. fo. 20. pa. 1. li. 18. reponē Ἄω pro Ἄωδ. sic latine
 à Menalippo. f. 21. pa. 1. li. 14. scribe, eam clauis, fo. 23. pa. 2.
 li. 10. vngula, sicut ē regione græce pro Ἰαλῆ καὶ Ἰαλῆ reponens
 dum est ex alijs auctoribus. fo. 25. pa. 1. li. 10. mortalibus, et pa.
 2. huius fo. 25. li. 22. Teredinib. pro Domesticis. fo. 26. pa. 1.
 li. postrema, Et is & pa. 2. li. 2. adde post At, Melāpus li. 27.
 pag. 1. li. 15. scribe Apro, & eodē fol. ac pag. li. 24. monuit, &
 à Parcis deinde depoposcit ut. & li. 27. lege tam, mortis pericu-
 lum euaderet. fol. 28. pa. 1. li. 6. quid nam habens, & li. 8. fue-
 rit. & li. 12. ut Medea. & li. 13. malum veniret Pelie, et li. 17
 Imperarem responderet Iason, eodem fol. li. 23. reponē Μυδῆα

pro Mv δὲ v, fo. eod. pa. 2. li. 21. Cenei Coronis, et græce κοινὴ
 ὕλη κορωνίδης. fo. 30. pa. 1. li. 20. perquirunt, pa. 2. li. 22. præ
 stantissimum placet, pro dictione optimum, fo. 33. pag. 2. li. 22.
 lege pharmacum, fo. 34. pa. 1. li. 25. Sed ἐξ, fo. 35. pa. 1. li. 3. ἐξ
 4 Eridanū amnem iam prætereuntibus, fo. 37. pa. 1. li. 26. sub
 nocte participium affectus post verbum erat.

B. AEGII CASTIGATIONVM IN A pollodori Atheniensis bibliotheces librum secundum Appendicula.

Ex titulo scribe βιβλιοθήκη, et latine bibliotheces, fo. 42.
 pa. 2. li. 10. et huic regnū tradit, et li. 11. At ipse Danaus, li.
 14. Sed quod, li. 15. scribe, laborabat, dele (argiuorū regno præ
 fecit) li. 16. ex quo, et li. 18. quod eam, et li. 19. filias suas, li.
 23. ferit, et li. vltima cū hoc, fo. 43. pa. 1. li. 14. scribe κόρας, li.
 17. ex coninge, li. vltima sed Lynceus, et Calycem, pa. 2. li. 12.
 sortitus ducit. Ister, li. 2. autē, et li. 15. Dorium, fo. 44. pa. 1. li.
 2. et deinceps vsq; ad 5. li. lege filij duodecim nati erant, cū to
 tidem Polyxonis Naidis filiabus, li. 6. Illorum, li. 16. qui uero de
 Gorge, li. 22. Menalce, et li. 33. Sex autē scribe, pro octo, fo. 45.
 pa. 1. li. 13. ἀΐεας, latine reponito Atrei, li. 21. ἀνελκας,
 Ἀλκας ex cōmentarijs in Euripidis Orestem legitur, pa. 2. li.
 23. Præter uero de Schenobœa, fo. 47. pa. 1. li. 15. ad Iobatem.
 adde hic focerū, et li. 17. addito græcis omiffa hæc Ἰοβέτης,
 δὲ ἐπιγνούς τοῦ τοῦ ἐπίταξεν αὐτῷ χμαίρου κτείνου.
 fo. 50. pa. 2. li. 28. is, qui primus iā, li. 27. et li. 28. coniux de si
 gnatus erat, fo. 54. pa. 1. li. 17. Hic, li. 18. fato tamen, pa. eadē
 li. 22. eiusdē folij, à Vnde, et li. 24. in mensis curriculum, li. 25.
 rapturæ, nisi hoc fieret, dari permiscerū, pa. 2. li. 1. ἀπ' αὐτοῦ

B. AEGII CASTIGATIONVM IN APOL

lodoi Atheniēſus bibliothecas librū primū Appendicula.

Fo. 1. pa. 1. li. 2. ex inscriptione operis, scribe βιβλιοθήκη, & latine bibliothecas, ex eodem fol. pa. 2. li. 4. lege Is, et li. 17. lege Phœbenq̄s, & Dionem. fol. 3. pa. 2. li. ultima. Phorco ex Cetone. fo. 6. pa. 1. li. 5. repone Themidi, & li. 3. græce sac Δία μυστ. ibidem li. 13. oblitterato λείπει πινά. & contra in latine tolle, hic quedam defunt, fo. 9. pa. 1. li. 8. Triptolemū Eleusinis, et li. 26. adde, tertiam, ante dictionē singulorū. fol. 10. pa. 1. li. 17. Minerva submonente ipsum extra Pellenam urbem, de qua Pellenia siue Pallene plura lege apud Stephanum. Sic etiam è regione pro σελλώνς scribe πηλλώνς. fo. 14. pa. 1. li. 6. Amphictyon, & li. 13. postea qui li. 9. in græco exemplari ex codice Honoriano lege αὐτῶν τῶν ὕστρον κεκλημμένων. quod etiā Stephanus, & Pausanias sentire uidentur, quamuis Aristoteles in libris de sublimibus, aliter scribere censeatur: fo. 18. pa. 1. li. 26. lege ex Ouidi transformationib. ὑλδύς. pa. 2. li. 13. improbati. fo. 20. pa. 1. li. 11. repone ἄνω pro ἄνωρ. sic latine à Menalippo. f. 21. pa. 1. li. 14. scribe, eam clauis, fo. 23. pa. 2. li. 10. vngula, sicut è regione græce pro πηλὴν καὶ πηλὴν reponendum est ex alijs auctoribus. fo. 25. pa. 1. li. 10. mortalibus, et pa. 2. huius fo. 25. li. 22. Terebinib. pro Domesticis. fo. 26. pa. 1. li. postrema, Et is & pa. 2. li. 2. adde post At, Melāpus li. 27. pag. 1. li. 15. scribe Apro, & eodē fol. ac pag. li. 24. monuit, & à Parcis deinde depoposcit vi. & li. 27. lege tum, mortis periculum euaderet, fol. 28. pa. 1. li. 6. quid nam habens, & li. 8. fuerit, & li. 12. vi Medea. & li. 13. malum veniret Pelia, et li. 17. Imperarem respondet Iason, eodem fol. li. 13. repone Μῆδεια

pro M^h δ' ε' fo. cod. pa. 2. li. 21. Cænei Coronus, et græce κοινὸς
 νέος κορωνός. fo. 30. pa. 1. li. 20. perquirunt, pa. 2. li. 22. præ
 stantissimum placet, pro dictione optimum, fo. 33. pag. 2. li. 22.
 lege pharvacum, fo. 34. pa. 1. li. 25. Sed ε' fo. 35. pa. 1. li. 3. ε'
 4 Eridanū amnem iam prætereuntibus, fo. 37. pa. 1. li. 26. sub
 nocte participium affectus post verbum erat.

B. AEGII CASTIGATIONVM IN A pollo¹tori Atheniensis bibliothecæ librum secundum Appendicula.

Ex titulo scribe βιβλιοθήκη, ε' latine bibliothecæ, fo. 42.
 pa. 2. li. 10. ε' huic regnū tradit. ε' li. 11. At ipse Danaus, li.
 14. Sed quod, li. 15. scribe, laborabat, dele (argiuorū regno præ
 fecit) li. 16. ex quo, ε' li. 18. quod eam, ε' li. 19. filias suas, li.
 23. ferit, et li. vltima cū hoc, fo. 43. pa. 1. li. 14. scribe κόρας, li.
 17. ex coniuge, li. vltima sed Lynceus, ε' Calycem, pa. 2. li. 1.
 sortitus ducit. Ister, li. 2. autē, ε' li. 15. Dorium, fo. 44. pa. 1. li.
 2. ε' deinceps vsq; ad 5. li. lege filij duodecim nati erant, cū io
 tidem Polyxonis Naidis filiabus, li. 6. Illorum, li. 16. qui uero de
 Gorge, li. 22. Menalce, ε' li. 33. Sex autē scribe, pro octo, fo. 45.
 pa. 1. li. 13. αἰετός, latine reponito Atrei, li. 21. ἀνελκός,
 Ἀλκας ex cōmentarijs in Euripidis Orestem legitur, pa. 2. li.
 23. Prætus uero de Sthenobœa, fo. 47. pa. 1. li. 15. ad Lobatē.
 adde hic sacerū, ε' li. 17. addito græcis omissa hæc ἰοβότης,
 δὲ ἐπιγνούς τοῦτο ἐπέταξε αὐτῷ χαμαίρας κτείνειαι.
 fo. 50. pa. 2. li. 28. is, qui primus iā, li. 27. ε' li. 28. coniux desi
 gnatus erat, fo. 54. pa. 1. li. 17. Hic, li. 18. fato tamen, pa. eadē
 li. 22. eiusdē folij, à Vulpe, ε' li. 24. in mensis curricula. li. 25
 rapturæ, nisi hoc fieret, dari permiserūt, pa. 2. li. 1. ἀπαύστου ε'

et li. 18. Elo vrbe. li. 19. Eleū Persei filiū. li. 19. lege ἐκ δὲ ἐ-
 λους, & li. 20. ἔλεον. fo. 56. pa. 1. li. 14. Irritante scribo, nō
 Imperantiē, de quo i prioribus annotationibus, pa. 2. li. 7. Theſpij
 boues, fo. 57. p. 2. li. 6. Is, Minyas, 58. pa. 1. li. 7. πέλτον lego
 pro πέλων, et muto ὁ πάλον, et latine peltā verto. li. 22. ὁ δὲ
 ᾿Ψ, pa. 2. li. 22. sibi tum per eā. fo. 59. pa. 1. li. 24. πίνον, for-
 tasse οἶκον. i. domiciliū, reponendum est, hoc ego amplio: ne mute-
 mus veterē lectionē πίνον. fo. 60. pa. 1. li. 9. inflāmatīs, seu accē-
 sis torribus, li. 11. eū in modū, fo. 61. pa. 1. li. 5. prorūpens de-
 uastabat. li. 10. Ipse vero, li. 19. subolūissent, pa. 2. li. 3. habitauit
 fo. 62. pa. 1. li. 2. ad Eleusmē montē, li. 10. ē manu sua, li. 11. in
 illius pedē decidit. fo. 63. p. 1. li. 13. delete ante Eurycionis nomē
 notatū, vt otiosum, pa. 2. li. 1. qua re, li. 8. munere, & li. 21. post
 dictionē δαλάρως, adde hæc omīssa ὁ πινεταῖς οὖσιν ποσει-
 δῶνι μίνας εἰπὲν τὸ φάρκιν ἐκ τῆς δαλάρως. li. 27. hunc
 inter, fo. 65. pa. 2. li. 8. atq; hospitio exceptus Amyci Bebrycum
 Regis iussu cū Mariandynis Lycū, & c. & li. 21. percunctata,
 adde hic & zonā se daturā promittente. fo. 66. pa. 1. li. 18. Ce-
 tum, pa. 2. eiusdē fo. li. 5. tradat, & li. 7. Cetū, & li. 26. procrea-
 tus fuerat; his oribus, & c. fo. 67. pa. 2. li. 2. fecisset fo. 68. pa. 1
 li. 5. iter haberet, & li. 8. adde post dictionē percussa. In Sicilia
 tranauit, et fo. 69. pa. 1. li. 9. Arethusa eadē pa. sic lege li. 14. ei
 15. Hunc aut dum Mars tuetur, & pugnā cōmittit, eodē fo. 69.
 pa. 2. li. 3. corrige hunc in modū præerat; qui peregrinos, ibidē
 li. 5. cōpellens, ubi post verbū occidebat, adde, At. fo. 70. pa. 1. li.
 7. legitur etiā Ιφιδάμεωτα, latine Iphidamentē scribi potest.
 li. 17. & 18. lege sic, nūc etiā, cū faciunt Herculi sacrum, et li.
 20. eiusd. folij, et pa. 1. Hercules, pag. 2. li. 3. permolesto iā, hæc
 ratione in græco li. 6. pro τῷ δὲ ἐλάϊας corrige ἀργαλέον ex

Hesiodi Theogonia, fo. 71. pa. 1. li. 21. de Ἰστίος, fac Ἰστίος, et
ē regione li. 20. post sacris appone (tunc) & li. duabus sequen-
tibus, dele post verbū licebat, reliquā eius lineæ partem, ac scribe
factus adoptiuus. Pylis filius initiabatur, li. vero. 24. qui nondum,
& li. 27. lege Centaurorū cædem, & c. fo. eodē. 71. pa. 2. li. 10
pro κοινὸν reponē κενὸν, id quod in priorib. castigationibus an-
notauimus, & li. 12. latine fac vanū, fo. 72. pa. 1. li. 8. tolle (vt)
pa. vero. 2. li. 1. Thebas scribendū est. fo. 73. pa. 1. li. 11. legito
tædis cassi, et li. vltima medium, pa. 2. li. 13. adde post, Sed, En-
rytus, fo. 24. pa. 1. li. 9. tum li. 10. nauigationē, & li. 11. caly-
donijq; apri uenationem confectam, & li. 12. fuisse, ac Tbes-
seum, quæ, & li. 13. post verbū aduenerat adscribe eum, & li. 15
post nauibus interpone, ordine, fo. eodē. pa. 2. li. 24. à verbo des-
dit, subnecte hæc paucula Stephanionis vesania omissa (ex qua
Postea Telamo Teucrum procreauit fo. 75. pa. 1. li. 6. empto, le-
gitur et vendito, probe vtrumque, si sensum spectes, pa. 2. li. 11.
geminos, et li. 12. συμφυεῖς vel διφυεῖς ex Pherecyde eadē
in re. fo. 76. pa. 1. li. 8. reduxit, pag. 2. li. 4. Licymnij filium, fo.
77. pa. 1. li. 5. præuisam, pa. 2. li. 8. scribe (Aleus augē, li. 20.
transformato, fo. 78. li. 5. ἀφ' Ἰθρον, si tralationem spectaris, si
sensum, vtrumque legi potest. & li. 13. Ἰστίον, li. 11. latine iti-
dem, Thestium fo. 80. pa. 1. li. 8. & 9. verita ne illam iterū ma-
gis arderet, & li. 10. philitum, & li. 18. adde post Κοιῶν' αἶς
εἰς τὴν αὐτῶν κλῆν' ἀλάλασαν, adde etiam ē regione li. 18.
post in, Euboicum, pag. 2. eiusdem fo. 80. li. 19. adde. in. ante,
gratiam, li. vltima. Iyse Eumides, fo. 81. p. 1. li. 1. ἐπ' αὐτῶν, et
li. 1. in latino, Epilaide, li. 2. scribe Ἰστίος δὲ ἀρυγίαις li. 2.
in exemplari latino, lege Eurybie, li. 3. πατρὸς, cum apice cir-
cūducto, vt sit à nominatio πατρὸς, genitiuus; πατρὸς binc

et li. 18. Elo vrbe. li. 19. Eleu Persei filiū. li. 19. lege ἐκ δὲ ἐ= λους, & li. 20. ἔλειον, fo. 56. pa. 1. li. 14. Irritantē scribo, nō Imperantē, de quo i prioribus annotationibus, pa. 2. li. 7. Thespj boues, fo. 57. p. 2. li. 6. Is, Minyas, 58. pa. 1. li. 7. πέλτον lego pro πέπλον, et muto ὁ πλον, et latine peliā verto. li. 22. ὁ δὲ γῆ, pa. 2. li. 22. sibi tum per cā. fo. 59. pa. 1. li. 26. πῖθον. for tasse οἶκον. i. domiciliū, reponendum est, hoc ego amplio: ne mutes mus veterē lectionē πῖθον, fo. 60. pa. 1. li. 9. inflāmatiis, seu accē sis torribus, li. 11. eū in modū, fo. 61. pa. 1. li. 5. prorūpens des uastabat. li. 10. Ipse vero, li. 19. subolussent, pa. 2. li. 3. habitaui fo. 62. pa. 1. li. 2. ad Eleusinē montē, li. 20. ē manu sua, li. 11. in illius pedē decidit. fo. 63. p. 1. li. 13. deletō ante Eurytionis nomē notatū, ut otiosum, pa. 2. li. 1. qua re, li. 8. munere, & li. 21. post dictionē Σαλαάσης, adde hēc omīssa ὁ πικρατα δύσειν ποσει δῶνι μίνως εἴπεν τὸ φαεινὸν ἐκ τῆς Σαλαάσης, li. 27. hunc inter, fo. 65. pa. 2. li. 8. atq; hospitio exceptus Amyci Bebrycum Regis iussu cū Mariandynis Lycū, & c. & li. 21. percunctata, adde hic & zonā se daturā promittente, fo. 66. pa. 1. li. 18. Ces tum, pa. 2. eiusdē fo. li. 5. tradat, & li. 7. Cetū, & li. 26. procrea tus fuerat; his oribus, & c. fo. 67. pa. 2. li. 2. fecisset fo. 68. pa. 1 li. 5. iter haberet, & li. 8. adde post dictionē percussa. In Sicilia tranauit, et fo. 69. pa. 1. li. 9. Areibusa eadē pa. sic lege li. 14. et 15. Hunc aut dum Mars tuetur, & pugnā cōmittit, eodē fo. 69. pa. 2. li. 3. corrige hunc in modū præerat, qui peregrinos, ibidē li. 5. cōpellens; ubi post verbū occidebat, adde, At. fo. 70. pa. 1. li. 7. legitur etiā Ιφιδάμεντα, latine Iphidamentē scribi potest. li. 17. & 18. lege sic, nūc etiā, cū faciunt Herculi sacrum, et li. 20. eiusd. folij, et pa. 1. Hercules, pag. 2. li. 3. permolesto iā. hęc ratione in græco li. 6. pro τῆς ἐλαίας corrige ἀργαλέον ex

Hesiodi Theogonia, fo. 71. pa. 1. li. 21. de $\Sigma\epsilon\sigma\iota\omicron\varsigma$, fac $\Sigma\epsilon\tau\omicron\varsigma$, et
 è regione li. 20. post sacris appone (tunc) & li. duabus sequen-
 tibus, dele post verbū licebat, reliquā eius lineæ partem, ac scribe
 factus adoptiuus. Pylij filius initiabatur, li. vero. 24. qui nondum,
 & li. 27. lege Centaurorū cædem, & c. fo. eodē. 71. pa. 2. li. 10
 pro κοινὸν reponie κερὸν, id quod in priorib. castigationibus an-
 notauimus, & li. 12. latine fac vanū, fo. 72. pa. 1. li. 8. tolle (vi)
 pa. vero. 2. li. 1. Thebas scribendū est. fo. 73. pa. 1. li. 11. legito
 cædis caussa, et li. vltima medium, pa. 2. li. 13. adde post, Sed, Bu-
 rytus, fo. 24. pa. 1. li. 9. tum li. 10. nauigationē, & li. 11. caly-
 donijq; apri uenationem confectam, & li. 12. fuisse, ac The-
 seum, qui, & li. 13. post verbū aduenerat adscribe eum, & li. 15.
 post nauibus interpone, ordine, fo. eodē. pa. 2. li. 24. à verbo des-
 dit, subneſte hæc paucula Stephanionis vesania omiſſa (ex qua
 Postea Telamo Teucrum procreauit, fo. 75. pa. 1. li. 6. empto, le-
 gitur et vendito, probe utrumque, si sensum ſpectes, pa. 2. li. 11.
 geminos, et li. 12. συμφύεις vel διφύεις ex Pherecyde eadē
 in re. fo. 76. pa. 1. li. 8. reduxit, pag. 2. li. 4. Licymnij filium fo.
 77. pa. 1. li. 5. præuiſam, pa. 2. li. 8. ſcribe (Aleus augē, li. 20.
 transformato, fo. 78. li. 5. ἄφθονον, si tralationem ſpectaris, si
 ſenſum, utrumque legi poteſt. & li. 13. $\Sigma\epsilon\sigma\iota\omicron\varsigma$, li. 11. latine iui-
 dem, Theſtium fo. 80. pa. 1. li. 8. & 9. verita ne illam iterū ma-
 gis arderet, & li. 10. philitrum, & li. 18. adde post Κοιωτάες
 εἰς τὴν Ὀΰνικλὴν θαλάσσαν, adde etiam è regione li. 18.
 poſt in, Euboicum, pag. 2. eiufdem fo. 80. li. 19. adde. in. ante,
 gratiam, li. vltima. Iyſe Eumides, fo. 81. p. 1. li. 1. ἐπὶ ἀΐδοις, et
 li. 1. in latino. Epilaide, li. 2. ſcribe Ἰόβης δὲ Ὀρυγίασ li. 2.
 in exemplari latino, lege Eurybiæ, li. 3. πατρὸς, cum apice cir-
 cūducto, ut ſit à nominatiuo πατρῶ, genitiuus; πατρὸς hinc

li. 3. latina repone Patrone in auferendi casu, li. 4. κλυθίππης
latine Clytippæ, li. 5. Eurycapes, li. 7. Onesippus, li. 9. post Lysi
dice, subnecte Entedides, è regione in græco lege Λυσιδίκης εὐ-
πεδίδης, li. 10. ἵπποδρόμης, latine Hippodrome, et li. 11. Eu-
ryca Pylus, sic græce εὐρύκῃς πύλος, li. 13. Ὀλυμπος νίκῃς
sicut latine olympus Nice, et li. eadē scribe Nicodromus Argela
li. 14. Cleolaus exolæ Erytbras Xanthidis, li. 15. Ἰζόλῃς repro-
ne pro Ἰξολός li. 15. Homolipus, li. 16. Stratonice. Atroma, li.
14. græce ὁμόλιππος exili π-στρατονίκῃς ἀτρώμῃς, li. 19.
καλάς μέτιδος, sic li. 19. latine Cala pro clā Metidus, li. 21.
Eurypylus, li. 20. archedice, li. 22. græce, εὐρύπυλος ἀρχεδι-
κῃς, li. 23. Ὀρεατοῦς, li. 26. Ὀλυμπόνῃς, è regiōe laune scri-
be olympuses, li. vltima Terpsicratea, fo. eodē. 81. pa. vero. 2. li.
1. εὐρύοι, eadem li. latine etiam Euryops, li. 2. Antimache. Ni-
cippe, li. 3. Pyrippe, li. eadē ἀντιμάχῃς, li. 4. πυρίππῃς νῆ-
φος, li. 5. Erasippe, græce ἐρασίππῃς, li. 6. Toxicratea, li. 9.
Hippocrateia, li. 8. Ἀδύκῃς, li. 25. Amyntorus, fo. 83. pa. 1.
li. 2. fructum, li. 10. post (ac) adde, noua, pa. 2. li. 14. numine ap-
paruit, fo. 84. pa. 1. li. 8. Andræmonis, Aemonis, Pausaniæ, li. 5
li. 13. Nam cum, li. 15. in Acoliam issent, li. 22. scribe, & Tis-
samenum, li. 23. Verum'c suis socijs, pag. 2. li. 19. Messena, fo.
85. pa. 1. li. vltima τῷ ἡγεακλειδῶν.

B. AEGII CASTIGATIONVM IN TER- tiū Apollodori Atheniēsis Bibliothēces librū Appendicula.

Fo. 87. pa. 2. li. 24. Creteum, in græco 22. Κρητῖα.
fo. 88. pa. 1. li. 8. faciendæ caussa, fo. 89. pa. 1. li. 17. Creiā, fo.
89. pa. 2. li. 18. Creteus in græco, Κρητῶνς, f. 90. p. 2. li. 11.
12. 13. occidit, verius, ne illū cōmseratus ipse morereur, fo. 91.

p. 1. li. 4. Glaucūq; et li. vlt. adde post (suis) quosdā, fo. 92. p. 1. li.
 25. adde (Iouem) in fi. li. 25. fo. 93. pa. 2. li. 2. scribe, Semelē pe-
 tisset vxorē, fo. 94. pa. 2. li. 9. Post fuerūt lege. Nec nō, quæ, et li.
 12. p. inde fac. Nā Dionysius. Ibidē græce li. 14. Λυκόνε γα-
 ρ fo. 97. p. 1. li. 5. αὐτῶν, p. 2. li. 19. adde ante (Niobes) ipsos.
 fo. 98. p. 1. li. 12. duxitq; et li. 16. (mōitus ē) fo. 98. p. 2. li. 7. añ
 cellēs, et li. 8. et 9. ob Inuidiā cōtumeliosissime fo. 98. pa. 2. li. 7
 Φοβὸν enim in græco scribēdū, eodē fo. ac pa. li. 20. qui dicti,
 et li. insequenti se procreatū esse, & fo. 99. 1. 27. pro nascitur,
 repone efficitur, eodem fo. pa. 2. li. 4. fac, soluerint, & li. 5. quim
 etiam sæpe, & li. 6. scribe vniuersos quid, et li. 7. rogabat, quod,
 fol. 101. pa. 1. li. 4. eundē, & li. vltimæ eiusd. pa. post verbū, con-
 uenisset, appone Amphiaraus; in eadē pa. adde, in græco, li. 26.
 post dictionem αὐτῶν, κὶ δὶκατε γὰρ εἰς ἑαυτοὺς τινῶν, & eodē
 dem fo. pa. 2. li. 1. scribe cū eo iamdudum de regno erat, ibidem
 li. 2. Statim. Itaq; fo. 102. p. 1. li. 9. post Hypsipyle, adde Lēnia
 in eodem fo. pa. 2. li. 12. scribe Eteocles eum, & fo. 103. pa. 1.
 li. 9. armis. Et in eodem fo. pa. 2. li. 1. dele, & ibidem li. 2. il-
 lum vidisse, & ibid. li. 5. filio. fo. 104. pa. 2. li. 25. Illud vltus,
 & deinceps li. 26. est, nam diuiso eius, ibidē ē regione, li. 25. fac
 ἔτινα, αὐτῶν γὰρ, & fo. 105. 2. 16. posteros, & fo. 106.
 pa. 1. li. 1. 1. eorum quoq; p. suos etiā, et ibidē li. 5. ij. & fo. 107
 pa. 2. li. 21. scribe ad Callirrhoen ferret, Is, et fo. 108. p. 1. li.
 2. Alcmaeonem ab ea fuisse interfectum, & li. 9. repente adulta.
 & ibidē li. 25. adde post, vsq; P'sophidij, et fo. 109. pa. 1. li. 10
 digenā, & fo. eodē, pa. 2. li. 2. Lycius, et fo. 112. 1. 3. virorum
 cursibus deductis. pa. 2. li. 15. & 16. priorē quidem, & li. 26.
 scribe (aūt & Lycus) & fo. 113. pa. 1. li. 20. et 21. depascen-
 tem, & fo. eodē pa. 2. li. 22. adde post lynam, à Mercurio petit,

li. 3. latina reponē Patrone in auferendi casu, li. 4. κλυθίππης
 latine Clytippæ, li. 5. Eurycapes, li. 7. Onesippus, li. 9. post Lysi
 dice, subneſte Entedides, è regione in græco lege Λυσιδίκῃς ἐν
 πεδίον, li. 10. ἵπποδρόμῃς, latine Hippodrome, et li. 11. Eu
 ryca Pylus, sic græce εὐρύκῃς πύλος, li. 13. Ὀλυμπος νίκῃς
 sicut latine olympus Nice, et li. eadē scribe Nicodromus Argela
 li. 14. Cleolaus exolæ Eryibras Xanibidis, li. 15. Ἐξόλος repo
 ne pro ἔξολος li. 15. Homolipus, li. 16. Stratonice. Atroma, li.
 14. græce ὁμόλιπος exili τ. 55. ατονίκῃς ἀτρόμῃς, li. 19.
 καλῃς μίπδος sic li. 19. latine Cala pro cla Metidus, li. 21.
 Eurypylus, li. 20. archedice, li. 22. græce, εὐρύ πύλος. ἀρχιδί
 κῃς, li. 23. δράτους, li. 26. Ὀλυμπούσης, è regiōe latine scri
 be olympuses, li. vltima Terpsicratea, fo. eodē. 81. pa. vero. 2. li.
 1. εὐρύο, f. eadem li. latine etiam Euryops, li. 2. Antimache. Ni
 cippe, li. 3. Pyrippe, li. eadē ἀντιμάχῃς, li. 4. πυρίππῃς ἰψί
 φος, li. 5. Erasippe, græce ἐρασίππῃς, li. 6. Toxicratea, li. 9.
 Hippocrateia, li. 8. ἀδελίππῃς, li. 25. Amymoris fo. 83. pa. 1.
 li. 2. fructum, li. 10. post (ac) addē, noua. pa. 2. li. 14. numine ap
 paruit, fo. 84. pa. 1. li. 8. Andræmonis, Aemonis, Pausaniæ. li. 5
 li. 13. Nam cum. li. 15. in Aeoliam issent, li. 22. scribe, & Ti
 samenum, li. 23. Verum'c suis socijs, pag. 2. li. 19. Messena, fo.
 85. pa. 1. li. vltima τὴν ἡρακλειδῶν.

B. AEGII CASTIGATIONVM IN TER tiū Apollodori Atheniēsis Bibliotheces librū Appendicula.

Fo. 87. pa. 2. li. 24. Creteum, in græco 22. Κρητίο.
 fo. 88. pa. 1. li. 8. faciendæ caussa, fo. 89. pa. 1. li. 17. Creitā. fo.
 89. pa. 2. li. 18. Creteus in græco, Κρητὸς. f. 90. p. 2. li. 11.
 I2. I3. occidit, veritus, ne illū cōmseratus ipse moreretur, fo. 91.

p. 1. li. 4. Glaucūq; et li. vlt. adde post (suis) quosdā, fo. 92. p. 1. li.
 25. adde (Iouem) in fi. li. 25. fo. 93. pa. 2. li. 2. scribe, Semelē pe-
 tisset vxorē. fo. 94. pa. 2. li. 9. Post fuerūt lege. Nec nō, quā, et li.
 12. p. inde fac. Nā Dionysius. ibidē græce li. 14. $\lambda\upsilon\kappa\acute{o}\nu\epsilon\gamma\omega$
 $\gamma\wp$ fo. 97. p. 1. li. 5. $\alpha\upsilon\tau\omega\nu$, p. 2. li. 19. adde ante (Niobes) ipsos.
 fo. 98. p. 1. li. 12. duxitq; et li. 16. (mōitus ē) fo. 98. p. 2. li. 7. aū-
 cellēs, et li. 8. et 9. ob Inuidiā cōtumeliosissime fo. 98. pa. 2. li. 7
 $\phi\sigma\omicron\rho\omicron\nu$ enim in græco scribēdū, eodē fo. ac pa. li. 20. qui dicti,
 et li. insequenti se procreatū esse, & fo. 99. 1. 27. pro nascitur,
 repone efficitur, eodem fo. pa. 2. li. 4. fac, soluerint, & li. 5. quin
 etiam sæpe, & li. 6. scribe vniuersos quid, et li. 7. rogabat, quod,
 fol. 101. pa. 1. li. 4. eundē, & li. vltimæ eiusd. pa. post verbū, con-
 uenisset, appone Amphiaras; in eadē pa. adde, in græco, li. 26.
 post dictionem $\alpha\upsilon\tau\omega\nu$, $\kappa\acute{\iota}\delta\iota\kappa\epsilon\gamma\chi\theta\epsilon\iota\varsigma\ \iota\alpha\pi\delta\epsilon\ \pi\iota\nu\omega\nu$, & eodē
 fo. pa. 2. li. 1. scribe cū eo iamdudum de regno erat, ibidem
 li. 2. statim. Itaq; fo. 102. p. 1. li. 9. post Hypsipyle, adde Lēnia
 in eodem fo. pa. 2. li. 12. scribe Eteocles eum, & fo. 103. pa. 1.
 li. 9. armis. Et in eodem fo. pa. 2. li. 1. dele, & ibidem li. 2. ille
 lum vidisse, & ibid. li. 5. filio. fo. 104. pa. 2. li. 25. Illud vltus,
 & deinceps li. 26. est, nam diuiso eius, ibidē ē regione, li. 25. fac
 $\epsilon\pi\iota\nu\epsilon\lambda\alpha\mu\epsilon\nu$, $\alpha\upsilon\tau\omega\nu\ \gamma\omega$, & fo. 105. 2. 16. posteros, & fo. 106.
 pa. 1. li. 1. 1. eorum quoq; p. suos etiā, et ibidē li. 5. ij. & fo. 107
 pa. 2. li. 21. scribe ad Callirrhoen ferret, Is, et fo. 108. p. 1. li.
 2. Alcmaeonem ab ea fuisse interfectum, & li. 9. repente adulter.
 & ibidē li. 25. adde post, vsq; Psophidiū, et fo. 109. pa. 1. li. 10
 digenā, & fo. eodē, pa. 2. li. 2. Lycius, et fo. 112. 1. 3. virorum
 cursibus deductis. pa. 2. li. 15. & 16. priorē quidem, & li. 26.
 scribe (aū & Lycus) & fo. 113. pa. 1. li. 20. et 21. depascen-
 tem, & fo. eodē pa. 2. li. 22. adde post lyram, à Mercurio petit,

eam Mercurius tradit, Apollo vero accepta lyra, tradit, etc. et fo.
 114. pa. 1. 2. Mercurius, & pa. 2. li. 2. 2. scribe, eam quoq; et li.
 23. nubentem, et li. 21. in græco ἀπόλλωνος, & li. 22. τῷ δὲ
 & fo. 115. 1. 2. adde post τῷ δὲ, ἐγκύουσεν, ibidem li. 22.
 scribe ὑπ' αὐτῆς, eodē fo. & fa. li. vero. 25. dele aut, & li. 26
 post Eriphylem adde, & et li. vitima post Tyndareū appone, vt,
 & fo. eodē. pa. 2. li. 1. fac Hymenæum vt, fo. 116. 1. 4. λυκῶν,
 & ibidē li. 14. addito post Δεσιον, τῆς αἰ τοῦ λῶν, sic è regione
 latine adde, Aetoli, & li. 17. lege Rursus autē, & li. 19. liberis
 suis, & li. 18, redeunt, eodē fo. pa. 2. li. 20. scribe, Idq; etiam
 & li. 21. opilionem quendam inuenisse, & mox li. 21, & latū
 secum Ledæ dedisse, ibidē li. 22. reponē φυλάξει, & fo. 118
 pa. 2. li. 12. sub quercu per, & fo. 121. pa. 1. li. 5. Clytium, &
 li. 7 & Astyoche, & li. 11. arderet, & li. 22. eodē fol. scribe
 ἀστροπὴν τῷ καὶ πλῶος, & è regione, latine scribe Asterope
 Cebrenis amnis filia. Hæc est Asterope, quam Hesperiam Ovi-
 dius, etsi Heperiam, verit Planudes Metamorphoseon li. xi. vi-
 detur appellare his versibus, cum Aesaci Priami filij Astero-
 pem Cebrenis fluminis filiam ardencis amores enarrat.

Aspicit Hesperiam patria Cebrenide ripa

Iniectos humeris siccantem sole capillos.

Ego vero hic apud Ouidiū censeo omnino ex hoc Apollodori lo-
 co Asteropen legendū pro Hesperia, siue vt Planudi placuit, He-
 peria, sic etiam apud Franciscū Petrarcham in Amoris triumpho
 pbo Asterope pro Hesperia, hic enim secutus mendosum hunc
 Ouidij locum legit Hesperiam. De Cebrene amne, qui
 Asteropes pater fuit, est quoq; mentio apud Stephanum, cum lo-
 quitur de Cebrenia regione. Fol. eodē. 121. pag. 2. li. 18.
 dele fore, fo. 122. pa. 2. li. 24. delete, inquit, fo. 123. pa. 2. li. 20.
 Pherocydes, & fo. 125. pa. 2. li. 13. deuastabat, & fo. 126. pa

1. li. 13. Thetin, & ibidē li. 16, Themis ex hac, è regione vero
 in græco lege li. 16. Θέμις, fo. 127. pa. 2. li. vltima scribe,
 Is opuntiem Locridis, et in græco, li. 23. ὁ πῶν τῶς τῆς Λοκρί-
 δος, fo. 128. pa. 1. li. 6. Indigena, & li. 13. Dys, fol. eodē, pa. 2.
 li. ἐν γὰρ ὡς, tamen si & ἐν γὰρ λυγὰ legi possit, & li. 26. scribe
 Halirroobius cum b. in prima syllaba, fo. 130. 1. 13. indigena,
 & inferius li. 24. indigenæ. fo. 131. pa. 1. li. 5. lege secus puez-
 rum, fo. 133. pa. 2. li. 21. quod ipsam. & li. 22. in stuprū illices
 re voluissent, fo. 134. pa. 1. li. 2. lege Eumolpum. eodē fo. li. 15.
 βασιλέα. eiusdem fo. pa. 2. li. 3. de Atheniensium victoria sciz-
 tanti, fo. 135. pa. 1. li. 12. Sed sibi Pandionem supposititiū fecis-
 se, eadem fo. & pa. li. 22. Metam. legi potest etiam Melitam ex
 Euripidis Medæ commentarijs, quare in exēplari græco reponi
 posset μελίταιν. & fo. eodem pa. 2. li. 13. scribe Huic, et li. 14.
 nocte eodem se Neptunus, fo. 136. pa. 1. li. 12. lege tibiam abfci-
 nuit, ibidem li. 23. ἰππομολίους, legi etiam potest πρῶτος, &
 & eadem li. 23. ὁ χαῖς reponē ὁ γὰρ χαῖς, & è regione latine
 ex Onchesto. Id enim oppidi nomen est, de quo & Pausanias in
 atticis pulchre, & Stephanus meminerunt, & fo. eodem pa. 2. li.
 12. pænas, fo. 137. pa. 1. li. 4. post legatus interpone omissum
 verbum (in ianxerunt) et ibidē li. 5. parium, & li. 6. puellarū sine
 armis deuorādas, et infra li. 18. post. 1. imaginū, Deorumq; sta-
 tuarum, & li. 21. deiecit ex arce, & li. 23. ὄφεις, legitur etiā
 ex historia ἰχθῦος, quare latine & serpentis, & piscis legitur
 li. 25. Ibidem li. 27. scribe puerum necasse compertum fuit, &
 pa. 2. li. 3. ἰγκλείσθαι pro πτωχῶν παρῶν, probe scriberetur, sicut
 li. 2. Μίνως, sicut Ποσειδῶν, sed è regione, latine li. 2. &
 3. Pasiphaen, cū Neptuni taurū, & c. vel Minois ex Palæphato,
 ibidem li. 5. inclusu, & li. 9. æquales, fo. 138. pa. 1. li. 1. scribe
 πυγocampæ.

eam Mercurius tradit, Apollo vero accepta lyra, tradit, etc. et fo.
 114. pa. 1. 2. Mercurius, & pa. 2. li. 22. scribe, eam quoq; et li.
 23. nubentem, et li. 21. in græco ἀπόλλωνος, & li. 22. τῷ δὲ
 & fo. 115. 1. 2. adde post τῷ δὲ, ἐγκύουσεν, ibidem li. 22.
 scribe ὑπ' αὐτῆς, eodē fo. & fa. li. vero. 25. dele aūt, & li. 26
 post Eriphylem adde, & et li. vitima post Tyndareū appone, vt,
 & fo. eodē. pa. 2. li. 1. fac Hymenæum vt, fo. 116. 1. 4. Λύκων,
 & ibidē li. 14. addito post Δεσιον, τῷ αἰτωλοῦ, sic è regione
 latine adde, Aetoli, & li. 17. lege Rursus αὐτῆς, & li. 19. liberis
 suis, & li. 18. redeuntes, eodē fo. pa. 2. li. 20. scribe, Idq; etiam
 & li. 21. opilionem quendam inuenisse, & mox li. 21, & latū
 secum Ledaē dedisse, ibidē li. 22. repone φυλάξαι, & fo. 118
 pa. 2. li. 12. sub quercu per, & fo. 121. pa. 1. li. 5. Clytium, &
 li. 7. & Astyochen, & li. 11. arderet, & li. 22. eodē sol. scribe
 ἀστροπὴν τῷ καὶ ἑλῶος, & è regione, latine scribe Asterope
 Cebrenis amnis filia. Hæc est Asterope, quam Hesperiam Ouis
 dius, etsi Heperiam, vertit Planudes Metaphorhoseon li. xi. viz
 detur appellare his versibus, cum Aesaci Priami filij Astero-
 pem Cebrenis fluminis filiam ardentis amores enarrat.

Aspiciet Hesperiam patria Cebrenide ripa

Iniectos bumeris siccanem sole capillos.

Ego vero hic apud Ouidiū censeo omnino ex hoc Apollodori lo-
 co Asteropen legendū pro Hesperia, siue vt Planudi placuit, He-
 peria, sic etiam apud Franciscū Petrarcham in Amoris triuma-
 pho Asterope pro Hesperia, hic enim secutus mendosum hunc
 Ouidij locum legit Hesperiam. De Cebrene amne, qui
 Asteropes pater fuit, est quoq; mentio apud Stephanum, cum lo-
 quitur de Cebrenia regione. Fol. eodem. 121. pag. 2. li. 18.
 dele fore, fo. 122. pa. 2. li. 24. deleteo, inquit, fo. 123. pa. 2. li. 20.
 Pherecydes, & fo. 125. pa. 2. li. 13. deuastabat, & fo. 126. pa

1. li. 13. Thetis, & ibidē li. 16. Themis ex hac, è regione vero
 in græco lege li. 16. Θέμις, fo. 127. pa. 2. li. vltima scribe,
 Is opuntiem Locridis, et in græco, li. 23. ὁ ποντὸς τῆς Λοκίδος,
 fo. 128. pa. 1. li. 6. Indigena, & li. 13. Dys, fol. eodē, pa. 2.
 li. ἐν ἁλώσῃ, tamen si & ἐν ἁλώσῃ legi possit, & li. 26. scribe
 Halirrothius cum. b. in prima syllaba, fo. 130. 1. 13. indigena,
 & inferius li. 24. indigenæ. fo. 131. pa. 1. li. 5. lege secus puer
 rum, fo. 133. pa. 2. li. 21. quod ipsam. & li. 22. in stuprū illicet
 re voluissent, fo. 134. pa. 1. li. 2. lege Eumolpum. eodē fo. li. 15.
 βασιλέα, eiusdem fo. pa. 2. li. 3. de Atheniensium victoria sci
 tanti, fo. 135. pa. 1. li. 12. Sed sibi Pandionem supposititiū fecis
 se, eadem fo. & pa. li. 22. Metam. legi potest etiam Melitam ex
 Euripidis Medæ commentarijs, quare in exēplari græco reponi
 posset μελίτταν. & fo. eodem pa. 2. li. 13. scribe Huic, et li. 14.
 nocte eodem se Neptunus, fo. 136. pa. 1. li. 12. lege tibiam absti
 nuit, ibidem li. 23. ἱππομολίους, legi etiam potest ποσειδῶνος,
 & eadem li. 23. ὁ χαῖς reponē ὁ χαῖς, & è regione latine
 ex Onchesto. Id enim oppidi nomen est, de quo & Pausanias in
 atticis pulchre, & Stephanus meminerunt, & fo. eodem pa. 2. li.
 12. pœnas, fo. 137. pa. 1. li. 4. post legatis interpone omissum
 verbum (iniunxerunt) et ibidē li. 5. parium, & li. 6. puellarū sine
 armis deuorādas, et infra li. 18. post. 1. imaginū, Deorumq; sta
 tuarum, & li. 21. deiecit ex arce, & li. 23. ὄφρας, legitur etiā
 ex historia ἰχθυος, quare latine & serpentis, & piscis legitur
 li. 25. Ibidem li. 27. scribe puerum necasse compertum fuit, &
 pa. 2. li. 3. ἔγκλεισε pro στήθεσσι, probe scriberetur, sicut
 li. 2 Μίνως, sicut Ποσειδῶνος, sed è regione, latine li. 2. &
 3. Pasiphaen, cū Neptuni taurū, &c. vel Minois ex Palæphato,
 ibidem li. 5. inclusit, & li. 9. æquales, fo. 138. pa. 1. li. 1. scribe
 πυροcampie.

INDEX QVAMLOCVPLETISSIMVS,
 eorum, quæ in Apollodoro continentur, cuius numerus pri-
 mus folium, secundus paginā, tertius lineā indicat.

- Abas 20. 2. 13. et 45. 1. 20.
 Abdera 64. 2. 13. et 67. 2. 27.
 Abderus 64. 2. 4.
 Absyrtides insulæ 35. 1. 8.
 et 35. 2. 16.
 Absyrtus 34. 2. 6.
 Acarnan 108. 1. 18.
 Acarnania ciuitas 108. 2. 9.
 Acastus 24. 2. 9. et 27. 2. 19.
 et 28. 2. 26. et 125. 1. 15.
 et 127. 1. 14. 2. 22.
 Achæus 14. 1. 18.
 Acheloi fons 107. 1. 27.
 Achelous 5. 2. 14. et 14. 2. 5. et
 16. 2. 21. et 17. 1. 11. &
 77. 2. 18.
 Acheron 9. 1. 20.
 Achilles. et unde sic dictus 126.
 2. 20.
 Achilles ad Troiam 127. 2. 9.
 Achillis prius nomen Ligyron
 127. 1. 9.
 Achui 14. 1. 17.
 Acontes 109. 1. 23.
 Acrisij mors 51. 2. 14.
 Acrisius 45. 1. 23. et 48. 1. 6.
 et 114. 1. 17.
 Acrisius subterraneam domum
 fruit 48. 1. 10.
 Actæa 4. 1. 13. et 44. 1. 19.
 Actæon 93. 1. 22.
 Actæonis canes, & eorum no-
 mina 93. 2. 5.
 Actæus 122. 2. 22. et 128.
 2. 17.
 Afte 128. 1. 10.
 Afton 14. 2. 9.
 Astor 18. 1. 7. et 22. 2. 9. &
 28. 2. 24. et 75. 2. 14. &
 124. 1. 1.
 Adiante 44. 1. 25.
 Admete 65. 1. 13.
 Admeti boues gemelliparæ.
 115. 2. 20.
 Admetus 17. 2. 25. et 27. 1.
 4. et 28. 2. 25. et 73. 1. 3.
 et 115. 2. 17. & 117. 1.
 24.
 Adonis 129. 1. 21.
 Adrastæa 2. 1. 27.

INDEX

- Adraſtus* 26.2.14.100.2.8.
 et 106.1.8.et 120.2.21.
Adyte 44.1.22.
Acaci pietas 124.1.2.
Acac⁹ 18.1.16.et 123.2.16
Acacus apđ inferos 124.1.19
Acæa 25.1.17.
Aceta 23.1.15.
Aetes 21.2.2.
Aegæon 109.1.25.
Aegeoneus 122.2.13.
Aegæus 17.2.25. & 81.2.
 19.& 135.1.11.
Aegialea 20.2.12.& 26.2.
 27.& 39.1.13.
Aegialeus 27.1.1.& 39.1.
 10.& 106.1.9.
Aegimius 79.1.12.et 84.1.23
Aegina 22.2.1.et 123.1.25
Aegina inſula 123.2.11.
Aegios 43.2.15.
Aegipan 12.1.11.
Aegle 69.1.8.
Aegleis 136.2.16.
Aegypti filij 42.1.18.
Aegypti filiorū cædes 44.2.10
Aegyptius regio 42.1.16.&
 85.2.5.
- Aegyptus* 42.1.8.et 44.1.20
Aëllō 3.2.26,
Aëllopus 32.1.1.
Aemon 99.2.11.et 109.2.6
Aeneas 119.2.20.
Aenetus 22.2.9.
Aenus 66.2.11.
Aeolenses 14.1.24.
Aeolia 16.1.9.
Aeolus 14.1.12.et 115.2.23
Aërope 88.2.26.
Aefacus, & eius metamorpho=
ſis 121.1.20.
Aefckræis 81.1.20.
Aefculapius 114.2.15.&
 117.1.26.
Aefon 24.2.15.et 27.2.11
Aefonis mors 27.1.13.
Aëthlius 14.1.9.et 15.2.4.
Aeibra 117.1.6.135.2.32
 137.2.11.
Aethuſa 122.2.19.
Aetna 12.2.8.
Aetolus 15.2.15.et 102.1.1
Agamēnon 89.2.12.et 16.22
Agapenor 107.2.27.et 117
 1.14.
Agapiolemus 43.2.13.

INDEX.

Agasthenes 117. 2. 20.
 Agathon 122. 2. 3.
 Agaue 4. 1. 12. & 43. 1. 23.
 & 92. 7. 17. & 95. 1. 9.
 Agelastus lapis 8. 1. 27.
 Agelau8 81. 2. 17. & 85. 1.
 11. & 121. 2. 22.
 Agenor 16. 1. 5. & 31. 1. 7.
 40. 1. 4. et 41. 2. 23. et 42. 2.
 3. et 97. 2. 1. et 108. 1. 14.
 Agenoris genus 36. 1. 5.
 Aglaia 4. 2. 8. & 81. 1. 6.
 Agrauios 128. 2. 16.
 Agrius 16. 2. 19. et 61. 1. 21.
 Agrius gigas 10. 2. 20.
 Aiax 117. 1. 21. 2. 2.
 Aiax, & unde 124. 2. 22.
 Alastor 24. 1. 14.
 Alcæus 5. 2. 1. 13. et 65. 2. 5.
 Alcaibous 16. 2. 10. & 57. 2.
 21. & 124. 2. 15.
 Alceſtis 24. 2. 11. & 73. 1. 2.
 Alceſtis reditus uitam 27. 2. 8.
 Alceſtis admeto nubit 27. 1. 18.
 Alcides 58. 1. 22.
 Alcidice 22. 1. 22.
 Alcimenes 47. 1. 4.
 Alcinoë 5. 2. 2. 21.

Alcippe 128. 2. 24. 137. 1. 15.
 Alcinus 116. 1. 7.
 Alcinous 35. Z. 10.
 Alcis 43. 2. 6. (10
 Alcmaeon 105. 2. 21. & 108. 2.
 Alcmaeonis ſaror 107. 1. 8.
 Alcmena 53. 2. 5. & 57. 2.
 24. & 87. 2. 14.
 Alcmemon 43. 2. 7.
 Alcon 116. 1. 8.
 Alcyone 112. 2. 8.
 Alcyoneus gigas 9. 2. 19. &
 10. 1. 12.
 Alebion 68. 1. 1.
 Aleſſo 2. 1. 4.
 Aleſſor: 29. 1. 10. & 101. 1.
 14.
 Aletes 116. 1. 24.
 Aleus 28. 2. 21. et 77. 1. 18.
 et 81. 2. 21. et 110. 2. 24.
 Alexander 82. 1. 16.
 Alexiars 80. 2. 20.
 Alpherus 109. 2. 2.
 Alirrhothius 128. 2. 25.
 Almenus 29. 1. 12.
 Aloïdæ 15. 1. 3. & 61. 25.
 Aloïdarum contra Iouem bellū
 15. 1. 11.

INDEX.

Alopius 81.1.18.

Alphesibæa 129.2.3.

Alpheus 62.2.13.

Alibæa 16.2.13. et 16.2.26.

Alibææ, et *Cleopatæ metamorphosis* 19.1.20.

Athenienses 89.1.1.8. 2.17.

Amalthea 2.2.3.

Amaltheæ cornu 77.2.24.

Amarynceus 19.2.5.

Amarynthus 94.1.2.

Amazones 47.2.18. et 64.2.27.

Amestrius 81.1.23.

Amisodorus 47.2.6.

Amphianax 45.2.7.

Amphiaræus 18.1.9. et 28.2.

18. et 26.2.17. et 101.1.

6. et 104.2.17. et 106.1.

8. & 117.1.17.

Amphictyon 14.16. & 120.1.21.

Amphidamas 70.1.5. et 111.

1.27. & 128.1.1.

Amphidicus 104.2.8.

Amphilochiū Argos 109.1.5

Amphilochus 106.1.8. et 108.2.14. et 117.1.16. et 117

1.18.

Amphimachus 52.2.15.

Amphion 24.1.7. et 46.1.27

22. & 97.2.23. & 133.

1.2.

Amphithea 26.2.25. & 27.

1.4.

Amphitrite 3.1.21. et 4.1.10.

& 8.1.13. et 134.1.8.

Amphitryo cōtra Teleboas 53.

2.11. & 54.1.10.

Amphitryo Thebas petit. 54.

1.2.

Amphitryo ex Peloponneso ejicitur 53.2.20.

Amphitryo 18.1.2. & 52.1.

19. & 53.2.1.

Amphitryonis cædes 57.2.12.

Amphoterus 108.1.7.

Amycla 97.2.27.

Amyclæ 73.1.15.

Amyclas 22.2.22. &

Amyclas 110.2.16.

Amycus 30.2.14. & 65.2.8.

Amymone 42.2.19. & 43.1.

21. et 44.2.27. et 59.1.20

Amyntor 81.2.25. & 127.

2.11.

INDEX.

- Amyntor* 79.2.9.
Amythaon 16.1.9. & 24.2.
 15. & 46.1.9.
Anactor 52.2.16.
Anaphe 26.1.14.
Anaurus flunius 27.2.27.
Anaxibia 24.1.26.2.7.
Anaxo 52.1.19.
Anceus 17.2.26.et 18.1.28
 et 29.1.1. & 33.1.8.
 & 111.1.28. & 117.
 1.15.
Anchione 42.1.5.
Anchises 119.2.18.
Anchius 61.1.22.
Ancyor 109.1.23.
Andraemon 84.1.8. & 17.1.
 4. & 26.2.2.
Androgeos 65.2.5. & 87.2.
 23.136.11.
Andromache 122.2.16.
Andromeda exposita Ceto ma
rino 50.1.19.
Anexibia 43.2.17.
Anicetus 80.2.21.
Anni in treis partes diuifio 130
 1.1.
Annus tēpore Cadmi annorum
- otto* 92.1.2.
Anogon 118.1.19.
Antæus 69.2.2.
Antea 45.2.8. & 47.1.8.
Anthea 81.1.21.
Anthemus 67.220.
Antheis 136.2.16.
Anthilea 44.1.14.
Anthippe 81.1.10.
Antides 81.1.7.
Antidus 81.1.18.
Antigone 100.1.4. & 105.1
 23. & 125.1.3.
Antileon 80.2.24.
Antilochus 24.2.3. & 117.
 1.13.
Antimache 111.2.3.
Antimachus 81.3.2.
Antinoë 37.2.10.
Antioche 19.2.27.
Antiochus 52.2.10.
Antiope 81.1.18. & 96.2.3.
 & 112.2.27.
antiphus 14.2.8.et 122.1.22
Apemosyne 88.2.27.
Aper erymanthius 61.4.1.
Aphareus 16.1.20. & 11.2.
 2.22.et 22.2.15. et 114.

INDEX

- 1.27. & 115.2.22. &
 118.2.22.
 Aphetæ 30.2.2.
 Apidas 110.2.19.
 Apia 29.2.8.
 Apis 15.2.19. & 39.2.3. et
 40.1.18.
 Apollo 6.2.6.
 Apollo à Mercurio lyram, ac fistulam capit, 113.2.20.
 Apollo pugnat contra Gigantes
 10.1.26.
 Apollo Eglæus 36.1.15.
 Apollinis seruitus 115.2.16.
 Apollinis, et Mercurij ob abactos
 boues contentio 112.2.14.
 Apollinis, et Neptuni ira in Troiam
 iam 66.1.6.
 Apri Calydonij uenatio, ac Venatorum nomina 17.2.19.
 Arabia 43.2.10.
 Arbas 67.2.3.
 Arbelus 44.1.27.
 Arcas 110.2.12.
 Arceſius 28.2.22.
 Archebates 109.1.24.
 Archedicus 81.1.21.
 Archelaus 43.2.17. & 52.2
 17. & 121.2.23.
 Archemachus 81.1.3. et 122.
 2.9.
 Archemorus 102.1.26.
 Architeles 78.1.19.
 Area 87.1.21.
 Arene. 114.2.2.
 Arefſor 40.2.15.
 Arete 35.2.26.
 Arethufa 69.1.9.
 Aretus 24.2.2.
 Arge 4.1.26.
 Argele 81.1.16.
 Argæus 79.2.24.
 Argia 26.2.27. & 83.2.7.
 & 100.2.286.
 Argi mors 41.1.4.
 Argiope 5.1.20.
 Argius 43.2.17.
 Argiuarum mulierum furor 95
 1.21. & 26.2.7.
 Argò 28.2.1. (10
 Argonautæ, et eorū noia 28.2.
 Argonautæ ad Circē 35.1.17
 Argos 39.2.25.
 Arguscanis 94.1.9.
 Argus 21.2. & 28.1.217.
 et 29.1.8. et 39.2.16. et 40
 1.4.

INDEX

- Argorū aquarū p̄uria 42.2.14
 Argō nauis Neptuno dedicatur
 37.2.4.
 Argūs nauis uerba 35.1.10.
 Argyphia 43.1.17.
 Ariadne 87.2.27.
 Arion equus 105.1.14.
 Arisbe 121.1.10.
 Aristæus 92.1.18. et 93.1.21
 Aristodeme 122.2.17.
 Aristodemus 83.2.6.
 Aristomachus 26.2.17. &
 101.2.25. & 83.1.12.
 Arnæus 56.2.20.
 Architus 122.2.23.
 Arsinoe 114.2.13. & 107.
 1.14. & 107.2.25.
 Ascalaphus 9.1.21. & 29.1.
 12.117.1.23.
 Ascalaphi lapis 71.2.25.
 Ascalaphus ī Bubonē 72.1.24
 Ascanius 122.2.11.
 Asia 3.1.2. & 3.2.2.
 Asmene 110.1.3.
 Asopi carbones 123.2.7.
 Asopides 81.1.23.
 Asopus 22.2.1. & 123.1.15
 & 124.2.9.
 Assaracus 119.2.11.
- Astacus 104.2.4.
 Asteria 3.1.23. & 3.2.12. et
 6.1.22.
 Asteria ciuitas 6.1.26.
 Asterion 87.1.16.
 Asterius 24.1.10. et 29.1.13
 et 87.2.23. & 88.2.12.
 Asteropea 22.2.8. et 37.2.9
 Astra 3.2.12.
 Astræus 3.2.1.
 Astyanax 81.1.1.
 Aslycratea 97.2.6.
 Astydamia 81.2.25. & 127.
 1.15.
 Astydamea 125.1.20.
 Astybiæ 81.1.19.
 Astygonus 122.2.7.
 Astyoche 97.2.5. et 78.1.9. et
 81.2.23. & 119.1.4. &
 121.1.17.
 Astynous 129.1.11.
 Astypalæa 75.1.21.
 Atabyrium 89.1.15.
 Atalāta 18.1.7. et 28.2.23.
 et 111.2.5. et 125.1.16.
 Atalantæ, & Pelei luffa 111.
 2.23.
 Atalantæ & Melanionis cursus
 112.1.8. * iij.

INDEX

- Atalantæ, & Melanionis trans-*
formatio 112.1.22.
Atamantia 22.1.11.
Atas 122.2.5.
Ate Phrygiæ tumulus 120.
 1.7.
Athamas 92.1.18. & 92.2.
 20. & 14.1.27. & 20.2.
 18. & 21.2.18.
Athenæ à Castore, et Polluce ca-
piuntur 117.1.1.
Athenæ 128.2.11.
Athenienses Thebas capiūt 105
 2.5.
Atheniensium pro Androgei mor-
te supplicia 13.1.3.
Atheniensium pueri septem, &
totidem puellæ ad Minotaur-
um in Cretam quotannis
mittuntur.
Atlantea 43.2.12.
Atlas mons 69.1.1.
Atlas 2.2.3.70. & 2.9. &
 112.2.6. & 119.1.5.
Atticæ primus rex 128.1.9.
Atreus 53.2.25. & 117.2.2
 & 120.2.26.
Acromus 81.1.16.
Atropos 4.2.5.
Attbis regio unde 130.1.20.
Attbis 120.1.18.
Atymnius 87.2.8.
Auge 77.1.18. & 81.2.21.
 & 110.2.26.
Augeæ boues 62.1.21.
Augeas 29.1.6. & 62.1.23.
 & 75.2.7.
Aureum uellus 21.1.18. et 21.
 2.11. & 28.1.15.
Aurora 3.1.25. & 3.2.10. et
 7.2.26. & 22.2.12. &
 125.1.10.
Automate 43.1.21.
Automedusa 57.2.20.
Autonoë 40.4.1.20. & 44.
 1.12. & 81.2.26. & 92.
 1.16. & 93.1.21.
Autesion 83.2.7.
Autolycus 55.2.26. & 28.2.
 22. & 72.2.22.
Axion 107.2.22.

B

Bacchæ in uincula coniunguntur
 94.2.6.

INDEX

Bacchi columnæ 95.1.5.

Bacchi, & Cereris in Atticam
aduventus 131.1.25.

Bacchi furor 94.1.18.

Bacchi mysteriorum inuentor 5
1.11.

Bacchi ortus 92.2.10.

Bacchus ad Indos 94.1.27.

Bacchus in hedum 93.1.13.

Balius 126.2.15.

Banus 94.1.1.

Batea 115.2.27. & 119.1.
20.

Baton 105.1.9.

Bebryces 30.2.13.

Bellerophontes ad chimæra 47
1.18.

Bellerophontes 22.1.20.

Bellerophontis certamina 47.
2.15.

Bellerophontis historia 46.2.
27.

Belus 41.2.23. & 86.1.10.

Benthesicyme 134.1.6.

Bia.3.2.15.

Bias 24.2.6. & 25.1.16. et
46.2.8. & 122.2.6. &
135.1.2.

Bistones 64.1.20.

Bithynis 30.2.15.

Boreas 28.2.15. & 132.2.
16. & 133.2.5.

Bores 94.1.9.

Borienses 14.1.21.

Borus 125.1.8. et 126.1.10

Bosporus 41.1.14.

Bræsia 129.1.24.

Briareus 1.1.6.

Bromius 44.1.10.

Brontes 1.1.14.

Bryce 44.1.16.

Bucolion 100.2.3. & 121.
1.9.

Bucolus 81.2.6. & 116.1.5.

Buleus 81.2.1.

Busyris 43.1.19. et 69.2.12

Butes 29.1.3. & 35.1.23.
& 131.2.25. & 132.
2.17.

Byblij 41.2.5.

C

Cadmi filij 92.1.15. & 96.
1.8.

Cadmi vxor 91.1.6.

INDEX

- Cadmia* 54.1.16. et 92.1.18
Cadmus, & Harmonia in drac-
cones 46.1.3.
Cadmus annum Marti seruit.
 92.1.1.
Cadmus ad Enchelienses 95.
 2.19.
Cadmus draconis dentes serit,
 91.2.9.
Cadmus Illyriorum regnum as-
secutus 95.2.27.
Cadmus delphos accedit 91.1.9
Cadmus 86.2.1. et 87.1.10.
Cæneus 28.2.19.
Calais 28.2.15. & 31.2.15
 & 133.2.9.
Calchas 127.1.19.
Caliandes 44.1.1.
Callias 85.1.13.
Callichorus puteus 8.2.1.
Callidice 44.1.27.
Calliope 4.2.12.
Callirrhoe 67.1.11. et 107.2
 2. et 108.1.3. et 119.2.7.
Callisto 110.1.14.
Callistus transformatio 110.2.1
Calybe 121.1.18.
Calyce 14.2.4. & 15.2.4.
Calydon 16.1.1. & 16.1.8.
Calypso 4.1.17.
Campe 3.1.1.
Canache 14.2.3.
Cancer hydræ auxiliās. 60.1.4
Caneibus 109.1.26.
Capaneus 101.2.23. et 104.
 1.22. et 106.1.11. et 115
 1.23.
Capys 119.2.16.
Carnes asædi iuētio 113.1.26
Carteron 100.1.24.
Casius mons 11.2.20.
Cassandra 122.1.14.
Cassiopea 87.2.8.
Cassiopeæ cum Nereidibus cons-
tentio 50.1.21.
Castor 28.2.15. et 17.2.22
 & 56.1.1. & 116.2.8.
 & 118.1.12.
Castoris, et Pollucis immortalis-
tas 118.2.25.
Castoris, et Pollucis uxores. 114
 2.12. & 118.1.16.
Castor, & Pollux 127.1.13.
Castreus 87.2.23. et 45.111
Caucasus 70.1.27.
Caucasus mons 12.2.23.
Caucon 109.1.20.
Cebren 122.2.19.

INDEX.

- Cebriões* 121.1.21.et 122.2.8
Cecropia 128.1.12.
Cecropis corpus 128.1.6.
Cecrops 132.2.11. & 134.
 2.17.
Celæneus 52.2.15.
Celænò. 44.2.1.et 112.2.10.
Celendris 229.1.13.
Celeus 121.1.1.et 8.2.3.
Celeustanor 81.1.17.
Genæum 79.2.27.
Centimani 1.1.5. & 3.1.11.
Cephalicanis 54.2.5. & *ideu*
lum 133.1.10.
Cephalus 22.2.10.et 54.2.1
 et 329.1.4. et 132.2.19.
Cepheus 17.2.27. & 28.2.
 20. & 42.1.10. & 76.2
 21. & 110.2.27.
Cephisus 132.2.10.
Cerberus 71.1.10.
Cercestis 43.2.14.
Cercopes 73.2.17.
Ceres 2.1.19. & 8.1.19.
Cervæ cornuta 60.2.1.
Ceteus 110.1.19.
Cetò 3.2.23.et 3.2.27.et 4
 1.23.et 48.2.24.
Ceuthonymus 72.1.1.
- Ceyx* 14.2.10.et 78.2.3.
Chætus 43.2.4.
Chalbes Ceryx 70.1.6.
Calciopæ 21.2.8.et 81.2.18
Chalciope 135.1.22.
Chalcodon 43.2.2. & 75.1.
 23. & 117.1.23.
Chariolò. 103.1.14. 26. &
 103.1.27.
Cherimachus 52.2.16.
Chersidamas 52.2.10. &
 122.2.2.
Chersonnesus 21.1.23.
Chimæra 22.1.21. & 47.
 1.19.
Chione 133.2.8.
Chiron 61.1.27.et 70.2.6.
 et 115.1.5.et 3.2.9. &
 123.2.16. & 126.1.1.
 & 127.2.17.
Chiron ab Hercule vulneratus
moritur 61.2.7.
Chironis antrum 93.2.14.
Chloris 97.2.24.et 34.1.7.
Chromius 52.2.9.et 122.20.
Chrysaõ 50.1.7.et 67.1.17
Chryse 96.1.18.
Chryseis 65.1.19.
Chryses 81.1.7.et 88.1.12.

INDEX

- Chrysippe* 43.2.2.27. 1.14.
Chrysippus 43.2.27. & 97. *Cleopatra* 18.1.13. et 19.2.
 1.17. 9. et 43.2.3. et 44.1.13.
Chrysopea 110.2.18. & 133.2.7.
Chthonia 132.2.14. *Cleophile* 111.1.25.
Chthonius 44.1.11. et 96.1.8 *Cletor* 109.2.8.
Cibisis quid, et unde 49.1.10. *Clio* 4.2.13.
Cilicia unde 87.1.9. *Clite* 43.2.25.
Cilix 86.2.3.2.26. *Clitus* 43.2.25.
Cilla 121.1.6. *Clonia* 112.2.25.
Cingulū Hippolytæ 64.2.20. *Clonius* 122.2.12.
 & 66.1.2. *Clothò* 4.2.4.
Cinyras 110.2.23. & 129. *Clymene* 45.1.21. & 88.2.
 1.15. 26.2.7. & 111.2.4.
Circæa radix 133.1.16. *Clymenus* 17.1.2. et 57.16.
Circe 21.2.4. *Clypei inuermio* 45.2.2.
Cisseus 44.1.9. 121.2.1. *Clysonymus* 128.1.1.
Cithæron 93.1.25. et 95.1.8 *Clytemnestra* 116.2.1,
 & 97.2.21. et 98.1.23. *Clytia* 127.2.14.
Cithæronæus leo 56.2.5. *Clytippus* 81.1.4.
Cius urbs 30.1.22. *Clytius* 121.1.5.
 * *Claametidus* 81.1.19. *Clytius Gigas* 10.2.5.
Cleobæa 16.2.12. *Co insulæ scissio* 10.2.13.
Cleocharea 114.1.15. *Cælus primus orbi imperat* 1.
Cleochus 87.1.22. 1.1.
Cleodoxa 97.2.5. *Cæli uxor* 1.1.3.
Cleone 58.2.12. *Gæli, & Telluris filij* 1.1.6.
Cleolaus 81.1.14. & 83. *Cæranus* 90.1.26.

INDEX

- Cæus 1.1.6. et 1.2.10. & 3. 1.22.
 Colchicorum cū Phæacibus habitatio 36.1.1.
 Colonus 100.1.17.
 Comætho 54.2.24.
 Comarum condendi mos in funere 29.1.3.
 Comata 29.1.13.
 Contumelia 6.2.11.
 Copreus 59.1.23.
 Corcyra 35.2.9.
 Coreihon 109.1.27.
 Corinthus 22.1.16. & 111.1.18.
 Coronis 114.2.17.
 Coronus 28.2.19. & 79.1.14. & 117.1.25.
 Corui trāsformatio 114.2.26
 Corybantes 5.9.19.
 Corycium antrum 12.1.4.
 Coryneta 137.2.18.
 Cranaë 130.1.16.
 Cranæchme 130.1.17.
 Cranippus 27.1.1.
 Cranaus 14.1.7. et 128.2.4. & 130.1.12.
 Crantò 4.1.18,
 Cratbe 81.1.1.
 Cratæus 24.1.26.
 Cratus. 3.2.14.
 Crenis 103.1.6.
 Creon 54.1.3. & 80.2.27. & 99.1.11. & 37.2.26.
 Creontiades 57.2.18. & 81.2.14.
 Cres taurus 63.2.15.
 Cresphontes 84.2.18. & 81.1.21.
 Crete 90.1.19. & 87.2.22. & 89.1.12.
 Creteus 23.1.23. et 24.3.12 et 27.2.11. et 123.2.22.
 Creusa 14.1.16. et 122.4.12 & 132.2.15,
 Criafus 40.1.1.
 Crinò 44.2.5.
 Critheus 14.1.27.
 Crius 1.2.10. & 3.1.26.
 Cræsi genus 81.2.18.
 Cronon 110.2.16.
 Cteatus 75.2.11. & 117.1.15.
 Ctesippus 81.2.11. & 81.2.25.
 Curetes 2.1.27. et 90.1.19,

INDEX

Curetes à Ioue interficiuntur 41

1.27.

Cyanippus 27.1.1.

Cybella 94.1.22.

Cybreus 124.2.8.

Cyclopes.1.1.13. & 3.1.4.

Cyclopes ab Apolline occiduntur 115.2.9.

Cyclopū habitatio 45.2.14.

Cygnus 69.1.12. et 79.2.3.

Cyllene mōs 112.2.7. et 113

1.5.

Cymō 4.1.15.

Cymorhoē 4.1.8.

Cynæthus 109.2.6.

Cynortas 22.2.20.

Cynortes 114.1.19. & 115

2.24.

Cyrene 64.1.19.

Cyrus 119.2.21.

Cytorus 21.2.17.

Cyzicus 29.2.12.

D

Dædalus 74.2.3. et 88.1.27

137.1.3.

Dædalus mirādorū operū exco-
gitator primus. 177.1.17.

Dædalus Talau inuidia necat.

137.1.19.

Dædalus cædis reus i villa mar-
tis 137.2.

Dædali fuga ibidem.

Daiphron 43.1.21. & 44.1.
24.

Damafichon 97.2.1.

Damafippus 116.1.23.

Damafistratus 99.1.9.

Danaë 45.2.21.

Danaes fabula 48.1.12.

Danai 42.12.

Danai filie 42.1.20.

Danai fuga 42.2.6.

Danai, et Egypti discordia 42.
1.21.

Danaides rursus uiris copulan-
tur 44.2.23.

Danaidum expiatio propter ui-
rorum cædem. 44.2.20.

Danaus 42.1.9.

Dardania regio 119.1.25.

Dardanus 119.1.6.

Dardanus urbs 119.1.21.

Dasylus Lyci pater 65.2.7.

Daulia 32.1.23.

Deianira 4.1.19. & 77.2.

15. et 80.1.24. et 81.2.10

INDEX.

- Deicoon* 57.2.18. et 81.2.14
Deïdamia 127.1.27.
Deïmachus 14.1.25. & 24.
 1.11.
Deioneus 132.2.20.
Deion 14.2.1. & 22.2.5. &
 81.2.16.
Deiotes 122.1.12.
Deiphobus 73.1.16. & 122.
 1.22.
Deiphon 8.2.20. & 85.1.15
Deipyle 20.1.7. & 26.2.27
 & 100.2.24.
Delia 47.1.12.
Delos 6.1.26.
Delphyne serpens 12.1.8.
Democoon 122.2.11.
Demonice 16.1.14.
Deorū fuga ī Egyptū 11.2.11
Dercynus 68.1.1.
Derò 4.1.21.
Deucalion 130.1.23.
Deucalion, et eius diluuium 13.
 1.10. & 87.2.23. &
 110.1.9.
Deucalionis filij 90.1.8.
Dexamenus 63.1.10.
Dexithea 88.1.3.
Diana 6.2.5.
Diana Aloidas perimit 15.1.
 24.
Diana in pugna Gigantum 10.
 2.19.
Diana Oeneo irata 17.2.6.
Dice 4.2.4.
Diffys 23.1.1. & 48.1.27.
 & 51.1.7.
Dinò 48.2.23.
Diocorystes 43.2.5.
Diogenea 132.2.10.
Diomeda 22.2.6.
Diomede 114.1.18.
Diomedes 20.1.8. & 106.1.
 10. & 117.1.12.
Diomedis equæ 64.1.18.
Dione 4.1.15. & 1.2.16. et
 4.1.20. & 4.2.6.
Dioscuri unde 118.1.15.
Dioxippe 44.1.21.
Dirce 97.1.13.
Dirce fons 97.1.10.
Doliche 73.2.24.
Doliones 29.2.12.
Dorion 43.2.14.
Doris 3.1.21.
Dorus 14.1.11. et 15.2.23.

INDEX

- Dorycleus* 116.1.4.
Doryclus 122.2.5.
Dorò 4.1.12.
Draco centiceps 69.1.3.
Draconis cuiusdam admiranda
 90.2.7.
Draconis dentes 33.2.1.
Dryas 17.2.19. & 44.1.8.
 & 94.2.2.14.
Dryopes 78.1.27.
Dryops 122.2.6.
Dule 118.1.7.
Dymas 84.1.24. & 121.
 1.27.
Dynamene 4.1.27.
Dynastes 81.1.22.
- E
- Echedorus* 69.1.11.
Echemon 122.2.13.
Echemus 116.1.27.
Echephrò 122.2.9. et 24.22
Echidna 40.1.14. & 67.1.
 22.
Echidne 47.2.8. & 69.1.4.
 99.1.15.
Echinades insulæ 32.1.6.
- Echion* 91.2.25. & 92.1.
 20. & 95.1.10.
Edoni 94.2.2.
Eetion 122.2.18.
Elare 6.2.20.
Elata 29.1.14.
Elates 61.2.6.
Elattonus 105.1.10.
Elatus 114.2.23. & 110.
 2.19.
Eleucea 81.2.1.
Electra 3.1.20. & 3.2.24.
 et 44.1.12. et 103.1.5.
 et 112.2.10. et 119.1.4.
Electryon 52.1.15. 2.11. et
 53.1.8.2.17.
Elephantis 43.1.25.
Elephenor 117.1.23.
Eleusin 9.1.8.
Eleusin mons 62.1.2.
Eleuther 112.2.20.
Eleutheræ 96.2.18.
Elysius campus 96.1.4.
**Emarsphorus* 116.1.4.
Emathion 70.1.20. & 121.
 1.13.
Enarete 14.1.25.
Enceladus 10.2.8. et 43.1.20

INDEX

Enchelienses 95.2.19.

Endeis 123.2.10.

Endymion 15.2.5.

Enipeus 23.1.24.

Ento 48.2.22.

Entheus 136.2.17.

Eone 81.1.23.

Epaphus 41.1.23. et 69.2.13

Epicaſte 16.1.9. et 81.2.19.

Epidaurns 4.1.1.

Epidaus 24.1.12.

Epigoni ad Thebas 105.2.14.

Epilaus 81.1.1.

Epimetheus 3.2.5. et 13.1.12

Epistrophus 112.1.19.

Epochus 111.1.28.

Epopeus 14.2.20. & 96.2.7

Ephialtes 10.2.1. & 15.1.3.

Ephyra 22.1.16. & 78.1.7.

Eratus 81.1.22.

Erasippus 81.2.5.

Eratō 4.1.10. & 4.2.14. &

44.1.15.

Erechtheis 128.1.20.

Erechtheus 14.1.16. & 134.

2.3.

Erginus 29.1.5. & 57.1.13.

Erichthomias 130.1.26. &

131.1.26. & 119.2.1.

Erichtheus 128.2.4. & 131.

2.24. & 132.2.5.

Eridanus 69.1.19. et 35.1.30

Erigone 131.2.14.

Erimus 64.2.6.

Erinnyes 2.1.3.

Erinnyis formam Ceres capit.

105.1.15.

Eriphyle 26.2.16. & 101.1.

18. & 106.2.24. & 115.

1.25.

Erymanthus 61.1.4.

Erychthon 128.2.19.

Erythea 67.1.7.2.12.

Erythia 69.1.8.

Erythras 81.1.14.

Erythroë 22.1.13.

Eryx 68.1.11.

Esiaea 106.2.9.

Eteocles 100.1.3.22.

Eteochs, & Polynicis singulare

certamen 104.1.27.

Eteoclus 102.1.4. et 104.2.8.

Ethodæa 97.2.3.

Euemon 109.1.23. & 127.

2.1.

Euadne 36.2.26.

I N D E X

- Glaucus naticinandi peritiā obli-* bus usus 51.2.11.
usfitur 91.1.5.
Glycisonetes 81.2.12. H
Gnosia 118.1.10.
Gorge 19.2.16. & 17.1.4.
 & 43.2.8.
Gorgon 45.2.16.
Gorgones 4.1.1.
Gorgonis caput Minervæ datum
 5.1.22.
Gorgonis coma 76.2.27.
Gorgonum nomina 49.2.10.
Gorgonis sanguis in salutem, &
 perniciem, & quomodo 119
 1.15.
Gorgopbone 22.2.14. & 43.
 1.14. & 52.1.15. & 114.
 1.25.
Gorgophonus 52.2.15.
Gorgyra 9.1.20.
Gorgytion 122.2.1.
Graci 14.1.13.
Gratiæ 4.2.7.
Gratijs in Faro sine coronis im-
 molant 236.1.16.
Gratton gigas 10.2.19.
Gyas 1.1.6.
Gymnici certaminis in funeri-
- Hemonius* 77.2.24.
Hemus 12.2.1. & 41.1.12.
Hagnius 28.2.11.
Halcyone 14.2.3. & 10.
Halia 4.1.9.
Halimede 4.1.15.
Halocrates 81.1.24.
Harmonia 92.1.6.
Harpaleus 109.2.5.
Harpalyeus 109.2.7.
Harpe adamantina 49.2.6.
Harpes 1.1.13.
Harpyia 3.2.25. & 31.1.
 19. & 31.2.27.
Harpys 31.2.26.27.
Hebe Iouis, & Iunonis filia. 4.
 1.25.
Hecale 87.2.24.
Hecate 3.2.12.
Hecate contra Gigantes 10.2.5
Hector 121.2.5.
Hecuba, et eius infomnium 121
 1.26.
Helanor 42.2.10.

INDEX

- Helas 52.1.14. & 54.2.18.
 Helena 116.2.10.
 Helena à Theseo rapta 116.2.
 27.
 Helenæ proci. 117.1.12.
 Helenā sponso suo proci se des-
 sensuras iurant 117.2.23.
 Helenus 122.1.22.
 Heliconis 81.1.25.
 Helis 54.2.17.
 Helix 100.1.19.
 Helle 20.2.21.
 Hellen 14.1.4.
 Hellenes 14.1.12.
 Hellestontus 21.1.26.
 Hephaeste 44.130.1.27.
 Hephaestine 44.2.3.
 Heraclidarū per Helladē fuga
 82.7.
 Heraclidarum reditus in Pelas-
 ponesum. 82.1.28.
 Heraclidarū sortitio de Pelopon-
 neso, et signa uisa 84.2.2.
 Heræus 109.2.7.
 Hercules 13.1.6. et 28.2.15
 Hercules à sole aureum poculū
 accipit. 67.2.9.
 Hercules ab Atlante cælum sus-
 scipit 70.2.14.
 Hercules ad Oecaliā 72.2.9.
 Hercules ad Thessium concēdit
 56.2.9.
 Hercules ad Tirynthem 58.1.
 23.
 Hercules ad Troiam 66.1.4.
 & 74.1.16.
 Hercules Callinicus 74.1.14.
 Hercules contra Gigantes 10.1
 11. & 10.2.27. & 75.
 2.2.
 Hercules Cō depopulatur 75.1
 24.
 Hercules cōtra Pylios 24.1.18
 Hercules in Augcam bellum mo-
 net 75.2.7.
 Hercules in Lacedæmonem 76.
 1.26.
 Hercules in Pylum 76.1.15.
 Hercules in Solem arcum inteno-
 dit 67.1.4.
 Hercules legum seruator, et eius
 exilium 78.1.20.
 Hercules Nereum comprehendit
 69.1.22.
 Hercules, quando primum hoc no-
 mine sit dictus 58.1.20.

I N D E X

Hercules strymonem in nauigabi
 lem facit 68. 2. 1. 3.
 Hercules uenditur 73. 2. 8.
 Herculi dies diffus 56. 1. 10.
 Herculis arma 58. 1. 9.
 Hercules Delphici Apollinis ce-
 lum spoliat 73. 2. 1. 5.
 Hercules, & Centaunorum pu-
 gna 61. 1. 17.
 Herculis Columnæ 67. 2. 5.
 Hercules cum Blutione pugna.
 27. 2. 10.
 Herculis facinora 56. 2. 5.
 Herculis filij, ex Thespij filiab.
 et alijs mulieribus 80. 2. 22.
 Herculis furor 58. 1. 10. &
 72. 1. 9.
 Herculis grauitas 30. 2. 5.
 Herculis immortalitas 80. 2. 16.
 Herculis infantia 55. 2. 6.
 Herculis labores 58. 2. 7.
 Herculis magistri 55. 1. 26. et
 58. 1. 1.
 Hercules prima vxor, & ex ea
 filij 57. 2. 15. (23.
 Herculis prosopographia 56. 1.
 Herculis sagittæ 60. 1. 19.
 Herculis sacra, in quibus exes

et uandi mos 70. 1. 17.
 Herculis uxor & cælo 80. 2. 18.
 Hermus 44. 1. 8.
 Hesiione 45. 1. 15. et 66. 1. 23.
 et 74. 2. 20. & 121. 1. 6.
 Hesperidam nomina 69. 1. 8.
 Hesychæa 81. 1. 26.
 Hierax 40. 27.
 Hieromneme 119. 2. 13.
 Hippalmus 29. 1. 9.
 Hippasus 28. 2. 25. & 70.
 2. 23.
 Hippeus 80. 2. 29.
 Hippocoon 76. 1. 27. & 77.
 1. 15. & 116. 1. 2.
 Hipposorystes 44. 2. 2. et 116.
 1. 7.
 Hippodamas 14. 2. 6. & 16. 2.
 18. & 122. 2. 4.
 Hippodamia 43. 2. 2. 5. et 48.
 2. 8.
 Hippodice 44. 1. 24.
 Hippodromus 84. 1. 10.
 Hippolyte 64. 2. 20. et 66. 1. 3.
 Hippolytus gigas à Mercurio
 uincitur 10. 2. 18.
 Hippolytus 43. 2. 9. & 73. 1.
 16. & 115. 1. 25.

INDEX.

- Hippomedon 101. 2. 23. & 104. 2. 6.
 Hippomedusa 43. 2. 7.
 Hippomenes 112. 2. 1. 136. 1. 32.
 • Hipponome 52. 1. 17.
 Hipponoe 4. 1. 18.
 Hipponous 16. 1. 26. & 101. 2. 22. & 122. 1. 24.
 Hippostratus 19. 2. 5.
 Hippotes 83. 2. 17.
 Hippotboe 4. 1. 14. & 24. 2. 11. & 52. 1. 21.
 Hippotbous 43. 2. 8. & 116. 1. 6. & 122. 2. 2.
 Hippotus 81. 1. 12.
 Hippozygus 81. 2. 8.
 Homolois Thebarum porta 102. 2. 27.
 Homolippus 81. 1. 15.
 Hoples 135. 1. 20.
 Horæ 4. 2. 2.
 Horus 109. 1. 22.
 Hyades 93. 1. 20.
 Hyacinthus 5. 1. 17. & 114. 1. 19. 136. 2. 15.
 Hylas 30. 1. 8.
 Hyleus 18. 1. 26.
 Hyllæus 111. 2. 16.
 Hyllus 80. 1. 26. & 81. et 11. & 82. 1. 21. & 82. 2. 19.
 Hymenæus 115. 2. 1.
 Hyperbius 44. 2. 1.
 Hyperenor 112. 2. 24.
 Hyperichus 122. 2. 13.
 Hyperion 1. 2. 10. & 3. 1. 24. & 122. 2. 10.
 Hyperipte 44. 2. 2.
 Hyperlaus 19. 2. 27.
 Hypermnestra 16. 2. 13. et 43. 1. 12. 27. & 44. 2. 11. & 45. 1. 10.
 Hyperphas 100. 1. 7.
 Hypseus 12. 1. 12.
 Hypsipyle 29. 1. 17. et 102. 1. 9.
 Hypsista Thebarum porta 103. 1. 4.
 Hyrcio 85. 1. 13.
 Hyrcus 112. 2. 22.
 Hyriacus 121. 1. 26.
 I
 Ialménus 117. 1. 23.
 Lambe 8. 2. 7.
 Iapetus 1. 2. 11. & 3. 2. 1.

INDEX

- Iardanus omphales pater* 73.2.
 10.
Iasi certamen 136.1.6.
Iasius 19.1.6.
Iason 18.1.1. & 27.2.2.11
 & 127.1.13.
Iasus 29.2.27. & 40.1.20.
 & 111.2.4. et 112.1.23
Icaria 74.1.2.
Icarion 116.1.2.
Icarius 22.2.17. & 114.1.
 27. & 118.1.2. et 131.
 1.2.
Icarus 73.2.25.
Ida 2.2.1.
Idea 119.1.14. & 133.2.
 18.
Idæus 111.2.1.
Idas 16.1.18. & 17.2.21. et
 18.1.13. & 28.2.18. &
 44.1.24. & 114.2.3. &
 118.1.23.
Idmon 33.1.6. & 44.1.23
Idomene 24.2.17. & 46.1.
 10.
Idomenæus 90.1.9. & 122.2.
 10.
Idyia 33.2.11.
- Ilaira* 114.2.10. & 118.1.
 21.
Iliffus 133.2.4.
Ilius urbs unde 120.1.10.
Ilithyia 4.1.26. & 53.1.3.
Ilus 119.2.1.11. 17. et 120
 2.21.
Illyrius 96.1.1.
Imbrus 44.1.9.
Imeusimus 116.1.23.
Inachi filij 39.1.4.
Inachus 114.2.9.
Inachus fluvius 39.1.7.
Inferni descensus 71.2.3.
Ino 20.2.22. & 92.1.16.2.
 20.
Inonis, & Athamantis furor 92
 2.23.
Iō 40.1.21. & eius transfor-
 matio 40.2.6.
Iō pristinam formam recipit 41
 1.22.
Iobates 45.2.5. & 47.1.16.
Iobes 81.1.2.
Iocaste 98.1.13. et 100.1.10
Iolaus 52.2.19. & 59.2.16.
 & 60.1.6. & 72.2.2.
Iolcus 24.2.12.27.2.13. &

INDEX

- 127.1.14.
 Iole 72.1.7. & 79.2.26. &
 82.2.20.
 Ion 14.1.17.
 Ione 4.1.22.
 Iones 14.1.18.
 Ionius sinus 41.1.10.
 Iouis contra Saturnum bellum 2.
 2.20.
 Iouis cum fratribus regni divisio
 3.1.15.
 Iouis, & Iunonis questio de ho-
 minis, & mulieris in coitu vo-
 lupate 103.2.21.
 Iouis, & Maia concubitus 112.
 1.15.
 Iouis ex Iunone filij, & alijs mu-
 lieribus 4.1.24.
 Iouis fulgetra, ac fulmen. 3.1.4.
 Iouis, & Typhonis pugna 11.2.
 15.
 Iouis in aurum transformatio 48.
 1.17.
 Iphianassa 15.2.18. & 45.2.
 23.
 Iphicles 18.1.2. et 55.2.5. &
 77.1.12. & 117.2.2.
 Iphicli uxor, & liberi 57.2.19.
 Iphiclus 16.2.15. & 20.17.
 & 26.1.2.
 Iphimedia 14.2.22.
 Iphimedes 82.1.16.
 Iphimedeusa 43.2.9.
 Iphinoë 45.2.23. & 46.2.19.
 Iphis 81.1.17. & 101.1.14.
 & 105.2.11.
 Iphitus 59.1.27. & 72.2.14.
 Iphius 102.1.4.
 Irene 4.2.3.
 Iris 3.2.25.
 Iritus 29.1.11.
 Isæa 4.1.21.
 Ischyrs 114.2.22.
 Ismarus 104.2.6. & 134.1.
 15.
 Ismene 40.1.20. & 40.2.
 Ismenus 97.1.27. & 105.1.
 2. & 123.
 Isis 41.2.12.
 Ister 43.2.1.
 Isthmicorum certamen 93.1.11.
 Italia unde 68.1.9.
 Iton 79.2.1.
 Ilys 132.1.6.
 Iuno Acræa 38.1.19.
 Iuno Amazonum unius formam

INDEX.

- Capitulum 65. 2. 20.
 Iuno 2. 1. 20. & 4. 24. & 5. 2. 17. & 7. 2. 7.
 Iuno in pugna Gigantum 10. 1. 22.
 Iuno Sphingem mittit 99. 1. 15
 Iunonis suspendium 75. 1. 13.
 Iupiter 2. 1. 24. & 6. 1. 5.
 Iupiter ad Alcmēā 55. 1. 13.
 Iupiter ad Callistōem 110. 1. 24.
 Iupiter ad Lycaonis filios 109. 2. 12.
 Iupiter Atabyrius 89. 1. 18.
 Iupiter Cebæus 80. 1. 2.
 Iupiter in Cyenum 116. 2. 5.
 Iupiter in Gigantum pugna 10. 1. 21.
 Iupiter in Taurum 86. 2. 7.
 Iupiter patrius 84. 2. 26.
 Iupiter Phyxius 13. 2. 12. & 21. 2. 10.
 Iupiter quā cū muliere mortali primum concubuerit 39. 2. 13.
 Iupiter Semelē uiciat 92. 1. 21.
 Iupiter seruator 58. 2. 20.
 Iusiurandum amantium irritū esse 40. 2. 10.
 Ixion 18. 1. 4.
 Labdacus 96. 1. 9. & 131. 2. 26.
 Labyrinthus 88. 2. 15. 137. 1. 8. & 137. 2. 5.
 Lacedæmon 45. 2. 20. et 114. 1. 9.
 Lacedæmon regio unde 114. 1. 10.
 Lachesis 4. 2. 5.
 Lædon 60. 2. 12. et 123. 1. 21.
 Lærtēs 28. 2. 21.
 Lælaps canis nomen 54. 2. 11.
 Laius 96. 1. 12. & 97. 1. 15. & 98. 1. 11. 2. 23.
 Lampon 121. 1. 4.
 Lampus 44. 1. 22.
 Lanomene 81. 1. 8.
 Laodamas 106. 1. 16.
 Laodamia 86. 2. 15.
 Laodice 39. 2. 2. & 110. 2. 22. & 122. 1. 13.
 Laodocus 15. 2. 24. et 102. 2. 5. & 122. 2. 8.

INDEX

- Laomedontis equæ 66. 2. 3.
 Laomedon 66. 1. 1. 9. & 74.
 1. 23. & 81. 14. & 120.
 2. 23.
 Laogoras 79. 1. 23.
 Laogore 129. 1. 22.
 Laothoe 81. 1. 17.
 Lapithæ 70. 1. 13.
 Lapithes 114. 1. 18.
 Latona 3. 1. 24. & 6. 2. 1.
 Latædy denominatio 13. 2. 23.
 Learchus 20. 2. 22. & 21. 23.
 & 92. 2. 26.
 Leonora 110. 2. 15.
 Leades 104. 2. 7.
 Leda 116. 1. 15. & 118. 1.
 11.
 Lelias 119. 1. 21. et 29. 1. 16.
 Lemniarum mulierum in Venetia
 rem contemptus 29. 1. 20.
 Lemnus uiræ orbata 29. 1. 16.
 Leon Nensous 58. 3. 18.
 Leon 109. 2. 6.
 Leoneus 117. 1. 25.
 Leophonte 16. 1. 8.
 Lernæa bydra 59. 1. 4.
 Lernæi fontes 43. 1. 1. & 44.
 2. 18.
 Loucippus 22. 1. 15. & 81. 2.
 7. & 114. 1. 27. & 115. 2.
 23. & 121. 1. 3.
 Leucon 22. 1. 13.
 Eudomes 81. 1. 20.
 Leucopæus 16. 2. 20.
 Leucothea 93. 1. 5.
 Libya 4. 1. 2. 19. et 86. 1. 8.
 Libya regio 4. 1. 2. 1.
 Licbas 80. 1. 16.
 Licymnius 52. 2. 19. et 53. 1.
 18. & 76. 2. 4. & 79. 2.
 25. & 82. 2. 12.
 Ligyron prius Achillis nomen
 127. 1. 9.
 Limnorea 4. 1. 23.
 Linus 4. 2. 17. & 56. 1. 2. &
 109. 1. 26.
 Lixus 44. 1. 9.
 Locri epicnemides 79. 2. 18.
 Lucifer 14. 2. 10.
 Luna 3. 1. 25.
 Lycaon 122. 2. 6. & eius filij
 109. 1. 14.
 Lycius 81. 2. 5. & 109. 2. 2.
 *Lycnus 116. 1. 6.
 Lycomedes 127. 1. 26.
 Lycopæus 29. 1. 14.

INDEX.

M

Lycormas fluvius 16.1.24.

Lycurgi furor 24.2.12.

Lycurgus 17.2.27. et 26.2.24

et 27.1.5. et 81.2.6. et

94.2.1. et 111.1.1. et

115.1.24.

Lycus 43.1.20. et 33.1.4. et

65.2.7. et 96.1.14.

Lycus fortunatus insulas habitat

112.2.16.

Lycus 135.1.35.

Lyncei oculorum acumen 114.

2.6.

Lynceus 17.2.21. et 28.2.18

et 43.1.15.27. et 44.2

11. et 45.1.17. et 94.1.

1. et 81.1.24. et 114.2.

2. et 118.1.23.

Lyses 80.2.27.

Lyfianassa 69.2.13.

Lysidice 52.1.20. et 81.1.9

Lysimache 26.2.13. et 122.

2.15.

Lysinomus 52.2.16.

Lysippe 45.2.23.

Lysippus 81.2.4.

Lysibous 122.2.14.

Lysia 130.2.17.

Macareus 109.1.21.

Macednus 109.1.22.

Macbaon 117.1.26.

Menalus 109.1.18.27. et

112.1.26.

Meon 102.2.19.

Magnes 5.1.4. et 14.2.1. et

32.2.24.

Maia 110.2.11. et 112.2.15

Mala aurea Hesperidum 68.1.

24.

Malea 61.1.25. et 61.2.25.

Malipunci granum 9.1.16.

Mantineus 45.1.22.

Maninus 109.2.8.

Mantò 106.2.17. et 108.2.

12.

Maratbonius Taurus 136.1.3.

Mariandyni 33.1.3.

Marpessa 16.1.17. et 18.1.

13.

Mars à Neptuno accusatus 129

1.1.

Mars uinctus 15.1.21.

Marse 81.2.7.

Marsyas 7.1.8.

INDEX.

- Masculā venerē Thamyris pri-*
mus incipit 5.1.21.
Martis lucus 21.2.13. & 28.
 1.20.
Mecisteus 26.2.15. & 29.9.
 & 102.1.15. & 106.1.
 13. & 109.1.20.
Medea Aegeo nubis 38.1.24.
Medeae amor in Iasonē 33.2.9.
Medeae in Iasonem ira 28.1.9.
Medeae pharmacorum uis 37.2.
 15.
Medeae in Colchos reditus 38.
 2.8.
Medeficasta 122.2.15.
Medea 38.2.5.
Medus 38.1.25.
Medusa 47.2.11. et 49.2.11.
 & 52.2.21. & 71.2.7. et
 122.2.15.
Megareus 136.1.10.
Megara 2.1.4.
Megamede 56.2.16.
Megapenibes 118.1.9. & 46.
 2.26. & 51.2.25.
Megara 81.2.42. & 57.2.15
 & 72.2.2.
Meges 117.1.17.
Megeffarus 129.1.14.
Melampodium regio 42.1.15.
Melampus 24.2.17. et 46.1.9
Melanion 102.102.1.2. &
 111.2.2.
Melanippus 20.1.11. 15. &
 104.2.11. & 122.2.1.
Meleagri uxor 18.1.12.
Meleagri mors 18.2.23.
Meleager 17.1.13. & 28.2.
 27. & 71.2.7.
Melas 16.2.20. & 19.2.25.
 & 21.2.17. & 79.2.24
Melia 61.1.7.
Melibaea 98.1.1.
Melicerta 20.2.24. & 21.26
 23. & 93.1.1.
Melie 4.1.20.
Melienses, siue Minyenses 79.
 2.17.
Meline 81.1.4.
Melissae 2.2.1.
Melissa 39.1.9.
Melinus 122.2.8.
Melpomene 4.2.13.
Memnon 121.1.14.
Memphus 41.2.35.
Memphis urbs 45.2.18.

INDEX

- Menachus 43.2.17.
Menalces, seu Megacles 44.1.21.
Menelaus 89.2.18. & 117.
Menestheus 117.1.18.
Menesthius 126.1.12.
Menippides 81.1.9.
Menæceus 98.1.13. & 104.1.
Menætius 3.2.5. & 28.2.25.
Mentor 81.1.23. & 82.1.17.
Mercurius 12.1.11.
Mercurius ab Apolline uincto
nandi peritiam discit 114.
Mercurius Argiphōtes 41.1.5.
Mercurij aurca iurga 119.26.
Mercurius contra Gigantes 10.
Mercurij ortus, & furta 113.
Mercurius superor, & inferor
nuntius 114.1.6.
Mercurius Talaria, peram, &
galeā à Perseō accepit. Nom
phiberestituit. 52.1.1.11.
Mermerus 38.1.12.
Merope 72.1.1. & 22.1.17.
Merops 121.1.18. & 131.
Messor 122.2.4. & 52.1.14.
Metharme Pygmalionis filia.
Metiadusa 134.2.20.
Metion 132.2.1. & 134.2.1.
Metis 2.2.13. & 31.1.2.1.
Metrope 121.2.3. & 123.2.20.
Midea 52.2.19. & 53.2.26.
Midea edificatio 52.1.5.
Miletus unde 87.2.1.
Miletus 87.1.12.
Minerva 130.2.9. & 120.1.
Minervæ simulachrum in Athe
narum arce 150.1.16.
Minervæ, & Neptuni contentio
de Attica 128.1.26.

INDEX

Minerua Lindia 4. 2. 8.

Minerua in Attica 1. 2. 8. 1. 2. 1.

Minois filius à morte reuocatur

in uitam 20. 2. 2. 1.

Minos 21. 2. 5. & 86. 2. 13.

& 87. 1. 2. 1.

Minotauri nomen 88. 2. 12.

1. 37. 1. 1. 1. 1. 1. 1.

Minyas 14. 1. 2. 5.

Minyæ tributum Thebanis pen-

dunt 87. 2. 8.

Minycus 97. 1. 2. 6. 1. 1. 1.

Miserisordiae ara Athenis 82.

1. 10. & 105. 2. 2. 1.

Mnemosyne 1. 2. 1. 5. et 4. 2. 10.

Mnesileus 118. 1. 20.

Mnesimache 63. 1. 13.

Mnestra 43. 2. 1. 6.

Mæra 131. 2. 1. 6. 1. 1. 1.

Molione 75. 2. 14.

Molorchus 58. 2. 13.

Molus 16. 1. 16. & 90. 1. 10.

Mulierum scemmata in sacris

Apollinis Aeglaei 36. 1. 2. 2.

Mulierum scemmata in Thes-

mophorjæ 8. 2. 10.

Muse 4. 2. 11. & ipsarum fi-

lij 4. 2. 16.

Mycenarum edificatio 52. 1. 5.

Mygdon Amycum fratrem nec

cat 65. 2. 12.

Myrmiden 14. 2. 8.

Myrrha 129. 2. 6.

N.

Nais 35. 2. 16.

Naubolus 29. 1. 11.

Nauis primus fabricator 4. 2.

2. 2.

Nauis quinquagintiremis 4. 2.

2. 4.

Naupactus unde 89. 2. 4.

Nauplus 45. 1. 1. & 77. 2. 8.

& 89. 2. 8. & 111. 1. 11.

Nausimedon 45. 1. 17.

Nautilus 4. 1. 2.

Næra 39. 2. 27. & 110. 2.

26.

Nebrophonus 29. 2. 10.

Neleus 23. 2. 17. et 73. 1. 13.

& 76. 1. 19. et 97. 2. 23.

Nelò 43. 2. 18.

Nemæorum certaminum origo.

102. 2. 1.

Nemea 102. 1. 6.

Nemesis 116. 2. 11.

INDEX.

- Nemesis in anserem* 116.2.11. *Nicodromos* 81.1.12.
Neomeris 4.1.18. *Nicostratus* 118.1.6.
Neoptolemus 1.27.2.5. *Nicotboe* 31.2.27.
Nephalion 65.1.19. & 88. *Niobe* 39.2.3. & 67.1.23. &
 1.1. 109.1.9.
Nephele 20.2.19. *Niobes transformatio* 98.1.8.
Nephos 81.2.3. *Niobes filij* 97.1.25.
Neptuni, & Iouis contentio de
nuptijs Thetidis 126.1.14. *Nisus* 135.1.15. et 135.1.20
Neptuni Tridens 3.1.6. *Nisyrus insula* 10.2.16.
Neptuni uxor 8.1.12. *Nothus* 90.1.10.
Neptunus contra Gigantes 10.2
 1.2. *Noxæ tumulus ubi* 120.1.7.
Neptunus in Atticam 128.1.
 17. *Nycteis* 96.1.17.
Neptunus Hippothoén rapit 32.
 1.21. *Nycteus* 96.1.7. & 96.2.8. et
 110.1.18. & 112.2.24.
Nereides 4.1.5. *Nyctimus* 109.1.19. et 2.9. et
 110.1.1.
Nereus 3.2.22. & 14.2.20.
 69.1.21. & 123.2.25. *Nymphæ* 69.1.20.
Nessus 78.2.5. *Nysa mons* 12.1.18.
Nestor 117.1.13. *Nysa* 93.1.17.
Nestor in expugnatione Pyli fer-
uatus 76.1.2. *O*
Nice 3.2.14. *Ocalea* 45.1.21. & 57.2.25
Nicippe 52.2.20. & 81.2.24. *Oceamides* 3.1.19.
Oceanus 1.2.10. & 3.1.3.
Ocypeta 3.2.26. & 32.1.2. et
 44.1.22.
Ocypode 32.1.4. *Ocythoe*

I N D E X

- Ocythoë* 32.1.3.
Oeager 4.2.16. et 28.2.13.
Oeax 45.1.17.
Oebalus 114.2.2. & 115.2.
 25.
Oecalia 79.2.14.
Oedipus 98.2.3.
Oedipus Thebis eicitur. 100.
 1.12.
Oedipus ænigmata Sphingis sol-
uit 99.2.17.
Oeme 44.2.1.
Oeneus 16.2.20. et 24. linea
 20. & 44.1. & 77.2.
 16. & 78.1.19.
Oenoë 20.2.11. & 60.2.3.
Oenomaus 112.2.12.
Oenone 122.2.18. & 123.
 1.25.
Oenone insula 123.2.20.
Oenopion 1.2.11.
Oestrebles 81.1.28.
Oeta 80.2.4.
Olenus 19.2.2.
Ogygia 97.2.7. & 103.1.1.
Oicleus 18.1.9. & 74.2.21.
 & 107.1.12.
Oileus 117.1.22.
- Oleus satto* 128.1.24.
Olenius 20.1.3.
Olympici certaminis initium 76.
 1.10.
Olympus 81.1.13. ibidem li.
 26.
Olympus 7.1.8. & 15.1.11.
Omphale 20.1.27. & 73.2.
 10 & 81.2.16.
Oncaïs thebæ portæ 103.1.3.
Onchestus 57.1.10.
Onesippus 81.1.7.
Opheltes 102.1.10.
Opheltes cognomine Archemone-
rus 27.1.8.
Opis 8.1.9.
Opleus 109.1.22.
Opopeus 14.2.20.
Orax 89.2.15.
Orci galea 49.1.20.
Orchomenus 6.2.20. et 70.2.
 8. & 109.2.9.
Oreis 81.1.8.
Orestes 14.2.7. & 83.1.9.
Orion 7.1.25.
Oribyia 132.2.15. & 133.
 2.4.
Orphei sepulchrum 5.1.12.

INDEX

Orpheus 4. 2. 18. et 28. 2. 13.

Et 35. 1. 28. Et 56. 1. 3.

Orsedice 129. 1. 22.

Orseis 14. 1. 10.

Oribus 67. 1. 24. 2. 13.

Ossa 15. 1. 12.

Otus 15. 1. 2.

Oxylus 16. 1. 12. Et 84. 1. 8.

Oxyporus 129. 1. 21.

P

Palemon 28. 2. 26. Et 81. 2.

25.

Palamedes 45. 1. 16. Et 89.

2. 15.

Palladium 120. 1. 15.

Palladij templum 120. 2. 18.

Pallas 3. 2. 1. Et 3. 2. 12. Et

6. 1. 20. Et 109. 1. 25. et

120. 1. 24.

Pallas aduersus Gigantes 10.

1. 15.

Palladis, Et Minervae pugna.

120. 1. 26.

Pallas Gigas 10. 2. 10. et 135.

1. 14.

Pamphilus 84. 1. 23.

Pan 6. 2. 11.

Panathenaeorum origo 121. 1.

17.

Pandion 44. 1. 26. Et 131. 1.

19. 2. 20. Et 133. 2. 16.

Et 134. 221.

Pandora 13. 1. 14.

Pandorus 132. 2. 11.

Pandrosium 128. 1. 25.

Pandrosos 128. 2. 22. et 130.

2. 27.

Pangeum 94. 2. 26.

Panope 4. 1. 17.

Panopeus 54. 2. 16.

Paphus 129. 1. 18.

Pammon 122. 1. 23.

Parcae 4. 2. 4.

Parcae contra Gigantes 10. 2.

20. Et 121. 1. 20.

Paria 88. 1. 1.

Paris cur dictus Alexander 122

1. 2.

Paris à Philoteſta vulneratus

moritur 123. 1. 3.

Parnasus 13. 2. 10.

Paros ubi Gratijs ſine coronis

ſacrificāt, et cur. 136. 2. 20.

Parthaon 16. 1. 14.

Paribenijs mons 77. 1. 26. Et

I N D E X

111.1.15.
 Paribenopæus 102.26.1.15
 1.1. & 104.2.9. &
 106.1.11. & 112.2.3.
 Paribenope 81.2.20.
 Passphaë 21.2.5. et 87.2.20
 Passphaës amor 88.1.25.137
 2.20.
 Passphaes pharmaca 132.1.2.
 Pasithea 131.1.18.
 Patro 81.1.3.
 Patroclus 81.2.3. & 117.2.
 3. & 127.2.21.
 Pegasus 47.2.10. & 50.2.5.
 Pelagon 9.1.21. et 123.1.23
 Pelasgi 39.2.18.
 Pelasgus 39.2.16. et 209.1.7
 Pelei et Telamontis exiliū 124
 2.6.
 Pelei, & Thetidis nuptiæ 126.
 2.10.
 Peleus 18.1.4. & 28.2.17.
 & 123.2.16.
 Pelia 134.2.27.
 Pelia certamen 111.2.23. &
 125.1.17.
 Pelia mors 37.2.17.
 Pelias 23.2.15. & 24.2.4.
 et 27.1.13. et 2.13. lin.

Pelius mons 15.1.12.
 Pellene 9.2.15.
 Pelopea 24.2.10.
 Pelopia 79.2.3. & 97.2.5.
 Pelopis ara 76.1.11.
 Pelops 97.1.16. & 124.2.
 16. & 135.2.9.
 Pelops cōtra Arcadas 124.1.6
 Pelor 91.2.26.
 Pempbredo 48.2.22.
 Penelcus 29.1.9. & 117.1.
 21.
 Penelope 116.1.25. & 117.
 2.10.
 Pencus 62.2.14.
 Penibæus 95.1.9.
 Percus 81.2.26. & 110.2.
 23.
 Periapis 127.2.23.
 Peribæa. 19.1.25. & 91.1.
 26. & 116.1.21. et 124.
 2.15.
 Periclymenus 24.1.14. et 29.
 1.6. & 76.1.16. et 140.
 2.9.
 Perieres 14.2.2. et 22.2.13.
 18. et 57.1.9. et 114.1.23
 et 115.2.25. & 125.2.8.

*** j

INDEX.

- Perileos 116.5.24.
 Perimede 14.2.5. et 54.1.4.
 Perimedes 82.1.18.
 Però 24.1.9. & 25.1.17. &
 122.1.17.
 Periphas 44.1.18.
 Peristhenes 44.1.7.
 Persarum Regum origo 52.1.
 Persei clypeus 50.1.1.
 Persei filij 52.1.9.
 Perseis 21.2.2. & 87.2.20.
 Perses 3.2.1. & 3.2.12. &
 52.1.9.
 Perseus 24.2.1. & 58.1.10.
 Perseus Argū appellit 51.2.7.
 Perseus ad Cepheū 50.1.18.
 Perseus ad Gorgonē 48.2.18.
 Perseus Tirynthem se confert.
 51.2.25.
 Peteos 117.18.
 Peucetius 109.1.20.
 Phædimus 97.2.1.
 Phædra 87.2.26.
 Phædethon 129.1.10.
 Phalias 81.1.25.
 Phantes 44.1.7.
 Phanus 29.1.14.
 Pharte 43.2.15.
 Phasis amnis 33.1.12.
 Phegeus 107.1.13. & 107.
 2.12. & 108.1.22.
 Pheræ 27.1.2. et 115.2.16.
 Pheres 24.2.16. & 27.1.2.
 & 28.2.25. & 115.2.
 17. & 127.2.24.
 Pheres trucidatur 38.1.12.
 Philæmon 122.2.2.
 Philamman 5.1.19.
 Philoctetes 117.1.27. et 123.
 1.3.
 Philodice 114.2.10.
 Philolaus 65.1.19. & 88.
 1.2.
 Philomache 24.2.7.
 Philomela 131.2.23.
 Philonoe 48.1.2. et 116.2.3.
 Philonomus 52.2.15.
 Philyra 45.1.14.
 Phinei, & aliorum in saxū trās
 formatio 51.1.2.
 Phineus 19.2.26. & 31.1.5.
 & 42.1.11. & 50.2.24.
 & 109.2.4. et 133.2.14.
 Phlegra 75.1.27.
 Phlegrai campi, 9.2.14.
 Phlegya 96.1.17.

INDEX

- Phlegyas* 114.2.18.
Phocus 124.1.1.
Phœbe 1.2.16. & 3.1.22. et
 43.2.13 & 114.2.10. et
 118.1.20.
Phœmiffa 43.2.19.
Phoenix 86.2.2. & 87.1.4.
 et 127.2.11. et 129.2.3.
Pholoe 61.1.6. & 61.2.26.
Pholus 61.1.6. & 62.1.4.
Phorbus 15.2.28.
Phorci filiae 48.2.22.
Phorcyades 4.1.1.
Phorcys 3.2.21.
Phoroneus 15.2.20. et 39.1.9
Phrasimus 132.2.9.
Phrixus 20.2.20. & 21.1.
 11. & 21.2.15.
Phrontis 21.2.17.
Phibia 15.2.25. & 97.2.6.
Phthinus 109.2.1.
Phyceum 99.1.20.
Phylaca urbs 25.1.24.
Phylaci boues 25.1.22.
Phylacus 22.2.9.
Phylas 78.1.8.
Phyleis 81.1.19.
Phyleus 62.2.11. & 76.1.8.
 & 117.1.17.
Physius 109.2.1.
Pieria 44.1.18. et 113.1.8.
Pierus 5.1.13.
Piranthus 40.1.1.
Piren 4.2.1. & 4.1.3.
Pirene 43.2.14.
Piritheus 18.1.2. et 71.2.15.
 & 117.1.25.
Pisidice 14.2.4. & 24.1.27.
Pisistratus 24.2.3.
Pisus 114.2.3.
Pitheus 135.29
Pityocampes 137.2.28.
Placia 120.2.26.
Platon 109.2.5.
Plectri et Lyrae inuentor 1.26.
Pleiades 112.2.8.
Pleione 112.2.6.
Plesæure 4.1.16.
Pleuron 16.1.1.
Plexippus 16.2.15. & 133.
 3.16.
Plisthenes 89.2.10.
Pluton 2.1.20. & 8.1.16. et
 9.1.16.
Plutonis boues 67.2.18. et 71.
 2.26.
Plutonis galea 3.1.5. et 10.2.
 *** ij

INDEX

17. & 49.
 Plutus 3. 1. 27.
 Podalirius 117. 1. 25.
 Podarce 44. 1. 19.
 Podarces 26. 2. 1. et 74. 3. 19.
 & 121. 1. 5. & 18.
 Pocas 29. 1. 2. & 80. 3. 9. &
 117. 1. 27.
 Polichus 109. 1. 22.
 Polites 122. 1. 23.
 Pollux 17. 2. 23. & 28. 3. 16
 116. 2. 9. & 118. 1. 12.
 Polys & 66. 2. 22.
 Polybores 10. 2. 11.
 Polybus 98. 1. 24.
 Polycaste 24. 1. 27.
 Polyflos 44. 1. 10.
 Polydectes 22. 2. 27. & 48. 3.
 2. & 51. 1. 8.
 • Polydectes, & amici in saxa 51
 1. 10.
 Polydore 125. 1. 17.
 Polydorus 92. 1. 17. & 96. 1.
 5 & 122. 1. 24.
 Polygonus 66. 2. 23.
 Polyidus 90. 1. 26.
 Polylaus 81. 1. 2.
 Polymedon 123. 2. 14.
 Polymelus 127. 2. 25.
 Polymnia 4. 2. 15.
 Polynices 100 1. 2. & 23. &
 105. 2. 26.
 Polynoë 4. 1. 19.
 Polyphemus 29. 1. 13. & 30.
 1. 18.
 Polyphontes 5. & 98. 2. 25.
 Polypemon 137. 2. 25. 24.
 Polypætes. 117. 1. 25. 15. 2.
 & 25.
 Polyxene 15. 2. 24.
 Polyxenus 53. 1. 26. & 117.
 1. 20.
 Polyxô 44. 1. 2. & 112. 3.
 27.
 Pontus 3. 2. 20.
 Poribeus 109. 2. 5.
 Potamon 44. 1. 8.
 Porphyrian gigas 9. 2. 18. &
 10. 1. 18.
 Præcones feciales'ue mutilati ab
 Hercule. 57. 1. 25.
 Praxiubca 81. 2. 4. & 133.
 2. 9.
 Pro 1 Helenam sponso suo se
 defensores iurant. 117.
 Procles 83. 2. 8.

INDEX.

Progne 131.2.24. & 132.1.
27.

Procris 22.2.10. et 80. 2.23.
& 132.19.

Proeti exilium 45.2.4.

Proetidum insania 45.2.24.

Proetidum curatio 46.2.13.

Proetis 103.1.2.

Proetus 45.1.24. & 110.2.
25.

Promachus 26.29. & 106.1.
10.

Promethei hominis formatio 12
2.16.

Prometheus 6.1.16. et 3.2.4.
& 70.2.2. et 126.1.21.

Prometheus in Caucaſo affixus
12.2.22.

Prometheus immortalis factus.
61.2.17.

Prometheus solutus 13.1.1.6.

Promethei uinculum 70.2.3.

Pronax 26.2.15.

Pronoe 15.2.27.

Pronous 108.1.14.

Proserpina 4.1.10. & 1.17.
& 71.15. & 29.2.25.

Prote 93.2.25.

Protesilaus 117.2.1.

Proteus 43.1.15. et 66.2.24
& 94.1.20.

Prothous 20.1.14. et 109.1.26

Proto 4.1.17.

Protogenia 14.1.7. et 16.1.9

Protomedusa 4.4.13.

Psamathe 4.1.21. & 123.2.
26.

Psopbis 61.1.3. et 107.1.12.

Pteleon 132.2.21.

Pterelai aureus capillus 52.2.
4. & 54.2.27.

Pterelai filij Electryonis bo-
ues abigunt 53.1.15.

Pterelaus 52.2.2. et 53.1.9.

Ptoys 22.1.14.

Purgandi per medicinas inuen-
tio 46.1.13.

Pygmalion 129.1.20.

Pylaon 24.1.11.

Pylarge 44.1.23.

Pylas 134.2.25.

Pylus 71.1.21.

Pylos urbs 135.1.6.

Pylus 18.1.26. & 24.1.7.

Pyramus 87.1.8.

Pyrene 69.1.13.

INDEX.

Pyrrha 13.1.12.

Pyrrhus 127.2.3.

Pyrrius 81.2.3.

Python serpens 6.2.14.

Q

Quinquertium 51.2.13.

R

Rhadamanthus 56.1.12. &

57.1.22. & 86.2.14.

Rhadamanibus, & Minos apud
inferos legislatores 87.2.

11.

Rhadius 24.1.13.

Rhea 1.2.15. & 2.1.12, 13

& 122.2.20.

Rhegium 68.1.6.

Rhesus 5.2.6.

Rhexenor 135.1.22.

Rhæcus 111.2.15.

Rhode 8.1.15. & 43.2.9.

Rhodia 43.2.3.

Rubetæ natura 85.2.3.

S

Salamin 124.2.9.

Salmoneus 14.2.1. et 23.1.2.

Salmydeffus 31.1.4.

Sandocus 129.1.12.

Sangarius 121.2.3.

Sap 4.1.10.

Sardinia 78.1.16.

Sarpedon 66.2.14. & 86.2.

14. & 87.1.23.

Sarpedonis tres ætates 87.2.6

Saturni vxor 2.1.11.

Saturnus patris regnum occupat

2.1.9.

Satyrus Arcadiam infestans 40

1.11.

Scæa 43.1.23.

Scæus 116.1.4.

Scamander 109.1.14. et 120

2.24.

Schedius 117.1.19.

Schæneus 18.1.8. et 22.1.13

& 117.1.19.

Scironides petrae 82.1.30.

Scylla. et Charybdis 35.1.27.

136.1.20.

Scyros insula 127.1.26.

Scyrius 135.1.11.

Seis 15.2.16.

Semele 92.1.16.

INDEX.

- Semele ab inferis reuocatur* 95
 2.14.
Sepeliendi ante ciuitatem mos.
 44.2.20.
Septem ad Thebas 101.2.20.
Serapis deus 39.2.12.
Side 7.2.6.
Sigeum 21.1.23.
Silenus 61.1.7.
Simois 119.2.4.16.
Sinis 137.24.
Sinis Corinthorum Isthmum in-
fidet 1.381.3.
Sinis in viatores supplicium 138.
 1.4.
Sipylus 97.1.26.vrbs 98.1.6
Sirenes 5.2.15. & 16.2.22
 & 35.1.19.
Sisyphus 14.1.27. & 22.1.
 14.22. & 93.1.12. &
 112.2.13.
Socleus 109.2.4
Solis boues in Erythra 9.2.23.
Solis boues 35.2.8.
Sol 31.26. & 8.1.16.
Solymi 47.2.15.
Sparte 114.1.13.
Sparti 91.3.11.
Spartus 94.1.9.
Sperchius 126.1.9.
Sphinx, & eius enigmata 99.
 1.14.
Spio 4.1.8.
Staphylus 29.1.4.
Stendedides 81.1.9.
Sternops 2.1.1.
Sterope 16.1.17. & 16.2.21
 et 76.2.27. et 121.1.21,
Steropes 1.1.13.
Stibenele 43.2.26. & 127.2,
 23.
Stibeneleus 20.1.2. & 43.2,
 26. & 52.1.13. et 65.2.
 6. & 106.1.11. & 117,
 1.15.
Sibeno 49.2.10.
Sibenobea 45.2.10. & 119,
 2.24.
Straticus 34.2.1.
Stratobates 52.2.14,
Stratonice 16.1.7,
Stratonicus 81.1.16,
Strophades 32.1.8.
Strymon 120.2.24.
Strymon 68.2.12. et 94.2.3.
Strymon fluuius 5.2.8.

INDEX

Stygis aqua 3.2.15.

Stygne 44.1.15.

Symphalides aues 63.1.23.

Symphalis 63.1.26.

Symphalus 63.1.25. & 81.

2.20. et 109.2.8. et 110.

2.23. & 124.6.

Stryx 3.1.20. et 3.2.13. & 4.

2.9.

Sylea corinthis filia 137.2.26.

Syleus 73.2.19.

Symplegades 32.1.25.

T

Tenarus 71.2.1.

Talaus 26.2.12. & 100.2.

8. & 101.2.25.

Talus Serram inuenit 137.1.

24.36.1.27.

Tantalus 97.1.23. et 97.2.2.

Taphius 52.1.25. et 53.1.9.

Taphus 52.1.25. et 54.2.22

Tartarus 1.2.4. & 40.1.15.

& 67.2.2.

Tauri ceripedes 33.1.21.

Taurus 24.1.10. & 36.2.5.

Taurus in lucē proditus a Nepe-

cuno 88.1.11.

Taygete 112.2.1. et 114.1.8.

Tebrus 116.1.6

Tegea 76.2.22.

Tegyrius 134.1.16.

Telamon 18.1.5. et 28.7.16.

et 117.2.3. et 123.2.19.

Telamon primus Troiam in-

greditur 74.2.4.

Telebin 39.2.10.

Teleboae 52.1.28. & 53.2.

11. & 54.1.10.

Tbeleboas 109.2.1.

Telegonus 41.2.9. et 66.2.24

Teleon 29.1.4.

Telephassa 86.1.13.2.23. et

91.1.10.

Telephus 20.2.6. & 77.2.6.

et 81.2.22. et 111.1.17.

Teles 81.1.8.

Telestas 122.2.7.

Telemagoras 81.1.11.

Tellus 1.4. et 3.2.20. et 9.2.4

Terra dea 10.1.2.

Terra Tartaro admiscetur 11.

1.2.

Temenus 83.1.17. & 107.

2.21.

Tenos 133.2.12.

Teredae 118.1.8.

Tercus 132.1.1.

Terpsichore 4.2.14.

INDEX

Terpsicrates 81.1.27,

Tetradinis inuentio 113.1.21

Teucer 74.2.23. & 117.2.

3. & 119.1.13. & 124,

2.26,

Teucride unde 119.

Teutamias 51.2.9.

Teutobrigia 77.2.11.

Teutobras 77.2.11. & 111.

1.12.

Thalia 4.2.15. & 4.2.9.

Thalpius 117.1.16.

Thamyris Venerem masculam

primus incipit 5.1.19.

Thanace 129.1.14.

Thasus 66.2.18. et 86.2.24

Thasus urbs unde 87.1.12.

Thaumas 29.1.3.

Thaumas 3.2.22.

Thea 3.1.25.

Theano 44.1.12.

Thebe 91.1.25.

Thebe unde 97.1.21.

Thebanorum tributum Ergino.

57.1.2.

Thebanorum murorum constructio

97.1.14.

Thebarum expugnatio 196.2.13

Thebarum portus 102.2.25.

Thebe 97.1.21.

Thelexion 39.2.19.

Themis 1.2.15. & 4.2.1. &

6.2.12. & 69.1.20. &

119.2.17.

Themiscyra 65.2.17.

Themisto 22.1.12.

Theodore 44.1.14.

Thera 97.2.4.

Therimachus 57.2.17. &

81.2.13.

Thermodon 64.2.24.

Thermydra 70.1.7.

Thersandrus 105.2.26.

Thersippus 29.1.13.24.

Theseus 17.2.24. & 71.2.

14. & 74.1.13. & 191.

2.5. & 117.1.

Theseus Minotaurum necat 137.

Thesei facinora 137.

Thespius 56.2.7. & 57.1.

17. & 71.1.29. et 78.1.11.

Thespij filia 56.2.29.

Thesproti 78.1.5. & 197.1.

24.

Thesprotus 109.1.12.

Thessalicorum montium diluvij

imunitas. siue scissio 13.2.3

Thetis 81.2.19.

INDEX

- Theſſalus** 81.2.20.
Theſſius 16.2.11.27.et 116
 1.11.
Thetis 4.1.11. & 6.1.4. &
 94.2.6. & 126.1.13.
Thetys 1.2.14. & 3.1.20.
Thia 1.2.16.
Thiodamas 70.1.2.
Thoas 29.2.4. & 102.1.14
 & 116.1.22. & 129.
 2.5.
Thoon gigas 10.2.21.
Thoricus 54.2.13.
Thraſius 69.2.19.
Thraſius traieſtus 41.1.13.
Thraſymedes 24.2.3.
Thraſius campus 128.2.14.
Thripſippas 80.2.26.
Thyeſtes 52.2.26.
Thyone 95.2.5.
Thyrens 17.1.2.
Tibiarum inuencio 7.1.9.
Tigaſis 81.1.20.
Tigres 31.2.25.
Tilphusius fons 106.2.3.
Timandra 116.1.27.
Tiphys 28.2.11. & 33.1.8
Tiphysse 81.1.24.
Tireſia ſceptrum 103.2.11.
Tireſias .55.1.25. &
 102.1.14. & 116.1.
 22.2.4.
Tiryns 45.2.13.
Tiſamenus 83.1.8. & 84.
 1.22.
Tiſiphone 2.1.4. & 108.2.5.
Titanes 109.2.7.
Titanes 1.2.12. & 1.2.21.
 & 2.2.21.
Titanides 1.2.17.
Titanum proles 3.112.
Tithonus 70.1.21. & 121.
 1.4. & 129.1.9.
Tityus 6.2.19.
Tlepolemus 78.1.9. & 81.2.
 23. & 83.2.11.
Tmolus 73.2.11.
Tomi 24.2.21.
Torones 66.2.23.
Toxeus 16.2.26.
Toxicrates 81.2.6.
Trachin 78.2.1.
Trapezus unde 100.2.25.
Triops 14.2.20.
Triptolemi currus 9.1.2.
Triptolemus 8.2.27.

Z

Z

E

A

A

A

A

A

A

A

B

B

B

C

C

C

INDEX.

Z

96.1.27. & 133.2.8.

Zelus 3.2.14.

Zeibus 96.2.21. et 113.1.1.

Zetes 28.2.14. & 31.2.15.

Zeuxippe 131.2.21.

FINIS.

AVCTORES, QVORVM FIDE, AC

testimonio Benedictus Aegius in suis pro Apollodoro illustrando usus est annotationibus.

Aeneas Argiuns

Cicero

Aeschylus

Claudianus

Agamestor Pharsalicus

COINTVS SMYR-

Apollonij Rhodij Scholiastes

NAEVS

Aristoteles

Cratinus

Asius

D

Athenæus

Diety's Cretensis

Attius

Didymus Pindari enarrator

B

Diodorus Siculus

Batus

Diogenes Babylonius

Beroaldus

Dionysius

Budæus

E

C

Ephorus

Callimachus

Ennius

Cercops

Erasmus

Charon

Euphorion

Euripides

AVCTORES

Eusebius

Eustachius

F

Fauorinus

Fl. Sosipater Charisius

G

Georgius Agricola

Gregorius Gyraldus

H

Hecataeus

Hellanicus

Hesiodus

Hesychius

Herodorus

Herodotus

Homeri Scholiasta

Homerus

Homerus hymnographus

Hyginus

I

Ianus Baptista Pinus

Ibycus

Ifacius Tzetzes, Cæsius

L

Lactantius Firmianus

Lucanus

Lucianus

Lycophron

Lysimachus

M

Menecrates

Mnaseus

N

Neoptolemus

Nicandri Octavia

Nicandri Scholiastes

O

Orpheus

Orphici

Ovidius

P

Palephatus

Panyasis

Pausanias

Petrus Victorinus

Pherecydes

Philostatus

AVCTORES

Pindarus

Plinius

Politianus

Pomponius Mella

Plutarchus

Sophoclis Scholiaſtes

Sophocles

Staphylus

Stephanus

Stefichorus Himeræus

Strabo

Suidas

Q
Quintilianus

T

Thucydides

Tragici

R

Raphael Regius

S

Seleucus

Seneca Tragicus

Seruius Grammaticus

Solinus

V

Valerius Flacius

Virgilius.

FINIS.